PLE
Parlament de Catalunya

Sessió 68. Dimarts, 15 de desembre de 2020. XII legislatura

DOSSIER

Primera part

ORDRE DEL DIA

1. Preguntes amb resposta oral (seran substanciades el dia 16 de desembre, a les 09.00h)

2. Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya. Tram. 255-00019/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació (text presentat: BOPC 731, 76).

3. Compareixença del vicepresident del Govern, en substitució del president de la Generalitat, davant el Ple per a informar sobre les darreres mesures adoptades pel Govern per a contenir el brot epidèmic de Covid-19. Tram. 350-00020/12. Vicepresident del Govern, del Govern de la Generalitat. Substanciació.

4. Proposició de llei sobre la desaparició forçada de menors a Catalunya. Tram. 202-00061/12. Comissió de Justícia. Debat i votació del dictamen de la Comissió (dictamen: BOPC 756).

5. Projecte de llei de facilitació de l'activitat econòmica. Tram. 200-00010/12. Comissió d'Empresa i Coneixement. Debat i votació del dictamen de la Comissió (dictamen: BOPC 756).

6. Projecte de llei de les àrees de promoció econòmica urbana. Tram. 200-00017/12. Comissió d'Empresa i Coneixement. Debat i votació del dictamen de la Comissió (dictamen: BOPC 756).

7. Projecte de llei per a la igualtat de tracte i la no-discriminació. Tram. 200-00006/12. Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies. Debat i votació del dictamen de la Comissió (dictamen: BOPC 756).

8. Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista. Tram. 202-00067/12. Comissió d'Afers Institucionals. Debat i votació del dictamen de la Comissió (dictamen: BOPC 756).

9. Decret llei 43/2020, del 17 de novembre, pel qual s'habilita el Consell Català de l'Esport per a l'atorgament d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya, es crea el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals, i es modifica el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a la crisi sanitària, econòmica i social generada per la Covid-19. Tram.

203-00070/12. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 750, 20).

10. Decret llei 42/2020, del 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social. Tram. 203-00067/12. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 743, 26).

11. Decret llei 47/2020, del 24 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter econòmic en el sector de les instal·lacions juvenils, de mesures en el sector de les cooperatives i de modificació del Decret llei 39/2020, del 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la Covid-19, i del Decret llei 42/2020, del 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social. Tram. 203-00071/12. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 750, 28).

12. Decret llei 46/2020, del 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer. Tram. 203-00072/12. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 750, 40).

13. Proposta de resolució sobre el programa marc del sistema públic audiovisual. Tram. 250-01619/12. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i Grup Parlamentari Republicà. Debat i votació de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 742, 110)

14. Proposta de resolució sobre l'amnistia.[1] Tram. 250-01627/12. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà i Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació, si escau, de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 754, 22)

15. Informe i conclusions de la Comissió de Seguiment de l'Emergència Climàtica. Tram. 260-00003/12. Comissió de l'Emergència Climàtica. Debat i votació del document que recull el resultat dels treballs de la comissió (text presentat: BOPC 756).

16. Informe i conclusions de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica. Tram. 260-00004/12. Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica. Debat i votació del document que recull el resultat dels treballs de la comissió (text presentat: BOPC 756).

17. Informe i conclusions de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques.[2] Tram. 260-00005/12. Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques. Debat i votació del document que recull el resultat dels treballs de la comissió (text presentat: BOPC 759).

18. Interpel·lació al Govern sobre la situació política actual. Tram. 300-00347/12. Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Substanciació.

19. Interpel·lació al Govern sobre el balanç de les polítiques de joventut. Tram. 300-00346/12. Concepción Abellán Carretero, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

---

[1] No obstant la inclusió d'aquest punt a l'ordre del dia conformement a l'acord de la Junta de Portaveus d'ahir, la seva inclusió definitiva a l'ordre del dia del Ple resta supeditada a la resolució de la sol□licitud de reconsideració presentada (reg. núm. 88420)

[2] Pendent que la Mesa del Parlament, a sol□licitud de la presidència de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques (reg.88422), acordi dispensar la distribució de la documentació que ha de servir de base per al debat, segons l'article 84 del Reglament.

20. Interpel·lació al Govern sobre l'abandonament de les polítiques socials. Tram. 300-00349/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

21. Interpel·lació al Govern sobre el despoblament, la globalització i el canvi climàtic en el món rural. Tram. 300-00348/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

22. Interpel·lació al Govern sobre el balanç de la legislatura i els reptes del futur en matèria cultural. Tram. 300-00345/12. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de l'acció de govern. Tram. 302-00272/12. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de dos anys i mig d'inacció del Govern. Tram. 302-00276/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

25. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la crisi industrial. Tram. 302-00273/12. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

26. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'equitat territorial en les àrees rurals i urbanes. Tram. 302-00274/12. Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació.

27. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la vulneració dels drets fonamentals del nen en el sistema educatiu català. Tram. 302-00275/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

28. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de l'economia. Tram. 302-00277/12. Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

Punt 4 | Debat i votació del dictamen de la Comissió

Proposició de llei sobre la desaparició forçada de menors a Catalunya

202-00061/12

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ DE JUSTÍCIA

Al President del Parlament

La Comissió de Justícia, en la sessió tinguda el dia 10 de desembre de 2020, ha estudiat el text de la Proposició de llei sobre la desaparició forçada de menors a Catalunya (tram. 202-00061/12), l'informe de la ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 120.6 i 7 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Proposició de llei sobre la desaparició forçada de menors a Catalunya (tram. 202-00061/12)

Preàmbul

I. Context històric, polític i sociològic

La desaparició forçada de menors s'ha donat al llarg de la història, però va agafar rellevància contemporània amb la Guerra Civil i la repressió política del franquisme, quan va començar com una pràctica sistemàtica i generalitzada a les presons de dones.

En el període 1938-1952, el psiquiatra filonazi espanyol Vallejo-Nájera es va apropiar dels mètodes importats de l'Alemanya nazi. Va documentar i escriure en els seus estudis com havien d'ésser tractades les dones empresonades i com se les havia d'apartar dels seus fills i filles perquè no els contagiessin llur ideologia antipatriòtica a través de l'educació.

El mateix Vallejo-Nájera, a la revista Acción Española, el 1936, ja considerava que els integrants del bàndol revoltat eren una raça en la qual predominava el patriotisme, la responsabilitat moral, els valors ètics i, per sobre de tot, la religiositat. Per contra, per a ell, els del bàndol republicà, moguts per l'enveja, la rancúnia, la ràbia i la venjança, intentaven destrossar els valors de la raça hispànica. En el seu llibre Eugenesia de la Hispanidad y regeneración de la raza, publicat el 1937, el mateix Vallejo-Nájera feia referència al fet que per les venes li corria sang d'inquisidor que havia heretat genèticament dels seus pares.

Franco va comptar amb la conformitat de l'Església catòlica, que considerava la Guerra com una croada d'alliberament nacional. La presó, la caserna, el manicomi, l'escola i el púlpit foren els dominis de clergues, monges, militars i psiquiatres seguidors d'uns mètodes nazis que els franquistes, amb l'experiència heretada de segles inquisitorials, van desenvolupar a la perfecció. La seva finalitat era dominar la població.

Les primeres dones que van arribar a les presons foren, en alguns casos, afusellades i separades immediatament dels fills i filles que portaven, però altres foren violades a la presó o ja hi van arribar embarassades. Vallejo-

Nájera i la seva cohort de psiquiatres van considerar l'«eugenèsia positiva» com a salvadora de les criatures que van poder i deixant que llurs mares, alimentades a base de pa sec i aigua, les alletessin. L'Ordre del 30 de març de 1940 obligava que els infants havien d'ésser retirats de llurs mares abans dels tres anys, perquè no tinguessin record, seguint la ideologia nazi, i no es contaminessin del «gen roig» amb llur educació.

L'Ordre ministerial del 4 de desembre de 1941 permetia inscriure i donar nom en el Registre Civil, amb una data de naixement aproximada a la real i de pares desconeguts, qualsevol menor suposadament no identificat. Aquesta norma va permetre canviar la identitat d'infants nascuts de mares republicanes i, entre ells, la dels nadons raptats a llurs mares a les presons abans dels tres anys.

En el període 1953-1977, en el marc mental i ideològic del nacionalcatolicisme i amb institucions com el Patronato de Protección de la Mujer, presidit per Carmen Polo de Franco, la mecànica de sostracció de menors es va centrar en dones pobres, sovint vingudes de zones rurals a servir a les ciutats. En la majoria de casos, eren mares menors d'edat i solteres, i també dones desafectes al règim o amb una conducta social que es considerava moralment reprovable, que el règim considerava perilloses, i mares triades perquè es necessitava un bebè nounat per a una família que volia pagar per a adquirir-lo. Fou el moment en què es va estandarditzar el format del «nadó mort» davant la previsió de la negació de la mare a lliurar-lo voluntària-ment.

Hi va haver també adopcions irregulars d'infants que varen patir catàstrofes naturals, com ara alguns dels que van sobreviure a les riuades del Vallès del 1962 o a les nevades de Barcelona del mateix any, i que els familiars no van poder localitzar.

Ja en democràcia, les sostraccions van continuar, almenys, fins als següents canvis normatius, que dificulten el tràfic i la sostracció de menors:

a) La Llei orgànica 1/1996, del 15 de gener, de protecció jurídica del menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil, amb la qual es reconeix a tota persona adoptada el dret a conèixer la seva identitat biològica. A partir d'aquest moment, la mare biològica ha de constar necessàriament en la inscripció del naixement del Registre Civil.

b) La sentència del Tribunal Suprem, del 21 de setembre de 1999, que comporta la fi del «part anònim», i en què es diu que l'article 47 de la Llei del Registre Civil, del 8 de juny de 1957, i els seus concordants, resten derogats per inconstitucionalitat sobrevinguda i, en conseqüència, es consideren inaplicables, per derogació de la cobertura legal, els articles 167 i 187 del reglament de la dita llei. Això ha estat reconegut específicament per a tots els adoptats amb la Llei de l'Estat 26/2015, del 28 de juliol, de modificació del sistema de protecció a la infància i a l'adolescència.

c) La Llei de l'Estat 20/2011, del 21 de juliol, del Registre Civil, que modifica l'article 30 del Codi civil, i deroga la necessitat que transcorrin vint-i-quatre hores des del naixement per a considerar persona el nadó que mor abans d'aquest termini.

Només en els casos en què la mare va signar la renúncia al nadó en el moment del part s'ha pogut rebre informació oficial per a localitzar i fer el retrobament. Tots els casos en què no hi ha una renúncia signada per la mare, i també els casos en què es va comunicar a les mares la falsa mort del

nadó, tenen denúncies arxivades per la impossibilitat, segons jutges i fiscals, de continuar la investigació, d'acord amb la tipologia següent:

a) Infants que oficialment neixen morts o moren abans de vint-i-quatre hores, però no tenen lligall d'avortament. És a dir, no consten en el Registre Civil i el motiu de l'arxivament és que no es pot continuar la investigació perquè no hi ha cos i no es pot fer la comparativa d'ADN; o bé no hi ha documentació oficial de la mort ni de l'enterrament. És a dir, són persones desaparegudes.

La normativa estatal de policia sanitària mortuòria de 1974 prohibeix l'enterrament fora del cementiri i obliga a enterrar qualsevol part del cos que es pugui identificar com a humana, ja sigui un dit, una cama o un fetus. Catalunya complementa per primera vegada aquesta normativa amb el Decret 297/1997, del 25 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de policia sanitària mortuòria. De 1974 a 1997, doncs, a Catalunya és aplicable la norma estatal de 1974. Amb anterioritat a aquesta norma, podria ésser possible l'enterrament en fossa o al jardí de l'hospital, com declaren que ho feien a l'Hospital Vall d'Hebron, a la Maternitat de Barcelona i a l'Hospital de Figueres, entre altres.

b) En algunes ocasions, hi ha documentació de mort del menor, però és enterrat en fossa, no es pot accedir al cos i no es pot analitzar, tot i que hi pot haver mostres parafinades d'autòpsies que poden servir per a fer la comparativa d'ADN amb els progenitors.

c) Si la documentació és aparentment correcta i es pot fer l'exhumació del cos (normalment amb nadons que han mort després de vint-i-quatre hores del part), hi ha casos en què l'Institut Nacional de Toxicologia no ha pogut concloure si el cos exhumat es correspon, o no, amb els seus familiars naturals. En alguns casos, s'ha utilitzat o destruït tota la mostra que podia servir per a fer una contraanàlisi, la qual cosa ha provocat que no es pugui fer per falta de material; en altres casos la contraanàlisi sí que ha ajudat a arribar a una conclusió.

També cal tenir en compte la manca de documentació per part de persones que cerquen llurs orígens biològics i que foren ingressades a l'Auxili Social, cases bressol, hospicis o orfenats, sense documentació, més enllà de l'«ha entrat per torn». Cal una investigació exhaustiva de la procedència d'aquestes persones, de qui les va ingressar i el motiu de l'ingrés, principalment perquè els torns es van prohibir a Espanya el 1952.

Així mateix, és important tenir en compte les denúncies presentades per part de fills i filles, perquè estan registrats falsament com a biològics en els arxius. La manera com està redactat el Codi penal provoca que s'investiguin per tipus penals que, analitzats per separat, tenen un termini molt breu de prescripció, i es deté la investigació.

Així, d'una banda, quan s'ha pogut documentar que la mare que consta com a mare biològica no ho és per ADN, els arxivaments judicials han estat per:

a) Prescripció dels delictes de fingiment de part i falsedat documental. S'arxiva el cas perquè el jutge o el fiscal consideren que no van denunciar quan tenien divuit anys i, per tant, la falsedat documental, el fingiment de part (per part de la mare) i les conseqüències legals cap als facultatius que van falsejar la documentació, com a delictes aïllats, han prescrit.

b) Investigacions en què no hi ha mares que denunciïn que busquen un fill o filla d'aquella clínica (per exemple, el cas de la Clínica Sant Cosme i Sant

Damià, de Barcelona), però en canvi sí que hi ha fills que denuncien irregularitats en llur adopció o consten inscrits com a fills biològics de qui no en són. Els trasllats d'hospital o clínica i la falsificació de documents de parts era constant en aquests casos.

D'altra banda, hi ha els casos dels que estan registrats com a adoptats, però no hi ha cap renúncia signada per la mare biològica i no tenen accés a cap document que identifiqui la mare. És a dir, partides de naixement sense nom de la mare, que, segons el Registre Civil, es va acollir al part anònim. Alhora, l'hospital o la clínica on van néixer no els facilita cap tipus de documentació i, per tant, desconeixen llur naixement.

Quan una mare s'acollia al part anònim, era anònima a l'hora d'identificarla en el Registre Civil, però no ho era per a l'hospital o la clínica on paria, que l'havien d'identificar per si moria en el part o necessitava algun tipus de tractament. Cal recordar que el part anònim es va il·legalitzar a Espanya el 1999.

La situació actual és que milers de víctimes, mares, pares, familiars, fills i filles, són oblidades pels poders públics i, en molts casos, és arxivada provisionalment l'acció judicial per a recuperar llur veritable identitat. No obstant això, el Tribunal Europeu de Drets Humans, en l'assumpte Zorica Jovanović v. Sèrbia, va concloure que la víctima havia patit una violació continuada del seu dret al respecte a la vida privada i familiar, reconegut en l'article 8 del Conveni europeu de drets humans, per la persistència de l'Estat en no donar-li informació fiable sobre la sort del seu fill.

Les actuacions dutes a terme fins ara no han estat suficients per a abordar aquest problema des d'una perspectiva integral i reparadora. Cal promulgar una norma catalana amb rang de llei, de caràcter general, que integri i atorgui coherència, des del pla normatiu, a la regulació i la investigació d'un assumpte de tanta gravetat.

Les víctimes catalanes a les quals s'ha falsejat la identitat o han desaparegut perquè es va comunicar a la família una mort irreal estan patint psicològicament. El dret internacional considera que tota persona que té un desaparegut a la família de més de cinc anys o que és desaparegut per, com a mínim, aquest període es troba en situació de tortura psicològica.

És important constatar que hi ha mares que van infantar amb edats superiors als cinquanta anys. Com a exemple, hi ha les dades que es poden consultar directament a Institut d'Estadística de Catalunya, que reflecteixen les dones majors de cinquanta anys que van parir a Catalunya entre 1975 i 1996. Cal observar que quan comencen les tècniques d'embaràs in vitro o per inseminació artificial decreix el nombre de dones d'edat avançada que queden embarassades, és a dir, al contrari del que seria normal. Per exemple, el 1976, a Catalunya, van infantar dinou dones de més de cinquanta anys i el 1990, només quatre.

També és destacable el fet que les províncies on hi ha més naixements de mares de més de cinquanta anys són Barcelona i Tarragona, quan la diferència de població és molt significativa. Per exemple, l'any 1976, a Barcelona en van donar a llum setze; a Tarragona, dues; a Girona, una, i a Lleida, cap. Però el 1978, a Barcelona en van parir deu; a Tarragona, quatre, i a Girona i Lleida, cap.

II. Contingut

Aquesta llei es divideix en cinc capítols. El capítol primer conté les disposicions generals i l'àmbit subjectiu de la llei; el capítol segon, la relació de drets per a les persones afectades per aquests delictes, i el capítol tercer, les obligacions dels poders públics i els subjectes privats. Els capítols quart i cinquè contenen els articles relatius a la base de dades d'afectats i a la base de dades d'identificadors d'ADN, i també la creació de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya.

Clouen aquesta llei les disposicions addicionals i finals.

Capítol I. Objecte i àmbit d'aplicació de la llei

Article 1. Objecte i finalitat

1. Aquesta llei té per objecte proporcionar els instruments normatius i els recursos necessaris per al reconeixement i l'efectivitat del dret a la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició de les víctimes en els casos de desaparició forçada de menors o d'apropiació de menors, amb la conseqüent substitució d'identitat. També té per objecte facilitar les tasques d'investigació necessàries, amb la regulació dels procediments administratius necessaris, en atenció a les obligacions contretes per l'Estat espanyol en la Declaració universal de drets humans de l'Organització de les Nacions Unides, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, la Convenció sobre els drets de l'infant i la Convenció internacional per a la protecció de totes les persones contra les desaparicions forçades, i altres normes internacionals aplicables.

2. Aquesta llei es fonamenta en el respecte als drets bàsics de les persones i s'ins-pira d'una manera expressa en els tractats internacionals en matèria de drets humans, i declara com a fins:

a) La recerca de la veritat sobre els fets ocorreguts, amb l'anàlisi acurada de les causes polítiques, sociològiques, econòmiques i antropològiques que els van fer possibles.

b) L'aplicació de l'acció de la justícia sobre els fets ocorreguts.

c) La reparació integral dels danys i perjudicis ocasionats a les víctimes i la identificació de llurs responsables; en especial, el record i el retiment d'homenatge a les víctimes.

d) L'establiment de garanties perquè no es repeteixin els fets ocorreguts.

e) L'assistència, l'atenció psicològica i l'ajuda a les víctimes per personal especialitzat en el procés de reparació.

e *bis*.) Contribuir a la difusió del respecte als drets humans, amb la construcció de pilars sòlids sobre els quals es pugui assentar una convivència democràtica.

Article 2. Àmbit subjectiu

1. Als efectes d'aquesta llei, es consideren víctimes directes de la desaparició forçada de menors:

a) Les persones que tenen sospites, fonamentades en qualsevol indici documental, pericial, testifical o de qualsevol índole, d'haver estat objecte directe d'una sostracció forçada de llur família d'origen i substituïda la llur identitat biològica veritable.

b) Les mares i els pares biològics que tenen sospites, fonamentades en qualsevol indici documental, pericial, testifical o de qualsevol índole, que llur fill ha estat objecte de sostracció i substituïda la seva identitat biològica veritable.

c) Les mares biològiques que foren objecte de coacció o abús de superioritat en el consentiment per a la renúncia i la adopció posterior.

d) Les mares biològiques que es van acollir a un part anònim.

2. Als efectes d'aquesta llei, es consideren víctimes indirectes de la desaparició forçada de menors:

a) Les persones que tenen sospites, fonamentades en qualsevol indici documental, pericial, testifical o de qualsevol índole, d'ésser familiars propers fins al tercer grau i, en casos particulars, com els del període de la Guerra Civil i la primera postguerra, fins al quart grau, d'una persona objecte d'una sostracció forçada.

b) Els progenitors adoptius que acreditin que foren víctimes de frau o engany en el procés d'adopció de persones identificades com a víctimes segons l'apartat 1.

3. Tenen la condició de desapareguts tots els menors suposadament morts dels quals no consta inscripció en el Registre Civil o que no tenen entrada al cementiri pertinent, especialment els morts oficialment abans de les vint-i-quatre hores del naixement i, per tant, considerats fetus per la llei vigent fins al 2011. Paral·lelament, els familiars fins al tercer grau d'aquests desapareguts, tenen la consideració de víctimes.

4. Les disposicions d'aquesta llei obliguen els poders públics següents:

a) Les administracions públiques de Catalunya.

b) Els organismes públics, sigui quina sigui la seva denominació i personalitat jurídica, integrats en les administracions públiques territorials incloses en la lletra *a*, o que en depenen, inclòs qualsevol tipus de registre.

c) Les ambaixades i oficines consulars situades a Catalunya, i també les catalanes situades fora del territori.

d) Els centres hospitalaris i de salut, sigui quina sigui llur denominació i personalitat jurídica, pública o privada, o que depenen de les administracions públiques territorials incloses en la lletra *a*.

e) Els registres civils.

e') L'Administració de justícia en funcions no jurisdiccionals.

f) Els arxius de salut, assistència social, judicials, militars i històrics de titularitat pública.

g) Els cossos de seguretat i policials de Catalunya.

5. Les disposicions d'aquesta llei obliguen els subjectes privats següents:

a) Els establiments hospitalaris o de salut, les residències, els asils, les congregacions, les fundacions, les associacions i establiments similars que existien en el moment en què es van cometre els fets objecte d'aquesta llei o els hagin succeït jurídicament i custodiïn arxius, lligalls o qualsevol material informatiu relatiu a aquests fets.

b) L'Església catòlica, els arxius eclesiàstics que continguin dades rellevants que interessin les víctimes, especialment els centres que foren receptors de mares gestants, les maternitats administrades per ordres religioses, les cases bressol, els hospicis i els orfenats.

c) Qualsevol altra persona física o jurídica que s'hagi pogut veure involucrada en els fets.

Capítol II. Drets de les víctimes

Article 3. Dret a la veritat

1. Les víctimes tenen dret a accedir a la documentació que els pugui ésser d'interès i que es trobi en els arxius i registres de qualsevol dels subjectes obligats a què fa referència l'article 2.

3. El dret d'accés a què fa referència l'apartat 1 comprèn, en qualsevol cas, la consulta de la documentació i l'obtenció d'una còpia, que ha d'ésser gratuïta als arxius públics. Als arxius privats la consulta també ha d'ésser gratuïta, però l'obtenció de còpia de la documentació pot estar subjecta a l'abonament previ de l'import de la seva realització per part del sol·licitant; aquest import no pot ésser abusiu per la part de la institució.

4. En el cas de l'accés als llibres dels cementiris, el dret d'accés comprèn, amb caràcter no exclusiu, la informació sobre les qüestions següents, amb relació als familiars morts:

a) La persona que va sol·licitar l'enterrament de la persona morta.

b) Les causes declarades de la mort.

c) El metge que va certificar la defunció.

d) L'entitat que es va fer càrrec del sepeli.

e) El lloc on són les cendres o les restes, si n'hi ha.

f) La còpia del full del llibre de registre de l'enterrament.

La informació és extensiva a totes les dades disponibles relatives a la inhumació de fetus i de criatures nascudes vives i mortes i registrades com a tals.

5. Les víctimes han de tenir accés complet als butlletins estadístics municipals amb què es conformava el padró municipal, en què es trobin consignats els naixements comunicats pels hospitals, amb la identificació dels nascuts, per districte o per hospital, la data del part, i l'edat de la mare i la seva procedència, si és d'un altre municipi.

6. Les víctimes que han estat adoptades o registrades falsament com a biològiques, i els familiars dels nascuts suposadament sostrets, tenen dret a accedir als expedients relatius a l'adopció de les persones amb què poden ésser vinculades documentalment. A aquests efectes, el garant és l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya creada per l'article 11.

7. Les víctimes, per mitjà de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya, tenen dret a ésser informades i assessorades sobre els passos que cal seguir per a accedir a la informació que consti en els llibres de registres d'ingressos, parts i adopcions públiques i privades, especialment d'hospitals, clíniques, residències públiques i internats de mares solteres, amb l'objectiu de trobar documentació que les vinculi amb llurs familiars naturals, i a rebre orientació i ajuda per a solucionar els entrebancs amb què es trobin.

8. Tots els establiments i organitzacions a què fan referència els apartats 4 i 5 de l'article 2 són susceptibles d'ésser investigats si declaren que la informació demanada sobre naixements, bateigs, defuncions, avortaments, inhumacions, exhumacions i reduccions de restes, cremacions, adopcions, tuteles i

altres fets que afecten el naixement i l'extinció de la personalitat i la determinació i modificació de les relacions paternofilials, que s'ha de conservar en els arxius, no existeix.

10. Els metges, els lletrats o qualsevol altre professional que per qualsevol circumstància tingui en el seu poder els arxius en què constin dades de les víctimes i de llurs familiars cercats no poden al·legar el secret professional per a negar-se a facilitar-los, ja que preval el dret a la investigació de les relacions paternofilials.

11. Les víctimes tenen dret a rebre de qualsevol organisme, persona involucrada o institució tota la informació que pugui estar vinculada amb llur cas, d'acord amb la normativa d'accés a la informació.

12. La mare biològica que durant la vigència del part anònim va lliurar el seu fill en adopció sota qualsevol circumstància, i en l'actualitat vulgui trobar-lo, pot acudir a l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya a fi de ser informada i assessorada sobre els passos que cal fer per a sol·licitar la cerca en el Registre Civil en què estigui inscrit el seu fill biològic.

En el cas que ambdues parts accedeixin al retrobament, l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya*, per mitjà d'un equip especialitzat, ha de preparar aquest retrobament i contribuir al seu bon desenvolupament, i* ha d'ésser la garant de la conciliació familiar entre les dues parts. Així mateix, amb l'autorització de la persona adoptada, *ha de sol·licitar al Registre Civil que*, en nota marginal, s'inscrigui la identitat de la mare biològica. Si la persona adoptada no vol conèixer la mare, però sí que vol que consti el seu nom, l'Oficina ha d'instar el Registre Civil a la inscripció. En cas contrari, no es facilitarà informació de la identitat de la persona adoptada a la seva mare biològica.

13. L'incompliment de les obligacions establertes en els apartats anteriors és sancionat administrativament, sense perjudici de la possible responsabilitat penal. Les infraccions i les sancions aplicables s'han de determinar per llei.

Article 4. Dret a la tutela judicial

1. Les exhumacions que siguin necessàries per a fer efectius els drets de les víctimes, tant en terrenys de titularitat pública com privada, són sufragades per la Generalitat i les du a terme l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya.

2. Les proves que siguin necessàries per a fer efectius els dret de les víctimes s'han de dur a terme, a instància de part legítima o d'ofici, sempre de manera gratuïta, pels òrgans públics especialitzats.

3. Les restes exhumades que no siguin reclamades pels qui tenen la consideració d'interessats han d'ésser novament sepultades, en les condicions de dignitat suficients, per part dels ajuntaments, en el terme municipal on hagin estat trobades, i de manera que, si cal, es puguin tornar a recuperar.

4. Les autoritats policials i judicials i medicoforenses han d'assegurar sempre la cadena de custòdia de les restes exhumades i traslladades per a l'anàlisi pericial i la identificació, perquè pugui servir de prova material i pericial a les persones considerades víctimes d'acord amb el que estableix l'article 2, les quals, a més, poden sol·licitar mostres sota cadena de custòdia per a fer anàlisis pericials privades.

5. Cada administració censal ha de posar a disposició de l'autoritat policial i judicial, a requeriment d'aquesta, les dades informatitzades sobre els naixements i les defuncions ocorreguts en cadascuna de les províncies o districtes dels infants compresos entre zero i cinc anys, en els casos de censos quinquennals, i entre zero i un any, en els casos de censos anuals. S'ha d'iniciar amb el cens del 1936.

6. L'oficina del Registre Civil, o, si s'escau, l'Institut d'Estadística de Catalunya o els òrgans competents, han de proporcionar, també de manera informatitzada, les dades sobre els naixements, els avortaments i les defuncions, i també les modificacions de filiació.

6 *bis*. L'Administració ha de salvaguardar la seguretat i la intimitat de les víctimes contra ingerències il·legítimes i les ha de protegir d'actes d'intimidació i represàlia o de qualsevol altre acte que les pugui ofendre o denigrar.

7. La memòria anual que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya elabori en compliment de l'article 152.9 de la Llei orgànica del poder judicial ha d'incloure una estadística i una relació de dades desagregades referents a les actuacions judicials a Catalunya que s'hagin impulsat o estiguin en tràmit als partits judicials de Catalunya relatives a la desaparició forçada de menors. Aquestes dades no han d'ésser, en cap cas, dades de caràcter personal. Aquesta informació ha d'ésser lliurada al Parlament de Catalunya en les compareixences a què oportunament sigui requerida la presidència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sens perjudici de la seva ampliació.

8. El fiscal superior de Catalunya, en la compareixença anual a que fa referència l'article 11 de la Llei de l'Estat 50/1981, del 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal, ha d'informar el Parlament de Catalunya de les diligències d'investigació i les actuacions impulsades d'ofici per l'organisme a Catalunya amb relació al fenomen de la desaparició forçada de menors, i també de les persecucions d'il·lícits penals seguides arran de denúncies presentades per persones físiques, entitats privades o organismes públics.

Article 5. Dret a la reparació

2. Les víctimes tenen dret al coneixement i a la restitució de llur identitat veritable, i al reconeixement d'aquesta identitat a tots els efectes. En conseqüència, poden dur a terme les accions de rectificació en tots els registres, documents i organismes públics o privats que calgui, amb la col·laboració de les administracions pertinents.

3. Les víctimes tenen dret a dur a terme accions de reparació de danys i perjudicis contra les persones i les institucions responsables de la privació de llurs drets.

4. Les víctimes, si ambdues parts s'hi avenen, tenen dret al retrobament acompanyats per professionals d'un servei públic especialitzat i gratuït que ha de preparar i fer possible aquest retrobament.

Article 6. Dret a les garanties de no repetició

1. Els poders públics, per a evitar la repetició de fets similars als que són objecte d'aquesta llei, han d'impulsar les mesures següents:

a) Campanyes d'informació i sensibilització.

b) Difusió, en els mitjans de comunicació públics, de campanyes d'informació sobre aquests fets.

c) Exposició d'aquests fets en els programes educatius de l'ensenyament reglat.

d) Formació específica per a la policia judicial, la policia autonòmica i les policies locals, jutges i fiscals i metges forenses.

e) Formació del personal docent i dels professionals de la informació sobre aquests fets, que s'han de fonamentar en investigacions universitàries acreditades i en els relats de les víctimes contrastats fefaentment.

f) Organització d'actes d'homenatge i reconeixement a les víctimes d'aquests delictes.

g) Institució d'un dia en memòria dels infants robats i llurs famílies.

h) Adopció de les propostes de reforma legal i administrativa en matèria de transparència i accés a la informació en els processos d'acolliment, adopció i tutela, jurisdicció de menors, i també en la inspecció dels establiments sanitaris públics i privats i en els registres civils per a introduir les garanties i els procediments de gestió i verificació tendents a l'erradicació de les conductes constitutives de sostracció de menors, alteració il·lícita de l'estat civil i tràfic d'éssers humans.

Capítol III. Obligacions

Article 7. Obligacions dels poders públics

1. Els poders públics estan obligats a prevenir i sancionar les desaparicions forçades de menors; a cercar i identificar els menors apropiats i restituir-los a llurs famílies d'origen; i a revisar, i, si escau, anul·lar, els procediments d'adopció que tinguin l'origen en una desaparició forçada, sia d'ofici o a instància de les víctimes.

2. Els poders públics han de tramitar i resoldre les peticions formulades per les víctimes en l'exercici dels drets que conté aquesta llei, de conformitat amb el que disposa la legislació sobre procediment administratiu comú.

3. Els poders públics han de vetllar per garantir a les víctimes l'accés a la informació i els arxius de llurs casos, o a la informació que pugui servir per a aclarir-los, en entitats públiques i privades, com els que indica l'article 2.

4. Els poders públics han de facilitar l'accés als arxius en els casos en què se cerquin familiars biològics. A aquest efecte, es considera que el tractament de les dades personals és d'interès públic essencial, d'acord amb el que estableix l'article 9.1.*g* del Reglament general de protecció de dades.

5. Els poders públics han de desenvolupar i aplicar polítiques de memòria col·lectiva adequades per a aconseguir la reparació i la no repetició dels delictes comesos.

6. Durant la investigació dels fets, les víctimes tenen dret al suport jurídic gratuït que pugui contribuir a aquesta investigació, en els termes establerts per la legislació aplicable. Així mateix, durant la investigació dels fets i en el moment en què es dilucidi la veritat o la impossibilitat d'obtenir-la, les víctimes han de poder accedir a un suport psicològic gratuït.

7. Els cossos policials autonòmics i locals han de col·laborar en la investigació dels fets i donar suport a les accions administratives i judicials.

8. Els poders públics han d'establir les actuacions administratives i policials adequades perquè les víctimes puguin accedir a la documentació oficial i la

documentació dels llibres de part i naixement d'hospitals, clíniques i cases de maternitat, i també el suport actiu als processos judicials oberts.

9. Els poders públics han d'instar d'ofici, per mitjà de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya, a la investigació policial dels casos, si se sospita d'un possible delicte de desaparició forçada o d'usurpació d'identitat d'un menor, com els que es poden derivar de naixements registrats de mares més grans de cinquanta anys, altres circumstàncies que no puguin justificar un possible embaràs real a partir de pràctiques de concepció assistides mèdicament i les proves d'ADN pertinents que corroborin la filiació natural.

10. Els poders públics, en el mateix sentit, han de promoure una investigació adequada en els casos de persones que consten com a fills biològics i que han tingut coneixement que no ho són, i de les persones que tenen irregularitats greus en llur adopció.

Article 8. Obligacions dels subjectes privats

1. Els subjectes privats que estiguin obligats per les disposicions d'aquesta llei han de tramitar i resoldre les peticions formulades per les víctimes en el termini de tres mesos a comptar de la data de presentació de les peticions. En cas d'incompliment, aquests seran sancionats administrativament d'ofici o a instància de part.

2. Les víctimes, un cop transcorregut el termini establert per l'apartat 1 sense resolució expressa, poden formular una demanda per a l'exercici de llur dret davant els òrgans competents de la jurisdicció civil.

Capítol IV. Actuacions

Article 9. Base de dades d'afectats

1. S'ha de crear, sota la direcció de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya, una base de dades d'afectats. En l'elaboració i el funcionament d'aquesta base de dades hi han de participar els representants de les entitats legalment constituïdes, tant les que tinguin formació acadèmica sobre la matèria *com les associacions representatives de les víctimes de la desaparició forçada de menors.*

2. La informació del cens d'afectats és pública per a les persones interessades, a les quals s'ha de proporcionar una còpia de la documentació que els afecta. L'accés de les persones que acreditin que duen a terme una investigació es regula per la normativa vigent.

Article 10. Base de dades d'identificadors d'ADN

1. S'ha de crear una base de dades d'identificadors d'ADN, de caràcter gratuït, que contingui tota la informació rellevant amb relació als fets que són objecte d'aquesta llei.

2. S'han de conservar les mostres de restes òssies o material genètic de les diferents exhumacions dutes a terme, amb la seqüència d'ADN, i s'han de facilitar a les víctimes interessades en el cas que vulguin fer una contraanàlisi privada a càrrec propi, la qual s'haurà de fer en un laboratori acreditat. En aquest cas, es faran les contraanàlisis oportunes fins a l'esclariment total de la seqüenciació de l'ADN correcte, i n'ha d'assumir els costos la Generalitat.

3. Les víctimes que hagin interposat una denúncia pels fets objecte d'aquesta llei poden sol·licitar que els siguin preses mostres per a seqüenciar llur ADN

i comparar-les amb les dades que s'emmagatzemen en aquest organisme, sense necessitat de requeriment judicial o administratiu. Aquestes proves han d'ésser analitzades en un termini de tres mesos a comptar de la data de presentació de la sol·licitud, tot evitant el deteriorament de les mostres i agilitzant d'aquesta manera tot el procés, especialment, en el cas de persones d'edat avançada. En cas de dubte sobre els resultats, es pot instar a fer una contraanàlisi privada; i en cas de discrepància en els resultats, s'han de fer tantes proves genètiques com calgui fins a la seqüenciació correcta de l'ADN, i n'ha d'assumir els costos la Generalitat.

4. En el cas que la víctima tingui una analítica feta que consti en algun altre registre d'ADN públic d'alguna comunitat autònoma, pot sol·licitar que s'incorpori a la base de dades d'identificadors d'ADN per a la confrontació corresponent.

Capítol V. Creació d'òrgans

Article 11. Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya

1. Es crea l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya com a ens de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada.

3. La composició, el règim de funcionament, el règim econòmic i financer i la resta de regulació específica de la Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya s'han de determinar per reglament.

5. Correspon a l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya el reconeixement de la condició de víctima als efectes d'aquesta llei. L'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya ha de reconèixer la condició de víctima a les persones que s'ajustin a la definició establerta per l'apartat 2 i quan els fets van succeir presumptament en el territori de Catalunya, per tal d'obtenir el suport necessari, públic i gratuït, per a investigar els casos fins a la seva dilucidació total i, si s'escau, acompanyar les víctimes en el retrobament amb llurs familiars. Aquest reconeixement s'ha d'estendre als actes que s'organitzin en memòria de les persones afectades per aquests fets.

8. L'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya ha d'informar els usuaris, els ha d'orientar cap als responsables de cada servei i ha de supervisar les actuacions per a poder garantir els drets de les víctimes.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Compatibilitat

Les previsions establertes per aquesta llei són compatibles amb l'exercici de les accions i l'accés als procediments judicials ordinaris i extraordinaris establerts en les lleis o en els tractats i convenis internacionals.

Disposició addicional segona. Unitat policial específica

S'ha de crear, en el Cos de Mossos d'Esquadra, un equip especialitzat en la desaparició forçada de menors que vetlli per la investigació dels delictes a què fa referència aquesta llei. Aquest equip ha de comptar amb l'activitat formativa i la col·laboració de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya.

Disposició addicional tercera bis. Habilitació pressupostària de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya

S'ha de dotar de pressupost l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya perquè pugui disposar del personal tècnic i especialitzat necessari i cobrir les despeses derivades de les investigacions dels casos presentats per les víctimes.

Disposició addicional tercera ter. Informació dels treballs de la Comissió Interdepartamental per a la Concreció d'una Estratègia Interdepartamental i Integral davant la Desaparició Forçada de Menors

1. El Govern ha d'informar el Parlament del resultat i les conclusions dels treballs de la Comissió Interdepartamental per a la Concreció d'una Estratègia Interdepartamental i Integral davant la Desaparició Forçada de Menors, creada per l'Acord GOV/148/2019, del 22 d'octubre.

2. El Govern de Generalitat ha de traslladar al Govern de l'Estat el resultat i les conclusions dels treballs de la Comissió Interdepartamental per a la Concreció d'una Estratègia Interdepartamental i Integral davant la Desaparició Forçada de Menors, als efectes del que estableix l'article 8.1 de la Llei 50/1981, del 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal.

Disposició addicional tercera quater. Programa de recerca

1. S'ha d'establir un programa de recerca dedicat a l'anàlisi històrica, científica, arxivística i social del fenomen de la desaparició forçada de menors i del període corresponent, que els documenti i que estableixi patrons que connectin amb investigacions judicials i policials, consultes, denúncies i víctimes.

2. Per a iniciar el treball del programa de recerca cal identificar perfils de recursos i capacitats i treballar amb els fons que s'han d'identificar i catalogar. Amb aquesta finalitat, i com a base per a començar a crear el model de recerca, s'han de considerar els casos i les investigacions tancats per resolució judicial i les consultes formulades i contestades.

Disposicions finals

Disposició final primera. Habilitació per al desplegament

1. S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquesta llei. En el procés d'elaboració d'aquestes disposicions s'ha de garantir el tràmit d'audiència de les entitats legalment constituïdes, tant les que tinguin formació acadèmica sobre la matèria com les associacions representatives de les víctimes de la desaparició forçada de menors.

2. Les normes necessàries per al desplegament d'aquesta llei i els estatuts de l'Oficina de la Víctima de la Desaparició Forçada de Menors de Catalunya s'han d'aprovar en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final segona. Habilitació pressupostària

Els preceptes d'aquesta llei que comportin despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat tenen efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei

de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 10 de desembre de 2020

La secretària de la Comissió, Irene Fornós Curto; la presidenta de la Comissió, Yolanda López Fernández

Punt 5 | Debat i votació del dictamen de la Comissió

Projecte de llei de facilitació de l'activitat econòmica

200-00010/12

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'EMPRESA I CONEIXEMENT

Al President del Parlament

La Comissió d'Empresa i Coneixement, en la sessió tinguda el dia 10 de desembre de 2020, ha estudiat el text del Projecte de llei de facilitació de l'activitat econòmica (tram. 200-00010/12) i l'informe de la ponència.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 120.6 i 7 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Projecte de llei de facilitació de l'activitat econòmica (tram. 200-00010/12)

Exposició de motius

Un dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i que ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les petites i mitjanes empreses, tal com preveu l'article 45.5 de l'Estatut d'autonomia. Així mateix, l'article 160.1 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, que, respectant el principi d'autonomia local, inclou les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals.

Les persones que volen emprendre un negoci i les empreses ja consolidades han de relacionar-se de forma imprescindible amb les diferents administracions públiques, ja sigui per intercanviar informació, fer una consulta o complir amb les obligacions legals i reglamentàries. Aquesta relació necessària i imprescindible pot ser efectiva, eficient i beneficiosa per a l'impuls de l'economia o pot ser una barrera que redueixi la competitivitat dels negocis.

La protecció del medi ambient, la salut, la seguretat de les persones i els béns, i la defensa de les persones consumidores són raons imperioses de l'interès general, que poden comportar la necessitat que les administracions públiques autoritzin determinades activitats econòmiques o hagin de disposar d'informació sobre les activitats que es porten a terme en un determinat àmbit territorial i, en determinats casos, que hagin de supervisar i autoritzar aquestes activitats. Concretament, bona part de l'activitat econòmica que exerceixen les empreses requereix la intervenció dels ajuntaments. Això fa que les entitats locals tinguin un paper essencial, com a administració competent, en els procediments establerts, d'una banda, pel Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, i, d'una altra, per les lleis sectorials que regulen els diversos àmbits materials en què les activitats econòmiques poden tenir incidència.

Ara bé, cal que les unitats administratives amb competència en aquestes qüestions vetllin perquè aquests processos de recollida d'informació i d'autorització, si escau, no comportin una càrrega burocràtica desmesurada per a les empreses. Càrrega que no només no els aporta cap valor afegit, sinó que en minva la competitivitat, tant en termes absoluts com en termes relatius.

El camí de la modificació normativa per a la supressió de barreres innecessàries per a l'activitat econòmica es va iniciar amb l'aprovació, el febrer del 2011, del Pla de racionalització normativa, que va comportar la derogació de 246 disposicions. Posteriorment, va tenir una importància rellevant l'aprovació, cap al final del 2011, de les lleis conegudes com a *òmnibus*, com a primer pas en l'objectiu d'aprofundir en el procés de simplificació administrativa reduint les càrregues, amb la finalitat de cercar la reactivació de l'activitat econòmica.

A Catalunya, la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, va ser rellevant des del punt de vista de la simplificació administrativa, i va incorporar per primera vegada el principi d'intervenció mínima, regulant de forma extensa les mesures de simplificació administrativa i la regulació general de les potestats de control i inspecció.

Així mateix, cal tenir en compte que la normativa en l'àmbit de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya va establir el model català d'administració electrònica l'any 2010 per tal de permetre que les relacions de les administracions públiques amb els ciutadans fossin més àgils, més eficaces i més eficients.

Posteriorment, l'aprovació de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, ha permès assolir dues fites importants que aquesta nova Llei vol seguir desenvolupant.

En primer lloc, ha servit per consolidar la Finestreta Única Empresarial com a instrument per impulsar un model de relació entre les empreses i l'Administració, on la persona empresària està situada en el centre i col·labora amb l'Administració per dissenyar un servei més àgil i eficient gràcies a una major interacció i interconnexió entre les diferents administracions públiques catalanes.

En segon lloc, el fet d'entendre la simplificació administrativa no com una obligació de les administracions públiques, sinó com un veritable dret de la ciutadania, les empreses i els professionals, ha permès millorar els procediments regulats per les normatives locals, mantenint la seva autonomia, i les normatives sectorials dels àmbits competencials de la Generalitat; de manera que, sense renunciar a la protecció de l'interès general, s'han pogut reduir els terminis i augmentar l'eficiència de recursos en els procediments d'autorització i control de les activitats econòmiques, i això ha repercutit de manera directa en la reducció de costos per a les empreses per reactivar l'activitat econòmica i l'ocupació.

Pel que fa a la primera fita, els avenços dels darrers anys de les tecnologies de la informació i la comunicació fan possible que el model de relació evolucioni, de manera que les empreses no tan sols estiguin al centre, sinó que treballin conjuntament amb l'administració fent possible la transformació tecnològica de les polítiques públiques. En aquest nou estadi, respectant el marc bàsic de la normativa de procediment administratiu i el model català

d'administració digital, la relació entre els titulars d'una activitat econòmica i les administracions pot ser exclusivament digital i permetre una recollida més àgil i eficient de les dades que l'Administració necessita de l'activitat que empreses i professionals porten a terme, i a la vegada emprar aquestes dades per prestar uns serveis amb un alt valor afegit i amb un component totalment innovador, i servir igualment a finalitats d'estadística oficial, tot respectant la normativa de protecció de dades. D'aquesta manera, se supera l'enfocament tradicional que ha entès la relació electrònica amb les empreses com una transposició del que tradicionalment es fa presencialment i en suport en paper; ja que, tot i ser possible la gestió electrònica de les diferents fases del cicle de vida de l'empresa, la mirada, l'enfocament d'aquesta regulació no és digital, sinó que continua sent analògica.

Amb aquesta Llei la regulació de la relació amb les empreses és essencialment digital, i està en concordança amb l'evolució del marc català d'administració digital, sense perjudici de poder seguir prestant serveis per altres canals quan sigui necessari. L'empresa és la propietària de les seves dades i qui en manté el control.

Respecte a la segona fita assolida per la Llei 16/2015, del 21 de juliol, en relació a la simplificació administrativa, cal dir que la implantació de noves formes de treball col·laboratiu amb el personal de les diferents administracions públiques catalanes ha permès recollir el coneixement que el personal tècnic de l'àmbit municipal té en relació amb les activitats econòmiques i les seves dificultats en el dia a dia, i a la vegada dissenyar solucions més operatives i impulsar els canvis.

Aquesta forma de treball, d'una banda, ha permès connectar diferents àmbits de competències, organitzacions i persones que treballen amb la finalitat d'aconseguir que les empreses puguin instal·lar-se en qualsevol part del territori català de forma àgil i ràpida.

D'una altra banda, va permetre fer un pas més en la simplificació dels règims d'intervenció de l'administració local relacionats amb l'emplaçament del negoci o l'establiment empresarial, i en la determinació del règim d'intervenció davant d'una activitat de nova aparició, fent desaparèixer la distinció entre declaració responsable i comunicació.

Aquesta Llei estableix un marc regulatori comú, d'acord amb els paràmetres de la Unió Europea i amb ple respecte al principi d'autonomia local i a les competències de les entitats locals, sobre els règims d'intervenció aplicables a l'obertura dels establiments a través del règim de comunicació amb aportació d'un certificat tècnic i, en cas que sigui necessari per la dimensió o la capacitat dels establiments, preveu que s'aporti també un projecte tècnic que descrigui de forma més acurada el compliment normatiu d'aquesta activitat per tal de protegir l'interès general. Aquesta mesura permet regular els règims d'intervenció per a tots els establiments, no només de les activitats innòcues i de baix risc que la llei 16/2015, del 21 de juliol, estableix en els seus annexos, sinó que també queden regulades totes les activitats que sectorialment tenen una regulació però que fins al moment no han establert el règim d'intervenció per a l'obertura de l'establiment o no han incorporat les competències municipals en la seva regulació.

Finalment, fruit del procés de participació realitzat, s'ha vist la necessitat d'evolucionar i sistematitzar els procediments de control *ex post* que fins ara preveia la Llei 16/2015, del 21 de juliol, i que són d'aplicació en cas que la

normativa sectorial no en reguli d'específics, així com de preveure de forma supletòria un règim sancionador que ajudi d'una manera eficaç al compliment dels requisits que la normativa preveu.

En definitiva, la finalitat principal d'aquesta Llei és impulsar l'activitat econòmica en l'actual entorn digital, establint els principis, criteris i instruments que han d'aplicar les administracions públiques de Catalunya per fer possible una relació amb els titulars de les activitats econòmiques més àgil i eficient que, d'una banda, redueixi les càrregues administratives a les empreses i professionals i simplifiqui el marc d'intervenció pública i, de l'altra, implementi serveis proactius basats en la gestió i l'anàlisi de les dades aportades per aquestes, que essencialment han de ser digitals.

Aquesta llei consta de 48 articles agrupats en 3 títols, i de 16 disposicions addicionals, 6 disposicions transitòries, una disposició derogatòria, 6 disposicions finals i un annex.

El títol 1 regula l'objecte, l'àmbit d'aplicació i les definicions de la Llei.

El títol 2 regula el model de relació entre l'empresa i les administracions públiques catalanes i s'estructura en 4 capítols.

El capítol 1 regula els aspectes generals d'aquesta relació i inclou els principis i deures sobre els quals se sustenta, tant de les persones que volen portar a terme una activitat econòmica o ja en són titulars, com de les administracions públiques, que han de fer possible la transformació digital en la relació de l'administració amb les empreses.

El capítol 2 detalla el model de Finestreta Única Empresarial que permet a les empreses i els professionals fer, des d'un únic punt, amb independència de l'administració responsable, tots els tràmits necessaris amb relació a la seva activitat. Per tal que aquests tràmits es puguin fer digitalment, es regula el portal únic per a les empreses, anomenat Canal Empresa, com a canal electrònic de relació de la Finestreta Única Empresarial. Aquest portal inclou l'àrea privada, espai que integrarà totes les relacions de l'empresa amb l'administració. Com a novetat es crea el Directori d'Empreses i Establiments i registres, que ha de permetre recollir tota la informació dels titulars de les activitats econòmiques i dels establiments on es porten a terme de què disposen les diferents administracions.

Com a novetat, en aquest capítol es preveu la transformació que han d'experimentar les administracions per passar a gestionar dades en lloc de formularis. Per fer possible la gestió de les dades aportades es regula la necessitat d'estandardització d'aquestes, en concordança amb l'evolució del model català d'administració digital, la figura de l'identificador únic de l'establiment i la tramitació unificada, com a mecanismes de simplificació que possibilitarà que l'empresa doni les dades un sol cop, sense perjudici que les diferents administracions públiques puguin disposar de les que necessitin en cada moment.

El capítol 3 versa sobre el model de governança que ha de tenir aquest model de relació i inclou la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica, així com les funcions de l'Oficina de Gestió Empresarial, com a impulsora de la Finestreta Única Empresarial a Catalunya, i dels organismes responsables de les solucions tecnològiques, com a principals actors d'aquesta governança.

El capítol 4 se centra en els mecanismes d'impuls de l'activitat econòmica i s'hi defineixen els projectes empresarials estratègics per a Catalunya, així com la resta de mecanismes alternatius i de col·laboració possibles, i també

es regula el procediment de defensa dels drets i els interessos dels operadors econòmics.

El títol 3 regula l'activitat econòmica i s'estructura en 5 capítols.

El capítol 1 estableix els principis generals de la regulació de l'activitat econòmica a Catalunya. Preveu, d'una banda, que en termes generals els règims d'intervenció han de ser de control posterior, comunicació i declaració responsable, i tan sols es pot preveure un règim de control previ en els casos en què existeixin raons imperioses d'interès general que així ho justifiquin.

En la secció 2 es concreta que el règim d'intervenció municipal aplicable als establiments on es desenvolupa una activitat és el de comunicació. Aquesta secció evoluciona, respecte al que estableix la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació administrativa, eliminant el règim de declaració responsable i establint només un règim d'intervenció, el de comunicació, per a tots els establiments on es desenvolupa una activitat econòmica recollida en l'annex de la norma. Així mateix regula la presentació de la comunicació, la documentació a aportar i altres aspectes.

En el capítol 2 es regulen les obligacions de les administracions d'oferir passarel·les de pagament que possibilitin a les empreses fer el pagament a distància de les taxes associades a un procediment. És evident que la plena aplicació de l'administració electrònica només serà totalment efectiva si totes les fases de la tramitació es poden realitzar de forma electrònica, inclòs el pagament de les taxes.

En el capítol 3 es determina el control a exercir sobre aquestes activitats econòmiques, diferenciant el procediment de comprovació de requisits formals i el procediment de comprovació de requisits materials.

En el capítol 4 es regulen les multes coercitives i en el capítol 5 s'estableix el règim sancionador per als casos en què s'incompleixi la norma.

Es preveuen diferents disposicions addicionals on es recullen modificacions del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost i mandats encomanats a l'Administració de la Generalitat per tal d'assolir el model de finestreta única empresarial, que comporta la homogeneïtzació organitzativa, l'ús de solucions interoperables i serveis transversals. D'entre aquests mandats destaca la creació del Directori d'empreses, establiments i registres.

La llei preveu, en algunes d'aquestes disposicions addicionals, un termini màxim de dos anys des de la seva entrada en vigor, per l'adaptació de les administracions públiques catalanes al Model de relació amb les empreses que preveu aquesta llei, per la incorporació dels diferents procediments administratius a la Cerca guiada i per la incorporació de les diferents col·leccions de dades estandarditzades al Directori d'empreses, establiments i registres.

Així mateix, es preveuen disposicions transitòries que delimiten de forma precisa l'aplicació temporal i material d'alguns articles de la Llei.

I, finalment, la disposició derogatòria i les disposicions finals, que contenen autoritzacions i mandats dirigits a la producció de normes jurídiques, com el desenvolupament dels projectes de reindustrialització i la modificació d'alguns articles del dret vigent, com ara la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infra-

estructures i edificis o la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental d'activitats.

Títol 1. Disposicions generals

Article 1. Finalitat i objecte

1. La finalitat d'aquesta Llei és facilitar l'activitat econòmica en l'actual entorn digital. A aquest efecte, s'estableixen els principis, els criteris i els instruments d'aplicació per a les administracions públiques de Catalunya per fer possible una relació àgil i eficient, en un entorn digital, amb les persones que porten o volen portar a terme una activitat econòmica des de les perspectives següents:

a) La reducció de les càrregues administratives.

b) El disseny de serveis digitals proactius basats en la gestió i l'anàlisi de les dades aportades pels titulars de les activitats, de forma que l'ús intensiu de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies garanteixi que les dades s'aporten una única vegada.

c) La consolidació d'instruments de col·laboració i de coordinació entre les administracions públiques de Catalunya en l'exercici de les competències de regulació, intervenció i control de l'activitat econòmica.

d) El foment de projectes empresarials estratègics per al creixement econòmic de Catalunya i la garantia d'un procés ordenat i equilibrat de transició cap a nous models de negoci, de més valor afegit i de més presència tecnològica, per tal de mantenir el teixit productiu i l'ocupació.

2. L'objecte d'aquesta Llei és establir un marc regulatori per tal de crear un entorn més favorable a l'activitat econòmica, facilitant la competència i la inversió en concordança amb la normativa de procediment administratiu i el model català d'administració digital.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei és aplicable a:

a) L'Administració de la Generalitat.

b) Les entitats que integren l'Administració local de Catalunya.

c) L'Administració pròpia de l'Aran.

d) Els ens públics i els organismes autònoms que depenen de qualsevol de les administracions públiques de les lletres a), b) i c) o hi estan vinculats pel que fa a les seves actuacions en exercici de potestats administratives en l'àmbit de la intervenció en l'activitat econòmica.

e) Els consorcis adscrits a les administracions, els organismes i les entitats públiques inclosos en aquest article, i també les entitats públiques que depenen dels consorcis o hi estan vinculades pel que fa a les seves actuacions en exercici de potestats administratives en l'àmbit de la intervenció en l'activitat econòmica.

Article 3. Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Activitat econòmica: acció que, mitjançant la concurrència de mitjans o factors productius, comporta la creació de béns o la prestació de serveis. Les activitats poden fer-se amb finalitats lucratives o sense.

b) Certificat tècnic: document signat per la persona tècnica competent, que acredita el compliment normatiu d'una activitat en un establiment, en la data de la seva expedició.

c) Establiment: edifici, part d'un edifici o espai delimitat on es duu a terme una activitat econòmica o més, sempre que aquestes siguin compatibles.

d) Normativa sectorial: conjunt de disposicions dins de l'àmbit competencial de l'Estat o de la Generalitat de Catalunya que confereixen obligacions i atorguen drets en un sector d'activitat o en un àmbit material concret.

e) Pagament electrònic: acompliment de les obligacions econòmiques derivades de les taxes associades amb la posada en marxa d'una activitat o d'un establiment mitjançant l'ús d'instruments i solucions tecnològiques que posen a disposició les administracions públiques implicades, per possibilitar que el titular d'una activitat econòmica efectuï el pagament a distància.

f) Projecte tècnic: conjunt de documents que defineixen les característiques generals d'una activitat en un establiment i que justifiquen el seu compliment normatiu, signat per la persona tècnica competent, en el qual constarà com a mínim una memòria explicativa, esquemes, càlculs i plànols.

g) Requisits formals: conjunt de prescripcions documentals, de representació i de format que esdevenen obligatòries i indispensables per poder exercir l'activitat o legalitzar l'establiment, així com per garantir la correcta actuació de l'administració.

h) Requisits materials: conjunt de prescripcions tècniques i substantives previstes en la normativa vigent en relació amb l'establiment per tal de poder legalitzar l'exercici d'una activitat.

i) Títol habilitant: reconeixement de la facultat per a l'exercici d'una activitat econòmica.

j) Titular d'una activitat econòmica: persona física o jurídica, inclosos professionals i autònoms, que disposa de títol suficient, segons la normativa vigent, pel qual se li possibilita l'exercici o l'explotació d'una activitat econòmica, ja sigui amb finalitat lucrativa o no.

k) Persona tècnica competent: persona amb títol acadèmic universitari de caràcter tècnic mitjançant el qual ha adquirit els coneixements, les capacitats i les tècniques necessàries per a la redacció dels documents tècnics previstos en aquesta Llei i que compleix els requisits per l'exercici de l'activitat que estableix la normativa.

Títol 2. Model de relació entre l'empresa i les administracions públiques catalanes

Capítol I. Aspectes generals

Article 4. Definició del model

El Govern de la Generalitat, a través de la Finestreta Única Empresarial, impulsa un model de relació entre les empreses, els professionals i els autònoms i l'administració que facilita l'activitat econòmica i pivota sobre la gestió de dades aportades pels seus titulars, que permeten oferir serveis digitals, proactius i integrats per part de les diferents administracions públiques catalanes.

Article 5. Principis del model

El nou model de relació es fonamenta en els principis següents:

a) Confiança mútua, basada en la responsabilitat de les empreses en l'exercici de l'activitat empresarial.

b) Relació digital per defecte.

c) Aportació de dades una única vegada.

d) Ús intensiu de les noves tecnologies, especialment les basades en la gestió de les dades i altres funcionalitats que esdevinguin possibles en cada moment.

e) Eliminació de càrregues administratives innecessàries.

f) Estandardització de procediments per tal de garantir que el servei que es presta sigui el mateix arreu del territori.

g) Celeritat en la tramitació, fixant uns compromisos de nivell de prestació de servei i impulsant la finalització de tràmits de manera immediata, preservant la protecció de l'interès general i l'adequació de l'activitat econòmica a les condicions de seguretat, protecció de la salut i del medi ambient.

h) Transparència, per mostrar a les persones titulars d'activitats econòmiques tota la informació que les administracions públiques catalanes tenen del titular i de la seva activitat econòmica.

i) Protecció de dades personals des del disseny i per defecte.

j) Col·laboració i coordinació entre les administracions públiques.

Article 6. Deures en el marc del model de relació entre l'empresa, els professionals i els autònoms i les administracions públiques catalanes

1. Les persones emprenedores i els titulars de les activitats econòmiques, i les seves persones autoritzades o representants, tenen els deures següents:

a) Complir amb els requisits previstos per aquesta Llei i la resta de la normativa.

b) Relacionar-se digitalment amb les administracions públiques implicades.

2. Les administracions públiques catalanes tenen els deures següents:

a) Oferir, de forma vinculant a través d'una eina que permeti la cerca guiada, segons preveu l'article 11, la informació sobre tots els requisits necessaris per accedir i desenvolupar una activitat econòmica.

b) Garantir l'accés de les persones titulars a totes les dades de què disposen sobre la seva activitat o establiment i posar-les a disposició de la resta d'administracions públiques, respectant la normativa de protecció de dades.

c) Impulsar la millora contínua i la innovació en els serveis que es presten a les empreses i els professionals, especialment fent ús de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies per assolir que les dades s'aportin tan sols una vegada.

d) Fer possible la gestió electrònica integral dels procediments que afecten l'activitat econòmica, inclòs el pagament electrònic de les taxes associades.

e) Garantir l'exercici de les competències i l'adopció de les eines necessàries per donar suport per a l'accés i la tramitació a aquells usuaris que puguin tenir dificultats amb els mitjans digitals.

f) Portar a terme actuacions de forma coordinada en benefici de les persones titulars de les activitats econòmiques per incrementar-ne la competitivitat.

g) Garantir el compliment de la normativa aplicable a les activitats econòmiques mitjançant l'execució dels plans d'inspecció i control corresponents.

Capítol II. Finestreta Única Empresarial

Article 7. Definició

La Finestreta Única Empresarial actua com a xarxa interadministrativa amb la finalitat de facilitar l'accés a la informació sobre els procediments administratius que són competència de les administracions públiques i impulsarne la gestió a partir de les dades que ja disposa l'Administració i les que la persona titular de l'activitat econòmica aporta una única vegada.

Article 8. Missió

1. La missió de la Finestreta Única Empresarial consisteix a oferir serveis integrats, accessibles, digitals i proactius a les empreses i els professionals, en relació amb l'accés i l'exercici de l'activitat econòmica en el marc del model català d'administració digital.

2. La Finestreta porta a terme la seva missió amb la captura i el processament de les dades aportades per les empreses i els professionals, i assegura la qualitat de les dades, la unitat de la dada a partir de la recollida única en origen a través de la tramitació unificada, la interoperabilitat amb tots els organismes responsables i la transparència envers les persones titulars de l'activitat econòmica en relació amb les dades disponibles, així com altres mecanismes que es puguin establir en el marc del model de governança de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 9. Serveis

Els serveis que presta la finestreta comprenen l'assessorament, la informació sobre els procediments administratius necessaris per desenvolupar qualsevol activitat econòmica que són competència de les administracions públiques, i la gestió d'aquests de forma unificada, per tal que la persona titular pugui aconseguir el resultat de la seva gestió amb rapidesa i obtenir una visió integral de la seva relació amb totes les administracions públiques aportant les dades una sola vegada.

Secció 1. Instruments de la Finestreta Única Empresarial

Article 10. Instruments

La Finestreta Única Empresarial disposa dels instruments previstos en aquesta secció per prestar els seus serveis, sense perjudici que se'n puguin desenvolupar de nous d'acord amb les necessitats que sorgeixin.

Article 11. Portal únic per a les activitats econòmiques

1. La informació que les persones titulars de les activitats econòmiques i les persones autoritzades puguin necessitar sobre els serveis i els tràmits de les administracions públiques s'unifica en un únic portal electrònic.

2. El portal s'organitza de manera que facilita les relacions entre les empreses i les administracions públiques de Catalunya, i incorpora una eina de cerca guiada que, de forma vinculant per a totes les administracions, permet a les persones titulars de les activitats econòmiques conèixer tota la informació

sobre els tràmits obligatoris i optatius per legalitzar una activitat econòmica o un establiment, així com les possibles relacions de dependència entre ells.

3. En relació amb els tràmits gestionats per la Finestreta Única Empresarial, les administracions tenen l'obligació d'incloure al portal la informació sobre els textos normatius, els règims d'intervenció administrativa, l'import de les taxes associades i els requisits necessaris per desenvolupar cadascuna de les activitats econòmiques, així com el conjunt de dades i els documents necessaris.

4. A través del portal es dona publicitat a les dades dels registres administratius en format de dades obertes i accessibles.

Article 12. Àrea privada

1. El portal incorpora una àrea privada per a cada titular d'una activitat econòmica amb exercici a Catalunya, que integra totes les relacions que es produeixin amb les administracions públiques catalanes al llarg de la seva vida, sens perjudici de les previsions de normativa estatal o catalana en relació amb els espais personalitzats.

La informació continguda en aquesta àrea ha de ser compartida, compatible, accessible i interoperable, de manera que, d'acord amb els drets i els deures de cada part, pugui ser consultada i actualitzada tant per les persones titulars de les activitats econòmiques com per les administracions públiques, sense perjudici que l'administració hagi de validar determinades dades a partir del procediment administratiu corresponent.

2. L'accés a l'àrea privada es pot duu a terme amb qualsevol dels mecanismes d'identificació electrònica admesos per l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Un cop la persona titular de l'activitat, o la persona autoritzada per aquesta, està identificada en la seva àrea privada, pot gaudir de totes les funcionalitats sense haver de tornar-se a identificar.

3. Des d'aquesta àrea privada el titular d'una activitat econòmica o d'un establiment pot:

a) Iniciar i gestionar de manera digital els tràmits relacionats amb la seva activitat econòmica, amb independència de l'administració responsable, i ferne el seguiment fins a la finalització.

b) Tenir una visió integral que li permeti visualitzar i actualitzar les dades i la documentació associada a les seves activitats econòmiques, els seus establiments i registres i, a la vegada, conèixer en tot moment l'estat de legalització de tots els seus establiments, aplicant el principi de transparència.

c) Donar accés al registre general d'apoderaments a les persones que el representen o actuen com a intermediàries per consultar i actualitzar les seves dades.

d) Rebre informació, avisos i altres serveis de tipus proactiu que puguin ser del seu interès.

Article 13. Directori d'empreses, establiments i registres

1. El Directori d'empreses, establiments i registres és l'instrument que fa possible la visió integral de la informació de què disposen les diferents administracions públiques, prevista en l'article anterior.

2. El directori ha de contenir les dades bàsiques sobre totes les activitats econòmiques i els seus establiments, a partir de l'identificador únic de l'establiment previst a l'article 16 d'aquesta Llei, així com les dades específiques recollides en els diferents registres als quals està inscrit, de forma que es garanteixi la seguretat i el rendiment del sistema. També ha d'incorporar i consolidar les dades contingudes en els Registres d'ajuts extraordinaris relacionats amb l'activitat econòmica, així com les dades obtingudes, si s'escau, en el tràmit d'inscripció prèvia previstos en la normativa aplicable, amb la finalitat que les persones interessades aportin les dades una única vegada.

3. Les administracions públiques han de facilitar la informació necessària per tal que el Directori estigui permanentment actualitzat.

Secció 2. Administracions públiques gestionades amb dades

Article 14. Gestió integral de les dades

1. Les administracions públiques catalanes exerceixen les seves competències en l'àmbit de l'activitat econòmica a partir de la gestió de les dades obtingudes en la seva relació amb les persones titulars de les activitats econòmiques.

2. Les dades són un actiu digital propietat de les persones titulars de les activitats econòmiques, compartides i reutilitzables per totes les administracions públiques catalanes competents en l'àmbit de l'activitat econòmica.

3. Per fer possible la gestió integral de les dades de forma coherent per part de les administracions públiques, s'ha d'haver realitzat un procés d'estandardització de les dades que en garanteixi l'homogeneïtat semàntica i sintàctica, i possibiliti l'existència del Directori d'empreses, establiments i registres i la identificació unívoca dels establiments de Catalunya.

4. Les administracions públiques catalanes han d'implantar solucions comunes que garanteixin la coherència de les dades i en permetin la interoperabilitat, dissenyant procediments senzills i àgils basats en l'aportació de dades per part de les persones titulars de l'activitat econòmica tan sols una vegada. Per fer efectiu el criteri de dada única, s'han d'establir els mecanismes de col·laboració entre els diferents òrgans i sistemes custodis d'una mateixa dada que en garanteixin la qualitat.

Article 15. Estandardització de dades

1. Les administracions públiques han d'impulsar l'estandardització de les dades que s'aportin al sistema per fer possible la dada única, la interoperabilitat entre sistemes i organismes i la tramitació unificada com a mecanisme previst en l'article 17 d'aquesta Llei, en coordinació amb el model de governança de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2. L'estandardització es concreta en la implementació d'un diccionari interoperable que recull el conjunt de dades bàsiques i específiques que, segons la normativa vigent, les persones titulars de les activitats econòmiques han de comunicar a les diferents administracions públiques.

3. Sens perjudici del que preveu l'article anterior, les administracions públiques catalanes han d'estandarditzar la definició de les dades que conformen el Directori i establir els protocols de comunicació entre els sistemes d'informació, segons s'acordi en el si de la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica.

Article 16. Identificador únic de l'establiment

1. Els establiments han de tenir un identificador únic que permeti la identificació inequívoca d'un emplaçament on s'exerceix una activitat econòmica al llarg del temps, amb independència de l'administració competent que hagi enregistrat aquest establiment i de l'identificador propi que li hagi pogut atorgar. Aquest identificador únic s'ha de mantenir en cas de transmissió del titular de l'activitat o de la substitució d'una activitat per una altra.

2. L'Oficina de Gestió Empresarial crea el sistema d'assignació de l'identificador únic de l'establiment i determina la metodologia corresponent per a la seva obtenció, modificació i baixa, que s'ha de desenvolupar reglamentàriament.

Article 17. Tramitació unificada

1. En el cas de concurrència de diferents procediments administratius sobre una mateixa activitat, la tramitació unificada és el mecanisme de captura i tractament de dades que permet que les persones titulars de les activitats econòmiques facilitin a les administracions públiques catalanes les dades i els documents relatius a la seva activitat i als seus establiments tan sols una vegada, i que en garanteix la qualitat i la coherència.

2. La persona titular de l'activitat econòmica realitza la gestió unificada de dades a través del portal únic per a les empreses.

3. Les administracions públiques han d'adoptar els mecanismes per tal que des del portal únic per a les empreses es puguin gestionar de forma integral tots els tràmits obligatoris i optatius que afecten una mateixa activitat i fer el pagament de les seves taxes corresponents, comunicant les dades i aportant la documentació necessària una única vegada, sense perjudici de l'exercici de les competències de cada administració, tant si les estableix aquesta mateixa Llei o una normativa sectorial.

4. La tramitació unificada garanteix que les administracions públiques reben les dades i els documents corresponents als procediments de la seva competència, incloses les evidències tècniques de la signatura per part del titular de l'activitat econòmica.

Article 18. Proactivitat de l'administració

1. Les administracions públiques poden oferir de forma proactiva els serveis disponibles en cada moment que, a partir de les dades que tenen al seu abast, consideren que poden ser d'interès per a la persona titular de l'activitat econòmica o les persones emprenedores.

2. En el cas que, a partir de les dades facilitades per la persona titular d'una activitat econòmica des de la Finestreta Única Empresarial, es detecti que cal iniciar nous procediments necessaris per al desenvolupament de la seva activitat econòmica, les administracions públiques catalanes, i, específicament, l'Oficina de Gestió Empresarial, poden impulsar de forma proactiva les actuacions oportunes per tal que la persona titular validi la informació o n'aporti de nova des de l'àrea privada prevista a l'article 12 d'aquesta Llei.

3. S'habiliten les administracions públiques catalanes, i, específicament, l'Oficina de Gestió Empresarial, a fer l'ús de les dades per a la prestació de serveis proactius i personalitzats a les persones titulars de les activitats econòmiques i a les persones emprenedores, en el marc de la Finestreta Única

Empresarial i en relació amb la facilitació de l'activitat econòmica d'aquestes persones titulars.

Capítol III. Governança del model

Article 19. Definició

La governança del model de relació entre les empreses i les administracions públiques catalanes és el conjunt de mecanismes que permeten la coordinació i la participació de tots els òrgans amb competències transversals i sectorials per a l'impuls de l'activitat econòmica, l'administració digital i el desplegament de la Finestreta Única Empresarial, amb la finalitat d'establir, per part dels responsables dels diferents organismes públics, mesures efectives que permetin la implantació del model.

Article 20. Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica i el seu Consell Assessor

1. La Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica té per objectiu seguir i avaluar la implantació de les mesures que estableix aquesta Llei i instaurar mecanismes de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat, els ens locals i la resta d'administracions públiques.

2. La Comissió té les funcions següents:

a) Fer un seguiment de l'aplicació dels règims d'intervenció que afecten les activitats econòmiques, de la implantació de la Finestreta Única Empresarial per part de les administracions públiques de Catalunya i de la resta de mesures que estableix aquesta Llei per facilitar l'activitat econòmica.

b) Analitzar i valorar les consultes i les reclamacions presentades pels operadors econòmics i socials en virtut del que estableix l'article 25 d'aquesta Llei, donar suport a l'òrgan administratiu competent que ha d'avaluar la consulta o emetre l'informe i proposar, si escau, solucions respectuoses amb l'interès general.

c) Identificar propostes de millora de la intervenció administrativa en l'activitat

econòmica, proposar les accions necessàries per implantar-les i fer-ne el seguiment.

d) Acordar els mecanismes que han de permetre l'adhesió dels ens locals a la Finestreta Única Empresarial i els termes en què han d'incorporar els nous serveis disponibles.

e) Rebre informació sobre els plans de verificació, control i inspecció fets per les administracions públiques de Catalunya, i sobre el resultat d'aquests plans.

f) Acordar els protocols de comunicació entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la resta d'administracions públiques amb la finalitat d'aplicar el principis de dada única i de transparència, en col·laboració amb el model de governança de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, garantint que les dades aportades per les persones titulars de les activitats econòmiques puguin arribar a tots els organismes responsables de la seva gestió en un format interoperable i assegurant-ne la qualitat.

g) Proposar al Govern, mitjançant el departament d'adscripció, els criteris que es prioritzen per classificar un projecte empresarial com a estratègic.

h) Analitzar l'impacte del canvi de model productiu i, en concret, de les transformacions d'empreses, les deslocalitzacions empresarials i els expedients de regulació d'ocupació, i requerir als agents implicats, d'acord amb el desplegament reglamentari, mesures per a la reindustrialització i la minimització de l'afectació de l'ocupació, en el territori i en la cadena de valor.

i) Impulsar mecanismes de col·laboració per a l'estandardització dels projectes tècnics, així com qualsevol altra documentació de naturalesa anàloga que les persones tècniques competents han d'elaborar en l'exercici de la seva professió.

j) Vetllar que les administracions públiques catalanes atorguin les llicències i autoritzacions amb la major celeritat possible i, en qualsevol cas, dins els terminis màxims determinats per la norma que els regula i fer difusió dels indicadors de gestió d'aquests procediments.

k) Proposar al Departament corresponent la modificació dels annexos establerts en aquesta Llei.

l) Qualsevol altra funció de naturalesa anàloga que li encomanin sempre que responguin a l'objecte definit en aquesta llei.

3. La Comissió, que té caràcter permanent, està formada de forma paritària per representants de l'Administració de la Generalitat i l'Administració local, i la presidència és exercida per un representant de la Generalitat i la vicepresidència per un representant de l'Administració local.

4. La Comissió compta amb un Consell Assessor amb la composició següent:

a) Sis membres en representació de les organitzacions empresarials més representatives en l'àmbit de Catalunya, designats per les organitzacions empresarials.

b) Sis membres en representació de les cambres de comerç, indústria i navegació, designats pel Consell de Cambres.

c) Sis membres en representació de les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit de Catalunya, designats per les organitzacions sindicals.

d) Sis membres representants dels col·legis professionals dels àmbits més adequats en funció de la matèria designats per l'associació intercol·legial de col·legis professionals de Catalunya.

e) Un membre en representació de les federacions, confederacions o les unions d'associacions professionals representatives de treballadors autònoms registrades a Catalunya.

El Consell Assessor ha de formular propostes a la Comissió sobre els temes de la seva competència, d'acord amb les funcions detallades a l'apartat 2 d'aquest article.

5. El Govern estableix l'adscripció, l'organització, el règim de funcionament i la composició de la Comissió i del Consell Assessor.

Article 21. Oficina de Gestió Empresarial

1. L'Oficina de Gestió Empresarial és responsable d'impulsar la Finestreta Única Empresarial a Catalunya, i qui ha de coordinar i dur a terme les accions necessàries per fer-ne efectiu el desplegament en tot el territori, en col·laboració amb les diferents unitats administratives competents.

2. L'Oficina presta els serveis de la Finestreta Única Empresarial que preveu l'article 9 d'aquesta Llei, així com els que preveu la seva carta de serveis i d'altres que el Govern li pugui atribuir.

3. L'Oficina, en col·laboració amb els organismes de l'article 22 a continuació, impulsa, defineix, implanta i actualitza les solucions tecnològiques que possibilitin el funcionament correcte dels instruments previstos en aquesta Llei perquè l'inici o la modificació d'una activitat econòmica es pugui fer de manera àgil, senzilla i immediata pel canal que correspongui. Aquestes funcions han de permetre la gestió integral de les dades associades a una activitat econòmica mitjançant la tramitació unificada, per tal que les administracions puguin rebre, en un format compatible per al seu tractament i gestió, les dades sobre els procediments relatius a activitats econòmiques que siguin de la seva competència, d'acord amb els esquemes i les definicions estàndard aprovats en el marc de la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica.

4. L'Oficina defineix i gestiona el diccionari de la Finestreta Única Empresarial que preveu l'article 15.2, que inclou totes les dades relacionades amb activitat econòmica en col·laboració amb els òrgans gestors de les dades, així com les eines que possibilitin les funcionalitats relacionades amb les dades dels establiments i dels registres.

5. D'acord amb les previsions reglamentàries corresponents, la gestió que efectuï l'Oficina de Gestió Empresarial per encàrrec del departament competent suposa la delegació de signatura.

6. L'Oficina és responsable dels tractaments de dades personals vinculats a la prestació del servei de Finestreta Única Empresarial.

Article 22. Organismes responsables de les solucions tecnològiques

1. El Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya i el Consorci Administració Oberta de Catalunya posen a disposició dels òrgans de la Generalitat de Catalunya les solucions tecnològiques necessàries per poder prestar els serveis de la Finestreta Única Empresarial, d'acord amb el model català d'administració digital.

2. El Consorci Administració Oberta de Catalunya, així com les Diputacions, posen a disposició dels ens locals les solucions tecnològiques i els instruments necessaris per poder prestar, en igualtat de condicions, els serveis de la Finestreta Única Empresarial.

Capítol IV. Mecanismes d'impuls de l'activitat econòmica

Article 23. Impuls de projectes empresarials estratègics

1. El Govern de la Generalitat impulsa les mesures necessàries,que permeten designar projectes empresarials que per les seves característiques són estratègics per al desenvolupament econòmic de Catalunya.

2. Es poden considerar projectes empresarials com a estratègics si aporten a Catalunya un valor afegit en àrees com el desenvolupament tecnològic i la innovació, el desenvolupament i la vertebració territorial, la contribució a la reindustrialització, la generació d'ocupació, la recuperació i el foment de sectors tradicionals, la protecció mediambiental, la promoció de la diversitat, la inclusió social, la igualtat, la no-discriminació i la conciliació en l'àmbit

laboral o la coresponsabilitat, entre altres criteris econòmics, socials i mediambientals.

Així mateix, es poden considerar projectes empresarials estratègics aquells que tenen com a objectiu fusionar petites empreses o incorporar empreses emergents (*start-ups*) per guanyar dimensió i incrementar el nombre de mitjanes i grans empreses a Catalunya.

També es poden considerar projectes empresarials estratègics tots aquells plans d'inversió a la xarxa de distribució de subministraments necessaris per al desenvolupament de l'activitat econòmica que es portin a terme a Catalunya i existeixi un pla d'inversió de com a mínim tres anys.

3. El Govern ha d'aprovar, com a màxim cada 4 anys, a proposta de la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica, els criteris que permeten classificar un projecte empresarial com a estratègic.

4. Reglamentàriament s'ha d'establir el procediment pel qual es designa un projecte com a estratègic. Un cop designat un projecte empresarial com a estratègic, es considera que concorren raons d'interès públic a fi d'aplicar la tramitació d'urgència prevista en la normativa de procediment administratiu, que permet la reducció dels terminis i impossibilita les pròrrogues en els diferents procediments.

Article 24. Mecanismes alternatius a la intervenció administrativa

1. Les administracions públiques de Catalunya han d'impulsar mecanismes alternatius a la intervenció administrativa quan sigui viable i idoni per reduir les càrregues administratives.

2. Són mecanismes alternatius a la intervenció administrativa, amb relació al que estableix l'apartat 1, els instruments basats en l'assegurament de la responsabilitat dels empresaris, els codis de bones pràctiques i les guies d'autoavaluació en els diversos sectors d'activitat, la interoperabilitat dels diferents sistemes d'informació i les bases de dades de les administracions públiques, i altres mecanismes que les administracions públiques decideixin establir.

3. Les empreses i els professionals que duen a terme una activitat econòmica que comporta un risc directe i concret per a la salut o per a la seguretat de les persones han de cobrir la seva responsabilitat civil mitjançant contractes d'assegurances o altres garanties o instruments adequats, que han de ser proporcionats a les característiques i a l'abast del risc cobert, d'acord amb la normativa sectorial.

Article 25. Procediment de defensa dels drets i els interessos dels operadors econòmics

1. Les persones interessades a accedir a alguna de les activitats a què fa referència aquesta Llei, i també les corporacions, els col·legis professionals, les organitzacions i les associacions que els representen, per mitjà del portal únic que estableix l'article 11 d'aquesta Llei, poden informar sobre qualsevol disposició, acte, actuació, inactivitat o via de fet de les administracions públiques que des del seu punt de vista comporti un obstacle o barrera per a l'aplicació d'aquesta Llei, i també poden formular consultes relatives a la interpretació de la llei sectorial que sigui aplicable en cada cas.

2. La unitat competent de la Generalitat de Catalunya en matèria de promoció econòmica i regulació gestiona aquest procediment, analitza i valora

l'obstacle o la barrera identificats i proposa a l'òrgan competent solucions que en permetin la superació.

3. L'òrgan administratiu competent ha d'informar per mitjans electrònics sobre la consulta o emetre un informe sobre l'adequació de la disposició, l'acte o l'actuació a aquesta Llei en el termini de trenta dies.

4. Els informes a què fa referència aquest article, a l'efecte de complir els principis de publicitat i transparència, han de poder ser consultats des dels webs institucionals habilitats en formats accessibles.

Article 26. Mecanismes de col·laboració

Les administracions públiques a les quals s'aplica aquesta Llei han d'establir entre elles mecanismes de col·laboració per a l'exercici de les facultats d'intervenció, especialment en els àmbits de la inspecció i la sanció. Els convenis són els instruments habituals en què s'han de concretar els serveis i els recursos per dur a terme l'activitat d'intervenció, inspecció o control, i han de complementar els mecanismes de finançament que estableix la legislació sectorial.

Títol 3. Regulació de l'activitat econòmica

Capítol I. Règims d'intervenció administrativa

Secció 1. Intervenció administrativa sobre l'exercici de l'activitat econòmica

Article 27. Principis generals

Són principis d'actuació relatius a la intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica:

a) Exercici lliure de l'activitat econòmica.

b) Intervenció mínima administrativa per a l'inici de l'activitat econòmica.

c) Impuls de mecanismes alternatius que permetin reduir càrregues a les empreses i als professionals.

d) Responsabilitat de les persones titulars d'empreses i dels professionals en el compliment dels requisits exigits en l'exercici de l'activitat econòmica.

e) No concurrència de règims d'intervenció prèvia administrativa sobre el mateix interès general que es protegeix.

f) Estandardització dels requisits exigits per les administracions per iniciar i desenvolupar l'activitat econòmica.

Article 28. Règim general de la intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica

1. L'exercici de l'activitat econòmica està subjecta al compliment dels requisits establerts per la normativa que regula l'activitat a desenvolupar i també al compliment dels requisits previstos per a l'establiment i, específicament, els relatius a la compatibilitat amb els usos del sòl i a les mesures de control i d'intervenció que s'estableixin.

2. Els règims d'intervenció administrativa en l'exercici de l'activitat econòmica són els previstos en la normativa de procediment administratiu: que comporten un control posterior, o els que comporten un control previ a l'inici de l'activitat. Amb caràcter general, el règim d'intervenció ha de comportar un control posterior per part de l'administració.

3. Les administracions públiques de Catalunya, en l'exercici de les seves competències respectives d'intervenció de l'activitat econòmica, només poden exigir l'obtenció d'una llicència o autorització, o d'un altre mitjà intervenció amb control previ, en cas que existeixin raons imperioses d'interès general que ho justifiquin, de conformitat amb el que estableix la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior.

4. Si s'estableix un règim diferenciat d'intervenció entre la normativa catalana, l'estatal o l'europea, l'inici d'activitat s'articula per mitjà de la tramitació unificada que estableix l'article 17 d'aquesta Llei, que integra els diferents règims, segons escaigui.

Secció 2. Intervenció administrativa sobre els establiments en què es desenvolupa una activitat econòmica

Article 29. Àmbit d'aplicació

Les disposicions d'aquesta secció són d'aplicació als establiments en què es desenvolupa una activitat, sense perjudici que la normativa sectorial que regula l'activitat prevegi requisits específics sobre l'establiment, els quals són d'aplicació preferent.

Article 30. Règim d'intervenció administrativa sobre els establiments en què es desenvolupa una activitat econòmica

Als efectes d'aquesta Llei, la comunicació és el règim d'intervenció administrativa de control posterior aplicable als establiments on es desenvolupa una activitat econòmica, d'acord amb les definicions de l'article 3 i de les activitats previstes a l'annex d'aquesta Llei, sense perjudici de la necessitat d'un règim d'intervenció prèvia en cas d'ocupar el domini públic.

Article 31. Comunicació d'inici d'activitat en un establiment

1. La persona titular ha de comunicar digitalment les dades necessàries per a l'inici de l'activitat en l'establiment, i adjuntar un certificat tècnic acreditatiu del compliment dels requisits que estableix la normativa vigent, d'acord amb l'annex. Aquest certificat tècnic és d'ús obligatori i resta a disposició de les persones titulars de les activitats econòmiques en el portal electrònic únic per a les empreses.

2. Quan, segons el que preveu l'annex d'aquesta Llei, sigui necessària, per la dimensió o la capacitat dels establiments, una descripció tècnica més acurada del compliment normatiu d'aquesta activitat per tal de protegir l'interès general, la comunicació de dades també ha d'incorporar un projecte detallat signat per una persona tècnica competent que descrigui les característiques de l'establiment i la seva adaptació a la normativa vigent.

3. No es pot presentar la comunicació d'inici d'activitat en un establiment fins que la intervenció prèvia sobre l'activitat prevista en la normativa sectorial finalitzi de forma favorable.

4. En aquells casos en què es requereix informe previ d'incendis d'acord amb la normativa en matèria d'incendis en concordança amb l'annex d'aquesta Llei, la comunicació de dades, el certificat i el projecte detallat que descrigui les característiques de l'establiment, previstos en els apartats 1 i 2 d'aquest article, s'han de presentar una vegada tramitada i finalitzada favorablement

aquesta intervenció d'acord amb el que estableix la normativa corresponent en matèria d'incendis.

5. En els casos en què la normativa sectorial prevegi una intervenció prèvia de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en relació a l'exercici de l'activitat i, si escau, de l'establiment, la comunicació de dades, el certificat i, si escau, el projecte, previstos en els apartats 1 i 2 d'aquest article, s'han de presentar una vegada tramitada i finalitzada favorablement aquesta intervenció d'acord amb el que estableix la normativa corresponent.

En els casos en què la normativa sectorial condicioni la resolució de la intervenció a la verificació prèvia per part de l'Ajuntament que es compleixen els requisits de la seva competència, la Finestreta Única Empresarial, mitjançant el procediment de tramitació unificada previst a l'article 17 d'aquesta Llei, ha de trametre a l'ens local les dades aportades per la persona titular de l'activitat en el moment de sol·licitar la intervenció prèvia, pel tal que emeti el seu pronunciament.

6. Les dades comunicades han de permetre identificar la persona titular, els fets o els elements relatius a l'inici d'una activitat econòmica, sense perjudici del compliment de la resta d'obligacions que determinen les normatives sectorials.

7. La comunicació de dades realitzada conforme als apartats anteriors habilita de manera immediata per a l'exercici de l'activitat sota la responsabilitat de la persona titular i de la persona tècnica competent que signa la documentació tècnica. La comunicació de les dades faculta l'Administració per dur a terme qualsevol actuació de comprovació.

8. Quan la comunicació de dades estigui subjecta a una taxa per iniciar l'activitat, la persona titular ha de disposar del comprovant de pagament d'aquesta.

Secció 3. Disposicions comunes

Article 32. Àmbit d'aplicació

Les disposicions contingudes en aquesta secció són aplicables als establiments compresos en la secció anterior, i amb caràcter supletori a aquells establiments on es duguin a terme activitats econòmiques quan no hi hagi regulació sectorial específica.

Article 33. Canvis de titularitat

1. En cas de transmissió de les activitats econòmiques, la persona que esdevingui titular ha de comunicar digitalment les dades necessàries a l'Administració a través dels mitjans habilitats per la Finestreta Única Empresarial, i manifestar explícitament que manté els requisits i les condicions de funcionament corresponents a l'habilitació de què disposa l'activitat, així com la seva subrogació en els drets i les obligacions administratius que se'n deriven.

2. La titularitat administrativa de l'activitat no pressuposa cap pronunciament pel que fa a les relacions civils o mercantils entre els particulars, o als seus drets sobre l'establiment on es desenvolupa. Si existeixen dubtes o discrepàncies que no hagin estat resolts per la jurisdicció competent, es presumeix que les persones que acreditin la titularitat de la possessió de l'establiment on es dugui a terme l'activitat en són els titulars administratius.

Article 34. Modificacions

1. S'ha d'informar l'administració de la modificació no substancial de les condicions en què es duen a terme les activitats.

2. La modificació substancial de les condicions en què es duen a terme les activitats requereix comunicar novament a l'administració les dades sobre tota l'activitat resultant.

A aquests efectes, s'han de preveure reglamentàriament les circumstàncies que determinen quan es considera substancial una modificació.

Article 35. Caducitat i baixa de títols habilitants

1. En defecte de regulació específica, l'administració competent pot declarar, després de donar tràmit d'audiència als titulars, la caducitat del títol habilitant en els casos següents:

a) Quan no s'ha iniciat l'activitat comunicada transcorreguts tres mesos des de la presentació de la comunicació.

b) Quan s'interromp l'activitat de l'establiment amb més de sis mesos consecutius d'inactivitat, sempre que aquesta inactivitat no estigui justificada per l'estacionalitat del negoci.

2. Es produeix la baixa dels títols habilitants relatius a un establiment quan consti el desenvolupament d'una segona activitat habilitada posteriorment en el mateix establiment, sempre que el desenvolupament d'ambdues activitats sigui incompatible i el títol habilitant obtingut per a l'exercici de la primera activitat ja no estigui a nom del titular de l'activitat actual.

3. Les persones titulars de les activitats han de comunicar el cessament definitiu a l'administració a través dels mitjans habilitats per la Finestreta Única Empresarial.

Capítol II. Taxes associades amb la posada en marxa d'una activitat o d'un establiment

Article 36. Pagament de les taxes

1. La posada en marxa d'una activitat econòmica o d'un establiment on s'exerceix una activitat econòmica pot comportar el pagament d'una o diverses taxes, segons estableixi la normativa aplicable.

2. Les administracions públiques han de facilitar la informació i el pagament electrònic de les taxes associades als procediments relacionats amb una activitat econòmica a través de les seves seus electròniques i del portal únic per a les empreses, per garantir una aplicació correcta del procediment de tramitació unificada que preveu l'article 17 d'aquesta Llei.

3. Les persones titulars d'una activitat econòmica o d'un establiment han de disposar de la documentació acreditativa del pagament de les taxes corresponents abans d'iniciar l'activitat.

4. La manca de pagament de les taxes relatives a l'activitat abans que s'inicií comporta deixar sense efecte la declaració o la comunicació, d'acord amb el procediment de comprovació de l'article 41 d'aquesta Llei.

5. La manca de pagament de les taxes relatives a l'activitat, en els supòsits de règims d'intervenció prèvia, comporta que es consideri que les persones titulars han desistit de la sol·licitud.

Article 37. Gestió, liquidació i recaptació de les taxes i els preus públics de la Generalitat de Catalunya

D'acord amb la normativa relativa a taxes i preus públics, s'atribueix a les oficines de gestió empresarial la gestió, la liquidació i la recaptació de cada taxa en relació amb els serveis o les activitats gravats de competència de la Generalitat de Catalunya, tramitats per la Finestreta Única Empresarial..

Article 38. Recaptació de les taxes de l'Administració local

Els ens locals recapten les taxes corresponents a tràmits o serveis propis, que s'ingressen directament a les arques de l'ens respectiu, de forma immediata a través del portal electrònic únic per a les empreses, per tal de garantir l'aplicació correcta del procediment de tramitació unificada previst a l'article 17 d'aquesta Llei.

Capítol III. Control de les activitats econòmiques

Article 39. Àmbit d'aplicació

Els procediments que estableixen els articles següents són aplicables en defecte de normativa sectorial que reguli aquests procediments.

Article 40. Control posterior de les activitats

1. El control que han d'exercir les administracions públiques sobre l'inici d'activitats econòmiques i sobre l'exercici d'aquestes activitats ha de ser proporcionat, no discriminatori, transparent i objectiu, i ha d'estar vinculat clarament i directament a l'interès general que el justifica.

2. El control posterior pot iniciar-se des del moment de la presentació de la documentació requerida segons el règim d'intervenció administrativa que correspongui. L'Administració pot comprovar en qualsevol moment que es compleixen els dits requisits, així com requerir la persona titular de l'activitat perquè aporti qualsevol document o informació que aquesta estigui obligada a tenir.

3. L'administració competent ha de verificar, mitjançant els procediments de comprovació descrits en els articles següents, el compliment dels requisits formals establerts en aquesta Llei i els requisits materials relatius a l'activitat econòmica regulats a la normativa sectorial d'aplicació.

4. Els procediments de comprovació es poden iniciar d'ofici, per acord de l'òrgan competent, o atenent als plans d'inspecció i control previstos en aquest capítol o en la normativa sectorial corresponent.

Article 41. Procediment de comprovació de requisits formals relatius a la comunicació presentada

1. Les administracions públiques catalanes poden disposar de plataformes tecnològiques que permetin la verificació del compliment de les dades comunicades.

2. Si de la revisió del compliment dels requisits formals de la comunicació es detectés una inexactitud, falsedat o omissió de qualsevol dada o manca de documentació necessària per a l'inici de l'activitat, s'ha d'iniciar d'ofici un procediment d'esmena de requisits formals, mitjançant la notificació del requeriment a la persona interessada, per tal que esmeni les deficiències en el termini de deu dies a comptar des de la seva notificació, sens perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador.

3. En el cas que els defectes detectats no siguin de caràcter essencial, l'òrgan competent pot incoar el procediment sancionador que correspongui transcorregut el termini de quinze dies sense que s'hagin esmenat.

4. Si transcorregut el termini de deu dies d'esmena, la comunicació presenta algun dels defectes de caràcter essencial descrits a l'apartat següent, l'òrgan competent ha de dictar una resolució en virtut de la qual deixi sense efecte la comunicació, ordeni el cessament de l'activitat i, si escau, restitueixi la situació jurídica al moment previ a l'inici de l'activitat corresponent, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador que correspongui.

5. Als efectes d'aquesta Llei, es considera que la inexactitud, la falsedat o l'omissió és de caràcter essencial en els supòsits següents:

- Quan les dades consignades no permetin identificar degudament la persona titular o tècnica i l'activitat desenvolupada, ni les característiques que siguin rellevants per determinar la normativa aplicable.

- Quan les dades consignades no siguin certes i hagin estat alterades de forma voluntària per tal d'atribuir algun dels elements o requisits essencials necessaris a la comunicació.

- Quan l'activitat no disposi d'alguna de les llicències o comunicacions sectorials o urbanístiques que siguin necessàries.

- Quan no es presenti la documentació necessària o bé aquesta no s'adeqüi a l'objecte o a les finalitats de l'establiment o l'activitat objecte de la comunicació.

- Quan s'hagi omès l'informe i el certificat de l'acte de comprovació d'incendis o el permís d'abocament, així com qualsevol altre informe o control previ preceptiu o necessari d'acord amb la normativa sectorial.

6. En el cas que els defectes detectats s'hagin esmenat o quan, a la vista de les al·legacions presentades, l'administració determina la manca de defecte, es finalitza el procediment de comprovació.

Article 42. Procediment de comprovació de requisits materials relatius a l'activitat comunicada

1. Si, de la comprovació documental o d'una inspecció, es constata l'incompliment de qualsevol requisit material relatiu a l'activitat comunicada, l'òrgan competent ha d'iniciar d'ofici el procediment d'esmena. Aquest procediment té una durada màxima de sis mesos.

2. El procediment s'inicia mitjançant acord motivat de l'òrgan competent, que s'ha de notificar a la persona interessada i que ha d'incloure el nomenament de l'instructor del procediment.

3. La persona interessada disposa del termini d'un mes per esmenar els defectes. Aquest termini, d'ofici o a sol·licitud de la persona interessada, és ampliable fins a un termini màxim de tres mesos, sempre que estigui justificat de forma raonada per la complexitat de les actuacions a desenvolupar per esmenar les deficiències o per donar compliment als requisits exigits per la normativa sectorial aplicable, sense perjudici del dret de presentar al·legacions en el termini de quinze dies a comptar de la notificació.

4. L'inici de la tramitació del procediment comporta la suspensió cautelar de l'activitat de manera immediata, si hi ha risc per a les persones, els béns o el medi ambient. En el cas que l'activitat sigui prohibida per l'ordenament jurídic o que no pugui complir en cap cas els requeriments de la normativa sec-

torial aplicable, l'òrgan competent n'ha d'acordar la suspensió cautelar de manera immediata i deixar sense efecte la comunicació. En qualsevol cas, aquestes mesures s'han de notificar a la persona interessada.

5. L'instructor ha de formular proposta de resolució, en vista de la documentació continguda a l'expedient administratiu, una vegada transcorregut el termini a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article, independentment que s'hagin formulat o no al·legacions.

L'instructor ha d'elevar la proposta de resolució a l'òrgan competent per resoldre.

6. La resolució del procediment administratiu, que s'ha de notificar a la persona interessada, ha de determinar alguna de les opcions següents:

a) L'arxivament de l'expedient, si de la tramitació del procediment d'esmenes resulta que l'activitat compleix la normativa sectorial vigent.

b) El cessament de l'activitat, i, si escau, ha de determinar que es restitueixi la situació jurídica al moment previ a l'inici de l'activitat corresponent.

c) El reinici de l'activitat, si després d'haver estat suspesa cautelarment s'acredita que compleix tots els requisits exigits per la normativa sectorial vigent.

d) La continuació de l'exercici de l'activitat, condicionada a la implantació de les mesures que s'indiquin en els terminis establerts a la mateixa resolució.

7. El procediment administratiu d'esmena de defectes és independent i compatible amb el procediment sancionador, que estableixen la normativa sectorial o aquesta Llei, a què pugui donar lloc l'incompliment.

Article 43. Plans d'inspecció i control de les activitats subjectes al règim d'intervenció posterior

1. Les administracions públiques de Catalunya han d'aprovar anualment plans d'inspecció i control de les activitats subjectes al règim de control posterior per afrontar les tasques de control a què obliga aquesta Llei. Els esmentats plans es publicaran a les respectives webs i al portal electrònic únic per a les empreses que preveu l'article 11 d'aquesta Llei.

2. En l'execució del pla d'inspecció i control de les activitats a què fa referència l'apartat anterior, les administracions públiques que ho necessitin poden disposar de l'ajuda i la col·laboració d'altres administracions, així com d'entitats col·laboradores de l'administració degudament habilitades, de conformitat amb el procediment establert per reglament.

Capítol IV. Multes coercitives

Article 44. Multes coercitives

1. Les administracions públiques poden imposar, com a mitjà d'execució forçosa dels actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta Llei, multes coercitives per una quantia de 150,00 a 3.000,00 euros cadascuna, llevat que la legislació específica aplicable disposi altres quanties. Els criteris per determinar la quantia de la multa es fixaran reglamentàriament.

2. Es poden imposar com a màxim tres multes coercitives.

3. La multa coercitiva és independent de les sancions que es puguin imposar per les infraccions comeses i compatible amb aquestes, i amb l'ordre de cessament de l'activitat, si ho preveu la normativa sectorial aplicable.

Capítol V. Règim sancionador

Article 45. Règim sancionador

1. La potestat per a adoptar les resolucions sancionadores correspon al Govern, als òrgans del departament competent en matèria d'empresa, d'acord amb el que es determini per reglament, i als òrgans corresponents dels ajuntaments en l'àmbit de llurs competències.

1. El procediment i els criteris per a la imposició de sancions s'han d'ajustar a les disposicions generals per a l'exercici de la potestat sancionadora.

2. El règim sancionador que es regula en aquesta Llei s'aplica en defecte de norma sancionadora específica.

Article 46. Infraccions

1. Són infraccions lleus:

a) L'incompliment dels requeriments que l'administració competent dirigeixi a les persones titulars de les activitats per a l'esmena d'inexactituds, falsedats o omissions de caràcter no essencial en les declaracions responsables o comunicacions.

b) L'incompliment dels requeriments d'esmena de defectes comprovats en les inspeccions a l'establiment que no comportin risc per a les persones, els béns o el medi ambient.

c) L'incompliment de l'obligació de comunicar a l'administració els canvis de titularitat de les activitats.

2. Són infraccions greus:

a) Iniciar l'exercici d'una activitat sense haver presentat la declaració responsable o la comunicació pertinents.

b) Presentar una declaració responsable o comunicació amb inexactituds, falsedats o omissions de caràcter essencial, d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

c) Dur a terme modificacions substancials de les condicions en què es duen a terme les activitats sense presentar la declaració responsable o comunicació pertinents.

d) L'incompliment dels requeriments d'esmena de defectes comprovats en les inspeccions a l'establiment que comportin risc per a les persones, els béns o el medi ambient.

e) Obstaculitzar l'exercici de la funció inspectora de l'administració competent.

f) Signar un certificat tècnic que no s'ajusta a la realitat o a la normativa en la data d'expedició.

3. Són infraccions molt greus:

a) La reincidència en una infracció greu. S'entén per reincidència la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan la infracció ja hagi estat sancionada per resolució ferma en via administrativa.

b) Iniciar l'exercici d'una activitat sense haver presentat la declaració responsable o la comunicació pertinents quan, en el termes de l'article 42.4 d'aquesta Llei, hi hagi risc per a les persones, els béns o el medi ambient, o sigui una activitat prohibida per l'ordenament jurídic o que no pugui complir en cap cas els requeriments de la normativa sectorial aplicable.

4. Les infraccions molt greus prescriuen als tres anys, les greus als dos anys i les lleus a l'any.

5. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des del dia en què s'hagi comès la infracció.

6. El còmput de la prescripció de les infraccions continuades s'inicien en la data en què cessen.

Article 47. Sancions

1. Sancions pecuniàries:

a) Infraccions lleus: multa de 150,00 fins a 3.000,00 euros.

b) Infraccions greus: multa de 3.001,00 a 6.000,00 euros.

c) Infraccions molt greus: multa de 6.001,00 a 20.000,00 euros.

2. Sancions no pecuniàries:

Les infraccions greus i molt greus es podran sancionar amb les sancions no pecuniàries següents:

a) Suspensió temporal o definitiva de l'activitat en l'establiment.

La suspensió temporal, en cas d'infraccions greus, podrà ser de fins a sis mesos, mentre que en el cas de les molt greus podrà ser per a un temps no inferior a sis mesos ni superior a dos anys.

b) Impossibilitat de comunicar o declarar l'inici de l'activitat objecte de la sanció, en el mateix establiment, durant un període màxim de dos anys.

Aquestes sancions poden ser compatibles amb les pecuniàries.

3. Graduació de les sancions:

En la imposició de sancions s'ha d'adequar la gravetat del fet constitutiu de la infracció amb la sanció aplicada, per a la qual cosa s'han de tenir en compte els aspectes següents:

a) Existència d'intencionalitat.

b) El benefici obtingut per haver comès la infracció.

c) La capacitat econòmica de la persona infractora.

d) La continuïtat o la persistència en la conducta infractora.

e) Existència de reincidència en un termini superior a un any.

f) Gravetat del perjudici ocasionat.

4. Es podran adoptar mesures provisionals d'acord amb la normativa de procediment administratiu.

5. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen als tres anys, les imposades per faltes greus als dos anys i les imposades per faltes lleus a l'any.

Article 48. Caducitat de l'expedient sancionador

Si transcorre un any des de la incoació de l'expedient sancionador i l'òrgan competent no ha dictat i notificat resolució expressa, s'entén que el procediment ha caducat i que "han d'arxivar les actuacions, amb el benentès que cal excloure del còmput les paralitzacions no imputables a l'Administració i les suspensions o les ampliacions de terminis que s'acordin de conformitat amb la legislació reguladora del procediment administratiu.

Disposicions addicionals

Disposició addicional quarta. Adopció per l'Administració del model de finestreta única empresarial

1. Les administracions públiques de Catalunya, per prestar els serveis continguts en aquesta Llei, han d'adoptar el model organitzatiu de la finestreta única empresarial.

2. S'habilita l'Oficina de Gestió Empresarial per accedir a les dades aportades per les persones titulars d'activitats econòmiques i facilitar-les a les administracions públiques competents mitjançant la tramitació unificada regulada a l'article 17 d'aquesta Llei.

3. Els ajuntaments, per prestar d'una manera eficient aquests serveis, poden emprar les solucions tecnològiques que el Consorci Administració Oberta de Catalunya i les diputacions posen a l'abast o bé solucions pròpies, sempre que siguin interoperables amb els sistemes d'informació de la Generalitat de Catalunya.

4. En el cas de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, s'han d'emprar les solucions corporatives, sense perjudici dels casos que, per l'especificitat sectorial o per la complexitat de les dades que es gestionen, es disposi de sistemes d'informació o plataformes de gestió específiques. En aquest cas, han de garantir la interoperabilitat amb el sistema de la Finestreta Única Empresarial i facilitar la tramitació a les persones titulars de les activitats econòmiques d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

5. Les administracions públiques que emprin plataformes pròpies han d'adaptar-les en el termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei, per fer possible la prestació dels serveis previstos en aquesta Llei.

Disposició addicional cinquena. Connexió de les àrees privades

1. Les administracions públiques han d'impulsar la connexió de les seves respectives àrees privades que afectin els titulars de les activitats econòmiques amb l'àrea privada del portal electrònic únic per tal de recuperar les dades bàsiques comunicades anteriorment i fer possibles les funcions previstes a l'article 12 d'aquesta Llei.

2. Igualment, s'ha de facilitar el compliment de les previsions en matèria d'accés únic previstes a la normativa sobre procediment administratiu i sobre el model català d'administració electrònica.

Disposició addicional sisena. Mitjans de representació per persones autoritzades

D'acord amb la normativa de procediment administratiu, i als efectes del que estableix aquesta llei s'habilita la figura de la persona autoritzada com aquell representant que fa d'intermediari en determinades transaccions electròniques.

Les actuacions que poden dur a terme són emplenar, visualitzar les dades i les notificacions, així com presentar sol·licituds, declaracions responsables o comunicacions, certificats o projectes tècnics.

Disposició addicional setena. Vinculació de la cerca guiada

La incorporació dels diferents procediments administratius s'ha de fer de forma progressiva, i han d'estar tots incorporats en un màxim de dos anys

des de l'entrada en vigor de la norma, moment en el qual serà efectiva la vinculació de l'eina de cerca guiada prevista a l'article 6.2 a) d'aquesta.

Disposició addicional vuitena. Creació del Directori d'empreses, establiments i registres

1. Es crea el Directori d'empreses, establiments i registres. L'Oficina de Gestió Empresarial el gestiona i es coordina amb la resta d'administracions implicades, impulsant la solució tecnològica necessària per donar compliment al que preveu l'article 13 d'aquesta Llei i vetllant perquè aquesta tingui un impacte mínim en els sistemes d'informació afectats.

2. La incorporació de les diferents col·leccions de dades estandarditzades al Directori s'ha de fer de forma progressiva, i han d'estar totes incorporades en un màxim de dos anys des de l'entrada en vigor de la norma.

3. Les administracions públiques, en l'exercici de les seves potestats administratives, han de poder consultar les dades recollides en el Directori. El Directori ha de garantir la traçabilitat de les consultes realitzades.

4. Les administracions públiques catalanes tenen l'obligació de treballar amb les adreces normalitzades dels establiments en els procediments administratius de la seva competència; així mateix, han d'incorporar l'identificador únic als expedients administratius de la seva competència i garantir, a la persona titular d'una activitat econòmica, una visió integral de l'estat de legalització d'una empresa i dels seus establiments des de l'àrea privada de l'empresa.

Disposició addicional novena. Projectes per a l'impuls de l'activitat econòmica

El conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria, en el marc d'aquesta Llei i sense perjudici de les competències atribuïdes als diferents departaments, per tal d'impulsar l'activitat econòmica, pot proposar al Govern, perquè els aprovi, projectes d'interès general que afavoreixin els processos de transformació sectorial o reconversió industrial d'àmbits en què històricament hagi predominat un únic tipus d'indústria, o l'explotació de recursos naturals, com ara els jaciments i altres recursos geològics o similars, que estiguin en fase de disminució important, de transformació o de tancament de l'activitat principal.

Disposició addicional desena. Impuls de serveis transversals de localització d'empreses

El Govern ha d'impulsar la incorporació de nous serveis transversals que facilitin la localització de les empreses en el territori català i puguin incrementar la competitivitat de l'economia catalana per atreure projectes estratègics.

Disposició addicional dotzena. Mesures de cooperació i assistència als governs locals

1. Les administracions públiques que tenen atribuïdes les competències en matèria de cooperació i assistència als governs locals poden adoptar les mesures instrumentals i de foment necessàries per aplicar aquesta Llei, entre les quals l'exercici de les facultats d'intervenció, inspecció i sanció en matèria d'activitats econòmiques.

2. L'Administració de la Generalitat ha de posar a disposició dels ens locals la solució de tramitació unificada per tal que pugui iniciar-se des dels seus portals web de tramitació administrativa.

Disposició addicional tretzena. Mecanismes d'identificació i signatura de tràmits i serveis digitals

Els tràmits i serveis digitals que les administracions públiques posin a disposició en el desplegament d'aquesta Llei han d'admetre l'ús de sistemes de signatura electrònica basats en un mecanisme d'identificació de nivell de seguretat baix per part dels titulars d'activitats econòmiques. Les persones interessades poden, així mateix, emprar altres sistemes d'identificació admesos per les diferents administracions públiques amb un nivell de seguretat substancial o alt, a excepció que la normativa sectorial aplicable requereixi un nivell determinat de seguretat del sistema d'identificació i signatura.

Disposició addicional quinzena. Entitats sense ànim de lucre i altres persones jurídiques

1. Aquesta Llei s'aplica a l'activitat econòmica de les entitats sense ànim de lucre, les cooperatives, les societats laborals, els centres especials de treball i les empreses d'inserció, sempre que aquesta activitat es trobi subjecta a intervenció administrativa i sense perjudici de l'aplicació preferent de la normativa especial o sectorial i de les competències dels òrgans que tenen atribuïdes les funcions de registre, supervisió, suplència i assessorament d'aquestes entitats.

2. Els espais, portals o plataformes electrònics que els òrgans esmentats en l'apartat anterior posin a disposició de les entitats sense ànim de lucre, les cooperatives, les societats laborals, els centres especials de treball i les empreses d'inserció, i la Finestreta Única Empresarial prevista en aquesta Llei, han d'interoperar i facilitar l'accés de les entitats als espais respectius.

Disposició addicional setzena. Exempcions de l'annex

Resten exemptes de presentar la comunicació d'inici prevista a l'article 31 les activitats professionals, científiques i tècniques (grup M) i les activitats administratives i serveis auxiliars (epígrafs 821, 822, 823 i 829 del grup N) si es desenvolupen en una part de l'habitatge.

Disposició addicional nova

1. Correspon a l'Ajuntament de Barcelona, d'acord les competències que exerceix en virtut de la Llei 22/1998, del 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, legalitzar la instal·lació i l'obertura de les activitats econòmiques regulades per aquesta llei, així com el control del compliment dels règims d'intervenció previstos al capítol I del Títol 3, en els termes que estableixi la normativa municipal corresponent.

2. Correspon a l'Ajuntament de Barcelona, de conformitat amb la disposició addicional primera de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, la verificació del compliment de les condicions de seguretat de les activitats, les infraestructures i els edificis que es trobin en el seu terme municipal, inclòs el control preventiu a què fan referència els articles 23 i 24 de la Llei 3/2010, d'acord amb el procediment establert per la normativa municipal corresponent.

3. Per a l'exercici de les competències previstes als apartats anteriors, l'Ajuntament de Barcelona pot establir, mitjançant les ordenances municipals, els requisits per donar compliment als règims d'intervenció administrativa previstos al capítol I del Títol 3 i del què preveu l'annex d'aquesta Llei; sense que en cap cas es puguin introduir requisits assimilables a una autorització prèvia en els termes previstos a la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior i s'asseguri el compliment de la tramitació unificada prevista a l'article 17 d'aquesta Llei.

4. En relació amb el mandat de la disposició addicional quarta, l'Ajuntament de Barcelona ha d'adoptar el model organitzatiu de finestreta única empresarial en el termini màxim de 12 mesos des de l'entrada en vigor de la Llei, mitjançant les seves solucions tecnològiques pròpies, que han de garantir el compliment dels requisits d'interoperabilitat i facilitar-ne la tramitació a les persones titulars de les activitats econòmiques d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

Disposició addicional nova

El Govern de la Generalitat ha d'incorporar al proper Pla normatiu de l'Administració de la Generalitat les normes necessàries per garantir el principi de seguretat jurídica en l'àmbit de l'activitat econòmica mitjançant l'establiment d'un marc normatiu sectorial coherent amb la resta de l'ordenament jurídic aplicable, i que per tant reuneixi les característiques d'estabilitat, predictibilitat, integració, claredat i certesa necessàries per facilitar el seu coneixement i comprensió i, en conseqüència, la presa de decisions per part de les persones i empreses.

Disposició addicional nova

En un termini màxim de 6 mesos des de l'entrada en vigor de la norma, la Finestreta Única Empresarial ha d'oferir un servei de finançament unificat amb la finalitat d'afavorir la promoció i el sosteniment d'activitats que contribueixin en el creixement econòmic, la creació i manteniment de l'ocupació, la innovació, el desenvolupament de Catalunya.

Aquest servei ha de ser integral i donar resposta a les necessitats de les empreses, professionals i autònoms, d'informació, gestió i tramitació, vinculades amb el finançament públics dels seus projectes.

Disposició addicional nova. Avaluació de les mesures previstes a la llei

Transcorreguts dos anys des de l'entrada en vigor de la llei, el departament que gestiona la Finestreta Única Empresarial ha d'elaborar un informe on s'analitzi el grau d'aplicació de la llei, el cost de compliment i s'avaluï l'impacte dels règims d'intervenció administrativa previstos, tot tenint en compte la perspectiva de la dimensió de les empreses.

L'informe ha d'identificar si és necessari adoptar —o ja s'han adoptat— mesures addicionals a les establertes a la llei per implementar-la i garantir la simplificació en l'accés i exercici de les activitats econòmiques per part de les empreses, en especial, d'aquelles més petites. Aquest informe s'haurà de fer públic en el portal de transparència i periòdicament s'haurà d'actualitzar establint les mesures realitzades.

Disposició addicional nova

L'administració impulsarà programes adaptatius per formar els autònoms i empresaris que no tinguin coneixements en la utilització de les eines digitals. Aquesta formació es realitzarà de forma presencial, virtual o online i s'impulsarà oferta a tot el territori.

Disposició addicional nova. Registre de garanties, avals i dipòsits

L'Administració de la Generalitat elaborarà un estudi en col·laboració amb la resta de les administracions públiques concernides que analitzarà la conveniència i la viabilitat d'implementar un Registre de garanties, avals i dipòsits, amb l'objectiu d'aglutinar els diversos avals i dipòsits individuals constituïts per una entitat en un de general amb la finalitat de suplir els diferents avals que actuen com a garantia per a la realització d'obres o activitats. Aquest estudi ha d'analitzar la viabilitat d'un aval global per a totes les administracions que actuen a Catalunya.

Disposicions transitòries

Disposició transitòria segona. Desplegament tecnològic de la tramitació unificada

Mentre no s'hagi fet efectiu el desplegament tecnològic que permeti la tramitació unificada dels procediments per a l'exercici d'activitats econòmiques de competència de les administracions locals, es podrà gestionar la tramitació unificada des del portal únic previst en l'article 11 d'aquesta Llei, i serà responsabilitat de l'Administració local la definició del procediment administratiu transitori corresponent als tràmits municipals.

Disposició transitòria tercera. Desplegament tecnològic del pagament electrònic de les taxes municipals

Mentre no s'hagi fet efectiu el desplegament tecnològic que permeti el pagament electrònic de les taxes associades als procediments d'activitat econòmica de competència de les administracions locals, es pot gestionar el procediment des del portal electrònic únic per a les empreses previst en l'article 11 d'aquesta Llei, i serà responsabilitat de l'Administració local la definició del procediment administratiu transitori de la carta de pagament corresponent a les taxes municipals.

Disposició transitòria quarta. Tramesa de comunicacions relatives a l'inici d'activitats empresarials abans de l'adhesió dels ajuntaments a la Finestreta Única Empresarial

La comunicació relativa a l'inici d'una activitat empresarial presentada a les administracions públiques de Catalunya s'ha de trametre a l'administració competent per mitjà de l'extranet de les administracions públiques de Catalunya quan es tracti d'ajuntaments encara no adherits a la Finestreta Única Empresarial.

Disposició transitòria cinquena. Règim dels procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei

Els procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen per la normativa anterior, sense perjudici del dret de la persona interes-

sada a desistir del procediment iniciat i acollir-se a les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició transitòria sisena. Habilitació d'entitats col·laboradores de l'Administració

Es consideren habilitades per col·laborar amb les administracions públiques en l'execució dels plans d'inspecció i control de l'exercici de les activitats compreses en aquesta Llei, mentre no s'aprovi el procediment reglamentari corresponent, segons la previsió de l'article 40 d'aquesta Llei, les entitats col·laboradores habilitades per operar a Catalunya en matèria de seguretat pública dins l'àmbit de prevenció i seguretat en matèria d'incendis i dels establiments oberts al públic, els espectacles públics i les activitats recreatives, i en matèria de medi ambient dins l'àmbit de prevenció i control ambiental de les activitats, o en altres matèries, sempre que les funcions per les quals estan habilitades, i el personal habilitat i els mitjans de què disposin, els permetin desenvolupar correctament les funcions d'execució dels plans d'inspecció i control previstes en aquesta Llei.

Disposició transitòria setena. Caducitat títol habilitants durant la pandèmia del SARS-CoV-2

Mentre duri la situació excepcional produïda per la pandèmia de coronavirus SARS-CoV-2, els terminis establerts a l'article 35.1 per a la caducitat dels títols habilitants són els següents:

a) Quan no s'ha iniciat l'activitat comunicada transcorreguts sis mesos des de la presentació de la comunicació.

b) Quan s'interromp l'activitat de l'establiment més de dotze mesos consecutius d'inactivitat.

Disposició derogatòria

Es deroguen les disposicions legals i reglamentàries següents:

a) Els Títols I i II, l'apartat 1 de l'article 21 del Títol III i les Disposicions addicionals Primera i Segona, Quarta, Cinquena, Sisena, Setena i novena, la Disposició transitòria Primera, la Disposició transitòria Tercera, les Disposicions finals Primera i Segona i Tercera, i els Annexos I i II de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica.

b) Les lletres b), c) i d) de l'article 124 del Decret 112/2010, del 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives.

Disposicions finals

Disposició final primera. Projectes de reindustrialització

El Govern de la Generalitat ha de desplegar reglamentàriament el procés d'ordenació dels projectes de reindustrialització que, des de l'anticipació i la capacitat preventiva, permetin contribuir a la transició cap a un nou model industrial de més valor afegit, tot garantint un impacte positiu en l'àmbit econòmic, social i territorial.

Disposició final primera bis. Modificació del Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme

Es modifica l'article 187.2 c) del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost,

que resta redactat de la manera següent:

«c) Els actes esmentats a l'article 187 bis, excepte els de la lletra g) i i), que es duguin a terme en sòl no urbanitzable i urbanitzable no delimitat.»

S'afegeix la lletra i) a l'article 187 bis, al Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, amb el text següent:

«i) Les obres de connexió, substitució, sondatges de comprovació i reparació d'averies de les d'infraestructures de serveis tècnics a què fa referència la lletra a) de l'article 34.5bis, excepte les que d'acord amb la legislació de telecomunicacions estiguin subjectes al règim de declaració responsable que s'hi estableix.»

Disposició final segona. Modificació de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis

1. Es modifica l'article 20 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent:

«Article 20. Intervenció municipal

»1. Les administracions municipals a les quals correspongui tramitar les llicències d'obres, en exercici de la seva competència municipal en matèria de prevenció d'incendis i sense perjudici de les altres actuacions que duguin a terme d'acord amb el que estableixi la normativa de règim local, abans de dictar la resolució corresponent han de verificar, en els casos que determinin la normativa tècnica, la normativa reguladora d'aquestes llicències o la normativa municipal dictada a l'efecte, que els projectes tècnics aportats pels sol·licitants, que han de ser signats per un tècnic o tècnica competent, s'ajusten a la normativa vigent de prevenció i seguretat en matèria d'incendis. En els supòsits detallats en l'annex 1, aquesta verificació l'ha de fer l'Administració de la Generalitat d'acord amb l'article 22, i l'acte de comprovació s'ha de fer d'acord amb les condicions establertes per l'article 25.

»2. Els establiments o les activitats subjectes a comunicació, d'acord amb la seva regulació específica o d'acord amb la Llei de facilitació de l'activitat econòmica, que no estiguin inclosos en l'annex 1 no requereixen la verificació de les condicions de prevenció i seguretat en matèria d'incendis prèviament a la posada en funcionament.

»Segons el que preveu l'article 31 de l'esmentada Llei de facilitació, tant per a aquells supòsits en què la comunicació de dades ha d'anar acompanyada del certificat acreditatiu de l'adequació de l'establiment, signat per la persona tècnica competent, com per als supòsits en què la comunicació de dades ha d'anar també acompanyada per un projecte tècnic signat per la persona tècnica competent, aquest certificat ha d'acreditar també el compliment de les mesures de prevenció i seguretat en matèria d'incendis, d'acord amb la reglamentació tècnica aplicable.

»3. Els establiments o activitats subjectes a declaració responsable, d'acord amb la seva regulació específica, que no estiguin inclosos en l'annex 1 no

requereixen la verificació de les condicions de prevenció i seguretat en matèria d'incendis prèviament a la posada en funcionament. La declaració responsable ha de contenir l'asseveració que el titular disposa d'un certificat tècnic, signat per un tècnic o tècnica competent, relatiu al compliment de les condicions tècniques exigibles a l'establiment o l'activitat, incloses les relatives a la prevenció i la seguretat en matèria d'incendis, i ha d'incorporar les dades identificadores del tècnic o tècnica competent.

»4. Els establiments o activitats inclosos en l'annex 1 que es consideren de risc important i que no requereixen llicència d'obres i no es troben subjectes a llicència municipal per a establiments oberts al públic, resten subjectes a l'informe previ per risc d'incendi emès per la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis, amb la presentació prèvia a l'Administració municipal corresponent del projecte tècnic descriptiu i justificatiu del compliment de la reglamentació tècnica aplicable en matèria d'incendis. Sobre aquests establiments s'ha de fer l'acte de comprovació d'acord amb les condicions establertes per l'article 25.

»5. Els establiments o activitats inclosos en l'annex 1 que es consideren de risc important i que es troben subjectes a un règim de llicència municipal resten subjectes al règim d'intervenció administrativa en matèria d'incendis per part de l'Administració de la Generalitat, el qual s'integra en els processos d'obtenció d'aquesta llicència.

»6. Els actes de comprovació prèvia a la posada en funcionament, la revisió o el control periòdic d'una activitat només els pot establir una norma amb rang de llei.

»7. Les administracions municipals poden exercir l'acció inspectora i, si escau, el règim sancionador que correspongui sobre els establiments, les activitats i els edificis posteriorment a la posada en funcionament o l'ocupació, i poden establir plans i programes d'inspecció. A aquests efectes, les administracions municipals poden adaptar l'organització, en la mesura del que sigui convenient, als procediments i les condicions que estableix la secció quarta, referida a la inspecció, i la secció cinquena, referida al règim sancionador, del capítol III del títol IV, complementàriament als procediments i les normes de règim local.»

2. Es modifica l'article 25 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis, que resta redactat de la manera següent:

«Article 25. Acte de comprovació

»1. La intervenció administrativa de l'Administració de la Generalitat immediatament anterior a l'inici d'una activitat, a la posada en funcionament d'un establiment o d'una infraestructura o a l'ocupació d'un edifici, o a una modificació significativa d'aquests, s'efectua, amb caràcter general i sense perjudici del que estableix l'apartat 5, en els supòsits subjectes al control preventiu de l'Administració de la Generalitat, d'acord amb la secció segona.

»2. En els casos que estableix l'apartat 1, les persones titulars de l'establiment, l'activitat, la infraestructura o l'edifici han de sol·licitar a una entitat col·laboradora de l'Administració en l'àmbit de la prevenció i la seguretat en matèria d'incendis, que efectuï un acte de comprovació per verificar que l'establiment, l'activitat, la infraestructura o l'edifici compleixen totes les prescripcions que estableix la legislació sectorial aplicable en prevenció i

seguretat en matèria d'incendis i, específicament, les establertes per a l'autorització o llicència sol·licitada.

»3. L'entitat col·laboradora ha d'expedir el certificat de l'acte de comprovació en format digital i trametre'l electrònicament, a través dels canals habilitats per la Finestreta Única Empresarial, en el període màxim d'un mes des de la sol·licitud, per tal de fer-lo arribar a les administracions competents sobre aquesta activitat o establiment, així com a la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis.

»4. Per iniciar l'activitat o l'ocupació corresponents, es requereix haver obtingut el certificat d'acte de comprovació favorable expedit per una entitat col·laboradora de l'Administració en l'àmbit de la prevenció i la seguretat en matèria d'incendis, així com donar compliment a la resta de requisits per a l'inici de l'activitat econòmica que preveu la resta de la normativa d'aplicació.

»5. Es pot determinar, per ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis, els supòsits que resten exceptuats de l'acte de comprovació, d'entre els que estableix l'annex 1.

»6. El contingut del certificat acreditatiu de l'acte de comprovació s'ha d'establir per ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis.

»7. En el cas d'infraestructures promogudes per una administració pública, l'acte de comprovació ha de ser efectuat per personal del Cos de Bombers de la Generalitat o per personal tècnic adscrit a la direcció general competent en matèria de prevenció i extinció d'incendis facultat per desenvolupar aquesta funció.

»8. L'emissió d'un certificat d'acte de comprovació favorable és un requisit necessari per posar en marxa la infraestructura corresponent.»

Disposició final segona bis. Principi d'autonomia local

Les disposicions d'aquesta llei s'han d'entendre amb el ple respecte al principi d'autonomia local, ateses les competències que exerceixen en el marc de la normativa en matèria de règim local i de forma coordinada amb la resta de les d'administracions publiques concernides.

Disposició final cinquena. Autorització de refosa de lleis

1. D'acord amb l'article 63.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, s'autoritza el Govern perquè, en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, elabori una refosa de les lleis següents, incorporant-hi les modificacions que s'introdueixen mitjançant aquesta Llei, la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica i, en el seu cas, les que hagin introduït altres lleis. La refosa ha de comprendre també la regularització, l'aclariment i l'harmonització de les disposicions esmentades.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis.

Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Llei 6/1988, del 3 de març, forestal de Catalunya.

Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

2. S'autoritza el Govern perquè, en el termini de 9 mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, refongui en un text únic la normativa pròpia amb rang de llei reguladora dels tributs cedits.

L'autorització per a la refosa inclou també la facultat de regularitzar-ne, aclarir-ne i harmonitzar-ne el contingut, tot aplicant criteris d'estructura i sistematització de l'articulat conforme a les regles que deriven del marc jurídic vigent.

Disposició final sisena. Entrada en vigor

1. Aquesta Llei entra en vigor als vint dies de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. Pel què fa a l'adaptació de les administracions públiques catalanes en relació al model de relació amb les empreses, a la incorporació dels diferents procediments administratius a la Cerca guiada i a la incorporació de les diferents col·leccions de dades estandarditzades al Directori d'empreses, establiments i registres, que la llei preveu, la seva entrada en vigor serà en un termini màxim de dos anys.

Disposició final. Actualització de l'annex

Les actualitzacions de l'annex poden ser aprovades per ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria d'empresa, un cop escoltades les valoracions realitzades per la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica prevista en l'article 20 d'aquesta Llei.

Annex. Activitats econòmiques desenvolupades en un establiment sotmeses al règim d'intervenció previst a l'article 31 d'aquesta Llei

Observacions generals

1. La classificació de les activitats d'aquest annex s'ha realitzat d'acord amb el que estableix el Decret 137/2008, del 8 de juliol, pel qual s'aprova la Classificació catalana d'activitats econòmiques 2009 (CCAE-2009). Per veure les notes explicatives i les activitats contingudes en cadascun dels epígrafs consulteu l'esmentat Decret.

2. La classificació continguda en aquest annex és d'aplicació en defecte de normativa sectorial que reguli la competència municipal sobre l'obertura de l'establiment, i queden exemptes d'aquesta regulació les activitats detallades a la disposició addicional setzena d'aquesta Llei. Respecte a la regulació sectorial, cal consultar l'eina de cerca guiada o la normativa sectorial corresponent.

3. Les activitats amb paràmetres compresos en les dues primeres columnes no requereixen un informe de compatibilitat urbanística. Tampoc requereixen de permís d'abocament previ, sempre que estiguin connectades al sistema públic de sanejament.

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
A			Agricultura, ramaderia, silvicultura i pesca Observació: s'exclou l'autoconsum.			
01			Agricultura, ramaderia, caça i activitats dels serveis que s'hi relacionen			
		0130	Vivers i conreus de plantes ornamentals Observació: s'exclouen les empreses que es dediquen a la producció, la protecció i el tractament de material vegetal i les empreses que es dediquen a la neteja de cereals de fecundació autògama i de lleguminoses per dedicar-los a la sembra.	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2. Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
		0141	Explotació de bestiar boví per a la producció de llet	Si els caps de bestiar són ≤ 5 unitats.		
		0142	Explotació de bestiar boví (excepte per a la producció de llet) i búfals	Si els caps de bestiar són ≤ 5 unitats.		
		0143	Explotació de cavalls i altres equins	Si els caps de bestiar són ≤ 5 unitats.		
		0144	Explotació de camells i altres camèlids	Si els caps de bestiar són ≤ 5 unitats.		
		0145	Explotació de bestiar oví i cabrum	Si els caps de bestiar són ≤ 10 unitats.		
		0146	Explotació de bestiar porcí	Si els caps de bestiar són ≤ 10 unitats, i ≤ 5 unitats en cas de truges reproductores.		
		0147	Avicultura	Si els caps de bestiar són ≤ 30 unitats.		
		0149	Altres explotacions de bestiar	Si els caps de bestiar són ≤ 5 URP (1 URP =1 plaça de vacum de llet).		
02			Silvicultura i explotació forestal			
		0240	Serveis de suport a la silvicultura	Si la superfície construïda ≤ 500 m^2.	Si la superfície construïda > 500 m^2.	
C			Indústries manufactureres			
11			Fabricació de begudes			

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
		1107	Fabricació de begudes analcohòliques; producció d'aigües minerals i altres tipus d'aigües embotellades	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2. Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
18			Arts gràfiques i suports enregistrats			
	181		Arts gràfiques i activitats dels serveis que s'hi relacionen Observació: s'exclouen les activitats incloses a la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2. Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	182		Reproducció de suports enregistrats Observació: s'exclouen les activitats incloses a la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2. Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010 del 18 de febrer.
32			Indústries manufactureres diverses			
	322		Fabricació d'instruments musicals Observació: s'exclouen les activitats incloses a la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2. Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
						febrer.
	323		Fabricació d'articles d'esport Observació: s'exclouen les activitats incloses a la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, de 18 de febrer.
	324		Fabricació de jocs i joguines Observació: s'exclouen les activitats incloses a la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	325		Fabricació d'instruments i subministraments mèdics i odontològics Observació: s'exclouen les activitats incloses a la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	329		Altres indústries manufactureres diverses Observació: s'exclouen les activitats incloses a la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
F			Construcció			
41			Construcció d'immobles			
	411		Promoció immobiliària	Si disposen d'oficines i la superfície construïda del local és ≤ 500 m².	Si disposen d'oficines i la superfície construïda > 500 m².	
	412		Construcció d'edificis	Si disposen d'oficines i la superfície construïda del local és ≤ 500 m² i no disposen de magatzem de materials.	Si disposen d'oficines de superfície construïda > 500 m² i/o si disposen de magatzem de materials. Se n'exclouen les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010.	Les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
42			Construcció d'obres d'enginyeria civil			
	421		Construcció de carreteres, vies fèrries, ponts i túnels	Si disposen d'oficines i la superfície construïda del local és ≤ 500 m² i no disposen de magatzem de materials.	Si disposen d'oficines de superfície construïda > 500 m² i/o si disposen de magatzem de materials. Se n'exclouen les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010.	Les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	422		Construcció de xarxes	Si disposen d'oficines i la superfície construïda del local és ≤ 500 m² i no disposen de magatzem de materials.	Si disposen d'oficines de superfície construïda > 500 m² i/o si disposen de magatzem de materials. Se n'exclouen les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010.	Les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	429		Construcció d'altres obres d'enginyeria civil	Si disposen d'oficines i la superfície construïda del local és ≤ 500 m² i no disposen de magatzem de materials.	Si disposen d'oficines de superfície construïda > 500 m² i/o si disposen de magatzem de materials. Se n'exclouen les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010.	Les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
43			Activitats especialitzades de la construcció			
	431		Preparació d'obres	Si disposen d'oficines i la superfície construïda del local és ≤ 500 m² i no disposen de magatzem de materials.	Si disposen d'oficines de superfície construïda > 500 m² i/o si disposen de magatzem de materials. Se n'exclouen les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010.	Les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	432		Instal·lacions d'edificis i obres	Si disposen d'oficines i la superfície construïda del local és ≤ 500 m² i no disposen de magatzem de materials.	Si disposen d'oficines de superfície construïda > 500 m² i/o si disposen de magatzem de materials. Se n'exclouen les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010.	Les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	433		Acabament d'edificis	Si disposen d'oficines i la superfície construïda del local és ≤ 500 m² i no disposen de magatzem de materials.	Si disposen d'oficines de superfície construïda > 500 m² i/o si disposen de magatzem de materials. Se n'exclouen les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010.	Les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	439		Altres activitats especialitzades de la construcció	Si disposen d'oficines i la superfície construïda del local és ≤ 500 m² i no disposen de magatzem de materials.	Si disposen d'oficines de superfície construïda > 500 m² i/o si disposen de magatzem de materials. Se n'exclouen les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010.	Les activitats que disposin de magatzem industrial sotmès a l'aplicació del RSCIEI i inclòs a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
G			Comerç a l'engròs i al detall Observació: els comerços a l'engròs que cal considerar establiments industrials són els que superen els 3 milions de MJ de càrrega de foc o bé aquells on no és possible l'autoabastament personal per a superar l'alçada d'emmagatzematge que ho possibilita.			

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
45			Venda i reparació de vehicles de motor i motocicletes			
	451		Venda de vehicles de motor	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	453		Venda de recanvis i accessoris de vehicles de motor	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	454		Venda, manteniment i reparació de motocicletes, i dels seus recanvis i accessoris Observacions: s'inclou en aquest CCAE la venda d'altres mitjans de transport. Se n'exclouen el manteniment i la reparació ja regulats per la Llei 20/2009.	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
46			Comerç a l'engròs i intermediaris, excepte vehicles de motor			
	461		Intermediaris de comerç	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
						febrer.
	463		Comerç a l'engròs d'aliments, begudes i tabac Observació: s'exclou el comerç a l'engròs de productes d'origen animal (CCAE 4632, 4638 i 4639).	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2. Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	464		Comerç a l'engròs d'articles d'ús domèstic	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2. Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	465		Comerç a l'engròs d'equips per a les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC)	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2. Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	466		Comerç a l'engròs d'altra maquinària i equips	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es trobin inclosos a l'Annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	467		Altres tipus de comerç a l'engròs especialitzat	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
	469		Comerç a l'engròs no especialitzat	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments industrials, als quals és aplicable el RSCIEI, i es troben inclosos a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
47			Comerç al detall, excepte vehicles de motor i motocicletes			
	471		Comerç al detall en establiments no especialitzats	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m².
	472		Comerç al detall d'aliments, begudes i tabac Observació: s'exclouen les carnisseries amb obrador i les fleques amb forns de potència > 7,5 kW ja regulades per la Llei 20/2009.	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m².

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	474		Comerç al detall d'equips per a les TIC	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2.
	475		Comerç al detall d'altres articles d'ús domèstic	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2.
	476		Comerç al detall d'articles culturals i recreatius	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2.
	477		Comerç al detall d'altres articles en establiments	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2.
H			Transport i emmagatzematge			
49			Transport terrestre; transport per canonades			
	494		Transport de mercaderies per carretera i mudances	Si es tracta d'empreses de transport o transportistes professionals amb un màxim de 2 vehicles i sense magatzem regulador.	En el cas de naus d'empreses de camions o furgonetes de logística, terres campes d'aparcament de vehicles, etc.	Sempre que l'emmagatzematge de vehicles estigui classificat a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.
52			Emmagatzematge i activitats afins al transport			
	521		Dipòsit i emmagatzematge Observació: s'exclouen els magatzems d'activitats afectats per algun dels annexos de la Llei 20/2009, del 4 de desembre.		Tots.	Les activitats incloses a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer.

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
		5221	Activitats afins al transport terrestre Observació: s'exclouen les activitats afectades per algun dels annexos de la Llei 20/2009, del 4 de desembre .		Totes.	Les activitats d'emmagatzematge de vehicles classificades a l'annex 2 de la Llei 3/2010: Aparcament de vehicles amb superfície construïda > 2.000 m^2, o bé si disposa de dues o més plantes sota rasant, o bé si es troba situat sota un edifici i té una superfície construïda > 750 m^2. Emmagatzematge (estacionament) de vehicles destinats al servei de transport de persones o mercaderies, si està a l'annex 2 de la Llei 3/2010, del 18 de febrer. Terminal de transport de persones, si disposa de superfície construïda > 500 m^2 o presenta un aforament > 500 persones. Estació o intercanviador de transport terrestre, si es troba situat en planta sota rasant o presenta un aforament > 500 persones.
53			Activitats postals i de correus			
	531		Activitats postals nacionals	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2.
	532		Altres activitats postals i de correus	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2.
I			Hostaleria			
55			Serveis d'allotjament			
	551		Hotels i allotjaments similars		Tots.	Si el nombre de places disponibles > 20

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	552		Allotjaments turístics i altres de curta durada	Aplicable als establiments de turisme rural i als habitatges d'ús turístic i, en general, a tota modalitat d'allotjament turístic que es pugui dur a terme en edificis o establiments amb ús característic residencial d'habitatge. Observació: La cèdula d'habitabilitat equival al certificat tècnic justificatiu en els termes que estableix l'article 31.1.	Tots. Observacions: s'exclouen les modalitats d'establiments de turisme rural, els habitatges d'ús turístic i, en general, tota modalitat d'allotjament turístic que es pugui dur a terme en edificis o establiments amb ús característic residencial d'habitatge.	Si el nombre de places disponibles > 20.
	559		Altres tipus d'allotjament		Tots.	Si el nombre de places disponibles > 20.
56			Serveis de menjar i begudes			
	561		Restaurants i establiments de menjar		Tots.	Si la superfície construïda > 500 m^2 o l'aforament > 500 persones.
	562		Provisió de menjars preparats Observacions: resten incloses les activitats comercials al detall, sense consumició en l'establiment, i aquelles activitats no previstes en el punt 7.2 de la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m^2. En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m^2.
	563		Establiments de begudes Observacions: s'exclouen les activitats de caràcter extraordinari, les de règim especial i amb reservats annexos regulades per la Llei 11/2009, del 6 de juliol.		Tots. Observacions: s'exclouen els espectacles públics musicals i les activitats recreatives musicals regulats per la Llei 11/2009 amb una superfície > 500m^2 i un aforament > 500 persones.	Si la superfície construïda > 500 m^2 o l'aforament > 500 persones.
J			Informació i comunicacions Observació: s'exclouen les activitats considerades industrials.			
58			Edició			
	581		Edició de llibres, periòdics i altres activitats d'edició Observació: s'exclouen les impremtes (incloses CCAE 181).	Si la superfície construïda ≤ 120 m^2.	Si la superfície construïda > 120 m^2.	
	582		Edició de programes informàtics	Si la superfície construïda ≤ 500 m^2.	Si la superfície construïda > 500 m^2.	
59			Cinema i vídeo; enregistrament de so			

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	591		Activitats de cinema, vídeo i programes de televisió	Si la superfície construïda ≤ 500 m². Observació: s'exclouen les activitats de projecció de pel·lícules en sales cinematogràfiques.	Totes les activitats de projecció de pel·lícules en sales cinematogràfiques. La resta d'establiments si la superfície construïda > 500 m².	Totes les activitats de projecció de pel·lícules en sales cinematogràfiques La resta d'establiments d'activitats recreatives o de concurrència pública amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
	592		Activitats d'enregistrament de so i edició musical Observació: si es fan enregistraments en directe, s'inclou en les activitats d'espectacles (CCAE 900).	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
60			Ràdio i televisió			
	601		Activitats de radiodifusió	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	602		Activitats de programació i emissió de televisió	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
61			Telecomunicacions			
	619		Altres activitats de telecomunicacions	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m².
62			Serveis de tecnologies de la informació			
	620		Serveis de tecnologies de la informació	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
63			Serveis d'informació			
	631		Processament de dades i allotjament; portals web	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	639		Altres serveis d'informació	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
64			Mediació financera, excepte assegurances i fons de pensions			
		6419	Altres tipus de mediació monetària	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	642		Activitats de les societats hòlding	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	643		Inversió col·lectiva, fons i entitats similars	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	649		Altres tipus de mediació financera	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
65			Assegurances, reassegurances i fons de pensions, excepte la Seguretat Social obligatòria			
	651		Assegurances	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	652		Reassegurances	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	653		Fons de pensions	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
66			Activitats auxiliars de la mediació financera i d'assegurances			
	661		Activitats auxiliars de la mediació financera, excepte assegurances i fons de pensions	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	662		Activitats auxiliars d'assegurances i fons de pensions	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	663		Activitats de gestió de fons	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
L			Activitats immobiliàries			
68			Activitats immobiliàries			
	681		Compravenda de béns immobiliaris per compte propi	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	682		Lloguer de béns immobiliaris per compte propi	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	683		Activitats immobiliàries per compte d'altri	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
M			Activitats professionals, científiques i tècniques			

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
69			Activitats jurídiques i de comptabilitat			
	691		Activitats jurídiques	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	692		Activitats comptables, d'auditoria i d'assessoria fiscal	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
70			Activitats de seus centrals i consultoria empresarial			
	701		Activitats de seus centrals	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	702		Activitats de consultoria de gestió empresarial	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
71			Serveis tècnics d'arquitectura i enginyeria			
	711		Serveis tècnics d'arquitectura i enginyeria	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	712		Anàlisis i assajos tècnics Observació: s'exclouen els laboratoris d'anàlisi i recerca previstos a la Llei 20/2009, del 4 de desembre (codi 12.23 dels annexos II i III).	Si la superfície construïda destinada a laboratoris és ≤ 50 m² (excloent-ne despatxos, magatzems i altres àrees auxiliars) i sempre que la superfície construïda total sigui ≤ 500 m².	Si la superfície construïda destinada a laboratoris és > 50 m² (excloent-ne despatxos, magatzems i altres àrees auxiliars) o sempre que la superfície construïda total sigui > 500 m².	
73			Publicitat i estudis de mercat			
	731		Publicitat	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	732		Estudis de mercat i enquestes d'opinió pública	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
74			Altres activitats professionals i tècniques			
	741		Activitats de disseny especialitzat	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	742		Activitats de fotografia Observació: s'exclouen els laboratoris industrials de fotografia previstos a la Llei 20/2009 (codi 12.24 de l'Annex II).	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m².

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	743		Activitats de traducció i d'interpretació	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	749		Altres activitats professionals i tècniques no classificades en altres apartats	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
N			Activitats administratives i serveis auxiliars			
77			Activitats de lloguer			
	771		Lloguer de vehicles de motor	Si només es disposa de zones d'ús administratiu, quan la superfície construïda ≤ 500 m². Sense zona d'aparcament de vehicles.	- Si les zones d'ús administratiu presenten una superfície construïda > 500 m². - O si disposa d'aparcament de vehicles.	Si disposa d'aparcament de vehicles, sempre que estigui situat en una segona o més plantes sota rasant, o bé si es troba situat sota un edifici i tingui una superfície construïda > 750 m² o bé, en qualsevol altre cas, quan tingui una superfície construïda > 2.000 m².
	772		Lloguer d'efectes personals i efectes domèstics	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	773		Lloguer de maquinària, equips i béns tangibles	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	774		Arrendament de propietat intel·lectual, excepte drets d'autor	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
78			Activitats relacionades amb l'ocupació			
	781		Activitats de les agències de col·locació	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	782		Activitats de les empreses de treball temporal	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	783		Altres tipus de provisió de recursos humans	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
79			Activitats de les agències de viatges, operadors turístics i altres serveis de reserves i activitats que s'hi relacionen			
	791		Activitats de les agències de viatges i operadors turístics	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	799		Altres serveis de reserves i activitats que s'hi relacionen	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
80			Activitats de seguretat i investigació			
	801		Activitats de seguretat privada	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	802		Serveis de sistemes de seguretat	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	803		Activitats d'investigació	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
81			Serveis a edificis i activitats de jardineria			
	811		Serveis integrals a edificis i instal·lacions	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	812		Activitats de neteja	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	813		Activitats de jardineria	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
82			Activitats administratives d'oficina i auxiliars			
	821		Activitats administratives i auxiliars d'oficina	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	822		Activitats de centres d'atenció telefònica	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	823		Organització de convencions i fires de mostres	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	829		Altres activitats de suport a les empreses	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
O			Administració pública, defensa i Seguretat Social obligatòria			
84			Administració pública, defensa i Seguretat Social obligatòria			
	841		Administració pública i de la política econòmica i social	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	842		Prestació de serveis a la comunitat en general	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	843		Seguretat Social obligatòria	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
P			Educació			

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
85			Educació			
	851		Educació preprimària		Totes.	Si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m o una superfície > 300 m² construïts.
	852		Educació primària		Totes.	Si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m o una superfície > 2.000 m² construïts.
	853		Educació secundària		Totes.	Si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m o una superfície > 2.000 m² construïts.
	854		Educació postsecundària		Totes.	Si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m o una superfície > 2.000 m² construïts.
	855		Altres activitats d'educació	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m o una superfície > 2.000 m² construïts.
	856		Activitats auxiliars d'educació	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m o una superfície > 2.000 m² construïts.
Q			Activitats sanitàries i de serveis socials			
86			Activitats sanitàries			
	862		Activitats mèdiques i odontològiques Observació: s'exclouen els hospitals, les clíniques i els establiments sanitaris amb ingrés de pacients regulats per la Llei 20/2009, del 4 de desembre (codi 12.25).	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Tots els establiments classificats com d'ús hospitalari d'acord amb el CTE. Establiments d'ús sanitari de caràcter ambulatori, si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m i una superfície per planta > 750 m² construïts.
	869		Altres activitats sanitàries Observació: s'exclouen les activitats regulades per la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	
87			Activitats de serveis socials amb allotjament Observacions: s'exclouen els hospitals i les clíniques amb ingrés de pacients regulats per la Llei 20/2009 (codi 12.25).			

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
		871	Activitats de serveis socials amb allotjament i cures d'infermeria	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	Totes les residències assistides per a persones grans. Tots els centres sociosanitaris. Tots els establiments classificats com d'ús hospitalari d'acord amb el CTE. Establiments d'ús sanitari de caràcter ambulatori, si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m i una superfície per planta > 750 m² construïts.
		872	Activitats de serveis socials amb allotjament a persones amb discapacitat psíquica, malalts mentals i drogodependents		Tots.	Si el nombre de places disponibles > 20.
		873	Activitats de serveis socials amb allotjament a persones grans i persones amb discapacitat física		Tots.	Si el nombre de places disponibles > 20.
		879	Altres tipus d'activitats de serveis socials amb allotjament		Tots.	Si el nombre de places disponibles > 20.
88			Activitats de serveis socials sense allotjament Observació: s'exclouen els hospitals de dia i els centres d'assistència primària regulats per la Llei 20/2009 (codi 12.26).			
	881		Activitats de serveis socials sense allotjament a persones grans i persones amb discapacitat	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	Tots els centres de dia. Tots els establiments classificats com d'ús hospitalari d'acord amb el CTE. Establiments d'ús sanitari de caràcter ambulatori, si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m i una superfície per planta > 750 m² construïts. Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
	889		Altres tipus d'activitats de serveis socials sense allotjament	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	Establiments d'ús sanitari de caràcter ambulatori, si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m i una superfície per planta > 750 m² constru-

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
						ïts. Observació: s'exclouen les activitats regulades per la Llei 20/2009, del 4 de desembre.
		8891	Activitats d'atenció diürna d'infants	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments d'ús sanitari de caràcter ambulatori, si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m i una superfície per planta > 750 m² construïts. Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
		8899	Altres tipus d'activitats de serveis socials sense allotjament ncaa	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	Establiments d'ús sanitari de caràcter ambulatori, si tenen una alçada d'evacuació de més de 15 m i una superfície per planta > 750 m² construïts. Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
R			Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment			
90			Activitats de creació, artístiques i d'espectacles			
		9001	Arts escèniques	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
		9002	Activitats auxiliars a les arts escèniques	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
		9003	Creació artística i literària	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
		9004	Gestió de sales d'espectacles	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
91			Activitats de biblioteques, arxius i museus			
	910		Activitats de biblioteques, arxius i museus	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
92			Jocs atzar i apostes			

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	920		Jocs atzar i apostes	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
93			Activitats esportives, recreatives i entreteniment			
	931		Activitats esportives Observació: s'exclouen els camps de golf previstos a la Llei 20/2009, del 4 de desembre (codi 12.35 de l'Annex II).	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
		9311	Gestió d'instal·lacions esportives Observació: s'exclouen les pistes permanents de curses i de proves per a vehicles motoritzats previstes a la Llei 20/2009, del 4 de desembre (codi 12.52).	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
		9312	Activitats de clubs esportius	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
		9313	Activitats dels gimnasos	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
		9319	Altres activitats relacionades amb l'esport	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
	932		Altres activitats recreatives i entreteniment	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
		9329	Altres activitats recreatives i d'entreteniment ncaa Observacions: s'exclouen les activitats de caràcter extraordinari, les de règim especial i amb reservats annexos regulades per la Llei 11/2009, del 6 de juliol.	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m². Observacions: s'exclouen els espectacles públics musicals i les activitats recreatives musicals regulades per la Llei 11/2009 amb una superfície > 500 m² i una aforament > 500 persones.	Establiments d'activitats recreatives o de pública concurrència amb una superfície > 500 m² o un aforament de > 500 persones.
94			Activitats associatives			

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
	941		Activitats organitzacions empresarials i professionals	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	942		Activitats sindicals	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
	949		Activitats associatives diverses	Si la superfície construïda ≤ 500 m².	Si la superfície construïda > 500 m².	
95			Reparació d'ordinadors, efectes personals i domèstics			
	951		Reparació d'ordinadors i equips de comunicació	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m².
	952		Reparació d'efectes personals i domèstics	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m².
96			Altres activitats de serveis personals			
		9601	Rentatge i neteja de peces tèxtils i de pell Observacions: s'exclouen les bugaderies industrials regulades per la Llei 20/2009, del 4 de desembre (codi 12.39), i les instal·lacions per a la neteja en sec (Annex II i III codi 12.41).	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m².
		9602	Perruqueria i altres tractaments de bellesa	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m².
		9603	Pompes fúnebres i activitats que s'hi relacionen Observació: s'exclouen les activitats d'incineració regulades per la Llei 20/2009, del 4 de desembre.	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si es consideren establiments comercials: Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m². Si es consideren establiments de pública concurrència: Establiments amb una superfície construïda > 500 m² o l'aforament > 500 persones.

				Certificat tècnic	Projecte tècnic + certificat tècnic	
Divisió	**Grup**	**Classe**	**Descripció**	**Paràmetres**	**Paràmetres**	**Requereix informe previ d'incendis**
		9604	Activitats de manteniment físic	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Si la superfície construïda > 500 m² o l'aforament > 500 persones.
		9609	Altres activitats de serveis personals ncaa Observació: s'exclouen els serveis d'allotjament i ensinistrament d'animals de companyia regulats per la Llei 20/2009, del 4 de desembre (codi 12.33).	Si la superfície construïda ≤ 120 m².	Si la superfície construïda > 120 m².	Establiments situats sota edificis de qualsevol ús amb una superfície construïda > 750 m². En altres casos, si la superfície construïda > 2.000 m².

Palau del Parlament, 10 de desembre de 2020

El secretari de la Comissió, Jordi Munell i Garcia; el president de la Comissió, José María Cano Navarro

Nota bene: El text publicat d'aquest dictamen resta pendent de revisió tècnica i lingüística.

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

Article 1. Finalitat i objecte

Esmena 1
GP de Catalunya en Comú Podem (1)
De modificació de l'article 1

1. La finalitat d'aquesta Llei és facilitar l'activitat econòmica en l'actual entorn digital*, reforçar i facilitar l'activitat de les administracions públiques catalanes mitjançant la el desplegament d'eines i sistemes de gestió telemàtica en la tramitació de dades i procediments administratius.* A aquest efecte, s'estableixen els principis, els criteris i els instruments d'aplicació per a les administracions públiques de Catalunya per *millorar i agilitzar els procediments administratius, així com el control, seguiment i inspecció de les activitats econòmiques* fer possible una relació àgil i eficient, en un entorn digital, amb les persones que porten o volen portar a terme una activitat econòmica des de les perspectives següents:

Esmena 2
SP del Partit Popular de Catalunya (1)
De modificació de l'apartat 1 de l'article 1,

1. La finalitat d'aquesta Llei és facilitar l'activitat econòmica *usant les eines de* l'actual entorn digital. A aquest efecte, [...].

Esmena 3
GP de Catalunya en Comú Podem (2)
De modificació de la lletra *a)* de l'article 1

a) *L'agilització dels procediments administratius sense que aquesta comporti una desregulació en els controls que han d'exercir les administracions sobre l'endegament d'activitats econòmiques i la seva adequació a les mesures indispensables de seguretat, salubritat i protecció mediambiental.*

Esmena 4
SP del Partit Popular de Catalunya (2)
De modificació de la lletra *b)*, de l'apartat 1 de l'article 1,

b) El disseny de serveis digitals proactius basats en la gestió i l'anàlisi de les dades aportades pels titulars de les activitats, de forma que l'ús intensiu de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies *faciliti els tràmits necessaris i, entre altres,* garanteixi que les dades s'aporten una única vegada.

Esmena 5
GP de Catalunya en Comú Podem (3)
~~De supressió~~ de la lletra *d)* de l'article 1

Esmena 6
GP de Catalunya en Comú Podem (4)
De modificació de l'apartat 2 de l'article 1

2. L'objecte d'aquesta Llei és establir un marc regulatori per tal de facilitar la gestió administrativa de dades i procediments administratius relacionats amb l'activitat econòmica des del respecte als drets socials, laborals i ambientals implicats en l'activitat.

Article 3. Definicions

Esmena 7
GP de Catalunya en Comú Podem (5)
D'addició a la lletra *d)* de l'article 3

d) Normativa sectorial: conjunt de disposicions dins de l'àmbit competencial de l'Estat o de la Generalitat de Catalunya que confereixen obligacions i atorguen drets en un sector d'activitat o en un àmbit material concret*, inclòs el planejament territorial, urbanístic i sectorial.*

Esmena 9
SP del Partit Popular de Catalunya (4)
De modificació de la lletra *i)*, de l'article 3,

i) Títol habilitant: reconeixement de *l'habilitació* per a l'exercici d'una activitat econòmica ***en un establiment***.

Article 4. Definició del model

Esmena 12
GP de Catalunya en Comú Podem (7)
De modificació de l'article 4

El Govern de la Generalitat, a través de la Finestreta Única Empresarial, impulsa un model de relació entre les empreses i *les administracions* que facilita *la relació entre l'administració pública i els titulars d'activitats econòmiques* i pivota sobre la gestió de dades aportades pels seus titulars, que permeten oferir serveis digitals, proactius i integrats per part de les diferents administracions públiques catalanes.

Article 5. Principis del model

Esmena 14
GP Socialistes i Units per Avançar (1)
~~De supressió~~ de les lletres c, d, e, f, g, h i i de l'article 5

Esmena 15
GP de Catalunya en Comú Podem (8)
De modificació de l'apartat *a)* de l'article 5

a) Eficiència en l'ús de recursos públics i coordinació entre administracions, compartint l'ús de recursos e informació comuna sempre que sigui possible o es justifiqui pel seu millor aprofitament basada en la confiança mútua i en la responsabilitat de les empreses en l'exercici de l'activitat empresarial.

Esmena 16
GP de Catalunya en Comú Podem (9)
D'addició a la lletra *b)* de l'article 5

b) Relació digital per defecte *preferent, sempre garantint que aquest ús no comporti una exclusió del procediment administratiu dels ciutadans i activitats que no tinguin ple accés o domini a les eines telemàtiques necessàries.*

Esmena 17
GP de Catalunya en Comú Podem (10)
D'addició a la lletra *e)* de l'article 5

e) Eliminació de càrregues administratives innecessàries*, sense que comporti una reducció dels controls que han d'exercir les administracions públiques sobre l'endegament d'activitats econòmiques i la seva adequació a les mesures indispensables de seguretat, salubritat i protecció mediambiental.*

Article 6. Deures en el marc del model de relació entre l'empresa i les administracions públiques catalanes

Esmena 21
GP de Catalunya en Comú Podem (13)
D'addició a la lletra *b)* de l'apartat 1 de l'article 6

b) Relacionar-se *preferentment mitjançant canals telemàtics* amb les administracions públiques implicades.

Esmena 23

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

De modificació de l'apartat 2 de l'article 6

Article 6. Deures en el marc del model de relació entre l'empresa i les administracions públiques catalanes

[...]

2. Les administracions públiques catalanes tenen els deures següents:

a) Oferir, ~~de forma vinculant~~ a través d'una eina que permeti la cerca guiada, segons preveu l'article 11, la informació sobre tots els requisits necessaris per accedir i desenvolupar una activitat econòmica.

b) Garantir l'accés de les persones titulars*, i les persones habilitades per aquestes,* a totes les dades de què disposen sobre la seva activitat o establiment i posar-les a disposició de la resta d'administracions públiques, respectant la normativa de protecció de dades.

c) Impulsar la millora contínua i la innovació en els serveis que es presten a les empreses i els professionals, especialment fent ús de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies per assolir que les dades s'aportin tan sols una vegada.

d) Fer possible la gestió electrònica integral dels procediments que afecten l'activitat econòmica, inclòs el pagament electrònic de les taxes associades.

e) Prendre les mesures necessàries per donar suport per a l'accés i la tramitació a aquells usuaris que puguin tenir dificultats amb els mitjans digitals.

f) Portar a terme actuacions de forma coordinada en benefici de les persones titulars de les activitats econòmiques per incrementar-ne la competitivitat.

g) Aportació de dades una única vegada

h) Ús intensiu de les noves tecnologies, especialment les basades en la gestió de les dades i altres funcionalitats que esdevinguin possibles en cada moment.

i) Eliminació de càrregues administratives innecessàries.

j) Estandardització de procediments per tal de garantir que el servei que es presta sigui el mateix arreu del territori.

k) Celeritat en la tramitació, fixant uns compromisos de nivell de prestació de servei i impulsant la finalització de tràmits de manera immediata.

l) Transparència, per mostrar a les persones titulars d'activitats econòmiques tota la informació que les administracions públiques catalanes tenen d'ells.

m) Protecció de dades personals des del disseny i per defecte.

Esmena 25

SP del Partit Popular de Catalunya (6)

D'addició a la lletra *c)*, de l'apartat 2 de l'article 6,

c) Impulsar la millora contínua i la innovació en els serveis que es presten a les empreses i els professionals, especialment fent ús de les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies per assolir*, entre d'altres,* que les dades s'aportin tan sols una vegada.

Article 7. Definició

Esmena 29
SP del Partit Popular de Catalunya (7)
De modificació a l'article 7,

La Finestreta Única Empresarial actua com a xarxa interadministrativa amb la finalitat de facilitar l'accés a la informació sobre els procediments administratius que són competència de les administracions públiques i impulsar-ne la gestió a partir de les dades *de les que ja disposa l'administració i les* que *aporta* la persona titular de l'activitat econòmica ~~aporta una única vegada~~.

Article 8. Missió

Esmena 33
SP del Partit Popular de Catalunya (8)
De modificació de l'apartat 2 de l'article 8,

2. La Finestreta porta a terme la seva missió amb la captura i el processament de les dades aportades per les empreses, els professionals ***i els òrgans de les administracions responsables de les tramitacions***, i assegura la qualitat de les dades, la unitat de la dada a partir de la recollida única en origen a través de la tramitació unificada, la interoperabilitat amb tots els organismes responsables i la transparència envers les persones titulars de l'activitat econòmica en relació amb les dades disponibles, així com altres mecanismes que es puguin establir en el marc del model de governança de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 9. Serveis

Esmena 35
GP de Catalunya en Comú Podem (19)
D'addició de dos nous paràgrafs a l'article 9

2. La Finestra Única Empresarial informarà a cada ens locals dels tràmits que s'efectuïn en el seu municipi.

3. S'establiran els mecanismes tècnics i econòmics necessaris per facilitar l'adhesió dels ens locals a la Finestra Única Empresarial.

Article 11. Portal únic per a les empreses

Esmena 37
GP Socialistes i Units per Avançar (4)
~~De supressió~~ a l'apartat 2 de l'article 11

Article 11. Portal únic per a les empreses

[...]

2. El portal s'organitza de manera que facilita les relacions entre les empreses i les administracions públiques de Catalunya, i incorpora una eina de cerca guiada que~~, de forma vinculant per a totes les administracions,~~ permet a les persones titulars de les activitats econòmiques conèixer tota la informació

sobre els tràmits obligatoris i optatius per legalitzar una activitat econòmica o un establiment, així com les possibles relacions de dependència entre ells.

[...]

Article 12. Àrea privada

Esmena 42
SP del Partit Popular de Catalunya (11)
~~De supressió~~ a l'apartat 3 de l'article 12,

3. Des d'aquesta àrea privada el titular d'una activitat econòmica ~~o d'un establiment~~ pot:

a) Iniciar i gestionar [...].

Article 13. Directori d'empreses, establiments i registres

Esmena 44
SP del Partit Popular de Catalunya (12)
D'addició d'un nou apartat 4 de l'article 13,

[...] estigui permanentment actualitzat.

4. Aquest directori té únicament les funcions descrites als apartats anteriors i per tant en cap cas, es pot considerar que és un directori d'accés públic.

Article 17. Tramitació unificada

Esmena 48
GP Socialistes i Units per Avançar (7)
De modificació de l'article 17

Article 17. *Gestió unificada de dades*

1. En el cas de concurrència de diferents procediments administratius sobre una mateixa activitat, la *gestió unificada de dades* és el mecanisme de captura i tractament de dades que permet que les persones titulars de les activitats econòmiques facilitin a les administracions públiques catalanes les dades i els documents relatius a la seva activitat i als seus establiments tan sols una vegada, i que en garanteix la qualitat i la coherència.

2. La persona titular de l'activitat econòmica *presentarà sol·licituds, comunicacions prèvies o declaracions responsables, perquè siguin gestionades de forma unificada,* a través del portal únic per a les empreses.

3. Les administracions públiques han d'adoptar els mecanismes per tal que des del portal únic per a les empreses es puguin gestionar de forma integral tots els tràmits obligatoris i optatius que afecten una mateixa activitat i fer el pagament de les seves taxes corresponents, comunicant les dades i aportant la documentació necessària una única vegada, sense perjudici de l'exercici de les competències de cada administració, tant si les estableix aquesta mateixa Llei o una normativa sectorial.

4. La *gestió unificada de dades* garanteix que les administracions públiques reben les dades i els documents corresponents als procediments de la seva competència, incloses les evidències tècniques de la signatura per part del titular de l'activitat econòmica.

Esmena 49
GP de Catalunya en Comú Podem (25)
De modificació de l'article 17

Article 17. *Gestió unificada de dades.*

1. En el cas de concurrència de diferents procediments administratius sobre una mateixa activitat, la *gestió unificada* de les dades és el mecanisme de captura i tractament de dades que permet que les persones titulars de les activitats econòmiques facilitin a les administracions públiques catalanes les dades i els documents relatius a la seva activitat i als seus establiments tan sols una vegada, i que en garanteix la qualitat i la coherència.

2. La persona titular de l'activitat econòmica *presenta la sol·licitud o la comunicació o la declaració responsable* a través del portal únic per a les empreses.

3.Les administracions públiques han d'adoptar els mecanismes per tal que des del portal únic per a les empreses es puguin gestionar de forma integral tots els tràmits obligatoris i optatius que afecten una mateixa activitat i fer el pagament de les seves taxes corresponents, comunicant les dades i aportant la documentació necessària una única vegada, sense perjudici de l'exercici de les competències de cada administració, tant si les estableix aquesta mateixa Llei o una normativa sectorial.

4. *La gestió* unificada garanteix que les administracions públiques reben les dades i els documents corresponents als procediments de la seva competència, incloses les evidències tècniques de la signatura per part del titular de l'activitat econòmica.

Esmena 51
GP de Catalunya en Comú Podem (26)
D'addició d'un apartat 5 a l'article 17

5. La Generalitat de Catalunya ha de garantir que les administracions corresponents disposin de les eines i recursos necessaris per tal de poder realitzar la tramitació unificada dels diferents procediments administratius.

Article 18. Proactivitat de l'administració

Esmena 52
GP de Catalunya en Comú Podem (27)
D'addició d'un apartat 4 a l'article 18

4. Queda expressament prohibida la utilització de les dades facilitades pels usuaris d'aquests serveis per a finalitats no relacionades amb els procediments administratius escaients, objecte d'aquesta llei, així com la cessió de les dades a tercers sense el consentiment exprés del titular.

Article 20. Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica i el seu Consell Assessor

Esmena 54
GP Socialistes i Units per Avançar (10)
D'addició d'un incís a l'apartat 1 de l'article 21

Article 21. Oficina de Gestió Empresarial

1. L'Oficina de Gestió Empresarial és responsable d'impulsar la Finestreta Única Empresarial a Catalunya, i qui ha de coordinar *als departaments i organismes de la Generalitat* i dur a terme les accions necessàries per fer-ne efectiu el desplegament en tot el territori, en col·laboració amb les diferents unitats administratives competents.

[...]

Esmena 57
GP de Catalunya en Comú Podem (29)
De modificació de la lletra *e)* de l'apartat 2 de l'article 20

e) *Garantir la correcta implantació* dels plans de verificació, control i inspecció fets per les administracions públiques de Catalunya, ***així com rebre la informació sobre els esmentats plans i sobre el recursos humans i materials destinats al seu compliment*** i sobre el resultat d'aquests plans.

Esmena 58
GP de Catalunya en Comú Podem (30)
D'addició a la lletra *g)* de l'apartat 2 de l'article 20

g) Proposar al Govern, mitjançant el departament d'adscripció, els criteris que es prioritzen per classificar un projecte empresarial com a estratègic *en el marc de les prioritats que fixa aquesta llei. Els criteris han de recollir indicadors econòmics, d'igualtat social, de sostenibilitat ambiental i energètica.*

Esmena 62
GP de Catalunya en Comú Podem (33)
D'addició a l'apartat 3 de l'article 20

3. La Comissió, que té caràcter permanent, està formada *de forma paritària* per representants de l'Administració de la Generalitat i l'Administració local, i la presidència és exercida *de forma rotatòria* per un representant de la *Generalitat i per un representant dels ens locals.*

Esmena 63
SP del Partit Popular de Catalunya (13)
De modificació de l'apartat 3 de l'article 20,

3. La Comissió, que té caràcter permanent, està formada per representants de l'Administració de la Generalitat i l'Administració local. *La presidència és exercida per un representant de la Generalitat i la vicepresidència per un representant de l'Administració local*.

Esmena 64
GP Socialistes i Units per Avançar (9)
De modificació de l'apartat 3 de l'article 20

Article 20. Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica i el seu Consell Assessor

[...]

3. La Comissió, que té caràcter permanent, està formada*, de forma paritària,* per representants de l'Administració de la Generalitat i l'Administració local, i la presidència és *compartida* per un representant de la Generalitat *i representants de les entitats del món local*.

[...]

«4. La Comissió compta amb un Consell Assessor amb la composició següent:

a) Sis membres en representació de les organitzacions empresarials més representatives en l'àmbit de Catalunya, designats per les organitzacions empresarials.

b) Sis membres en representació de les cambres de comerç, indústria i navegació, designats pel Consell de Cambres.

c) Sis membres en representació de les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit de Catalunya, designats per les organitzacions sindicals.

d) Sis membres representants dels col·legis professionals dels àmbits més adequats en funció de la matèria designats per l'associació intercol·legial de col·legis professionals de Catalunya.

e) Un membre en representació de les federacions, confederacions o les unions d'associacions professionals representatives de treballadors autònoms registrades a Catalunya.

El Consell Assessor ha de formular propostes a la Comissió sobre els temes de la seva competència, d'acord amb les funcions detallades a l'apartat 2 d'aquest article.»

Article 23. Impuls de projectes empresarials estratègics

Esmena 74
GP de Catalunya en Comú Podem (38)
De modificació de l'apartat 2 de l'article 23

2. Es poden considerar projectes empresarials com estratègics si aporten *valor afegit a l'economia catalana amb relació al desenvolupament tecnològic, la contribució a la reindustrialització i a la creació d'ocupació, la protecció mediambiental i el canvi de model productiu sostenible.*

Així mateix [...] empreses a Catalunya.

[...]

Esmena 78
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (5)
D'addició a la part final de l'apartat 4 de l'article 23

4. Reglamentàriament s'ha d'establir el procediment pel qual es designa un projecte com a estratègic. Un cop designat un projecte empresarial com a

estratègic, es considera que concorren raons d'interès públic a fi d'aplicar la tramitació d'urgència prevista en la normativa de procediment administratiu, que permet la reducció dels terminis i impossibilita les pròrrogues en els diferents procediments. *D'altra banda, els projectes empresarials estratègics porten implícita la declaració d'utilitat pública a l'efecte de l'expropiació forçosa dels terrenys.*

Esmena 81
GP de Catalunya en Comú Podem (39)
D'addició d'un apartat 2*bis* a l'article 23

2 bis. No seran considerats projectes estratègics aquells que, a pesar d'aportar valor afegit en alguna de les àrees descrites en el punt dos, contravinguin els objectius de conservació del patrimoni natural, transició energètica o de reducció de gasos d'efecte hivernacle o contaminació ambiental recollits en la legislació catalana o fixats pel Govern de la Generalitat de Catalunya. Així com projecte empresarials que puguin afavorir les ludopaties.

Esmena 82
GP de Catalunya en Comú Podem (40)
D'addició d'un apartat 4*bis* a l'article 23

4 bis. Els projectes designats com a estratègics han de ser presentats pel Govern en sessió plenària i aprovats pel Parlament de Catalunya.

Article 24. Mecanismes alternatius a la intervenció administrativa

Esmena 83
GP Socialistes i Units per Avançar (14)
De modificació a l'article 24

Article 24. Mecanismes *complementaris* a la intervenció administrativa

1. Les administracions públiques de Catalunya han d'impulsar mecanismes *complementaris* a la intervenció administrativa quan sigui viable i idoni per reduir les càrregues administratives.

2. Són mecanismes *complementaris* a la intervenció administrativa, amb relació al que estableix l'apartat 1, els instruments basats en l'assegurament de la responsabilitat dels empresaris, els codis de bones pràctiques i les guies d'autoavaluació en els diversos sectors d'activitat, la interoperabilitat dels diferents sistemes d'informació i les bases de dades de les administracions públiques, i altres mecanismes que les administracions públiques decideixin establir.

[...]

Article 25. Procediment de defensa dels drets i els interessos dels operadors econòmics

Esmena 85
GP de Catalunya en Comú Podem (42)
~~De supressió~~ de l'article 25

Esmena 88
SP del Partit Popular de Catalunya (15)
De modificació de l'apartat 2 de l'article 25

2. La *Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica* gestiona aquest mecanisme, analitza i valora l'obstacle o la barrera identificats i proposa a l'òrgan competent solucions que en permetin la superació.

Esmena 89
SP del Partit Popular de Catalunya (16)
De modificació de l'apartat 3 de l'article 25

3. L'òrgan administratiu competent ha d'informar per mitjans electrònics sobre la consulta o emetre un informe sobre l'adequació de la disposició, l'acte o l'actuació a aquesta Llei en el termini de *deu* dies.

Article 26. Mecanismes de col·laboració

Esmena 90
GP de Catalunya en Comú Podem (43)
D'addició d'un nou apartat 2 a l'article 26

1. Les administracions públiques [...] que estableix la legislació sectorial.

2. Aquestes fórmules de col·laboració hauran d'acreditar la suficiència i disponibilitat dels mecanismes d'inspecció, control i sanció abans de la implementació dels serveis administratius recollits en aquesta llei.

Article 27. Principis generals

Esmena 91
GP de Catalunya en Comú Podem (44)
De modificació de les lletres *a) i b)* i ~~supressió~~ de la lletra *c)* de l'article 27

a) Exercici lliure de *tota activitat econòmica que no contravingui l'interès general.*

b) Intervenció administrativa *proporcional i eficient per a l'inici de l'activitat econòmica tot preservant l'interès general.*

~~c) Impuls de mecanismes alternatius que permetin reduir càrregues a les empreses i als professionals.~~

Article 30. Règim d'intervenció administrativa sobre els establiments en què es desenvolupa una activitat econòmica

Esmena 96
GP de Catalunya en Comú Podem (47)
D'addició a l'article 30

Als efectes d'aquesta Llei, la comunicació és el règim d'intervenció administrativa de control posterior aplicable als establiments on es desenvolupa una activitat econòmica, d'acord amb les definicions de l'article 3 i del què preveu l'annex d'aquesta Llei, sense perjudici de la necessitat d'un règim d'intervenció prèvia en cas d'ocupar el domini *públic i sens perjudici dels mecanismes d'intervenció prèvia previstos en la normativa sectorial i de les competències locals.*

Les persones titulars d'empreses i professionals podran optar per demanar a les administracions públiques el control previ a l'exercici d'activitats professionals, per mitjà de la sol·licitud expressa o d'autorització corresponent, segons correspongui, amb renúncia als altres mecanismes previstos en la llei.

Article 31. Comunicació d'inici d'activitat en un establiment

Esmena 100
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (1)
D'addició a l'article 31.4

4. En aquells casos en què es requereix informe previ d'incendis d'acord amb la normativa en matèria d'incendis, en concordança amb l'annex d'aquesta Llei *així com en els casos en què no hi hagi una regulació sectorial específica sobre el règim d'intervenció municipal per a iniciar l'activitat en un establiment*, la comunicació dades, el certificat i el projecte detallat que descrigui les característiques de l'establiment, previstos en els apartats 1 i 2 d'aquest article, s'han de presentar una vegada tramitada i finalitzada favorablement aquesta intervenció d'acord amb el que estableix la normativa corresponent en matèria d'incendis.

Esmena 102
GP Socialistes i Units per Avançar (17)
D'addició d'un nou apartat 8. *bis* a l'article 31

8. bis. L'Administració ha de fixar un termini màxim a tot procés administratiu de sol·licitud de permís o tràmit, superat el qual es consideri silenci positiu. Un cop transcorregut el termini del silenci administratiu positiu, l'inici de l'activitat o de l'execució de l'obra seria efectiu amb la comunicació a l'Administració competent.

Article 33. Canvis de titularitat

Esmena 103
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (2)
D'addició a l'article 33.1

1. En cas de transmissió de les activitats econòmiques, la persona que esdevingui titular ha de comunicar digitalment les dades necessàries a l'Administració a través dels mitjans habilitats per la Finestreta Única Empresarial, *justificar mitjançant certificat emès per tècnic competent*, que manté els requisits i les condicions de funcionament corresponents a l'habilitació de què disposa l'activitat, i *manifestar explícitament* la seva subrogació en els drets i les obligacions administratius que se'n deriven.

Esmena 104
GP de Catalunya en Comú Podem (50)
D'addició d'un punt 1*bis* a l'article 33

1bis. Serà necessari l'aportació d'un certificat tècnic de les instal·lacions i equips existents, en els següents casos:

a) No existeix un certificat tècnic anterior al canvi de titularitat i/o les actes d'inspecció no continguin dades específiques de les instal·lacions i equips de l'activitat.

b) El certificat tècnic existent previ no disposi d'informació gràfica i detalladades de la instal·lació i activitat ni faci referència a cap altre document tècnica presentat oficialment.

Esmena 105
SP del Partit Popular de Catalunya (18)
D'addició d'un nou apartat 3 a l'article 33,

[...] són els titulars administratius.

3. Sense perjudici dels tràmits exigibles al nou titular, cal aplicar el principi de continuïtat de l'empresa.

Article 34. Modificacions

Esmena 107
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (3)
D'addició a l'article 34.1

1. S'ha d'informar l'administració de la modificació no substancial de les condicions en què es duen a terme les activitats, *adjuntant certificat emès per tècnic competent en el que es justifiqui la no substancialitat de les modificacions*.

Article 35. Caducitat i baixa de títols habilitants

Esmena 108
GP Socialistes i Units per Avançar (18)
De modificació a l'article 35

Article 35. *Pèrdua d'eficàcia dels efectes de la comunicació*

1. En defecte de regulació específica, l'administració competent pot declarar, després de donar tràmit d'audiència als titulars, la *pèrdua d'eficàcia dels efectes de la comunicació* en els casos següents:

a) Quan no s'ha iniciat l'activitat comunicada transcorreguts tres mesos des de la presentació de la comunicació.

b) Quan s'interromp l'activitat de l'establiment amb més de sis mesos consecutius d'inactivitat, sempre que aquesta inactivitat no estigui justificada per l'estacionalitat del negoci.

2. Es produeix la *pèrdua d'eficàcia dels efectes de la comunicació* relatius a un establiment quan consti el desenvolupament d'una segona activitat habilitada posteriorment en el mateix establiment, sempre que el desenvolupament d'ambdues activitats sigui incompatible i el títol habilitant obtingut per a l'exercici de la primera activitat ja no estigui a nom del titular de l'activitat actual.

3. Les persones titulars de les activitats han de comunicar el cessament definitiu a l'administració a través dels mitjans habilitats per la Finestreta Única Empresarial.

Article 36. Pagament de les taxes

Esmena 109
SP del Partit Popular de Catalunya (19)
~~De supressió~~ dels apartats 3, 4 i 5 de l'article 36,

Esmena 111
GP de Catalunya en Comú Podem (52)
D'addició d'un text a l'apartat 2 de l'article 36

2. Les administracions públiques han de facilitar*, de forma preferent,* la informació i el pagament electrònic de les taxes associades als procediments relacionats amb una activitat econòmica a través de les seves seus electròniques i del portal únic per a les empreses, per garantir una aplicació correcta del procediment de tramitació unificada que preveu l'article 17 d'aquesta Llei.

Esmena 112
GP Socialistes i Units per Avançar (19)
D'addició a l'apartat 5 de l'article 36

Article 36. Pagament de les taxes

[...]

5. *Sempre que no estigui fixat pels Ajuntaments,* la manca de pagament de les taxes relatives a l'activitat, en els supòsits de règims d'intervenció prèvia, comporta que es consideri que les persones titulars han desistit de la sol·licitud.

Article 40. Control posterior de les activitats

Esmena 113
GP de Catalunya en Comú Podem (53)
D'addició als punts 2 i 4 de l'article 40

2. El control posterior pot iniciar-se des del moment de la presentació de la documentació requerida segons el règim d'intervenció administrativa que correspongui i *s'ha de realitzat en el termini de tres mesos. En tot cas* l'Administració pot comprovar en qualsevol moment que es compleixen els dits requisits, així com requerir la persona titular de l'activitat perquè aporti qualsevol document o informació que aquesta estigui obligada a tenir.

[...]

4. Els procediments de comprovació es poden iniciar d'ofici, per acord de l'òrgan competent, *a instàncies de qualsevol ciutadà o ciutadana, agents socials, entitat cívica, social o ambiental* o atenent als plans d'inspecció i control previstos en aquest capítol o en la normativa sectorial corresponent.

Esmena 114
GP de Catalunya en Comú Podem (54)
D'addició de punts 5 i 6 a l'article 40

5. Les administracions competents han d'acreditar la seva capacitat d'inspecció i control posterior abans de renunciar al control previ de les activitats econòmiques en tots els procediments als que en renunciï.

6. Qualsevol canvi en la seva capacitat d'exercir un control posterior han de ser comunicats i restablir-se els mecanismes de control previ per a tots aquells tràmits i procediments on no pugui realitzar-se una correcta inspecció posterior en temps o forma.

Article 42. Procediment de comprovació de requisits materials relatius a l'activitat comunicada

Esmena 116
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (4)
D'addició d'un nou paràgraf a l'article 42.6.*c*

c) El reinici de l'activitat, si després d'haver estat suspesa cautelarment s'acredita, *mitjançant certificació emesa per tècnic competent*, que compleix tots el requisits exigits per la normativa sectorial vigent

Esmena 117
GP Socialistes i Units per Avançar (20)
D'addició d'un nou apartat 7. *bis* a l'article 42

7. bis Cadascun dels canvis de situació en el procediment s'hauran de comunicar a la persona interessada.

Esmena 118
GP de Catalunya en Comú Podem (56)
D'addició d'un punt 8 a l'article 42

8. De tots els actes i resolucions que es dictin en el procediment de comprovació s'haurà de donar tràmit de vista i audiència a la persona, persones o entitats que en el seu cas, hagin instat l'inici del procediment de comprovació.

Article 43. Plans d'inspecció i control de les activitats subjectes al règim d'intervenció posterior

Esmena 119
GP de Catalunya en Comú Podem (57)
D'addició al punt 1 de l'article 43

1. Les administracions públiques de Catalunya han d'aprovar anualment plans d'inspecció i control de les activitats subjectes al règim de control posterior per afrontar les tasques de control a què obliga aquesta Llei. Els esmentats plans es publicaran a les respectives webs i al portal electrònic únic per a les empreses que preveu l'article 11 d'aquesta Llei*, fent constar els recursos humans i materials destinats a la seva execució dels plans.*

Article 44. Multes coercitives

Esmena 120
SP del Partit Popular de Catalunya (20)
De modificació de l'apartat 1 de l'article 44,

1. Les administracions públiques poden imposar, com a mitjà d'execució forçosa dels actes administratius que es dictin en aplicació d'aquesta Llei, multes coercitives per una quantia de 150,00 a *1.500,00* euros cadascuna, llevat que la legislació específica aplicable disposi altres quanties.

Esmena 123
GP de Catalunya en Comú Podem (58)
~~De supressió~~ del punt 2 de l'article 44

Article 46. Infraccions

Esmena 125
SP del Partit Popular de Catalunya (21)
De modificació de la lletra *a)*, de l'apartat 2 de l'article 46,

a) Iniciar l'exercici d'una activitat sense haver presentat ~~la declaració responsable o~~ la comunicació *o el certificat tècnic* pertinents.

Esmena 126
SP del Partit Popular de Catalunya (22)
De modificació de la lletra *b)*, de l'apartat 2 de l'article 46,

b) Presentar una ~~declaració responsable o~~ comunicació *o certificat tècnic* amb inexactituds, falsedats o omissions de caràcter essencial, d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

Esmena 127
SP del Partit Popular de Catalunya (23)
De modificació de la lletra *c)*, de l'apartat 2 de l'article 46,

c) Dur a terme modificacions substancials de les condicions en què es duen a terme les activitats sense presentar la ~~declaració responsable o~~ comunicació *o el certificat tècnic* pertinents.

Esmena 128
GP de Catalunya en Comú Podem (59)
D'addició d'una lletra *g)* a l'apartat 2 de l'article 46

g) La presentació per part del titular d'un certificat o, en el seu cas, un projecte tècnic redactat per una persona tècnica que no compleixi els requisits d'exercici professional establerts en la normativa.

Esmena 129
SP del Partit Popular de Catalunya (24)
De modificació de a la lletra *b)*, de l'apartat 3 de l'article 46,

b) Iniciar l'exercici d'una activitat sense haver presentat la ~~declaració responsable o la~~ comunicació *o el certificat tècnic* pertinents quan, en el termes de l'article 42.4 d'aquesta Llei, hi hagi risc per a les persones, els béns o el medi ambient, o sigui una activitat prohibida per l'ordenament jurídic o que no pugui complir en cap cas els requeriments de la normativa sectorial aplicable.

Esmena 130
GP de Catalunya en Comú Podem (60)
De modificació del punt 4 de l'article 46

4. Les infraccions molt greus prescriuen als tres anys, les greus als *cinc* anys i les lleus *dos anys*.

Article 47. Sancions

Esmena 131
SP del Partit Popular de Catalunya (25)
De modificació de la lletra *a)*, de l'apartat 1 de l'article 47,

a) Infraccions lleus: multa de 150,00 fins a *1.500,00* euros.

Esmena 132
SP del Partit Popular de Catalunya (26)
De modificació de la lletra *b)*, de l'apartat 1 de l'article 47,

b) Infraccions greus: multa de *1.501,00* a *4.500,00* euros.

Esmena 133
SP del Partit Popular de Catalunya (27)
De modificació de la lletra *c)*, de l'apartat 1, de l'article 47,

c) Infraccions molt greus: multa de *4.501,00* a *15.000,00* euros.

Esmena 134
GP de Catalunya en Comú Podem (61)
De modificació de la lletra *a)* del punt 2 de l'article 47

a) Suspensió temporal o definitiva de l'activitat en l'establiment.

La suspensió temporal, en cas d'infraccions greus, podrà ser de fins a sis mesos, mentre que en el cas de les molt greus podrà ser per a un temps no inferior a sis mesos ni superior a *cinc* anys.

Article 48. Caducitat de l'expedient sancionador

Esmena 135
GP de Catalunya en Comú Podem (62)
De modificació de l'article 48

Si *transcorren dos* des de la incoació de l'expedient sancionador i l'òrgan competent no ha dictat i notificat resolució expressa, s'entén que el procediment ha caducat i que "han d'arxivar les actuacions, amb el benentès que cal excloure del còmput les paralitzacions no imputables a l'Administració i les suspensions o les ampliacions de terminis que s'acordin de conformitat amb la legislació reguladora del procediment administratiu.

Disposició addicional primera. Incorporació de normes amb rang de llei modificades per la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica

Esmena 137
GP de Catalunya en Comú Podem (63)
D'addició a l'apartat 1.6 de la disposició addicional primera

1.6. S'afegeix una nova disposició addicional, la dissetena, a la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, amb el text següent:

«Disposició addicional dissetena. Desplegament reglamentari de les lleis

»En el cas que calgui desplegar les lleis per reglament i que no s'hagi establert en quin termini, aquest ha de ser *com a màxim* de sis mesos.»

Esmena 138
GP de Catalunya en Comú Podem (64)
De modificació dels punts 5 i 6 de l'apartat 2.1 de la disposició addicional primera

»5. La suspensió temporal del servei no pot ser superior a dos anys. *En aquest termini, l'Administració de la Generalitat de Catalunya haurà d'habilitar els recursos humans, financers i tècnics necessaris per tal que els Ajuntaments puguin exercir les seves competències, ja sigui per aportació directa o per mitjà de convenis de col·laboració amb la pròpia administració de la Generalitat o amb d'altres administracions locals com ara Diputacions, Consells de Vegueria o Consells Comarcals, o bé per mitjà de l'impuls i el suport a actuacions mancomunades entre Ajuntaments que tinguin les mateixes limitacions en territoris determinats*. L'aixecament de la suspensió i la

recuperació per part de l'ajuntament, a iniciativa pròpia, de la prestació del servei es produeixen en els termes establerts per reglament.

»6. La Comissió de Govern Local de Catalunya, a iniciativa d'un municipi, pot identificar mesures de suspensió temporal de la prestació d'activitats i serveis públics atribuïts per una llei sectorial de Catalunya i *proposar les accions necessàries per iniciar el procediment de suspensió, activant de forma simultània els mecanismes necessaris per facilitar els mitjans per l'exercici efectiu de les competències municipals, en els termes previstos en l'apartat 5 anterior*.»

Esmena 139

GP de Catalunya en Comú Podem (65)

D'addició de punts 1*bis a),* 1*bis b)* i 1*bis c)* a l'apartat 2.11 de la disposició addicional primera

«Article 209. Alienació i gravamen

«1. L'alienació de béns i drets patrimonials a títol onerós requereix el compliment de les normes sobre contractació de béns i drets de patrimoni local.

1bis a) En cap cas es poden alienar béns immobles qualificats urbanísticament per usos residencials o que hagin estat obtinguts per cessió obligatòria i gratuïta en el marc d'execució d'actuacions urbanístiques de caràcter residencial.

1bis b) Aquests béns immobles han de ser adscrits en l'inventari de béns patrimonials d'habitatge, i s'han de destinar a la construcció d'habitatge assequible, en venda o lloguer, en qualsevol de les modalitats prevists en la legislació del dret a l'habitatge.

1bis c) Quan l'Ajuntament no disposi de mitjans o recursos suficients per executar les actuacions de generació d'habitatge residencial assequible, podrà acomplir dites finalitats per qualsevol modalitat de concessió, cessió de dret de superfície, permuta o qualsevol altra que no comporti la pèrdua de la titularitat del sòl, a favor de cooperatives d'usuaris o entitats sense ànim de lucre, en les modalitats previstes a la legislació del dret a l'habitatge.

Esmena 140

GP de Catalunya en Comú Podem (66)

D'addició a les lletres *b)* i *c)* de l'apartat 2.11 de la disposició addicional primera

»2. Per alienar o gravar béns immobles patrimonials, s'han de tenir en compte les regles següents:

»a) L'alienació de béns immobles patrimonials es pot fer per concurs, subhasta pública o adjudicació directa. El procediment ordinari per a l'alienació d'immobles és el concurs.

»b) Es pot acordar la subhasta de béns que, per llur emplaçament, naturalesa i característiques, siguin inadequats per atendre les directrius derivades de polítiques públiques d'habitatge. *El producte de dita alienació s'ha d'aplicar íntegrament a les polítiques de promoció d'habitatge en règim de protecció oficial o a la restauració i rehabilitació d'habitatges en d'altres parts del municipi que resultin més adequades a dites polítiques d'habitatge. Per aplicar el previst en aquest apartat, serà requisit previ que l'Ajuntament disposi del seu pla local d'habitatge o Memòria social d'habitatge incorporada al seu planejament urbanístic.*

»c) *Un cop esgotats sense resultat, els procediments de concurs i subhasta,* es pot acordar l'adjudicació directa si ho requereixen les particularitats del bé, les necessitats que es volen satisfer o les limitacions del mercat immobiliari*, sempre que no suposi pèrdua del valor patrimonial inicial.*

Esmena 141

GP de Catalunya en Comú Podem (67)

De modificació de l'apartat 2.13 de la disposició addicional primera

2.13. Es modifica l'article 236 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, que resta redactat de la manera següent:

«Article 236. Modalitats d'intervenció

»1. Els ens locals poden intervenir l'activitat dels ciutadans pels mitjans següents:

»a) L'aprovació d'ordenances i bans.

»b) La submissió a llicència i a altres actes de control preventiu. Si es tracta de l'accés i de l'exercici d'activitats, el règim d'intervenció s'ha d'establir de conformitat amb la normativa ~~reguladora del lliure accés a les activitats de serveis i a l'exercici d'aquestes activitats.~~

»c) La submissió a comunicació prèvia o a declaració responsable, de conformitat amb la normativa reguladora del procediment administratiu.

»d) Ordres individuals de mandat.

»2. L'activitat d'intervenció s'ha d'ajustar, en tot cas, als principis de legalitat, de no-discriminació, de necessitat i proporcionalitat amb l'objectiu que es persegueix, i de respecte a la llibertat individual.

»3. *Les llicències o autoritzacions atorgades per altres administracions públiques no eximeixen a les persones titulars d'empreses i professionals d'obtenir les llicències corresponents dels ens locals o efectuar la declaració responsable o comunicació prèvia si han optat per aquest règim, d'acord amb el que disposa la normativa sectorial o d'aplicació en cada supòsit.* L'exercici d'activitats no s'ha de sotmetre a intervenció administrativa prèvia mitjançant autorització o altres actes de control preventiu. Excepcionalment, poden exigir-se actes de control preventiu:

»a) Si alguna de les raons imperioses d'interès general reconegudes pel dret comunitari justifica la intervenció pública, mitjançant el mecanisme de l'autorització, a fi de preservar determinats béns i interessos generals.

»b) Si el nombre d'operadors econòmics del mercat és limitat com a conseqüència de l'escassetat de recursos naturals, la utilització de domini públic, l'existència d'impediments tècnics o l'existència de serveis públics sotmesos a tarifes regulades.

~~»4. En el cas que concorrin autoritzacions d'una entitat local i d'una altra administració, l'entitat local ha de motivar expressament la necessitat de l'autorització i l'interès general concret que es pretén protegir, i justificar que aquest interès no estigui ja cobert mitjançant una altra autorització existent.~~

~~»5. En el cas que l'exercici d'activitats no requereixi autorització habilitant i prèvia, les entitats locals han d'establir i planificar els procediments de comunicació necessaris i els de verificació posterior del compliment dels requisits per a l'exercici de l'activitat per part dels interessats, establerts per la legislació sectorial.~~

~~»6. S'ha d'escollir sempre el mitjà de control menys intens, d'entre els que permetin protegir l'interès general de què es tracti.»~~

Esmena 142
GP de Catalunya en Comú Podem (68)
D'addició al punt 4 de l'apartat 2.14 de la disposició addicional primera

»4. Només es pot fer ús de les formes a què fan referència les lletres c) i d) de l'apartat 3 si queda acreditat, amb una memòria justificativa elaborada a aquest efecte, que són més sostenibles i eficients que les formes establertes per les lletres a) i b), tenint en compte els criteris de rendibilitat econòmica i recuperació de la inversió, en els termes de la normativa de règim local*, així com criteris de protecció dels drets laborals i socials dels treballadors i treballadores públics.*

Esmena 143
GP de Catalunya en Comú Podem (69)
~~De supressió~~ de l'apartat 3.2 de la disposició addicional primera

Esmena 144
GP de Catalunya en Comú Podem (70)
~~De supressió~~ al punt 8 de l'apartat 4.1 de la disposició addicional primera

4.1. S'afegeix un apartat, el 8, a l'article 9 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, amb el text següent:

«8. El planejament urbanístic i les ordenances sobre edificació i ús del sòl ~~no~~ poden establir condicionants en els usos del sòl que comportin restriccions a l'accés o a l'exercici de les activitats econòmiques ~~que vulnerin els principis i requisits establerts per la Directiva de serveis. Per reglament s'han de regular les raons imperioses d'interès general que, d'acord amb la mateixa Directiva de serveis, permetin exceptuar ne l'aplicació. Aquestes restriccions s'han d'ajustar als principis de necessitat, proporcionalitat i no discriminació~~ sempre que dites condicions estiguin pertinentment justificades en la memòria del pla, per raons de salubritat, seguretat, protecció mediambiental i reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle i de contaminants, ~~en ponderació amb la resta d'interessos generals considerats en el planejament~~.»

Esmena 145
SP del Partit Popular de Catalunya (28)
~~De supressió~~ a l'apartat 4.2, de la Disposició addicional primera

[...] provisionals o permanents.

»n) La instal·lació d'infraestructures de serveis de subministrament d'energia, d'aigua, de sanejament, de telefonia o altres serveis similars, i la col·locació d'antenes o dispositius de telecomunicacions, excepte les infraestructures ~~relatives a les xarxes públiques de comunicacions electròniques~~ que, d'acord amb la legislació sobre telecomunicacions, estiguin subjectes al règim de declaració responsable que s'hi estableix.

»2. També estan subjectes a la llicència [...].

Esmena 146

GP de Catalunya en Comú Podem (71)

~~De supressió~~ de la lletra *f)* de l'apartat 4.3 de la disposició addicional primera.

Esmena 147

SP del Partit Popular de Catalunya (29)

D'addició de dues noves lletres i) i j) a l'apartat 4.3, de la Disposició addicional primera,

»i) Les xarxes públiques de comunicacions electròniques que, d'acord amb la legislació sobre telecomunicacions, estiguin subjectes al règim de declaració responsable que s'hi estableix.

»j) La instal·lació d'infraestructures de serveis de subministrament d'energia, d'aigua, de sanejament, de telefonia o altres serveis similars, atesa la escassa entitat de l'actuació o de la superfície de sol afectada per la realització de connexions, substitucions o rases de comprovació o reparació d'avaries.»

Esmena 148

GP de Catalunya en Comú Podem (72)

D'addició d'un text al punt 2 de l'apartat 6 de la disposició addicional primera

»2. El que estableix l'apartat 1 no és aplicable en superfícies que afecten espais naturals de protecció especial, espais de la Xarxa Natura 2000, forests catalogades d'utilitat pública *o que hagin patit incendis forestals en els darrers vint anys*. En aquest cas, el canvi de l'activitat forestal a l'activitat agrícola està sotmès a règim d'autorització.»

Disposició addicional quarta. Adopció per l'Administració del model de finestreta única empresarial

Esmena 152

GP de Catalunya en Comú Podem (74)

De modificació del punt 1 de la disposició addicional quarta

1. Les administracions públiques de Catalunya, per prestar els serveis continguts en aquesta Llei, *poden optar pel* model organitzatiu de la finestreta única empresarial.

Esmena 153

GP Socialistes i Units per Avançar (22)

D'addició d'un nou apartat 5.*bis* a la disposició addicional quarta

Disposició addicional quarta. Adopció per l'Administració del model de finestreta única empresarial

[...]

5.bis El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de garantir als ens locals els mitjans suficients per a la correcta implantació del model de finestreta única empresarial i per al desenvolupament dels procediments de control de les activitats econòmiques previstos en aquesta llei.

Amb aquesta finalitat, s'autoritza el departament competent en matèria d'economia i finances a fer les modificacions pressupostàries necessàries per al

compliment del que s'estableix en aquesta disposició, en el termini màxim d'un any.

Disposició addicional cinquena. Connexió de les àrees privades

Esmena 154
GP de Catalunya en Comú Podem (75)
De modificació del punt 1 de la disposició addicional cinquena

1. Les administracions públiques *poden promoure* la connexió de les seves respectives àrees privades que afectin els titulars de les activitats econòmiques amb l'àrea privada del portal electrònic únic per tal de recuperar les dades bàsiques comunicades anteriorment i fer possibles les funcions previstes a l'article 12 d'aquesta Llei.

Disposició addicional vuitena. Creació del Directori d'empreses, establiments i registres

Esmena 156
GP de Catalunya en Comú Podem (76)
De modificació de l'apartat 4 de la disposició addicional vuitena

4. Les administracions públiques catalanes *poden* treballar amb les adreces normalitzades dels establiments en els procediments administratius de la seva competència; així mateix, han d'incorporar l'identificador únic als expedients administratius de la seva competència i garantir, a la persona titular d'una activitat econòmica, una visió integral de l'estat de legalització d'una empresa i dels seus establiments des de l'àrea privada de l'empresa.

Disposició addicional novena. Projectes per a l'impuls de l'activitat econòmica

Esmena 157
GP de Catalunya en Comú Podem (77)
D'addició a la disposició addicional novena

El conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria, en el marc d'aquesta Llei i sense perjudici de les competències atribuïdes als diferents departaments *i en col·laboració amb els ens locals afectats* per tal d'impulsar l'activitat econòmica, pot proposar al Govern, perquè els aprovi, projectes d'interès general que afavoreixin els processos de transformació sectorial o reconversió industrial d'àmbits en què històricament hagi predominat un únic tipus d'indústria, o l'explotació de recursos naturals, com ara els jaciments i altres recursos geològics o similars, que estiguin en fase de disminució important, de transformació o de tancament de l'activitat principal.

Els projectes designats com a estratègics han de ser presentats pel Govern al Parlament i aprovats en sessió plenària.

Disposició addicional desena. Impuls de serveis transversals de localització d'empreses

Esmena 158
GP de Catalunya en Comú Podem (78)
D'addició a la disposició addicional desena

El Govern ha d'impulsar*, en col·laboració amb els ens locals,* la incorporació de nous serveis transversals que facilitin la localització de les empreses en el territori català i puguin incrementar la competitivitat de l'economia catalana per atreure projectes estratègics.

Disposició addicional setzena. Exempcions de l'annex

Esmena 162
GP de Catalunya en Comú Podem (80)
~~De supressió~~ de la disposició addicional setzena.

Addició de noves disposicions addicionals

Esmena 167
GP Socialistes i Units per Avançar (27)
D'addició d'una nova disposició addicional setzena. *sexies*

Disposició addicional setzena. sexies. Modificació del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost

S'afegeix la lletra d) bis a l'article 187 bis, al Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, amb el text següent:

«d) bis. La construcció d'altells amb funcionalitat d'emmagatzematge en locals comercials.»

Esmena 174
GP de Ciutadans (2)
D'addició d'una nova disposició addicional

Disposició addicional (nova)

En el termini de tres mesos des de l'aprovació d'aquesta llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya publicarà en el portal web de transparència les accions dutes a terme pels departaments de la Generalitat, en les següents matèries:

- La simplificació administrativa de l'ordenament i l'eliminació de càrregues administratives, en particular sobre les duplicitats que no estiguin justificades per interès general o que siguin innecessàries i que restringeixen la posada en marxa de totes les activitats i serveis.

- Les derogacions normatives produïdes en els últims 5 anys que han tingut com finalitat la simplificació administrativa i l'eliminació de normes duplicades.

Així mateix, en el mateix portal web de transparència el Govern de la Generalitat publicarà les accions que durà a terme en els següents mesos per seguir impulsant la simplificació administrativa i l'eliminació de càrregues

administratives i les derogacions normatives que seguirà realitzant per eliminar normes duplicades.

Esmena 175
GP de Ciutadans (3)
D'addició d'una nova disposició addicional

Disposició addicional (nova) Silenci administratiu positiu

El Govern de la Generalitat durà a terme en el termini màxim de tres mesos des de l'aprovació d'aquesta llei, les modificacions oportunes, per implementar en tots els àmbits en què sigui possible i recomanable el silenci positiu en els tràmits administratius amb la finalitat de facilitar l'activitat econòmica. A tals efectes es presentarà en el termini de tres mesos un projecte de llei.

Esmena 178
GP de Ciutadans (6)
D'addició d'una nova disposició addicional

Disposició addicional (nova)

Deure d'actuació d'acord amb la Constitució Espanyola i la persecució del principi d'unitat de mercat

Tota actuació del Govern de la Generalitat ha de ser conforme amb la Constitució Espanyola i haurà de perseguir la consecució de la unitat de mercat no només en el conjunt d'Espanya sinó del mercat únic europeu.

A l'efecte de donar compliment al qual preveu l'apartat anterior, el Govern incorporarà un informe d'avaluació de compliment d'aquests objectius quan exerceixi la seva iniciativa legislativa o la seva potestat reglamentària.

Esmena 180
GP de Ciutadans (8)
D'addició d'una nova disposició addicional

Disposició addicional (nova) Elaboració d'un text refós en les disposicions legals en matèria de tributs propis

El Govern de la Generalitat haurà de presentar en el termini de 6 mesos des de l'aprovació de l'entrada en vigor d'aquesta llei, en el cos normatiu que es consideri oportú, la normativa pròpia amb rang de llei i reglamentària reguladora dels tributs propis de la Generalitat de Catalunya.

Esmena 181
GP de Ciutadans (9)
D'addició d'una nova disposició addicional

Disposició addicional (nova)

Deure d'avaluació d'impacte de compliment de l'Administració de la Generalitat per Pimes, autònoms i emprenedors

El Govern de la Generalitat quan exerceixi la seva iniciativa legislativa o la seva potestat reglamentaria haurà de realitzar i aportar al corresponent expedient una avaluació del cost de compliment i impacte de la matèria o objecte de la norma projectada per les Petites i Mitjanes Empreses, autònoms i emprenedors.

Esmena 182
GP de Ciutadans (10)
D'addició d'una nova disposició addicional

Disposició addicional (nova)

El Govern de la Generalitat haurà de crear un portal on s'integrin tota la normativa i tots els plans urbanístics en vigor i tota la documentació annexa al mateix, per tal de facilitar l'activitat de les empreses en matèria urbanística i que plasmi en cada moment la normativa i els planejaments vigents.

Esmena 183
GP de Catalunya en Comú Podem (81)
D'addició d'una nova disposició addicional

La Generalitat de Catalunya ha presentar un informe tècnic sobre els costos humans, econòmics i tècnics de posar en marxar aquesta llei de facilitació econòmica abans del seu desplegament. Així com establir els mecanismes econòmic i tècnics de suport a les administracions locals.

Esmena 184
GP de Catalunya en Comú Podem (82)
D'addició d'una nova disposició addicional

La Generalitat de Catalunya ha de garantir que totes les administracions que s'incorporen als procediments recollits en aquesta llei compten amb els recursos humans, tècnics i econòmics necessaris pel seu desplegament. Així com garantir el personal necessari per tramitar els expedients sancionadors dins el període establert en aquesta llei.

Esmena 185
GP de Catalunya en Comú Podem (83)
D'addició d'una nova disposició addicional

La Generalitat de Catalunya es compromet a reforçar les inspeccions tècniques necessàries sobre l'activitat econòmica de cara a que aquesta compleixi amb els requisits laborals, ambientals, socials i econòmics establerts.

Esmena 186
GP de Catalunya en Comú Podem (84)
D'addició d'una nova disposició addicional

La Generalitat de Catalunya es compromet a, en el termini de tres mesos, aprovar un pla per garantir la plena digitalització d'autònoms, microempreses i PIMES.

Esmena 187
GP de Catalunya en Comú Podem (85)
D'addició d'una nova disposició addicional

Disposició addicional. Règim especial del municipi de Barcelona.

En el marc del règim especial de la ciutat, establert en la Carta Municipal, es reconeix al municipi de Barcelona la competència i la capacitat suficient pel que fa a:

a) La instal·lació i obertura d'activitats econòmiques al seu terme municipal, independentment del règim d'intervenció al qual estiguin sotmeses.

b) Les solucions tecnològiques en la intervenció de les activitats, sens perjudici de l'adhesió de l'Ajuntament de Barcelona a la Finestreta Única Empresarial.

c) Establir mitjançant les ordenances municipals la documentació que cal aportar en el tràmit d'inici de les activitats, amb caràcter preferent a la regulació continguda en aquesta llei; el règim d'intervenció; així com establir la tipologia d'activitats pròpia, que permeti incloure, entre altres, les activitats que es desenvolupin a la ciutat de Barcelona sense disposar d'un establiment permanent.

Disposició final primera. Projectes de reindustrialització

Esmena 193
GP de Catalunya en Comú Podem (88)
D'addició a la disposició final primera

El Govern de la Generalitat ha de desplegar reglamentàriament*, d'acord amb les organitzacions socials i empresarials més representatives i en col·laboració amb els ens locals,* el procés d'ordenació dels projectes de reindustrialització que, des de l'anticipació i la capacitat preventiva, permetin contribuir a la transició cap a un nou model industrial de més valor afegit, tot garantint un impacte positiu en l'àmbit econòmic, social i territorial.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis

Esmena 195
GP de Catalunya en Comú Podem (90)
~~De supressió~~ del punt 6 de l'apartat 1de la disposició final segona.

Disposició final cinquena. Autorització de refosa de lleis

Esmena 200
SP del Partit Popular de Catalunya (33)
D'addició d'un nou paràgraf al final de la Disposició final cinquena.

Decret legislatiu 1/2010 de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Urbanisme.

Annex. Activitats econòmiques desenvolupades en un establiment sotmeses al règim d'intervenció previst a l'article 31 d'aquesta Llei

Esmena 205
GP de Catalunya en Comú Podem (92)
D'addició d'un punt 4 a les Observacions generals de l'Annex

4. Les següents activitats estan sotmeses al règim d'intervenció de llicència o autorització segons correspongui: 41, 42, 43, 49, 52, 55, 561, 563, 771, 822, 823, 85, 86, 87, 88, 92.

Esmenes annex

Classificació	Sub Classificació	Esmena
41		Suprimir
42		Suprimir
43		Suprimir
49		Suprimir
52		Suprimir
55		Suprimir
56	561	Suprimir
	563	Suprimir
59		Si S construïda és < 250
62		Si S construïda és < 250
63		Si S construïda és < 250
64		Si S construïda és < 250
65		Si S construïda és < 250
66		Si S construïda és < 250
68		Si S construïda és < 250
69		Si S construïda és < 250
70		Si S construïda és < 250
71		Si S construïda és < 250
73		Si S construïda és < 250
74	741	Si S construïda és < 250
	743	Si S construïda és < 250
	749	Si S construïda és < 250
77	771	Suprimir
	772	Si S construïda és < 250
	773	Si S construïda és < 250
	774	Si S construïda és < 250
78		Si S construïda és < 250
79		Si S construïda és < 250
80		Si S construïda és < 250
81		Si S construïda és < 250

Classificació	Sub Classificació	Esmena
82	821	Si S construïda és < 250
	822	Suprimir
	823	Suprimir
	829	Si S construïda és < 250
85		Suprimir
86		Suprimir
87		Suprimir
88		Suprimir
92		Suprimir

Esmena 206

GP de Catalunya en Comú Podem (91)

~~De supressió~~ a l'apartat 2 de les Observacions generals de l'Annex

Annex. Activitats econòmiques desenvolupades en un establiment sotmeses al règim d'intervenció previst a l'article 31 d'aquesta Llei

Observacions generals

1. La classificació de les activitats d'aquest annex s'ha realitzat d'acord amb el que estableix el Decret 137/2008, del 8 de juliol, pel qual s'aprova la Classificació catalana d'activitats econòmiques 2009 (CCAE-2009). Per veure les notes explicatives i les activitats contingudes en cadascun dels epígrafs consulteu l'esmentat Decret.

2. La classificació continguda en aquest annex és d'aplicació en defecte de normativa sectorial que reguli la competència municipal sobre l'obertura de l'establiment~~, i queden exemptes d'aquesta regulació les activitats detallades a la disposició addicional setzena d'aquesta Llei. Respecte a la regulació sectorial, cal consultar l'eina de cerca guiada o la normativa sectorial corresponent~~.

Esmena 207

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (5)

D'addició al punt 3 de l'apartat «Observacions generals» de l'Annex

Les activitats *incloses al present annex i que no requereixin informe previ d'incendis* no requereixen un informe de compatibilitat urbanística. Tampoc requereixen de permís d'abocament previ, sempre que estiguin connectades al sistema públic de sanejament.

Punt 6 | Debat i votació del dictamen de la Comissió

Projecte de llei de les àrees de promoció econòmica urbana

200-00017/12

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'EMPRESA I CONEIXEMENT

Al President del Parlament

La Comissió d'Empresa i Coneixement, en la sessió tinguda el dia 10 de desembre de 2020, ha estudiat el text del Projecte de llei de les àrees de promoció econòmica urbana (tram. 200-00017/12) i l'informe de la ponència.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 120.6 i 7 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Projecte de llei de les àrees de promoció econòmica urbana (tram. 200-00017/12)

Exposició de motius

I

Moltes experiències en l'àmbit de l'associacionisme empresarial a Catalunya sorgides en el darrer terç del segle xx es troben en període de transició o de greus dificultats per a subsistir. Són models que responen a una actitud proactiva de les persones titulars de diferents tipus d'activitats econòmiques que han considerat una gestió col·lectiva, integral i professionalitzada com una oportunitat per a ésser més competitius. Tanmateix, aquestes iniciatives de caràcter merament voluntari avui estan en crisi perquè s'enfronten, entre altres, als problemes següents:

- La viabilitat i la permanència en el temps dels projectes iniciats, atesa l'absència d'un marc legal que garanteixi la cooperació i la participació de tots els sectors i els agents de la zona.

- Un marc de finançament basat en el voluntarisme, insuficient i massa dependent de les aportacions públiques, la qual cosa comporta greus problemes de sostenibilitat econòmica a causa del descens de les subvencions.

- El grau insuficient de representativitat en la zona d'actuació, en bona part pel baix índex d'associacionisme i la participació escassa dels grans operadors industrials, comercials o de serveis en aquesta mena d'organitzacions. Això possibilita l'aparició dels empresaris que no s'adscriuen al projecte però que es beneficien de les accions i els serveis que se'n deriven.

Aquesta situació forma part d'un problema més gran: no ens podem permetre els costos socials, ambientals i econòmics de la progressiva deslocalització dels diferents tipus d'activitats econòmiques vinculades al territori.

És per això que cal evolucionar cap a nous models de gestió de col·laboració publicoprivada, amb un alt grau de flexibilitat i de capacitat d'adaptació a les diferents necessitats i realitats del territori, per a aconseguir dinamitzar i revitalitzar espais on es concentren activitats industrials, comercials o de serveis.

Hi ha un consens ampli sobre el fet que els models de gestió que actualment hi ha en zones de concentració d'establiments comercials, polígons industrials o zones turístiques, entre altres espais de concentració empresarial, presenten problemes de tal magnitud que en fan inviable el sosteniment a llarg termini. S'estan exhaurint les possibilitats d'avançar cap a un model integral de gestió de les zones en les quals estan situats que vagi més enllà del fet que les administracions locals hi intervinguin i n'ordenin o en promoguin els usos econòmics. Cal avançar cap a nous models que permetin una gestió més eficaç, innovadora i democràtica des de la dinamització territorial i la competència empresarial. Es tracta d'optar per models de gestió basats en la col·laboració publicoprivada capaços de generar nous recursos econòmics, i per a això han de tenir un sistema de finançament suficient, estable i equitatiu.

Malgrat que no hi ha un llibre blanc sobre aquesta qüestió, la necessitat d'avançar cap a nous models gestió de col·laboració publicoprivada està argumentada sòlidament en Las Áreas para la Promoción de Iniciativas Empresariales (APIEs). Propuesta de un modelo avanzado para la gestión de las zonas de concentración de actividades empresariales, un estudi de referència redactat l'any 2010 per un grup d'experts representatius de tots els sectors i institucions implicats, liderat per Helena Villarejo-Galende. Una de les conclusions d'aquest estudi és que la dificultat més gran per a plantejar una gestió comuna publicoprivada de les àrees comercials és l'absència d'un marc legal que garanteixi la cooperació i la participació de tots els sectors i agents, i també la viabilitat i la permanència dels projectes en el temps.

El model de referència internacional per a la gestió de les grans àrees comercials és el dels Business Improvement Districts (BID). Els BID són organitzacions dirigides de manera privada, però creades amb l'aprovació de les autoritats locals quan la majoria de propietaris o empresaris d'una zona perfectament delimitada acorden, per mitjà d'un procés formal de votació amb garanties de participació per a tots els afectats, pagar una quota o recàrrec obligatori amb la finalitat d'oferir serveis addicionals dirigits a la promoció o la revitalització d'aquella àrea. Els BID s'estan implantant en centres urbans, barris, polígons industrials, parcs de negocis, petites ciutats de zones rurals, i també en altres àrees d'importància estratègica per al desenvolupament territorial.

Els BID sorgeixen originàriament al Canadà. El primer BID es crea a Toronto el 1969 i actualment n'hi ha més de quatre-cents, amb diferents denominacions segons els territoris. Actualment, hi ha legislació que autoritza la creació dels BID als Estats Units (n'hi ha més de 1.200), al Regne Unit (amb legislació des de 2005 i més de 110), a Alemanya (amb el primer a la ciutat d'Hamburg, el 2005, i on actualment n'hi ha prop de 20), i el concepte s'ha difós a Austràlia, Irlanda, Japó, Sèrbia, Sud-àfrica, Suècia i Nova Zelanda.

Aquesta llei proposa la creació d'un model d'entitat associativa anomenada àrea de promoció econòmica urbana, o APEU, que es basa en l'esquema de col·laboració publicoprivada, però amb un pes majoritari del segon d'aquests elements. Es configura com una associació privada no lucrativa que, sota la tutela del municipi, persegueix la posada en pràctica d'iniciatives de millorament de l'entorn, complementàriament als serveis que presten les diferents administracions públiques. La finalitat d'aquestes àrees és dinamitzar o revitalitzar espais en què es concentren activitats empresarials mitjançant la realització d'inversions finançades bàsicament amb les aportacions obligatòries

de les persones titulars del dret de possessió dels locals amb accés directe des de la via pública i de les naus i les parcel·les on es duen a terme activitats econòmiques amb ànim de lucre, que es troben dins d'una àrea prèviament delimitada. És per això que el procediment de constitució d'aquestes entitats associatives ha de garantir la màxima transparència i participació de tots els afectats.

En aquest context, i per tal que les APEU puguin esdevenir una eina adequada, aquesta llei ha de permetre aconseguir un sistema de finançament suficient i dissenyar un sistema de gestió, administració i representativitat de les noves entitats associatives d'acord amb el marc normatiu existent.

La llei ha de respondre a la necessitat d'incentivar la dinamització i la revitalització d'espais on es concentren activitats empresarials de tipus industrial, turístic, comercial o de serveis. Les APEU han de facilitar que qualsevol zona de concentració d'aquestes activitats que vulgui augmentar la seva competitivitat o evitar situacions de degradació es pugui gestionar de manera conjunta, amb l'objectiu d'oferir un millor nivell de serveis i de qualitat de l'entorn, tot complementant les actuacions dels poders públics i potenciant la col·laboració entre agents públics i privats.

És per això que les APEU s'han de configurar com a entitats amb capacitat per a establir drets i obligacions per a tots els agents econòmics d'una zona delimitada prèviament, per tal d'evitar que hi hagi empreses que s'aprofitin de l'acció i els esforços econòmics aliens sense fer cap aportació. Aquesta pertinença obligatòria requereix una regulació detallada i molt garantista del procediment de constitució d'aquestes entitats que, en tot cas, necessita la iniciativa d'unes majories mínimes que tenen en compte el nombre i la superfície construïda cadastral dels establiments en què es desenvolupen activitats econòmiques amb ànim de lucre, en un procés de constitució que asseguri la informació i l'acreditació de la voluntat de tots els afectats.

En definitiva, les APEU, considerades d'interès públic, són un instrument basat en la col·laboració publicoprivada que persegueix finalitats públiques mitjançant iniciatives per millorar la qualitat de l'entorn urbà, consolidar el model de ciutat compacta, complexa, cohesionada i mediambientalment eficient. L'activitat d'aquestes entitats ha de beneficiar els espais públics i els interessos generals de la ciutat; és per això que són entitats de base privada però que es constitueixen sota la tutela pública del municipi per a complir les finalitats públiques. Aquest interès públic justifica l'establiment d'un règim d'adscripció obligatòria per a tots els locals que es trobin en l'àmbit delimitat, i l'establiment d'un règim de finançament basat en contribucions obligatòries que tenen la naturalesa de prestació patrimonial de caràcter públic no tributària. Tanmateix, aquest finançament es pot vehicular per altres figures, aquestes de caràcter tributari, que en el futur puguin ésser arbitrades per la legislació reguladora de les hisendes locals.

Els objectius generals i específics d'aquesta llei són els següents:

- Afavorir la creació d'un model de ciutat compacta en què la presència d'activitats econòmiques integrades als nuclis urbans faciliti l'activitat comercial, industrial i de serveis d'una manera més sostenible i adequada a les necessitats dels ciutadans.

- Frenar el procés de desertització comercial dels nuclis urbans en favor d'àrees comercials periurbanes allunyades que requereixen importants desplaçaments, amb l'impacte ambiental conseqüent.

- Impulsar els polígons d'activitat econòmica com a espais de cooperació empresarial, de foment de la competitivitat, de contribució a la generació d'ocupació i de creació d'un entorn econòmic més sostenible.

- Diversificar els processos de dinamització de l'activitat comercial, industrial o de serveis, més enllà de les iniciatives públiques.

- Promoure la participació activa del teixit empresarial en la configuració i la gestió del model industrial, comercial i de serveis.

- Desenvolupar les previsions legals relatives a la creació de la figura de les APEU de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires.

- Aconseguir que les APEU puguin disposar d'un sistema de finançament adequat a llurs finalitats.

- Garantir que les APEU es constitueixin i es governin d'una manera transparent i representativa.

Els beneficiaris directes de les APEU són les persones titulars d'activitats econòmiques d'una àrea delimitada i per això és adequat que se'n confiï la planificació, l'execució i el finançament a una entitat que integri totes les empreses de la zona en un règim d'autogestió. No s'ha d'oblidar que l'activitat d'aquestes entitats repercutirà, d'una manera beneficiosa, en els espais públics i els interessos generals de la ciutat o la zona rural, la qual cosa justifica que s'atribueixin als municipis els poders de direcció i control de l'activitat d'aquestes àrees. Les APEU no pretenen substituir sectorialment les entitats municipals, sinó mobilitzar els esforços, econòmics i de gestió, de col·lectius concrets d'empreses que persegueixen un objectiu comú. Per aquesta raó, s'explicita que les APEU no poden exercir, en cap cas, potestats públiques.

L'establiment d'un sistema d'aportacions obligatòries per a una finalitat d'interès públic que repercuteix, en darrera instància, en el benefici del conjunt del municipi no és cap novetat: aquest sistema l'han aplicat, des de fa més de mig segle, les juntes de compensació o reparcel·lació. La gestió de les quotes o aportacions s'atribueix, d'entrada, a la secretaria i a la gerència, amb la possibilitat de poder encarregar la gestió de la recaptació, per via de constrenyiment, si cal, als òrgans municipals competents.

Els costos derivats de la gestió del procés de constitució de les APEU per part de l'organisme públic local que pertoqui, i també els derivats dels cobraments de les quotes quan es concertin amb la hisenda local, poden ésser imputats al pressupost de les APEU.

No es preveu que aquesta llei hagi de comportar cap increment de despesa ni de recursos humans ni tècnics per als ens locals que no es pugui compensar pel pressupost propi de les APEU.

Els destinataris principals d'aquesta norma són les persones titulars d'activitats econòmiques d'una àrea determinada caracteritzada per la concentració d'establiments comercials, industrials, logístics i de serveis, que disposaran d'una nova classe d'entitat per ajudar-los a millorar llur entorn.

Així mateix, aquesta llei també va dirigida als municipis als quals correspon d'autoritzar i controlar la creació de les APEU per a dinamitzar determinades zones, amb els beneficis conseqüents que hauran de revertir en els espais públics i els interessos generals de la ciutat o la zona rural corresponent, de manera que es puguin complementar les actuacions de caràcter dinamitzador de les administracions locals.

D'acord amb els principis de reducció de càrregues administratives i de simplificació administrativa, aquesta llei estableix un procés de tramitació que garanteix la protecció dels drets dels ciutadans, però amb el mínim de càrregues administratives i tràmits requerits per tal que el procés d'aprovació de les APEU sigui tan àgil i senzill com sigui possible.

II

Aquesta llei es promulga d'acord l'Estatut d'autonomia de Catalunya. En concret, amb la competència exclusiva en matèria de comerç i fires que estableix l'article 121, amb la competència exclusiva en matèria de turisme que estableix l'article 171, amb la competència en matèria d'indústria que estableix l'article 139.1, i amb la competència en matèria de promoció de l'activitat econòmica que estableix l'article 152.1.

Els municipis exerceixen les funcions que estableix aquesta llei d'acord amb les competències que els atribueix l'article 84.2.i de l'Estatut.

III

Aquesta llei s'estructura en dos títols, amb quaranta-un articles. La part final contés tres disposicions addicionals, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El títol I està dedicat a la regulació general de les APEU i s'estructura en sis capítols.

El capítol primer està dedicat a l'objecte i la finalitat de la Llei, a la definició i la naturalesa de les APEU i de llurs entitats gestores; com s'estructuren i financen, i les possibles funcions, que en cap cas poden exercir potestats públiques que impliquin l'exercici d'autoritat.

El capítol segon regula com es delimiten les APEU, i qui pot en plantejar la iniciativa de constitució (nombre mínim de persones titulars del dret de possessió dels locals, associacions empresarials de caràcter territorial arrelades a la zona, o ajuntament). També defineix el contingut que ha de tenir el projecte de delimitació de l'APEU, com es determina la superfície construïda cadastral dels locals a efectes de les votacions i de la determinació de la quota corresponent, els trets bàsics dels estatuts de les entitats gestores, el contingut del pla d'actuació (memòria, pressupost, fonts de finançament, període de vigència i mecanismes d'avaluació), i estableix el procediment que ha de seguir la iniciativa presentada i els vots favorables necessaris per a l'aprovació de l'APEU. Un cop aprovada l'APEU per la majoria dels integrants i per l'ajuntament, es detalla el contingut i la naturalesa jurídica del conveni que han de subscriure l'entitat gestora i l'ajuntament. També es regula la possibilitat de pròrroga del conveni i els procediments de modificació i extinció.

El capítol tercer estableix la creació del Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya, adscrit a la direcció general competent en matèria de comerç de la Generalitat, i es regula el procediment d'inscripció de les APEU aprovades així com la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC).

El capítol quart tracta de l'organització i el funcionament de les entitats gestores. Concretament, dels òrgans principals, l'assemblea general, la presidència, la secretaria i la gerència, amb la possibilitat que en cada cas es puguin ampliar les funcions i els òrgans per al bon funcionament de l'àrea.

El capítol cinquè regula el sistema de finançament de les APEU, determina quins poden ésser els recursos econòmics d'aquestes entitats, el sistema de liquidació i exacció de quotes i detalla el procediment d'intervenció de l'Administració local en els supòsits de reclamacions i cobrament de les quotes impagades per la via de constrenyiment i l'elaboració i l'aprovació del pressupost.

El capítol sisè està dedicat a l'extinció i al procediment de liquidació de les APEU.

En el títol II es regulen les especialitats de les APEU en els polígons d'activitat econòmica.

Aquí la llei reconeix la singularitat dels polígons d'activitat econòmica, preferentment els destinats a ús industrial i logístic que per la tipologia d'activitats empresarials, per la dimensió dels espais en què aquestes es desenvolupen i per la diferent necessitat dels nivells de servei i subministrament que requereixen, fa imprescindible una ordenació i una classificació específiques.

Per aquest motiu es regulen aspectes específics de les APEU en els polígons d'activitat econòmica, concretament tot el que té a veure amb la definició de polígon, nau i parcel·la sense construcció, amb els elements que integren el pla i el seu àmbit d'actuació, amb la determinació de la superfície computable i les quotes, amb el procediment d'inscripció específic i amb la classificació dels polígons d'activitat econòmica d'acord amb llurs característiques i amb els atributs que es consideren necessaris per a dur a terme aquesta classificació.

La disposició addicional primera possibilita la convocatòria, cada exercici, d'una línia d'ajuts per a millorar i modernitzar els polígons d'activitat econòmica que s'hagin constituït com a APEU, d'acord amb aquesta llei.

La disposició addicional segona estableix que el web del Sistema d'Informació de Polígons d'Activitat Econòmica (SIPAE) és el repositori únic d'informació amb relació als polígons d'activitat econòmica, d'acord amb el que estableix el Pacte Nacional per a la Indústria.

La disposició addicional tercera estableix que els polígons d'activitat econòmica poden adoptar altres fórmules de gestió publicoprivada, que en tot cas es regulen per la normativa pròpia.

La disposició derogatòria deroga l'article 73.2 de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires, que tipificava de greu la infracció consistent a anunciar una modalitat de venda amb finalitat extintiva, quan la venda realment efectuada no s'ajusta a aquesta modalitat; també deroga la disposició final tercera de la mateixa llei, que establia l'aprovació del projecte de llei de les APEU pel Govern.

Pel que fa a la disposició final primera, algunes de les modificacions de la Llei 18/2017 constitueixen millores tècniques en l'aplicabilitat de la llei sense que constitueixin cap modificació del contingut regulador. Altres modificacions de la mateixa llei tenen a veure amb la definició de la figura de la central de compres i serveis, i amb la correcció de disfuncions puntuals detectades en l'aplicació de la regulació establerta en els àmbits de la venda no sedentària, les activitats promocionals i el trencament d'estocs.

La disposició final segona fa referència al règim especial del municipi de Barcelona.

La disposició final tercera habilita el desplegament de la llei.

Títol I. Regulació general

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte i finalitat

1. L'objecte d'aquesta llei és la creació d'àrees de promoció econòmica urbana amb l'objectiu de modernitzar, innovar i promocionar determinades zones urbanes, i per a millorar la qualitat de l'entorn urbà per mitjà d'actuacions sostenibles; consolidar el model de ciutat compacta, complexa i cohesionada i mediambientalment eficient; i incrementar la competitivitat de les empreses, tot afavorint la creació d'ocupació.

2. Les àrees de promoció econòmica urbana tenen finalitats d'interès general. Per a la direcció i la gestió d'aquestes àrees s'estableix un sistema de col·laboració publicoprivat entre l'Administració local i una entitat privada creada a aquest efecte.

3. La competència de la promoció d'activitats econòmiques i empresarials dels municipis i la planificació urbanística correspon a l'Administració local en col·laboració amb les altres administracions públiques i amb el sector privat.

Article 3. Àrees de promoció econòmica urbana

1. Per al compliment de l'objecte d'aquesta llei es poden delimitar determinades zones urbanes contínues en què es desenvolupin activitats econòmiques. Aquestes zones es denominen àrees de promoció econòmica urbana (o APEU).

2. Les àrees de promoció econòmica urbana són zones geogràfiques d'un o diversos municipis prèviament delimitades, integrades pels locals definits en l'article 6.2 i que estan situats dins llur àmbit, en les quals està prevista l'execució d'un pla d'actuació que s'ha d'adequar a les finalitats d'interès general a què fa referència l'article 1.2.

3. Les àrees de promoció econòmica urbana es financen de la manera següent:

a) Amb les contraprestacions econòmiques o quotes que s'estableixin obligatòriament, que tenen la condició de prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari d'acord amb l'article 31.3 de la Constitució espanyola, i amb la disposició addicional primera de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària, i altres recursos als quals fa referència l'article 26.

b) Alternativament, les àrees de promoció econòmica urbana es poden finançar, si s'escau, amb les figures tributàries que la legislació reguladora de les hisendes locals estableixi a aquests efectes.

4. Les prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari a què es refereix l'apartat 3.a s'han de regular mitjançant una ordenança municipal i s'han de calcular d'acord amb els paràmetres que estableixen aquesta llei i el conveni a què fa referència l'article 13.

Article 4. Entitats gestores i naturalesa jurídica

Les àrees de promoció econòmica urbana són gestionades per entitats privades, sense ànim de lucre i amb personalitat jurídica pròpia, constituïdes per les persones que acreditin que són titulars del dret de possessió dels locals definits en l'article 6.2 situats dins l'àmbit de delimitació de l'àrea a la qual s'han adherit. L'organització i l'activitat de les àrees de promoció econòmica urbana s'han de subjectar al que disposen aquesta llei, llurs estatuts i, suple-

tòriament, les disposicions de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques.

Article 5. Funcions de les entitats gestores de les àrees de promoció econòmica urbana

1. Les funcions de l'entitat gestora d'una àrea de promoció econòmica urbana són determinades pel pla d'actuació.

2. El pla d'actuació ha d'establir, com a mínim, alguna de les funcions següents:

a) L'impuls de l'activació urbana, turística, comercial o industrial.

b) L'organització d'esdeveniments, d'activitats de dinamització i publicitat i d'espectacles.

c) La captació d'inversions per a millorar el mix comercial i reduir el nombre de locals buits.

d) La realització d'activitats per a reforçar la responsabilitat social empresarial.

e) El millorament de la neteja, la senyalització, la decoració i la il·luminació amb actuacions suplementàries.

f) El desenvolupament de la gestió compartida de serveis per als membres de l'àrea de promoció econòmica urbana, com la logística o la digitalització.

g) La formació per al desenvolupament de les activitats.

h) El reforçament de la seguretat dels espais públics i dels establiments i locals de l'àrea de promoció econòmica urbana.

i) Altres funcions que tinguin com a objectiu millorar i revitalitzar l'entorn urbà delimitat per l'àrea.

3. Aquestes funcions no poden substituir ni reduir, en cap cas, els serveis municipals que presta l'ajuntament.

4. L'entitat gestora de l'àrea de promoció econòmica urbana no pot exercir potestats públiques que impliquin l'exercici d'autoritat.

Capítol II. Constitució de les àrees de promoció econòmica urbana i de les entitats gestores

Article 6. Iniciativa

1. La iniciativa per a la delimitació i constitució d'una àrea de promoció econòmica urbana correspon a:

a) Les persones que acreditin que són titulars del dret de possessió del 25%, com a mínim, de la totalitat dels locals definits en l'apartat 2 i que representin el 25%, com a mínim, del sumatori de la totalitat dels vots de què disposa cadascun dels titulars del dret de possessió dels locals inclosos dins de l'àmbit de l'àrea de promoció econòmica urbana, d'acord amb l'article 8.

b) Qualsevol associació empresarial territorial de la zona en què es pretén delimitar l'àrea de promoció econòmica urbana que hagi desenvolupat la seva activitat en aquesta zona durant un període mínim ininterromput de cinc anys.

c) L'ajuntament del municipi en què es vol delimitar l'àrea de promoció econòmica urbana, si compta, com a mínim, amb l'informe favorable d'una de les organitzacions empresarials territorials representatives de la zona afectada.

2. Als efectes d'aquesta llei, es considera local la part d'un edifici, o l'edifici sencer, amb accés directe des de la via pública, en què s'exerceix, o és susceptible d'ésser exercida, una activitat econòmica empresarial.

També té la consideració de local, als efectes d'aquesta Llei, el solar sense edificar amb capacitat d'admetre una edificació en què sigui possible desenvolupar qualsevol tipus d'activitat econòmica empresarial.

3. S'exclouen els locals en què es duen a terme activitats sense ànim de lucre i activitats que no constitueixen una activitat empresarial.

També s'exclouen els solars l'ús dels quals es destina a l'aparcament gratuït de vehicles, i també tots els locals i equipaments de titularitat pública, llevat que el titular en sol·liciti expressament la inclusió.

Article 7. Projecte de delimitació d'una àrea de promoció econòmica urbana

El projecte per a la delimitació d'una àrea de promoció econòmica urbana ha d'incloure, com a mínim, les elements següents:

a) La identificació de les persones que exerceixen la iniciativa, amb l'acreditació de la titularitat del dret de possessió dels locals situats dins l'àmbit de l'àrea de promoció econòmica urbana, amb indicació del seu nom o raó social, número d'identificació fiscal, domicili dels establiments dels quals és titular del dret de possessió a la zona, i superfície construïda de cadascun dels locals.

b) Si la iniciativa és exercida per una associació empresarial territorial, ha d'acreditar l'acord de l'assemblea general per a impulsar la iniciativa i el compliment de la resta de condicions establertes per l'article 6.1.b.

c) El plànol a escala en què s'identifiqui la delimitació de l'àrea de promoció econòmica urbana i es localitzin els locals amb indicació de la superfície construïda de cadascun d'ells, detallant els locals inclosos i els no inclosos a l'APEU d'acord amb el que estableix l'article 6 d'aquesta Llei; la identificació de les persones titulars del dret de possessió dels locals, amb llur nom o raó social, número d'identificació fiscal i domicili de l'establiment del qual és titular del dret de possessió a la zona; i la indicació de la superfície construïda cadastral que representa cadascuna de les persones titulars del dret de possessió dels locals inclosos, calculada d'acord amb l'article 8. A aquests efectes, l'ajuntament ha de facilitar les dades de què disposi, amb la finalitat de completar el projecte.

d) El projecte d'estatuts de l'entitat gestora a què fa referència l'article 4.

e) El pla d'actuació, que ha d'incloure una memòria econòmica.

f) La proposta de conveni que se subscriurà entre l'ajuntament i l'entitat gestora de l'àrea de promoció econòmica urbana, en què s'han de concretar els compromisos que han d'assumir cadascuna de les parts.

g) La memòria justificativa de la delimitació de l'àrea de promoció econòmica urbana.

Article 8. Determinació de la participació en l'àrea de promoció econòmica urbana

1. Totes les persones titulars del dret de possessió dels locals inclosos dins de l'àmbit de l'àrea de promoció econòmica urbana participen dels drets i les obligacions establerts en el conveni en proporció a la superfície construïda cadastral de cada establiment i local inclòs a l'àrea, d'acord amb la taula se-

güent, que determina el nombre de vots i les quotes que correspon a cadascun:

Tipologia	Superfície construïda cadastral	Vots	Coeficient/obligacions de pagament (X = quota mínima a pagar, que es determina en funció del projecte de l'APEU)
I	$s \leq 300\ m^2$	1	X
II	$300\ m^2 < s \leq 800\ m^2$	1,5	1,5x
III	$800\ m^2 < s \leq 1.300\ m^2$	2	2x
IV	$1.300 m^2 < s \leq 2.500\ m^2$	3	3x
V	$2.500\ m^2 < s \leq 10.000\ m^2$	4	4x
VI	$s > 10.000\ m^2$ (establiment col·lectiu de 50 establiments individuals o més).	5	5x

2. En els casos de sòl sense edificació, s'entén per superfície construïda cadastral la superfície cadastral de la parcel·la.

Article 9. Estatuts de l'entitat gestora

Els estatuts de l'entitat gestora s'han d'adequar al que disposa aquesta llei i han d'incloure, com a mínim, el següent:

a) La denominació de l'entitat, que ha d'incloure, necessàriament, l'expressió «àrea de promoció econòmica urbana» o la forma abreujada «APEU», i no pot coincidir amb la d'una altra entitat registrada prèviament ni induir a error o confusió.

La denominació «àrea de promoció econòmica urbana» o «APEU» queda reservada a les entitats regulades per aquesta llei.

b) La seu, l'objecte, les finalitats i les funcions de l'entitat.

c) Els drets i els deures dels integrants de l'entitat gestora.

d) El procediment d'adhesió i de separació de les persones titulars del dret de possessió dels locals inclosos dins l'àmbit de l'àrea de promoció econòmica urbana. Les persones titulars del dret de possessió dels locals incloses dins l'àmbit de l'àrea han de poder participar i exercir, en qualsevol moment, llurs drets en l'entitat gestora, tant per a l'adhesió com per a la separació, i no es poden imposar en cap cas condicions més costoses per a unes que per a unes altres.

e) Els òrgans de govern i d'administració, el procediment per a designar-los i les funcions de cada un. Hi ha d'haver, com a mínim, un òrgan col·legiat de govern (l'assemblea general, de la qual formen part tots els membres), la presidència, la secretària i un òrgan d'administració (la gerència).

f) Els requisits de la convocatòria dels òrgans de govern i d'administració, els requisits i la forma d'adopció dels acords i el procediment per a impugnar-los.

g) El procediment per a dur a terme les contractacions de l'entitat, que ha de garantir l'adjudicació en les millors condicions tècniques i econòmiques.

h) El procediment per la modificació dels estatuts.

i) Els procediments per a proposar la modificació de la delimitació de l'àrea de promoció econòmica urbana davant l'ajuntament.

j) El procediment per a modificar i prorrogar el conveni davant l'ajuntament.

k) Les causes de dissolució de l'entitat gestora i les regles sobre la seva dissolució i liquidació.

Article 10. Pla d'actuació

1. El pla d'actuació estableix els objectius de l'àrea de promoció econòmica urbana, i també els instruments, les funcions, d'acord amb l'article 5.2, i les mesures que s'adoptaran per a assolir-los, que s'han d'adequar a les finalitats públiques d'interès general establertes per l'article 1.2.

2. El pla d'actuació ha d'incloure, com a mínim:

a) Una memòria justificativa de les funcions bàsiques que es pretenen desenvolupar amb la creació de l'àrea de promoció econòmica urbana, d'acord amb l'article 5.

b) Un programa d'actuacions que especifiqui la diagnosi de la situació inicial, els objectius perseguits i la justificació de les mesures que es proposen adoptar. Cal detallar de manera exhaustiva i per etapes els serveis, les millores o les mesures de gestió i la modernització que es proposin, i també els beneficis que aquestes actuacions han de comportar amb relació als serveis existents i els indicadors de seguiment per tal de justificar posteriorment l'adequació de les mesures adoptades.

c) Un projecte de pressupost de les despeses necessàries per al desenvolupament del pla, amb el detall de les partides per a la realització o implantació dels serveis, les actuacions, les mesures i les millores proposades en funció de les etapes previstes per a aplicar-lo i els costos derivats de la gestió del procés de constitució de les àrees de promoció econòmica urbana per l'organisme públic local que pertoqui, i també els costos derivats del cobrament de les quotes quan es concertin amb la hisenda local.

El projecte de pressupost també ha d'incloure una reserva destinada a la compensació d'increments imprevisibles de costos de les actuacions projectades i a la cobertura de pèrdues d'ingressos derivades del pagament incomplert o impuntual de les quotes.

També ha d'incloure les previsions de les despeses necessàries per a la dissolució de l'àrea, tant si és motivada per l'extinció de la vigència com per l'aprovació la dissolució anticipada, d'acord amb el que estableix l'article 15.

d) Les fonts de finançament.

e) Les regles per a l'exacció de les quotes, d'acord amb l'article 27, i també la determinació de la forma i els terminis de pagament de les quotes, que es poden exigir amb una antelació màxima d'un any amb relació a la despesa prevista.

f) El període de duració de les mesures incloses en el projecte, que no pot ésser inferior a tres anys ni superior a cinc, i el cronograma per a la implantació dels serveis, les millores, les mesures o les actuacions que es proposen.

g) Els mecanismes d'avaluació dels resultats i de l'assoliment dels objectius del pla amb relació als beneficis i les millores previstos.

Article 11. Procediment de delimitació de les àrees de promoció econòmica urbana

1. Per a delimitar una àrea de promoció econòmica urbana cal seguir el procediment següent:

a) El projecte per a delimitar l'àrea s'ha de presentar a l'ajuntament corresponent mitjançant una sol·licitud acompanyada dels documents amb la informació a què fa referència l'article 7.

No es poden admetre a tràmit les sol·licituds per a la constitució d'una àrea de promoció econòmica urbana en els casos en què es proposi:

- Una àrea que coincideixi totalment o parcialment amb l'espai geogràfic d'una àrea ja existent.

- Una àrea que coincideixi totalment o parcialment amb l'espai geogràfic d'una altra proposta que s'hagi presentat amb anterioritat i estigui en tràmit.

En cas que el projecte de constitució de l'àrea afecti més d'un municipi, la tramitació s'ha de fer en cadascun dels ajuntaments dels municipis implicats. En aquest cas, les referències que els diferents articles d'aquesta llei fan a l'ajuntament s'han d'entendre fetes a tots els ajuntaments afectats.

b) L'òrgan competent en matèria de promoció econòmica de l'ajuntament, amb la verificació prèvia de les dades presentades, en el termini de dos mesos a comptar de la presentació de la sol·licitud, ha de resoldre motivadament l'aprovació inicial o la desestimació del projecte presentat i la constitució d'un grup de treball paritari integrat, d'una banda, pels representants de l'ajuntament i, de l'altra, per representants designats pels sol·licitants, amb indicació del regidor que el presidirà.

Un cop aprovat inicialment el projecte, l'ajuntament, en el termini de set dies, ha de sotmetre el projecte a informació pública, com a mínim a la pàgina web de l'ajuntament, durant el període d'un mes, amb notificació individual i fefaent a cadascuna de les persones titulars del dret de possessió dels locals de la zona delimitada al projecte presentat. L'acord d'aprovació inicial ha de preveure l'inici dels tràmits per a la aprovació o, si escau, la modificació de les ordenances fiscals pertinents per a poder fer efectiva la recaptació de les quotes per al finançament de l'àrea de promoció econòmica urbana.

c) Si en el termini de dos mesos a comptar de la presentació de la sol·licitud l'òrgan competent de l'ajuntament no ha aprovat inicialment el projecte presentat, la sol·licitud s'entén desestimada.

d) Un cop finalitzat el termini d'informació pública, i rebudes les al·legacions, el grup de treball ha de valorar les al·legacions presentades i s'ha de pronunciar expressament sobre la idoneïtat i l'encaix de les actuacions previstes en l'àrea de promoció econòmica urbana, i, si s'escau, ha de proposar un text refós del projecte.

f) El projecte de delimitació de l'àrea de promoció econòmica urbana a què es refereix l'article 7, una vegada ha estat acordat pel grup de treball, s'ha de sotmetre a la votació de totes les persones titulars del dret de possessió dels locals que, d'acord amb l'article 6.2, formen part de l'àrea delimitada.

g) La convocatòria per a la votació s'ha de notificar de manera individual i fefaent a cadascuna de les persones titulars del dret de possessió esmentades en la lletra f. La comunicació s'ha de fer amb una antelació mínima de quinze dies respecte de la data de votació acordada, i ha d'indicar:

- El lloc web de l'ajuntament on s'hagi inserit el text íntegre del projecte, i també el cens de votants.

- Els dies durant els quals pot tenir lloc la votació, ja sigui físicament, al lloc i l'hora que s'indiquin, o per mitjans telemàtics. En cas de votació telemàtica, el període de votació no pot ésser inferior a set dies ni superior a quinze.

h) Les persones titulars del dret de possessió disposen del nombre de vots resultants de la suma dels que se'ls atribueixin en funció de les superfícies cadastrals de cadascun dels establiments o locals dels quals són titulars, que es determinen d'acord amb el que estableix l'article 8.

Els establiments comercials col·lectius definits en l'article 5.b del Decret llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, es consideren un sol local.

En el cas de cotitularitat del dret de possessió sobre un mateix local, les persones cotitulars han de designar formalment un representant, que serà la persona que exercirà el dret a vot.

i) En el termini de set dies a comptar de la finalització de la votació, l'ajuntament ha de fer públics els resultats de la votació, com a mínim en el seu web i al seu tauler d'anuncis, i ha de notificar el resultat a totes les persones titulars del dret de possessió dels locals de l'àrea.

j) Per a l'aprovació del projecte cal la participació dels titulars del dret de possessió que representin com a mínim el cinquanta per cent dels locals o establiments inclosos en l'àmbit de l'àrea de promoció econòmica urbana. El projecte es considera aprovat si obté la majoria absoluta dels vots emesos.

k) El control del procés de votació l'exerceix l'ajuntament. Els costos que se'n derivin els assumeixen les persones promotores del projecte de l'àrea.

2. Quan la iniciativa per a delimitar una àrea de promoció econòmica urbana és exercida per l'ajuntament, el procediment que cal seguir és el següent:

a) L'ajuntament ha de sotmetre directament a informació pública el projecte de delimitació de l'àrea, amb el contingut establert per l'article 7.

b) Les persones titulars del dret de possessió dels locals afectats pel projecte de l'ajuntament poden proposar que es constitueixi un grup de treball, que s'ha d'ajustar al que estableix l'apartat 1.b, i designar els representants que n'han de formar part. En cas contrari, l'òrgan competent de l'ajuntament ha de valorar les al·legacions presentades i ha de presentar un text refós del projecte.

c) El text refós del projecte acordat s'ha de sotmetre a la votació de totes les persones titulars del dret de possessió dels locals que, d'acord amb l'article 6.2, formen part de l'àrea delimitada, d'acord amb el procediment dels apartats 1.g i següents.

3. L'ajuntament ha de verificar i validar que les dades presentades en el plànol a escala i el cens dels locals afectats per la proposta de creació d'una àrea de promoció econòmica urbana recollides a l'article 7.c són correctes i es corresponen amb els registres municipals. En cas de disconformitat o d'imprecisions, l'ajuntament ho ha de comunicar als promotors de l'àrea, que han d'esmenar els errors.

Article 12. Aprovació definitiva de les àrees de promoció econòmica urbana i constitució de les entitats gestores

1. El projecte, si ha estat ratificat en la votació a què fa referència l'article 11, s'ha de sotmetre a l'aprovació del ple de l'ajuntament en el termini d'un mes a comptar de la publicació dels resultats, el qual l'ha d'aprovar, o rebutjar motivadament, de manera definitiva.

2. L'acord del ple de l'ajuntament amb què s'aprova la constitució d'una àrea de promoció econòmica urbana s'ha de notificar de manera individual i fefaent a totes les persones titulars del dret de possessió dels locals que integren l'àrea.

3. L'aprovació d'una àrea de promoció econòmica urbana vincula totes les persones titulars del dret de possessió dels locals de la zona delimitada a partir de la inscripció en el Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya.

Les persones titulars del dret de possessió dels locals de la zona delimitada resten subjectes a les obligacions derivades del conveni subscrit amb l'ajuntament durant tot el període de vigència de l'àrea.

Els canvis de titularitat en el dret de possessió que es produeixin durant la vigència de d'una àrea comporta la subrogació de la nova persona titular en els drets i els deures inherents a l'àrea.

Abans de la formalització dels canvis de titularitat del dret de possessió s'ha d'informar el nou titular dels drets i les obligacions inherents a la seva pertinença a l'àrea.

4. L'entitat gestora s'ha de constituir dins els tres mesos següents a la notificació de l'acord del ple de l'ajuntament a totes les persones titulars del dret de possessió dels locals que integren l'àrea de promoció econòmica urbana, per la qual cosa els promotors han de convocar les persones titulars del dret de possessió a l'assemblea general constitutiva de l'entitat gestora.

Si la iniciativa l'exerceix l'ajuntament, és aquest qui ha de convocar totes les persones titulars del dret de possessió dels locals que integren l'àrea a l'assemblea general constitutiva de l'entitat gestora.

L'entitat gestora s'ha de constituir, com a mínim, amb les persones titulars del dret de possessió que han votat afirmativament la constitució de l'àrea.

5. La constitució de l'entitat gestora s'ha de formalitzar en escriptura pública que s'ha d'inscriure en el Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya, i que ha d'incloure, en tot cas: la denominació de l'àrea de promoció econòmica i el seu domicili, la identitat dels titulars del dret de possessió que s'adhereixen a l'entitat gestora i els estatuts de l'entitat aprovats d'acord amb l'article 11.

6. L'adhesió a l'entitat gestora té caràcter voluntari per a les persones titulars del dret de possessió dels locals de la zona delimitada que no han votat afirmativament en el procediment de constitució de l'àrea de promoció econòmica urbana. Durant la vigència del conveni entre l'entitat i l'ajuntament, les persones titulars poden exercir llur dret d'adhesió.

Article 13. Conveni

1. Un cop constituïda l'àrea de promoció econòmica urbana i la seva entitat gestora, s'ha de subscriure el conveni amb l'ajuntament.

2. El conveni entre l'ajuntament i l'entitat gestora ha d'especificar, com a mínim, el següent:

a) La identificació de les parts.

b) L'objecte del conveni i les actuacions que han de dur a terme cadascuna de les parts, d'acord amb el pla d'actuació.

c) La forma de participació de l'ajuntament en els òrgans de govern de l'entitat gestora, que és amb veu però sense vot, la qual cosa l'exonera de qualsevol responsabilitat derivada dels acords adoptats per aquests òrgans.

d) Les formes de finançament i les regles per a determinar les quotes, i també els períodes de liquidació de les quotes, d'acord amb el pla d'actuació.

d bis) L'òrgan gestor del cobrament de les quotes. En el cas que la gestió no la faci l'entitat gestora, sinó que s'encarregui a la hisenda municipal, el cobrament de la quota i les despeses del servei de cobrament s'han de preveure en l'ordenança fiscal.

e) L'òrgan de govern: els mecanismes de seguiment, la vigilància i el control de l'execució del conveni i dels compromisos adquirits per les parts signants, que han de preveure la resolució dels problemes d'interpretació i compliment del conveni, sens perjudici de la competència de l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

f) Les mesures que es poden adoptar en cas d'incompliment dels compromisos establerts pel conveni.

g) El termini de vigència del conveni, que no pot excedir dels cinc anys.

h) El règim de modificació del conveni, que ha de requerir l'acord unànime dels signants.

i) Les causes d'extinció del conveni.

j) L'import en què es xifren les despeses municipals per la tramitació del procediment de delimitació i aprovació de l'àrea de promoció econòmica urbana, i els terminis en què n'ha d'ésser rescabalat l'ajuntament.

3. S'han d'adjuntar al conveni, com a annexos, la certificació de l'acord del ple de l'ajuntament pel qual s'aprova la constitució de l'àrea de promoció econòmica urbana, l'escriptura pública de constitució, l'entitat gestora, els estatuts i el pla d'actuació.

4. El conveni té la naturalesa jurídica dels convenis de col·laboració que regula el capítol II del títol IX de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. De manera supletòria, és aplicable el capítol VI del títol preliminar de la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Article 14. Pròrroga del conveni

1. El conveni es pot prorrogar, abans de la finalització del període de vigència, per acord unànime de les parts i per un termini no superior a quatre anys, sempre que la part interessada en la pròrroga ho sol·liciti a l'altra part durant el primer trimestre de l'últim any.

2. El conveni no es pot prorrogar en cap cas de manera tàcita.

Article 15. Procediment per a la modificació de l'àmbit de les àrees de promoció econòmica urbana, dels estatuts de les entitats gestores i dels plans d'actuació; per a la modificació o la pròrroga dels convenis, i per a l'extinció de les àrees

1. La proposta de modificació de l'àmbit d'una àrea de promoció econòmica urbana, de modificació dels estatuts de l'entitat gestora de l'àrea i de modificació del pla d'actuació; de modificació o pròrroga del conveni, i d'extinció de l'àrea i de la seva entitat gestora requereix l'acord de l'assemblea general de l'entitat gestora pres segons el que estableix l'article 20.

2. L'entitat gestora ha de presentar la proposta a l'ajuntament del municipi acompanyada del projecte que correspongui i del certificat del secretari de l'entitat gestora que acrediti l'adopció de l'acord, d'acord amb les condicions que estableix l'article 20.7.

3. L'ajuntament ha de resoldre motivadament sobre la proposta en el termini de dos mesos. Si després d'aquest termini no s'ha dictat resolució, la proposta es s'ha de considerar desestimada. En cas que sigui acceptada, el projecte s'ha de sotmetre a la votació de la totalitat de les persones titulars del dret de possessió dels locals seguint el procediment que estableix l'article 11.

4. Si la proposta de modificació de l'àmbit de l'àrea de promoció econòmica urbana, de modificació del pla d'actuació, del conveni o de la seva pròrroga o l'extinció de l'àrea i la seva entitat gestora és feta per l'ajuntament, aquest l'ha de traslladar a l'entitat gestora acompanyada del projecte que correspongui, i aquesta l'ha de sotmetre a la seva assemblea general en el termini de trenta dies. L'assemblea general ha d'adoptar l'acord corresponent amb el procediment que estableix l'article 20. En cas de conformitat, el projecte s'ha de sotmetre a la votació de la totalitat de les persones titulars del dret de possessió dels locals seguint el procediment que estableix l'article 11.

Capítol III. Registre i publicació de les àrees de promoció econòmica urbana

Article 16. Registre

1. Es crea el Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya amb la finalitat de disposar de manera permanent i actualitzada, en un registre únic, de tota la informació relativa a totes les àrees de Catalunya. Aquest registre, de caràcter públic, és adscrit al departament competent en matèria de comerç.

La competència per a la inscripció i el manteniment del Registre correspon a la direcció general competent en matèria de comerç, sens perjudici del que disposa l'apartat 2.

2. Es crea en el Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya una secció específica per a la inscripció de les àrees constituïdes als polígons d'activitat econòmica que defineix l'article 32.

La competència per a la inscripció i el manteniment d'aquesta secció del Registre correspon a la direcció general competent en matèria d'indústria.

3. La informació relativa a les àrees de promoció econòmica urbana s'ha d'incorporar al visualitzador del sistema d'informació geogràfica corporativa de què disposi cada unitat competent i ha d'ésser accessible des del web de la Generalitat.

Article 17. Procediment d'inscripció

1. En el termini d'un mes a comptar de la subscripció del conveni entre l'ajuntament i l'entitat gestora de l'àrea de promoció econòmica urbana, l'ajuntament ha de sol·licitar a la direcció general competent la inscripció de l'àrea en el Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya. S'ha d'adjuntar a aquesta sol·licitud la documentació següent:

a) Un exemplar del pla d'actuació.

b) Un exemplar del conveni subscrit entre l'entitat gestora i l'ajuntament.

c) Una còpia autoritzada del document públic de la constitució de l'entitat, degudament inscrita en el registre corresponent.

d) Un certificat de l'acord d'aprovació definitiva de la constitució de l'àrea adoptat per l'ajuntament.

e) Un plànol a escala en què s'identifiqui la delimitació de l'àrea, es localitzin els locals amb indicació de la superfície construïda de cada un, i s'identifiquin les persones titulars del dret de possessió dels locals (nom o raó social, número d'identificació fiscal i domicili de l'establiment del qual és titular del dret de possessió a la zona).

2. L'òrgan de la direcció general que tingui atribuïda la competència ha d'inscriure l'àrea al Registre de les àrees de promoció econòmica urbana del Catalunya en el termini d'un mes a comptar de la data de presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució de la inscripció a l'ajuntament, s'entén acordada la inscripció.

3. L'ajuntament ha de comunicar al Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya les modificacions del pla d'actuació, del conveni, de la delimitació de l'àrea o qualsevol altra modificació que afecti el funcionament de l'àrea, que han d'ésser aprovades per l'ajuntament. També ha de comunicar l'extinció de l'àrea.

4. Les resolucions d'inscripció al Registre de les àrees de promoció econòmica urbana han de tenir en compte els principis de minimització de dades i d'exactitud, d'acord amb el que estableix el marc normatiu aplicable en matèria de protecció de dades.

Article 18. Publicació

Un cop feta la inscripció al Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya, la direcció general competent ha de publicar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el nom, la delimitació i la identificació de la inscripció registral de l'àrea constituïda.

Capítol IV. Organització i funcionament de les entitats gestores

Article 19. Òrgans

1. Els òrgans de l'entitat gestora són, com a mínim, els següents:

a) L'assemblea general.

b) La presidència.

c) La secretaria.

d) La gerència.

2. De manera facultativa, l'entitat gestora pot dotar-se d'una junta directiva, una vicepresidència i una tresoreria.

Article 20. Assemblea general

1. L'assemblea general és el màxim òrgan de govern de l'entitat gestora.

2. Formen part de l'assemblea general la totalitat de les persones titulars del dret de possessió dels locals adherides a l'entitat gestora.

Cadascuna de les persones titulars del dret de possessió dels locals adherides a l'entitat gestora participen en l'assemblea general en proporció al nombre de vots que els correspon, d'acord amb el que disposa l'article 8.

3. L'assemblea general s'ha de reunir, com a mínim, un cop a l'any en sessió ordinària per a aprovar els pressupostos i els comptes anuals; i en sessió extraordinària quan així ho acordi la presidència o una quarta part dels membres de l'assemblea general.

4. Correspon a la presidència la convocatòria de l'assemblea general. La convocatòria ha d'indicar el lloc, el dia i l'hora de la reunió, i també l'ordre del dia.

Les notificacions de la convocatòria s'han de fer per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la seva recepció, i s'han de publicar en la web corporativa de l'entitat gestora, si en té.

5. Si a la reunió de l'assemblea general no concorren en primera convocatòria la majoria dels membres, es pot celebrar en segona convocatòria, mitja hora després, sempre que hi siguin presents, com a mínim, una tercera part dels membres.

6. La notificació de la convocatòria per a l'assemblea general ordinària anual, i també per a les assemblees extraordinàries, s'ha de fer amb una antelació mínima de quinze dies naturals. No obstant això, l'assemblea general pot reunir-se vàlidament, fins i tot sense haver estat convocada formalment, sempre que hi concorrin la totalitat de les persones titulars del dret de possessió dels locals adherides a l'entitat gestora i així ho decideixin per unanimitat.

7. Quan l'assemblea general hagi d'adoptar acords relatius a la modificació de l'àmbit de l'àrea de promoció econòmica urbana, a la modificació dels estatuts de l'entitat gestora, a la modificació o la pròrroga del conveni i a l'extinció de l'entitat gestora i de l'àrea, cal l'assistència de, com a mínim, tres quartes parts dels membres, que representin, com a mínim, tres quartes parts de la superfície construïda cadastral dels locals representats per les persones titulars del dret de possessió adherits a l'entitat gestora.

8. Les associacions de venda no sedentària que fan servir l'espai públic incorporat en l'àmbit territorial de l'àrea de promoció econòmica urbana poden participar a l'assemblea general amb veu però sense vot.

Article 21. Funcions de l'assemblea general

L'assemblea general té, com a mínim, les funcions següents:

a) Exercir la direcció superior i el control de l'entitat i vetllar pel compliment de les seves funcions, per la qual cosa ha d'ésser informada degudament dels acords i de les mesures adoptades per la persona que ocupi la presidència, o per qualsevol altre òrgan de govern de l'entitat gestora.

b) Elegir d'entre els seus membres les persones que ocupin la presidència, la secretaria i, si s'escau, els càrrecs d'altres òrgans de govern de l'entitat gestora.

c) Remoure del seu càrrec la persona que ocupa la presidència, la persona que ocupa la secretaria i, si s'escau, els membres dels òrgans de govern de l'entitat.

d) Acordar la contractació i la rescissió del contracte de la persona proposada per a ocupar la presidència perquè ocupi la gerència.

e) Aprovar els pressupostos anuals i el programa d'actuacions i d'inversions que s'hagin de dur a terme.

f) Aprovar la memòria anual d'activitats i el balanç, i també la liquidació i els comptes de cada exercici econòmic.

g) Informar, a requeriment de l'ajuntament, en les reclamacions contra la liquidació de les quotes.

h) Acordar, a proposta de la gerència, la sol·licitud a l'ajuntament de l'inici de la via de constrenyiment per al cobrament de les quotes impagades.

i) Aprovar la modificació dels estatuts.

j) Aprovar la proposta de modificació del conveni subscrit amb l'ajuntament i la proposta de modificació de l'àmbit de l'àrea de promoció econòmica urbana.

k) Aprovar la proposta d'extinció de l'àrea de promoció econòmica urbana i de l'entitat gestora corresponent.

Article 22. Règim d'acords de l'assemblea general

Els acords de l'assemblea general, amb caràcter general i llevat que els estatuts o el conveni estableixin una altra cosa, s'adopten per majoria simple dels vots que representin la majoria simple de la superfície construïda dels locals. No obstant això, els acords relatius a les matèries que detalla l'article 20.7 requereixen, com a mínim, el vot favorable de la majoria absoluta dels membres que representin la majoria absoluta de la superfície construïda dels locals.

Article 23. La presidència

1. La presidència es l'òrgan de direcció i representació de l'entitat gestora.

La persona que ocupa la presidència és designada en l'acte de constitució de l'entitat gestora, o posteriorment per acord de l'assemblea general, i en ambdós casos per períodes equivalents al termini de vigència inicial del conveni, amb possibilitat de reelecció per una única vegada i per igual termini.

2. El president exerceix la representació legal de l'entitat i té atribuïdes les funcions següents:

a) Convocar i presidir les sessions ordinàries i extraordinàries de l'assemblea general i fixar l'ordre del dia.

b) Proposar a l'assemblea el nomenament de la persona que ocupi la gerència.

c) Donar el vistiplau a les actes i les certificacions, si s'escau, dels acords de l'assemblea general.

d) Executar el pressupost de despeses de l'entitat gestora, que pot delegar en la persona que ocupi la gerència.

Article 24. La secretaria

1. Actua com a secretari de l'assemblea el membre de l'entitat que designi l'assemblea en la sessió constitutiva o en les sessions de les renovacions successives.

Aquesta designació s'ha de fer, en tot cas, de la mateixa manera i amb els mateixos terminis que per a la designació de la presidència de l'entitat gestora.

2. El secretari té les funcions següents:

a) Estendre l'acta de cada sessió de l'assemblea.

b) Emetre els certificats dels acords presos per l'assemblea.

c) Assistir el president en la convocatòria de les sessions de l'assemblea.

d) Notificar els acords de l'assemblea general, si escau.

e) Executar, per ordre de la presidència, els treballs que li encomani l'assemblea.

f) Ésser el dipositari i el custodi de les actes.

g) Vetllar pels fons de l'entitat.

h) Portar la comptabilitat.

i) Recaptar les quotes i lliurar els requeriments corresponents quan calgui.

3. Les funcions que estableixen les lletres g, h i i de l'apartat 2 corresponen a la persona que ocupi la tresoreria, en el cas que l'entitat gestora creï aquesta figura.

Article 25. La gerència

1. La gerència és l'òrgan d'administració i execució de l'entitat que ha d'exercir les funcions que li encomanin o deleguin la presidència o l'assemblea general, sota la direcció i la supervisió del president.

2. La designació de la persona que ocupa la gerència ha de recaure en una persona amb professionalitat i experiència acreditades.

3. El gerent assisteix a les sessions de l'assemblea general amb veu però sense vot.

4. Corresponen a la gerència les funcions següents:

a) Elaborar el pressupost de l'àrea, de la liquidació i dels comptes anuals, amb la memòria anual d'activitats corresponent.

b) Aplicar el pla d'actuació de l'àrea i proposar plans i programes concrets d'actuació.

c) Proposar finançaments aliens.

d) Elaborar la proposta d'informe que ha d'aprovar l'assemblea general relatiu a la reclamació contra la liquidació de les quotes.

e) Gestionar el cobrament de les quotes sota la supervisió de la presidència.

f) Proposar a l'assemblea general, o a l'òrgan col·legiat de l'entitat gestora que correspongui, que adopti l'acord necessari per a sol·licitar a l'ajuntament l'inici de la via de constrenyiment per al cobrament de les quotes impagades.

g) Dirigir el personal a càrrec de l'entitat gestora.

h) La resta de tasques que l'assemblea general o la presidència li encomanin.

Capítol V. Finançament de les àrees de promoció econòmica urbana

Article 26. Recursos econòmics

Són recursos econòmics de les àrees de promoció econòmica urbana, i que gestiona cada entitat gestora, els següents:

a) Les quotes a càrrec de les persones titulars del dret de possessió sobre els locals inclosos en l'àmbit de l'àrea, d'acord amb el que estableix la lletra a de l'article 3.3. Aquestes quotes han de cobrir la totalitat de la despesa pressupostada en el conveni subscrit amb l'ajuntament, i també la quantitat destinada a la reserva que estableix l'article 10.2.c.

b) Les aportacions en espècie, els crèdits, les donacions i els patrocinis, i també els ingressos obtinguts per les vendes de béns i serveis i per les rendes i els productes del seu patrimoni.

c) Les subvencions i els ajuts públics de les administracions.

Article 27. Liquidació i exacció de les quotes

1. L'obligació del pagament de les quotes neix amb la publicació de l'ordenança municipal reguladora de la creació de quotes i de la gestió aplicable per al cobrament.

2. Estan obligades al pagament de les quotes totes les persones titulars del dret de possessió sobre els locals inclosos a l'àrea de promoció econòmica urbana. En cas que hi hagi una pluralitat de persones titulars del dret de possessió, aquestes estan obligades de manera solidària.

3. El conveni subscrit entre l'entitat gestora i l'ajuntament ha d'establir els criteris a partir dels quals es determina la quantia de les quotes.

L'import de les aportacions i de les quotes ha d'ésser equitatiu, basat en criteris objectius i suficients per a finançar el pla d'actuació durant tota la durada de l'àrea de promoció econòmica urbana.

Les quotes es determinen en funció dels coeficients establerts en l'article 8.

4. La gestió del cobrament de les quotes correspon a la gerència de l'entitat gestora. No obstant això, el conveni pot preveure que la gestió del cobrament l'efectuï la hisenda municipal. En aquest últim cas, el conveni ha de preveure les despeses que aquest servei comporta a l'ajuntament i els requeriments establerts per la normativa de protecció de dades per a fer l'encàrrec de tractament.

5. Contra la liquidació de les quotes que han d'abonar les persones titulars del dret de possessió dels locals inclosos a l'àrea es pot interposar una reclamació davant l'ajuntament en el termini de quinze dies a comptar de la notificació de la liquidació.

Per a resoldre la reclamació, l'ajuntament ha de sol·licitar un informe preceptiu a l'entitat gestora perquè es pronunciï sobre els motius de la reclamació.

L'ajuntament disposa d'un termini de tres mesos per a resoldre les reclamacions. Transcorregut el termini sense que l'ajuntament hagi dictat resolució, la reclamació s'entén desestimada.

6. Les quotes impagades han d'ésser reclamades per l'entitat gestora al deutor perquè satisfaci l'import en el termini d'un mes. Aquesta reclamació s'ha de fer prèviament a la sol·licitud a l'ajuntament de l'inici de la via de constrenyiment. Transcorregut el dit termini sense que s'hagi liquidat la quota, l'òrgan que tingui atribuïda aquesta funció segons els estatuts de l'entitat gestora

ha d'acordar sol·licitar a l'ajuntament que iniciï el procediment per al cobrament de les quotes impagades per la via de constrenyiment, d'acord amb la normativa aplicable.

7. S'exclou expressament la responsabilitat de l'ajuntament en el cas que es produeixi una recaptació fallida de quotes en la via de constrenyiment per la insolvència de l'obligat al pagament.

Article 28. Pressupost

1. Les entitats gestores de les àrees de promoció economia urbana han d'ajustar llur activitat al pressupost que anualment ha d'aprovar l'assemblea general, d'acord amb les accions anuals previstes en el pla d'actuació.

2. El pressupost ha d'especificar, amb el grau màxim de desglossament, la totalitat de les despeses i els ingressos previstos i ha d'incloure els costos derivats de la gestió del procés de constitució de les àrees de l'organisme públic local que pertoqui, i també els derivats del cobrament de les quotes quan es concertin amb la hisenda local.

El pressupost també ha d'incloure una reserva destinada a la compensació d'increments imprevisibles de costos de les actuacions projectades, i també a la cobertura de pèrdues d'ingressos derivades del pagament incomplert o impuntual de les quotes. També ha d'incloure les eventuals despeses de liquidació de l'entitat gestora en el termini de vigència del conveni.

3. S'ha d'adjuntar al pressupost:

a) A l'estat de despeses, una descripció analítica de les quantitats que es projecta invertir en cadascuna de les activitats de l'àrea de promoció econòmica urbana durant l'exercici següent, i si escau, els pressupostos proposats pels diferents proveïdors de béns i serveis.

b) A l'estat d'ingressos, la quantificació de les aportacions i de les quotes que correspondrà abonar en l'exercici econòmic a cadascuna de les persones titulars del dret de possessió dels locals inclosos a l'àrea; l'import de les aportacions voluntàries o donacions que s'hagin rebut; i l'import de les subvencions i els ajuts públics al quals s'han compromès les diferents administracions públiques.

4. El pressupost pot preveure modificacions de les accions previstes en el pla d'actuació, tant pel que fa al termini d'execució com al tipus d'acció. Aquestes modificacions no poden alterar en cap cas l'import total pressupostat pel pla d'actuació per a tot el període de vigència, sens perjudici del que estableix l'article 15.

Article 29. Elaboració i aprovació del pressupost

1 La gerència, d'acord amb els criteris fixats per la presidència, elabora anualment el projecte de pressupost durant els tres últims mesos de cada exercici econòmic. El projecte de pressupost ha d'anar acompanyat dels elements següents:

a) La liquidació del pressupost de l'exercici anterior.

b) Un informe de gestió que inclogui, com a mínim, l'aplicació dels recursos de què disposa l'àrea de promoció econòmica urbana, dels resultats pràctics de la seva gestió, dels problemes sorgits en l'execució i de les propostes de millora que es considerin necessàries.

c) Un informe econòmic redactat per un auditor de comptes i un informe sobre la gestió dels recursos humans en el cas que el pressupost excedeixi de cent mil euros.

2. Un cop aprovat el pressupost per l'assemblea general, s'ha de fer públic, en el termini de quinze dies, en el web de l'ajuntament i en el de l'entitat gestora, si en té, i s'ha de notificar a totes les persones titulars del dret de possessió dels locals que integren l'àrea de promoció econòmica urbana.

3. Les persones titulars del dret de possessió dels locals incloses a l'àrea de promoció econòmica urbana poden presentar davant l'ajuntament una reclamació contra el pressupost aprovat en el termini d'un mes a comptar de la publicació en el web de l'ajuntament.

Per a resoldre la reclamació, l'ajuntament ha de sol·licitar un informe preceptiu a l'entitat gestora perquè es pronunciï sobre els motius de la reclamació.

L'ajuntament disposa d'un termini de tres mesos per a resoldre les reclamacions. Transcorregut el termini sense que l'ajuntament hagi dictat resolució, la reclamació s'entén desestimada.

Capítol VI. Extinció i liquidació de les àrees de promoció econòmica urbana

Article 30. Extinció i liquidació

1. L'extinció d'una àrea de promoció econòmica urbana es produeix per resolució o extinció del conveni subscrit entre l'ajuntament corresponent i l'entitat gestora per qualsevol dels motius establerts en el conveni o en l'ordenament jurídic. L'extinció de l'àrea comporta necessàriament la dissolució de l'entitat gestora i requereix, en qualsevol cas, donar-ne compte al ple de l'ajuntament.

2. No és procedent l'aprovació de la dissolució de l'entitat gestora mentre hi hagi obligacions pendents o l'entitat gestora tingui procediments judicials pendents d'una sentència ferma.

3. Un cop l'ajuntament ha acordat la dissolució, la presidència, o l'òrgan que determinin els estatuts de l'entitat gestora, es transforma en òrgan de liquidació per a atendre el pagament dels deutes, el cobrament dels ingressos pendents i per a la distribució del romanent, si escau, d'acord amb els estatuts o les regles de funcionament.

La distribució del romanent, si s'escau, s'ha de fer entre totes les persones titulars del dret de possessió dels locals inclosos a l'àrea, d'acord amb llur participació calculada segons el que estableix l'article 27.

El document definitiu de liquidació, que ha d'incloure, si s'escau, la distribució del romanent, l'ha d'aprovar l'òrgan competent de l'ajuntament en el termini d'un mes a comptar de la data de presentació del document definitiu de liquidació.

4. L'ajuntament ha de comunicar a la direcció general competent en matèria de comerç l'extinció de l'àrea de promoció econòmica urbana per tal d'inscriure aquesta extinció en el Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya i publicar-la en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Títol II. Especialitats de la regulació de les àrees de promoció econòmica urbana en polígons d'activitat econòmica

Article 31. Règim normatiu

1. És aplicable a les àrees de promoció econòmica urbana que es constitueixen i desenvolupen en polígons d'activitat econòmica, juntament amb el que determina aquesta llei, la regulació específica continguda en aquest títol.

2. Les referències que el títol I fa a «local» s'han d'entendre fetes a «nau» o «parcel·la sense construcció» en el cas de les àrees de promoció econòmica urbana que es constitueixen i desenvolupen en polígons d'activitat econòmica.

Article 32. Definicions relatives a les àrees en polígons d'activitat econòmica

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

a) Polígon d'activitat econòmica: tota delimitació en sòl urbà superior a 0,5 hectàrees d'un o diversos municipis en què s'estableixi pel planejament urbanístic l'ús industrial o l'ús logístic com a predominant i que figuri en el Sistema d'Informació de Polígons d'Activitat Econòmica del departament competent en matèria d'indústria, amb tota la informació completa.

b) Àrea de promoció econòmica urbana en un polígon d'activitat econòmica: zona geogràfica d'un o diversos municipis, prèviament delimitada, integrada per naus, parcel·les de servei i parcel·les sense construcció situades dins el seu àmbit i en què es preveu l'execució d'un pla d'actuació que s'ha d'adequar a les finalitats d'interès general de l'article 1.2.

c) Nau: construcció i edificació amb accés, tant per viabilitat pública com privada, en què s'exerceix una activitat econòmica empresarial.

També es consideren naus, als efectes d'aquesta llei, aquelles en què en el moment de la constitució de l'àrea de promoció econòmica urbana no s'hi exerceix cap activitat econòmica empresarial però que són susceptibles de poder-se-n'hi desenvolupar.

La manca d'adequació d'una nau a les normatives i els reglaments vigents per a l'exercici de l'activitat no en limita la consideració com a tal.

d) Parcel·la sense construcció: qualsevol superfície de sòl en què es pot construir o edificar per a desenvolupar una activitat econòmica empresarial.

e) Parcel·la de servei: qualsevol superfície de sòl construïda amb edificacions diferents de les naus industrials destinades a servei del mateix polígon d'activitat econòmica.

Article 33. Funcions de les entitats gestores de les àrees de promoció econòmica urbana en polígons d'activitat econòmica

1. Les funcions determinades en els plans d'actuació de les àrees de promoció econòmica urbana no poden substituir o disminuir en cap cas les competències i els serveis municipals que presta l'ajuntament.

2. Les funcions de les entitats gestores de les àrees de promoció econòmica urbana en polígons d'activitat econòmica han de tenir en consideració l'atribució de responsabilitats següent:

a) Elements privatius de titularitat privada, com ara els centres de producció o transformació, les zones logístiques i de magatzem, les oficines i les zones de serveis que són responsabilitat dels que n'exerceixen els drets de possessió.

b) Elements comuns de titularitat privada, com ara depuradores, recollida selectiva de residus, xarxa contra incendis, vials interiors, aparcaments privats, infraestructures de seguretat, entre altres, que són responsabilitat dels que n'exerceixen els drets de possessió, en col·laboració amb l'entitat gestora.

c) Elements comuns de titularitat privada d'empreses de serveis i subministraments, com ara xarxes elèctriques i de comunicació, i xarxes d'abastament d'aigua, gas i sanejament, que, pel que fa al manteniment, la reposició i la modernització, són responsabilitat de les empreses de serveis i subministraments.

d) Elements comuns de titularitat pública, com ara vials públics, senyalització horitzontal i vertical, xarxa de clavegueram, xarxa d'enllumenat públic, zones verdes públiques, aparcaments públics, residus urbans que no siguin responsabilitat directa del productor en funció del que determini la normativa corresponent, entre altres, que, pel que fa a la neteja, el manteniment i la reposició, són responsabilitat de l'Administració local, en col·laboració amb l'entitat gestora, o de les entitats de conservació amb qui hagi establert un acord l'ajuntament o l'Administració local.

Article 34. Projecte de delimitació de de les àrees de promoció econòmica urbana en polígons d'activitat econòmica

En el projecte per a la delimitació de d'una àrea de promoció econòmica urbana en un polígon d'activitat econòmica s'ha d'incloure, a més del que estableix l'article 7, i a títol informatiu, l'avaluació de la recaptació anual que es fa en l'àmbit delimitat d'acord amb l'impost de béns immobles sobre solars, terrenys i naus, i també per l'impost d'activitats econòmiques, amb relació al conjunt de les activitats empresarials que en formen part.

Article 35. Superfície construïda ponderada de les àrees de promoció econòmica urbana en polígons d'activitat econòmica

Constitueix la superfície construïda ponderada total (SCPT) de d'una àrea de promoció econòmica urbana el sumatori de la totalitat de les superfícies construïdes ponderades de les naus (SCPN).

La comptabilització de la superfície construïda ponderada pel que fa a naus, parcel·les i parcel·les de serveis resulta de l'aplicació de la fórmula següent:

$$SCPT = sc1 + 0{,}9\ sc2 + 0{,}7\ sc3 + 0{,}5\ sc4$$

On:

SCPT = superfície construïda ponderada total
sc1 = superfície construïda cadastral de la nau fins a 2.500 m^2
sc2 = superfície construïda cadastral de la nau superior a 2.500 m^2 i fins a 5.000 m^2
sc3 = superfície construïda cadastral de la nau superior a 5.000 m^2 i fins a 10.000 m^2
sc4 = superfície construïda cadastral de la nau superior a 10.000 m^2

En el cas de les àrees de promoció econòmica urbana delimitades que disposin de parcel·les individualitzades de sòl disponible per a l'activitat econòmica sense edificació construïda, la SCPT es calcula aplicant un coeficient reductor del 50% sobre la totalitat de metres quadrats de superfície de la parcel·la.

En el cas de les àrees de promoció econòmica urbana delimitades que disposin de parcel·les de serveis amb activitat, la SCPN es calcula aplicant un coeficient reductor del 25% sobre la totalitat dels metres quadrats de superfície de la parcel·la.

Article 35 bis. Iniciativa i Aprovació del projecte

1. La iniciativa per a delimitar i constituir l'àrea de promoció econòmica urbana en el polígon d'activitat econòmica correspon, indistintament, a les persones que acreditin que són titulars d'un mínim del 25% dels drets de possessió de naus, parcel·les, i parcel·les de servei en l'àmbit territorial objecte de l'àrea, o a qualsevol associació empresarial territorial de l'àmbit de l'àrea que hagi desenvolupat la seva activitat a la zona durant un període mínim ininterromput de cinc anys, o a l'ajuntament del municipi en què es vol delimitar l'àrea si compta, com a mínim, amb l'informe favorable d'una de les organitzacions empresarials territorials representatives de la zona afectada.

2. Per a aprovar el projecte cal la participació del 50%, com a mínim, dels titulars del dret de possessió de les naus, parcel·les i parcel·les de servei, inclosos en l'àmbit de àrea, que representin el 50%, com a mínim, de la superfície construïda ponderada de la totalitat de les naus, parcel·les i parcel·les de servei tal com es comptabilitza en l'article 35. El projecte es considera aprovat si obté el vot favorable de la majoria dels vots emesos que representin, alhora, la majoria de la superfície construïda ponderada que hagi exercit el dret de vot

3. Per a qualsevol altra exercici del dret de vot o exercici de la representativitat en l'àmbit de l'àrea de promoció econòmica urbana, s'ha de tenir en compte sempre el tant per cent de superfície construïda ponderada corresponent de cada titular del dret de possessió, tal com es comptabilitza en l'article 35.

Article 36. Registre i procediment d'inscripció

1. Les àrees de promoció econòmica urbana constituïdes en polígons d'activitat econòmica s'inscriuen en la secció específica del Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya.

2. La inscripció en el Registre correspon a la direcció general competent en matèria d'inversió industrial.

3. Amb relació al procediment d'inscripció en el Registre, el plànol a què fa referència l'article 17.e ha d'incloure la delimitació geogràfica de l'àrea de promoció econòmica urbana en format compatible (format shape).

Article 37. Impuls i dinamització dels polígons d'activitat econòmica

1. La direcció general competent en matèria d'inversió industrial, en el marc de les seves funcions i competències, les diputacions i els consells comarcals han d'executar també les accions de sensibilització, coordinació amb els ajuntaments i les entitats de gestió, impuls i dinamització dels polígons d'activitat econòmica i actualització del Sistema d'Informació de Polígons d'Activitat Econòmica, l'avaluació i classificació dels polígons d'activitat econòmica, i també tot el que correspongui a la comercialització que permeti fer visible la capacitat industrial i logística d'aquests polígons a Catalunya.

2. Per acord del Govern, en funció dels àmbits competencials dels diferents departaments i per tal de vetllar per l'impuls i la modernització dels polígons d'activitat econòmica, es poden promoure mecanismes i eines d'actuació per a atendre el conjunt de les finalitats a què fa referència l'apartat 1.

3. En l'actualització del Sistema d'Informació de Polígons d'Activitat Econòmica hi han de constar també els polígons d'activitat econòmica supramunicipals.

Article 38. Quotes

1. Als efectes de la liquidació i l'exacció de quotes, aquestes es determinen en funció de la superfície construïda ponderada total (SCPT) d'acord amb l'article 35, de manera que el pressupost anual presentat per l'entitat gestora perquè sigui aprovat es divideix entre el total de la SCPT, i el quocient resultant estableix la quota ordinària final per metre quadrat ponderat que s'ha d'aplicar a cada nau o parcel·la en funció de la seva superfície ponderada.

2. En el conveni, i d'acord amb l'article 13.2.d, s'han de fixar, entre altres, els criteris concrets d'aplicació de la meritació de les quotes ordinàries amb efectes sobre la titularitat del dret de possessió a 1 de gener de cada exercici; també els criteris de les quotes extraordinàries, si s'escau, que amb caràcter general han d'aplicar el mateix sistema de càlcul, i també els ajustaments necessaris de les quotes per a la modificació, durant l'exercici, de la SCPT.

Article 39. Ajuts públics en el pressupost de les àrees de promoció econòmica urbana

Als efectes dels polígons d'activitat econòmica, les especificacions que estableix el pressupost en l'article 28.3.b amb relació a altres ingressos provinents de subvencions públiques poden incorporar, si així s'estableix en el conveni entre l'entitat gestora i l'ajuntament, una assignació proporcional i equilibrada de subvencions en funció de l'esforç tributari que ja es du a terme a l'àrea delimitada per la comunitat empresarial segons l'article 34.

Article 40. Classificació dels polígons d'activitat econòmica

1. Els polígons d'activitat econòmica inclosos en el Sistema d'Informació de Polígons d'Activitat Econòmica es classifiquen, d'acord amb llurs característiques, les dotacions d'infraestructures i els serveis que es presten, en quatre categories:

- Bàsic.
- Consolidat.
- Avançat.
- Excel·lent.

2. Els polígons d'activitat econòmica de tipus bàsic són els que compleixen els requisits i els serveis bàsics que estableixen el planejament urbanístic i el projecte d'urbanització. Per a optar a una classificació diferent de la de bàsic cal que el polígon estigui recepcionat definitivament, que l'impulsi una entitat de gestió per a la delimitació d'una àrea de promoció econòmica urbana d'acord amb aquesta llei, i que es compleixin nivells de servei en el polígon d'activitat econòmica amb relació als atributs que estableix l'article 41.

Article 41. Atributs de servei i infraestructura per a la classificació dels polígons d'activitat econòmica

1. Els atributs que es prenen en consideració per a classificar els polígons d'activitat econòmica en les categories que estableix l'article 40 es distribueixen entre els àmbits següents:

a) Serveis a les empreses:

Gerència professionalitzada.

Gestió conjunta de l'energia.

Depuradora d'aigües residuals i industrials.

Recollida i gestió de residus.

Borsa de subproductes.

Viver d'empreses, acceleradora o servei d'emprenedoria.

Centre de serveis compartits.

Senyalització homogènia i directori d'empreses.

Servei de vigilància i seguretat.

Tant per cent de sòl disponible per a noves implantacions (versus el tant per cent total de sòl).

Servei de recollida d'aigües pluvials i aprofitament per a reg.

Servei de correus i missatgeria integrat.

Serveis i oficines bancàries i financeres.

b) Serveis a les persones:

Transport públic en autobús.

Transport públic en metro.

Transport públic en ferrocarril.

Llar d'infants.

Centre de formació per als treballadors.

Centre de salut laboral.

Centre de lleure i gimnàs.

Aparcament per a treballadors.

Serveis d'oci: botigues i restaurants.

Condicions d'accessibilitat.

c) Infraestructures:

Pla de mobilitat.

Pla de seguretat i emergències.

Carril bici.

Zones verdes comunes.

Connexió ferroviària de mercaderies integrada.

Subministrament de gas canalitzat.

Subministrament elèctric.

Disponibilitat suficient de subministrament elèctric per a noves implantacions.

Xarxa de banda ampla de fibra òptica, punt d'accés al polígon.

Xarxa de banda ampla de fibra òptica, punt d'accés a la parcel·la.

Xarxa contra incendis.

Condicions d'accessibilitat.

Infraestructura de recàrrega de vehicles elèctrics.

Enllumenat públic dotat amb mesures d'eficiència energètica.

d) Serveis logístics:

Aparcament de camions.

Benzinera.

Bàscula.

Rentatge de vehicle pesant.

Inspecció tècnica de vehicles.

Reparació de vehicle pesant.

Accessos i vials condicionats per a vehicles de gran tonatge.

2. Els atributs que s'indiquen en les quatre categories de serveis de l'apartat 1 ho són a títol informatiu. El desplegament reglamentari corresponent ha de detallar, per a cada classificació del polígon d'activitat econòmica, el mode i el procediment d'avaluació d'aquests atributs.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Ajuts

El departament competent en matèria de comerç i indústria, en funció de les disponibilitats pressupostàries, ha d'assignar en cada un dels tres primers exercicis de vigència d'aquesta llei una línia d'ajuts per a la sensibilització, l'impuls, l'assistència tècnica i la realització del pla d'actuació per al millorament i la modernització de les àrees de promoció econòmica urbana, destinat a les entitats que en siguin promotores.

Disposició addicional segona. Repositori únic d'informació relativa als polígons d'activitat econòmica

El web del Sistema d'Informació de Polígons d'Activitat Econòmica, en el portal web de la Generalitat, esdevé el repositori únic d'informació amb relació als polígons d'activitat econòmica, tant pel que fa al mapa d'aquests polígons, a la informació agregada i a la informació individualitzada de cada polígon, i també a l'impuls a llur comercialització, d'acord amb el que estableix el Pacte nacional per a la indústria.

Disposició addicional tercera. Fórmules alternatives de gestió per als polígons d'activitat econòmica

Es poden adoptar altres fórmules de gestió per als polígons d'activitat econòmica, o altres models de gestió publicoprivada dels polígons industrials logístics, impulsades pel sector públic de la Generalitat. S'han de regular, en qualsevol cas, per la normativa pròpia i no els és aplicable el títol II d'aquesta llei.

Disposició derogatòria

Es deroguen l'article 73.2 i la disposició final tercera de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires.

Disposicions finals

Disposició final primera. Modificació de la Llei 18/2017

1. Es modifiquen les lletres i i l, i s'afegeix una lletra, la n, a l'article 4 de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires, que resten redactades de la manera següent:

«i) Venda de productes i prestació de serveis a distància: l'activitat comercial, feta en el marc d'un sistema organitzat de venda o prestació de serveis a distància, sense presència física simultània de la persona compradora del producte o adquirent dels serveis i la persona venedora del producte o prestadora del servei, i en la qual s'utilitzen tecnologies de comerç electrònic o altres mitjans de comunicació a distància fins al moment de la subscripció del contracte.»

«l) Venda o prestació de serveis fora d'establiment: l'activitat comercial que es fa amb presència física simultània de la persona venedora o prestadora de serveis i de la compradora o adquirent del producte o servei en un lloc diferent de l'establiment de la persona venedora o prestadora del servei. S'inclouen en aquest concepte la venda domiciliària i la que es du a terme en el lloc de treball del comprador o adquirent, en llocs d'esbarjo, en reunions i en excursions organitzades, i en altres situacions similars, encara que el venedor no disposi d'establiment comercial. També tenen aquesta consideració les vendes i les prestacions de serveis fetes a distància o en l'establiment comercial de la persona venedora o prestadora, després que hi hagi hagut un contacte personal entre la persona venedora o prestadora de serveis i la persona compradora o adquirent, amb presència física simultània en un lloc que no sigui l'establiment comercial. No són vendes fora d'establiment comercial la venda no sedentària ni les vendes en fires i mercats.»

«n) Central de compres i serveis: l'operador que, disposant de recursos econòmics i personalitat jurídica pròpia, té per objectiu desenvolupar activitats i prestar serveis a les empreses independents que, amb esperit de cooperació, s'han associat a la seva organització per mitjà d'una reglamentació interna per a millorar la seva posició competitiva en el mercat.»

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 18/2017, que resta redactat de la manera següent:

«1. Aquesta llei regula l'activitat comercial com a activitat empresarial, feta a l'engròs o al detall, que consisteix a posar a disposició del mercat béns i, si s'escau, serveis complementaris, inclosos els supòsits en què les mercaderies són sotmeses a processos de transformació, tractament o condicionament habituals en el comerç.»

3. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 14 de la Llei 18/2017, que resten redactats de la manera següent:

«2. Totes aquestes activitats i prestacions de servei estan sotmeses tant a les condicions formals, d'informació i desistiment que estableixin les disposicions que transposin a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2011/83/UE, del Parlament Europeu i del Consell, del 25 d'octubre de 2001, sobre els drets dels consumidors, per la qual es modifiquen la Directiva 93/13/CEE i la Directiva 1999/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, i es deroguen la Directiva 85/577/CEE, del Consell, i la Directiva 97/7/CE, del Parlament Europeu i del Consell, com a les determinacions d'aquesta llei en general i específicament del títol IV.

»3. Per a dur a terme una activitat comercial o una prestació de serveis efímeres, la persona titular o bé la promotora, en el cas que es projecti dur a terme l'activitat d'una manera col·lectiva, han de presentar en cada ocasió a la finestreta única empresarial, pels canals de comunicació que s'habilitin en cada moment, una declaració responsable en què manifestin que l'activitat s'adequa a la normativa vigent en matèria de comerç i en matèria de segure-

tat d'esdeveniments de caràcter públic, sens perjudici del compliment de les altres obligacions que estableixin les normatives sectorials corresponents o els municipis. La declaració responsable ha d'anar adreçada a la direcció general competent en matèria de comerç i a l'ajuntament del municipi en què s'hagi de dur a terme l'activitat o la prestació de serveis efímeres.»

4. Es modifica el punt tercer de la lletra a de l'apartat 7 de l'article 15 de la Llei 18/2017, que resta redactat de la manera següent:

«3a. Cessió en favor del cònjuge o parella estable, o en favor d'un familiar de fins al segon grau.»

5. Es modifica la condició 1a de la lletra c de l'apartat 1 de l'article 23 de la Llei 18/2017, que resta redactada de la manera següent:

«1a. La venda d'excedents en un espai d'un establiment comercial no dedicat exclusivament a la venda d'aquest tipus de producte només es pot dur a terme si els productes que s'hi ofereixen procedeixen exclusivament de l'estoc de la mateixa empresa i n'han format part durant un mínim de nou mesos.»

6. S'afegeix un apartat, el 5 bis, a l'article 24 de la Llei 18/2017, amb el text següent:

«5 bis. En cas que l'activitat de promoció afecti productes o serveis venuts anteriorment al mateix establiment en condicions habituals, s'ha d'indicar, com a preu anterior a la promoció, el preu menor aplicat el mes anterior sobre productes o serveis idèntics.»

8. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 32 de la Llei 18/2017, que resten redactats de la manera següent:

«1. L'oferta pública de venda d'un determinat producte o servei comporta l'obligació de subministrar-lo al preu anunciat a tots els demandants que l'hagin sol·licitat dins el termini de vigència i, si escau, compleixin les condicions d'adquisició. En cap cas el subministrament del producte o servei no es pot diferir més enllà dels quinze dies següents al dia en què s'hagi formulat la sol·licitud. Resten exclosos d'aquestes obligacions els productes alimentaris peribles que es trobin en una data pròxima a la seva inutilització per al consum.»

«3. Resten exclosos de les obligacions que estableix aquest article els productes inclosos i anunciats en el marc d'una promoció de vendes amb finalitat extintiva.»

9. Es modifica l'apartat 4 de l'article 37 de la Llei 18/2017, que resta redactat de la manera següent:

«4. Els ajuntaments, per raons d'ordre públic, de convivència o de salut pública, poden prohibir la venda de begudes alcohòliques en horari nocturn d'acord amb el que determina la Llei 20/1985, del 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència, o la legislació que la substitueixi, amb la comunicació corresponent al departament competent en matèria de comerç.»

10. S'afegeix un apartat, el 16 bis, a l'article 72 de la Llei 18/2017, amb el text següent:

«16 bis. Amb relació als esdeveniments artesans a què fa referència l'article 50, és infracció lleu dur a terme activitats amb la denominació artesana sense incloure productes elaborats per persones o empreses amb l'acreditació del carnet d'artesà o d'empresa artesana i amb el distintiu de productes d'artesania.»

12. Es modifica l'apartat 8 de l'article 73 de la llei 18/2017, que resta redactat de la manera següent:

«8. Amb relació a les infraccions de l'article 72.16 en matèria d'horaris comercials, és infracció greu que l'empresa infractora superi, dins l'àrea d'influència de l'establiment en qüestió, la quota del 10% en un sector determinat de l'activitat comercial».

13. S'afegeixen dues lletres, la f i la g, a l'apartat 1 de l'article 85 de la Llei 18/2017, amb el text següent:

«f) Apartat 16, lletra a, en cas d'incompliment dels acords que estableix l'article 37.3 i que puguin adoptar els ajuntaments.

»g) Apartat 17, amb relació als esdeveniments artesans.»

14. Es modifica l'apartat 2 de l'article 85 de la Llei 18/2017, que resta redactat de la manera següent:

«2. Les corporacions locals, en l'àmbit de les competències pròpies segons la legislació de règim local, poden imposar sancions per les infraccions greus tipificades a l'article 73, apartats 5, 9 i 11, si no hi ha una ordenança municipal que estableixi un règim sancionador propi en aquestes matèries.»

Disposició final segona. Règim especial del municipi de Barcelona

1. Aquesta llei i les disposicions que la despleguen són aplicables al municipi de Barcelona, sens perjudici del caràcter prevalent de la normativa que conforma el règim especial d'aquest municipi.

2. En el marc del règim especial de la ciutat de Barcelona, es reconeix a aquest municipi competència i capacitat suficient en matèria de comerç i foment de l'activitat econòmica empresarial per desplegar reglamentàriament aquesta llei i concretar, en especial, els criteris per a la planificació i la delimitació territorial de les àrees de promoció econòmica urbana dins la distribució territorial de la ciutat en districtes; les especificitats procedimentals per l'aprovació de les àrees de promoció econòmica urbana; els criteris i les funcions que cal ponderar en el pla d'actuació, i els instruments de tutela necessaris sobre les entitats gestores, per a preservar l'interès públic.

Disposició final tercera. Desplegament

1. S'autoritza el Govern perquè aprovi les disposicions necessàries per a aplicar aquesta llei.

2. Per ordre de la persona titular del departament competent en matèria d'indústria, s'ha d'establir la ponderació de cada un dels serveis que estableix l'article 41, i també la definició d'altres atributs de serveis i d'infraestructura i el procediment per a sol·licitar i atorgar la classificació de cada polígon d'activitat econòmica en una categoria concreta.

Palau del Parlament, 10 de desembre de 2020

El secretari de la Comissió, Jordi Munell i Garcia; el president de la Comissió, José María Cano Navarro

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

Article 1. Objecte i finalitat

Esmena 2
GP de Catalunya en Comú Podem (1)
De modificació de l'apartat 1 de l'article 1.

1.1. L'objecte d'aquesta Llei és *la creació d'àrees de promoció econòmica urbana.*

Esmena 4
GP de Catalunya en Comú Podem (2)
De *modificació* a l'apartat 2 de l'article 1.

1.2 Les finalitats públiques d'interès general d'aquestes àrees són modernitzar i promocionar determinades zones urbanes, així com millorar la qualitat de l'entorn urbà mitjançant actuacions sostenibles; consolidar el model de ciutat compacta, complexa i cohesionada i mediambientalment eficient; *reforçar la activitat econòmica i comercial del municipi.*

Esmena 6
GP de Catalunya en Comú Podem (3)
D'addició de nou apartat 3 a l'article 1.

1.3 Donat el caràcter privat dels seus membres i les finalitats públiques de la seva intervenció, les APEUS es constituiran com a entitat urbanística col·laboradora, mitjançant la figura de les Juntes de compensació. Son doncs, entitats de naturalesa administrativa i, en allò que afecti la seva intervenció pública els serà d'aplicació la llei de contractes del sector públic.

Article 3. Àrees de promoció econòmica urbana

Esmena 10
GP de Catalunya en Comú Podem (6)
D'addició a l'apartat 3 de l'article 3.

3.3. Les *entitats gestores de les* APEU es financen amb les contraprestacions econòmiques o quotes que s'estableixin obligatòriament, que tenen la condició de prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari d'acord amb l'article 31.3 de la Constitució espanyola, i amb la disposició addicional primera de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i altres recursos als quals fa referència l'article 26 d'aquesta Llei.

Les prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari a les quals es refereix aquest apartat s'han de regular mitjançant una ordenança municipal i es calcularan d'acord amb els paràmetres que estableixin aquesta Llei i el conveni que preveu l'article 13.

Article 4. Entitats gestores i naturalesa jurídica

Esmena 12
GP Socialistes i Units per Avançar (2)
D'addició d'un incís a l'article 4

Article 4. Entitats gestores i naturalesa jurídica

Les APEU es gestionen per entitats privades, sense ànim de lucre *amb finalitat d'interès general* [...] i amb personalitat jurídica pròpia, [...], del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques.

Esmena 13
GP de Catalunya en Comú Podem (7)
De *modificació* a l'article 4.

Les APEU es gestionen per *Juntes de compensació amb participació de les administracions locals corresponents*, sense ànim de lucre, ~~i~~ amb personalitat jurídica pròpia *i naturalesa administrativa*, constituïdes per les persones que acreditin ser titulars del dret de possessió dels locals definits a l'article 6.2 d'aquesta Llei, Aquestes entitats, pel que fa a la seva organització i activitat, s'han de subjectar al que disposen aquesta Llei, els seus estatuts i, supletòriament, les disposicions de la Llei 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques.

Article 5. Funcions de les entitats gestores de les àrees de promoció econòmica urbana

Esmena 14
GP de Catalunya en Comú Podem (8)
D'addició a l'apartat 1 de l'article 5.

5.1 Les funcions de l'entitat gestora de l'APEU les determina el Pla d'actuació *i han de ser aprovades per l'administració local corresponent i subjectes a la llei de contractació pública.*

Esmena 16
GP de Catalunya en Comú Podem (9)
Supressió de les lletres a, f, l, n, o i modificació de les lletres p, q i r a l'apartat 2 de l'article 5.

p) Proposar, *sense caràcter vinculant*, a l'ajuntament corresponent ~~la vigilància especial~~ *els agents cívics* de l'APEU, ~~d'acord amb el que preveu el Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.~~

q) Proposar a l'ajuntament, *sense caràcter vinculant i atenent l'interès general*, corresponent que iniciï els tràmits per a la qualificació de zona turística a efectes d'horaris comercials.

r) ~~Altres funcions que tinguin com a objectiu principal la millora de l'APEU i del seu entorn urbà, o la complementació de qualsevol servei municipal, i~~ qualsevol altra funció que derivi del conveni subscrit amb l'ajuntament.

Esmena 22
GP de Catalunya en Comú Podem (11)
D'addició de nou apartat 5 a l'article 5.

5.5 L'entitat gestora de l'APEU remetrà anualment a l'Ajuntament un informe relatiu al compliment de les funcions que van justificar la creació de l'APEU i el seu impacte en el territori. L'Ajuntament exercirà la funció de control i avaluació del funcionament de l'APEU, en cas d'incompliment reiterat serà causa d'extinció o resolució de conveni subscrit amb l'Ajuntament.

Esmena 23
GP de Catalunya en Comú Podem (12)
D'addició de nou apartat 6 a l'article 5.

5.6 En cas cap l'entitat gestora de les APEU podrà exercir amb caràcter general les funcions pròpies de les entitats empresarials, i específicament la negociació col·lectiva i la formació tripartida.

Article 6. Iniciativa

Esmena 27
GP de Ciutadans (2)
D'*addició* de l'article 6, punt 1, lletra *b)*

6.1 La iniciativa per a la delimitació i constitució de l'APEU correspon a:

b. qualsevol associació empresarial territorial de la zona on es pretén delimitar l'APEU *que compti amb el 25% de representativitat privada de la zona on es vol impulsar* que hagi desenvolupat la seva activitat en aquesta zona durant un període mínim ininterromput de 5 anys [...]

Esmena 28
GP de Catalunya en Comú Podem (13)
D'addició a la lletra *b)* de l'apartat 1 de l'article 6

b) Qualsevol associació empresarial territorial de la zona on es pretén delimitar l'APEU que hagi desenvolupat la seva activitat en aquesta zona durant un període mínim ininterromput de 5 anys *i que acreditin tenir com a associats els titulars del dret de possessió d'almenys el 25% dels locals definits al punt 6.2 següent.*

Esmena 29
SP del Partit Popular de Catalunya (6)
~~De supressió~~ de la lletra *c),* de l'apartat 1, de l'article 6

[...] ininterromput de 5 anys.

~~c) L'ajuntament del municipi on es pretén delimitar l'APEU.~~

6.2. Als efectes d'aquesta [...].

Esmena 30
GP Socialistes i Units per Avançar (4)
~~De supressió~~ de la lletra *c)* de l'apartat 1 de l'article 6

Article 6. Iniciativa

6.1. La iniciativa per a la delimitació i constitució de l'APEU, correspon a:

[...]

~~c) L'ajuntament del municipi on es pretén delimitar l'APEU.~~

[...]

Esmena 31
GP de Catalunya en Comú Podem (14)
~~De supressió~~ de la lletra *c)* de l'apartat 1 de l'article 6

~~c) L'ajuntament del municipi on es pretén delimitar l'APEU.~~

Esmena 33
GP de Catalunya en Comú Podem (15)
De modificació de l'apartat 2 de l'article 6

6.2. Als efectes d'aquesta Llei es considera local la part d'un edifici, o l'edifici sencer, ~~amb accés directe des de la via pública on s'exerceix o sigui susceptible d'exercir~~, una activitat econòmica empresarial.

També es considera local, als efectes d'aquesta Llei, els solars sense edificar amb capacitat d'admetre una edificació on sigui possible desenvolupar qualsevol classe d'activitat econòmica empresarial.

S'exclouen els locals on es duguin a terme activitats sense ànim de lucre ~~i~~, activitats que no constitueixin activitat empresarial *i els equipaments públics, a excepció dels mercats municipals.*

Esmena 35
GP de Catalunya en Comú Podem (16)
D'addició de nou apartat 3 a l'article 6

6.3 L'aprovació definitiva de la delimitació dels APEU correspon a l'administració o administracions locals corresponents.

Article 7. Projecte de delimitació de l'àrea de promoció econòmica urbana

Esmena 37
GP de Catalunya en Comú Podem (17)
D'addició a la lletra *b)* de l'article 7

b) Si la iniciativa l'exerceix una associació, ha d'acreditar l'acord de l'assemblea general, *on consti el vot favorable de com a mínim el 25% dels titulars del dret de possessió dels locals*, per impulsar la iniciativa i l'arrelament de l'associació en l'àmbit que es pretén delimitar.

Esmena 39
GP de Catalunya en Comú Podem (18)
D'addició de nou apartat a l'article 7

7.2 Els ajuntaments queden habilitats, a efectes d'aquesta llei a realitzar cens dels local amb activitat empresarial al seu territori.

Article 8. Superfície construïda ponderada de l'APEU

Esmena 41
GP Socialistes i Units per Avançar (5)
De modificació de l'article 8

Article 8. Superfície construïda ponderada de l'APEU

La dimensió dels locals serà la que consti com a superfície construïda en el cadastre, en funció de la qual es determinaran els drets de votació i de pagament proporcional de la quota, tal com s'estableix a la taula següent:

Superfície construïda cadastral (scc)	***Dret de vot***
scc <300 m²	***1***
300 m² < scc < 800 m²	***1,5***
800 m² < scc < 1.300 m²	***2***
1.300 m² < scc < 2.500 m²	***3***
2.500 m² < scc < 10.000 m²	***4***
scc >10.000 m²	***5***

Esmena 43
GP de Ciutadans (4)
Addició a l'article 8 un apartat 2

Article 8. Drets de vot i obligacions de pagament de l'APEU

8.2 La superfície cadastral es minorarà de forma que quedin excloses del còmput de la superfície les plantes inferiors a la planta baixa, els aparcaments a cel obert i amb criteri general totes les superfícies no accessibles per al públic, com per exemple, els obradors dels forns, magatzems i oficines. El titular del dret de possessió sol·licitarà la minoració a través d'una Declaració Responsable, sense perjudici de la seva validació per part de l'entitat Gestora de l'APEU.

Article 9. Estatuts de l'entitat gestora

Esmena 49
GP de Catalunya en Comú Podem (19)
D'addició a la lletra *g)* de l'article 9

g) Procediment per efectuar les contractacions que es derivin de l'execució de les accions concretes previstes en el pla d'actuació, *que s'ha de regir pel previst en la normativa de contractació pública*, garantir l'adjudicació en les millors condicions tècniques i econòmiques.

Article 10. Pla d'actuació

Esmena 52
GP de Catalunya en Comú Podem (21)
D'addició a la lletra *g)* de l'apartat 2 de l'article 10.

g) Mecanismes d'avaluació dels resultats i de l'assoliment dels objectius del Pla d'actuació en relació amb els beneficis i les millores previstos, *dels que*

s'hauran de retre compte anualment tant en l'Assemblea de l'entitat gestora com davant l'administració o administracions locals corresponents.

Article 11. Procediment de delimitació de l'àrea de promoció econòmica urbana

Esmena 54
GP de Ciutadans (6)
D' addició in fine de l'article 11 punt 1 lletra *a)*

Article 11. Procediment de la delimitació de l'APEU

a) El projecte per delimitar [...] i cadascun dels ajuntaments dels municipis implicats.

Així mateix, l'ajuntament ha de verificar i validar que les dades presentades en el plànol a escala i cens locals afectats per la proposta de creació d'una APEU recollides a l'article 7, lletra b), són correctes i es corresponen amb els registres municipals. En cas de disconformitat o irregularitats ho haurà de comunicar als promotors de l'APEU, que hauran d'esmenar els errors i iniciar de nou el procediment de sol·licitud de creació d'una APEU.

Esmena 57
GP de Catalunya en Comú Podem (22)
D'addició a la lletra *b)* de l'apartat 1 de l'article 11.

b) L'òrgan competent de l'ajuntament, en un termini màxim de dos mesos a comptar des de la presentació de la sol·licitud, ha de resoldre motivadament l'aprovació inicial del projecte presentat. En el termini dels set dies següents a l'aprovació inicial, l'ajuntament ha de sotmetre el projecte a informació pública, com a mínim a la pàgina web de l'ajuntament *i als mitjans, digitals i/o impresos, de comunicació d'abast local en cas de la seva existència*, durant el termini d'un mes, amb notificació individual a cadascuna de les persones *que* formin part *del Grup Impulsor de l'APEU* titulars del dret de possessió dels locals de la zona delimitada al projecte presentat.

Esmena 60
GP de Ciutadans (8)
D'addició de l'article 11 punt 1 lletra *c)*

Article 11. Procediment de la delimitació de l'APEU

c. Transcorregut el termini de dos mesos [...], s'ha d'entendre desestimada. *Així mateix de forma preceptiva i obligatòria l'ajuntament haurà de presentar un informe positiu per part de l'òrgan competent municipal valorant que les actuacions que es proposen són compatibles amb la gestió de l'espai públic.*

Esmena 61
GP de Ciutadans (11)
De modificació de l'article 11 punt 1 lletra *c)*

Article 11. Procediment de delimitació de l'àrea de promoció econòmica urbana

1. Per delimitar una àrea de promoció econòmica urbana cal seguir el procediment següent:

c) Transcorregut el termini de dos mesos des de la presentació de la sol·licitud sense que l'òrgan competent de l'ajuntament hagi aprovat inicialment projecte presentat, s'ha d'entendre *estimat.*

Esmena 63
GP de Ciutadans (9)
D'addició de l'article 11 punt 1 lletra *d)*

Article 11. Procediment de la delimitació de l'APEU

d. Finalitzat el termini d'informació pública [...] que designi l'ajuntament. *Tindran dret a participar en el citat grup de treball les organitzacions i entitats que han fet al·legacions a la proposta d'APEU.*

Esmena 64
GP de Catalunya en Comú Podem (24)
D'addició a la lletra *d)* de l'apartat 1 de l'article 11.

d) Finalitzat el termini d'informació pública i rebudes les al·legacions, l'òrgan competent de l'ajuntament ha d'acordar la constitució d'un grup de treball paritari integrat, d'una banda, pels representants de l'ajuntament i, de l'altra, per representants designats pels sol·licitants. El grup de treball el presideix el regidor o la regidora que designi l'ajuntament, *o en qui delegui.*

Esmena 67
GP de Catalunya en Comú Podem (25)
De *modificació* a la lletra *g)* de l'apartat 1 de l'article 11.

g) La convocatòria per a la votació s'ha de notificar de forma *individual, acreditada i fefaent* a cadascuna de les persones titulars del dret de possessió esmentades al punt anterior. La comunicació s'ha de realitzar amb una antelació mínima de 30 dies a la data de votació acordada i ha d'indicar.

Esmena 72
SP del Partit Popular de Catalunya (14)
De modificació de la lletra *j),* de l'apartat 1, de l'article 11

[...] de l'APEU.

j) Per a l'aprovació del projecte serà necessari la participació, com a mínim, del *50%* dels titulars del dret de possessió dels locals inclosos a l'àmbit de l'APEU que representin, com a mínim, el *50%* de la superfície construïda ponderada de la totalitat dels locals inclosos, segons l'article 8 d'aquesta Llei.

El projecte es considerarà aprovat si obté el vot favorable *d'almenys el 50%* dels vots emesos que representin, [...].

Esmena 73
GP de Catalunya en Comú Podem (27)
De modificació a la lletra *j)* de l'apartat 1 de l'article 11.

j) Per a l'aprovació del projecte serà necessari la participació, com a mínim, del *50%* dels titulars del dret de possessió dels locals inclosos a l'àmbit de l'APEU que representin, com a mínim, el *50%* de la superfície construïda ponderada de la totalitat dels locals inclosos, segons l'article 8 d'aquesta Llei.

El projecte es considerarà aprovat si obté el vot favorable de la majoria *absoluta* dels vots emesos que representin, al mateix temps, la majoria *absoluta* de la superfície construïda ponderada dels locals representats pels titulars del dret de possessió que hagin exercit el dret de vot. *En cap cas, la xifra d'aprovació pot ésser inferior al nombre de titulars i superfície requerida per a la constitució del grup impulsor.*

Esmena 75
GP de Catalunya en Comú Podem (28)
~~De supressió~~ de l'apartat 2 de l'article 11.

Supressió de tot el text de l'apartat.

Esmena 76
SP del Partit Popular de Catalunya (15)
~~De supressió~~ de l'apartat 2, de l'article 11

Supressió de tot el text de l'apartat.

Esmena 77
GP Socialistes i Units per Avançar (11)
~~De supressió~~ de l'apartat 2 de l'article 11

Supressió de tot el text de l'apartat.

Esmena 78
GP de Catalunya en Comú Podem (23)
D'addició de nova lletra *b bis)* a l'apartat 1 de l'article 11

b bis) L'administració local té la potestat de modificar l'abast de l'APEU presentat.

Article 12. Aprovació definitiva de l'àrea de promoció econòmica urbana i constitució de l'entitat gestora

Esmena 81
GP de Catalunya en Comú Podem (29)
D'addició a l'apartat 2 de l'article 12.

12.2. L'acord del Ple de l'ajuntament, en el que s'aprova la constitució de l'APEU, s'ha de notificar *de forma individual, acreditada i feafent* a totes les persones titulars del dret de possessió dels locals que integren l'APEU.

Esmena 83
SP del Partit Popular de Catalunya (17)
~~De supressió~~ a l'apartat 4, de l'article 12

[...] l'assemblea general constitutiva de l'entitat gestora.

~~Quan la iniciativa l'hagi exercit l'ajuntament serà aquest qui convoqui la totalitat dels titulars del dret de possessió dels locals que integren l'APEU a l'assemblea general constitutiva de l'entitat gestora.~~

L'entitat gestora s'ha de constituir [...].

Esmena 84
GP Socialistes i Units per Avançar (13)
~~De supressió~~ a l'apartat 4 de l'article 12

Article 12. Aprovació definitiva de l'àrea de promoció econòmica urbana i constitució de l'entitat gestora

[...]

12.4. L'entitat gestora s'ha de constituir dins els tres mesos següents a la notificació de l'acord del Ple a tots els titulars del dret de possessió dels locals que integren l'APEU, per la qual cosa els promotors convocaran els titulars del dret de possessió a l'assemblea general constitutiva de l'entitat gestora.

~~Quan la iniciativa l'hagi exercit l'ajuntament serà aquest qui convoqui la totalitat dels titulars del dret de possessió dels locals que integren l'APEU a l'assemblea general constitutiva de l'entitat gestora.~~

[...]

Esmena 85
GP Socialistes i Units per Avançar (14)
D'addició a l'apartat 4 de l'article 12

Article 12. Aprovació definitiva de l'àrea de promoció econòmica urbana i constitució de l'entitat gestora

[...]

12.4. L'entitat gestora s'ha de constituir dins els tres mesos següents a la notificació de l'acord del Ple a tots els titulars del dret de possessió dels locals que integren l'APEU, per la qual cosa els promotors convocaran els titulars del dret de possessió a l'assemblea general constitutiva de l'entitat gestora.

[...]

L'adhesió a l'entitat gestora té caràcter voluntari per a les persones titulars del dret de possessió dels locals de la zona delimitada que no hagin votat afirmativament en el procediment de constitució de l'APEU. *Durant la vigència del conveni entre l'entitat i l'Ajuntament, les persones titulars podran exercir el seu dret d'adhesió.*

Article 13. Conveni

Esmena 87
GP de Catalunya en Comú Podem (31)
De modificació de la lletra *c)* de l'apartat 2 de l'article 13.

c) *L'òrgan de governança, constituït de forma paritària entre l'ajuntament i els representants de l'entitat gestora de l'APEU.*

Esmena 91
GP de Catalunya en Comú Podem (32)
D'addició de nova lletra *j)* de l'apartat 2 de l'article 13.

j) La obligació de presentació anual de la memòria d'activitats, avaluació i econòmica de l'entitat gestora que s'haurà de presentar i donar compte al Ple Municipal.

Esmena 93
GP de Catalunya en Comú Podem (33)
D'addició de nova lletra lletra *k*) de l'apartat 2 de l'article 13.

k) El Conveni s'haurà d'aprovar al Ple Municipal

Esmena 94
GP de Catalunya en Comú Podem (30)
~~De supressió~~ del segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 12.

12.4. L'entitat gestora [...] constitutiva de l'entitat gestora.

~~Quan la iniciativa l'hagi exercit l'ajuntament serà aquest qui convoqui la totalitat dels titulars del dret de possessió dels locals que integren l'APEU a l'assemblea general constitutiva de l'entitat gestora.~~

Article 14. Pròrroga del conveni

Esmena 95
GP de Catalunya en Comú Podem (34)
D'addició de nou apartat 3 a l'article 14.

14.3. La pròrroga haurà de ser presentada i aprovada al Ple Municipal

Article 15. Procediment per a la modificació de l'àmbit de l'APEU, per a la modificació dels estatuts de l'entitat gestora, per a la modificació del Pla d'actuació, per a la modificació del conveni o per a la seva pròrroga, i per al procediment d'extinció de l'APEU

Esmena 97
GP de Ciutadans (12)
De modificació de l'article 15 punt 3

Article 15. Procediment per la modificació de l'àmbit de l'APEU, per la modificació dels estatuts de l'entitat gestora, per la modificació del Pla d'Actuació.

3. L'ajuntament ha de resoldre motivadament la proposta en el termini màxim de 20 dies, transcorregut aquest termini sense que hagi dictat resolució, es considerarà *estimada.*

Article 17. Procediment d'inscripció

Esmena 100
GP Socialistes i Units per Avançar (18)
~~De supressió~~ a l'apartat 1 de l'article 17

Article 17. Procediment d'inscripció

17.1. En el termini màxim d'un mes a comptar des de la subscripció del conveni entre l'ajuntament i l'entitat gestora de l'APEU, l'ajuntament ha de sol·licitar a la direcció general competent la inscripció de l'APEU al Registre de les àrees de promoció econòmica urbana de Catalunya. ~~A aquesta sol·licitud s'ha d'adjuntar la documentació següent:~~

~~a) Un exemplar del Pla d'actuació.~~

~~b) Un exemplar del conveni subscrit entre l'entitat gestora i l'ajuntament.~~

~~c) Una còpia autoritzada del document públic de la constitució de l'entitat, degudament inscrita en el registre corresponent.~~

~~d) Un certificat de l'acord d'aprovació definitiva de la constitució de l'APEU adoptat per l'ajuntament.~~

~~e) Un plànol a escala on s'identifiqui la delimitació de l'APEU, es localitzin els locals amb indicació de la superfície construïda de cadascun d'ells, i s'identifiquin les persones titulars del dret de possessió dels locals (nom o raó social, NIF, domicili de l'establiment del qual és titular del dret de possessió a la zona).~~

Esmena 103
GP Socialistes i Units per Avançar (20)
~~De supressió~~ dels apartats 3 i 4 de l'article 17

Article 17. Procediment d'inscripció

[...]

~~17.3. L'ajuntament ha de comunicar al RAPEUC les modificacions del Pla d'actuació, del conveni, de la delimitació de l'APEU o qualsevol altra modificació que afecti el funcionament de l'APEU, que han de ser aprovades per l'ajuntament; i també ha de comunicar l'extinció de l'APEU.~~

~~17.4. Les resolucions d'inscripció al RAPEUC hauran de tenir en compte els principis de minimització de dades i d'exactitud, d'acord amb el que estableix el marc normatiu aplicable en matèria de protecció de dades.~~

Article 21. Funcions de l'assemblea general

Esmena 106
SP del Partit Popular de Catalunya (18)
De modificació de la lletra *i)* de l'article 21

i) Aprovar *els estatuts i llurs modificacions*.

Esmena 108
GP de Catalunya en Comú Podem (35)
De modificació de la lletra *i)* de l'article 21.

i) *Aprovar la proposta dels Estatuts així com la seva modificació.*

Esmena 109
SP del Partit Popular de Catalunya (19)
De modificació de la lletra *j)*, de l'article 21

j) Aprovar la proposta de *conveni a subscriure amb l'ajuntament, així com llurs modificacions i les propostes de modificacions* de l'àmbit de l'APEU.

Esmena 111
GP de Catalunya en Comú Podem (36)
De modificació de la lletra *j)* de l'article 21.

j) *Aprovar la proposta de conveni subscrit amb l'ajuntament així com la seva modificació del conveni subscrit amb l'ajuntament i la proposta de modificació de l'àmbit de l'APEU.*

Article 25. Gerència

Esmena 115
SP del Partit Popular de Catalunya (20)
~~De supressió~~ de la lletra *e)*, de l'apartat 4, de l'article 25

[...] liquidació de les quotes.

~~e) Gestionar el cobrament de les quotes sota la supervisió de la presidència.~~

f) Proposar a l'assemblea [...].

Esmena 117
GP de Ciutadans (18)
D'addició d'un nou article 25 *ter*

Article 25 ter. Clàusula de tancament

A tot el que no reguli la present llei li seran aplicables les normes que són d'aplicació a les societats mercantils i en especial les relatives al règim dels seus

No hi ha cap esmena presentada.

Article 27. Liquidació i exacció de les quotes

Esmena 119
GP Socialistes i Units per Avançar (24)
De modificació de l'apartat 3 de l'article 27

Article 27. Liquidació i exacció de les quotes

[...]

27.3. *El conveni subscrit entre l'entitat gestora i l'ajuntament ha de preveure l'aprovació d'una ordenança que estableixi, principalment: la quantia de les quotes i la gestió aplicable per al cobrament.*

L'import de les aportacions i de les quotes ha de ser equitatiu, basat en criteris objectius i suficients per finançar el Pla d'actuació durant tota la durada de l'APEU.

[...]

Esmena 122
SP del Partit Popular de Catalunya (21)
De modificació de l'apartat 4, de l'article 27

27.4. La gestió del cobrament de les quotes***, i en el seu cas de la via de constrenyiment,*** correspon a la *hisenda municipal. C*aldrà preveure al conveni les despeses que aquest servei comporti a l'ajuntament i els requeriments previstos per la normativa de protecció de dades per fer l'encàrrec de tractament.

Esmena 123
GP de Ciutadans (20)
De modificació de l'article 27 punt 4

Article 27. Liquidació i exacció de les quotes

4. La gestió de cobrament, i en el seu cas de la via de constrenyiment, de les quotes correspon a la hisenda municipal. Caldrà preveure al conveni les

despeses que aquest servei comporti a l'Ajuntament i els requeriments previstos per la normativa de protecció de dades per fer l'encàrrec de tractament.

Esmena 124
GP de Ciutadans (21)
De supressió de l'article 27 punt 5

Supressió de tot el text de l'apartat 5.

Esmena 125
SP del Partit Popular de Catalunya (22)
~~De supressió~~ de l'apartat 6, de l'article 27

Supressió de tot el text de l'apartat 6.

Esmena 127
GP Socialistes i Units per Avançar (25)
D'addició d'un nou apartat 6*. bis* a l'article 27

Article 27. Liquidació i exacció de les quotes

[...]

27.6. Les quotes impagades han de ser reclamades per l'entitat gestora al deutor perquè satisfaci l'import en el termini màxim d'un mes. Aquesta reclamació s'ha de fer amb caràcter previ a la sol·licitud a l'ajuntament de l'inici de la via de constrenyiment. Transcorregut aquest termini d'un mes sense que s'hagi liquidat la quota, l'òrgan que tingui atribuïda aquesta funció segons els estatuts de l'entitat gestora, ha d'acordar sol·licitar a l'ajuntament que iniciï el procediment per al cobrament de les quotes impagades per la via de constrenyiment, d'acord amb el marc normatiu aplicable.

27.6. bis Per al cobrament en via de constrenyiment, la ordenança ha d'incloure una re-missió a l'aplicació del procediment de recaptació previst a l'ordenança fiscal ge-neral de l'ajuntament.

Article 28. Pressupost

Esmena 129
GP de Ciutadans (22)
D'addció de l'article 28 apartat 4

Article 28. Pressupost

4. El pressupost pot preveure [...], sens perjudici del que preveu l'article 15. *En tot cas, les modificacions significatives del pressupost i aquelles que representin un canvi substancial de les actuacions previstes en el Pla d'Actuació hauran de ser aprovades seguint el previst a l'article 15 d'aquesta llei.*

Esmena 130
GP de Catalunya en Comú Podem (37)
D'addició a l'apartat 4 de l'article 28

28.4. El pressupost pot preveure modificacions de les accions previstes al Pla d'actuació, tant pel que fa al termini d'execució com pel tipus d'acció. Aquestes modificacions en cap cas podran alterar l'import total pressupostat pel Pla

d'actuació per a tot el període de vigència, sens perjudici del que preveu l'article 15. *En tot cas, les modificacions significatives del pressupost i aquelles que representin un canvi substancial de les actuacions previstes en el Pla d'Actuació hauran de ser aprovades sempre seguint el previst a l'article 15 d'aquesta llei.*

Article 29. Elaboració i aprovació del pressupost

Esmena 131
SP del Partit Popular de Catalunya (23)
~~De modificació~~ a l'apartat 3, de l'article 29

[...] transcorregut el termini sense que l'ajuntament hagi dictat resolució s'entén ~~des~~estimada la reclamació.

Esmena 132
GP de Ciutadans (23)
De modificació de l'article 29 punt 3

Article 29. Elaboració i aprovació del pressupost

3. Les persones titulars del dret de possessió dels locals incloses a l'APEU poden presentar davant l'ajuntament una reclamació contra el pressupost aprovat, en el termini d'un mes a comptar des de la publicació al web de l'ajuntament. Per resoldre la reclamació l'ajuntament ha de sol·licitar informe preceptiu a l'entitat gestora perquè es pronunciï sobre els motius de la reclamació. L'ajuntament disposa d'un termini de 3 mesos per resoldre les reclamacions, transcorregut el termini sense que l'ajuntament hagi dictat resolució s'entén *estimada* la reclamació.

Addició d'un nou article 29

Esmena 133
GP de Ciutadans (24)
D'addició d'un nou article 29

Article 29 (nou). Causes de dissolució

A més de les causes de dissolució que s'estableixin en els estatuts de l'APEU, serà causa de dissolució el fet que ho sol·liciti la majoria absoluta conjunta de participants i de participacions.

Article 30. Extinció i liquidació

Esmena 136
SP del Partit Popular de Catalunya (25)
~~De supressió~~ a l'apartat 3, de l'article 30

[...] de sentència ferma.

30.3. Acordada la dissolució ~~per l'ajuntament,~~ el president o presidenta [...].

Addició d'un nou article 42

Esmena 144
GP de Ciutadans (25)
D'addició d'un nou article 42

Article 42 (nou). Dret a la informació

Fins al setè dia abans del previst per a la celebració de l'Assemblea General, els associats tindran dret a sol·licitar la informació i a formular les preguntes que considerin convenients sobre els assumptes inclosos en l'ordre del dia de l'Assemblea.

Disposició addicional tercera

Esmena 146
GP Socialistes i Units per Avançar (27)
De modificació de la disposició addicional tercera

Disposició addicional tercera

En el termini màxim de 18 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern presentarà al Parlament de Catalunya per a la seva tramitació i, si s'escau, aprovació, un projecte de llei per a la modernització i millora dels polígons industrials que reguli de manera específica els polígons d'activitat econòmica de Catalunya.

L'entrada en vigor de la llei de polígons industrials deixarà sense efecte el títol II d'aquesta llei.

Esmena 147
GP de Catalunya en Comú Podem (39)
De modificació de la disposició addicional tercera

En el termini màxim de 18 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern presentarà al Parlament de Catalunya per a la seva tramitació i, si s'escau, aprovació, un projecte de llei per a la modernització i millora dels polígons industrials que reguli de manera específica els polígons d'activitat econòmica de Catalunya, tal i com estableix el Pacte Nacional per la Indústria.

L'entrada en vigor de la llei de polígons industrials deixarà sense efecte el títol II d'aquesta llei.

Addició d'una nova disposició addicional tercera bis

Esmena 148
GP Socialistes i Units per Avançar (28)
D'addició d'una nova disposició addicional tercera *bis*

Disposició addicional tercera.bis

El Departament competent en matèria de comerç crearà un Fons addicional de 3'5 milions d'euros entre l'any 2021, 2022 i 2023 per tal d'impulsar, promoure i facilitar la creació de les APEUS a tot Catalunya.

Esmena 149
GP de Catalunya en Comú Podem (40)
D'addició d'una nova disposició addicional tercera *bis*

El Departament competent en matèria de comerç crearà un Fons addicional de 3'5 milions d'euros entre l'any 2021 i 2022 per tal de facilitar la creació de les APEUS.

Disposició final segona. Règim especial del municipi de Barcelona

Esmena 150
GP de Catalunya en Comú Podem (41)
D'addició d'un nou apartat a la Disposició final segona.

Es reconeix el caràcter d'APEU al mercat majorista d'aliments frescos de Barcelona, Mercabarna.

Addició d'una nova disposició final segona bis

Esmena 151
SP del Partit Popular de Catalunya (26)
D'addició d'una nova Disposició final segona *bis*

Disposició segona bis. Regulació Polígons d'Activitat Econòmica

El Govern, en el termini de dotze mesos, ha d'aprovar un projecte de llei que completi el marc normatiu dels Polígons d'Activitat Econòmica, tot incorporant la regulació del Títol II d'aquesta llei.

Addició d'una nova disposició final quarta

Esmena 152
SP del Partit Popular de Catalunya (27)
D'addició d'una nova Disposició final quarta

Disposició final quarta. Règim aplicable procediment al sistema d'elecció de l'article 11

En tot allò no previst en aquesta Llei pel que fa al procediment de votació previst a l'article 11 s'aplicarà, de forma subsidiària, la Llei 10/2014, del 26 de setembre, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana.

Punt 7 | Debat i votació del dictamen de la Comissió

Projecte de llei per a la igualtat de tracte i la no-discriminació

200-00006/12

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES

Al President del Parlament

La Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies, en la sessió tinguda el dia 9 de desembre de 2020, ha estudiat el text del Projecte de llei per a la igualtat de tracte i la no-discriminació (tram. 200-00006/12) i l'informe de la ponència.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 120.6 i 7 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Projecte de llei d'igualtat de tracte i no-discriminació (tram. 200-00006/12)

Títol de la llei

Projecte de llei d'igualtat de tracte i no-discriminació

Estructura de la llei

Preàmbul
Títol I. Disposicions generals
Article 1. Objecte
Article 2. Àmbit d'aplicació subjectiu, objectiu i territorial
Article 3. Principis generals d'actuació de l'Administració
Article 5. Definicions
Article 4. Abast del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació
Títol II. Àmbits d'aplicació material del dret A la igualtat de tracte i A la no-discriminació
Article 6. Ocupació i funció pública
Article 7. Negociació col·lectiva
Article 8. Organitzacions polítiques, sindicals, empresarials, professionals i d'interès social o econòmic
Article 9. Espais de participació política, cívica i social
Article 10. Educació
Article 11. Salut
Article 12. Serveis socials
Article 13. Atenció a infants, adolescents, joves, gent gran i persones amb discapacitat
Article 14. Habitatge
Article 15. Establiments i espais oberts al públic
Article 16. Mitjans de comunicació social i societat de la informació
Article 17. Cultura
Article 17 bis. Esport
Article 18. Llibertat religiosa
Article 18 bis. Administració de justícia
Article 18 ter. Cossos i forces de seguretat
Títol III. Defensa i promoció del dret A la igualtat de tracte i A la no-discriminació
Capítol I. Garanties del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació
Article 19. Mesures de protecció contra la discriminació

Article 20. Efectes de la contravenció de la Llei
Article 20 bis. Atribució i reconeixement de responsabilitat patrimonial
Article 20 ter. Tutela judicial del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació
Article 21. Legitimació per a la defensa del dret a la igualtat de tracte i contra la discriminació
Capítol II. Promoció del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació i mesures d'acció positiva
Article 22. Promoció del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació
Article 23. Planificació estratègica per a la igualtat de tracte i la no-discriminació
Article 24. Col·laboració entre institucions públiques
Article 25. Estadístiques i estudis
Article 26. Subvencions públiques i contractació
Article 27. Formació
Títol IV. Instruments per a la protecció i la promoció de la igualtat de tracte i la no-discriminació
Capítol I. Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació
Article 28. Creació, objecte i naturalesa
Article 29. Funcions
Article 29 bis. Relació amb el Síndic de Greuges
Article 29 ter. Col·laboració amb altres administracions i institucions
Capítol II. Centre de memòria històrica, observatori i comissió per a la protecció i la promoció de la igualtat de tracte i la no-discriminació
Article 36 ter. Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació
Article 36 quater. Observatori de la Discriminació
Article 36 quinquies. Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació
Capítol III. Protocols i campanyes de suport a les víctimes
Article 36 sexies. Protocol d'atenció a les víctimes
Article 36 septies. Mesures específiques de suport a les víctimes
Article 36 septies bis. Tutela administrativa i mesures de reparació
Article 36 octies. Campanyes i suport a les organitzacions i entitats de víctimes
Títol V. Règim d'infraccions i sancions
Article 30. Regulació de les infraccions i de la concurrència amb il·lícits penals
Article 31. Classificació i tipificació de les infraccions
Article 31 bis. Responsabilitat
Article 32. Sancions
Article 33. Graduació de les sancions
Article 34. Sancions accessòries
Article 35. Prescripció de les infraccions i de les sancions
Article 36. Procediment sancionador
Article 36A. Procediments específics en casos de responsabilitat pública
Article 36B. Processos de mediació en les administracions públiques
Article 36 bis. Drets de la víctima en el procediment sancionador
Part final
Disposicions addicionals
Disposició addicional primera ter. Nomenament de la direcció de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació
Disposició addicional segona. Modificació de l'article 38 de la Llei 11/2014
Disposició addicional segona bis. Conveni de col·laboració
Disposició addicional tercera. Exigència de representació equilibrada de dones i homes en els organismes creats per aquesta llei
Disposició addicional quarta. Seguiment de les polítiques europees contra el racisme i la intolerància
Disposició addicional cinquena. Aplicació del règim sancionador als ens locals
Disposició addicional cinquena bis. Règim jurídic especial de la ciutat de Barcelona

Disposició addicional sisena. Protocol d'actuació davant situacions de discriminació o violència en l'Administració pública

Disposició addicional sisena bis. Canvi de nom i reconeixement del sexe de les persones transgènere

Disposició addicional setena. Avaluació de l'impacte social de la Llei

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. Règim transitori per als procediments sancionadors en l'àmbit de l'Administració

Disposició transitòria tercera. Competència en procediments sancionadors relatius a la Llei 11/2014

Disposició transitòria quarta. Competència en procediments sancionadors relatius a discriminacions per raó de discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental o altres tipus de diversitat funcional

Disposicions finals

Disposició final 00. Preeminència de la legislació sectorial

Disposició final primera. Desplegament normatiu

Disposició final segona. Entrada en vigor

Preàmbul

L'objectiu de la Llei d'igualtat de tracte i no-discriminació és establir els principis i regular les mesures i els procediments per a garantir i fer efectius el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació, el respecte a la dignitat humana i la protecció davant qualsevol forma, acte o conducta de discriminació que es doni en l'àmbit territorial d'aplicació d'aquesta llei per raó de naixement o lloc de naixement; procedència, nacionalitat o pertinença a una minoria nacional; raça, color de pell o ètnia; opinió política o d'una altra índole; religió, conviccions o ideologia; llengua; origen cultural, nacional, ètnic o social; situació econòmica o administrativa, classe social o fortuna; sexe, orientació, identitat sexual i de gènere o expressió de gènere; ascendència; edat; fenotip, sentit de pertinença a grup ètnic; malaltia, estat serològic; discapacitat o diversitat funcional, o per qualsevol altra condició, circumstància o manifestació de la condició humana, real o atribuïda. Alhora, pretén promoure l'erradicació del racisme i la xenofòbia; l'antisemitisme, la islamofòbia, l'arabofòbia, la cristianofòbia, la judeofòbia o l'antigitanisme; l'aporofòbia i l'exclusió social; el capacitisme; l'anormalofòbia; el sexisme; l'homofòbia o la lesbofòbia, la gaifòbia, la transfòbia, la bifòbia, la intersexofòbia o la LGTBI-fòbia, i qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones.

La Llei d'igualtat de tracte i no-discriminació s'aprova amb la voluntat d'establir el marc general de regulació per a garantir el dret de totes les persones a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació protegit per l'article 2 de l'Estatut d'autonomia, en desplegament dels articles 4, 15.2, 18, 19, 21.1,22.1 23.1, 24.1, 25.3, 28, 30, 40.8, 41, 52 i 53.1 de l'Estatut i en compliment de l'article 14 de la Constitució espanyola, que proclama la igualtat de tots els espanyols davant la llei i la prohibició de la discriminació, i estableix (article 10) la prevalença, en la interpretació dels drets fonamentals, de la Declaració universal dels drets humans i els tractats i els acords internacionals sobre aquesta matèria. En aquest sentit, i en l'entorn més proper, la Carta dels drets fonamentals de la Unió reconeix (article 20) la igualtat davant la llei de totes les persones i prohibeix (article 21) qualsevol discriminació per raó de sexe, de raça, de color, d'orígens ètnics o socials, de característiques genètiques, de llengua, de religió o conviccions, d'opinions polítiques o de qualsevol altre

tipus, de pertinença a una minoria nacional, de patrimoni, de naixement, de discapacitat, d'edat o d'orientació sexual.

Pel que fa al desplegament dels preceptes estatutaris, en concret, l'article 4 de l'Estatut estableix el mandat als poders públics de promoure el ple exercici de les llibertats i els drets de les persones; l'article 15.2 reconeix el dret de totes les persones a viure lliures de tota mena de discriminació; i, en concordança amb l'article 14 de la Constitució, que els recull com a drets fonamentals, els articles 18 i 19 reconeixen el dret de les persones grans i les dones a no ésser discriminades, i l'article 40.8 assenyala, entre els principis rectors de l'àmbit de protecció de les persones i les famílies, la promoció de la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual, així com l'adopció de mesures per a l'erradicació del racisme, de l'antisemitisme, de la xenofòbia, de l'homofòbia, i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones. A més, amb l'objectiu d'assegurar la protecció de les persones que hagin estat víctimes per fets delictius motivats per l'odi o la discriminació, d'acord igualment amb l'article 40 de l'Estatut, es reconeix a la Generalitat i a les entitats locals la possibilitat de personar-se en els procediments penals en la forma i les condicions establertes per la legislació processal, sempre que es compti amb el consentiment de la víctima, quan això sigui possible. Així mateix, l'article 42.7 de l'Estatut disposa que cal garantir el reconeixement de la cultura del poble gitano, per a vetllar per la dignitat i el dret de les persones gitanes a la igualtat de tracte i a no ésser discriminades.

Per la seva banda, l'article 2 del Tractat de la Unió Europea estableix que «la Unió es fonamenta en els valors del respecte a la dignitat humana, de la llibertat, de la democràcia, de la igualtat, de l'estat de dret i del respecte als drets humans, inclosos els drets de les persones pertanyents a minories. Aquests valors són comuns als estats membres en una societat caracteritzada pel pluralisme, la no-discriminació, la tolerància, la justícia, la solidaritat i la igualtat entre dones i homes».

A més, en particular, l'article 26 del Pacte internacional de drets civils i polítics, l'article 14 del Conveni per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals i l'article 1 del Protocol número 12 d'aquest conveni disposen la necessitat que els poders públics adoptin mesures per a promoure una igualtat plena i efectiva, que en alguns casos han de consistir en mesures de discriminació positiva.

Cal tenir present, igualment, les directives europees en aquesta matèria, com la Directiva 2000/43/CE del Consell, del 29 de juny, referent a l'aplicació del principi d'igualtat de tracte de les persones amb independència de llur origen racial o ètnic; la Directiva 2006/54/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 5 de juliol, relativa a l'aplicació del principi d'igualtat d'oportunitats i igualtat de tracte entre homes i dones en matèria de treball i ocupació; la Directiva 2000/78/CE del Consell, del 27 de novembre, relativa a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en el treball i l'ocupació; la Directiva 2004/113/CE del Consell, del 13 de desembre, que implanta el principi d'igualtat de tracte entre dones i homes en l'accés i l'aprovisionament de béns i serveis, i la Directiva 2012/29/UE del Parlament Europeu i del Consell, del 25 d'octubre, per la qual s'estableixen normes mínimes sobre els drets, el suport i la protecció de les víctimes de delictes.

La Llei estableix una regulació comuna i integral de les mesures i les garanties bàsiques per al reconeixement de la dignitat de la persona i del dret a una mirada d'igual a igual i el lliure desenvolupament de la personalitat. Aquestes mesures han de permetre d'assolir una protecció real i efectiva contra qualsevol forma o acte de discriminació o d'intolerància; han de fer possible el gaudi en condicions d'igualtat, independentment de qualsevol circumstància personal, social o professional, dels drets humans i les llibertats fonamentals, i han de garantir la convivència i la cohesió social.

Així mateix, la Llei disposa que es poden establir diferències de tracte per algun dels motius a què fa referència l'article 1 si una norma amb rang de llei ho autoritza o si resulten de decisions generals de les administracions públiques destinades a protegir grups per llur especial situació de vulnerabilitat, o si per necessitats d'accions específiques se n'han de millorar les condicions de vida o afavorir-ne la inclusió social o la incorporació al món laboral o a diferents béns i serveis essencials.

La no-discriminació ha d'ésser un principi informador de l'ordenament jurídic, de l'actuació administrativa i de la pràctica judicial i vincula tant els poders públics com els particulars. En aquest sentit, la Llei regula l'exercici del dret de les persones, físiques o jurídiques, públiques o privades, a la no-discriminació i a la igualtat de tracte, fixa els principis que han de regir l'actuació dels poders públics en aquest àmbit, i estableix un seguit de mesures destinades a prevenir, eliminar i corregir les formes de discriminació en el sector públic i en l'àmbit privat, d'acord amb les competències que la Generalitat té reconegudes.

Per tant, mitjançant aquesta iniciativa normativa el legislador autonòmic regula l'exercici d'un dret de caràcter estatutari que opera dins el seu àmbit territorial i genera autèntics drets subjectius, alhora que compleix un mandat que l'Estatut dirigeix als poders públics. La llei té un caràcter integral, atès que abasta tot tipus de discriminació i intolerància, i es projecta en els diferents àmbits de la vida i la convivència, sens perjudici de regulacions sectorials més específiques en què té caràcter supletori.

Finalment, doncs, amb aquesta Llei es pretén crear un instrument normatiu eficaç contra tota mena de discriminació que pugui patir qualsevol persona i en qualsevol àmbit, que combini les mesures preventives, sancionadores i reparadores d'acord amb el dret a la igualtat i a la no-discriminació.

La Llei consta de cinquanta-cinc articles estructurats en cinc títols. El títol I, de disposicions generals, inclou l'objecte, l'àmbit d'aplicació subjectiu, objectiu i territorial, els principis generals d'actuació de l'Administració, i la definició de termes fonamentals per a entendre l'abast del dret de totes les persones a la igualtat de tracte i a la no-discriminació i a viure amb dignitat.

El títol II presenta els setze àmbits d'aplicació material de la Llei, des de l'ocupació i la funció pública fins als cossos i forces de seguretat, passant per l'educació, l'habitatge, l'Administració de justícia o els mitjans de comunicació i les xarxes socials, entre d'altres.

El títol III, sobre la defensa i la promoció del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació, estructurat en dos capítols, estableix les mesures i les disposicions de garantia i els mitjans d'anàlisi i foment d'aquest dret.

El títol IV estableix els instruments que han de servir per a protegir i promoure la igualtat de tracte i la no-discriminació en tots els àmbits de la societat. Es divideix en tres capítols. El primer capítol crea l'Organisme de

Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació per a vetllar pel compliment d'aquesta llei, que és adscrit al departament competent en la matèria i ha de retre comptes davant el Parlament, integrat, d'una banda, per un comitè d'experts que pot intervenir en procediments d'instrucció i sanció i elaborar informes, generalment facultatius i no vinculants, llevat dels casos en què l'Administració sigui part en el procediment que avaluï; i, d'una altra, per una comissió, de caràcter independent, de seguiment del compliment de la Llei. El segon capítol regula tres mecanismes de seguiment i protecció: el Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació; l'Observatori de la Discriminació, i la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, com un espai, aquesta darrera, de participació ciutadana i com a òrgan consultiu de les administracions. El tercer capítol regula els instruments de suport a les víctimes, com protocols i campanyes.

El títol V estableix el règim sancionador.

La part final consta de deu disposicions addicionals, que estableixen, entre altres qüestions, el manament al Govern de nomenar la direcció de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació i d'aprovar el protocol d'actuació davant situacions de discriminació o violència en l'Administració pública; la modificació de la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, en congruència amb el que estableix la Llei present; l'aplicació del règim sancionador als ens locals i la referència al règim jurídic especial de la ciutat de Barcelona, i l'avaluació de l'impacte social de la Llei. Les tres disposicions transitòries estableixen el règim transitori amb relació als procediments sancionadors en l'ambit de l'Administració, a la competència en procediments relatius a la Llei 11/2014 i a la competència de la secretaria general del departament competent en matèria de no-discriminació mentre no es constitueixi l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació. Les tres disposicions finals estableixen el caràcter supletori d'aquesta llei respecte a la legislació sectorial específica, el manament al Govern perquè desplegui la Llei i l'entrada en vigor, que disposa que sigui al cap d'un mes d'haver estat publicada.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

1.1. L'objecte d'aquesta llei és garantir el dret a la igualtat de tracte i la no-discriminació i erradicar qualsevol actuació o comportament que puguin atemptar contra la dignitat de les persones i contra el lliure desenvolupament i la lliure expressió, sense cap mena de discriminació, de la pròpia personalitat i de les capacitats personals.

1.2. La Llei regula els drets i les obligacions de les persones físiques i de les persones jurídiques, tant públiques com privades, a l'efecte del que disposa l'apartat 1, i estableix els principis d'actuació que han de regir les mesures dels poders públics destinades a prevenir, eliminar i corregir tota forma de discriminació, directa o indirecta, tant en el sector públic com en l'àmbit privat.

1.3. La finalitat d'aquesta Llei és evitar qualsevol de les formes de discriminació que prenen per pretext qualsevol dels motius següents:

a) Origen territorial o nacional i xenofòbia.

b) Sexe o gènere, orientació o identitat sexual, i qualsevol forma de LGTBIfòbia o de misogínia.

c) Edat.

d) Raça, origen ètnic o color de pell, i qualsevol forma de racisme com l'antisemitisme o l'antigitanisme.

e) Llengua o identitat cultural.

f) Ideologia, opinió política o d'altra índole o conviccions ètiques de caràcter personal.

g) Conviccions religioses, i qualsevol manifestació d'islamofòbia, de cristianofòbia o de judeofòbia.

h) Condició social o econòmica, situació administrativa, professió o condició de privació de llibertat, i qualsevol manifestació d'aporofòbia o d'odi a les persones sense llar.

i) Discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental o altres tipus de diversitat funcional.

j) Alteracions de la salut, estat serològic o característiques genètiques.

k) Aspecte físic o indumentària.

l) Qualsevol altra característica, circumstància o manifestació de la condició humana, real o atribuïda, que siguin reconegudes pels instruments de dret internacionals.

Article 2. Àmbit d'aplicació subjectiu, objectiu i territorial

Aquesta llei s'aplica a totes les persones físiques i jurídiques, tant del sector públic com de l'àmbit privat, situades o que actuïn en el territori de Catalunya, en tots els àmbits d'actuació i amb independència que operin de manera personal, presencial i directa, en l'entorn de les xarxes socials o per mitjans telemàtics amb origen o destí a l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 3. Principis generals d'actuació de l'Administració

3.1. Les administracions públiques i el Síndic de Greuges, en l'àmbit de llurs competències, han de vetllar per garantir el dret a la igualtat de tracte i la no-discriminació en els àmbits a què fa referència aquesta llei.

3.2. Els professionals de les administracions públiques i dels serveis sostinguts amb fons públics i els que fan tasques de prevenció, intervenció, detecció, atenció, assistència i recuperació en els àmbits de la salut, l'educació, el món laboral, els serveis socials, la justícia i els cossos de seguretat, l'esport i el lleure, i la comunicació, si tenen coneixement d'una situació de risc o una sospita fonamentada de discriminació o violència, tenen el deure de comunicar-ho als cossos i forces de seguretat i a l'òrgan competent.

3.3. Als efectes del que estableix l'apartat 2, el Govern ha d'elaborar un protocol d'actuació i posar en marxa la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació per a vetllar per la igualtat de tracte a l'Administració pública.

Article 5. Definicions

Als efectes d'aquesta llei s'entén per:

k) *Accions positives*: les diferències de tracte orientades a prevenir, eliminar i, si escau, compensar qualsevol forma de discriminació en la seva dimensió

col·lectiva o social, que s'han d'aplicar mentre subsisteixin les situacions de discriminació que les justifiquen.

i ter) Ajustos raonables: les modificacions i les adaptacions necessàries i adequades que, sense imposar cap càrrega desproporcionada o indeguda, s'apliquen, quan es requereixen en un cas particular, per a garantir a les persones amb discapacitat el gaudi o l'exercici, en igualtat de condicions amb els altres, de tots els drets humans i llibertats fonamentals. La càrrega no es pot considerar desproporcionada si és suficientment compensada per les mesures en el marc de la política a favor de les persones amb discapacitat.

o quinquies) *Antisemitisme*: l'hostilitat o el prejudici cap als jueus com a grup religiós o ètnic, que es manifesta com a odi envers un individu o com a persecució institucionalitzada i violenta del col·lectiu.

o duodecies) *Aporofòbia*: el rebuig, el menyspreu o l'odi envers les persones pobres, sense sostre o sense llar.

f) Assetjament discriminatori: qualsevol comportament basat en alguns dels motius a què fa referència l'article 1 que té per objectiu atemptar contra la dignitat d'una persona i crear-li un entorn intimidatori, hostil, degradant, vexatori, humiliant o ofensiu.

o decies) *Bifòbia*: l'aversió o la discriminació contra les persones bisexuals.

o terdecies) *Capacitisme*: l'aversió o la discriminació contra les persones amb diversitat funcional.

x) *Coeducació:* l'acció educativa que potencia la igualtat real d'oportunitats i l'eliminació de qualsevol mena de discriminació per raó d'orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere.

e quater) *Conducta o discurs d'odi:* tota conducta que promogui, propagui, inciti o justifiqui la intolerància, la discriminació i la violència cap a persones o grups que evidencien la diversitat de la condició humana.

a nou) Discriminació: qualsevol distinció, exclusió, restricció o preferència basada en algun dels motius a què fa referència l'article 1 que tingui per objecte o per resultat anul·lar o menyscabar el reconeixement, el gaudi o l'exercici, en condicions d'igualtat, dels drets humans i les llibertats fonamentals de totes les persones, llevat que la mesura estigui objectivament justificada per una finalitat legítima i que els mitjans per a aconseguir-la siguin apropiats i necessaris. Es pot produir discriminació de manera directa, indirecta, per associació o per error, i també es poden donar discriminacions múltiples.

e bis) *Discriminació de segon ordre*: el maltractament exercit contra persones o grups de persones pel fet de defensar persones o grups discriminats.

a) Discriminació directa: la discriminació que es produeix quan una persona és tractada d'una manera menys favorable que una altra en una situació anàloga per algun dels motius a què fa referència l'article 1.

b) Discriminació indirecta: la discriminació que es produeix quan una disposició, un criteri o una pràctica pretesament neutres són susceptibles de causar un perjudici major a una persona per algun dels motius a què fa referència l'article 1.

e) Discriminació múltiple: la discriminació que es produeix quan una persona pateix una forma agreujada i específica de discriminació com a conseqüència de la concurrència o la interacció de diversos motius de discriminació.

c) *Discriminació per associació:* la discriminació que es produeix quan una persona o el grup al qual se l'associa és objecte de discriminació, real o atribuïda, com a conseqüència de la seva relació amb una persona o un grup per algun dels motius a què fa referència l'article 1.

d) *Discriminació per error:* la discriminació que es produeix quan una persona n'és objecte pel fet d'haver-li atribuït erròniament alguna característica, circumstància o condició.

e ter) *Discriminació per estigmatització*: procés pel qual un grup amb poder defineix el que és normal i deixa fora d'aquesta definició altres conductes que, en conseqüència, són considerades no normatives.

o septies) *Discriminació per raó de gènere*: la situació discriminatòria en què es troba una persona que és, ha estat o pot ésser tractada, per raó de sexe o de circumstàncies directament relacionades amb la seva condició biològica d'una manera menys favorable que una altra en una situació anàloga. No són mesures discriminatòries per raó de sexe les que, encara que plantegin un tractament diferent per a homes i dones, tenen una justificació objectiva i raonable, com ara les que fomenten l'acció positiva per a les dones, en la necessitat de protecció especial per motius biològics o en la promoció de la corresponsabilitat entre homes i dones.

o quaterdecies) *Edatisme*: l'estereotipació i la discriminació contra persones o grups sobre la base de l'edat.

o) *Estigmatització*: l'atribució de qualitats negatives i despectives sobre un grup o col·lectiu de persones, que són tractades amb prejudicis i, en conseqüència, són considerades no normatives.

o octies) *Feminicidis i violències masclistes*: les diverses agressions que pateixen les persones per raó de gènere i delteixit normatiu, de rols i de patrons de relació que se'n deriven. Els assassinats masclistes són la pràctica més extrema de les violències masclistes.

o novies) *Homofòbia*: l'aversió o la discriminació contra les persones homosexuals.

g) Ordre, inducció, instrucció o recomanació de discriminar: qualsevol instrucció o conducta similar duta a terme per una autoritat, un òrgan o un superior jeràrquic que impliqui una discriminació per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

o ter) *Racisme*: qualsevol distinció, exclusió, restricció o preferència per raó de raça, color de pell, llinatge o origen nacional o ètnic que tingui per objecte o per resultat anul·lar o menyscabar el reconeixement, el gaudi o l'exercici, en condicions d'igualtat, dels drets humans i llibertats fonamentals en les esferes política, econòmica, social, cultural o en qualsevol altra esfera de la vida pública.

h) Represàlia discriminatòria: qualsevol tracte advers de l'Administració contra una persona o un grup de persones pel fet d'haver presentat alguna queixa, reclamació, denúncia, demanda o recurs de qualsevol tipus amb l'objectiu d'impedir, evitar, disminuir o denunciar la discriminació o l'assetjament a què són o han estat sotmeses, o contra les persones que col·laboren o participen en un procediment iniciat arran d'aquesta queixa, reclamació, denúncia, demanda o recurs. Resten exclosos els supòsits que puguin ésser constitutius d'il·lícit penal.

o sexies) *Romafòbia* o *antigitanisme*: la forma específica de racisme, social i institucional, envers el poble gitano, que es dona d'una manera particularment persistent, violenta, recurrent i banalitzada.

n) *Situació administrativa:* qualsevol de les situacions en què una persona es pot trobar a Catalunya, sia la que defineix l'estat d'una persona immigrada, sia la de regularitat o irregularitat segons si la persona té o no té una autorització de residència o de residència i de treball que l'habiliti, respectivament, per a residir-hi o per a viure-hi i desenvolupar-hi una activitat laboral, sia la de les persones que hi estan empadronades.

o undecies) *Transfòbia*: l'aversió o la discriminació contra les persones transexuals.

j) Victimització secundària: el maltractament addicional exercit contra persones que es troben en algun dels supòsits de discriminació, assetjament, represàlia o intolerància com a conseqüència directa o indirecta dels dèficits, les duplicitats o les fragmentacions de les intervencions dutes a terme pels organismes responsables, i també per les actuacions d'altres agents implicats.

o quater) *Xenofòbia*: l'odi, l'hostilitat o el rebuig cap a persones que són d'origen estranger o que són percebudes com a estrangeres.

Article 4. Abast del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

4.1. El dret a la igualtat de tracte implica l'absència de tota discriminació directa o indirecta fonamentada en algun dels motius de discriminació a què fa referència aquesta llei.

4.2 (nou). No es pot considerar discriminació la diferència de tracte que es derivi de disposicions, conductes, actes, criteris, omissions o pràctiques que tinguin per objecte revertir, corregir, reparar o pal·liar situacions de discriminació, desigualtat o minorització de caràcter estructural. En cas de discriminació múltiple, la justificació de la diferència de tracte s'ha d'acomplir respecte de cadascun dels motius de discriminació.

4.3. Les accions positives o diferències de tracte són admeses i s'han de promoure si una norma amb rang de llei ho autoritza o si resulten de decisions generals de les administracions públiques destinades a protegir els grups de població vulnerables per mitjà d'accions específiques per a millorar-ne les condicions de vida o afavorir-ne la inclusió social, la incorporació al món laboral o l'accés a béns i serveis essencials.

Títol II. Àmbits d'aplicació material del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

Article 6. Ocupació i funció pública

6.1. Les administracions públiques han d'establir polítiques per a garantir la igualtat d'oportunitats en el treball, tant en l'empresa privada com en la funció pública, i vetllar perquè no s'hi produeixi cap situació de discriminació d'acord amb aquesta llei, i, en el marc de la normativa aplicable, aplicar mesures d'acció positiva i de reversió, correcció, reparació i pal·liació de situacions de discriminació, desigualtat o minorització de caràcter estructural, proporcionades a les necessitats específiques de les persones en situació de major vulnerabilitat, com és el cas dels col·lectius infrarepresentats en l'ocupació i la funció pública.

6.2. El Govern, per al compliment del que estableix l'apartat 1, ha d'aplicar mesures per a:

a) Garantir d'una manera real i efectiva, per mitjà de la Inspecció de Treball, la no-discriminació per raó d'orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere i el ple exercici dels drets de les persones, en matèria de contractació i de condicions de treball i ocupació, al personal de l'Administració de la Generalitat, tant funcionari com laboral.

b) Fomentar la implantació progressiva d'indicadors d'igualtat que tinguin en compte la realitat de les persones en el sector públic i en l'àmbit privat i d'un distintiu per a reconèixer les empreses que destaquin per l'aplicació de polítiques d'igualtat i no-discriminació.

c) Assegurar la cooperació interadministrativa per a vetllar per la formació especialitzada i la deguda capacitació dels professionals en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació.

d) Protegir les condicions laborals en la incorporació al món laboral, evitar les desigualtats de sou i reduir la discriminació masclista.

6.3. El Govern ha de vetllar per l'aplicació de la normativa d'igualtat de tracte i no-discriminació, especialment, en l'accés al treball, en la formació i en la promoció perquè no hi hagi discriminació directa ni indirecta per cap dels motius a què fa referència l'article 1, tant en l'empresa privada com en la funció pública, i, en aquest sentit, ha de remoure les traves i els impediments que dificulten l'accés al treball, la formació i la promoció.

Article 7. Negociació col·lectiva

7.1 bis. Les administracions públiques, els sindicats i les patronals, en l'àmbit del diàleg social i la negociació col·lectiva, han de complir la normativa d'igualtat de tracte i no-discriminació per a la prevenció, la correcció i l'erradicació de qualsevol forma de discriminació en la regulació i la negociació de les condicions de treball, i adoptar les mesures de foment del diàleg amb els agents socials i econòmics més representatius per a establir codis de conducta, plans de gestió de la diversitat i bones pràctiques.

7.1 ter. Els representants dels treballadors han de vetllar pel compliment del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació i, en particular, per l'aplicació de mesures d'acció positiva i la consecució dels objectius que persegueixen.

Article 8. Organitzacions polítiques, sindicals, empresarials, professionals i d'interès social o econòmic

Les organitzacions polítiques, sindicals i empresarials, els col·legis professionals i qualsevol altra organització d'interès social o econòmic inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de respectar el dret a la igualtat de tracte en l'adhesió, la inscripció o l'afiliació i en la participació dels membres en l'estructura orgànica i el funcionament de l'organització.

Article 9. Espais de participació política, cívica i social

9.1. Les administracions públiques han de garantir que l'accés a les diferents formes de participació política, cívica i social i l'ús dels mitjans de comunicació es produeix en condicions d'igualtat i equitat i vetllant per garantir i fomentar els principis d'igualtat de tracte i no-discriminació.

9.2. Les administracions públiques han de promoure la creació d'espais per a assegurar la participació de la societat civil en condicions d'igualtat i sense discriminació.

Article 10. Educació

10.1 El departament competent en matèria educativa, les universitats i els centres educatius, independentment de la titularitat, han de garantir la igualtat d'oportunitats, l'equitat i l'absència de qualsevol forma de discriminació o d'assetjament discriminatori als centres educatius, d'acord amb els principis rectors del sistema educatiu que estableix la legislació específica en matèria educativa i el que determinen els tractats i convenis internacionals que garanteixen els drets i les llibertats fonamentals, entre els quals l'escola inclusiva i la coeducació.

10.2 bis. El departament competent en matèria educativa ha de garantir el dret a una escola inclusiva, que eviti la segregació escolar, i de qualitat, independentment de les capacitats o les limitacions, de l'origen, el gènere, l'orientació sexual o les circumstàncies personals i econòmiques. Així mateix, ha de garantir l'accés al sistema educatiu i la permanència en el sistema en condicions d'igualtat, amb independència de la titularitat dels centres, i, a aquest efecte, ha de:

a) Vetllar perquè els procediments d'admissió als centres públics i concertats s'orientin a reduir la segregació escolar.

b) Vetllar perquè en els procediments d'admissió als centres educatius públics i concertats i privats i durant l'escolarització en aquests centres l'alumnat no pateixi cap forma de discriminació.

c) Establir mesures especifiques per a garantir la permanència en el sistema educatiu dels menors pertanyents a minories ètniques.

d) Fomentar la coeducació com a sistema educatiu per a capgirar els comportaments que perpetuen el patriarcat en l'ensenyament, i fer-ho amb la cooperació entre professorat, famílies i alumnat amb l'objectiu de crear espais realment igualitaris.

e) Posar a disposició dels centres educatius els recursos, humans i materials, i també la formació adequada del professorat i del personal no docent necessaris per a garantir la igualtat real i efectiva i la no-discriminació.

10.2 El departament competent en matèria educativa, les universitats i els centres educatius, independentment de la titularitat, han de garantir l'atenció deguda als alumnes que, per algun dels motius de discriminació a què fa referència aquesta llei, tinguin necessitats específiques de protecció, ajuda i suport educatiu, percentatges més elevats d'absentisme, abandonament escolar o fracàs escolar, impossibilitat econòmica de fer activitats o segregació, i que aquesta atenció es doni també entre tots els membres integrants de la comunitat, per mitjà de l'aplicació d'accions positives, accions indirectes, accions compensatòries i altres accions educatives que escaiguin.

10.3 El contingut de la formació inicial i permanent del professorat i les competències curriculars de totes les etapes educatives han d'atorgar una atenció especial al dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació, i també a la resta de principis de l'escola inclusiva a què fa referència la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, per mitjà d'accions formatives específiques i, consegüentment, han d'incloure una formació reglada, obligatòria i específica en matèria d'atenció educativa a la diversitat i a la igualtat de trac-

te i no-discriminació per al personal docent, amb l'objectiu de vetllar per una escola coeducadora i inclusiva, que fomenti els ensenyaments en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació en els plans d'estudi que escaiguin.

10.4. Les autoritats rectores del sistema d'educació superior, professional i universitària han de garantir el compliment dels principis generals d'actuació d'aquesta llei i, a aquest efecte, han d'implantar les competències per a aplicar procediments i promoure actituds que afavoreixin la igualtat de tracte i la no-discriminació, i aplicar-los en tots els estaments de la comunitat universitària i de l'educació en el lleure.

10.6. Els centres educatius han de complir els criteris d'igualtat de tracte i no-discriminació a què obliga aquesta llei, inclosa la no segregació per sexes, per a poder ésser beneficiaris del concert educatiu o de qualsevol altra forma de finançament amb fons públics.

10 *bis* 2. El departament competent en matèria educativa, d'acord amb el principi de coeducació, ha de vetllar perquè es respecti, en tot el sistema educatiu, en els centres i les entitats de formació, en l'educació d'adults, en la formació de mares i pares, en les activitats esportives escolars i en les activitats d'oci infantil i juvenil, la diversitat pel que fa a la religió o les conviccions, la capacitat o la discapacitat, l'edat, l'origen racial o ètnic, la diversitat sexual i afectiva, l'orientació sexual, la identitat o l'expressió de gènere, els diferents models de família o qualsevol altra condició social o personal a què fa referència aquesta llei. En aquest sentit:

a) Ha d'incorporar el principi de coeducació en els plans d'acció tutorial i els plans i reglaments de convivència dels centres educatius.

b) Els continguts dels materials escolars, educatius i formatius, en qualsevol format, i el llenguatge que s'hi empri han de tenir en compte la diversitat i evitar qualsevol mena de discriminació per aquest motiu.

c) Ha de garantir el desplegament del que estableix aquest article i vetllar perquè les escoles, els instituts i la resta de centres educatius siguin un entorn amable, en què els alumnes i els professors puguin viure d'una manera natural la diversitat, i contribueixin a crear models positius per a la comunitat educativa.

Article 11. Salut

11.1. El departament competent en matèria de salut i els centres sanitaris, tant públics com privats, en l'àmbit de llurs competències, no poden aplicar cap criteri ni mesura que provoquin una situació discriminatòria, i han de vetllar per garantir els principis d'igualtat de tracte i no-discriminació i l'absència de qualsevol forma de discriminació en l'accés als centres, als béns, a les prestacions i als serveis sanitaris, i també per mantenir l'equitat territorial.

11.2. Ningú no pot ésser exclòs d'un tractament sanitari, especialment els menors d'edat i les persones embarassades, inclosa la interrupció de l'embaràs, per la concurrència de factors com la discapacitat, l'edat o malalties preexistents o intercurrents, o pel fet de trobar-se en situació de sensellarisme, llevat que raons mèdiques ho justifiquin.

11.3. El departament competent en matèria de salut ha de garantir les accions destinades als grups de població amb necessitats sanitàries específiques, com ara la gent gran, els infants i els adolescents, les persones embarassades, les persones amb discapacitat, les que pateixen malalties mentals, cròniques, minoritàries, degeneratives o en fase terminal o síndromes incapacitants, les

portadores de virus, les víctimes de maltractament, les supervivents de violència masclista, inclosa la violència sexual, les persones amb problemes de drogodependència i addiccions socials, les minories ètniques, les persones transgènere, les persones sense llar o en altres situacions de precarietat habitacional, i, en general, les persones pertanyents a grups en risc d'exclusió o en situació de vulnerabilitat, amb la finalitat de garantir-los l'accés als serveis sanitaris d'acord amb llurs necessitats i en condicions de gaudi efectiu.

11.4. El departament competent en matèria de salut, en l'àmbit de les seves competències, ha d'aplicar plans i programes d'adequació sanitària i plans de formació i sensibilització adreçats al personal sanitari, entre altres accions per a la igualtat de tracte i la prevenció de la discriminació.

11.4 *bis*. Les administracions públiques han de vetllar perquè les condicions municipals per a l'empadronament no comportin cap discriminació per a les persones migrants en situació administrativa irregular o per a altres col·lectius vulnerables.

11.4 *ter*. El departament competent en matèria de salut ha de garantir les mesures per a la no-discriminació per raó de malaltia i, a aquest efecte, ha de:

a) Promoure l'eliminació de totes les actituds, normes i pràctiques que generen estigma, discriminació o tracte diferenciat per motius de malaltia en els àmbits laboral, social, escolar i econòmic, i impulsar l'estudi i la revisió de les limitacions actuals per aquests motius en l'accés a l'ocupació i els serveis, amb l'objectiu de modificar la normativa que no s'adequa a les necessitats sanitàries actuals.

b) Incidir en les mesures de protecció contra la discriminació per aquest motiu, i ampliar la protecció a la família i a l'entorn de la persona afectada per la malaltia.

c) Fer campanyes sobre la importància de fer un ús respectuós i adequat del llenguatge en els mitjans de comunicació, per a evitar les connotacions negatives de les malalties i l'estigmatització per motius de salut per part de la societat i de l'opinió pública.

11.4 quinquies. El departament competent en matèria de salut ha d'aplicar les mesures per a assegurar que no es produeixen discriminacions per raó de sexe o gènere en l'atenció sanitària, tant en la prescripció de tractaments i medicaments com en els temps d'espera, i establir tant els mecanismes de monitorització i control, introduint la perspectiva de gènere en els protocols, especialment en les indicacions de priorització dels casos, com les actuacions necessàries a aquest efecte.

11.8. Els centres sanitaris i els equipaments mèdics han de tenir en compte els criteris d'accessibilitat necessaris perquè tothom en pugui fer ús en igualtat de condicions.

Article 12. Serveis socials

12.1. Les administracions públiques han de garantir la prestació dels serveis socials sense cap mena de discriminació i l'ús efectiu en condicions d'igualtat, equitat i justícia redistributiva, en els termes que estableix la normativa de serveis socials.

12.2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, les polítiques i les actuacions dels serveis socials s'han de basar en la igualtat, la inclusió, la solidaritat, la justícia social, l'equitat, el respecte a la dignitat humana i l'atenció centrada en la persona, han de facilitar l'accés a les mesures necessàries per a les per-

sones que es troben en risc d'exclusió social i han de procurar l'atenció prioritària i la cobertura de les necessitats bàsiques, l'autonomia personal i l'atenció a la dependència de les persones en situació de vulnerabilitat.

12.3. Les administracions públiques han de garantir la igualtat de tracte i la no-discriminació en l'accés als drets, els serveis, les prestacions i les ajudes socials a totes les persones i en les mateixes condicions.

Article 13. Atenció a infants, adolescents, joves, gent gran i persones amb discapacitat

13. Les administracions públiques, les entitats i les persones incloses en l'àmbit d'aplicació subjectiu d'aquesta llei han de garantir els drets d'infants, adolescents, joves, gent gran, persones amb discapacitat o trastorn mental, minories culturals i religioses i joves migrants sols a una vida digna, a l'autonomia personal i a no ésser subjectes de discriminació, i han d'establir, si escau, les accions positives destinades a protegir-los, amb l'objectiu de millorar-ne les condicions de vida, afavorir-ne la incorporació al món laboral o l'accés a béns i serveis essencials, promoure'n l'apoderament i garantir-los l'acompanyament necessari per a poder desenvolupar llur projecte de vida.

Article 14. Habitatge

14.1. Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han de garantir que les polítiques d'habitatge respectin i promoguin el dret a la igualtat de tracte i previnguin la discriminació i, a aquest efecte, han de tenir en compte les necessitats dels grups amb més dificultats per a accedir a l'habitatge, especialment, les persones sense llar, la situació de discriminació de les quals està directament vinculada a la manca d'habitatge, entre altres factors.

14.2. Les autoritats competents en habitatge i ordenació urbana han d'impulsar polítiques integrals d'inclusió en matèria d'habitatge i, a aquest efecte, han d'aplicar totes les mesures necessàries per a:

a) Garantir la igualtat de tracte en l'accés, l'atribució, la disponibilitat, la qualitat i el gaudi de l'habitatge, especialment, de les persones més vulnerables, com ara les minories ètniques, les persones sense llar, les persones amb discapacitat, les migrants i les dones víctimes de qualsevol forma de violència de gènere, i erradicar els nuclis d'infrahabitatge. A aquests efectes han d'elaborar plans i programes d'habitatge i d'ordenació urbanística que evitin, també, la concentració, en habitatges, urbanitzacions o barris, de persones o grups afectats per algun motiu de discriminació.

b) Garantir el dret a l'habitatge i el dret d'accés als subministraments bàsics d'aigua potable, gas i electricitat, respectant el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació.

c) Evitar l'exclusió de la gent gran i la gentrificació, i eliminar tots els requisits en l'accés a l'habitatge social i als ajuts per a cobrir les despeses energètiques que discriminen els col·lectius vulnerables, com ara, entre d'altres, l'exigència de demostrar un període de residència a Catalunya imposada només sobre les persones immigrades.

d) Promoure l'accés a serveis d'acolliment temporal de persones en situació d'exclusió social que no disposen de les condicions sociofamiliars i d'atenció necessàries per a romandre en llur habitatge quan aquesta situació és deguda a una causa de discriminació o està agreujada per aquesta circumstància discriminatòria.

e) Vetllar perquè els plans per a l'erradicació del barraquisme o dels assentaments informals compleixin les garanties internacionals contra els desallotjaments forçosos, i no provoquin un impacte desproporcionat en alguns grups o minories en situació d'especial vulnerabilitat ni impliquin cap mena de discriminació.

f) Promoure la diversitat i la cohesió socials en els barris i els sectors residencials de les ciutats i els pobles, com a garantia d'una adequada integració en l'entorn urbà, i prevenir fenòmens de segregació, exclusió, discriminació o assetjament per raons socioeconòmiques, demogràfiques, de gènere, culturals, religioses, de situació administrativa o de qualsevol altra mena.

g) Vetllar per erradicar qualsevol discriminació en l'exercici del dret a l'habitatge, per mitjà de l'establiment de mesures d'acció positiva en favor de col·lectius vulnerables i de la penalització de conductes discriminatòries en l'accés a l'habitatge.

14.3. Els prestadors de serveis de venda, arrendament o intermediació immobiliària, tant públics com privats, han de respectar el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació en les operacions comercials, tant per a habitatges com per a locals de negoci, i, en particular, tenen prohibit:

a) Refusar una oferta de compra o d'arrendament, refusar l'inici de les negociacions o impedir o denegar, de qualsevol altra manera, la compra o l'arrendament d'un habitatge per qualsevol motiu de discriminació, especialment per raó de situació administrativa irregular, en ocasió d'una oferta pública de venda o arrendament.

b) Discriminar una persona en els termes o les condicions de venda o d'arrendament d'un habitatge sobre la base de qualsevol dels motius a què fa referència la lletra *a*.

Article 15. Establiments i espais oberts al públic

15.1. Les administracions públiques han de garantir les condicions d'accés, permanència, ús i gaudi dels establiments i els espais oberts al públic, dels espectacles públics i de les activitats recreatives en absència de qualsevol forma de discriminació i d'intolerància.

15.1 bis. La prohibició de discriminació a què fa referència l'apartat 1 comprèn tant les condicions d'accés com les de permanència als locals o establiments, i també l'ús i el gaudi dels serveis que s'hi presten, i s'entén sens perjudici de l'existència d'organitzacions, activitats i serveis destinats exclusivament a grups identificats per alguns dels motius de discriminació a què fa referència l'article 1.

15.2. Els titulars dels establiments i locals oberts al públic i els organitzadors espectacles públics o activitats recreatives tenen les obligacions següents:

a) Fer conèixer en espais visibles, accessibles per a totes les persones, adaptats a la lectura fàcil i, si escau, amb un sistema pictogràfic i amb informació accessible complementari, els criteris i, d'una manera explícita, les limitacions derivades de l'exercici del dret d'admissió.

b) Comunicar els criteris del dret d'admissió, amb caràcter previ a l'aplicació, a les administracions públiques competents, que els han d'autoritzar si ho disposa la normativa aplicable.

c) Impedir-hi l'accés o expulsar-ne, amb l'auxili, si cal, dels cossos i forces de seguretat públics:

1r. Les persones que violentin de paraula o de fet altres persones per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

2n. Les persones que duguin o exhibeixin públicament símbols, indumentària o objectes que incitin a la violència o a la discriminació.

15.3. Els establiments comercials estan obligats a posar a disposició de qualsevol persona que ho demani fulls de reclamació, i qualsevol altre document d'interès, en lectura fàcil.

15.3. Resta prohibida la difusió de publicitat discriminatòria per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

Article 16. Mitjans de comunicació social i societat de la informació

16.1. Els mitjans de comunicació social, tant públics com privats, independentment del canal de difusió, estan obligats a:

a) Respectar el dret de les persones a la igualtat de tracte i a viure amb dignitat, i evitar tota forma de discriminació i estigmatització en el tractament de la informació, en els continguts i en la programació, inclosos els missatges comercials i la publicitat.

b) Garantir la presència, la visibilitat i els referents positius de persones dels col·lectius i les minories afectats per algun dels motius de discriminació a què fa referència l'article 1, i també l'anàlisi d'experts de reconegut prestigi en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació.

16.2. Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, sense interferir en la independència dels mitjans de comunicació social i de les empreses de tecnologies de la informació, han de promoure-hi l'adopció de codis deontològics i acords d'autoregulació, lliures de prejudicis discriminatoris i d'estereotips, que contribueixin a:

a) Promoure l'ús d'un llenguatge respectuós, en especial, d'un llenguatge que no sigui sexista, ni classista, ni racista, ni xenòfob, ni LGBTI-fòbic, ni discriminatori en general, que contribueixi a erradicar l'ús de terminologia pejorativa en els mitjans, inclosos els missatges comercials i publicitaris.

a bis) Incidir en les competències que tenen els mitjans de comunicació a l'hora de tractar i afrontar els possibles casos de discursos d'incitació a l'odi.

b) Establir quotes paritàries i augmentar la representativitat de tots els col·lectius a què fa referència l'article 1.

c) Millorar l'efectivitat en la prevenció i l'eliminació de continguts que atemptin contra el dret a la igualtat.

16.2 bis. Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han de vetllar per promoure la retirada de continguts discriminatoris dels proveïdors d'Internet.

16.3. Les administracions públiques han de dur a terme campanyes de conscienciació per a la promoció de la igualtat de tracte i la no-discriminació en els mitjans de comunicació; promoure-hi activitats d'informació sobre els col·lectius a què fa referència aquesta llei; fomentar-hi la reflexió, impartir-hi formació sobre les diferents formes d'evitar els discursos d'incitació a l'odi i enfortir-hi l'autoregulació en aquest àmbit.

16.4. El Consell Audiovisual de Catalunya, amb relació als mitjans de comunicació, tant públics com privats, ha de:

a) Vetllar perquè el codi deontològic dels mitjans de comunicació s'adeqüi als principis d'aquesta llei.

b) Establir recomanacions sobre els usos lingüístics i el tractament i l'ús de les imatges amb relació als àmbits a què fa referència aquesta llei.

c) Garantir que els continguts dels mitjans de comunicació i la publicitat que s'hi emet sigui respectuosa amb les persones i els col·lectius a què fa referència aquesta llei.

d) Vetllar perquè els mitjans de comunicació mostrin en la programació la diversitat de condicions i circumstàncies a què fa referència l'article 1.

e) Fer un seguiment dels continguts que contravinguin a aquesta llei i elaborar-ne un informe periòdic, que ha de lliurar al Síndic de Greuges i presentar al Parlament de Catalunya.

16.5 Els mitjans de comunicació, tant públics com privats, han de garantir la cobertura informativa de la discapacitat d'una manera inclusiva, que faci un ús correcte i respectuós del llenguatge i eviti l'ús pejoratiu de la terminologia.

16.6. Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han d'exercir la potestat reguladora per a:

a) Aprovar normes amb relació als proveïdors d'Internet i les xarxes socials amb l'objectiu de reforçar la protecció administrativa contra els discursos d'odi que es puguin donar en els mitjans de comunicació social, i incidir en les competències dels mitjans a l'hora de tractar i fer front a aquest tipus de discursos.

b) Sensibilitzar els mitjans de comunicació sobre l'existència de codis ètics i d'òrgans autoreguladors, i promoure'n l'aplicació sense interferir en la independència d'aquests mitjans.

c) Impartir formació als professionals dels mitjans de comunicació i incitar-los a la reflexió sobre les diferents formes d'evitar els discursos d'incitació a l'odi, i enfortir l'autoregulació en aquest àmbit.

16.7. Les administracions públiques, per mitjà dels òrgans competents, han de:

a) Garantir la representativitat en els mitjans de comunicació de les persones i els col·lectius víctimes de discriminació.

b) Aplicar protocols d'actuació en cas d'incompliment d'aquesta llei amb relació al tractament de continguts i informacions per part dels mitjans de comunicació públics.

Article 17. Cultura

17.2. Les administracions públiques han de garantir, en l'accés a la cultura i a la creació, i també en el gaudi d'aquestes activitats, l'absència de qualsevol forma de discriminació i crear les condicions perquè aquest accés es faci d'una manera equitativa.

17.4. Les administracions públiques han de promoure la creació i la difusió de continguts que contribueixin a la presa de consciència en l'àmbit cultural sobre la discriminació en totes les formes i expressions que recull aquesta llei.

Article 17 bis. Esport

17 bis.1. Tota pràctica esportiva ha de respectar la dignitat de les persones i el dret a la igualtat de tracte, i evitar tota forma de discriminació i estigmatització.

17 bis.3. Les administracions públiques han de garantir, en l'accés a la pràctica d'activitat física i esportiva, l'absència de qualsevol forma de discriminació i crear les condicions perquè aquest accés es faci d'una manera equitativa.

17 bis.4. Les administracions públiques han de promoure accions que contribueixin a la presa de consciència en l'àmbit esportiu sobre la discriminació en totes les formes i expressions que recull aquesta llei.

Article 18. Llibertat religiosa

18.1. Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han d'aplicar mesures per a la igualtat de tracte i la prevenció de la discriminació per raó de religió o creença i garantir que les polítiques públiques respectin el dret a la llibertat religiosa en els termes que estableix la legislació.

18.2. Les polítiques públiques a què fa referència l'apartat 1 han de garantir la llibertat religiosa en l'espai públic, amb respecte dels principis de pluralisme i igualtat de condicions.

18.2 bis. Les administracions públiques han de vetllar especialment per la no-discriminació en l'ús d'indumentària relacionada amb la identificació ètnica, cultural o religiosa en els àmbits en què es detecten més casos de discriminació, com ara l'educatiu, el laboral i el sanitari, i emprendre mesures per a evitar-ho.

Article 18 bis. Administració de justícia

Les actuacions de l'Administració de justícia, en l'àmbit de les competències pròpies de la Generalitat, o, si s'escau, de les administracions locals han de respectar el dret a la igualtat de tracte i evitar tota forma de discriminació per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

Article 18 ter. Cossos i forces de seguretat

18 ter.1. El Cos de Mossos d'Esquadra, la policia local i també els treballadors d'empreses de seguretat privada han de respectar el dret a la igualtat de tracte en llurs actuacions i evitar-hi tota forma d'abús o de discriminació per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

18 ter.2. Els serveis policials i les fiscalies encarregades dels procediments judicials especialitzats en els delictes d'odi han d'establir marcs d'actuació en l'àmbit local, regional i nacional, institucionalitzar-los i promoure'n l'aplicació, amb la intenció de fomentar el diàleg i la cooperació regular i sostenible amb els grups vulnerables.

18 ter.3. Els funcionaris encarregats d'aplicar aquesta llei estan obligats, de manera general, a no discriminar en l'exercici de les funcions que els són pròpies i a protegir les víctimes de discriminació garantint-los la investigació de les denúncies, la informació de llurs drets i l'accés a la justícia.

18 ter.4. Resten prohibits els següents comportaments, entre d'altres:

a) L'ús de criteris racials, basats en l'aspecte físic de l'individu, com ara el color de pell, les faccions, la pertinença a un grup racial o ètnic o qualsevol altra característica similar, en les detencions, els interrogatoris, els escor-

colls, els controls d'identitat i, en general, en l'activitat de vigilància de les forces i cossos de seguretat, especialment en l'activitat de vigilància dels centres penitenciaris i dels centres d'internament d'estrangers.

b) El tracte discriminatori en els procediments de detenció, deportació i expulsió.

18 ter.5. Els subjectes responsables del compliment de la Llei han d'establir un sistema de registre i vigilància d'incidents racistes, homofòbics i transfòbics, i també del grau en què aquests incidents són tractats judicialment, i vetllar pel bon funcionament d'aquest sistema de control.

18 ter.6. Les administracions públiques han d'establir programes de sensibilització i formació sobre el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació en l'àmbit de l'Administració de justícia i de les forces i cossos de seguretat, i adoptar-hi mesures que tinguin en compte la diversitat de la societat.

Títol III. Defensa i promoció del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

Capítol I. Garanties del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

Article 19. Mesures de protecció contra la discriminació

19.1. Les administracions públiques han d'aplicar els mètodes i els instruments necessaris per a detectar les situacions discriminatòries i protegir les víctimes de discriminació, i han d'adoptar mesures preventives i aplicar les mesures adequades per al cessament d'aquestes situacions.

19.1 bis. Les administracions públiques han d'establir les mesures específiques per a abordar tots els casos de discriminació i, en especial, les adreçades a persones afectades per discriminació múltiple, que es poden concretar en mesures d'acció positiva aplicades des de la perspectiva de la interseccionalitat, de manera que tinguin en compte la concurrència de les diferents causes de discriminació.

19.2 L'incompliment de les obligacions que estableix l'apartat 1 dona lloc a responsabilitats administratives.

19.3. En el procediment administratiu d'instrucció d'un cas de discriminació, si la persona que al·lega haver-la patit n'aporta indicis racionals i fonamentats, s'ha d'aplicar la inversió de la càrrega de la prova sobre la base de la qual correspon a la part que ha infligit la discriminació de provar que el seu comportament no ha estat discriminatori.

19.3 *bis*. Els fets o els indicis pels quals es pot presumir l'existència de discriminació poden ésser provats per qualsevol prova admesa en dret, sens perjudici dels procediments que es tramitin i de les mesures adoptades a l'empara de les normes d'organització, convivència o disciplina de les institucions i dels serveis públics.

19.3 *ter*. L'òrgan administratiu o sancionador, d'ofici o a instància de part, pot sol·licitar informes o dictàmens als òrgans competents en matèria d'igualtat.

19.4 quater. Els instruments per a la protecció de la igualtat de tracte i la no-discriminació són els que regula el capítol I del títol IV d'aquesta llei.

Article 20. Efectes de la contravenció de la Llei

20.1. Contravenir a aquesta llei i a les normes que la despleguen és causa de nul·litat de les disposicions, dels actes o de les clàusules dels negocis jurídics i pot donar lloc, a les responsabilitats que estableix la legislació, incloses les patrimonials.

Article 20 bis. Atribució i reconeixement de responsabilitat patrimonial

20 bis 1. Tota persona que causi discriminació per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1 ha de respondre del dany causat. Si la discriminació és acreditada, es presumeix l'existència de dany moral, el qual es valora atenent a les circumstàncies del cas i a la gravetat de la lesió efectivament produïda, per a la qual cosa s'ha de tenir en compte, si s'escau, la difusió o l'audiència del mitjà en què s'ha produït.

20 bis 2. Els empresaris i els prestadors de béns i serveis són responsables del dany causat si la discriminació, inclòs l'assetjament, es produeix en llur àmbit d'organització o direcció i no han complert les obligacions d'aquesta llei.

20 bis 3. La resolució de l'expedient sancionador dels casos de discriminació a què fan referència els apartats 1 i 2 ha de resoldre de manera expressa sobre la forma en què la persona responsable de la discriminació ha de reparar el dany causat a la persona o les persones afectades.

Article 20 ter. Tutela judicial del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

La tutela judicial davant les vulneracions del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació comprèn l'adopció de totes les mesures necessàries per a posar fi al fet discriminatori i, en particular, les adreçades a posar-hi fi immediatament, i pot acordar l'adopció de mesures cautelars, la prevenció de violacions imminents o ulteriors, la indemnització els danys i perjudicis causats i el restabliment de la persona perjudicada en el ple exercici del seu dret.

Article 21. Legitimació per a la defensa del dret a la igualtat de tracte i contra la discriminació

21.1. Sens perjudici del que disposa l'article 29.*d*, si una autoritat pública, amb motiu de l'exercici de les seves competències, té coneixement d'un supòsit de discriminació ha d'incoar, si és competent per a fer-ho, el procediment administratiu corresponent en què es puguin acordar les mesures necessàries per a investigar les circumstàncies del cas i adoptar les mesures oportunes i proporcionades per a eliminar-lo, o, en cas de no tenir-ne la competència, comunicar aquests fets de manera immediata a l'Administració competent, d'acord amb el que estableix la legislació en matèria de procediment administratiu comú.

21.2. Sens perjudici de la legitimació individual de la persona afectada, els sindicats, les associacions professionals de treballadors autònoms, les organitzacions de consumidors i usuaris i les associacions i organitzacions constituïdes legalment que tinguin entre llurs fins la defensa i la promoció dels drets humans o dels col·lectius i els drets a què fa referència aquesta llei, i compleixin els requisits de l'apartat 3, poden tenir la consideració de persona interessada en els procediments administratius en què l'Administració s'hagi de pronunciar amb relació a una situació de discriminació, sempre que

comptin amb l'autorització de la persona o les persones afectades. Si la persona o les persones afectades són una pluralitat indeterminada o de difícil determinació, aquesta autorització no és necessària, sens perjudici que els qui es considerin afectats puguin participar en el procediment.

21.2 *bis*. Els sindicats, els partits polítics, les associacions professionals de treballadors autònoms, les organitzacions de consumidors i usuaris i les associacions i organitzacions constituïdes legalment que tinguin entre llurs fins la defensa i la promoció dels drets humans estan legitimades per a defensar els drets i els interessos de les persones afiliades i associades en processos judicials civils, contenciosos administratius i socials, sempre que en tinguin l'autorització expressa, d'acord amb la legislació processal aplicable.

21.3. Els requisits que han de reunir les entitats a què es refereix l'apartat 2 són:

a) Haver-se constituït legalment almenys dos anys abans de la iniciació del procediment corresponent, llevat que exerceixin les accions administratives o judicials en defensa dels membres que les integren o de les persones que les representen.

b) Desenvolupar llur activitat en territori català.

21.4. L'Administració de la Generalitat i les entitats locals, en el marc del que estableix aquesta llei, poden personar-se en els procediments penals per fets delictius motivats per odi o discriminació en la forma i les condicions establertes per la legislació processal. La personació de les entitats públiques s'ha d'exercir amb el consentiment de la víctima, sempre que això sigui possible.

Capítol II. Promoció del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació i mesures d'acció positiva

Article 22. Promoció del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació

22.1. Amb la finalitat de fer efectiu el dret a la igualtat de tracte i la no-discriminació, els poders públics, l'Administració de justícia, els cossos i forces de seguretat públics i privats i les autoritats públiques han d'adoptar mesures d'acció positiva i han d'impulsar polítiques per a fomentar la igualtat de tracte en l'àmbit privat i per a assolir acords, en aquesta matèria, entre els diferents sectors socials i econòmics.

22.2. Les administracions públiques han de promoure que organitzacions i empreses portin a terme accions de responsabilitat social consistents en mesures econòmiques, comercials, laborals, assistencials o d'una altra naturalesa, destinades a promoure condicions d'igualtat de tracte i no-discriminació en el si o en l'entorn social d'aquestes organitzacions i empreses, que tenen el dret d'ésser assessorades per l'Administració en el projecte i l'aplicació de les dites accions i també el deure d'informar els representants dels treballadors sobre les accions adoptades.

22.3 *bis*. Els instruments per a la promoció de la igualtat de tracte i la no-discriminació són els que regulen els capítols II i III del títol IV d'aquesta llei.

Article 23. Planificació estratègica per a la igualtat de tracte i la no-discriminació

23.1. El Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació és el document que determina els eixos, les línies estratègiques, els objectius, les mesures i el pressupost necessari per a prevenir, erradicar i corregir tota forma de discriminació per raó de les condicions i les circumstàncies a què fa referència l'article 1.

23.2. Correspon al departament competent en matèria de no-discriminació de fer la preparació, el seguiment i l'avaluació del Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació, garantint la participació de les organitzacions representatives dels interessos socials afectats en cada una d'aquestes fases; a l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, de fer-ne l'anàlisi i la redacció, i al Govern d'aprovar-lo.

23.4. La redacció del Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació ha de garantir el compliment de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes pel que fa a la paritat mínima. Els treballs d'anàlisi i elaboració del Pla no es poden iniciar fins que no es compleixi aquesta paritat.

23.2 *bis*. El Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació té caràcter quadriennal. A la finalització de cada quadrienni el departament competent en aquesta matèria ha de fer una avaluació de les activitats dutes a terme i dels criteris d'actuació i les mesures continguts en l'estratègia.

23.3. El Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació ha d'incorporar, de manera prioritària:

a) Una diagnosi exhaustiva, municipal, actualitzada i comparada de la situació a Catalunya amb relació al racisme, la islamofòbia, la xenofòbia i altres formes connexes de discriminació. Aquesta diagnosi ha de servir per a justificar les prioritats, les accions, els objectius i les línies d'actuació del Pla nacional.

b) Els principis bàsics d'actuació en matèria de no-discriminació.

c) Les mesures per a prevenir, eliminar i corregir tota forma de discriminació; les adreçades a informar, conscienciar, sensibilitzar i formar en igualtat de tracte i no-discriminació, i les que promouen la presència, la participació i la intervenció de les minories i els col·lectius discriminats per a garantir el respecte de llurs drets i llibertats.

d) Les mesures d'atenció especial a les discriminacions múltiples que per la pròpia naturalesa suposen un atac més greu al dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació.

f) Les mesures per a abordar la discriminació en la prestació de serveis públics, en el funcionament del sistema de justícia penal i en l'accés al treball, l'habitatge, la salut i l'educació.

g) Les mesures per a promoure la plena incorporació dels grups discriminats en la vida pública i els òrgans polítics representatius.

h) Els objectius de reforçar la legislació antidiscriminatòria i millorar l'accés a la presentació de recursos efectius.

i) L'abordatge de les causes bàsiques del racisme, la discriminació i la intolerància i les mesures per a reforçar el gaudi dels drets culturals i els drets de les minories.

j) La perspectiva de gènere i interseccional.

k) Objectius mesurables, indicadors de compliment i mecanismes de vigilància i control, i també l'abordatge de les recomanacions formulades pels organismes internacionals.

l) El pressupost previst per a dur a terme les actuacions previstes.

Article 24. Col·laboració entre institucions públiques

24.1. L'Administració de la Generalitat i les entitats locals han de cooperar entre si per a integrar la igualtat de tracte i la no-discriminació en l'exercici de les competències respectives i, en especial, en els instruments de planificació.

24.2. L'Administració de la Generalitat i les entitats locals han d'establir, si escau, la col·laboració i la coordinació oportunes amb el Síndic de Greuges, la Fiscalia i altres institucions públiques que incideixin en l'àmbit de la no-discriminació.

24.3. L'Administració de la Generalitat ha de disposar de la col·laboració d'especialistes coneixedors de les evidències científiques internacionals en matèria de discriminació per a assessorar-se de totes les actuacions que es duguin a terme.

Article 25. Estadístiques i estudis

25.1. Les administracions públiques, per a fer efectives les disposicions d'aquesta llei i de la legislació específica en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació, han d'introduir, en els estudis, memòries i estadístiques que elaborin, els aspectes següents:

a) Els indicadors i els procediments que permetin de conèixer les causes, l'extensió, l'evolució, la naturalesa i els efectes de la discriminació.

b) La perspectiva de gènere i les dades segregades per sexe i edat, i també, si s'escau, per tipologia de discapacitat, orientació sexual, origen i creences religioses, entre altres transversalitats.

25.1 bis. Els indicadors estadístics han de prendre com a referència les observacions i recomanacions dels comitès especialitzats de Nacions Unides i, en particular, l'Observació general 31 del Comitè per l'Eliminació de la Discriminació Racial, sobre la prevenció de la discriminació racial en l'Administració de justícia i el funcionament de la justícia penal.

25.1 ter. Els cossos dels Mossos d'Esquadra i de les policies locals han de fer formació específica en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació.

25.2. El Cos de Mossos d'Esquadra, les policies locals i la resta de cossos de seguretat que operin a Catalunya han de recopilar les dades sobre el component discriminatori de les denúncies cursades, les han de processar en els sistemes estadístics de seguretat corresponents, i les han de facilitar periòdicament a la comissió de seguiment del compliment d'aquesta llei.

25.3. Les dades de caràcter personal obtingudes en l'àmbit de les actuacions a què es refereix aquest article queden protegides pel secret estadístic que regula la legislació sobre la funció estadística que sigui aplicable en cada cas i per la normativa en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

25.4. L'Administració pública ha de recopilar dades que permetin d'identificar els patrons de discriminació de tots els cossos de seguretat que operen a Catalunya, i en particular l'ús de perfils racials en les tasques d'investigació i vigilància policials.

25.5. El departament competent en la matèria ha d'elaborar o encarregar i publicar periòdicament, estadístiques i estudis qualitatius relatius, especialment, a:

a) Agressions i discriminacions contra les persones i els col·lectius a què fa referència l'article 1.

b) Denúncies presentades en virtut d'aquesta llei i denúncies penals presentades per delictes en els àmbits de discriminació a què fa referència aquesta llei.

c) Resolucions administratives i sentències judicials, i el sentit d'aquestes, relacionades amb l'objecte d'aquesta llei, en particular les que poden provar l'existència de discriminacions indirectes i ajudar a elaborar mesures per a polítiques públiques antidiscriminatòries.

25.6. El departament competent en la matèria pot proposar d'establir acords i convenis amb altres administracions i institucions públiques i organitzacions per a donar compliment a l'apartat 5.

Article 26. Subvencions públiques i contractació

26.1. Les administracions públiques, en l'exercici de llurs competències, han de determinar els àmbits en què les bases reguladores per a la concessió de subvencions hagin d'incloure la valoració d'actuacions per a la consecució efectiva de la igualtat de tracte i la no-discriminació per part de les entitats sol·licitants.

26.2. Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, per mitjà dels òrgans de contractació respectius i amb relació a l'execució dels contractes que subscriguin, han d'establir condicions especials amb la finalitat de promoure la inclusió, la cohesió, la igualtat de tracte i la no-discriminació, d'acord amb el que estableix la legislació de contractes del sector públic. En concret, han d'incloure clàusules socials i igualitàries que tinguin en compte:

a) Els col·lectius que requereixen una especial protecció, com ho són les persones amb discapacitat o trastorn mental.

b) Les persones en risc d'exclusió social.

26.4. Les administracions públiques no poden establir cap tipus de contracte ni destinar cap subvenció a entitats que no respectin les condicions d'aquesta llei, ni tampoc poden establir contractes o concedir subvencions a cap entitat que promogui desigualtats per algun dels motius a què fa referència l'article 1.

Article 27. Formació

27.1. Les administracions públiques han de garantir la formació obligatòria, inicial i continuada i la sensibilització adequades sobre la igualtat de tracte i la no-discriminació en els àmbits que regula aquesta llei dels professionals que fan tasques de prevenció, detecció, atenció, assistència i recuperació, que tenen el deure de comunicar als cossos i forces de seguretat i a l'òrgan competent tota situació de risc o sospita fonamentada de discriminació o violència per alguna de les condicions o circumstàncies a què fa referència l'article 1.

27.2. Les administracions públiques han d'impulsar la formació obligatòria del personal, tant funcionari com laboral, independentment de la seva vinculació per mitjà de convenis de col·laboració o altres instruments, amb una atenció especial en la magistratura, el personal dels centres penitenciaris, els

cossos i forces de seguretat, el personal docent, els professionals de la salut i les autoritats locals.

27.3 bis. Les administracions públiques han d'aplicar criteris respectuosos amb la igualtat de tracte i la no-discriminació en les bases dels processos selectius per a l'accés a l'ocupació pública.

Títol IV. Instruments per a la protecció i la promoció de la igualtat de tracte i la no-discriminació

Capítol I. Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació

Article 28. Creació, objecte i naturalesa

28.1. Es crea l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, encarregat de vetllar pel compliment dels preceptes d'aquesta llei amb l'objectiu d'evitar tota forma de discriminació, directa o indirecta, per qualsevol dels motius i en els àmbits a què fa referència l'article 1, tant en el sector públic com en l'àmbit privat.

28.1 bis. l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació s'adscriu al departament competent per raó de la matèria i ha de retre comptes davant el Parlament.

28.1 ter. Correspon al Govern de designar la persona titular de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, que ha de tenir adscrit personal de la funció pública i persones expertes en l'objecte d'aquesta llei amb preferència per a les que disposin d'experiència prèvia en matèria de no-discriminació, en l'àmbit jurídic i en l'àmbit de la mediació.

28.2. L'estructura de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació ha de constar de:

a) Un comitè integrat per experts, que pot intervenir en els procediments d'instrucció i sanció i avaluar-los. La participació d'aquest comitè es duu a terme, principalment, per mitjà de l'elaboració d'informes que, com a norma general, són facultatius i no vinculants, llevat dels informes que elabori en els procediments en què una de les parts és una administració pública o qualsevol ens o entitat de l'àmbit del sector públic, cas en el qual els dits informes tenen caràcter preceptiu i vinculant.

b) Una comissió de seguiment del compliment de la Llei, de caràcter independent, per a l'avaluació, el seguiment i el control de les polítiques en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació, integrada per una persona en representació de cada grup al Parlament, i el mateix nombre de persones expertes, a més d'una en representació de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació. Aquesta comissió ha d'ésser proposada pel Parlament, que també l'ha d'aprovar.

Article 29. Funcions

L'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació té les funcions següents:

a) Prestar suport i assessorament jurídic a les persones que hagin pogut sofrir discriminació per qualsevol dels motius a què fa referència aquesta llei per a la tramitació de llurs queixes o reclamacions i garantir el dret a la reparació de les víctimes de discriminació.

b) Constituir-se, amb el consentiment exprés de les parts, en organisme de mediació o conciliació entre elles amb relació a casos de violació del dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació, llevat dels casos amb contingut penal o laboral i dels casos de violència masclista. La mediació o la conciliació davant d'aquest organisme substitueix el recurs d'alçada i, si escau, el de reposició, amb relació a les resolucions i els actes de tràmit susceptibles d'impugnació, als efectes del que estableixen l'article 112.2 de la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

c) Iniciar, d'ofici o instància de tercers, investigacions sobre l'existència de possibles situacions de discriminació que revesteixin una gravetat o rellevància especials, fora d'aquelles que tinguin caràcter d'infracció penal. En aquests casos, l'organisme ha de posar fi a la investigació i remetre les actuacions al Ministeri Fiscal o a l'autoritat judicial.

d) Exercir les potestats d'incoació, inspecció, instrucció i sanció, d'acord amb el règim d'infraccions i sancions que estableix aquesta llei. En tot cas, s'exceptuen d'aquest apartat els àmbits de la Inspecció de Treball i els dels procediments sancionadors en l'ordre social.

e) Promoure l'adopció de codis de bones pràctiques, plans d'igualtat i de no-discriminació i protocols interns d'intervenció en matèria de lluita contra la discriminació.

f) Col·laborar amb el Síndic de Greuges, amb el Ministeri Fiscal i amb les institucions i organismes públics.

g) Emetre dictamen, amb caràcter preceptiu, sobre els projectes de disposicions de caràcter general que despleguin aquesta llei.

h) Informar, amb caràcter preceptiu, sobre el Pla per a la igualtat de tracte i la no-discriminació, i també sobre els plans i programes de rellevància especial en la matèria.

i) Elaborar, en coordinació amb els òrgans competents en matèria estadística, informes estadístics de caràcter periòdic, promoure estudis sobre la igualtat de tracte i la no-discriminació, i recopilar dades desagregades sobre la situació de les minories ètniques, religioses i persones migrants en l'accés a l'habitatge, l'educació, l'ocupació i la salut.

j) Liderar l'elaboració de la planificació estratègica per a la igualtat de tracte i la no-discriminació que ha de presentar al Parlament.

Article 29 bis. Relació amb el Síndic de Greuges

29 bis.1. L'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació exerceix les seves funcions sens perjudici de les competències del Síndic de Greuges.

29 bis.2. L'autoritat de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació ha de signar convenis de col·laboració amb el Síndic de Greuges per a establir els mecanismes de cooperació que es considerin oportuns.

Article 29 ter. Col·laboració amb altres administracions i institucions

29 ter.1. El Govern, l'Administració de la Generalitat i els ens locals han de prestar la col·laboració i l'auxili necessaris a l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, si així ho exigeix el

compliment de les seves funcions i l'execució dels seus acords, sens perjudici de l'obtenció de l'autorització judicial quan calgui per a executar aquestes resolucions.

29 ter.2. L'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, dins l'àmbit de les seves competències, pot establir acords de cooperació i col·laboració amb altres administracions i institucions públiques i privades, i participar en els organismes corresponents tant internacionals com supranacionals.

Capítol II. Centre de memòria històrica, observatori i comissió per a la protecció i la promoció de la igualtat de tracte i la no-discriminació

Article 36 ter. Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació

36 ter.1. Es crea el Centre de Memòria Històrica i Documentació de la Discriminació per a la custòdia d'arxius, registres i documents, inclosos documents audiovisuals, de les entitats que lluiten contra la discriminació en l'àmbit social, polític i cultural. Els fons documentals dipositats al Centre de Memòria Històrica han d'ésser de lliure accés per a la ciutadania.

36 ter.2. El Centre ha d'impulsar i fomentar activitats divulgatives i d'investigació, i també pot editar materials relacionats amb aquesta memòria històrica i acordar amb les administracions l'edició de publicacions específiques, i establir contractes, d'acord amb el que estableix la normativa europea i bàsica estatal de contractació pública, amb les organitzacions socials domiciliades a Catalunya i altres subjectes.

Article 36 quater. Observatori de la Discriminació

36 quater.1. Es crea l'Observatori de la Discriminació, que depèn del departament competent en matèria de polítiques socials.

36 quater.2. L'Observatori ha d'elaborar anàlisis i proporcionar informacions objectives i comparables sobre els fets esdevinguts en l'àmbit territorial de Catalunya que puguin suposar una forma de discriminació, d'intolerància o de conductes d'odi per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1, amb l'objectiu de proposar l'adopció de mesures i accions específiques.

36 quater.3. L'Observatori es configura com un òrgan col·legiat i la seva composició i funcions s'han de determinar per decret, garantint la presència d'experts en matèria de delictes d'odi, discriminació i intolerància i amb la participació de la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació.

Article 36 quinquies. Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació

36 quinquies.1. Es crea la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació com un espai de participació ciutadana i com a òrgan consultiu de les administracions que incideixen en aquest àmbit, sens perjudici de les funcions i les competències d'altres òrgans o ens que la legislació estableixi.

36 quinquies.2. En la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació hi han de tenir representació les entitats socials especialitzades, les associacions de víctimes i les que treballen princi-

palment contra els delictes d'odi, la discriminació i la intolerància, i també professionals de destacada experiència en aquest àmbit.

36 quinquies.3. La Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació s'adscriu al departament competent en matèria de polítiques socials i pot rebre informació sobre l'aplicació d'aquesta llei i formular propostes de millora en l'actuació dels serveis públics de les administracions de l'Estat i de la resta d'àmbits de la Llei, i informar sobre projectes normatius i no normatius.

Capítol III. Protocols i campanyes de suport a les víctimes

Article 36 sexies. Protocol d'atenció a les víctimes

36 sexies.1. El departament competent en matèria de polítiques socials ha d'aprovar un protocol específic d'atenció a les víctimes de la discriminació, actes d'intolerància i conductes relatives als delictes d'odi. Aquest protocol, sens perjudici del que estableix la Llei de l'Estat 4/2015, del 27 d'abril, de l'Estatut de la víctima del delicte, ha de prestar una atenció especialitzada i multidisciplinària i les oficines judicials i, especialment, les oficines especialitzades en delictes d'odi han de prestar una cura especial a les víctimes.

36 sexies.2. La protecció davant de qualsevol violació dels drets emparats per aquesta llei comprèn, si s'escau:

a) L'adopció de les mesures necessàries per al cessament immediat en la conducta d'intolerància i discriminatòria, l'adopció de mesures cautelars, la prevenció de violacions imminents o ulteriors, la indemnització de danys i perjudicis i el restabliment ple de la persona perjudicada en el ple exercici dels seus drets.

b) La creació de la figura de l'acompanyant, d'acord amb el sentit de l'Estatut de la víctima del delicte, per a assistir en la denúncia la víctima per delicte d'odi.

Article 36 septies. Mesures específiques de suport a les víctimes

36 septies.1. Les administracions públiques han de prestar una atenció integral real i efectiva a les víctimes d'accions discriminatòries, d'intolerància i d'odi per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1. Aquesta atenció comprèn l'assessorament, l'assistència, especialment la sanitària, i les mesures socials tendents a facilitar-ne la recuperació integral.

36 septies.3. Les administracions públiques han de posar en marxa un punt d'informació per a oferir una atenció integral i multidisciplinària a les víctimes de discriminació i intolerància per qualsevol del motius a què fa referència l'article 1, i poden establir contractes, de conformitat amb el que disposa la normativa europea i bàsica estatal en matèria de contractació pública, amb entitats socials especialitzades per a l'atenció a les víctimes i altres subjectes.

36 septies.4. L'atenció a les víctimes d'agressions o accions d'incitació a l'odi en l'àmbit de les noves tecnologies o en les xarxes socials ha de rebre un tractament específic.

Article 36 septies bis. Tutela administrativa i mesures de reparació

36 septies bis.1. La tutela administrativa davant les vulneracions del dret a la igualtat de tracte ha de comprendre, segons el cas, l'adopció de totes les mesures necessàries adreçades al cessament immediat de la discriminació, l'adopció de mesures cautelars, la prevenció de violacions imminents o ulteriors, la indemnització i el restabliment de la persona perjudicada en el ple exercici del seu dret.

36 septies bis.2. Sempre que la discriminació resti acreditada, el càlcul de la indemnització ha de tenir en compte els danys i perjudicis causats, incloent el dany moral.

36 septies bis.3. Els danys s'han de valorar atenent les circumstàncies del cas i la gravetat de la lesió efectivament produïda, i també, si escau, la difusió o l'audiència del mitjà a través del qual s'hagi produït. Així mateix, les mesures de reparació han d'incloure no només una possible indemnització econòmica, sinó també altres tipus de mesures, si escau.

Article 36 octies. Campanyes i suport a les organitzacions i entitats de víctimes

36 octies.1. Les administracions públiques han de fer campanyes de sensibilització i divulgació contra les agressions i els delictes d'odi i promoure'n la denúncia, i han de garantir assistència a les víctimes encara que no s'interposi denúncia, directament o mitjançant contracte, segons el que estableix la normativa europea i estatal bàsica de contractació pública, amb entitats sense finalitat de lucre especialitzades o altres subjectes.

36 octies.2. Les administracions públiques han de dissenyar i posar en marxa en els centres escolars, integrat en el pla de convivència dels centres, un protocol específic per a l'alerta, la identificació, l'assistència i la protecció en el cas d'assetjament escolar amb relació a les actituds de discriminació, d'intolerància i conductes d'odi per qualsevol dels motius de l'article 1.

36 octies.3. El departament competent ha de dissenyar i posar en marxa periòdicament campanyes de sensibilització i prevenció, per mitjà de l'Observatori de la Discriminació, la Comissió per a la Protecció i la Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació i les organitzacions especialitzades en aquesta matèria.

36 octies.4. El departament competent ha de desenvolupar polítiques actives de suport i visibilització dels col·lectius i organitzacions legalment constituïts que facin activitats en defensa de les víctimes de discriminació, intolerància i delictes d'odi.

36 octies.5. Les administracions públiques han de recollir i publicar dades estadístiques sobre el nombre i la naturalesa dels incidents racistes i discriminatoris, provinents tant del sector públic com de l'àmbit privat.

Títol V. Règim d'infraccions i sancions

Article 30. Regulació de les infraccions i de la concurrència amb il·lícits penals

30.1. Són infraccions administratives en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació les accions i les omissions tipificades i sancionades per aquesta llei, sens perjudici de la normativa específica que sigui d'aplicació prefe-

rent, i sens perjudici, en particular, de la normativa reguladora de les infraccions i les sancions en l'ordre social i del règim sancionador establert per la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

30.2. No es poden sancionar els fets que ja hagin estat sancionats penalment o administrativament en els casos en què s'apreciï identitat de subjecte, de fets i de fonament.

30.3. En els supòsits en què l'Administració consideri que les infraccions poden ésser constitutives d'il·lícit penal, ho ha de posar en coneixement del Ministeri Fiscal o de l'òrgan judicial competent i ha de suspendre el procediment sancionador fins que l'autoritat judicial no dicti sentència ferma o resolució que posi fi al procediment, o fins que el Ministeri Fiscal no comuniqui la improcedència d'iniciar o prosseguir actuacions. Tanmateix, mentre el procediment judicial estigui en curs, l'Administració pot adoptar mesures cautelars, destinades a evitar un major perjudici.

Article 31. Classificació i tipificació de les infraccions

31.1A. Als efectes d'aquesta llei, es considera infracció la conducta discriminatòria fonamentada en qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

31.1. Les infraccions d'aquesta llei en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

31.1 *bis.* Les infraccions no poden ésser objecte de sanció sense instrucció prèvia de l'expedient pertinent, d'acord amb el procediment administratiu.

31.2. Són infraccions lleus:

a) Emetre expressions, entonar càntics, sons o consignes o exhibir pancartes, símbols, emblemes o llegendes que, per llur contingut o per les circumstàncies en què s'emeten, s'entonen, s'exhibeixen o es fan servir, incitin, fomentin o facilitin d'alguna manera els comportaments discriminatoris a què fa referència l'article 1.

b) Les declaracions, els gestos o els insults proferits en l'espai públic que suposin un tracte vexatori per a qualsevol persona per algun dels motius a què fa referència l'article 1.

c) Emetre expressions, entonar càntics, sons o consignes o exhibir pancartes, símbols, emblemes o llegendes que continguin missatges vexatoris o intimidatoris per a qualsevol persona per algun dels motius a què fa referència l'article 1.

d) Emetre intencionadament expressions vexatòries, injurioses, calumnioses o amenaçadores en supòsits de discriminació, actes d'intolerància i conductes relatives als delictes d'odi contra una persona, contra el grup al qual pertany o contra la seva família que comporti discriminació d'acord amb el que estableix aquesta llei.

e) Fer servir o emetre expressions vexatòries, injurioses, calumnioses o amenaçadores en supòsits de discriminació, actes d'intolerància i conductes relatives als delictes d'odi per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1 en la prestació de serveis públics, en qualsevol mitjà de comunicació, en discursos o intervencions públiques o en xarxes socials.

f) No facilitar la tasca dels serveis d'inspecció de l'Administració en el compliment dels mandats d'aquesta llei, o negar-se parcialment a col·laborar amb llur acció investigadora.

g) Amenaçar o realitzar qualsevol coacció, injúria o vexació injusta de caràcter lleu en supòsits de discriminació, actes d'intolerància i conductes relatives als delictes d'odi per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

h) Incórrer amb la conducta en irregularitats formals per inobservança de les disposicions d'aquesta llei i de la normativa que la desplegui.

31.3. Són infraccions greus:

a) Els actes o les omissions que constitueixin una discriminació, directa o indirecta, per associació o per error, i els que constitueixin inducció, ordre o instrucció de discriminar una persona per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1. en relació amb una altra persona que es trobi en una situació anàloga o comparable.

b) Emetre declaracions o transmetre informacions públicament, una persona física o jurídica, mitjançant les quals s'amenaci, s'insulti o es vexi una persona o un grup de persones per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

d) Els actes que impliquin aïllament, rebuig o menyspreu públic i notori de persones per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

e) Emetre per qualsevol mitjà eslògans, anuncis publicitaris, missatges públics o declaracions públiques que comportin una discriminació envers una persona o el grup al qual pertany.

f) Emetre intencionadament a través de mitjans de comunicació o xarxes socials expressions vexatòries o insults contra una persona, contra el grup al qual pertany o contra la seva família que comportin discriminació d'acord amb el que estableix aquesta llei.

g) Malmetre béns mobles o immobles propietat d'una persona, del grup al qual pertany o de la seva família per causa provocada per discriminació d'acord amb el que estableix aquesta llei

h) Malmetre el mobiliari públic amb pintades que continguin insults, expressions vexatòries o símbols que provoquin el rebuig o el menyspreu envers la diversitat de les persones que són objecte de la protecció d'aquesta llei.

i) Difondre, a la via pública o dins d'un edifici, material o llibres amb contingut discriminatori.

j) Comercialitzar productes basats en estereotips corresponents als motius discriminatoris a què fa referència l'article 1.

k) Difondre material discriminatori en universitats o centres educatius o a través de mitjans de comunicació o xarxes socials.

l) Exhibir a la via pública missatges, pancartes o símbols de caràcter discriminatori o convocatòries o anuncis d'espectacles públics, activitats recreatives, actes polítics, manifestacions o reunions públiques de qualsevol índole de contingut discriminatori.

m) La reiteració en la utilització o l'emissió d'expressions vexatòries, injurioses i calumnioses en supòsits de discriminació, actes d'intolerància i conductes relatives als delictes d'odi per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1 en la prestació de serveis públics, en qualsevol mitjà de comunicació, en discursos o intervencions públiques o a les xarxes socials.

n) La realització d'actes o la inclusió de disposicions o clàusules en els negocis jurídics que constitueixin o causin discriminació per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

o) Impedir o obstaculitzar la realització de qualsevol tràmit administratiu o l'accés a un servei o establiment públic per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

p) L'obstrucció o la negativa absoluta a l'actuació dels serveis d'inspecció de l'Administració.

q) Fer servir, en peritatges que han de tenir un ús administratiu o judicial, teories o valoracions que impliquin prejudicis corresponents a qualsevol de les situacions de discriminació regulades per aquesta llei.

r) Fer servir la malaltia mental, en el cas d'una persona que no ha estat declarada incapaç, per a limitar-ne els drets.

s) Implantar, acceptar o impulsar pràctiques laborals discriminatòries que vulnerin la dignitat de la persona o la igualtat de tracte i que promoguin la discriminació i la intolerància.

t) Denegar, un professional o un empresari, prestacions a què una persona tingui dret, en cas que la denegació estigui motivada per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

u) Denegar l'accés als béns i serveis disponibles per al públic, o l'oferta d'aquests béns i serveis, inclòs l'habitatge, en cas que la denegació estigui motivada per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

v) No retirar immediatament, el prestador d'un servei de la societat de la informació, expressions vexatòries o d'incitació a la violència per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

w) Colpejar o maltractar d'obra una persona sense causar-li lesió, en supòsits de discriminació, actes d'intolerància i conductes relatives als delictes d'odi per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1.

x) Elaborar, fer servir o difondre en centres educatius llibres de text o materials didàctics que presentin les persones com a superiors o inferiors en dignitat humana en funció de l'orientació o la identitat sexual o l'expressió de gènere, o que incitin a la violència per aquest motiu.

y) La comissió de tres infraccions lleus, o més, sempre que en el termini de l'any anterior el presumpte infractor ja hagi estat sancionat per dues infraccions lleus mitjançant resolució administrativa ferma.

31.4. Són infraccions molt greus:

a) Els actes o les omissions que constitueixin discriminació múltiple, en els termes definits per l'article 5.*e*.

b) L'assetjament discriminatori, en els termes definits per l'article 5.*f*.

c) La facilitació de mitjans tècnics, econòmics, materials, informàtics o tecnològics a les persones i els grups que promoguin qualsevol de les formes de discriminació a què fa referència l'article 1.

d) La convocatòria d'espectacles públics, activitats recreatives, actes polítics, manifestacions o reunions públiques de qualsevol índole que tinguin un caràcter discriminatori en tant que s'hi atempti contra la igualtat de tracte o s'hi vulneri la dignitat de les persones, s'hi practiquin o promoguin conductes d'intolerància, d'odi o de violència o s'hi inciti a qualsevol de les formes de discriminació a què fa referència l'article 1.

e) Els comportaments agressius que acompanyin qualsevol de les formes de discriminació a què fa referència l'article 1.

f) Les represàlies a què fa referència la lletra *h* de l'article 5.

g) Acomiadar un treballador, a l'empara de la legislació laboral, per raó de qualsevol dels motius de discriminació a què fa referència l'article 1.

h) Aplicar criteris de selecció de personal que comportin discriminació en l'accés a l'ocupació per qualsevol dels motius a què fa referència l'article 1, tant si és per la via de la petició de dades de caràcter personal com si és per la via de l'establiment de condicions particulars en els processos de selecció o per la via de la publicitat o la difusió que se'n faci per qualsevol mitjà.

i) Impedir expressament a algú, per qualsevol qualsevol dels motius de discriminació a què fa referència l'article 1, de fer un tràmit, de fer ús d'un servei públic o d'accedir a un establiment obert al públic.

j) Abstenir-se d'intervenir, les persones que tinguin atribuït el deure d'intervenció, davant qualsevol de les formes de discriminació a què fa referència l'article 1.

k) Exercir una pressió intensa sobre una autoritat o càrrec públic, un agent de l'autoritat, un funcionari o un empleat públic amb relació a les potestats administratives que li corresponguin per a l'execució de les mesures regulades per aquesta llei i per la normativa que la desplegui.

l) La comissió de tres infraccions greus, o més, sempre que en el termini dels dos anys anteriors el presumpte infractor ja hagi estat sancionat per dues infraccions greus mitjançant resolució administrativa ferma.

Article 31 bis. Responsabilitat

31 bis.1. Són responsables de les infraccions tipificades per aquesta llei les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, que, per acció o omissió, incorren en els supòsits d'infracció establerts per aquest títol.

31 bis.2. Si una infracció és imputable a diverses persones i no és possible determinar el grau de participació de cadascuna en la comissió de la infracció, n'han de respondre solidàriament.

Article 32. Sancions

32.1. Les infraccions que estableix aquesta llei se sancionen amb les multes següents:

a) Infraccions lleus, entre 300 i 10.000 euros.

b) Infraccions greus, entre 10.001 i 40.000euros.

c) Infraccions molt greus, entre 40.001 i 500.000 euros.

32.1 bis. En cas que una discriminació es produeixi en dependències de l'Administració o en mitjans de comunicació públics, incloses les plataformes virtuals, la persona o el grup responsables hauran de fer una manifestació pública de desgreuge, en el mateix espai o per mitjà dels mateixos canals, per tal de reparar el dany a la dignitat de la persona objecte de discriminació.

32.2. Per la comissió d'infraccions greus, l'òrgan que resolgui l'expedient sancionador pot imposar, a més de la multa corresponent, una o més d'una de les sancions accessòries següents:

a) Prohibició de rebre ajuts o subvencions públics, per un període de com a màxim un any.

b) Prohibició de contractar amb l'Administració de la Generalitat i amb els organismes i ens públics que en depenen, per un període de com a màxim un any.

32.3. Per la comissió d'infraccions molt greus, l'òrgan que resolgui l'expedient sancionador pot imposar, a més de la multa corresponent, una o més d'una de les sancions accessòries següents:

a) Prohibició de rebre ajuts o subvencions públics, per un període de com a màxim dos anys, que en cas de reincidència o reiteració es pot allargar fins a un màxim total de cinc anys, inclosa la cancel·lació total o parcial dels ajuts o subvencions ja reconeguts.

b) Prohibició de contractar amb l'Administració de la Generalitat i amb els organismes i els ens públics que en depenen, per un període d'entre un any i un dia i tres anys.

Article 33. Graduació de les sancions

33.1. Les sancions imposades en virtut d'aquesta llei tenen per objectiu la prevenció, la dissuasió, la reparació i la correcció dels perjudicis que hagi causat o pugui causar la discriminació i s'han de graduar mantenint la proporció adequada amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció. L'import de la multa s'ha de fixar de manera que a l'infractor no li resulti més beneficiós abonar-la que cometre la infracció, i en tot cas les sancions s'han d'aplicar en grau mínim, mitjà o màxim d'acord amb els criteris següents:

a) El grau de culpabilitat i la intencionalitat de la persona física o jurídica responsables de la infracció.

b) Els perjudicis físics, morals i materials causats a les persones, els danys causats als béns i la situació de risc creada o mantinguda.

c) La naturalesa dels danys causats.

d) El caràcter permanent o transitori de la situació de risc creada per la infracció.

e) El nombre de persones afectades, la repercussió econòmica i social de les infraccions i el grau de difusió de les actuacions.

f) La discriminació múltiple i la victimització secundària.

g) El grau de participació en la comissió de la infracció.

h) L'incompliment reiterat de les advertències o recomanacions prèvies sobre l'actuació o el comportament discriminatoris.

i) La comissió reincident o reiterada en el termini d'un any d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan s'hagi declarat per resolució ferma.

j) El benefici econòmic que hagi pogut generar la infracció.

k) La condició d'autoritat, d'agent de l'autoritat, de personal funcionari o d'empleat públic de la persona infractora.

l) La reparació per iniciativa pròpia del dany causat, en qualsevol moment del procediment administratiu sancionador, si encara no s'ha dictat resolució.

33.2. Si de la comissió d'una infracció en deriva necessàriament la comissió d'una altra o unes altres infraccions, s'ha d'imposar la sanció corresponent a la infracció més greu.

33.4. Si la infracció la comet un funcionari públic en l'exercici del seu càrrec, la sanció s'aplica en grau màxim.

Article 34. Sancions accessòries

34.1. La sanció imposada per la comissió d'una infracció lleu o d'una infracció greu pot ésser substituïda per l'òrgan que resolgui l'expedient sancionador, amb el consentiment de la persona sancionada, per la cooperació no retribuïda de la persona infractora en activitats d'utilitat pública amb interès social i valor educatiu, o en tasques de reparació dels danys causats o de suport o assistència a les víctimes de discriminació, o per l'assistència a cursos de formació o sessions individualitzades, o per qualsevol altra mesura alternativa que tingui la finalitat de conscienciar la persona infractora en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació i de reparar el dany moral causat a les víctimes i als grups discriminats.

34.3. L'Administració pública en matèria sancionadora ha de destinar els ingressos derivats de la imposició de les sancions que estableix aquesta llei a actuacions relacionades a garantir el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació.

Article 35. Prescripció de les infraccions i de les sancions

35.1. Les infraccions lleus prescriuen al cap de dotze mesos; les greus, al cap de tres anys, i les molt greus, al cap de quatre anys.

35.2. Les sancions imposades a l'empara d'aquesta llei prescriuen al cap d'un any, si són lleus; al cap de quatre anys, si són greus, i al cap de cinc anys, si són molt greus.

Article 36. Procediment sancionador

36.1. Sens perjudici dels règims sancionadors específics establerts per la legislació sectorial, correspon a l'organisme a què fa referència l'article 28 la potestat d'incoar i instruir els expedients sancionadors per les infraccions administratives en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació, i d'imposar les sancions corresponents. Si aquest organisme específic, en el transcurs de la fase d'instrucció, considera que la potestat sancionadora amb relació a la presumpta conducta infractora correspon a una altra administració pública, ho ha de posar en coneixement d'aquesta administració i li ha de traslladar l'expedient corresponent.

36.2. El termini per a dictar i notificar la resolució d'un procediment sancionador és de sis mesos.

Article 36A. Procediments específics en casos de responsabilitat pública

36A.1. En els casos d'infraccions tipificades per aquesta llei en què s'aporti a l'expedient sancionador un principi de prova del qual s'infereixi que la responsabilitat de la infracció pot recaure sobre una autoritat o càrrec públic, o bé sobre un agent de l'autoritat, un funcionari o un empleat públic, l'òrgan administratiu competent, tan bon punt en tingui coneixement, ha d'adoptar les mesures provisionals pertinents per posar fi a la situació de discriminació.
36A.2. En el supòsit a què fa referència l'apartat 1, l'òrgan administratiu competent, a banda d'instruir el procediment sancionador que escaigui, ha d'iniciar el procediment disciplinari corresponent, d'acord amb la legislació aplicable, respecte als presumptes responsables de la infracció que tinguin la condició de personal al servei de les administracions públiques.

36A.3. Si la resolució d'un procediment sancionador instruït en virtut d'aquesta llei imputa la responsabilitat de la infracció a una autoritat o càrrec

públic o a personal al servei de les administracions públiques, els fets declarats provats en la resolució vinculen l'Administració en el procediment de responsabilitat patrimonial que s'haurà d'instruir per determinar la indemnització que pugui escaure pels danys i perjudicis causats a la víctima de la discriminació.

Article 36B. Processos de mediació en les administracions públiques

L'organisme a què fa referència l'article 28, en tenir coneixement d'una situació de discriminació en una administració pública, ha de procurar iniciar un procés de mediació, preferentment, abans d'incoar, amb caràcter alternatiu i subsidiari, el procediment sancionador corresponent. En tot el cas, el procés de mediació no exclou les mesures de reparació que regula aquesta llei.

Article 36 bis. Drets de la víctima en el procediment sancionador

La persona afectada per alguna de les infraccions tipificades per aquesta llei, sens perjudici del que estableix la Llei de l'Estat 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, té dret, en el marc del procediment sancionador, a:

a) Rebre la comunicació de la incoació del procediment sancionador, amb informació clara sobre el dret que li correspon d'obtenir una indemnització o una reparació del dany causat per la conducta constitutiva de la infracció i sobre la resta de drets que té com a víctima en el procediment sancionador.

b) Rebre les al·legacions del presumpte infractor.

c) Accedir al procediment sancionador i obtenir còpia de tot l'expedient.

d) Gaudir d'un tràmit d'audiència per poder formular al·legacions i proposar prova.

e) Obtenir una resolució expressa sobre la forma de reparació del dany causat, tret que hi hagi renunciat expressament.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera ter. Nomenament de la direcció de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació

El Govern ha de designar en el termini de tres mesos la persona titular de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació a què fa referència l'article 28.1 ter.

Disposició addicional segona. Modificació de l'article 38 de la Llei 11/2014

Es modifica l'apartat 1 de l'article 38 de la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, que resta redactat de la manera següent:

«1. La competència per a incoar i instruir els expedients administratius en virtut del règim sancionador d'aquesta llei, i per a imposar les sancions subsegüents, correspon a l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, sens perjudici de la competència de l'Ajuntament de Barcelona en aquesta matèria.»

Disposició addicional segona bis. Conveni de col·laboració

El Govern ha de signar un conveni de coordinació entre l'Oficina de Drets Civils i Polítics i l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació per a la coordinació en els àmbits subjectius i materials a què fa referència aquesta llei.

Disposició addicional tercera. Exigència de representació equilibrada de dones i homes en els organismes creats per aquesta llei

Els organismes creats en virtut d'aquesta llei no es poden constituir si no compleixen els requisits de paritat mínima esrtablerts per l'article 18.2 de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

Disposició addicional quarta. Seguiment de les polítiques europees contra el racisme i la intolerància

Les administracions públiques han de vetllar pel compliment de les recomanacions de la Comissió Europea contra el Racisme i la Intolerància.

Disposició addicional cinquena. Aplicació del règim sancionador als ens locals

1. Les disposicions d'aquesta llei s'apliquen als ens locals, amb el benentès que els municipis que hagin regulat expressament els supòsits discriminatoris inclosos en aquesta llei mantindran llur potestat sancionadora, sempre que la dita regulació sigui conforme als paràmetres que estableix aquesta llei.

2. En cas que un ens local tingui coneixement, en exercici de les seves competències, d'un dels supòsits de discriminació inclosos en aquesta llei, ha d'incoar el procediment administratiu corresponent, per mitjà del qual es poden acordar les mesures necessàries per a investigar les circumstàncies del cas i adoptar les mesures adequades i proporcionades per a posar fi a la situació de discriminació i i imposar la sanció que escaigui.

3. Els ens locals poden demanar la delegació de la potestat sancionadora que regula aquesta llei, competència que hauran d'exercir en coordinació amb l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació.

Disposició addicional cinquena bis. Règim jurídic especial de la ciutat de Barcelona

1. L'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb l'article 129.*e* de la Llei 22/1998, del 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona, disposa de potestat sancionadora amb relació als comportaments xenòfobs, racistes i sexistes, i li correspon la competència per a regular aquestes conductes infractores i qualsevol altra conducta discriminatòria, per a incoar i instruir els procediments sancionadors corresponents i per a imposar les sancions que escaiguin.

2. L'Ajuntament de Barcelona exerceix, en el marc de les seves competències, la potestat per a aplicar el règim sancionador que regula la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

3. L'Ajuntament de Barcelona ha d'exercir la potestat a què fan referència els apartats 1 i 2 en coordinació amb l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació.

Disposició addicional sisena. Protocol d'actuació davant situacions de discriminació o violència en l'Administració pública

El Govern ha d'aprovar en el termini de vuit mesos el protocol d'actuació davant situacions de discriminació o violència en l'Administració pública a què fa referència l'article 3.3.

Disposició addicional sisena bis. Canvi de nom i reconeixement del sexe de les persones transgènere

El Govern ha d'aprovar en el termini de dotze mesos un avantprojecte de llei sobre el canvi de nom i el reconeixement del sexe de les persones transgènere, basant-se en recomanacions internacionals com la Resolució 2018 (2015) de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

Disposició addicional setena. Avaluació de l'impacte social de la Llei

1. El Govern, per mitjà de l'òrgan que coordini les polítiques públiques en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació, ha d'avaluar l'impacte social d'aquesta llei, un cop transcorreguts els dos primers anys de vigència, i ha de fer públics els resultats d'aquesta avaluació.

2. El Govern, per mitjà de l'òrgan competent, ha de recopilar dades que permetin identificar patrons de discriminació en l'actuiació de les forces i cossos de seguretat, i que permetin detectar en particular l'ús de perfils racials en tasques d'investigació i vigilància policials.

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. Règim transitori per als procediments sancionadors en l'àmbit de l'Administració

1. Els procediments sancionadors que hagin estat incoats abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei es regeixen per la normativa anterior.

2. El Decret 278/1993, del 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'a-plicació als àmbits de competència de la Generalitat, manté la vigència fins que no s'aprovi el reglament de desplegament del règim sancionador que regula aquesta llei.

Disposició transitòria tercera. Competència en procediments sancionadors relatius a la Llei 11/2014

Mentre no es constitueixi l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, la competència per a incoar els expedients administratius tramitats en virtut del règim sancionador de la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, i per a imposar les sancions subsegüents, correspon a la persona titular de la secretaria general del departament competent en matèria de no-discriminació de persones LGBTI.

Disposició transitòria quarta. Competència en procediments sancionadors relatius a discriminacions per raó de discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental o altres tipus de diversitat funcional

Mentre no es constitueixi l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, la competència per a incoar els expedients

administratius tramitats en virtut del règim sancionador d'aquesta llei correspon a la persona titular de la secretaria general del departament competent en matèria de no-discriminació de les persones amb discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental o altres tipus de diversitat funcional.

Disposicions finals

Disposició final 00. Preeminència de la legislació sectorial

Les diposicions d'aquesta llei tenen caràcter supletori respecte a la legislació sectorial específica, i n particular respecte a la Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, i respecte a la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

Disposició final primera. Desplegament normatiu

1. El Govern i els departaments de la Generalitat, en l'àmbit de les competències respectives, han de dictar en el termini de vuit mesos el reglament de desplegament del règim sancionador i la resta de disposicions que siguin necessàries per a l'execució dels preceptes d'aquesta llei.

2. El Govern ha d'aprovar en el termini de vuit mesos el decret de regulació de l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-discriminació, que n'ha d'establir la denominació, l'estructura i el funcionament en els termes que determina el títol IV.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor en el termini d'un mes a comptar de la data de publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 9 de desembre de 2020

La secretària en funcions de la Comissió, Noemí de la Calle Sifré; la presidenta de la Comissió, Montserrat Fornells i Solé

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

Article 1

Enmienda 1
GP de Ciutadans (11)
De modificación en el artículo 1. Objeto

1. Esta Ley tiene por objeto el establecimiento de algunos instrumentos a través de los cuales dar cumplimiento al deber de actuación y promoción de la igualdad entre ciudadanos a cargo de la administración autonómica de la Generalitat de Cataluña en virtud de lo dispuesto en la Constitución Española y el Estatuto de Autonomía de Cataluña.

2. Es un deber inexcusable de la administración autonómica de la Generalitat promover, en el ámbito de sus competencias, la igualdad de los ciudadanos y la correlativa prohibición de discriminación según lo dispuesto en la Constitución Española, el Estatuto de Autonomía de Cataluña, las leyes orgánicas y los Tratados internacionales refrendados por España.

Esmena 2
SP del Partit Popular de Catalunya (1)
D'addició al primer paràgraf de l'article 1

Aquesta Llei té per objecte garantir el dret a la igualtat de tracte i la no-discriminació, en desenvolupament dels articles *9, 10 i 14 de la Constitució Espanyola;* 4, 15.2, 18, 19, 21.1,22.1 23.1, 24.1, 29.1, 30, 40.8 i 41, 52 i 53.1 de l'Estatut d'autonomia, i en desenvolupament dels Tractats Internacionals, i en particular de l'article 26 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics.

Igualment, la Llei [...].

Article 2

Apartat 2

Lletra a

Esmena 14
SP del Partit Popular de Catalunya (2)
D'addició a la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 2

[...] en els àmbits següents:

a) Treball, *empresa* i relacions laborals.

b) El règim estatutari [...].

Lletra d

Esmena 15
SP del Partit Popular de Catalunya (3)
D'addició a la lletra *d* de l'apartat 2 de l'article 2

[...] o de participació política.

d) Educació *i universitats*.

e) Protecció social, [...].

e la Generalitat en relació amb la matèria, d'acord amb l'Estatut d'autonomia.

Article 4

Apartat 1

Esmena 31
SP del Partit Popular de Catalunya (4)
~~De supressió~~ i *addició* a l'apartat 1 de l'article 4

4.1 Es reconeix el dret a la igualtat de tracte i la no-discriminació. Ningú no pot ser discriminat per raó de naixement, nacionalitat ~~o manca de nacionalitat~~, orígens ètnics o socials, sexe, religió, convicció o opinió*, llengua*, edat, discapacitat, orientació o identitat sexual, malaltia física o mental, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

Addició de nous articles

Esmena 50
GP de Catalunya en Comú Podem (22)
D'addició d'un nou article 4 *bis*

Article 4 bis. Clàusula general antidiscriminatòria

4 bis.1 Les administracions públiques de Catalunya i el Síndic de Greuges han de vetllar i garantir el dret a la igualtat de tracte i no-discriminació previst en aquesta llei.

4 bis.2 El dret a la no-discriminació ha d'ésser un principi informador de l'ordenament jurídic català, de l'actuació administrativa i de la pràctica judicial. Aquest dret vincula tant els poders públics com els particulars.

Article 5

Addició de noves lletres

Esmena 86
GP de Catalunya en Comú Podem (33)
D'addició d'una nova lletra *l* a l'article 5

l) Actes o fets d'intolerància: expressen irrespecte, rebuig o menyspreu de la dignitat i els drets humans, cap a les persones i les seves cultures, les seves formes d'expressió, les seves característiques, i les seves maneres diferents de manifestar la condició humana per ser diferents o contràries. Poden concretar-se en estigmatitzacions, tracte vexatori, denigració, difusió de missatges injuriosos o calumniosos, assetjament, hostilitat, persecució, fets relacionats amb la violència, marginació, segregació, ostracisme i exclusió de la participació en qualsevol àmbit de la vida pública i privada o propiciant la por, repudi, prejudici o fòbies cap a aquestes persones.

Article 6

Esmena 97
SP del Partit Popular de Catalunya (9)
D'addició a l'article 6

Els poders públics dissenyaran polítiques per garantir la igualtat d'oportunitats en el treball, vetllant perquè no existeixi discriminació directa o indirecta per les raons que es relacionen a l'article 4.1. A més, en el marc que estableixi la normativa vigent, aplicaran mesures d'acció positiva, proporcionades a les necessitats específiques de les persones en situació de major vulnerabilitat *i a la naturalesa de les funcions a desenvolupar*.

Article 8

Addició de nous apartats

Enmienda 107

GP de Ciutadans (33)

De modificación y ***adición*** de un nuevo subapartado *b* de un nuevo apartado 1 en el artículo 9

Redes y organizaciones profesionales, culturales, deportivas, de educación en el ocio o de interés social, económico, o de participación política.

9.1 b) La administración en ningún caso podrá discriminar a ningún ciudadano o entidad o entidades culturales que solicite una subvención pública en función de las dos lenguas oficiales que utilice o utilicen.

Enmienda 110

GP de Ciutadans (36)

De modificación y ***adición*** de un nuevo subapartado *e* de un nuevo apartado 1 en el artículo 9

Redes y organizaciones profesionales, culturales, deportivas, de educación en el ocio o de interés social, económico, o de participación política.

9.1 e) Las administraciones públicas no propondrán actos que fomenten actos de discriminación y deberán evitar los mismos por razón ideológica y política.

Enmienda 111

GP de Ciutadans (37)

De modificación y ***adición*** de un nuevo subapartado *f* de un nuevo apartado 1 en el artículo 9

Redes y organizaciones profesionales, culturales, deportivas, de educación en el ocio o de interés social, económico, o de participación política.

9.1 f) La administración pública retirará cualquier pensión pública que se otorgue a una persona que haya ejercido un cargo político anterior y que realice manifestaciones y discursos que atenten contra el derecho de igualdad y no discriminación recogidos en esta Ley.

Los poderes públicos autonómicos deberán adoptar códigos de conducta de sus miembros en virtud de los cuales la comisión de infracciones administrativas o penales que protejan la dignidad de los ciudadanos o su igualdad implicará la pérdida de cualquier derecho o indemnización al que se tuviese derecho por su condición de autoridad pública.

Enmienda 112

GP de Ciutadans (38)

De adición de un nuevo subapartado *g* de un nuevo apartado 1 en el artículo 9

9.1 g) La administración pública no acordará ni permitirá colgar ni izar banderas no sean las oficiales en sus edificios públicos.

Enmienda 113

GP de Ciutadans (39)

De modificación y ***adición*** de un nuevo apartado 2 del artículo 9

Participación cívica y social

9.2 Las administraciones públicas catalanas tienen que garantizar que el acceso a las diferentes formas de participación cívica y social se producen en condiciones de igualdad y equidad sin que se produzcan situación discriminatoria por cualquier causa que prevé esta la ley de acuerdo con la normativa autonómica y estatal.

Enmienda 114

GP de Ciutadans (40)

De modificación y ***adición*** de un nuevo subapartado *a* de un nuevo apartado 2 en el artículo 9

Redes y organizaciones profesionales, culturales, deportivas, de educación en el ocio o de interés social, económico, o de participación política.

9.2 a) Las administraciones públicas no permitirán que ninguna administración o entidad pública declare a ninguna persona non grata.

Enmienda 115

GP de Ciutadans (41)

De modificación y ***adición*** de un nuevo subapartado *b* de un nuevo apartado 2 en el artículo 9

Redes y organizaciones profesionales, culturales, deportivas, de educación en el ocio o de interés social, económico, o de participación política.

9.2 b) Las administraciones públicas o sus autoridades no promoverán o ampararán acciones tendentes a imponer el ejercicio obligatorio de supuestos derechos como el de huelga o manifestación.

En todo caso, las administraciones públicas garantizarán que sus servidores y los ciudadanos que acuden a la mismas no se vean situados en una situación objetiva de señalamiento inverso. Se entiende por señalamiento inverso aquella situación en la que se encuentra todo ciudadano que se relaciona como administrado o como servidor de una administración cuya actuación y/o sus autoridades quebrantando la neutralidad política que les es constitucionalmente exigible no respeta la libertad ideológica de todos los ciudadanos con su acción o inacción.

En todo caso, las administraciones públicas velarán porque sus servidores no reciban ni en horario de servicio ni fuera del mismo comunicaciones no referidas a las funciones públicas que tienen legalmente encomendadas o relativas a sus condiciones laborales.

Enmienda 116

GP de Ciutadans (42)

De modificación y ***adición*** de un nuevo subapartado *c* de un nuevo apartado 2 en el artículo 9

Redes y organizaciones profesionales, culturales, deportivas, de educación en el ocio o de interés social, económico, o de participación política.

9.2 c) Las administraciones públicas no promoverán actos que fomenten actos de discriminación y deberán evitar los mismos por razón ideológica y política.

Article 10

Apartat 1

Esmena 120
SP del Partit Popular de Catalunya (10)
D'addició a l'apartat 1 de l'article 10

10.1 Les administracions educatives han de garantir l'absència de qualsevol forma de discriminació per raó de les causes que preveu aquesta Llei *i han de promoure la igualtat d'oportunitats*, d'acord amb els principis rectors del sistema educatiu previstos a la legislació específica en matèria educativa.

Apartat 2

Esmena 125
SP del Partit Popular de Catalunya (11)
D'addició a l'apartat 2 de l'article 10

10.2 Les administracions educatives han de mantenir la deguda atenció a l'alumnat que, per raó d'alguna de les causes que expressa aquesta Llei o perquè es troben en situació desfavorable a causa de discapacitat, raons socioeconòmiques, culturals o d'alguna altra índole, presentin necessitats específiques de suport educatiu o percentatges més elevats d'absentisme o abandonament escolar *o de fracàs escolar. S'implementaran accions positives, accions indirectes, accions compensatòries i altres accions educatives, que s'escaiguin*.

Addició de nous apartats

Esmena 132
SP del Partit Popular de Catalunya (12)
D'addició d'un nou apartat 4 a l'article 10

[...] d'igualtat de tracte i no-discriminació.

10.4 En el contingut de la formació de l'alumnat s'atorgarà una atenció especial al dret d'igualtat de tracte i de no-discriminació.

Esmena 133
SP del Partit Popular de Catalunya (13)
D'addició d'un nou apartat 5 a l'article 10

10.5 Per a garantir l'adquisició de competències, habilitats i coneixements s'empraran metodologies d'aprenentatge i recursos pedagògics amb reconeixement científic, d'impacte social, amb evidències empíriques i d'innovació educativa, entre d'altres, l'educació pluralista, l'educació per la pau i d'altres eines i recursos educatius.

Esmena 135
GP Socialistes i Units per Avançar (26)
D'addició d'un nou apartat 4 a l'article 10

Article 10. Educació

10.4 En el contingut de la formació de l'alumnat s'atorgarà una atenció especial al dret d'igualtat de tracte i de no discriminació, en l'aprenentatge per a l'eradicació del rebuig, la por, la intolerància, els prejudicis, els estereotips, els discursos de l'odi, l'exclusió, la discriminació, les actituds i les conductes del masclisme, del racisme, de l'antisemitisme, de la xenofòbia, de la lgtbfòbia, l'antigitanisme i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones.

Esmena 136
GP Socialistes i Units per Avançar (27)
D'addició d'un nou apartat 5 a l'article 10

Article 10. Educació

10.5 Per garantir l'adquisició de competències, habilitats i coneixements s'empraran metodologies d'aprenentatge i recursos pedagògics amb reconeixement científic, d'impacte social, amb evidències empíriques i d'innovació educativa, entre d'altres, l'educació multicultural, l'educació per la pau, i d'altres eines i recursos educatius.

Esmena 138
GP Socialistes i Units per Avançar (29)
D'addició d'un nou apartat 7 a l'article 10

Article 10. Educació

10.7 Coeducació

a) Als efectes d'aquesta llei, s'entén per coeducació l'acció educadora que potencia la igualtat real d'oportunitats i valora indistintament l'experiència, les aptituds i l'aportació social i cultural de dones i homes, en igualtat de drets, sense estereotips sexistes, lgtbfòbics, bifòbics, transfòbics o androcèntrics ni actituds discriminatòries per raó de sexe, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere.

b) D'acord amb aquest principi de coeducació, s'ha de vetllar perquè la diversitat sexual i afectiva, la identitat de gènere i els diferents models de família siguin respectats en els diferents àmbits educatius.

c) El principi de coeducació s'ha d'incorporar als plans d'acció tutorial i als plans i reglaments de convivència dels centres educatius.

Esmena 144
GP de Catalunya en Comú Podem (47)
D'addició d'un nou apartat 4 a l'article 10

4. Es reforçaran el recursos humans i materials necessaris per assolir una sola escola; l'escola inclusiva, així com per reconvertir les escoles especials en centres de recursos i suport a l'escola inclusiva.

Enmienda 146
GP de Ciutadans (43)
De adición de un nuevo apartado 4 del artículo 10

Educación

10.4 Es deber inexcusable de la administración garantizar la disponibilidad de oferta educativa suficiente y sostenida con fondos públicos las lenguas cooficiales en Cataluña en condiciones de no discriminación.

Igualmente, referente a las personas que deban aprender y examinarse de los diferentes cursos de aprendizaje de ambas lenguas, las administraciones deberán disponer de todas las garantías y medios necesarios para conseguir el nivel necesario en ambas lenguas oficiales.

Enmienda 147
GP de Ciutadans (44)
De adición de un nuevo apartado 5 del artículo 10

Educación

10.5 El acceso a los exámenes que lleven a cabo las administraciones públicas catalanas deberán siempre facilitar la documentación y el examen, en formato bilingüe sin que deba pesar sobre el ciudadano la carga de tener que solicitarlo y sin perjuicio del derecho de este a recibirlo en la lengua cooficial que desee.

Article 11

Apartat 1

Esmena 153
SP del Partit Popular de Catalunya (15)
D'addició a l'apartat 1 de l'article 11

11.1 Les administracions públiques sanitàries, en l'àmbit de les seves competències, garanteixen l'absència de qualsevol forma de discriminació en l'accés *als centres sanitaris,* als serveis i en les prestacions sanitàries per raó de qualsevol de les causes que preveu aquesta Llei.

Esmena 154
SP del Partit Popular de Catalunya (16)
D'addició d'un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 11

[...] preveu aquesta Llei.

En aquest sentit, els centres sanitaris i els equipaments mèdics comptaran amb els criteris d'accessibilitat necessaris per tal que tothom en pugui fer ús en igualtat de condicions.

11.2 Ningú no pot ser [...].

Enmienda 158
GP de Ciutadans (48)
De adición del apartado 1 del artículo 11

Salud

11.1 Las administraciones públicas sanitarias, en el ámbito de sus competencias, tienen que garantizar la ausencia de cualquier forma de discriminación

en el acceso a los servicios y en las prestaciones sanitarias por razón de cualquier de las causas que prevé esta Ley.

La administración autonómica garantizará que no existan ningún tipo de discriminación de los ciudadanos respecto a la accesibilidad en los tratamientos y pruebas diagnósticas en función del área geográfica de la comunidad autónoma de Cataluña en la que residan, estén empadronados o tengan asignado su Equipo de atención Primaria de referencia.

Nadie puede ser excluido de un tratamiento sanitario por la concurrencia de una discapacidad, edad o enfermedades preexistentes o intercurrentes, excepto que razones médicas así lo justifiquen, siendo competencia de la administración garantizar el acceso a los tratamientos eficaces para todas las personas sea cual sea su diagnóstico en cumplimiento de la cartera de servicios del Ministerio de Sanidad.

Apartat 2

Esmena 159
SP del Partit Popular de Catalunya (17)
D'addició a l'apartat 2 de l'article 11

11.2 Ningú no pot ser exclòs d'un tractament sanitari per *raons úniques d'edat o* la concurrència d'una discapacitat o malalties preexistents o intercurrents, llevat que raons mèdiques *específiques del pacient* així ho justifiquin.

Enmienda 163
GP de Ciutadans (49)
De modificación del apartado 2 del artículo 11

Salud

11.2 Nadie puede ser excluido de un tratamiento sanitario por la concurrencia de una discapacidad, *edad* o enfermedades preexistentes o intercurrentes, excepto que razones médicas así lo justifiquen.

Addició de nous apartats

Esmena 178
GP de Catalunya en Comú Podem (54)
D'addició d'un nou apartat 6 a l'article 11

6. El centres sanitaris específics hauran de tenir un servei d'urgències, per tal de poder atendre les persones del seu àmbit d'actuació, així com per assessorar els serveis d'urgències dels centres sanitaris generals.

Article 12

Apartat 2

Esmena 181
SP del Partit Popular de Catalunya (19)
D'addició a l'apartat 2 de l'article 12

12.2 Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, les polítiques i actuacions de serveis socials s'han de basar en la igualtat, la solidaritat*, la inclusió,*

la diversitat i la justícia social i han de procurar l'atenció prioritària de les persones en situació de vulnerabilitat.

Article 13

Esmena 186
SP del Partit Popular de Catalunya (20)
D'addició a l'article 13

Les entitats i les persones incloses en l'àmbit d'aplicació de la present Llei han de garantir que no es produeixin situacions discriminatòries que preveu aquesta Llei i han d'establir, si és el cas, accions positives destinades a protegir els infants, els adolescents, els joves, *les minories culturals,* les persones amb discapacitat *o trastorn mental* i les persones grans per millorar les seves condicions de vida, afavorir la seva incorporació a la feina o l'accés a diferents béns i serveis essencials.

Esmena 187
GP Socialistes i Units per Avançar (42)
D'addició a l'article 13

Article 13. Atenció a la infància, l'adolescència, la joventut, les persones amb discapacitat, les persones grans *i els i les menors immigrants que arriben al nostre país*[...] destinades a protegir *i suavitzar la situació en que viuen els infants,* [...], les persones amb discapacitat *i/o trastorn mental* i les persones grans [...]. *Alhora, han de promoure l'empoderament, així com assegurar l'acompanyament necessari per desenvolupar el seu projecte de vida.*

Per tal de combatre la discriminació per discapacitat han de:

a) Desenvolupar plenament la Llei d'adaptació normativa a la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, per tal d'aconseguir la plena inclusió de les persones amb discapacitat, respectant la seva dignitat i garantint el ple i efectiu exercici dels seus drets en igualtat de condicions, i l'autonomia personal.

b) Reforçar la protecció jurídica contra la discriminació i delictes d'odi per raó de discapacitat, garantint l desenvolupament autonòmic del sistema d'infraccions i sancions previst en l'actual legislació i la seva efectiva posada en marxa, promocionant el sistema d'arbitratge previst i incorporant indicadors.

c) Revisar la regulació de la capacitat jurídica de les persones amb discapacitat i, especialment, la referida als internaments forçosos, la restricció del dret de sufragi i l'esterilització no consentida.

Les mesures per garantir la no discriminació per edat han:

a) D'analitzar les limitacions en funció de l'edat respecte a l'accés de les persones a activitats, recursos i serveis públics o privats.

b) De realitzar un Pla d'Actuació Intergeneracional, per tal d'impulsar la trobada entre generacions, fomentant el coneixement i educant contra els estereotips, sensibilitzant respecte a la no discriminació per edat, evitant que aquesta no sigui motiu d'exclusió i impulsant iniciatives que facin de l'àmbit públic i polític un espai intergeneracional.

Addició de nous apartats

Esmena 191
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (18)
D'addició del punt 2 a l'article 13. Atenció a la infància, l'adolescència, la joventut, les persones amb discapacitat i les persones grans

13.2. La gestió i la provisió dels serveis d'atenció a la infància, l'adolescència, la joventut, les persones amb discapacitat i les persones seran únicament públiques com forma de garantir igualtat grans amb l'objectiu de garantir que no es produeixin situacions de discriminació previstes en la present Llei.

Esmena 192
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (19)
D'addició del punt 3 a l'article 13. Atenció a la infància, l'adolescència, la joventut, les persones amb discapacitat i les persones grans

13.3. Les administracions públiques d'atenció a la infància no podran desvincular-se d'un jove que ha estat tutelat sense garantia d'accés a l'habitatge i a un contracte laboral.

Article 14

Addició de nous apartats

Esmena 202
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (24)
D'addició del punt 6 a l'article 14. Habitatge

14.6. Queden prohibits els desnonaments per impagament d'hipoteca o de lloguer sense garantir d'una alternativa residencial o un reallotjament digne, els desnonaments en data oberta tal i com estableix el Decret llei de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, també resten prohibits els desnonaments extrajudicials a través d'empreses privades.

Article 15

Addició de nous apartats

Esmena 213
GP de Catalunya en Comú Podem (66)
D'addició d'un nou apartat 4 a l'article 15

4. Es prendran mesures de suport, en forma d'assessorament i crèdits tous, als locals de concurrència pública per tal d'assegurar l'accessibilitat universal i el ajustos raonables.

Article 16

Apartat 2

Esmena 222
SP del Partit Popular de Catalunya (23)
D'addició a l'apartat 2 de l'article 16

16.2 Les administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de promoure l'adopció d'acords d'autoregulació dels mitjans de comunicació social que contribueixin al compliment de la legislació en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació, i el llenguatge no sexista, *no racista, no antisemita, no hispanòfob, no xenòfob i no homòfob,* incloses les activitats de venda i publicitat que continguin.

Addició de nous apartats

Esmena 228
GP Socialistes i Units per Avançar (52)
D'addició d'un nou apartat 8 a l'article 16

Article 16. Mitjans de comunicació social i societat de la informació

16.8 Les autoritats catalanes han d'utilitzar els seus poders reguladors amb els proveïdors d'Internet i de xarxes socials per tal d'evitar la promoció del consum de pornografia i/o prostitució.

Enmienda 240
GP de Ciutadans (54)
De adición de un nuevo apartado 6 del artículo 16

16.6 *Las administraciones de la comunidad autónoma de Cataluña garantizarán el acceso a la información a todos los ciudadanos sin ejercer ninguna discriminación en función de su lengua, velando por la igualdad y la no discriminación.*

Enmienda 241
GP de Ciutadans (55)
De adición de un nuevo apartado 7 del artículo 16

16.7 Las administraciones de la comunidad autónoma de Cataluña garantizarán que los medios de comunicación públicos se manifiestan contrarios a los discursos de odio, las desigualdades de trato y las discriminaciones en función de algunos de los puntos mencionados en el artículo 4.1 de esta ley.

Enmienda 242
GP de Ciutadans (56)
De adición de un nuevo apartado 8 del artículo 16

16.8 Especialmente las administraciones de la comunidad autónoma de Cataluña garantizarán la ausencia de discriminación en función de su ideología opinión, creencias y/u opiniones políticas a los medios de comunicación públicos con equidad en el número de representantes de cada una de estas tendencias entre los participantes a sus programas y proporcionalidad de los mismos con la representación de la población.

Article 17

Addició de nous apartats

Enmienda 244
GP de Ciutadans (57)
De adición de un nuevo apartado 1 del artículo 17

Cultura

17.1 La administración pública catalana deben garantizar la efectividad de los derechos de igualdad y no discriminación a todos los ciudadanos y entidades que soliciten una subvención pública por la utilización de las dos lenguas oficiales.

Enmienda 245
GP de Ciutadans (58)
De adición de un nuevo apartado 2 del artículo 17

Cultura

17.2 La administración pública catalana no incitarán actividades o actos festivos, culturales o de otra índole que supongan una discriminación y de no igualdad por razón ideológica y política.

Enmienda 246
GP de Ciutadans (59)
De adición de un nuevo apartado 3 del artículo 17

17.3 Los conjuntos de las administraciones públicas velarán *para que los eventos lúdico-festivos, culturales, fiestas y actos públicos sean inclusivos y no discrimen por razón ideològica.*

Article 18

Esmena 247
SP del Partit Popular de Catalunya (24)
De modificació de l'article 18

Les administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves competències, han de desenvolupar accions per a la igualtat de tracte i la prevenció de la discriminació per motius religiosos i han de garantir que les polítiques públiques respectin el dret a la llibertat religiosa *a persones individuals i comunitats sense cap mena de limitació a les seves manifestacions, que la necessària pel respecte de la llei i el manteniment de l'ordre públic*.

Addició de nous apartats

Esmena 251
SP del Partit Popular de Catalunya (26)
D'addició d'un nou apartat 3 de l'article 18

18.3 Les administracions públiques no podran finançar, directa o indirectament, aquells centres de culte en els que es promoguin valors contraris a la democràcia, la llibertat i, particularment, la igualtat.

Addició de nous articles

Esmena 255
GP de Catalunya en Comú Podem (78)
D'addició d'un nou article 18 *quater*

Article 18 quater. Autoritats públiques

Les autoritats públiques catalanes han de garantir que els responsables polítics i els representants públics de tots els nivells no difonguin discursos o imatges discriminatòries contra individus o minories per les raons que preveu la Llei i d'acord amb el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics (PIDESC) i la Convenció per a l'Eliminació de la Discriminació Racial.

Els cossos i forces de seguretat públics i privats han de respectar el dret a la igualtat de tracte i evitar tota forma de discriminació per raó de les causes que preveu aquesta llei.

Addició de nous títols després de l'article 18

Esmena 258
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (35)
D'addició d'un títol III

Títol III. Tutela en l'àmbit del treball concreta en relació a la discriminació de gènere i a la igualtat entre homes i dones

Article 20. Prevenció de l'assetjament sexual i de l'assetjament per raó de sexe a les empreses

20.1. Les empreses han d'adoptar mesures específiques, negociades amb la representació legal dels treballadors, per a prevenir l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe, i també promoure condicions de treball que evitin aquests tipus d'assetjament.

20.2. Les empreses han d'arbitrar procediments específics per a donar resposta a les denúncies o les reclamacions que pugui formular qui hagi estat objecte d'assetjament.

20.3. Els representants dels treballadors han de contribuir activament a la prevenció de l'assetjament sexual i de l'assetjament per raó de sexe sensibilitzant els treballadors i informant la direcció de l'empresa dels comportaments detectats que puguin propiciar-lo.

20.4. L'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe en el treball tenen la consideració de discriminació directa per raó de sexe, sens perjudici de la tipificació com a delicte.

Article 21. Plans d'igualtat a les empreses

21.1. Totes les empreses estan obligades a respectar la igualtat de tracte i d'oportunitats en l'àmbit laboral i, amb aquesta finalitat, han d'adoptar mesures destinades a evitar qualsevol tipus de discriminació laboral entre dones i homes. Aquestes mesures s'han de negociar i, si s'escau, acordar amb els representants legals dels treballadors en la forma que determini la legislació vigent. En aquest sentit, han d'elaborar i aplicar un pla d'igualtat:

a) Les empreses amb més de dos-cents cinquanta treballadors, d'acord amb el que estableix l'article 46 de la Llei orgànica 3/2007, del 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes.

b) Les empreses el conveni col·lectiu de les quals així ho estableixi, en els termes que s'hi hagin establert.

c) Les empreses que hi estiguin obligades perquè l'autoritat laboral així ho hagi acordat en un procés sancionador.

21.2. Els poders públics de Catalunya han d'afavorir l'elaboració i la implantació de plans d'igualtat a les empreses no incloses en l'apartat 1.

21.3. Els plans d'igualtat han d'incloure actuacions de racionalització d'horaris que facilitin la conciliació de les responsabilitats professionals amb la vida personal i familiar dels treballadors i treballadores.

21.4. Les empreses de menys de dos-cents cinquanta treballadors poden elaborar i implantar plans d'igualtat amb la consulta prèvia als representants dels treballadors.

21.5. El Registre Públic de Plans d'Igualtat, adscrit al departament competent en matèria laboral, és l'instrument per a l'exercici de les funcions a què fa referència l'article 20 En aquest registre s'hi han d'inscriure tant els plans d'igualtat de les empreses que estan obligades a tenir-los d'acord amb el que estableix l'apartat 1 com els plans de les empreses que els elaborin voluntàriament.

Article 22. Responsable sindical d'igualtat

22.1. Els sindicats amb presència als centres de treball, per mitjà dels òrgans de representació corresponents, han d'adjudicar a un delegat sindical la funció de vetllar específicament per la igualtat de tracte i d'oportunitats en el marc de la negociació col·lectiva.

22.2. Les funcions del responsable sindical d'igualtat, que té l'obligació de formar-se en matèria d'igualtat d'oportunitats per a dones i homes, són:

a) Col·laborar amb el professional d'igualtat de dones i homes de l'empresa per a promoure-hi la igualtat d'oportunitats.

b) Assessorar l'empresa i les persones que treballen al centre de treball en matèria d'igualtat.

c) Integrar sistemàticament la perspectiva de gènere en totes les àrees i els nivells d'intervenció del seu àmbit funcional.

d) Vetllar pel compliment efectiu d'aquesta llei en el seu àmbit funcional.

22.3. Per a dur a terme les funcions a què fa referència l'apartat 21.2, les organitzacions sindicals han de designar un responsable sindical d'igualtat que tingui la titulació específica en matèria d'igualtat i gènere. Si el delegat sindical no disposa d'aquesta titulació, s'ha de garantir que adquireixi la formació específica.

22.4. L'Administració pública ha de facilitar programes de suport a la formació sindical per a la negociació col·lectiva amb perspectiva de gènere.

Article 23. Presència de dones i homes en la negociació col·lectiva

23.1. Les organitzacions empresarials i sindicals, i també els òrgans de representació del personal a l'empresa, han de promoure una representació paritària en la negociació col·lectiva mitjançant mesures d'acció positiva.

23.2. L'Administració pública competent per al control de la legalitat dels convenis col·lectius ha de requerir a les empreses el full estadístic de convenis amb les dades significatives sobre la presència de dones en la comissió negociadora i en l'àmbit d'aplicació dels convenis i acords col·lectius.

Article 24. Incorporació de la perspectiva de gènere en els expedients de regulació d'ocupació

24.1. L'Administració de la Generalitat ha de vetllar pel respecte del dret a la igualtat i a la no-discriminació per raó de sexe en els expedients de regulació d'ocupació.

24.2. Les empreses obligades per llei a elaborar i aplicar un pla d'acompanyament social en els expedients de regulació d'ocupació han d'incorporar la perspectiva i l'impacte de gènere en totes les mesures que l'integrin.

24.3. La Inspecció de Treball ha de controlar el compliment de l'obligació a què fa referència l'apartat 2, i adoptar les mesures que escaiguin.

24.4. La Inspecció de Treball, en els casos d'acomiadament col·lectiu, ha de verificar que no es doni cap fet discriminatori per raó de sexe i ha d'elaborar un informe preceptiu, que en deixi constància.

Article 25. Prevenció de riscos laborals a l'empresa

25.1. D'acord amb la normativa vigent sobre prevenció de riscos laborals és obligació de les empreses tenir en compte, en la valoració dels riscos laborals i en l'adopció de mesures preventives, la diferent exposició als factors de risc de dones i homes, i prestar una atenció especial als factors de risc per a la fertilitat i per a l'embaràs i la lactància.

25.2. Les empreses han de formar el personal sobre la diferent exposició als factors de risc segons el sexe, i també sobre els riscos per a la fertilitat, l'embaràs i la lactància.

Esmena 259

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (36)

D'addició d'un títol IV

Títol IV. Tutela en la jurisdicció penal

Article 26. Dret a la protecció efectiva

26.1. Les persones que es troben en risc o en situació de violència per motius de discriminació segons el que preveu l'article 5 tenen dret a rebre de forma immediata de les administracions públiques de Catalunya una protecció integral, real i efectiva.

26.2. En aquest marc les persones afectades tenen dret a rebre tota la informació jurídica relacionada amb la situació d'aquest tipus de violència i/o discriminació així com el dret a l'assistència jurídica gratuïta.

Article 27. Tipificació penal de la incitació a l'odi

El Parlament garantirà que el Codi Penal vigent inclogui la incriminació de conductes que incitin a la violència o l'odi adreçats contra un grup de persones o un membre d'aquest grup definit en relació als motius de discriminació previstos en l'article 5.

Article 19

Apartat 1

Esmena 261

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (37)

D'addició al punt 1 de l'article 19. Mesures de protecció enfront de la discriminació

19.1 La protecció enfront de la discriminació obliga a aplicar mètodes o instruments suficients per a la seva detecció, a adoptar mesures preventives i a articular mesures adequades per al cessament de les situacions discriminatòries com:

a) L'avaluació anual de la legislació per part dels poders executiu i legislatiu i evitar que les lleis comportin discriminació directa o indirecta.

b) L'avaluació de tots els convenis, contractes, concerts privats, subvencions o altres vincles entre l'administració i empreses o entitats privades per garantir que la seva activitat no comporta discriminació directa o indirecta.

de tracte i a articular [...].

Apartat 2

Esmena 264

SP del Partit Popular de Catalunya (27)

D'addició a l'apartat 2 de l'article 19

19.2 L'incompliment de les obligacions que preveu l'apartat anterior dóna lloc a responsabilitats administratives*, sens perjudici del que estableixin altres normes*.

Esmena 265

GP Socialistes i Units per Avançar (54)

D'addició a l'apartat 2, de l'article 19

Article 19. Mesures de protecció enfront de la discriminació

19.2[...] responsabilitats administratives*, així com, en el seu cas, penals, i a les civils pels danys i perjudicis que es puguin derivar.*

Article 21

Títol de l'article

Esmena 289
GP Socialistes i Units per Avançar (62)
De modificació al títol de l'article 21

Article 21. Actuació administrativa contra la discriminació.

Addició de nous articles

Esmena 290
GP Socialistes i Units per Avançar (63)
D'addició d'un nou article *21 bis*

Article 21 bis Actuació de les Forces i Cossos de Seguretat i de l'Administració de Justícia

21 bis 1 Els serveis policials i les fiscalies encarregades dels procediments judicials especialitzats en els delictes d'odi han d'institucionalitzar i intensificar marcs amb la intenció de fomentar el diàleg i la cooperació regular i sostenible amb els grups vulnerables

21 bis 2 Aquests també tindran l'obligació de protegir a les víctimes de la discriminació, assegurant la investigació de les seves denúncies, la informació dels seus drets i l'accés a la justícia. També tindran que prosseguir i intensificar les seves activitats a fi d'establir d'un sistema per al registre i la vigilància d'incidents racistes, lgtbfòbics i transofòbics, així com vetllar pel seu bon funcionament davant dels tribunals.

21 bis 3 Respecte a l'actuació d'aquests cossos, estaran prohibits comportaments com ara l'ús il·legítim de criteris racials, basats, de facto, en l'aspecte físic de la persona, el seu color, faccions facials, pertinença a un grup racial o ètnic, o qualsevol altra categoria en les detencions, interrogatoris, escorcolls, controls d'identitat i en general en l'activitat de vigilància de les Forces i Cossos de Seguretat, així com el tracte discriminatori en els procediments de detenció, deportació i expulsió.

21 bis 4 Les Administracions Públiques catalanes tindran l'obligació d'establir programes de sensibilització i formació sobre el dret a la igualtat de tracte i no discriminació en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de les Forces i Cossos de Seguretat

21 bis 5 Les Administracions Públiques catalanes hauran d'adoptar mesures en aquest àmbit amb l'objectiu de reflectir la diversitat en les seves societats.

Article 23

Apartat 1

Enmienda 302
GP de Ciutadans (68)
De modificación del aparatado 1 del artículo 23

23.1 El Plan autonómico para la igualdad de trato y la no-discriminación se lo documento instrumento principal en el ámbito de la Comunidad Autónoma de Cataluña que determina los ejes, las líneas estratégicas, los objetivos

y las medidas para prevenir, eliminar y corregir toda forma de discriminación por razón de las causas que establece esta Ley y para ejecutar y coordinar las políticas y objetivos establecidos en la misma así como por fomentar el respeto y el reconocimiento a la pluralidad y las diferentes manifestaciones de la condición humana.

Apartat 3

Enmienda 308
GP de Ciutadans (70)
De modificación y ***adición*** del apartado 3 del artículo 23

23.3 El Pla *autonómico* per a la igualdad de trato i la no-discriminación incorpora de forma prioritaria ***una avaluación estratégica inicial per establecer la situación actual en Catalunya y establecer las prioridades de actuación:***

a) Los principios básicos de actuación en materia de no-discriminación.

b) Las medidas dirigidas a prevenir, eliminar y corregir toda forma de discrimi-nación.

c) Las medidas de atención especial a las discriminaciones múltiples que por su propia naturaleza suponen un ataque más grave al derecho a la igualdad de trato y la no-discriminación.

d) Las medidas dirigidas ***a la sensibilización***, información, concienciación y formación en igualdad de trato y no-discriminación.

e) Programas específicos en cada uno de los ámbitos mencionados en esta Ley.

f) un apartado dedicado a la recopilación de datos sobre las infracciones que se produzcan contra la igualdad de trato, ya sean administrativas o de carácter penal y las sanciones impuestas por la comisión de infracciones.

Article 24

Apartat 1

Enmienda 312
GP de Ciutadans (71)
De modificación del apartado 1 del articulo 24

24. La Generalitat de Catalunya y el conjunto de administraciones autonómicas y estatales tiene que el deber de cooperar entre sí para mejorar la protección y la coordinación en la protección de los derechos de igualdad de trato y no discriminación.

Article 25

Apartat 1

Esmena 316
SP del Partit Popular de Catalunya (31)
D'addició a l'apartat 1 de l'article 25

25.1 A fi de fer efectives les disposicions que contenen aquesta Llei i la legislació específica en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació, les insti-

tucions públiques catalanes han d'introduir en l'elaboració dels seus estudis, memòries o estadístiques, sempre que es refereixin o afectin aspectes relacionats amb la igualtat de tracte, els indicadors i els procediments que permetin el coneixement de les causes, l'extensió, l'evolució, la naturalesa i els efectes de la discriminació per raó de les causes que preveu aquesta Llei. En aquests estudis, memòries o estadístiques, s'ha de tenir en compte sempre la perspectiva de gènere i s'ha de disposar de les dades segregades per sexe i edats*, a més d'altres dades com discapacitat, orientació sexual, edat, origen, i creences religioses*.

Addició de nous apartats

Esmena 323
GP Socialistes i Units per Avançar (68)
D'addició d'un nou apartat 2 *bis* a l'article 25

Article 25. Estadístiques i estudis

25.2 bis L'estadística judicial recollirà dades específiques sobre els assumptes registrats per infraccions relatives a tracte discriminatori i crearà amb aquestes dades una base de dades de denunciants.

Article 28

Apartat 1

Enmienda 349
GP de Ciutadans (79)
De modificacón del apartado 1 del artículo 28

28.1 El cumplimiento del texto normativo se habilitará através de una nueva función para regular la normativa de esta ley sobre políticas de igualdad de trato y de no discriminación, del cuál será el encargado el Departament competente que designe el Govern de la Generalitat.

En el cumplimiento de sus funciones se dará especial audiencia a los representantes de organizaciones y entidades más representativas en materia de salvaguardar de los derechos recogidos en esta ley.

Article 29

Esmena 358
GP Socialistes i Units per Avançar (76)
De modificació de l'article 29

Article 29. Funcions

L'òrgan[...] no-discriminació *tindrà* les funcions següents:

[...]

c bis) Exercir accions judicials en defensa dels drets derivats de la igualtat de tracte i la no discriminació, d'acord amb la normativa vigent.

[...]

i)[...] estudis sobre la igualtat de tracte i la no-discriminació. *Així com, recopilarà dades desagregades sobre la situació de les minories ètniques, religi-*

oses i persones migrants en l'accés a drets com l'habitatge, l'educació, l'ocupació i la salut.

[...]

j bis) Aprovar l'informe de les seves activitats, que remetrà al Parlament de Catalunya i al Síndic de Greuges.

[...].

Enmienda 359
GP de Ciutadans (83)
De modificación del articulo 29

a) La Comunidad Autónoma de Cataluña, dentro del ámbito de sus competencias se obliga a poner en marcha los mecanismos necesarios para realizar una atención integral y multidisciplinar a las víctimas de discriminación y conductas de intolerancia por cualquier de las causas previstas a esta Ley.

b) El órgano autonómico competente para regular la materia la igualdad de trato y no discriminación deberá que definir un protocolo de atención a las víctimas por cualquier de las causas previstas dentro de esta ley en el periodo de un año.

Article 36

Esmena 411
GP Socialistes i Units per Avançar (83)
De modificació de l'article 36

Article 36. *Autoritats competents i* procediment sancionador

36.1 [...]

36.2[...] sis mesos*, i la resolució senyalarà el termini per al seu compliment sense que pugui ser inferior a quinze ni superior a trenta dies.*

36.3[...] perquè desaparegui la situació de discriminació *creada.*

[...]

Si de la instrucció del procediment sancionador[...] en el procediment de responsabilitat patrimonial que ha *d'instruir-se* per determinar [...].

Disposicions addicionals

Addició de noves disposicions addicionals

Esmena 420
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (57)
D'addició de la disposició addicional quarta

Disposició addicional quarta

En el termini de 90 dies després de l'aprovació de la present llei caldrà suspendre totes les subvencions a qualsevol entitat, organització, col·lectiu religiós que negui el dret a les dones a decidir sobre el propi cos, negui l'existència de la violència masclista o defensi postures de retallada de drets contra les dones.

Esmena 421
SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (58)
*D'addició d*e la disposició addicional final

Disposició addicional final

En el termini de 30 dies després de l'aprovació de la present llei caldrà revisar i suspendre el protocol PRODERAI.

Preàmbul

Enmienda 441
GP de Ciutadans (4)
De adición en el párrafo ~~6~~ 3 del preámbulo de la ley

La Ley regula el ejercicio del derecho de las personas, físicas o jurídicas, públicas o privadas, a la no-discriminación y a la igualdad de trato, fija los principios que tienen que regir la actuación de los poderes públicos en este ámbito y establece una relación de medidas destinadas a prevenir, eliminar y corregir las formas de discriminación en los sectores públicos y privados, de acuerdo con las competencias que la Generalitat *que tiene reconocidas en el Estatuto de Autonomía de Cataluña y de la Constitución Española.*

Enmienda 447
GP de Ciutadans (9)
~~De supresión~~ y *adición* en el párrafo ~~11~~ 7 i 8 del preámbulo de la ley

Hay que tener presente igualmente las directivas europeas en esta materia, como la Directiva 2000/43/CE del Consejo, de 29 de junio, en lo referente a la aplicación del principio de igualdad de trato de las personas con independencia de su origen racial o étnico; ~~la Directiva 2006/54 CE del Parlamento Euro peo y el Consejo, de 5 de julio, sobre la aplicación del principio de igualdad de oportunidades e igualdad de trato entre hombres y mujeres en temas de tra bajo y ocupación,~~ la Directiva 2000/78/CE del Consejo, de 27 de noviembre, en lo referente al establecimiento de un marco general para la igualdad de tra-to en el mercado laboral, la Directiva 2004/113 CE del Consejo de Gobierno, que aplica el principio de igualdad de trato entre hombres y mujeres al acceso a bienes y servicios y a su suministro, la Directiva 2006/54 CE del Parlamento Europeo y el Consejo, de 5 de Julio, sobre la aplicación del principio de igual-dad de oportunidades e igualdad de trato entre hombres y mujeres en temas de trabajo y ocupación, la Directiva del Consejo de 2 de julio de 2008, por la cual se aplica el principio de igualdad de trato entre las personas independientemente de su religión o convicciones, discapacidad, edad u orientación sexual. Así como, la Convención Internacional de Naciones Unidas sobre los Derechos de las Personas con Discapacidad, de 13 de diciembre de 2006, el Pacto Internacional de Derechos Civiles y Políticos, y el Pacto Internacional de los Derechos Económicos, Sociales y Culturales.

Por lo tanto, mediante esta iniciativa normativa el legislador autonómico regula el ejercicio de un derecho de carácter estatutario que opera dentro de su ámbito territorial y genera auténticos derechos subjetivos, a la vez que cumple con un mandato que el *Estatuto de Catalunya y la Constitución Es-*

pañola dirige a los poderes públicos y al conjunto de las administraciones públicas.

Addició de nous paràgrafs

Enmienda 454
GP de Ciutadans (2)
De adición de un nuevo párrafo 2 del preámbulo de la ley

Al mismo tiempo se debe considerar que la dignidad inherente a toda persona humana, la libertad y la igualdad entre los seres humanos son principios básicos consagrados en la Declaración Universal de Derechos Humanos, en la Convención Europea de los derechos humanos, en la Constitución Española y en el Estatuto de Autonomía, reafirmando el compromiso de la Comunidad Autónoma de Cataluña con la erradicación total e incondicional de toda forma de discriminación e intolerancia, y la convicción que estas actitudes representan la negación de valores universales como los derechos inalienables e inviolables de la persona humana, y de los principios consagra-dos en la Carta de las Naciones Unidas y del Tratado de la Unión Europea.

Enmienda 456
GP de Ciutadans (7)
De adición en el párrafo 9 del preámbulo de la ley

La Constitución Española, en su artículo 14, reconoce la igualdad ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna. A su vez, el artículo 9.2 de la Ley Fundamental establece que corresponde a los poderes públicos promover las condiciones para que la libertad y la igualdad de las personas sean reales y efectivas, removiendo los obstáculos que impidan o dificulten su plenitud y facilitando su participación en la vida política, cultural y social, así como el artículo 10 de la Constitución, de los derechos y deberes fundamentales, que establece la dignidad de la persona como fundamento del orden político y de la paz social. En congruencia con estos preceptos la Constitución Española, en su artículo 49, refiriéndose a las personas con discapacidad, ordena a los poderes públicos que presten la atención especializada que requieran y el amparo especial para el disfrute de sus derechos.

Enmienda 457
GP de Ciutadans (8)
De adición en el párrafo 10 del preámbulo de la ley

También se tendrá presente la ley orgánica 3/2007 del 22 de marzo para la igualdad efectiva entre hombres y mujeres española, la ley de igualdad catalana 17/2015, el código penal o la ley de extranjería (arte. 23 referido a los actos discriminatorios) así como las normativas europeas relativas a esta cuestión como la Resolución del Parlamento Europeo, de 4 de febrero de 2014, sobre la hoja de ruta de la UE contra la homofobia y la discriminación por motivos de orientación sexual e identidad de género (2013/2183(INI)), la Convención internacional para la Eliminación de la Discriminación Racial de Naciones Unidas, así como la Recomendación General XXVII relativa a la Discriminación de los Romaníes, la directiva 2012/29 UE del Parlamento Europeo y del Consejo de 25 de octubre de 2012 por la cual se establecen

normas mínimas sobre los derechos, el espaldarazo y la protección de las víctimas de delitos, el Artículo 2 del Tratado de la Unión Europea, en el cual se establece «la Unión se fundamenta en los valores de respecto de la dignidad humana, libertad, democracia, igualdad, Estado de Derecho y respecto de los derechos y humanos, incluidos los derechos de las personas pertenecientes a minorías y al Convenio Europeo de Derechos Humanos junto Resoluciones de la Comisión Europea contra el Racismo y la Intolerancia como son el artículo 21 de la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión Europea, y el artículo 15 de la ECRI.

RESUM DE LES ESMENES RESERVADES DE CADA GRUP I SUBGRUP PARLAMENTARI

GP de Ciutadans

1, 107, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 146, 147, 158, 163, 240, 241, 242, 244, 245, 246, 302, 308, 312, 349, 359, 441, 447, 454, 456 i 457

GP Socialistes i Units per Avançar

135, 136, 138, 187, 228, 265, 289, 290, 323, 358 i 411.

GP de Catalunya en Comú Podem

50, 86, 144, 178, 213 i 255.

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

191, 192, 202, 258, 259, 261, 420 i 421

SP del Partit Popular de Catalunya

2, 14, 15, 31, 97, 120, 125, 132, 133, 153, 154, 159, 181, 186, 222, 247, 251, 264 i 316.

Punt 8 | Debat i votació del dictamen de la Comissió

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

202-00067/12

DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'AFERS INSTITUCIONALS

Al President del Parlament

La Comissió d'Afers Institucionals, en la sessió tinguda el dia 9 de desembre de 2020, ha estudiat el text de la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 202-00067/12), l'informe de la ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb el que disposa l'article 120.6 i 7 del Reglament del Parlament, i recollint les modificacions aprovades per la Comissió, ha acordat d'establir el dictamen següent:

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista (tram. 202-00067/12)

Llei de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

Preàmbul

La Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, va ésser una llei pionera, fruit de la participació de les organitzacions feministes i els partits polítics i de la construcció de consensos. Encara avui en dia es pot considerar la llei més avançada en matèria de violència masclista a l'Estat espanyol.

El 4 de desembre de 2018 es van presentar a la Comissió d'Igualtat de les Persones del Parlament de Catalunya uns informes d'avaluació amb relació als deu anys de vigència de la Llei 5/2008, en els quals s'identificaven algunes mancances en el seu desplegament i se'n proposava la modificació per tal de fer més àmplia i garantista la protecció de les dones víctimes de violència masclista.

D'altra banda, el 13 de desembre de 2018 es va aprovar al Ple del Parlament la Moció 32/XII, en què la cambra es posicionava a favor d'ampliar l'àmbit material d'aplicació de la llei esmentada per a incloure-hi la violència institucional com a violència masclista.

Durant aquests anys, s'ha produït, a més, l'aprovació del Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers la dona i la violència domèstica, aprovat a Istanbul l'11 de maig de 2011 i ratificat per Espanya el 2014. Aquesta llei s'inspira, principalment, en aquest conveni, que s'aplica a totes les formes de violència contra les dones i comprèn tots els actes de violència basats en el gènere que impliquin o puguin implicar danys o patiments de naturalesa física, sexual, psicològica o econòmica, incloses les amenaces de fer aquests actes, la coacció i la privació arbitrària de llibertat, en la vida pública o privada. A més, el Conveni obliga a adoptar

les mesures necessàries per a prevenir la violència contra les dones i donar-hi resposta. En particular, insta a fer que les mesures que es prenguin s'adrecin, si escau, a tots els actors implicats, com les agències governamentals, els parlaments i les autoritats nacionals, regionals i locals, i promou la dedicació dels recursos financers i humans adequats per a aplicar correctament polítiques integrades i mesures i programes adreçats a prevenir i combatre totes les formes de violència incloses en l'àmbit d'aplicació del Conveni.

També cal fer esment, per l'impacte normatiu que tenen sobre aquesta llei, del Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals, del 4 de novembre de 1950 i, especialment, del Protocol addicional 12 d'aquest conveni, que estableix una prohibició general de discriminació basada en el principi fonamental que totes les persones són iguals davant la llei.

Així mateix, també en l'àmbit del Consell d'Europa, s'ha de fer referència al Conveni per a la protecció dels infants contra l'explotació i l'abús sexual, del 25 d'octubre de 2007, que empara qualsevol persona menor de divuit anys, i al Conveni sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans, de l'1 de febrer de 2008, que té per objectiu prevenir el tràfic d'éssers humans amb finalitats sexuals o amb altres finalitats.

Tota la normativa que s'ha esmentat es veu reflectida, en major o menor mesura, en el text aprovat. L'elaboració d'aquesta llei és, a més, el resultat d'un ampli procés participatiu, igual que ho va ésser en el cas de la Llei 5/2008, liderat per les entitats feministes, amb especialistes en violència masclista, juristes i representants de tots els sectors implicats. S'hi han treballat nous consensos entre tots els agents implicats i se n'ha ampliat la repercussió i l'impacte.

En aquest sentit, aquesta llei té la vocació d'ampliar, reforçar i actualitzar la Llei 5/2008, i també de protegir els drets de les dones transgènere i cisgènere i de les persones no binàries, amb la finalitat de respectar la diversitat de gènere.

Del resultat del treball parlamentari i de les modificacions i novetats introduïdes en són un exemple el tractament de qüestions com la violència contra les dones en la vida política, que pot tenir l'efecte de descoratjar la participació política de les dones i restringir llur capacitat d'influència en la vida pública.

Una altra novetat és la regulació de la violència institucional com a àmbit, amb la definició de la diligència deguda i l'especificació que la dita violència es pot causar tant per acció com per omissió.

També s'introdueix la regulació de les violències digitals, ateses les nombroses agressions masclistes que es produeixen amb l'ús de les xarxes socials o de tota mena de dispositius electrònics o digitals, com les suplantacions d'identitat, la publicació de fotografies o vídeos sense consentiment, o els insults i les amenaces.

Entre les modificacions més significatives resulta rellevant la inclusió d'una definició de consentiment sexual, en la qual es fixa com a requisit essencial la necessitat de voluntat expressa.

I, a l'últim, s'introdueixen modificacions en el sentit d'ampliar els tipus de violència en l'àmbit social i comunitari, les formes de violència masclista i la necessitat de la formació de professionals.

Aquesta llei consta de vint-i-set articles, una disposició addicional i una disposició final.

Article 1. Modificació de l'article 2 de la Llei 5/2008

Es modifica l'apartat 2 de l'article 2 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

«2. Les referències a les dones incloses en aquesta llei s'entén que inclouen les nenes i les adolescents, i, per tant, també les dones, nenes i adolescents transgènere.»

Article 2. Modificació de l'article 3 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 3 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 3. Definicions

»Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

»a) *Violència masclista*: violació dels drets humans a través de la violència que s'exerceix contra les dones com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones i que, produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, incloses les amenaces, les intimidacions i les coaccions, té com a resultat un dany o un patiment físic, sexual o psicològic, tant si es produeix en l'àmbit públic com en el privat.

»b) *Sensibilització*: el conjunt d'accions educatives, pedagògiques i comunicatives encaminades a generar canvis i modificacions en l'imaginari social que permetin avançar cap a l'erradicació de la violència masclista.

»c) *Prevenció*: el conjunt d'accions encaminades a evitar o reduir la incidència de la problemàtica de la violència masclista per mitjà de la reducció dels factors de risc, i impedir-ne així la normalització, i les encaminades a sensibilitzar la ciutadania en el sentit que cap forma ni manifestació de violència no és justificable ni tolerable.

»d) *Detecció*: la posada en funcionament de diferents instruments teòrics i tècnics que permetin identificar i fer visible la problemàtica de la violència masclista, tant si apareix de forma precoç com de forma estable, i que permetin també conèixer les situacions en les quals s'ha d'intervenir, per tal d'evitar-ne el desenvolupament i la cronicitat.

»e) *Atenció*: el conjunt d'accions destinades a una persona perquè pugui superar les situacions i les conseqüències generades per l'abús en els àmbits personal, familiar, laboral i social, tot garantint-ne la seguretat i facilitant-li la informació necessària sobre els recursos i els procediments perquè pugui resoldre la situació.

»f) *Recuperació*: el procés de desvictimització de les esferes afectades, realitzat per les mateixes dones i llurs fills i filles. Aquest procés comporta un cicle vital personal i social de la dona centrat en el restabliment de tots els àmbits danyats per la situació de violència masclista viscuda.

»g) *Reparació*: el conjunt de mesures jurídiques, econòmiques, socials, laborals, sanitàries, educatives i similars, preses pels diversos organismes i agents responsables de la intervenció en l'àmbit de la violència masclista, que contribueixen al restabliment de tots els àmbits danyats per la situació viscuda, garantint l'acompanyament i l'assessorament necessaris.

»h) *Diligència deguda*: l'obligació dels poders públics d'adoptar mesures legislatives i de qualsevol altre ordre per a actuar amb l'agilitat i eficiència necessàries i assegurar-se que les autoritats, el personal, els agents, les entitats públiques i els altres actors que actuen en nom d'aquests poders públics es comportaran d'acord amb aquesta obligació, amb vista a prevenir, investigar, perseguir, castigar i reparar adequadament els actes de violència masclista i protegir-ne les víctimes.

»i) *Victimització secundària o revictimització*: el maltractament addicional exercit contra les dones que es troben en situacions de violència masclista i llurs fills i filles, com a conseqüència directa o indirecta dels dèficits quantitatius i qualitatius de les intervencions dutes a terme pels organismes responsables, i també per les actuacions desencertades o negligents provinents d'altres agents implicats.

»j) *Consentiment sexual*: la voluntat expressa, emmarcada en la llibertat sexual i en la dignitat personal, que dona pas a l'exercici de pràctiques sexuals i l'avala. La prestació del consentiment sexual s'ha de fer des de la llibertat, ha de romandre vigent durant tota la pràctica sexual i està acotada a una persona o diverses persones, a unes determinades pràctiques sexuals i a unes determinades mesures de precaució, tant davant d'un embaràs no desitjat com d'infeccions de transmissió sexual. No hi ha consentiment si l'agressor crea unes condicions o s'aprofita d'un context que, directament o indirectament, imposin una pràctica sexual sense comptar amb la voluntat de la dona.

»k) *Interseccionalitat o intersecció d'opressions*: concurrència de la violència masclista amb altres eixos de discriminació, com l'origen, el color de la pell, el fenotip, l'ètnia, la religió, la situació administrativa, l'edat, la classe social, la precarietat econòmica, la diversitat funcional o psíquica, les addiccions, l'estat serològic, la privació de llibertat o la diversitat sexual i de gènere, que fa que impactin de manera agreujada i diferenciada. La interacció d'aquestes discriminacions ha d'ésser tinguda en compte a la hora d'abordar la violència masclista.

»l) *Precarietat econòmica*: la situació d'una persona que percep uns ingressos iguals o inferiors a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya.»

Article 3. Modificació de l'article 4 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 4 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 4. Formes de violència masclista

»1. La violència masclista es configura per una continuïtat de situacions en què interactuen cadascuna de les formes de violència masclista amb els diferents àmbits en què es produeixen.

»2. La violència masclista es pot exercir de manera puntual o de manera reiterada d'alguna de les formes següents:

»a) Violència física: comprèn qualsevol acte o omissió de força contra el cos d'una dona, amb el resultat o el risc de produir-li una lesió física o un dany.

»b) Violència psicològica: comprèn tota conducta o omissió que produeix en una dona una desvaloració o un patiment, per mitjà d'amenaces, humiliació, vexacions, menysteniment, menyspreu, exigència d'obediència o submissió, coerció verbal, insults, aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat. La violència masclista també es pot dur a terme amb l'amenaça o la causació de violència física o psicològica contra l'entorn afectiu de la dona,

especialment els fills i filles o altres familiars que hi convisquin o hi tinguin una relació directa, quan es dirigeixi a afligir la dona. També inclou la violència ambiental, que es duu a terme per mitjà de l'exercici de la violència sobre béns i propietats de la dona, amb valor econòmic o sentimental, o sobre els animals amb els quals té un vincle d'afecte, amb la finalitat d'afligir-la o de crear un entorn intimidatori.

»c) Violència sexual: comprèn qualsevol acte que atempti contra la llibertat sexual i la dignitat personal de la dona creant unes condicions o aprofitant-se d'un context que, directament o indirectament, imposin una pràctica sexual sense tenir el consentiment ni la voluntat de la dona, amb independència del vincle que hi hagi entre la dona i l'agressor o agressors. Inclou l'accés corporal, la mutilació genital o el risc de patir-ne, els matrimoni forçats, el tràfic de dones amb finalitat d'explotació sexual, l'assetjament sexual i per raó de sexe, l'amenaça sexual, l'exhibició, l'observació i la imposició de qualsevol pràctica sexual, entre altres conductes.

»d) Violència obstètrica i vulneració de drets sexuals i reproductius: consisteix a impedir o dificultar l'accés a una informació veraç, necessària per a la presa de decisions autònomes i informades. És una vulneració dels drets sexuals i reproductius que pot afectar els diferents àmbits de la salut física i mental, incloent-hi la salut sexual i reproductiva, i pot impedir o dificultar a les dones prendre decisions sobre llurs pràctiques i preferències sexuals, i sobre llur reproducció i les condicions en què es duu a terme, d'acord amb els supòsits inclosos en la legislació sectorial aplicable. Inclou l'esterilització forçada, l'embaràs forçat, l'impediment d'avortament en els supòsits legalment establerts i la dificultat per a accedir als mètodes contraceptius, als mètodes de prevenció d'infeccions de transmissió sexual i del VIH, i als mètodes de reproducció assistida, i també les pràctiques ginecològiques i obstètriques que no respectin les decisions, els cossos, la salut i els processos emocionals de les dones.

»e) Violència econòmica: consisteix en la privació intencionada i no justificada de recursos per al benestar físic o psicològic d'una dona i, si escau, de llurs fills o filles, en l'impagament reiterat i injustificat de pensions alimentàries estipulades en cas de separació o divorci, en el fet d'obstaculitzar la disposició dels recursos propis o compartits en l'àmbit familiar o de parella i en l'apropiació de béns de la dona, sia per herència o per guanys.

»f) Violència digital: consisteix en els actes de violència masclista i misogínia en línia comesos, instigats, amplificats o agreujats, en part o totalment, amb l'ús de tecnologies de la informació i de la comunicació, plataformes de xarxes socials, webs o fòrums, correu electrònic i sistemes de missatgeria instantània i altres mitjans semblants que afectin la dignitat i els drets de les dones. Aquests actes causen danys psicològics i, fins i tot, físics; reforcen estereotips; danyen la dignitat i la reputació; atempten contra la privacitat i la llibertat d'obrar de la dona; li causen pèrdues econòmiques, i obstaculitzen la seva participació política i la seva llibertat d'expressió.

»g) Violència de segon ordre: consisteix en la violència física o psicològica, les represàlies, les humiliacions i la persecució exercides contra les persones que donen suport a les víctimes de violència masclista. Inclou els actes que impedeixen la prevenció, la detecció, l'atenció i la recuperació de les dones en situació de violència masclista.

»h) Violència vicària: consisteix en qualsevol tipus de violència exercida contra els fills i filles amb la finalitat de provocar dolor o dany a la mare.

»3. S'entén que les diverses formes de violència masclista són també violència contra la dona quan s'exerceixin amb l'amenaça o la causació de violència física o psicològica contra el seu entorn afectiu, especialment contra els fills i filles o altres familiars, amb la voluntat d'afligir la dona.»

Article 4. Modificació de l'article 5 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 5 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 5. Àmbits de la violència masclista

»La violència masclista es pot manifestar en alguns dels àmbits següents:

»Primer. Violència en l'àmbit de la parella: consisteix en la violència física, psicològica, digital, sexual o econòmica exercida contra una dona i perpetrada per l'home que n'és o n'ha estat el cònjuge o per la persona que hi té o hi ha tingut relacions similars d'afectivitat.

»Segon. Violència en l'àmbit familiar: consisteix en la violència física, digital, sexual, psicològica o econòmica exercida contra les dones i els menors d'edat en el si de la família i perpetrada per membres de la mateixa família o per membres del nucli de convivència, en el marc de les relacions afectives i dels lligams de l'entorn familiar. Inclou els matrimonis forçats. No inclou la violència exercida en l'àmbit de la parella.

»Tercer. Violència en l'àmbit laboral: consisteix en la violència física, sexual, econòmica, digital o psicològica que es pot produir en l'àmbit públic o privat durant la jornada de treball, o fora del centre i de l'horari establert si té relació amb la feina. Pot adoptar els tipus següents:

»a) Assetjament per raó de sexe: consisteix en qualsevol comportament no desitjat, verbal o físic, relacionat amb el sexe o gènere de la dona, realitzat amb el propòsit o efecte d'atemptar contra la dignitat, la indemnitat o les condicions de treball de les dones pel fet d'ésser-ho, creant un entorn intimidatori, desgastant, hostil, degradant, humiliant o ofensiu que dificulti llur promoció, ocupació de funcions, accés a càrrecs decisoris, remuneració i reconeixement professional, en equitat amb els homes.

»b) Assetjament sexual: consisteix en qualsevol comportament verbal, no verbal o físic no desitjat d'índole sexual que tingui com a objectiu o produeixi l'efecte d'atemptar contra la dignitat i la llibertat d'una dona o de crear-li un entorn intimidatori, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest.

»c) Discriminació per embaràs o maternitat existent o possible: consisteix en tot tracte desfavorable a les dones relacionat amb l'embaràs o la maternitat que sigui una discriminació directa i una vulneració dels drets fonamentals a la salut, a la integritat física i moral i al treball.

»Quart. Violència en l'àmbit social o comunitari: comprèn les manifestacions següents:

»a) Agressions sexuals: ús de la violència física i sexual contra les dones determinada per l'ús premeditat del sexe com a arma per a demostrar poder i abusar-ne.

»b) Assetjament sexual.

»c) Tràfic de dones amb finalitat d'explotació sexual i amb altres finalitats amb dimensió de gènere.

»d) Mutilació genital femenina o risc de patir-ne: inclou qualsevol procediment que impliqui o pugui implicar una eliminació total o parcial dels genitals femenins o que hi produeixi lesions, encara que hi hagi consentiment exprés o tàcit de la dona.

»e) Violència derivada de conflictes armats: inclou totes les formes de violència contra les dones que es produeixen en aquestes situacions, com l'assassinat, la violació, l'esclavatge sexual, l'embaràs forçat, l'avortament forçat, l'esterilització forçada, la infecció intencionada de malalties, la tortura o els abusos sexuals.

»f) Violència contra els drets sexuals i reproductius de les dones, com els avortaments selectius i les esterilitzacions forçades.

»g) Feminicidis: els assassinats i homicidis de dones per raó de gènere, les induccions al suïcidi i els suïcidis com a conseqüència de la pressió i violència exercida cap a la dona.

»h) Agressions per raó de gènere.

»i) Vexacions, tractes degradants, amenaces i coaccions en l'espai públic.

»j) Restriccions o privacions de llibertat a les dones, o d'accés a l'espai públic o als espais privats, o a activitats laborals, formatives, esportives, religioses o lúdiques, i també restriccions a l'expressió en llibertat pel que fa a llur orientació o expressió i identitat de gènere, o a llur expressió estètica, política o religiosa.

»k) Represàlies pels discursos i expressions individuals i col·lectius de les dones que reclamen el respecte de llurs drets, i també expressions i discursos públics que fomentin, promoguin o incitin directament o indirectament l'hostilitat, la discriminació o la violència envers les dones.

»Cinquè. Violència en l'àmbit digital: violència masclista que es produeix a les xarxes de comunicació digitals, enteses com a nova àgora d'interacció, participació i governança per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació. Entre altres pràctiques, inclou el ciberassetjament, la vigilància i el seguiment, la calúmnia, els insults o les expressions discriminatòries o denigrants, les amenaces, l'accés no autoritzat als equips i comptes de xarxes socials, la vulneració de la privacitat, la manipulació de dades privades, la suplantació d'identitat, la divulgació no consentida d'informació personal o de continguts íntims, el dany als equips o canals d'expressió de les dones i dels col·lectius de dones, els discursos d'incitació a la discriminació envers les dones, el xantatge de caràcter sexual per canals digitals i la publicació d'informació personal amb la intenció que altres persones agredeixin, localitzin o assetgin una dona.

»Sisè. Violència en l'àmbit institucional: accions i omissions de les autoritats, el personal públic i els agents de qualsevol organisme o institució pública que tinguin per finalitat retardar, obstaculitzar o impedir l'accés a les polítiques públiques i a l'exercici dels drets que reconeix aquesta llei per a assegurar una vida lliure de violència masclista, d'acord amb els supòsits inclosos en la legislació sectorial aplicable. La manca de diligència deguda, quantitativa i qualitativa, en l'abordatge de la violència masclista, si és coneguda o promoguda per les administracions o esdevé un patró de discriminació reiterat i estructural, constitueix una manifestació de violència institucional. Aquesta violència pot provenir d'un sol acte o pràctica greu, de la reiteració d'actes o pràctiques de menor abast que generen un efecte acumulat o de l'omissió d'actuar quan es conegui l'existència d'un perill real o im-

minent, i de les pràctiques o omissions revictimitzadores. La violència institucional inclou la producció legislativa i la interpretació i aplicació del dret que tingui per objecte o provoqui aquest mateix resultat. La utilització de la síndrome d'alienació parental també és violència institucional.

»Setè. Violència en l'àmbit de la vida política i l'esfera pública de les dones: la violència masclista que es produeix en espais de la vida pública i política, com les institucions polítiques i les administracions públiques, els partits polítics, els mitjans de comunicació o les xarxes socials. Quan aquesta forma de violència masclista ocorre en les institucions polítiques o les administracions públiques i és tolerada i no sancionada, esdevé també una forma de violència institucional.

»Vuitè. Violència en l'àmbit educatiu: qualsevol tipus de violència que es produeix en l'entorn educatiu entre els membres de la comunitat educativa. Es pot produir entre iguals, de major d'edat a menor d'edat o viceversa. Inclou l'assetjament, l'abús sexual i el maltractament físic, sexual, psíquic o emocional. Entre aquestes violències n'hi ha que es produeixen per raó de gènere o d'identitat sexual.»

»Novè. Qualssevol altres formes anàlogues que lesionin o puguin lesionar la dignitat, la integritat o la llibertat de les dones.»

Article 5. Modificació de l'article 6 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 6 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 6. Finalitats

«Les mesures que aquesta llei estableix tenen com a finalitats:

»a) Complir amb la diligència deguda les obligacions de sensibilització, prevenció, investigació, atenció, protecció, recuperació, reparació i sanció de la violència masclista, i també garantir la no repetició i la remoció de les estructures i pràctiques socials que l'originen i perpetuen, d'acord amb les competències atorgades a les administracions de Catalunya.

»b) Reconèixer els drets de les dones que pateixen violència masclista a l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació, la reparació integral i la garantia de no revictimització.

»c) Garantir la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, l'autonomia de les dones, i la llibertat i l'efectivitat dels drets de les dones.

»d) Establir mecanismes per a fer recerca sobre violència masclista i difondre'n els resultats, i també establir mecanismes per a la sensibilització social i la informació destinada a les dones.

»e) Dotar els poders públics de Catalunya de recursos suficients i d'instruments eficaços per a erradicar la violència masclista en els àmbits preventiu, educatiu, de salut, formatiu, de justícia i execució penal, de participació política, dels mitjans de comunicació, digital, laboral, social i esportiu, i en la vida política i l'esfera pública de les dones.

»f) Establir el catàleg de drets de les dones que es troben en situació de violència masclista, exigibles davant les administracions públiques, i també per a llurs fills i filles, a més d'assegurar l'accés gratuït de les dones als serveis públics que s'estableixin.

»g) Garantir drets econòmics per a les dones que es troben en situació de violència masclista, amb la finalitat de facilitar-los el procés de recuperació i reparació integrals.

»h) Avaluar cada dos anys la xarxa d'atenció i recuperació integral per a les dones que pateixen violència masclista, integrada per un conjunt de recursos i serveis públics per a l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació integrals.

»i) Establir mecanismes per a una intervenció integral i coordinada contra la violència masclista, i crear-ne d'específics per a abordar la violència de segon ordre, per mitjà de la col·laboració de les administracions públiques de Catalunya i de la participació de les entitats de dones, de professionals i d'organitzacions ciutadanes que actuen contra la violència masclista.

»j) Assegurar la formació especialitzada, obligatòria i periòdica de tots els col·lectius professionals que intervenen en l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació destinades a les dones que pateixen violència masclista, a llurs fills i filles i a llur entorn familiar i comunitari, i també espais de reciclatge i supervisió.

»k) Garantir el principi d'adequació de les mesures, per tal que a l'hora d'aplicar-les es tinguin en compte les necessitats i les demandes específiques de totes les dones que pateixen la violència masclista. El disseny i aplicació de les mesures ha de posar al centre els drets de les dones i ha de fomentar llur autonomia decisòria i la promoció de l'empoderament personal.»

Article 6. Modificació de l'article 7 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 7 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 7. Principis orientadors en les intervencions dels poders públics

»Els poders públics de Catalunya, per a assolir les finalitats establertes per l'article 6, han de seguir els criteris d'actuació següents:

»a) L'obligatorietat d'assegurar l'efectivitat dels drets de les dones i d'assegurar que visquin una vida lliure de violències, tot considerant la dimensió dels drets humans, de la qualitat democràtica i de la vigència de l'estat de dret.

»b) El compromís de no-discriminació de les dones, evitant que els poders públics les discriminin, depurant responsabilitats quan qui pertanyi o treballi per a les administracions exerceixi actes de discriminació i protegint-les davant de les discriminacions que puguin causar tercers.

»c) La consideració del caràcter estructural i de la naturalesa multicausal i multidimensional de la violència masclista, especialment pel que fa a la implicació de tots els sistemes de sensibilització, detecció, atenció i reparació.

»d) La consideració de l'impacte individual en la dona que pateix la violència masclista directament, i també de l'impacte col·lectiu en les altres persones que en són coneixedores i que assisteixen a la resposta de les administracions.

»e) La consideració del caràcter integral de les mesures, que han de tenir en compte tots els danys que les dones i llurs fills i filles pateixen com a conseqüència de violència masclista. Aquests danys, que inclouen la utilització de la síndrome d'alienació parental, impacten en l'esfera física, emocional, digital, econòmica, laboral, comunitària i social.

»f) La transversalitat de les mesures, de manera que cada poder públic implicat ha de definir accions específiques i coordinades, des del seu àmbit d'intervenció, d'acord amb models d'intervenció globals, en el marc dels programes quadriennals d'intervenció integral contra la violència masclista a Catalunya.

»g) La consideració de la diversitat de les dones i de la interseccionalitat. La violència masclista provoca un impacte agreujat i diferenciat quan es projecta alhora sobre diversos eixos de discriminació, com l'origen, el fenotip, el grup ètnic, la religió, la situació migratòria, l'edat, la classe social, la discapacitat física o intel·lectual, l'estat serològic, la toxicomania o qualsevol altre addicció, la privació de llibertat, l'orientació sexual o la identitat i expressió de gènere.

»h) La consideració que totes les mesures han garantir que s'atorgui prioritat a les preocupacions, els drets, l'empoderament i la seguretat de les dones, i també a llur participació efectiva i en condicions d'igualtat en l'adopció de decisions.

»i) La proximitat i l'equilibri de les intervencions en tot el territori, assegurant una atenció específica a les zones rurals i a les dones amb discapacitat d'aquestes zones.

»j) El compromís que la construcció de les respostes a la violència masclista s'ha de fer posant els drets de les dones al centre i partint de les necessitats específiques i les experiències de les dones en situacions de violència, a partir de les metodologies i les pràctiques que la societat civil i acadèmica i les organitzacions feministes, especialment, han anat definint per mitjà de l'experiència.

»k) La consideració de les vulneracions que pateixen dones de determinats col·lectius en situacions específiques, d'acord amb el capítol 5 del títol III.

»l) El compromís actiu de garantir la intimitat i la privacitat de les dades personals de les dones en situació de violència, i també de les altres persones implicades o dels testimonis, d'acord amb la legislació aplicable. S'ha de garantir igualment la intimitat i privacitat de les dades personals dels professionals de la xarxa que hi estiguin implicats.

»m) El compromís actiu d'evitar la victimització secundària i les violències institucionals contra les dones i llurs fills i filles i l'adopció de mesures que impedeixin la reproducció o la perpetuació dels estereotips sobre les dones i la violència masclista.

»n) La formació obligatòria i periòdica sobre perspectiva de gènere, d'infància i de diversitat dels professionals que atenen directament o indirectament les dones en situacions de violència, per a treballar prejudicis i estereotips, i també l'avaluació continuada d'aquesta a partir d'espais de supervisió i reciclatge professional. En el cas de les places públiques, se n'ha de garantir l'especialització.

»o) El foment dels instruments de col·laboració i cooperació entre les administracions públiques per a totes les polítiques públiques d'erradicació de la violència masclista i, especialment, el disseny, el seguiment, l'avaluació i la rendició de comptes de les mesures i dels recursos que s'han d'aplicar.

»p) El foment dels instruments de participació i col·laboració amb les organitzacions socials, especialment les de dones, com els consells de dones, el moviment associatiu de les dones i els grups de dones pertanyents a movi-

ments socials i sindicals, en el disseny, el seguiment i l'avaluació de les polítiques públiques per a erradicar la violència masclista.

»q) La participació professional i social, que implica comptar amb tots els professionals dels diferents àmbits que puguin atendre la complexitat de les formes de violència masclista i amb el criteri i la participació dels col·lectius afectats.

»r) La rendició de comptes anual de les administracions que dissenyen i duen a terme les polítiques públiques d'erradicació de la violència masclista, que permeti d'analitzar el seu grau d'aplicació, la seva efectivitat i la possibilitat d'introduir-hi millores.

»s) La creació periòdica d'espais d'intercanvi d'informació i experiències entre el sector professional dels diferents àmbits d'atenció a la violència masclista, el de les dones afectades i el dels col·lectius de dones que es dediquen a l'abordatge d'aquesta.

»t) La necessitat de vetllar per la celeritat de les intervencions, per tal de fer possible una atenció adequada i evitar l'increment del risc o de la victimització.

»u) La prohibició de la mediació si hi ha implicada una dona que ha patit o pateix qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella o en l'àmbit familiar.

»v) La vinculació del Govern i del conjunt de les administracions catalanes amb els drets de les dones i el compliment del principi d'igualtat de totes les persones que viuen a Catalunya, d'acord amb l'article 37 de l'Estatut d'autonomia i els tractats internacionals de drets humans.

»w) El fet que les violències digitals poden amplificar la violència masclista i causen un impacte greu, permanent i reiterat en les dones.

»x) El foment dels instruments de sensibilització, prevenció i col·laboració en la formació dels professionals, i dels futurs professionals, de la comunicació, de la informació i de la publicitat, sobre els principis rectors d'aquesta llei, les bones pràctiques i els codis deontològics per a contribuir a erradicar la violència masclista.»

Article 7 [abans 10]. Addició d'un apartat a l'article 8 de la Llei 5/2008

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 8 de la Llei 5/2008, amb el text següent:

«5. L'adequació de l'abordatge de la violència masclista requereix una anàlisi quantitativa i qualitativa prèvia. L'obligació en l'obtenció de dades estadístiques oficials per a l'elaboració i avaluació de les polítiques públiques sobre violència masclista s'ha de dur a terme en del marc de la legislació catalana en matèria d'estadística, especialment pel que fa a la regulació del secret estadístic, en els termes que estableixen la normativa catalana d'estadística, la normativa en matèria de protecció de dades de caràcter personal i les altres normes aplicables, sens perjudici de les funcions de l'Observatori de la Igualtat de Gènere i del Centre d'Estudis, Recerca i Capacitació sobre Violència Masclista.»

Article 8 [abans 11]. Addició d'un article, el 8 *bis*, a la Llei 5/2008

S'afegeix un article, el 8 *bis*, a la Llei 5/2008, amb el text següent:

«Article 8 *bis*. Recerca en violència masclista digital

«La recerca en violència masclista digital s'ha d'orientar a la tipologia de dones que reben aquesta violència, el tipus de la violència que reben, la seva freqüència, el tipus de perfils que la protagonitzen i que divulguen aquests discursos, les plataformes on els abusos i la violència tenen lloc, l'impacte d'aquesta violència individualment i pel que fa als drets fonamentals de les dones i dels drets humans, la resposta policial i judicial, l'índex de denúncies efectivament presentades respecte al nombre de les que es podrien i s'haurien d'haver presentat, i les causes per les quals no s'arriben a presentar o són arxivades, l'impacte en les persones que denuncien la violència exercida cap a la dona i la resposta institucional de protecció d'aquestes persones.»

Article 9 [abans 11 bis]. Addició d'un article, el 8 *ter*, a la Llei 5/2008

S'afegeix un article, el 8 *ter*, a la Llei 5/2008, amb el text següent:

«Article 8 *ter*. Recerca i debat públic sobre la violència masclista contra les dones en la vida política

»La recerca i la promoció del debat públic s'han d'orientar al tipus de violències rebudes per les dones en la vida política, llur freqüència, les motivacions de gènere, l'impacte sobre llur capacitat d'influència, incloent-hi la retirada de la política o la pèrdua d'oportunitats per a assumir un càrrec, l'impacte sobre el conjunt de dones de la població, la resposta de les institucions polítiques i dels partits, la resposta policial i judicial, i les causes del baix índex de renúncies. La recerca ha de prestar atenció a la diversitat de les dones en política, incloent-hi la condició de racialització, l'edat, l'orientació sexual, l'expressió i la identitat de gènere i la diversitat funcional.»

Article 10 [abans 12]. Addició d'un apartat a l'article 9 de la Llei 5/2008

S'afegeix un apartat, el 6, a l'article 9 de la Llei 5/2008, amb el text següent:

«6. Les administracions de Catalunya competents en matèria d'educació, comunicació, participació i drets de la ciutadania, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya i les altres administracions de Catalunya han d'incorporar recursos formatius i pedagògics en ciutadania digital, per tal de proporcionar coneixements tècnics, i també una educació en valors, que fomentin un ús responsable, constructiu, respectuós i crític de les tecnologies de la informació i la comunicació per a assegurar un tractament de les dones conforme als principis i valors d'aquesta llei.»

Article 11 [abans 23]. Addició d'un apartat a l'article 12 de la Llei 5/2008

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 12 de la Llei 5/2008, amb el text següent:

«3. Per a combatre la violència masclista és essencial incorporar la coeducació i l'educació afectivosexual fent un abordatge explícit, transversal, rigorós i sistemàtic de la perspectiva de gènere des de l'educació infantil fins a, com a mínim, la finalització de l'educació obligatòria.»

Article 12 [abans 24]. Addició d'un apartat a l'article 15 de la Llei 5/2008

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 15 de la Llei 5/2008, amb el text següent:

«3. S'ha de garantir la formació amb perspectiva de gènere del professorat des de l'inici del seu procés formatiu i fer-la extensiva a tots els membres de la comunitat educativa.»

Article 13 [abans 19]. Modificació de l'article 17 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 17 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 17. Àmbit de l'ensenyament universitari

»1. Les universitats, en el marc de llur autonomia, han d'incloure continguts formatius específics en matèria de violència masclista en la proposta curricular de les titulacions de grau, màster i doctorat, en els estudis que poden tenir més impacte en el compliment dels objectius d'aquesta llei.

»2. Les universitats han de vetllar perquè s'eliminin de la docència de les titulacions els textos i materials amb continguts sexistes, violents i discriminatoris envers les dones que contribueixen a reforçar estereotips i fomenten la desigualtat de gènere, especialment si l'ús d'aquests textos i materials no té com a objectiu problematitzar-los per tal de promoure el pensament crític de l'alumnat. De manera més general, les universitats han de formar el professorat sobre l'erradicació del sexisme a les aules.

»3. Les universitats han de tenir protocols per a la prevenció, la detecció, l'atenció i la reparació de les situacions d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe, i també de les altres formes de violència masclista que es puguin produir entre membres de la comunitat universitària, i han de formar adequadament en perspectiva de gènere i no revictimització les persones que intervinguin en els procediments i en la instrucció d'expedients informatius o disciplinaris derivats de l'aplicació del protocol. Les universitats han d'elaborar periòdicament un informe d'avaluació, que han de sotmetre a les administracions competents en política universitària i en polítiques d'igualtat de gènere, complint estrictament la normativa de protecció de dades.

»4. Les universitats han de dotar llurs unitats o observatoris d'igualtat dels recursos humans i materials adequats per a complir les funcions de prevenció, detecció, atenció i reparació, i també per a proporcionar, en l'àmbit de llurs competències, serveis d'acompanyament a les dones de la comunitat universitària que han patit o pateixen aquest tipus de violència.

»5. El Govern, com a mesura de reparació i en el marc de la normativa vigent, ha de garantir la gratuïtat de la matrícula de les titulacions de grau a les estudiants que acreditin documentalment la condició de víctima de violència masclista en l'àmbit de la parella, i també als fills i filles que en depenguin.

»6. Les universitats, les autoritats i els organismes públics competents en política universitària han d'establir mecanismes compensatoris en el càlcul de l'elegibilitat, de la durada dels ajuts de recerca, les beques o els contractes, del temps límit per a l'obtenció d'un títol o dels processos d'avaluació de mèrits i d'antiguitat del conjunt del personal, per tal que els períodes en què s'hagi patit una situació de violència masclista no penalitzin la trajectòria acadèmica o professional de les dones.

»7. Les universitats han d'adoptar mecanismes de cooperació interinstitucional per a garantir la coordinació dels respectius protocols d'abordatge de la violència masclista en les situacions en què la víctima i l'agressor pertanyin a dues universitats diferents i per a facilitar la informació recíproca entre les dues universitats sobre el cas.

»8. Les universitats s'han de dotar de mecanismes de cooperació institucional per a facilitar el canvi gratuït d'universitat a les estudiants de grau víctimes de violència masclista i als fills i filles que en depenguin en casos de violència en l'àmbit de la parella, i també a les estudiants que han patit assetjament sexual, per raó de sexe, d'orientació sexual, d'identitat de gènere o d'expressió de gènere.»

Article 14 [abans 7]. Modificació de l'article 19 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 19 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 19. Formació de professionals

»1. El Govern ha de garantir que es dugui a terme la formació capacitadora contínua i especialitzada de tots els professionals que treballen en la prevenció, la detecció, l'atenció, l'assistència, la recuperació i la reparació en situacions de violència masclista.

»2. El Govern ha de promoure la formació específica de capacitació i especialització del personal inspector de treball i del personal judicial i no judicial al servei de l'Administració de justícia, del personal dels cossos de seguretat, del personal de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya adscrit a les unitats de valoració forense integral, del personal de tots els serveis de la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, i de la Fiscalia a Catalunya que intervinguin en els processos judicials relacionats amb la violència masclista. S'ha de garantir des de les primeres actuacions en el procediment judicial l'especialització dels metges forenses, que han de formar part de les unitats de valoració forense Integral.

»3. Els col·legis professionals, les organitzacions sindicals i empresarials i les administracions públiques competents han d'assegurar que la formació i la capacitació específiques a què fa referència aquest article s'incorporin als programes de formació corresponents.

»4. La formació ha d'incloure programes de suport i cura dels professionals implicats en el tractament de la violència masclista per tal de prevenir i evitar els processos d'esgotament i desgast professional. S'ha de garantiren qualsevol de les fórmules de vinculació a la xarxa pública.

»5. En els cursos de formació a què fa referència aquest article s'hi han incloure la perspectiva de gènere, les causes estructurals i socials de la violència masclista, les seves característiques, causes, efectes i conseqüències, i la intersecció d'altres identitats amb la violència masclista.»

Article 15 [abans16 ter]. Modificació de l'article 29 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 29 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 29. Subvencions a empreses

»1. Les bases de les subvencions que tinguin com a beneficiàries empreses amb una plantilla igual o superior a vint-i-cinc persones han d'incloure l'obligació, amb l'acord dels agents socials, d'indicar els mitjans que utilitzen per a prevenir i detectar casos d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe en llurs centres de treball i per a intervenir-hi, i han de tenir protocols d'abordatge i prevenció de l'assetjament sexual i per raó de sexe.

»2. La manca d'utilització o la utilització indeguda dels mitjans a què fa referència l'apartat 1 són una causa de no concessió o, si escau, de revocació de la subvenció.»

Article 16 [abans 18]. Addició d'un capítol al títol II de la Llei 5/2008

S'afegeix un capítol, el 8, al títol II de la Llei 5/2008, amb el text següent:

«Capítol 8. Partits polítics

»Article 29 bis. Partits polítics

»1. Els partits polítics han de tenir un pla d'igualtat intern i un protocol per a la prevenció, detecció i actuació davant la violència masclista que exerceixin, dins o fora de l'organització, afiliats o simpatitzants, o bé persones que sense estar-hi afiliades exerceixin una funció de representació del partit o hagin estat designades per a una funció específica, independentment del nivell jeràrquic o del càrrec públic que ocupin.

»2. Els partits polítics han d'assegurar la independència i l'expertesa en violència masclista de les persones que condueixin la investigació, han de garantir la diligència deguda, han d'adoptar les mesures cautelars necessàries, han de proporcionar serveis d'assessorament i d'acompanyament a les víctimes i han de preveure les mesures de reparació adequades.

»3. Els partits polítics han d'incorporar la prohibició d'incórrer en actes de violència masclista a llurs normes internes i als programes d'acollida a noves persones afiliades, i han d'adoptar les mesures de suspensió o expulsió de la militància corresponents per la comissió d'aquests actes.

»4. Els partits polítics han de difondre llur protocol per a la prevenció, detecció i actuació davant la violència masclista, han de fer accions de sensibilització de llurs membres i han d'avaluar i revisar periòdicament el funcionament i l'aplicació dels procediments que estableix el protocol.»

Article 17 [abans 14]. Addició de quatre apartats a l'article 31 de la Llei 5/2008

S'afegeixen quatre apartats, del 4 al 7, a l'article 31 de la Llei 5/2008, amb el text següent:

«4. L'abordatge de la violència masclista ha de procurar eliminar els factors psicològics, jurídics, socials, econòmics i comunitaris que obstaculitzen la formulació de la denúncia de la violència masclista.

»5. L'avaluació de risc per part de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra ha d'ésser individualitzada i adaptada al tipus de violència concreta.

L'avaluació de risc s'ha de basar en informació sobre la percepció subjectiva de risc de la mateixa dona; la relació de poder, afectiva, de dependència emocional o econòmica entre aquesta i l'agressor; la durada i el tipus de les violències patides; el suport familiar i comunitari de la dona; l'existència de procediments judicials en curs entre ambdós, i l'existència de factors de vulnerabilització i d'empoderament de la dona. L'avaluació de risc ha d'incloure el risc patit pels fills i filles de la dona.

»6. Quan una dona acudeixi a una comissaria per a presentar una denúncia com a conseqüència d'haver viscut qualsevol de les manifestacions de la violència masclista, els agents de la Policia de la Generalitat - Mossos han de requerir al col·legi d'advocats la presència d'un lletrat per a garantir l'assistència lletrada des del moment inicial de la denúncia.

»7. S'ha de crear un instrument d'avaluació de riscos, incloent-hi el risc per als fills i filles de la dona, per a ésser utilitzat pels metges forenses i per les unitats de valoració forense integral. A les unitats de valoració forense integral hi ha d'haver necessàriament professionals en l'àmbit de la família que valorin els riscos per als menors del règim de visites i custòdia que s'estableixin, fins i tot amb caràcter preventiu.»

Article 18 [abans 15]. Modificació de l'article 33 de la Llei 5/2008

1. Es modifica la lletra *f* de l'apartat 2 de l'article 33 de la Llei 5/2008, que resta redactada de la manera següent:

«f) L'informe de l'Institut Català de les Dones. A més, l'Institut Català de les Dones també ha de fer pública de manera oficial, cada 31 de desembre i 30 de juny, el nombre de dones que són víctimes de violència masclista i que haurien d'accedir al servei de recuperació i reparació. Aquestes dades han d'ésser les acumulades des de la mateixa data de l'any anterior i són les que s'han d'utilitzar per a calcular el mínim import de la partida pressupostària a què fa referència l'apartat 2 *bis* de la disposició addicional primera.»

2. S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 33 de la Llei 5/2008, amb el text següent:

«4. Als efectes de l'accés als drets d'atenció i recuperació dels infants i adolescents, a partir dels setze anys no cal el consentiment dels progenitors o tutors legals.»

Article 19 [abans 16 bis]. Modificació de l'article 46 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 46 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 46. Renda garantida de ciutadania, ajuts econòmics i altres prestacions

»1. Per tal d'afavorir l'autonomia de les dones que estiguin en situacions de violència masclista i als efectes del dret a percebre la renda garantida de ciutadania, s'han de tenir en compte exclusivament els ingressos i les rendes individuals de cada dona, sempre que es compleixin els requisits que estableix la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.

»2. Per a la determinació de la carència de rendes per a accedir als ajuts econòmics que estableix aquesta llei, s'han de tenir en compte exclusivament els ingressos i les rendes individuals de cada dona, i no computen els ingressos

provinents de prestacions econòmiques, públiques o privades, d'urgència pel fet de tenir la condició de víctima de violència masclista en els àmbits de la parella o la família, d'acord amb els articles 7.e i 11.d del Decret 55/2020, del 28 d'abril.

»3. Les dones víctimes de violència masclista tenen, pel que fa a les prestacions d'urgència social, els drets que reconeix l'article 30 de la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

»4. El Govern pot concedir prestacions econòmiques extraordinàries a les dones que han patit violència masclista, identificada per qualsevol dels mitjans que estableix l'article 33. Aquestes prestacions s'han de destinar a pal·liar situacions de necessitat personal que siguin avaluables i verificables, amb l'informe previ dels organismes competents sobre la inexistència o la insuficiència dels ajuts ordinaris per a cobrir aquests supòsits.»

Article 20 [abans 17]. Modificació de l'article 55 de la Llei 5/2008

Es modifica l'apartat 1 de l'article 55 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«1. El servei d'atenció telefònica especialitzada és un servei universal gratuït d'o-rien-tació i assessorament immediat que proporciona atenció i informació integrals sobre els recursos públics i privats a l'abast de totes les persones a les quals és aplicable aquesta llei.»

Article 21 [abans 20]. Modificació de l'article 68 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 68 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 68. Món rural

»Els serveis d'atenció, assistència i protecció que estableix el títol III han de facilitar l'accés de les dones provinents del món rural i de zones de difícil accés a centres allunyats de llurs llocs d'origen i residència, aplicant criteris de proximitat a llur residència i garantint-ne l'anonimat.»

Article 22 [abans 21]. Modificació de l'article 69 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 69 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 69. Vellesa

»El Govern ha de promoure estratègies eficaces de sensibilització destinades al col·lectiu de dones grans, perquè coneguin els recursos i les estratègies per a afrontar les violències contra les dones i puguin adoptar posicions actives davant aquestes situacions, per a la qual cosa ha de facilitar informació específica de violència masclista en dones grans.»

Article 23 [abans 8]. Modificació de l'article 70 de la Llei 5/2008

Es modifica l'article 70 de la Llei 5/2008, que resta redactat de la manera següent:

«Article 70. Dones transgènere i diversitat de gènere

»1. Totes les mesures i el reconeixement de drets que aquesta llei assenyala han de respectar la diversitat de gènere.

»2. Les dones transgènere que no tenen la menció de sexe registrada com a dona en la documentació oficial s'equiparen, als efectes d'aquesta llei, a les altres dones que han patit violència masclista en la mesura que es reconeixen com a dones.»

Article 24 [abans 9]. Addició d'un article, el 76 *bis*, a la Llei 5/2008

S'afegeix un article, el 76 *bis*, a la Llei 5/2008, amb el text següent:

«Article 76 *bis*. Responsabilitat de les administracions derivada de la revictimització i de les violències institucionals

»1. Els diferents graus de responsabilitat depenen de la intensitat de l'actuació de l'administració i de l'impacte negatiu i els riscos que provoqui en els drets fonamentals de les dones.

»2. La responsabilitat per les actuacions de les administracions competents, a més de comprendre llur responsabilitat patrimonial, comprèn la responsabilitat disciplinària del personal actuant, sia funcionarial o laboral, d'acord amb el que estableixen la Llei de l'Estat 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, i la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

»3. En els procediments administratius en què calgui pronunciar-se respecte a la responsabilitat de les administracions per violència institucional envers una dona o un grup de dones, tenen la consideració de part interessada les entitats, associacions i organitzacions legalment constituïdes que tinguin entre llurs finalitats la defensa i la promoció dels drets de les dones, i també els sindicats i les associacions professionals. Aquest reconeixement resta subjecte al consentiment de les dones afectades, sens perjudici del que estableix l'article 12.3 de la Llei orgànica 3/2007, del 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, o la norma que la substitueixi, amb relació als litigis sobre assetjament sexual i assetjament per raó de sexe que es produeixin.

»4. Les administracions públiques de Catalunya han d'oferir suport a les dones que decideixin iniciar un procediment de reclamació de responsabilitat.

»5. Les administracions públiques de Catalunya han d'elaborar un model d'atenció que tingui com a finalitat establir el marc de llur actuació per a garantir que no es duu a terme la victimització secundària de les dones. El model d'atenció s'ha de desplegar per mitjà d'un protocol, que és el document que recull els aspectes tècnics i organitzatius necessaris per a implantar-lo. La reparació pels actes de violència institucional comprèn l'anul·lació de l'acte, sempre que sigui possible i no revictimitzi la dona, i la revisió de la pràctica que va donar lloc a la violència institucional.

»6. Les administracions de Catalunya han d'efectuar anualment avaluacions de victimització de les dones i de llurs fills i filles que travessen els circuits d'abordatge de la violència masclista, inclosos els processos judicials. El resultat d'aquestes avaluacions s'ha d'exposar al Parlament de Catalunya i s'ha de publicar perquè sigui conegut per la societat civil. Així mateix, s'ha de comunicar al Consell General del Poder Judicial, la Fiscalia General de l'Estat i el Ministeri de Justícia si les avaluacions afecten llurs àmbits de competència.»

Article 25 [abans 9 bis]. Addició d'un article, el 76 *ter*, a la Llei 5/2008

S'afegeix un article, el 76 *ter*, a la Llei 5/2008, amb el text següent:

«Article 76 *ter*. Responsabilitat de les administracions i de les institucions polítiques derivada de la violència contra les dones en política

»1. Totes les administracions i institucions polítiques han d'incorporar com a estàndard de conducta la prohibició de qualsevol mena de violència masclista, incloent-hi els discursos sexistes i misògins i el llenguatge ofensiu envers les dones i l'assetjament psicològic o sexual, per raó de sexe, orientació sexual, identitat o expressió de gènere, i han d'establir les sancions corresponents en llur règim disciplinari. Aquestes sancions han d'ésser més greus en cas de discriminació múltiple.

»2. Totes les administracions i institucions polítiques han de tenir un protocol per a la prevenció, detecció i actuació davant les situacions de violència masclista. Aquest protocol ha d'incloure les mesures cautelars i les mesures de reparació adequades. S'ha d'assegurar la independència i l'expertesa en violència masclista de les persones que condueixen la investigació i s'han de proporcionar serveis d'assessorament i d'acompanyament a les víctimes.

»3. Totes les administracions i institucions polítiques han d'impartir formació obligatòria en matèria d'igualtat de gènere i violència masclista, tant a llur personal com a les persones que ocupen càrrecs d'elecció pública o de designació.»

Article 26 [abans16]. Addició d'un apartat a la disposició addicional primera de la Llei 5/2008

S'afegeix un apartat, el 2 *bis*, a la disposició addicional primera de la Llei 5/2008, amb el text següent:

«2 *bis*. La llei de pressupostos de la Generalitat ha de consignar una partida pressupostària específica per a finançar l'atenció, recuperació i reparació a les dones que han patit violència masclista. Aquesta partida ha de preveure, com a mínim, els recursos suficients per a atendre tots els casos, d'acord amb la darrera dada publicada per l'Institut Català de les Dones.»

Article 27 [abans 13 i 22]. Addició de dues disposicions addicionals a la Llei 5/2008

S'afegeixen dues disposicions addicionals, la tretzena i la catorzena, a la Llei 5/2008, amb el text següent:

«Tretzena. Conveni amb les plataformes intermediàries d'Internet

»El Govern, amb la participació i intervenció del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en tot allò que afecti els serveis de comunicació audiovisual i les plataformes d'intercanvi de vídeos, ha d'impulsar un conveni amb les princi-

pals plataformes intermediàries d'Internet per a establir un vincle permanent entre el Departament d'Interior, l'Institut Català de les Dones i altres organismes pertinents per a treballar en l'establiment de criteris i mecanismes àgils i urgents de denúncia i retirada de continguts relacionats amb la violència masclista digital, l'hostilitat i les discriminacions envers les dones i el discurs d'incitació a l'odi, i també mecanismes àgils i urgents de protecció i de justícia restauradora per a les víctimes de violència digital. El Consell Nacional de les Dones de Catalunya ha d'ésser consultat per a l'establiment d'aquests criteris.

»Catorzena. Consignació de recursos en els pressupostos de les administracions

»Els pressupostos de la Generalitat i de les administracions locals catalanes han de consignar els recursos necessaris per a garantir els objectius d'aquesta llei.»

Disposició addicional. Efectes dels preceptes que comporten despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat

Els preceptes d'aquesta llei que comportin despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat produeixen efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final. Projecte de llei d'atenció als fills i filles de les dones víctimes de violència masclista

El Govern ha de presentar, en el termini de nou mesos, un projecte de llei per a adaptar l'ordenament jurídic a la necessària garantia d'atenció als fills i filles de dones víctimes de violència masclista sense necessitat de procediments judicials oberts, i també, en el cas de les menors d'entre catorze i setze anys, pel que fa al consentiment dels progenitors o tutors legals. Durant aquest termini el Govern ha de garantir aquesta atenció.

Palau del Parlament, 9 de desembre de 2020

El secretari de la Comissió, Jordi Orobitg i Solé; el president de la Comissió, Jean Castel Sucarrat

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

ESMENES RESERVADES PEL GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS

Enmienda 136
GP de Ciutadans (16)
De adición

Artículo 15. De adición de un nuevo artículo 30 bis a la Ley 5/2008, de 24 de abril, del derecho de las mujeres a erradicar la violencia machista

Artículo 30 *bis*. Unidades de Valoración Forense Integral

1. Las Unidades de Valoración Forense Integral serán las encargadas de asistir los órganos judiciales mediante la evaluación clínica y psicosocial de víctimas y agresores.

2. La Consejería que ostente las competencias en materia de Administración de Justicia organizará, a través de sus institutos de medicina legal, las Unidades de Valoración Forense Integral encargadas de realizar:

a) La valoración integral de los efectos de la violencia física, psíquica y sexual a las víctimas de violencia machista.

b) La valoración de los efectos de la exposición a la violencia y de las agresiones sufridas por los hijos y las hijas y menores a su cargo.

c) La valoración de la incidencia, la peligrosidad objetiva y el riesgo de reincidencia del agresor.

d) La valoración relativa a los procedimientos civiles que afecten las víctimas de violencia machista previstos en la normativa.

e) Las posibles propuestas de medidas de protección.

Enmienda 137
GP de Ciutadans (17)
De adición

Artículo 16. Adición de un nuevo artículo 30 *ter* a la Ley 5/2008, de 24 de abril, del derecho de las mujeres a erradicar la violencia machista

Artículo 30 *ter*. Composición de las Unidades de Valoración Forense Integral

1. Las Unidades de Valoración Forense Integral estarán integradas por personal especializado en Medicina Forense, en Psicología y en Trabajo Social y las otras que reglamentariamente se determinen, que desarrollarán las funciones que los sean propias bajo la dirección de la persona encargada de la coordinación de la unidad.

2. Reglamentariamente se establecerá la composición de miembros que formarán parte de las Unidades de Valoración Forense Integral en virtud de las necesidades de cada.

Enmienda 138
GP de Ciutadans (18)
De adición

Artículo 17. De adición de un nuevo artículo 30 quater a la Ley 5/2008, de 24 de abril, del derecho de las mujeres a erradicar la violencia machista

Artículo 30 quater. Funciones de las Unidades de Valoración Forense Integral

1. El forense de guardia, los juzgados o la fiscalía podrán solicitar a las Unidades de Valoración Forense Integral la elaboración de un informe pericial de diagnóstico de los posibles casos de violencia de género.

2. Este informe será único y se realizará de manera conjunta y coordinada por todo el equipo que participe en el diagnóstico de los posibles casos de violencia de género.

3. A los efectos de lo establecido en el apartado anterior, por cada caso de valoración se designará a un profesional del equipo que supervisará y coordinará el informe pericial.

Esmena 139
GP de Ciutadans (1.2)
De *adición*

Article 18. D'addició d'una nova disposició addicional tretzena de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

Disposició addicional tretzena. Implementació i posada en funcionament de les Unitats de Valoració Forense Integral

El Govern de la Generalitat disposarà de tots medis necessaris per desenvolupar i implementar les Unitats de Valoració Forense Integral dotant de professionals i medis suficients en el termini de sis mesos des de l'aprovació aquesta Llei.

ESMENES RESERVADES PEL GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA I GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ

Esmena 39 *(lletra f)*
GP de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari Republicà (2)
De modificació i ~~supressió~~ al punt 1 i 2, lletres *c*, *f* i *g* de l'article 3, que modifica l'article 4 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista

Article 3. De modificació de l'article 4. Formes de violència masclista

Article 4. Formes de violència masclista

La violència masclista es pot exercir de manera puntual o de manera reiterada d'alguna de les formes següents:

~~2. Als efectes d'aquesta llei, la violència masclista es pot exercir d'alguna de les formes següents:~~

a) Violència física: comprèn qualsevol acte o omissió de força contra el cos d'una dona, amb el resultat o el risc de produir-li una lesió física o un dany.

b) Violència psicològica: comprèn tota conducta o omissió que produeix en una dona una desvaloració o un patiment, per mitjà d'amenaces, d'humiliació, de vexacions, d'exigència d'obediència o submissió, de coerció verbal, d'insults, d'aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat. Aquesta violència també podrà dur-se a terme amb l'amenaça o la causació de violència física o psicològica contra l'entorn afectiu de la dona, molt especialment els fills i filles o altres els familiars, quan es dirigeixi a afligir la dona. També inclou la violència ambiental, a través de l'exercici de la violència sobre béns i propietats de la dona, amb valor econòmic o sentimental, o sobre els animals amb qui es té un vincle d'afecte, amb la finalitat d'afligir-la i/o crear un entorn intimidatori.

c) *Violència sexual i abusos sexuals: Comprèn qualsevol acte que atempti contra la llibertat sexual i la dignitat personal de la dona, creant unes condicions o aprofitant-se d'un context, que directament o indirectament, imposin una pràctica sexual sense comptar amb el consentiment i voluntat de la dona, amb independència del vincle que uneixi la dona i el perpetrador. Inclou l'accés corporal, la mutilació genital femenina o el risc de patir-la, els matrimoni forçats, el tràfic i explotació de dones i nenes, l'assetjament sexual i per raó de sexe, l'amenaça sexual, l'exhibició, l'observació i la imposició de qualsevol pràctica sexual, entre d'altres conductes.*

d) Violència obstètrica i vulneració de drets sexuals i reproductius: impedir o dificultar a les dones el prendre decisions sobre les seves pràctiques i preferències sexuals, sobre la seva reproducció i les condicions en les què es duu a terme. Inclou, la esterilització forçada, l'embaràs forçat, l'impediment d'avortament fora del supòsits legalment establerts, la dificultat per accedir als mètodes contraceptius, de prevenció d'ITS i de VIH, o als mètodes de reproducció assistida; les pràctiques ginecològiques i obstètriques, que no respectin les decisions, els cossos i els processos emocionals de les dones.

e) Violència econòmica: consisteix en la privació intencionada i no justificada de recursos per al benestar físic o psicològic d'una dona i, si escau, de llurs filles o fills, i la limitació en la disposició dels recursos propis o compartits en l'àmbit familiar o de parella.

~~f) Violència digital: consisteix en aquells actes de violència masclista i misogínia on-line comesos, instigats amplificats i/o agreujats, en part o totalment, mitjançant l'ús de Tecnologies de la Informació i de la Comunicació (TIC), plataformes de xarxes socials, webs o fòrums, correu electrònic i sistemes de missatgeria instantània que afectin la dignitat digital i els drets digitals de les dones. Aquestes, causen danys psicològics i fins i tot físics, reforcen estereotips, danyen la dignitat i la reputació, atempten contra la seva privacitat i llibertat d'obrar, causen pèrdues econòmiques, i plantegen obstacles en la seva participació política i a la seva llibertat d'expressió.~~

~~g) Violència institucional: Els actes, pràctiques, criteris i procediments, que per acció o omissió, discriminin o atemptin contra els drets de les dones. La violència institucional, inclourà la producció legislativa, la interpretació i aplicació del Dret que tingui per objecte o provoqui aquest mateix resultat.~~

ESMENES RESERVADES PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA I UNITS PER AVANÇAR

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

De modificació de l'article 1

«Article 1. De modificació del punt 2 de l'article 2

2. Les referències a les dones incloses en aquesta llei s'entén que inclouen també les menors de 18 anys.»

Esmena 10

GP Socialistes i Units per Avançar (3)

De modificació de la lletra *b* de l'article 2

«Article 2. De l'article 3

[...]

b) Sensibilització: el conjunt d'accions pedagògiques i comunicatives encaminades a generar canvis i modificacions com a conseqüència de l'increment de la conscienciació i comprensió per la societat de les diverses manifestacions de violència masclista i les seves conseqüències i de la necessitat de prevenir-les i eradicar-les.»

Esmena 27

GP Socialistes i Units per Avançar (9)

D'addició a la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 3

«Article 3. De modificació de l'article 4. Formes de violència masclista

[...]

2. Als efectes d'aquesta llei, la violència masclista es pot exercir d'alguna de les formes següents:

a) Violència física: comprèn qualsevol acte o omissió de força, *intencionals,* contra el cos d'una dona, amb el resultat o el risc de produir-li una lesió física o un dany.»

Esmena 28

GP Socialistes i Units per Avançar (10)

D'addició a la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 3

«Article 3. De modificació de l'article 4. Formes de violència masclista

[...]

2. Als efectes d'aquesta llei, la violència masclista es pot exercir d'alguna de les formes següents:

[...]

b) Violència psicològica: comprèn tota conducta o omissió *intencionals* que produeix en una dona una desvaloració o un patiment, per mitjà d'amenaces, d'humiliació, de vexacions, d'exigència d'obediència o submissió, de coerció verbal, d'insults, d'aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat. Aquesta violència també podrà dur-se a terme amb l'amenaça o la causació de violència física o psicològica contra l'entorn afectiu de la dona, molt especialment els fills i filles o altres familiars, quan es dirigeixi a afligir la dona. També inclou la violència ambiental, a través de l'exercici de la violència sobre béns i propietats de la dona, amb valor econòmic o sentimental, o sobre els animals amb qui es té un vincle d'afecte, amb la finalitat d'afligir-la i/o crear un entorn intimidatori.»

Esmena 36

GP Socialistes i Units per Avançar (14)

~~De supressió~~ de la lletra *f* a l'apartat 2 de l'article 3

«Article 3. De modificació de l'article 4. Formes de violència masclista

[...]

2. Als efectes d'aquesta llei, la violència masclista es pot exercir d'alguna de les formes següents:

[...]

~~f) Violència digital: consisteix en aquells actes de violència masclista i misoginia on-line comesos, instigats amplificats i/o agreujats, en part o totalment, mitjançant l'ús de Tecnologies de la Informació i de la Comunicació (TIC), plataformes de xarxes socials, webs o fòrums, correu electrònic i sistemes de missatgeria instantània que afectin la dignitat digital i els drets digitals de les dones. Aquestes, causen danys psicològics i fins i tot físics, reforcen estereotips, danyen la dignitat i la reputació, atempten contra la seva privacitat i llibertat d'obrar, causen pèrdues econòmiques, i plantegen obstacles en la seva participació política i a la seva llibertat d'expressió.~~»

Esmena 37

GP Socialistes i Units per Avançar (13)

De modificació de la lletra *g* de l'apartat 2 de l'article 3

«Article 3. De modificació de l'article 4. Formes de violència masclista

[...]

2. Als efectes d'aquesta llei, la violència masclista es pot exercir d'alguna de les formes següents:

[...]

g) *Violència institucional: la comesa per les administracions públiques que no portin a terme la diligència deguda*.»

Esmena 50

GP Socialistes i Units per Avançar (17)

De modificació a l'apartat primer de l'article 4

«Article 4. De modificació de l'article 5. Àmbits de la violència masclista

La violència de gènere es pot manifestar en alguns dels àmbits següents:

Primer. Violència de gènere: consisteix en la violència física, psicològica, sexual, econòmica o digital exercida contra una dona i perpetrada per l'home que n'és o n'ha estat el cònjuge o per la persona que hi té o hi ha tingut relacions similars d'afectivitat.

[...].»

Esmena 56

GP Socialistes i Units per Avançar (25)

De modificació a la lletra *h* de l'apartat quart de l'article 4

«Article 4. De modificació de l'article 5. Àmbits de la violència masclista*:*

La violència masclista es pot manifestar en alguns dels àmbits següents:

[...]

Quart. Violència en l'àmbit social o comunitari, comprèn les manifestacions següents

[...]

h) *Feminicidis: assassinats i homicidis de dones i nenes per raó de sexe.*»

Esmena 57

GP Socialistes i Units per Avançar (27)

De modificació a la lletra *j* de l'apartat quart de l'article 4

«Article 4. De modificació de l'article 5. Àmbits de la violència masclista*:*

La violència masclista es pot manifestar en alguns dels àmbits següents:

[...]

Quart. Violència en l'àmbit social o comunitari, comprèn les manifestacions següents

[...]

j) Restriccions de les dones o privacions de llibertat, d'accedir a l'espai públic o als espais privats, a activitats laborals, formatives, esportives, religioses o lúdiques, així com restriccions a la pròpia expressió en llibertat en

quant a la seva orientació o *identitat sexual*, la seva expressió estètica, política o religiosa.»

Esmena 58
GP Socialistes i Units per Avançar (21)
D'addició d'una nova lletra *c* bis a l'apartat quart de l'article 4

«Article 4. De modificació de l'article 5. Àmbits de la violència masclista*:*

La violència masclista es pot manifestar en alguns dels àmbits següents:

[...]

Quart. Violència en l'àmbit social o comunitari, comprèn les manifestacions següents

[...]

c bis. Explotació sexual de dones i nenes.»

Esmena 59
GP Socialistes i Units per Avançar (22)
D'addició d'una nova lletra *c* ter a l'apartat quart de l'article 4

«Article 4. De modificació de l'article 5. Àmbits de la violència masclista*:*

La violència masclista es pot manifestar en alguns dels àmbits següents:

[...]

Quart. Violència en l'àmbit social o comunitari, comprèn les manifestacions següents:

[...]

c ter. *Prostitució*.»

Esmena 60
GP Socialistes i Units per Avançar (23)
D'addició d'una nova lletra *c quater* a l'apartat quart de l'article 4

«Article 4. De modificació de l'article 5. Àmbits de la violència masclista*:*

La violència masclista es pot manifestar en alguns dels àmbits següents:

[...]

Quart. Violència en l'àmbit social o comunitari, comprèn les manifestacions següents

[...]

c quater. Pornografia.»

Esmena 82
GP Socialistes i Units per Avançar (31)
De modificació a la lletra *g* de l'article 6

«Article 6. De modificació de l'article 7. Principis orientadors en les intervencions dels poders públics

Els poders públics de Catalunya, per a assolir les finalitats establertes per l'article 6, han de seguir els criteris d'actuació següents:

[...]

g) La consideració de la diversitat de les dones i de la interseccionalitat, que provoca un impacte agreujat i diferenciat quan les violències es projecten

alhora sobre diversos eixos de discriminació com l'origen, el color de la pell, la situació migratòria, l'edat, la classe social, la diversitat funcional o psíquica, l'addicció, l'estat serològic, la toxicomania, la privació de llibertat o la orientació sexual o identitat *sexual*.»

Esmena 105
GP Socialistes i Units per Avançar (37)
De modificació de l'apartat 2 de l'article 19

«Article 19

[...]

2. Les dones transexuals són dones i per tant són subjectes de dret d'aquesta llei.*»*

Esmena 131
GP Socialistes i Units per Avançar (40)
De modificació de l'article 13

«Article 13. De modificació d'un nou apartat d) al punt 3 i d'addició d'un punt 4 a l'article 30

3. Els objectius dels dispositius de protecció destinats a les dones en risc o en situació de violència masclista són:

a) Facilitar la localització i la comunicació permanent.

b) Proporcionar una atenció immediata a distància.

c) Facilitar la protecció immediata i adequada davant de situacions d'emergència.

d) Susprendre, amb caràcter preventiu, el règim de visites i/o la custòdia compartida als homes denunciats per violència de gènere. S'entén per violència de gènere l'exercida contra la dona o contra els seus infants, víctimes directes de la violència de gènere.

4. El Govern de la Generalitat, amb la participació i la intervenció del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en tot allò que afecti els serveis de comunicació audiovisual, impulsarà l'establiment d'un conveni amb les principals plataformes intermediàries d'Internet, per a establir un vincle permanent amb els organismes i institucions pertinents, per treballar en l'establiment de criteris i mecanismes àgils i urgents de denúncia i retirada de continguts relacionats amb la violència masclista, les discriminacions envers les dones i el discurs d'incitació a l'odi, la hostilitat i la discriminació envers les dones així com mecanismes àgils i urgents de protecció i de justícia restauradora per a la les víctimes de violència digital.»

Esmena 161
GP Socialistes i Units per Avançar (46)
~~De supressió~~ al paràgraf setè de l'exposició de motius

«Exposició de motius

[...]

En aquest sentit, el projecte de modificació de llei que es presenta té la vocació d'ampliar i reforçar la llei, per adaptar-la al moment actual i per donar-li més robustesa per a protegir els drets de les dones, nenes i les adolescents ~~transgè-~~

~~nere i cisgènere, a les persones intersexuals, així com a les identitats no binàries o les que no es volen relacionar amb cap espectre de gènere binari~~

Per això la proposta de modificació es centra en:

[...].»

ESMENES RESERVADES PEL SUBGRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA

Esmena 11

SP del Partit Popular de Catalunya (4)

De modificació i ~~supressió~~ a la lletra *b* de l'article 2

»b) Sensibilització: el conjunt d'accions pedagògiques i comunicatives encaminades a generar canvis i modificacions ~~en l'imaginari social~~ que permetin avançar cap a l'*erradicació* de la violència masclista.

Esmena 19

SP del Partit Popular de Catalunya (8)

~~De supressió~~ i *addició* de la lletra *n* de l'article 2

»n) Interseccionalitat ~~o intersecció d'opressions~~: Reconeixement de que les violències masclistes basades en el gènere convergeixen amb d'altres eixos de discriminació, com l'origen, el color de la pell, ~~la situació administrativa,~~ l'edat, la classe social, la diversitat funcional o psíquica, les addiccions, l'estat serològic, ~~la privació de llibertat,~~ la orientació sexual o la identitat i expressió de gènere, que fa que impactin de manera agreujada i diferenciada. La interacció d'aquestes discriminacions, ha de ser tinguda en compte a la hora d'abordar les violències masclistes.»

Esmena 29

SP del Partit Popular de Catalunya (10)

~~De supressió~~ i ~~addició~~ a la lletra *b*, de l'apartat 2 de l'article 3

»b) Violència psicològica: comprèn tota conducta o omissió que produeix en una dona una desvaloració o un patiment, per mitjà d'amenaces, d'humiliació, de vexacions, d'exigència d'obediència o submissió, de coerció verbal, d'insults, d'aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat. ~~Aquesta violència també podrà dur-se a terme amb l'amenaça o la causació de violència física o psicològica contra l'entorn afectiu de la dona, molt especialment els fills i filles o altres familiars, quan es dirigeixi a afligir la dona. També inclou la violència ambiental, a través de l'exercici de la violència sobre béns i propietats de la dona, amb valor econòmic o sentimental, o sobre els animals amb qui es té un vincle d'afecte, amb la finalitat d'afligir la i/o crear un entorn intimidatori.~~

c) Comprèn qualsevol [...].

Esmena 33

SP del Partit Popular de Catalunya (12)

De modificació i ~~supressió~~ de la lletra *d*, de l'apartat 2 de l'article 3

»d) Violència obstètrica ~~i vulneració de drets sexuals i reproductius~~: impedir o dificultar a les dones el prendre decisions ~~sobre les seves pràctiques i preferències sexuals,~~ sobre *la seva salut sexual i reproductiva* i les condicions

en les què es duu a terme. ~~Inclou, la esterilització forçada, l'embaràs forçat, l'impediment d'avortament fora del supòsits legalment establerts, la dificultat per accedir als mètodes contraceptius, de prevenció d'ITS i de VIH, o als mètodes de reproducció assistida; les pràctiques ginecològiques i obstètriques, que no respectin les decisions, els cossos i els processos emocionals de les dones.~~

e) Violència econòmica [...].

Esmena 41
SP del Partit Popular de Catalunya (13)
D'addició d'una nova lletra *f bis* a l'apartat 2 de l'article 3

[...] participació política i a la seva llibertat d'expressió.

»*f bis) Violència ambiental: l'exercici de la violència sobre béns i propietats de la dona, amb valor econòmic o sentimental, o sobre els animals amb quin es té in vincle d'afecte, amb la finalitat d'afligir-la i/o crear un entorn intimidatori.*

g) Violència institucional [...].

Esmena 55
SP del Partit Popular de Catalunya (17)
De modificació de la lletra *g*, de l'apartat quart de l'article 4

[...] o els abusos sexuals.

»g) Violència contra *la salut reproductiva* de les dones, com ara els avortaments selectius i les esterilitzacions forçades.

h) Feminicidis i [...].

Esmena 64
SP del Partit Popular de Catalunya (18)
~~De supressió~~ i *addició* a l'apartat sisè de l'article 4

[...] discriminació envers les dones.

»Sisè. Violència en l'àmbit institucional: Quan la manca de diligència deguda, quantitativa i qualitativa, en l'abordatge de les violències masclistes, sigui coneguda i/o promoguda per les administracions o hagi esdevingut en un patró de discriminació reiterat i estructural~~, constitueix una manifestació de violència institucional~~. Aquesta, pot cometre's per acció o per omissió i pot provenir d'un sol acte o pràctica greu; de la reiteració d'actes o pràctiques de menor abast que generen un efecte acumulat o de la omissió d'actuar quan es conegui l'existència d'un perill real o imminent. ~~La violència institucional inclourà la producció legislativa, la interpretació i aplicació del Dret que tingui per objecte o provoqui aquest mateix resultat.~~

Setè. Qualssevol altres formes [...].

Esmena 71
SP del Partit Popular de Catalunya (20)
~~De supressió~~ i *addició* a la lletra *a* de l'article 5

[...] tenen com a finalitats:

»a) Complir amb diligència deguda les obligacions de sensibilització, prevenció, atenció, recuperació i reparació de les violències masclistes, així com

la garantia de no repetició i la remoció de les ~~estructures i~~ pràctiques socials que les originen ~~i perpetuen~~ d'acord amb les competències atorgades a les administracions de Catalunya.

b) Reconèixer els drets [...]

Esmena 73

SP del Partit Popular de Catalunya (22)

De modificació i ~~supressió~~ a la lletra *e* de l'article 5

[...] destinada a les dones.

»e) Dotar els poders públics de Catalunya de recursos suficients i d'instruments eficaços per a eradicar la violència masclista *en totes les seves* formes de violència masclista *i en tots els àmbits* ~~preventiu, educatiu, de salut, formatiu, de justícia i execució penitenciària, dels mitjans de comunicació, digital, i laboral, social i de l'esport~~.

f) Establir el catàleg [...].

Esmena 83

SP del Partit Popular de Catalunya (25)

~~De supressió~~ i *addició* a la lletra *g* de l'article 6

[...] masclista a Catalunya.

»g) La consideració de la diversitat de les dones i de la interseccionalitat, que provoca un impacte agreujat i diferenciat quan les violències es projecten alhora sobre diversos eixos de discriminació ~~com l'origen, el color de la pell, la situació migratòria, l'edat, la classe social, la diversitat funcional o psíquica, l'addicció, l'estat serològic, la toxicomania, la privació de llibertat o la orientació sexual o identitat i expressió de gènere~~.

h) La consideració de que [...].

Esmena 87

SP del Partit Popular de Catalunya (26)

~~De supressió~~ de la lletra *n* de l'article 6

[...] i la violència masclista.

~~n) La formació obligatòria i periòdica sobre gènere i diversitat, de tots i totes les professionals que atenen directa o indirectament les dones en situacions de violència. L'avaluació continuada d'aquesta a partir d'espais de supervisió i reciclatge professional. En el cas de les places públiques, cal garantir ne l'especialització.~~

o) El foment dels instruments [...].

Esmena 94

SP del Partit Popular de Catalunya (28)

D'addició d'un nou article 6 *bis*

Article 6 bis. D'addició d'un nou apartat 2 bis a l'article 8 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

S'addiciona un nou apartat 2 bis a l'article 8 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, que resta redactat de la forma següent:

«2 bis. La recerca en violència masclista ha d'incloure la recerca en l'àmbit de la violència digital que ha d'orientar-se en la tipologia de dones que re-

ben aquestes violències, la tipologia de violències que reben, la seva freqüència, el tipus de perfils que protagonitzen aquestes violències i divulguen aquests discursos, les plataformes on aquests abusos i violència tenen lloc.»

Esmena 95
SP del Partit Popular de Catalunya (29)
D'addició d'un nou article 6 *ter*

Article 6 ter. D'addició d'un nou apartat 5 a l'article 8 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

S'addiciona un nou apartat 5 a l'article 8 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, que resta redactat de la forma següent:

«5. L'adequació de l'abordatge de les violències masclistes, requereix el seu previ anàlisi quantitatiu i qualitatiu. La obtenció de dades estadístiques oficials per a la recerca, l'elaboració i l'avaluació de les polítiques públiques sobre violències masclistes s'haurà de dur a terme dins del marc de la legislació catalana en matèria estadística, especialment pel que fa a la regulació del secret estadístic, en els termes establerts per la normativa catalana d'estadística vigent, la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal i la resta de normativa aplicable.»

Esmena 96
SP del Partit Popular de Catalunya (30)
D'addició d'un nou article 6 quater

Article 6 quater. De modificació de l'apartat 4 de l'article 9 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

Es modifica l'apartat 4 de l'article 9 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, que resta redactat de la forma següent:

«4. Les actuacions formatives, pedagògiques, d'informació i de sensibilització social contra la violència masclista s'han de dur a terme de manera que es garanteixi l'accés universal a aquestes actuacions, tenint en compte les situacions personals i socials que puguin dificultar-ne l'accés. Aquestes actuacions s'han d'oferir en format accessible i comprensible i s'ha de garantir l'ús de les modalitats i les opcions de comunicació que siguin necessàries, fent èmfasi en les eines digitals.»

Esmena 97
SP del Partit Popular de Catalunya (31)
D'addició d'un nou article 6 quinquies

Article 6 quinquies. De modificació de l'article 12 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

Es modifica l'article 12 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, que resta redactat de la forma següent:

«Article 12. Coeducació

»La coeducació és l'educació per a la igualtat i la no discriminació per raó de sexe.»

Esmena 98
SP del Partit Popular de Catalunya (32)
D'addició d'un nou article 6 sexties

Article 6 sexties. De modificació de l'article 13 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

Es modifica l'article 13 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, que resta redactat de la forma següent:

«Article 13. Currículums educatius

»Els continguts curriculars han d'aplicar el principi de igualtat i no discriminació per raó de sexe en tots els nivells de l'ensenyament, en els termes que s'estableixin per reglament.»

Esmena 99
SP del Partit Popular de Catalunya (33)
D'addició d'un nou article 6 septies

Article 6 septies. De modificació de l'article 14 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

Es modifica l'article 13 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, que resta redactat de la forma següent:

«Article 14. Supervisió dels llibres de text i d'altre material educatiu

»El departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria educativa ha de supervisar els llibres de text i altres materials curriculars, com a part del procés ordinari d'inspecció que exerceix l'administració educativa sobre tots els elements que integren el procés d'ensenyament i aprenentatge, per a garantir continguts d'acord amb el principi de de igualtat i no discriminació per raó de sexe.»

Esmena 102
SP del Partit Popular de Catalunya (35)
~~De supressió~~ i *addició* a l'apartat 4 de l'article 7

[...] de formació corresponents.

»4. La formació ha d'incloure programes de suport i cura de les persones professionals implicades en el tractament de la violència masclista per tal de prevenir i evitar els processos d'esgotament i desgast professional.~~ Caldrà garantir-ho en qualsevol de les formules de vinculació a la xarxa pública (subvencions, contractes, licitacions...)~~

5. En els cursos de formació [...].

Esmena 106
SP del Partit Popular de Catalunya (36)
~~De supressió~~ de l'article 8

~~Article 8. De modificació de l'article 19. Diversitat i dissidència de gènere~~

~~1. Totes les mesures i el reconeixement de drets que aquesta llei assenyala han de respectar la diversitat i dissidència de gènere.~~

~~2. Les dones transgènere, les persones intersexuals, així com a les identitats no binàries o les que no es volen relacionar amb cap espectre de gènere binari i que pateixen violència masclista s'equiparen a les dones que han patit aquesta violència, als efectes dels drets establerts per aquesta llei.~~

Esmena 115
SP del Partit Popular de Catalunya (37)
~~De supressió~~ de l'article 9

~~Article 9. D'addició d'un article 76 bis. Responsabilitat de les Administracions derivada de la revictimització i de les violències institucionals~~

~~Els diferents graus de responsabilitat, dependran de la intensitat de l'actuació de l'administració i de l'impacte negatiu i riscos que provoqui en els drets fonamentals de les dones.~~

~~1. La responsabilitat per aquestes, a més de comprendre la responsabilitat patrimonial de les administracions competents, comprendrà la responsabilitat disciplinària del personal actuant, sigui funcionarial o laboral. En els procediments administratius en què calgui pronunciar-se respecte de la responsabilitat de les administracions, per violència institucional envers una dona o un grup de dones, les entitats, associacions i organitzacions legalment constituïdes, que tinguin entre llurs finalitats la defensa i la promoció dels drets de les dones, tindran la consideració de part interessada. Tindran la mateixa consideració els sindicats i les associacions professionals.~~

~~2. La reparació pels actes de violència institucional, comprendrà l'anul·lació de l'acte i la eradicació de la pràctica que va donar lloc a aquestes, junt amb el rescabalament tant de la dimensió econòmica com de la simbòlica, en termes individuals com a col·lectius.~~

~~3. Els serveis jurídics de les Administracions demandades de Catalunya, en cas de desestimació de la demanda formulada en contra seva per revictimitzacio o per violències institucionals, renunciaran a la percepció de les costes judicials que hagin pogut ser imposades a la dona o a les entitats de dones demandants.~~

~~4. Les Administracions de Catalunya, anualment, efectuaran avaluacions de victimització de les dones i dels seus fills i filles, que travessen els circuits d'abordatge de les violències masclistes, inclosos els processos judicials. El resultat de les mateixes, serà exposat davant del Parlament de Catalunya i divulgat a la resta de la societat.~~

Esmena 119
SP del Partit Popular de Catalunya (38)
~~De supressió~~ de l'article 10

~~Article 10. D'addició d'un punt 5 a l'article 8~~

~~5. L'adequació de l'abordatge de les violències masclistes, requereix el seu previ anàlisi quantitatiu i qualitatiu. La obtenció de dades estadístiques oficials per a l'elaboració i avaluació de les polítiques públiques sobre violències masclistes, s'haurà de dur a terme dins del marc de la legislació catalana en matèria estadística, especialment pel que fa a la regulació del secret estadístic, en els termes establerts per la normativa catalana d'estadística vigent, la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal i la resta de normativa aplicable.~~

Esmena 122
SP del Partit Popular de Catalunya (39)
~~De supressió~~ de l'article 11

~~Article 11. D'addició d'un article 8 bis. Recerca en violències masclistes digitals~~

~~La recerca ha d'orientar-se en la tipologia de dones que reben aquestes violències, la tipologia de violències que reben, la seva freqüència, el tipus de perfils que protagonitzen aquestes violències i divulguen aquests discursos, les plataformes on aquests abusos i violència tenen lloc. l'impacte d'aquesta violència masclista a nivell individual i a nivell de drets fonamentals de les dones i dels drets humans, la resposta policial i judicial a les mateixes, l'índex d'infra-denuncia i les causes de la mateixa.~~

Esmena 126
SP del Partit Popular de Catalunya (40)
~~De supressió~~ de l'article 12

~~Article 12. D'addició d'un punt 6 a l'article 9~~

~~6. Totes les Administracions de la Generalitat, especialment aquelles en matèria d'educació, comunicació, participació i drets de la ciutadania, hauran d'incorporar recursos formatius i pedagògics en ciutadania digital, per tal de proporcionar coneixements tècnics, així com una educació en valors, que fomentin un ús responsable, constructiu, respectuós i crític d'Internet i de les xarxes socials.~~

Esmena 133
SP del Partit Popular de Catalunya (42)
De modificació i ~~supressió~~ a l'article 14

Article 14. *D'addició de l'apartat 4 a l'article 31 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista*

S'addiciona un nou apartat 4 a l'article 31 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, que resta redactat de la forma següent:

«4. ~~L'abordatge de les violències masclistes ha de procurar eliminar els factors que obstaculitzen la formulació de denuncia, que són d'ordre psicològics, jurídics, socials i econòmics.~~

~~5.~~ L'avaluació de risc per part de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, haurà de ser individualitzada, adaptada al tipus de violència concreta, i haurà d'informar-se de la percepció subjectiva de risc de la pròpia dona, la relació de dependència emocional o econòmica entre aquesta i *l'agressor*, la durada i tipologia de violències patides, el suport familiar i comunitari de la dona, l'existència de procediments judicials en curs entre ambdós i l'existència dels factors de vulnerabilització i d'empoderament de la dona. L'avaluació de risc ha d'incloure el risc patits pels fills i filles de la dona.*»*

Esmena 143
SP del Partit Popular de Catalunya (43)
D'addició d'un nou article 15

Article 15. D'addició d'un nou article 43 bis a la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista

S'addiciona un nou article 43 a la Llei 5/2008, del 24 d'abril, amb el redactat següent:

«Article 43 bis. Unitats de Valoració Forense Integral

»1. Les Unitats de Valoració Forense Integral són les encarregades d'assistir els òrgans judicials mitjançant l'avaluació clínica i psicosocial de víctimes violència masclista i agressors.

»2. El departament competent en matèria d'Administració de Justícia organitza, a través dels instituts de medicina legal, les Unitats de Valoració Forense Integral encarregades de realitzar:

»a) La valoració integral dels efectes de la violència física, psíquica i sexual a les víctimes de violència masclista.

»b) La valoració dels efectes de l'exposició a la violència i de les agressions sofertes pels fills i les filles i menors a càrrec seu.

»c) La valoració de la incidència, la perillositat objectiva i el risc de reincidència de l'agressor.

»d) La valoració relativa als procediments civils que afectin les víctimes de violència masclista previstos en la normativa.

»e) L'elaboració d'un informe pericial de diagnòstic dels possibles casos de violència de gènere, a petició del forense de guàrdia, els jutjats o la fiscalia.

»f) Les possibles propostes de mesures de protecció.

»3. Les Unitats de Valoració Forense Integral estaran integrades per personal especialitzat en medicina forense, en psicologia i en treball social i les altres que reglamentàriament es determinin, que desenvoluparan les funcions que els siguin pròpies sota la direcció de la persona encarregada de la coordinació de la unitat.»

Esmena 155

SP del Partit Popular de Catalunya (48)

D'addició d'una disposició final única

Disposició final única. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Esmena 159

SP del Partit Popular de Catalunya (50)

~~De supressió~~ dels paràgrafs tercer, quart i cinquè de l'exposició de motius

[...] víctimes de violències masclistes.

~~El 13 de desembre de 2018 es va aprovar al Ple del Parlament la moció 32/XII on es demanava l'ampliació de la llei 5/2008 per a incloure la violència institucional, que va quedar fora en aquell moment.~~

~~Quedava recollit en el punt següent:~~

~~«c) Crear abans de tres mesos, en el marc de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista i del Pacte Nacional contra la Violència Masclista, un grup de treball sobre violència institucional contra les dones integrat per institucions i entitats especialitzades perquè faci un diagnòstic de la violència institucional contra les dones i proposi línies d'actuació per a combatre la, i a reformar la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del~~

~~dret de les dones a eradicar la violència masclista, per a incorporar hi la violència institucional contra les dones com a violència masclista.»~~

Reconeixent que la llei 5/2008 [...].

Esmena 162

SP del Partit Popular de Catalunya (51)

~~De supressió~~ al paràgraf vuitè de l'exposició de motius

[....] construïts ara fa 10 anys.

En aquest sentit, el projecte de modificació de llei que es presenta té la vocació d'ampliar i reforçar la llei, per adaptar-la al moment actual i per donar-li més robustesa per a protegir els drets de les dones, nenes i les adolescents transgènere~~ i cisgènere, a les persones intersexuals, així com a les identitats no binàries o les que no es volen relacionar amb cap espectre de gènere binari~~.

Per això la proposta de modificació [...].

Esmena 163

SP del Partit Popular de Catalunya (52)

~~De supressió~~ del paràgrafs novè de l'exposició de motius

[...] espectre de gènere binari

~~Per això la proposta de modificació es centra en:~~

~~- Introduir la violència institucional com a forma i àmbit, definint la diligència deguda i especificant que dita violència s'exerceix per acció i per omissió.~~

~~- Introduir les violències digitals, donades les agressions que es succeixen al nostra voltant, suplantacions d'identitats digitals, us de fotografies o vídeos provatius, etc.~~

~~- Introduir una definició de consentiment sexual on es clarifiqui la necessitat d'existència de desig.~~

~~- Ampliar les violències en l'àmbit social i comunitari.~~

~~- Ampliar les formes de violències masclistes.~~

~~- Ampliar la formació a professionals.~~

La present proposta té l'objectiu [...].

Punt 9 | Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei

Decret llei 43/2020, del 17 de novembre, pel qual s'habilita el Consell Català de l'Esport per a l'atorgament d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya, es crea el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals, i es modifica el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a la crisi sanitària, econòmica i social generada per la Covid-19

203-00070/12

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 87001 / Coneixement: Mesa del Parlament, 01.12.2020

Acord: la Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 1 de desembre de 2020, ha pres coneixement del Decret llei 43/2020, del 17 de novembre, pel qual s'habilita el Consell Català de l'Esport per a l'atorgament d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya, es crea el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals, i es modifica el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a la crisi sanitària, econòmica i social generada per la Covid-19, publicat al DOGC 8275, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controli pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 20 de novembre de 2020.

A la Mesa del Parlament

Meritxell Budó Pla, consellera de la Presidència i portaveu del Govern, per assignació de les funcions de secretària del Govern efectuada en l'Acta del Govern del 17 de novembre de 2020,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 17 de novembre de 2020, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reprodueix a continuació:

«A proposta de la consellera de la Presidència, s'aprova la iniciativa SIG20PRE1811 - Projecte de decret llei pel qual s'habilita el Consell Català de l'Esport per a l'atorgament d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya, es crea el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals, i es modifica el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a la crisi sanitària, econòmica i social generada per la Covid-19.

Aquest Decret llei és a proposta conjunta amb el conseller d'Educació i el conseller d'Empresa i Coneixement.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, a 17 de novembre de 2020

Decret llei 43/2020, de 17 de novembre, pel qual s'habilita el Consell Català de l'Esport per a l'atorgament d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya, es crea el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals, i es modifica el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a la crisi sanitària, econòmica i social generada per la Covid-19

L'article 67.6.a) de l'Estatut preveu que els decrets llei siguin promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

De conformitat amb el que disposen l'article 6 i concordants de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i atès el Decret 114/2020, de 30 de setembre, de substitució del president de la Generalitat de Catalunya;

D'acord amb l'anterior, promulgo el següent

Decret llei

Exposició de motius

Davant la crisi sanitària, econòmica i social en què ens trobem immersos com a conseqüència de la pandèmia generada per la Covid-19, el Govern ha adoptat diverses mesures per tal de pal·liar els seus efectes. Les més recents són les adoptades el passat 12 de novembre d'enguany mitjançant la Resolució SLT/2875/2020, de 12 de novembre, que prorroga i modifica les mesures especials en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de la Covid-19 al territori de Catalunya adoptades per la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre, i prorroga les mesures de restricció de la mobilitat nocturna adoptades per la Resolució SLT/2811/2020, de 6 de novembre.

Per fer front a aquesta crisi l'Administració local és una peça clau en el coneixement de les necessitats i en el servei directe a la ciutadania. En aquest sentit, les mesures que adopten els ens locals són essencials per pal·liar els greus perjudicis que produeix la crisi sanitària, econòmica i social generada per la Covid-19 en la població.

Atès que l'adopció d'aquestes mesures per part de les entitats locals els suposa un notable increment de la seva despesa, el Govern de la Generalitat considera imprescindible aprovar un fons addicional i extraordinari de 20.000.000 d'euros per a l'exercici 2020 i de 100.000.000 d'euros per a l'exercici 2021, del qual poder ser beneficiaris els ajuntaments, els consells comarcals i el Conselh Generau d'Aran, l'Àrea Metropolitana de Barcelona per l'àmbit del Barcelonès i les entitats municipals descentralitzades.

Així mateix, la suspensió de l'activitat de les instal·lacions i dels equipaments esportius comporta una greu afectació econòmica i social de caràcter essencial en el sector de l'esport i de l'activitat física a Catalunya, que justifi-

ca l'adopció de mesures extraordinàries i d'emergència adreçades a intentar pal·liar les conseqüències derivades d'aquesta suspensió.

Entre aquestes mesures extraordinàries i d'emergència s'aprova una línia d'ajuts dotada amb 25.000.000 d'euros que té com a finalitat afavorir la sostenibilitat econòmica del sector de l'esport i de l'activitat física a Catalunya, contribuir al manteniment i a la continuïtat de la seva activitat, i pal·liar les afectacions econòmiques i socials que es puguin produir en aquest àmbit com a conseqüència de les mesures prorrogades per la Resolució SLT/2875/2020, de 12 de novembre, i per la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre.

El Consell Català de l'Esport és un organisme autònom de caràcter administratiu, adscrit al Departament de la Presidència, que és el competent en matèria d'esports i d'activitat física, i té atribuïdes, entre d'altres, les funcions consistents a planificar i gestionar la política esportiva de la Generalitat i concedir subvencions a les entitats esportives catalanes, d'acord amb l'article 28 i els apartats c) i d) de l'article 35.4 del text únic de la Llei de l'esport, aprovat pel Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol.

Així mateix, el Departament d'Empresa i Coneixement té atribuïda, entre d'altres, la competència consistent a impulsar i promoure iniciatives en l'àmbit de l'empresa que siguin d'interès per a la competitivitat de l'economia catalana.

Atès que la suspensió de l'obertura al públic afecta instal·lacions i equipaments esportius que poden ser gestionats tant per entitats esportives com per empreses, i amb la finalitat de garantir la màxima simplificació i celeritat administrativa en la tramitació dels ajuts extraordinaris i d'emergència, el Govern estima necessari atribuir la convocatòria, la tramitació i la resolució de la línia d'ajuts esmentada, al Consell Català de l'Esport atès que és l'organisme públic que, per raó de l'àmbit material d'actuació, té un coneixement directe del sector esportiu i de l'activitat física a Catalunya.

D'altra banda, mitjançant aquesta norma es modifica el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la Covid-19, que estableix un ajut econòmic extraordinari d'urgència, amb tres modalitats diferents amb les quals es pretén donar resposta a les especificitats del sector: a) Modalitat per a les activitats específicament de lleure educatiu (esplais diaris de dilluns a divendres i esplais o agrupaments escoltes que fan activitat de cap de setmana); b) Modalitat per a les activitats extraescolars; c) Modalitat per a les instal·lacions juvenils.

Amb la voluntat que resposta donada sigui al més ajustada possible a les especificitats dels sectors del lleure educatiu i de les activitats extraescolars, s'han revisat les modalitats a) i b) de l'ajut, tant pel que fa als beneficiaris com als imports dels ajuts. En aquest sentit, s'ha considerat convenient incrementar els ajuts a les activitats de lleure educatiu realitzades de dilluns a divendres, equiparant-les a les activitats extraescolars als efectes de l'ajut. Per això, s'han inclòs en la modalitat b), amb un ajut de 3.500 euros per entitat.

Pel que fa a les activitats de lleure educatiu de cap de setmana, s'ha previst una simplificació del procediment de sol·licitud, per tal de fer-lo més àgil. Així, s'estableix que els ajuts dirigits a les entitats que pertanyin a una fede-

ració o una coordinadora d'entitats de lleure educatiu s'atorgaran a través de les federacions i les coordinadores, sempre que les entitats i les seves federacions o coordinadores estiguin inscrites en el Cens d'Entitats Juvenils de la Direcció General de Joventut del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. Amb això s'aconsegueix una reducció notable del nombre de sol·licituds, amb la conseqüent millora del procediment, i es continua posant al centre de l'ajut les entitats de base adscrites a aquests federacions o coordinacions, ja que s'estableix una quantia equivalent a cada una d'elles. En aquest sentit, cal recordar que són les entitats de base les que han patit directament l'impacte de la suspensió de les activitats i les que han d'adaptar-se contínuament al context canviant de la pandèmia i a les diverses mesures de prevenció i protecció establertes per les autoritats competents; per tal de poder continuar acompanyant milers de joves i infants en el seu creixement integral. També s'ha revisat l'import de l'ajut, per adequar-lo millor a la realitat de les entitats beneficiàries i de les activitats realitzades.

Finalment, i atesa la voluntat del Govern d'atendre totes les sol·licituds amb dret a l'ajut amb independència del moment de la seva presentació, es modifica l'article 5.2 del Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la Covid-19, eliminant la previsió de l'atorgament de les subvencions segons l'ordre cronològic de presentació de les sol·licituds i establint l'ampliació de la dotació pressupostària en cas que s'exhaureixi el crèdit per atendre totes les sol·licituds que compleixin els requisits per ser-ne beneficiari.

D'acord amb l'anterior, es dicta aquest Decret llei, que s'estructura en dos capítols, una disposició addicional i una disposició final.

El capítol I, sota la rúbrica «Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals», es divideix en 5 articles. L'article 1 crea el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals; l'article 2 estableix els ens locals beneficiaris del Fons; l'article 3 regula la participació dels ens locals beneficiaris en el Fons; l'article 4 estableix els criteris de distribució del Fons; i l'article 5 regula els requisits per al lliurament de les participacions en el Fons.

El capítol II, sota la rúbrica, «Ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya com a conseqüència de la crisi sanitària, econòmica i social de la Covid-19», comprèn els articles 6 i 7. L'article 6 habilita el Consell Català de l'Esport per a la convocatòria, la tramitació i la resolució d'una línia d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya com a conseqüència de la crisi sanitària, econòmica i social de la Covid-19, amb una dotació de 25.000.000 d'euros i l'article 7 concreta les persones beneficiàries d'aquesta línia d'ajuts.

La disposició addicional conté les modificacions que s'introdueixen en el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la Covid-19.

En darrer terme, la disposició final estableix l'entrada en vigor d'aquest Decret llei el mateix dia de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tot el que s'ha exposat, en ús de l'autorització concedida en l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a proposta de la consellera de la Presidència, del conseller d'Educació, i del conseller d'Empresa i Coneixement, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Capítol I. Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals.

Article 1. Creació del Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals

Es crea el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals amb una dotació de 20.000.000 d'euros per al finançament de les despeses en que incorrin els ens locals beneficiaris per raó de les mesures que adoptin per fer front a la crisi sanitària, econòmica i social generada per la Covid-19.

Article 2. Ens locals beneficiaris

Són beneficiaris del Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals, els ajuntaments, els consells comarcals i el Conselh Generau d'Aran, l'Àrea Metropolitana de Barcelona per l'àmbit del Barcelonès i les entitats municipals descentralitzades

Article 3. Participació en el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals

La participació dels ens locals beneficiaris en el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals és d'un màxim de 20.000.000 euros, amb la distribució següent:

a) 13.375.967,59 euros per distribuir entre els municipis de Catalunya amb càrrec a la partida pressupostària PR1501D/460000390/7111/0052 amb codi de finançament MPP del pressupost del Departament de la Presidència.

b) 6.280.854,76 euros per distribuir entre l'Aran i les comarques de Catalunya, excepte el Barcelonès amb càrrec a la partida pressupostària PR1501D/460000290/7111/0052 amb codi de finançament MPP del pressupost del Departament de la Presidència.

c) 287.048,75 euros per a l'Àrea Metropolitana de Barcelona amb càrrec a la partida pressupostària PR1501D/460000290/7111/0052 amb codi de finançament MPP del pressupost del Departament de la Presidència, d'acord amb la proposta de la Comissió mixta de distribució de les competències, les activitats i els serveis del Consell Comarcal del Barcelonès, arran de la supressió del Consell Comarcal del Barcelonès.

d) 56.128,90 euros per distribuir entre les entitats municipals descentralitzades de Catalunya amb càrrec a la partida pressupostària PR1501D/460000490/7111/0052 amb codi de finançament MPP del pressupost del Departament de la Presidència.

2. El Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals no genera interessos de demora.

Article 4. Criteris de distribució del Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals

La participació dels ens locals beneficiaris del Fons és proporcional a la distribució del Fons de Cooperació Local per al 2020 realitzada per les següents resolucions:

- Resolució PRE/1550/2020, de 26 de juny, de distribució als municipis de Catalunya de la participació en els ingressos de la Generalitat integrada en el Fons de Cooperació Local de Catalunya, any 2020.

- Resolució PRE/1578/2020, de 26 de juny, de distribució a l'Aran i a les comarques de Catalunya de la participació en els ingressos de la Generalitat integrada en el Fons de Cooperació Local de Catalunya, any 2020.

- Resolució PRE/1552/2020, de 26 de juny, per la qual es destina a l'Àrea Metropolitana de Barcelona la participació en els ingressos de la Generalitat integrada en el Fons de Cooperació Local de Catalunya, any 2020.

- Resolució PRE/1551/2020, de 26 de juny, de distribució a les entitats municipals descentralitzades de Catalunya de la participació en els ingressos de la Generalitat integrada en el Fons de Cooperació Local de Catalunya, any 2020.

Article 5. Lliurament de les participacions en el Fons

1. El lliurament de les participacions en el Fons resta condicionat al fet que els ens locals beneficiaris hagin complert amb l'obligació establerta per l'article 50 de la Llei 4/2020, del 29 d'abril, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2020, consistent a trametre els pressupostos, les liquidacions pressupostàries anuals i els qüestionaris estadístics homogeneïtzats d'aquestes dades al Departament de la Presidència, i els comptes anuals a la Sindicatura de Comptes, d'acord amb el que estableix la legislació sectorial. Aquesta documentació ha de fer referència a l'anualitat del 2018.

2. Els ens locals beneficiaris que el 15 d'octubre de 2020 no hagin complert el que estableix l'apartat 1 perden el dret a rebre el Fons extraordinari addicional 2020 que es crea mitjançant aquest Decret llei.

Capítol II. Ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya com a conseqüència de la crisi sanitària, econòmica i social de la COVID-19

Article 6. Habilitació al Consell Català de l'Esport

S'habilita el Consell Català de l'Esport per a la convocatòria, la tramitació i la resolució d'una línia d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya com a conseqüència de la crisi sanitària, econòmica i social de la COVID-19, amb una dotació de 25.000.000 d'euros.

Article 7. Persones beneficiàries

1. Poden ser persones beneficiàries de la línia d'ajuts esmentada a l'article 6 d'aquest Decret llei les persones titulars de la gestió d'instal·lacions o d'equipaments esportius a Catalunya.

2. Queden excloses com a persones beneficiàries d'aquesta línia d'ajuts els ens locals de Catalunya, les persones jurídiques participades en més d'un 50% per capital públic i els professionals autònoms.

Disposició addicional. Modificació parcial del Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la COVID-19

1. Es modifiquen els apartats a) i b) de l'article 2.1 del Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, que queden redactats de la manera següent:

«a) Ajut extraordinari i puntual en forma de prestació econòmica de pagament únic dirigit a les federacions, coordinadores d'entitats i entitats no federades d'educació en el lleure que fan activitats de cap de setmana dirigides a infants i joves d'entre 3 i 18 anys i que estiguin inscrites al Cens d'Entitats Juvenils de la Direcció General de Joventut del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

En el cas de les federacions i les coordinadores d'entitats d'educació en el lleure l'ajut consistirà en un import de 500 euros per cada centre o agrupament que hi estigui adscrit. En el cas de les entitats no federades, l'ajut consistirà en un import únic de 500 euros.

b) Ajut extraordinari i puntual en forma de prestació econòmica de pagament únic, per un import fix de 3.500,00 euros, dirigit a:

b.1) Les entitats inscrites al Cens d'Entitats Juvenils de la Direcció General de Joventut esmentada que realitzen activitats de lleure educatiu entre setmana (entre dilluns i divendres) dirigides a infants i joves d'entre 3 i 18 anys.

Als efectes d'aquest ajut, es consideren activitats de lleure educatiu totes aquelles que contribueixen al creixement integral dels infants, adolescents i joves i propicien la ciutadania activa, realitzant un perfil d'activitats divers i no especialitzades i mitjançant eines pedagògiques pròpies de l'educació en el lleure.

b.2) A les persones treballadores autònomes, les empreses i altres entitats que realitzen activitats extraescolars.

Als efectes d'aquest ajut, es consideren activitats extraescolars les següents:

b.2.1) Les activitats instructives, esportives, artístiques o formatives en general realitzades fora de l'horari lectiu en centres educatius que imparteixin ensenyaments obligatoris o declarats gratuïts i que estiguin incloses en la programació general anual dels centres del curs 2020-2021 o que hagin estat aprovades pel consell escolar del centre amb data anterior a la de finalització del període de la sol·licitud de l'ajut.

b.2.2) Les activitats i modalitats formatives i educatives dirigides a infants i joves d'entre 3 i 18 anys no incloses en la lletra anterior, entre les quals:

b.2.2.1) Els ensenyaments no reglats de règim especial.

b.2.2.2) Els ensenyaments no reglats d'idiomes.

b.2.2.3) Les relacionades amb la música i la dansa.

b.2.2.4) Les relacionades amb les arts plàstiques i escèniques.

b.2.2.5) Les activitats relacionades amb les tecnologies.

b.2.2.6) Les no individuals de reforç i acompanyament escolar impartides en establiments autoritzats.

b.2.2.7) Les esportives de caràcter educatiu no dependents de les federacions esportives.

b.2.2.8) Les activitats educatives descrites a l'apartat b.1) realitzades per persones treballadores autònomes, empreses i altres entitats no inscrites al Cens d'Entitats Juvenils de la Direcció General de Joventut».

2. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 3 del Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, que queden redactats de la manera següent:

«3.1 Poden ser beneficiàries d'aquest ajut en la modalitat establerta a la lletra a) de l'article 2.1 les federacions, coordinadores d'entitats i entitats no federades d'educació en el lleure inscrites al Cens d'Entitats Juvenils de la Direcció General de Joventut que fan activitat de cap de setmana dirigida a infants i joves d'entre 3 i 18 anys, que hagin estat suspeses o afectades per la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre. Es consideren suspeses o afectades aquelles activitats que s'estiguessin realitzant a l'entrada en vigor de la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre, esmentada»:

3.2 Poden ser beneficiaris d'aquest ajut en la modalitat establerta a la lletra b) de l'article 2.1:

a) Les entitats inscrites al Cens d'Entitats Juvenils de la Direcció General de Joventut que realitzen activitats de lleure educatiu entre setmana dirigides a infants i joves d'entre 3 i 18 anys, que hagin estat suspeses o afectades per la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre. Es consideren suspeses o afectades aquelles activitats que s'estiguessin realitzant a l'entrada en vigor de la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre, esmentada.

b) Les persones treballadores autònomes, les empreses, els centres docents privats i altres entitats sense ànim de lucre, com les associacions de mares i pares d'alumnes o les fundacions, donades d'alta en el cens de l'impost d'activitats econòmiques en epígrafs corresponents a aquestes activitats que prestin amb els seus propis mitjans activitats extraescolars dirigides als infants i joves d'entre 3 i 18 anys, que hagin estat suspeses o afectades per la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre. Es consideren suspeses o afectades aquelles activitats que s'estiguessin realitzant a l'entrada en vigor de la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre, esmentada.»

3. Es modifica l'apartat 2 de l'article 5 del Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«5.2. El criteri d'atorgament dels ajuts serà la presentació dins del termini de la sol·licitud, sempre que s'acompleixin els requisits per ser-ne beneficiari i d'acord amb la disponibilitat de crèdit. Si s'exhaureix la dotació pressupostària, s'ampliarà la dotació d'acord amb l'article 6.2».

Disposició final. Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.*

Per tant, ordeno que tots els ciutadans i ciutadanes als quals sigui aplicable aquest Decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals correspongui el facin complir.

Barcelona, 17 de novembre de 2020

Pere Aragonès i Garcia, vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda; Meritxell Budó Pla, consellera de la Presidència; Josep Bargalló Valls, conseller d'Educació; Ramon Tremosa i Balcells, conseller d'Empresa i Coneixement

Antecedents del Decret llei

1. Certificat de la consellera de la Presidència i portaveu del Govern, per assignació de les funcions de secretaria del Govern.

2. Decret llei, de 17 de novembre, pel qual s'habilita el Consell Català de l'Esport per a l'atorgament d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya, es crea el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals, i es modifica el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extra-escolars per fer front a la crisi sanitària, econòmica i social generada per la Covid-19.

3. Memòria justificativa de la necessitat i oportunitat de la distribució d'una dotació extraordinària del fons extraordinari addicional per als ens locals per als exercicis 2020 i 2021.

4. Informe justificatiu relatiu al projecte de Decret llei pel qual s'habilita el Consell Català de l'Esport per a l'atorgament d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya.

5. Memòria justificativa i econòmica sobre la modificació parcial del Decret 41/2020, de 12 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en els lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la Covid-19.

6. Informe jurídic sobre el projecte de Decret Llei /2020, de 17 de novembre, pel qual s'habilita el Consell Català de l'Esport per a l'atorgament d'ajuts extraordinaris i d'emergència per fer front a la suspensió de l'obertura al públic de les instal·lacions i dels equipaments esportius a Catalunya, es crea el Fons extraordinari addicional 2020 per als ens locals, i es modifica el Decret llei 41/2020, de 12 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a la crisi sanitària, econòmica i social generada per la Covid-19.

7. Informe de la Direcció general de Pressupostos, del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, en relació amb l'impacte pressupostari.

8. Petició inclusió Decret llei a OD Govern.

9. Text del Decret llei publicat al DOGC.

N. de la r.: La documentació que acompanya aquesta proposta pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Punt 10 | Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei

Decret llei 42/2020, del 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social

203-00067/12

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 86551 / Coneixement: Mesa del Parlament, 24.11.2020

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 24 de novembre de 2020, ha pres coneixement del Decret llei 42/2020, del 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social, publicat al DOGC 8269, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controli pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 13.11.2020.

A la Mesa del Parlament

Meritxell Budó pla, consellera de la Presidència i portaveu del Govern, per assignació de les funcions de secretària del Govern efectuada en l'Acta del Govern del 10 de novembre de 2020,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 10 de novembre de 2020, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reprodueix a continuació:

«A proposta del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, s'aprova la iniciativa SIG20TSF1737 - Projecte de decret llei de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona.

Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social

L'article 67.6.*a* de l'Estatut preveu que els decrets llei siguin promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

De conformitat amb el que disposen l'article 6 i concordants de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i vist el Decret 114/2020, de 30 de setembre, de substitució del president de la Generalitat de Catalunya;

D'acord amb això, promulgo el següent

Decret llei

Exposició de motius

La pandèmia de la COVID-19 ha generat una situació d'excepcionalitat en molts sectors, fet que requereix un desplegament continu de mesures extraordinàries de caràcter social i econòmiques. Aquest Decret llei té per objecte establir mesures urgents de suport a les entitats del tercer sector social, i que tenen com a finalitat fer front a les conseqüències de la crisi sanitària i social generada per la pandèmia.

Els efectes de la pandèmia generada per la COVID-19 s'estan allargant en el temps i es manifesten amb una gran intensitat. A aquests efectes cal afegir-hi els que deriven de les mesures que s'han hagut d'adoptar en els darrers dies per a la contenció del virus, concretament arran de la Resolució SLT/2546/2020, de 15 d'octubre, per la qual s'adopten noves mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya, i de la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre, per la qual es prorroguen i es modifiquen les mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya, així com els que deriven de la declaració de l'estat d'alarma establert per mitjà del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2.

El context econòmic i social generat per la pandèmia provocada per la COVID-19 i les mesures que ha calgut adoptar per evitar-ne la propagació han afectat greument les entitats que configuren el tercer sector social de Catalunya, ja que molts dels seus serveis d'atenció a les persones s'han d'adaptar a conseqüència de les restriccions i necessitats imposades en el marc d'aquesta pandèmia, a fi que es puguin continuar prestant, i això ha comportat que hagin hagut de suportar un increment significatiu de les seves despeses que no tenien previst.

El tercer sector social és una peça clau per a l'atenció i la defensa de col·lectius molt diversos en situacions de vulnerabilitat i en risc d'exclusió els quals, a causa d'aquesta situació tan extraordinària, necessiten encara més suport.

En aquest sentit, en un marc de col·laboració entre la Direcció General d'Economia Social, el Tercer Sector i les Cooperatives, la Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom i Seguretat i Salut Laboral, i el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, aquests dos últims donant suport en l'àmbit de la instrucció de la convocatòria, s'activa una línia d'ajuts específica per contribuir que les entitats del tercer sector social puguin fer-ne les adaptacions dels serveis d'atenció a les persones i que són absolutament necessàries per continuar desenvolupant la funció social tan important que tenen.

Per això, el capítol I d'aquest Decret llei preveu mesures econòmiques de suport a entitats del tercer sector social. Aquests ajuts consisteixen en un import fix de pagament únic de 10.000 euros per a les fundacions, les associacions i les cooperatives d'iniciativa social que tenen com a finalitat l'atenció i la defensa dels drets socials de col·lectius vulnerables i en risc d'exclusió; o de 20.000 euros per a les federacions i les associacions que estiguin constituïdes per les fundacions, les associacions i les cooperatives d'iniciativa social amb la mateixa finalitat d'atenció i defensa dels drets socials de col·lectius vulnerables i en risc d'exclusió.

Es tracta d'una mesura de necessitat extraordinària i urgent pel gran valor social que té la feina que fan aquestes entitats, com a garants de l'atenció i la defensa dels drets socials de col·lectius vulnerables i en risc d'exclusió.

Així mateix, el capítol II del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19, regula les mesures de caràcter social en l'àmbit de la cultura, i crea un ajut extraordinari, en forma de prestació econòmica de pagament únic, d'un import fix de 750 euros, destinat a les persones professionals i

tècniques de les arts escèniques, arts visuals, música i audiovisual, i d'altres activitats culturals suspeses per raó de la crisi sanitària a Catalunya i, en concret, preveu a l'apartat 2 de l'article 11 que el termini per presentar les sol·licituds restarà obert fins a l'exhauriment de la dotació designada a l'efecte i, en tot cas, si la partida pressupostària no s'ha exhaurit abans, fins al 31 de desembre de 2020. Amb el benentès que la data de signatura de la Resolució d'aquesta prestació extraordinària no pot anar més enllà del 31 de desembre de 2020, el termini per presentar aquestes sol·licituds s'ha de modificar a la data de 15 de desembre de 2020. En aquest sentit, el capítol II d'aquest Decret llei modifica l'apartat 2 de l'article 11 del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, per establir que la data de presentació de les sol·licituds restarà oberta fins a l'exhauriment de la dotació pressupostària designada a aquest efecte i, en tot cas, si la partida pressupostària no s'ha exhaurit abans, fins al 15 de desembre de 2020.

Tot el que s'ha exposat determina que sigui imprescindible aquesta intervenció normativa immediata del Govern, atès que la consecució d'aquest objectiu necessari per satisfer una necessitat social de primer ordre amb la celeritat requerida no es pot assolir si es recorre al procediment legislatiu ordinari.

Per tant, en ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Capítol I. Mesures econòmiques de suport a entitats del tercer sector social

Article 1. Objecte i finalitat de l'ajut

S'estableix un ajut extraordinari i puntual, de pagament únic, que té per finalitat afavorir el manteniment de l'activitat de les entitats del tercer sector social dedicades a l'atenció i la defensa dels drets socials de col·lectius vulnerables i en risc d'exclusió, atès que han patit una afectació en el funcionament dels seus serveis d'atenció a les persones i de les activitats de voluntariat, a conseqüència de les restriccions i necessitats imposades en el marc de la pandèmia de la COVID-19, a fi de permetre'ls que segueixin prestant aquesta atenció.

Article 2. Entitats beneficiàries

Poden ser beneficiàries d'aquest ajut les entitats següents:

2.1. Les fundacions, les associacions i les cooperatives d'iniciativa social que tenen com a finalitat l'atenció i la defensa dels drets socials de col·lectius vulnerables i en risc d'exclusió.

2.2. També hi poden accedir les federacions i les associacions que estiguin constituïdes per les entitats que preveu l'article 2.1, amb la mateixa finalitat d'atenció i defensa dels drets socials de col·lectius vulnerables i en risc d'exclusió.

2.3 No poden sol·licitar l'ajut les entitats que descriu l'article 2.1 que presten serveis al sistema públic de serveis socials de Catalunya mitjançant contractes, convenis o concerts, ni les que ho fan mitjançant subvencions quan han

estat objecte d'algun tipus de compensació. Tampoc el poden sol·licitar les que presten serveis al sistema públic de Salut, Educació o Justícia.

Article 3. Requisits

Per accedir a aquest ajut l'entitat sol·licitant ha de complir els requisits següents:

a) Per a les entitats que descriu l'article 2.1: ser una fundació, associació o cooperativa d'iniciativa social que tingui com a finalitat l'atenció i la defensa dels drets socials de col·lectius vulnerables i en risc d'exclusió, i que així consti en els seus estatuts.

b) Per a les entitats que descriu l'article 2.2: ser una federació o una associació que estigui formada per un mínim de 10 entitats de les que preveu l'article 2.1.

Per a totes les entitats beneficiàries:

c) Tenir la seu o una delegació a Catalunya i exercir-hi la seva activitat.

d) Haver mantingut l'activitat a partir del 14 de març de 2020, de forma ininterrompuda.

e) Que el volum de la seva activitat, en l'exercici anterior al de la publicació de la convocatòria, sigui superior a 40.000 euros.

Article 4. Atorgament, pagament i compatibilitat

4.1 Aquest ajut s'atorga en un pagament únic, pel procediment de concurrència no competitiva, fins que s'exhaureixi la partida pressupostària destinada a aquest efecte.

4.2 Aquest ajut és compatible amb qualsevol altre ajut o subvenció, públic o privat, destinat a la mateixa finalitat, excepte amb els convenis resolutius formalitzats amb el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

4.3 L'atorgament de l'ajut està sotmès a disponibilitat pressupostària.

Article 5. Sol·licitud i acreditació dels requisits

5.1 Les sol·licituds i altres tràmits associats al procediment de concessió dels ajuts i la seva justificació s'han de presentar segons els models normalitzats i seguint les indicacions que estaran disponibles a l'espai Tràmits de la Seu electrònica de la Generalitat de Catalunya.

5.2 La situació d'excepcionalitat obliga a prendre mesures de simplificació administrativa i, per aquest motiu, en la fase de tramitació s'ha de declarar responsablement el compliment dels requisits en el moment de la sol·licitud.

5.3 L'òrgan instructor, per obtenir una evidència raonable sobre la correcta aplicació de l'ajut, pot fer un pla de verificació posterior que comporti que les entitats sol·licitants hagin de presentar la documentació acreditativa que s'indica a la convocatòria, quan així se sol·liciti.

Article 6. Quantia i finançament

6.1 L'import màxim que es destina a aquest ajut és de 3.636.230,37 euros, a càrrec del pressupost de l'any 2020 i, en concret, de les partides pressupostàries BE15 D/470000190/331, BE15 D/481000190/331 i BE15 D/482000190/331.

6.2 L'import de l'ajut, que és un import fix de pagament únic, és de 10.000 euros per a les entitats que descriu l'article 2.1 i de 20.000 euros per a les entitats que descriu l'article 2.2.

6.3 L'òrgan gestor, en funció de les necessitats, pot realitzar la redistribució entre partides pressupostàries de l'import màxim destinat a la convocatòria.

6.4 L'import màxim que es destina a aquesta línia d'ajut per a l'exercici 2020 es pot ampliar mitjançant resolució de la persona titular de l'òrgan concedent.

6.5 Si escau, les convocatòries d'aquests ajuts per a exercicis futurs s'han de fer d'acord amb les disponibilitats pressupostàries de l'exercici corresponent.

Article 7. Aprovació, instrucció i resolució de la convocatòria

7.1 La persona titular del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha d'aprovar les resolucions de convocatòria d'aquests ajuts per a l'any 2020, i, si escau, per a exercicis futurs. Les convocatòries s'han de publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, i han de concretar el procediment de tramitació i concessió de l'ajut, així com el termini per presentar les sol·licituds.

7.2 La Sub-direcció General d'Economia Social, Tercer Sector i les Cooperatives és l'òrgan instructor d'aquesta convocatòria, amb la col·laboració de la Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom i Seguretat i Salut Laboral, i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, i la persona titular de la Direcció General d'Economia Social, el Tercer Sector i les Cooperatives és qui ha de resoldre la convocatòria.

7.3 El termini màxim per notificar i emetre resolució és de tres mesos a comptar de l'endemà de la data de la finalització del termini de presentació de sol·licituds, sens perjudici que la convocatòria pugui reduir aquest termini. Les sol·licituds s'han de resoldre per ordre cronològic de presentació.

Transcorregut el termini sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa, les entitats sol·licitants poden entendre desestimat l'ajut per silenci administratiu, sens perjudici del deure de resoldre de les administracions públiques.

Capítol II. Modificació del capítol II del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19

Article 8

Es modifica l'apartat 2 de l'article 11 del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«11.2 Les sol·licituds i altres tràmits associats al procediment de concessió de les subvencions i la seva justificació s'han de presentar segons models normalitzats i seguint les indicacions que estaran disponibles a l'espai Tràmits de la Seu electrònica de la Generalitat de Catalunya. El termini per presentar les sol·licituds quedarà obert fins que s'exhaureixi la dotació designada a l'efecte i, en tot cas, si la partida pressupostària no s'ha exhaurit abans, fins al 15 de desembre de 2020.»

Disposició final única. Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.*

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals s'apliqui aquest Decret llei cooperin a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertoqui el facin complir.

Barcelona, 10 de novembre de 2020

Pere Aragonès i Garcia, vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda; Chakir El Homrani Lesfar, conseller de Treball, Afers Socials i Famílies

Antecedents del Decret llei

1. Comunicació del secretari general al secretari de Govern, art 38.3 Llei 13/2008.

2. Esborrany Projecte de Decret Llei XX/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social (versió Govern 10 de novembre de 2020).

3. Memòria justificativa del projecte de decret llei de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social.

4. Memòria d'avaluació d'impacte del projecte de decret llei de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector Social.

5. Memòria justificativa i econòmica sobre la modificació del capítol II del decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19.

6. Informe jurídic de la cap de l'Àrea Jurídica de Treball i Relacions Laborals.

7. Informe econòmic del Projecte Decret llei XX/2020, de mesures urgents de suport a entitats del Tercer Sector Social.

8. Informe de la Direcció General de Pressupostos del Projecte de decret llei de mesures urgents de suport a entitats del Tercer Sector Social.

9. Certificat de la Secretaria de Govern, de 10 de novembre de 2020.

10. Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats dels tercer sector social. Publicat el 12 de novembre de 2020 al DOGC núm. 8269.

11. Conformitat Secretaria General tramitació Decret Llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats dels tercer sector social.

N. de la r.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

Punt 11 | Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei

Decret llei 47/2020, del 24 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter econòmic en el sector de les instal·lacions juvenils, de mesures en el sector de les cooperatives i de modificació del Decret llei 39/2020, del 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la Covid-19, i del Decret llei 42/2020, del 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social

203-00071/12

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 87160 / Coneixement: Mesa del Parlament, 01.12.2020

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 1 de desembre de 2020, ha pres coneixement del Decret llei 47/2020, del 24 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter econòmic en el sector de les instal·lacions juvenils, de mesures en el sector de les cooperatives i de modificació del Decret llei 39/2020, del 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la Covid-19, i del Decret llei 42/2020, del 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social, publicat al DOGC 8280, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controli pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 26 de novembre de 2020.

A la Mesa del Parlament

Meritxell Budó Pla, consellera de la Presidència i portaveu del Govern, per assignació de les funcions de secretària del Govern efectuada en l'Acta del Govern del 24 de novembre de 2020,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 24 de novembre de 2020, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reprodueix a continuació:

«A proposta del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, s'aprova la iniciativa SIG20TSF1861 - Projecte de decret llei de mesures extraordinàries de caràcter econòmic en el sector de les instal·lacions juvenils, de mesures en el sector de les cooperatives i de modificació del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19 i del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, el 24 de novembre de 2020

Decret llei 47/2020, de 24 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter econòmic en el sector de les instal·lacions juvenils, de mesures en el sector de les cooperatives i de modificació del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19 i del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social

L'article 67.6.a) de l'Estatut preveu que els decrets llei siguin promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

De conformitat amb el que disposen l'article 6 i concordants de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i vist el Decret 114/2020, de 30 de setembre, de substitució del president de la Generalitat de Catalunya;

D'acord amb l'anterior, promulgo el següent

Decret llei

Exposició de motius

La situació de pandèmia generada per la COVID-19 ha provocat una situació d'excepcionalitat en molts sectors, la qual cosa requereix un desplegament continu de mesures extraordinàries de caràcter social i econòmic. Aquest Decret llei té per objecte establir mesures complementàries i urgents de suport adreçades a les entitats i les empreses del sector d'instal·lacions juvenils: les cases de colònies, els albergs de joventut, les granges escola, les aules de natura i els campaments juvenils. Totes s'han vist greument afectades pels efectes de la pandèmia.

A banda d'aquesta afectació generalitzada des de l'inici de la pandèmia, cal afegir-hi els efectes derivats de la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre, per la qual es prorroguen i es modifiquen les mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya, amb l'objectiu d'aturar el ritme de propagació de la pandèmia, suspenent o afectant les activitats que potencien o requereixen la mobilitat de la ciutadania. En aquest sentit, les noves mesures anti-COVID han comportat la suspensió o l'afectació negativa de totes les activitats que es porten a terme en el sector de les instal·lacions juvenils. Aquesta situació està condicionada a l'evolució sanitària de la pandèmia i a les condicions objectives que es donin des de l'àmbit de la salut pública, però, així i tot, és necessari prendre mesures per pal·liar-ne l'impacte.

En aquest context, dins del sector de l'educació en el lleure, cal tenir en compte la situació crítica de les persones, les entitats i les empreses titulars o gestores d'instal·lacions juvenils. En efecte, la situació de pandèmia per la COVID-19, des del seu inici, ha tingut i està tenint un impacte greu en aquestes instal·lacions, atès que han hagut d'aturar-ne completament l'activitat durant un període de temps prolongat, han hagut de retornar bestretes per cancel·lació d'activitats, han vist que la seva demanda es reduïa molt en els mesos en què podien desenvolupar l'activitat i han hagut d'adaptar-se constantment a les mesures de prevenció i protecció sanitàries que han establert en cada moment els òrgans competents. Totes aquestes circumstàncies posen en risc la viabilitat de la continuïtat d'una bona part del sector, el qual, a més de generar llocs de treball i serveis associats a aquestes instal·lacions, s'eri-

geix com un sector estratègic per fer front, ara i en un futur, a les conseqüències que pot tenir la situació de pandèmia actual per als infants i els adolescents, sobretot per als menors més vulnerables des del punt de vista socioeconòmic.

El Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la COVID-19, preveu un ajut adreçat a les entitats privades titulars o gestores d'instal·lacions juvenils, a fi de fer front a la situació greu que està patint el sector. No obstant això, cal tenir en compte que aquestes instal·lacions estan patint d'una manera especialment significativa les conseqüències de la crisi derivada de la pandèmia esmentada. En aquest sentit, per pal·liar l'afectació de les darreres mesures decretades per la prevenció de la COVID-19, és necessari un nou ajut per mantenir la viabilitat de les instal·lacions juvenils; un ajut que tingui en compte, d'una banda, el nombre de places de cada instal·lació i, d'altra banda, el nombre d'instal·lacions de la qual sigui titular o gestora l'entitat o l'empresa beneficiària.

Aquest sector esdevé cabdal a l'hora de garantir, de la millor manera possible, que els infants i els joves del nostre país tinguin, ara i en un futur, espais per desenvolupar-se plenament des del punt de vista personal, físic i emocional. Les instal·lacions juvenils, a més d'afavorir les activitats d'educació en el lleure, són eines educatives vitals de qualitat a través de les quals els infants i els joves aprenen, es diverteixen i tenen un contacte més freqüent amb la natura i el seu entorn.

Per afrontar les dificultats greus que està patint el sector de l'educació en el lleure i les instal·lacions juvenils, cal una acció pública de suport complementària a les existents perquè les persones, les entitats i les empreses puguin fer front a la situació de pandèmia per la COVID-19, mitjançant un ajut econòmic extraordinari d'urgència, que s'estableix en una modalitat per a les instal·lacions juvenils.

En matèria de cooperatives, i atenent l'impacte econòmic i empresarial de les mesures sanitàries adoptades i que se segueixen adoptant per la COVID-19, cal preveure el perllongament d'algunes de les mesures extraordinàries establertes amb relació a les cooperatives catalanes en el capítol III del Decret llei 19/2020, de 19 de maig, de mesures complementàries en matèria social i sanitària per pal·liar els efectes de la pandèmia generada per la COVID-19.

En aquest sentit, mitjançant aquest Decret llei es perllonguen, fins al 31 de desembre del 2021, totes les mesures que preveu el capítol esmentat, llevat de les que estableixen els articles 3.4, 3.7, 3.8 i 6 del Decret llei esmentat, atès que, per la seva naturalesa i contingut, no se'n justifica el perllongament. Així mateix, i atenent l'experiència en l'aplicació de les mesures fins ara vigents, a petició del sector, s'hi incorporen petits canvis de contingut o matisacions amb relació a aquestes mesures que es perllonguen, com ara: estendre la potestat del Consell Rector de les societats cooperatives de convocar, amb el termini d'antelació que consideri pertinent, també les assemblees ordinàries; ampliar el termini per notificar a les persones sòcies les actes de les assemblees virtuals de 3 a 15 dies, i preveure que, amb caràcter excepcional, els nomenaments dels càrrecs de les societats cooperatives i dels diferents òrgans socials, el mandat dels quals caduqui durant l'any 2020 i amb anterioritat al 9 de maig de 2021, s'entenen vigents fins a la primera assem-

blea que es convoqui, que, en tot cas, s'ha de fer com a molt tard el 31 de desembre del 2021.

D'altra banda, el capítol II del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19, regula les mesures de caràcter social en l'àmbit de la cultura, i crea un ajut extraordinari, en forma de prestació econòmica de pagament únic, d'un import fix de 750 euros, destinat a les persones professionals i tècniques de les arts escèniques, arts visuals, música i audiovisual, i d'altres activitats culturals suspeses per raó de la crisi sanitària a Catalunya.

És voluntat del Govern atendre totes les sol·licituds amb dret a l'ajut amb independència del moment de la presentació. Per aquest motiu, es fa necessari modificar alguns articles del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, esmentat, i eliminar la previsió de l'atorgament dels ajuts segons l'ordre cronològic de presentació de les sol·licituds i establir que el criteri per atorgar els ajuts és la presentació dins del termini, sempre que s'acompleixin els requisits que es preveuen i d'acord amb la disponibilitat pressupostària. En cas que no hi hagi prou dotació pressupostària, i en cas que no es pugui ampliar l'import, els ajuts s'hauran d'atorgar prioritàriament i preferentment als beneficiaris amb menys ingressos, i fins a l'exhauriment total de la dotació.

Igualment, i a fi de garantir que aquest ajut efectivament arriba al col·lectiu del sector de la cultura directament afectat per les suspensions d'activitats i serveis ocasionades arran de la crisi sanitària de la COVID-19, es modifiquen altres articles del capítol II del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, que pretenen adequar aquesta prestació a la seva finalitat última, així com garantir l'agilitat en el procés, la tramitació i el pagament d'aquests ajuts als professionals i tècnics del sector cultural més necessitat en aquests moments.

Així mateix, aquest Decret llei inclou també altres dues modificacions del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, que tenen com a objectiu clarificar els conceptes que s'inclouen en els imports que estableix l'annex 6 relatiu als serveis en matèria d'acolliment i adopció, així com modificar la disposició final segona del mateix Decret llei, a fi de poder establir noves condicions per millorar la prestació de serveis en els casos en què s'hagin de prestar mitjançant contractes o convenis.

Finalment, i també amb la voluntat del Govern d'atendre totes les sol·licituds amb dret a l'ajut amb independència del moment en què es van presentar, es modifiquen els articles 4 i 7 del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social, a fi d'eliminar la previsió de l'atorgament dels ajuts segons l'ordre cronològic de presentació de les sol·licituds i establir l'ampliació de la dotació pressupostària en cas que s'exhaureixi el crèdit per atendre totes les sol·licituds que compleixin els requisits per ser-ne beneficiari. També es modifiquen l'article 2.3 a fi de fer un aclariment sobre les entitats beneficiàries, l'article 5 en relació amb els efectes de les declaracions responsables i l'article 6 per equiparar l'ajut a les entitats que descriu l'article 2.1 a altres ajuts de compensació que està aprovant el Govern.

Per tant, en ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Capítol I. Ajut extraordinari per a les entitats, les empreses i les persones treballadores autònomes titulars o gestores d'instal·lacions juvenils

Article 1. Objecte i finalitat

S'estableix un ajut extraordinari d'emergència, en forma de prestació econòmica de pagament únic, destinat a les entitats, les empreses i les persones treballadores autònomes titulars o gestores d'instal·lacions juvenils. Aquest ajut té com a finalitat afavorir la sostenibilitat econòmica del sector, que ha patit una reducció dràstica i involuntària dels seus ingressos econòmics o un increment de les despeses com a conseqüència de la crisi sanitària de la COVID-19 i, en especial, a causa de les noves mesures que adopta la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre, per la qual es prorroguen i es modifiquen les mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya.

Article 2. Beneficiaris i requisits

2.1 Poden ser beneficiàries d'aquest ajut les entitats, les empreses i les persones treballadores autònomes titulars o gestores d'instal·lacions juvenils que preveu la Llei 38/1991, de 30 de desembre, d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves, que no es trobin en cap de les circumstàncies que impedeixen adquirir la condició de beneficiari que regula l'article 13 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

2.2 Les instal·lacions per les quals se sol·liciti l'ajut han d'estar inscrites en el Registre d'instal·lacions juvenils de la Direcció General de Joventut.

Article 3. Quantia

3.1 La quantia de l'ajut, que s'abona en un pagament únic, consisteix en una aportació única de 5.000,00 euros per cada instal·lació juvenil, la qual es complementa amb una aportació de 25 euros per a cada plaça registrada de la instal·lació juvenil inscrita en el Registre d'instal·lacions juvenils de la Direcció General de Joventut, amb un màxim total de 40.000,00 euros per a cada entitat, empresa o persona treballadora autònoma sol·licitant.

3.2 El pagament de l'ajut s'ha de fer mitjançant una bestreta del 100% de l'import total, que es farà efectiva a partir del moment en què es notifiqui la resolució definitiva d'atorgament, sense necessitat d'aportar cap aval o garantia.

Article 4. Atorgament, pagament i compatibilitats

4.1 Aquest ajut s'atorga en un pagament únic pel procediment de concurrència no competitiva.

4.2 El criteri d'atorgament dels ajuts serà la presentació dins del termini de la sol·licitud, sempre que s'acompleixin els requisits per ser-ne beneficiari i d'acord amb la disponibilitat de crèdit. En cas que s'exhaureixi la dotació pressupostària, s'ampliarà la dotació d'acord amb l'article 7.2.

4.3 Aquest ajut és incompatible amb qualsevol altre ajut, prestació, subsidi o subvenció pública o privada, destinat a la mateixa finalitat, excepte amb els ajuts que preveu el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació

en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la COVID-19, amb els quals sí és compatible.

Article 5. Procediment de sol·licitud i acreditació dels requisits

5.1 Les sol·licituds i altres tràmits associats al procediment de concessió de l'ajut i la seva justificació s'han de presentar segons els models normalitzats i seguint les indicacions, que estaran disponibles a l'apartat Tràmits de la Seu electrònica de la Generalitat de Catalunya.

5.2 Només es pot sol·licitar un ajut per cada instal·lació juvenil. En cas que es presenti més d'una sol·licitud per una mateixa instal·lació juvenil, no s'acumulen. Només es considera vàlida la primera sol·licitud i les següents no s'admetran. No obstant això, l'òrgan gestor, si escau, pot valorar conjuntament les diverses sol·licituds presentades per a una mateixa instal·lació, a fi de determinar quina és la sol·licitud vàlida que s'ha de tramitar.

5.3 La situació d'excepcionalitat obliga a prendre mesures de simplificació administrativa i, per aquest motiu, la sol·licitud conté les declaracions responsables que acrediten el compliment dels requisits que estableix l'article 2, incloent-hi la declaració de les dades del compte bancari, en què s'haurà d'efectuar el pagament que ha de servir per donar-los d'alta com a creditors de la Generalitat. La presentació de la sol·licitud implica l'acceptació de tot el que es preveu a la convocatòria i faculta l'ens competent per comprovar la conformitat de les dades que s'hi contenen o es declaren, així com l'autorització expressa per consultar dades tributàries.

Article 6. Aprovació, instrucció i resolució de la convocatòria

6.1 La persona titular del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha d'aprovar la resolució de convocatòria d'aquest ajut extraordinari. La convocatòria s'ha de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, la qual ha de concretar el procediment de tramitació i concessió de l'ajut, així com el termini per presentar les sol·licituds.

L'òrgan competent per resoldre les sol·licituds presentades és la Direcció General de Joventut del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies. La tramitació de les sol·licituds s'ha de fer a través de la Sub-direcció General de Joventut.

6.2 El termini màxim per notificar i emetre resolució és de tres mesos a comptar a partir de l'endemà de la data de finalització del termini de presentació de sol·licituds, sens perjudici que la convocatòria pugui reduir aquest termini.

En cas que hagi finalitzat el termini establert i no s'hagi notificat la resolució expressa, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada per silenci administratiu, d'acord amb el que estableix l'article 54.2.e) de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Article 7. Dotació pressupostària

7.1 L'import màxim corresponent al pagament d'aquest ajut per a l'exercici 2020 és de 3.500.000,00 euros, a càrrec de les partides pressupostàries D/470000190/3171, D/481000190/3171 i D/482000190/3171 del centre gestor BE09.

7.2 L'import màxim que es destina a aquesta línia d'ajut per a l'exercici 2020 es pot ampliar mitjançant resolució de la persona titular de l'òrgan concedent, d'acord amb el crèdit disponible a la partida.

Article 8. Justificació i verificació

8.1 D'acord amb l'article 30.7 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, la concessió d'aquestes subvencions no requerirà cap altra justificació que l'acreditació del compliment dels requisits que s'indiquen a l'article 2 mitjançant la declaració responsable en els termes que estableix l'article 5.3, sens perjudici dels controls que es puguin dur a terme amb posterioritat.

8.2 L'òrgan instructor, a fi d'obtenir una evidència raonable sobre la correcta aplicació dels ajuts, elaborarà un pla de verificació posterior al reconeixement de l'obligació, que pot comportar que les persones sol·licitants presentin la documentació acreditativa que s'indica en la convocatòria quan així se sol·liciti.

Capítol II. Mesures urgents aplicables a les societats cooperatives catalanes

Article 9. Mesures relatives a la convocatòria i celebració de les assemblees generals

9.1 De manera excepcional i fins al 31 de desembre de 2021, encara que els estatuts de les societats cooperatives no ho prevegin, el Consell Rector pot convocar amb l'antelació mínima i màxima que consideri pertinent les assemblees generals, tant ordinàries com extraordinàries, sempre tenint en compte la urgència de l'acord que cal adoptar.

Aquesta convocatòria es pot efectuar telemàticament. En tot cas, és responsabilitat del Consell Rector adoptar les mesures pertinents, en atenció a les circumstàncies concretes de cada societat cooperativa, per tal que els socis i sòcies puguin rebre la convocatòria i concórrer a la sessió de l'assemblea amb les garanties pertinents.

9.2 De manera excepcional, i fins al 31 de desembre de 2021, encara que els estatuts de les societats cooperatives no ho prevegin, es pot celebrar l'assemblea general, tant ordinària com extraordinària, i es poden adoptar acords mitjançant videoconferència o altres mitjans de comunicació que permetin la participació a distància dels socis i sòcies.

Les reunions que se celebrin d'aquesta manera s'entenen que han tingut lloc al domicili social de la cooperativa.

Igualment, fins al 31 de desembre de 2021, les persones sòcies poden participar a l'assemblea emprant mitjans virtuals, encara que aquests no estiguin previstos als estatuts socials.

9.3 En la convocatòria que el Consell Rector faci, d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, s'han de fer constar les raons d'excepcionalitat per les quals s'ha de fer d'aquesta manera i especificar detalladament com es durà a terme, en primera i en segona convocatòria. En tot cas, és responsabilitat del Consell Rector adoptar les mesures pertinents, en atenció a les circumstàncies concretes de cada societat cooperativa, per tal que els socis i sòcies rebin la convocatòria i puguin participar en l'assemblea convocada.

En l'acta de la sessió, a més de les circumstàncies que indica l'article 51 de la Llei de cooperatives, el secretari o secretària del Consell Rector ha de deixar constància expressa que ha reconegut la identitat de totes les persones assistents. L'acta aprovada s'ha de remetre, en el termini màxim de quinze dies des que va tenir lloc la reunió, a les adreces de correu electrònic de cadascuna de les persones assistents.

En tots els casos, en la convocatòria s'ha de fer possible l'accés, d'ençà del moment en què es faci, als documents als quals es refereix l'article 39.2.d) de la Llei 12/2015, del 9 de juliol, de cooperatives.

9.4 De manera excepcional, i fins al 31 de desembre de 2021, el Consell Rector, segons les circumstàncies concretes de cada societat cooperativa, pot disposar mecanismes diferents als que estableix l'article 48.2 de la Llei de cooperatives en relació amb l'obligació de posar a disposició dels socis i sòcies el nombre de vots socials que correspon a cada persona. En tot cas, els mecanismes que s'articulin han d'oferir als socis i sòcies les mateixes garanties que l'article 48.2 de la Llei de cooperatives.

9.5 De manera excepcional, i fins al 31 de desembre de 2021, a les assemblees generals convocades, cada soci o sòcia pot disposar com a màxim de cinc vots delegats, que han de complir els requisits que exigeix l'article 49.1 de la Llei de cooperatives.

9.6 De manera excepcional, i fins al 31 de desembre de 2021, les societats cooperatives que, conforme amb l'article 50 de la Llei de cooperatives, constitueixin la seva assemblea general mitjançant assemblees de delegats o delegades, no estan obligades a celebrar abans les assemblees preparatòries o de secció, encara que els seus estatuts ho prevegin. El Consell Rector ha de motivar en la convocatòria de l'assemblea general les raons per les quals no es poden fer les assemblees preparatòries o de secció.

Tanmateix, per a les cooperatives que convoquin assemblees preparatòries o de secció, els nomenaments dels delegats o delegades que esgotin el seu mandat a partir de la data de declaració de l'estat d'alarma i dins de l'exercici 2020 s'entenen prorrogats fins al 31 de desembre de 2021.

Igualment, queden prorrogats fins al 31 de desembre de 2021 els nomenaments de delegats o delegades que s'hagin produït abans de la declaració de l'estat d'alarma, i per tant, poden actuar en les assemblees generals que tinguin lloc fins a aquesta data. En el cas que s'hagi designat un delegat o delegada per a una assemblea concreta, i aquesta s'hagi ajornat en la forma legalment prevista amb motiu de l'estat d'alarma, es considera vigent la designació fins al moment en què es faci l'assemblea per la qual va ser designat o designada.

Article 10. Mesures en relació amb el Consell Rector

10.1 De manera excepcional i fins al 31 de desembre de 2021, encara que els estatuts de les societats cooperatives no ho prevegin, el Consell Rector i les comissions delegades es poden reunir i adoptar acords per mitjà de videoconferència o altres mitjans de comunicació que permetin la participació a distància dels socis i sòcies, d'acord amb el que disposa l'article 57.1.e) de la Llei de cooperatives.

Les reunions que se celebrin d'aquesta manera s'entenen que han tingut lloc al domicili social de la cooperativa.

Igualment, fins al 31 de desembre de 2021, els membres d'aquests òrgans poden participar emprant mitjans virtuals, encara que aquests no estiguin previstos als estatuts socials.

10.2 El Consell Rector també pot adoptar acords sense reunió, segons el que disposa l'article 312-7 del Codi civil de Catalunya, encara que els estatuts de la societat cooperativa no ho prevegin, sempre que ho decideixi la persona que els presideix o ho sol·licitin almenys dos membres.

Article 11. Mesura excepcional respecte a les causes de dissolució

Als efectes exclusius de determinar la concurrència de la causa de dissolució que preveu l'article 102.1.e) de la Llei de cooperatives, no es prendrà en consideració per al còmput del termini previst l'exercici tancat en l'any en què s'hagi declarat l'estat d'alarma.

Article 12. Mesura de perllongament de la vigència dels nomenaments dels càrrecs dels òrgans de les cooperatives

Amb caràcter excepcional, els nomenaments dels càrrecs de les societats cooperatives i dels diferents òrgans socials, el mandat dels quals caduqui durant l'any 2020 i amb anterioritat al 9 de maig de 2021, s'entenen vigents fins a la primera assemblea que es convoqui que, en tot cas, s'ha de fer com a molt tard el 31 de desembre de 2021. A aquests efectes, en la certificació de l'acord del nomenament dels nous càrrecs que es presenti al Registre s'hi ha de fer constar aquesta circumstància.

Capítol III. Modificació del capítol II del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19

Article 13

Es modifica l'article 8 del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8. » Objecte i finalitat de la prestació

»S'estableix un ajut extraordinari, en forma de prestació econòmica de pagament únic, per un import fix de 750 euros destinat a les persones professionals i tècniques de les arts escèniques, arts visuals, música, i d'altres activitats culturals suspeses per raó de la crisi sanitària a Catalunya, que té com a finalitat afavorir la sostenibilitat econòmica del sector cultural i pal·liar la situació de necessitat material i de vulnerabilitat d'aquestes persones i les seves unitats familiars a Catalunya, que han patit una reducció dràstica i involuntària dels seus ingressos econòmics com a conseqüència de la crisi sanitària de la COVID-19 i, en especial, de les noves mesures adoptades per la Resolució SLT/2700/2020, de 29 d'octubre, per la qual es prorroguen i es modifiquen les mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de la COVID-19 al territori de Catalunya.»

Article 14

Es modifica l'article 9 del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

« Article 9. »Persones beneficiàries i requisits

»Les persones beneficiàries de la prestació extraordinària per a les persones professionals i tècniques de les arts escèniques, arts visuals, música, i d'altres activitats culturals suspeses per raó de la crisi sanitària a Catalunya són les persones que acreditin el compliment dels requisits següents:

»a) Ser més gran de divuit anys.

»b) Estar empadronat i residir legalment en un municipi de Catalunya.

»c) Haver exercit alguna activitat professional, per compte propi, en situació d'alta en el Règim especial d'autònoms de la Seguretat Social (RETA), o per compte d'altri, en el Sistema especial d'artistes del Règim general de la Seguretat Social, per activitats de les arts escèniques, arts visuals, música, i d'altres activitats culturals, ja siguin artístiques, tècniques o de docència, suspeses per raó de la crisi sanitària a Catalunya, o bé al Règim general de la Seguretat Social per a les mateixes activitats, com a mínim 1 dia l'any 2020.

»d) El ingressos obtinguts durant els tres primers trimestres de 2020 de la persona beneficiària no han de superar l'import de 13.000 euros.

»e) Acreditar de manera fefaent les activitats culturals suspeses per raó de la crisi sanitària a Catalunya (festivals, espectacles, concerts, xerrades, recitals, tallers, o altres), així com els serveis pels quals havia estat contractada o als quals s'havia compromès.

»f) Acreditar que les activitats suspeses han estat cancel·lades per l'entitat o l'empresa organitzadora.»

Article 15

Es modifica l'article 11 del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«Article 11. »Procediment de tramitació

»11.1 L'òrgan competent del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha d'aprovar una resolució de convocatòria que s'ha de publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC), la qual ha de concretar el procediment de tramitació i concessió de la prestació, d'acord amb el que preveu l'apartat 8 d'aquest article.

»11.2 Les sol·licituds i altres tràmits associats al procediment de concessió dels ajuts i la seva justificació s'han de presentar segons models normalitzats i seguint les indicacions que estaran disponibles a l'espai Tràmits de la Seu electrònica de la Generalitat de Catalunya. El termini per presentar les sol·licituds restarà obert set dies naturals des de l'endemà de la publicació en el DOGC de la Resolució de la convocatòria d'aquest ajut.

»11.3 La situació d'excepcionalitat obliga a prendre mesures de simplificació administrativa i, per aquest motiu, en la fase de tramitació s'ha de declarar responsablement el compliment dels requisits mitjançant la sol·licitud.

»11.4 La presentació de les declaracions responsables faculta l'Administració per verificar en qualsevol moment la veracitat de les dades declarades. La inexactitud o falsedat de les declaracions responsables pot determinar l'exclusió de la persona sol·licitant de la convocatòria, i ser causa de revocació,

sens perjudici de les responsabilitats penals, civils o administratives de qualsevol tipus en què hagi pogut incórrer.

»11.5 L'òrgan instructor, per tal d'obtenir una evidència raonable sobre la correcta aplicació de l'ajut, fa un pla de verificació posterior que pot comportar la presentació, per part de les persones sol·licitants, de la documentació acreditativa que s'indica a la convocatòria, quan així se sol·liciti.

»11.6 El termini màxim per notificar i emetre resolució és de tres mesos comptats des de l'endemà de la data de presentació de la sol·licitud, sens perjudici que la convocatòria pugui reduir aquest termini. Finalitzat el termini establert sense haver-se notificat la resolució expressa, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada.

»11.7 L'òrgan competent per a la tramitació i resolució de les sol·licituds de la prestació extraordinària per a les persones professionals i tècniques de les arts escèniques, arts visuals, música, i d'altres activitats culturals suspeses per raó de la crisi sanitària a Catalunya és la Direcció General de Prestacions Socials del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

»11.8 El criteri d'atorgament dels ajuts és la presentació dins del termini de la sol·licitud, sempre que es compleixin els requisits per ser-ne beneficiari i d'acord amb la disponibilitat de crèdit. Si la dotació pressupostària no és suficient per a totes les sol·licituds presentades, i no és possible ampliar aquesta dotació, l'ajut s'ha d'atorgar de manera prioritària i preferent als beneficiaris amb menys ingressos, fins a l'exhauriment total de la dotació. »

Article 16

Es modifica l'article 12 del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«Article 12. »Aplicació pressupostària i finançament

»L'import màxim corresponent al pagament d'aquests ajuts, per a l'exercici 2020, és de 6.500.000 euros i s'imputa a la partida pressupostària D/480000190 del centre gestor BE19. L'import màxim destinat a aquest ajut es pot ampliar mitjançant resolució de la persona titular de l'òrgan concedent, d'acord amb el crèdit disponible a la partida. »

Capítol IV. Modificació de l'annex 6 del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19

Article 17

Es modifica l'annex 6 del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«Annex 6. »Increment del preu dels serveis en matèria d'acolliment i adopció

»Servei de formació i valoració de les famílies que sol·liciten l'acolliment en família aliena (AFA)

	Anterior	Increment	Total amb increment
Lot 50	201.537,88	4.843,84	206.381,72
Lot 80	294.698,26	7.199,30	301.897,56

»L'import total correspon a la part fixa del contracte incrementada més l'import corresponent a la despesa per disposar d'una línia d'atenció telefònica. A aquests imports caldrà afegir, quan correspongui, els imports per incentius i famílies col·laboradores d'acord amb els plecs que regeixen els contractes.

»Servei de preparació i valoració dels sol·licitants d'adopció i seguiment de menors en acolliment familiar preadoptiu (VAS)

	Anterior	Increment	Total amb increment
Lot 1	318.382,76	6.342,33	324.725,09
Lots 2 i 3	189.651,26	4.351,35	194.002,61
Lot 4	176.698,34	4.351,35	181.049,69

»L'import total correspon a la part fixa del contracte incrementada més la part variable corresponent a les valoracions.

»Servei d'acolliment familiar d'infants i adolescents en unitat convivencial d'acció educativa (UCAE)

	Anterior	Increment	Total amb increment
UCAE 1 infant	34.520,42	862,81	35.383,23
UCAE 2 infants	37.580,42	862,81	38.443,23
UCAE 3 infants	40.640,42	862,81	41.503,23
UCAE 4 infants	43.700,42	862,81	44.563,23

»Convenis de col·laboració en matèria de preparació i valoració de les famílies sol·licitants d'adopció internacional, formació i valoració de les famílies sol·licitants d'acolliment en família aliena sense finalitat adoptiva i el corresponent seguiment i la preparació i la valoració dels sol·licitants d'adopció de menors tutelats per la Generalitat

	Anterior	Increment	Total amb increment
CC Baix Ebre	223.917,01	5.229,35	229.146,36
CBS Ripollès	176.172,51	3.413,95	179.586,46

»L'import total correspon a la part fixa del conveni incrementada més l'import corresponent a la despesa per disposar d'una línia d'atenció telefònica més la part variable corresponent a les valoracions. A aquests imports caldrà afegir-hi, quan correspongui, els imports per incentius i famílies col·laboradores d'acord amb la regulació que estableixen els convenis. »

Capítol V. Modificació de la disposició final segona del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19

Article 18

Es modifica l'apartat 3 de la disposició final segona del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«En el cas dels serveis que no tenen els preus establerts a la Cartera de serveis socials, l'import es podrà modificar mitjançant la Resolució de convocatòria pública de provisió de serveis, i començarà a ser aplicable a partir de la formalització de noves provisions, d'acord amb el que estableix el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

»Així mateix, l'import també es podrà modificar mitjançant els convenis o contractes que es puguin subscriure en matèria d'acolliment i adopció. Aquesta modificació començarà a ser aplicable a partir de la formalització dels nous contractes o convenis."

Capítol VI. Modificació del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social

Article 19

Es modifica l'apartat 3 de l'article 2 del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«2.3 No poden sol·licitar l'ajut les entitats que descriu l'article 2.1 que presten serveis al sistema públic de serveis socials de Catalunya mitjançant contractes, convenis o concerts, ni les que ho fan mitjançant subvencions quan han estat objecte d'algun tipus de compensació o que hi poden tenir dret.

»En concret, en aquest darrer cas, mitjançant les mesures de caràcter econòmic que preveuen el Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19, el Decret llei 41/2020, de 10 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social en centres educatius i en l'àmbit de l'educació en el lleure i de les activitats extraescolars per fer front a les conseqüències de la COVID-19, i les mesures del capítol I d'aquest Decret llei. Tampoc el poden sol·licitar les que presten serveis al sistema públic de Salut, Educació o Justícia. »

Article 20

Es modifica l'apartat 1 de l'article 4 del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«4.1 Aquest ajut s'atorga en un pagament únic i el criteri d'atorgament dels ajuts serà la presentació dins del termini de la sol·licitud, que és de set dies naturals des de l'endemà de la publicació al DOGC de la Resolució de la convocatòria d'aquest ajut, sempre que es compleixin els requisits per ser-ne beneficiari i d'acord amb la disponibilitat de crèdit. Si s'exhaureix la dotació pressupostària, aquesta s'ampliarà d'acord amb l'article 6.4. »

Article 21

S'afegeix un apartat 4 a l'article 5 del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, amb la redacció següent:

«5.4 La presentació de les declaracions responsables faculta l'Administració per verificar en qualsevol moment la veracitat de les dades declarades. La inexactitud o falsedat de les declaracions responsables pot determinar l'exclusió de la persona sol·licitant de la convocatòria, i ser causa de revocació, sens perjudici de les responsabilitats penals, civils o administratives de qualsevol tipus en què hagi pogut incórrer. »

Article 22

Es modifica l'apartat 2 de l'article 6 del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«6.2 L'import de l'ajut, que és un import fix de pagament únic, és de 5.000 euros per a les entitats que descriu l'article 2.1 i de 20.000 euros per a les entitats que descriu l'article 2.2. »

Article 23

Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 7 del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, que queden redactats de la manera següent:

«7.2 La Sub-direcció General d'Economia Social, Tercer Sector i les Cooperatives és l'òrgan instructor d'aquesta convocatòria, amb la col·laboració de la Direcció General de Relacions Laborals, Treball Autònom i Seguretat i Salut Laboral, i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, i la persona titular de la Direcció General d'Economia Social, el Tercer Sector i les Cooperatives és qui ha de resoldre la convocatòria, de conformitat amb el que preveu l'article 4.1.

»7.3 El termini màxim per notificar i emetre resolució és de tres mesos a comptar de l'endemà de la data de la finalització del termini de presentació de sol·licituds, sens perjudici que la convocatòria pugui reduir aquest termini.

»Transcorregut el termini sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa, les entitats sol·licitants poden entendre desestimat l'ajut per silenci administratiu, sens perjudici del deure de resoldre de les administracions públiques.»

Disposició derogatòria

Es deroga el capítol III del Decret llei 19/2020, de 19 de maig, de mesures complementàries en matèria social i sanitària per pal·liar els efectes de la pandèmia generada per la COVID-19, llevat dels articles 3.4, 3.7 i 3.8 i 6.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals s'apliqui aquest Decret llei cooperin a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertoqui el facin complir.

Barcelona, 24 de novembre de 2020

Pere Aragonès i Garcia, vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda; Chakir El Homrani Lesfar, conseller de Treball, Afers Socials i Famílies

Antecedents del Decret llei

1. Text del Projecte de decret llei de mesures extraordinàries de caràcter econòmic en el sector de les instal·lacions juvenils, de mesures en el sector de les cooperatives i de modificació del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19 i del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social, aprovat pel Govern a la sessió de data 24 de novembre de 2020.

2. Justificant d'inici de la tramitació, del secretari general al secretari del Govern, de 20 de novembre de 2020.

3. Memòria justificativa de la directora general de Joventut, de 20 de novembre de 2020.

4. Memòria econòmica de la directora general de Joventut, de 16 de novembre de 2020.

5. Memòria justificativa del director general d'Economia Social, el Tercer Sector i les Cooperatives, de 20 de novembre de 2020.

6. Memòria d'avaluació d'impacte del director general d'Economia Social, el Tercer Sector i les Cooperatives, de 20 de novembre de 2020.

7. Memòria justificativa i econòmica del director general de Prestacions Socials, de 23 de novembre de 2020.

8. Memòria justificativa i d'aclariments de la directora de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció, de 20 de novembre de 2020.

9. Informe econòmic, de la sub-directora general de Planificació i Gestió Pressupostària, de 23 de novembre de 2020.

10. Informe jurídic de l'Advocat en Cap i la Cap de l'Àrea Jurídica de Treball i Relacions Laborals, de 23 de novembre de 2020.

11. Informe de la directora general de Pressupostos, de 23 de novembre de 2020.

12. Certificat del secretari del Govern de 24 de novembre de 2020.

13. Decret llei 47/2020, de 24 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter econòmic en el sector de les instal·lacions juvenils, de mesures en el sector de les cooperatives i de modificació del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19, i del Decret llei 42/2020, de 10 de novembre, de mesures urgents de suport a entitats del tercer sector social, publicat al DOGC núm. 8280 - 25.11.2020.

N. de la r.: La documentació que acompanya aquesta proposta pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Punt 12 | Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei

Decret llei 46/2020, del 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer

203-00072/12

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 87220 / Coneixement: Mesa del Parlament, 01.12.2020

Acord: la Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 1 de desembre de 2020, ha pres coneixement del Decret llei 46/2020, del 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer, publicat al DOGC 8281, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controli pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 27 de novembre de 2020.

A la Mesa del Parlament

Meritxell Budó Pla, consellera de la Presidència i portaveu del Govern, per assignació de les funcions de secretària del Govern efectuada en l'Acta del Govern del 24 de novembre de 2020,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 24 de novembre de 2020, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reprodueix a continuació:

«A proposta del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda, s'aprova la iniciativa SIG20VEH1879 - Projecte de decret llei de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, a 24 de novembre de 2020

Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer

L'article 67.6.a de l'Estatut preveu que els decrets llei siguin promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

De conformitat amb el que disposen l'article 6 i concordants de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, i vist el Decret 114/2020, de 30 de setembre, de substitució del president de la Generalitat de Catalunya; D'acord amb això, promulgo el següent

Decret llei

Exposició de motius

Les darreres circumstàncies provocades per la pandèmia de la COVID-19 i el context generat s'han traduït en la necessitat d'adoptar mesures extraordinàries per part del Govern amb l'adopció de diversos decrets llei, que cal ampliar amb l'aprovació d'un nou Decret llei que aprovi mesures de caràcter administratiu, tributari i de control financer.

Aquest Decret llei s'estructura en tres capítols: un capítol 1 amb mesures en matèria administrativa, un capítol 2 amb mesures tributàries i un capítol 3 amb mesures en matèria de la funció interventora. Conté cinc articles, així

com dues disposicions addicionals i una disposició final d'entrada en vigor immediata.

El capítol 1 té 3 articles. L'article 1 regula el règim jurídic dels ajuts extraordinaris. A aquest efecte, a l'apartat 1, respecte de la regulació actual del procediment de concessió d'ajuts, incorpora un tràmit potestatiu previ quan es tracti de la concessió d'ajuts en situacions de caràcter excepcional, com els que es requereixen en la situació actual de pandèmia originada per la COVID-19 i que tenen com a característica primordial el fet de tenir un nombre de potencials beneficiaris molt rellevant. Aquesta situació requereix que la resposta de l'administració es produeixi amb la major rapidesa, sens perjudici del compliment del principi de seguretat jurídica i, al mateix temps, exigint a l'administrat el compliment dels mínims tràmits possibles. Per definir amb claredat els termes en els quals s'ha de produir l'ajut, resulta igualment necessari que l'administració disposi de les dades que siguin rellevants per a la definició de les bases de la respectiva convocatòria. En atenció a aquesta circumstància, no es modifica el règim actualment vigent, que consisteix en l'aprovació d'unes bases de la convocatòria i una convocatòria posterior, i s'estableix la possibilitat que amb caràcter previ a la publicació d'aquestes l'òrgan convocant, que serà el competent en atenció a la naturalesa de l'ajut, pugui publicar una ordre en la qual obri, respecte de les persones que puguin tenir el caràcter de beneficiaris de la línia d'ajuts que es pretén atorgar i que compleixin els requisits mínims que l'ordre estableixi, un termini no superior a 15 dies naturals per inscriure's amb caràcter previ a la publicació. Això permetrà a les persones inscrites, una vegada publicada la convocatòria i sense cap altre tipus d'actuació, tenir el caràcter de sol·licitants de l'ajut, que percebran si a més compleixen els requisits establerts a la convocatòria. La regulació és respectuosa amb la normativa en matèria de protecció de dades i, atès que l'entrada de les dades requerides a l'interessat es fa emparada en la figura de la declaració responsable, es preveu aplicar les conseqüències jurídiques previstes a la normativa en cas de falsedat o inexactitud d'aquesta. D'altra banda, l'apartat 2 preveu que es pugui crear amb caràcter permanent un registre de tractament de les dades obtingudes en ocasió dels procediments de concessió d'ajuts extraordinaris gestionats pel departament competent per raó de la naturalesa de l'ajut. Aquest registre es nodrirà de les dades subministrades pels interessats en la fase d'inscripció prèvia de cada línia d'ajuts extraordinaris i que es troben protegides per la normativa de protecció de dades i, per tant, no poden ser emprades per altres finalitats que les de concedir ajuts.

L'article 2 regula la verificació dels requisits exigits a les bases reguladores i les convocatòries dels ajuts mentre duri la pandèmia de la COVID-19 i els seus efectes dins del context de les diferents mesures preses durant la pandèmia. S'inclouen les relatives a pal·liar els efectes perniciosos que ha generat en l'economia i que, entre d'altres, consisteixen en la mobilització dels recursos de suport econòmic i de protecció social de la ciutadania i dels sectors econòmics que veuran limitada la seva activitat, i que s'aplicaran mitjançant els corresponents ajuts i subvencions.

Aquestes mesures han de produir efectes en el menor termini possible per garantir la protecció real i efectiva d'aquests sectors.

Per aquest motiu, pel que fa a la concessió dels ajuts a favor de persones físiques o jurídiques per raó d'un estat, situació o fet en què es trobin o que suportin amb la finalitat de cobrir les seves necessitats i drets bàsics, o per

altres raons d'interès general, la tramitació ha de ser àgil i ràpida perquè puguin complir la finalitat per a la qual han estat creats i/o convocats.

En conseqüència, és prioritari agilitar els procediments de concessió d'aquests ajuts i a aquest efecte cal disposar d'un mecanisme que permeti efectuar les verificacions necessàries amb relació als requisits establerts per concedir-los i que a la vegada doni la celeritat suficient perquè els beneficiaris puguin obtenir-los de forma que es compleixi la finalitat per a la qual han estat concedits.

En aquest sentit, es considera procedent simplificar les fases del procediment dels ajuts que es concedeixin en atenció a la concurrència d'una determinada situació en el perceptor. A aquest efecte, resulta d'aplicació el que estableix l'article 24 del Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, ja que permet formes de simplificar l'acreditació del compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social i, en definitiva, de flexibilitzar l'acreditació dels requisits per obtenir la condició de beneficiari. Així mateix, també resulta procedent aplicar l'apartat 7 de l'article 30 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, que, amb relació a aquesta tipologia d'ajuts, simplifica la fase de justificació establint que es limiti a l'acreditació per qualsevol mitjà admissible en dret de la situació en virtut de la qual es reconeix el dret a obtenir l'ajut prèviament a la concessió, sens perjudici dels controls que puguin establir-se per verificar-ne l'existència.

D'acord amb això, s'estableix l'ús de la declaració responsable per acreditar els requisits per ser beneficiari de l'ajut i l'ús d'un pla de verificació que ha d'aprovar l'òrgan concedent quant a la verificació de la justificació de l'estat, situació o fet en què es trobi o suporti la persona sol·licitant de l'ajut.

Finalment, en relació amb la mesura administrativa en l'àmbit de la regulació del joc, l'article 3 suspèn els terminis de caducitat de les autoritzacions d'emplaçament i dels permisos d'explotació de màquines recreatives de tipus B instal·lades en establiments d'hostaleria i assimilats, així com també de la inscripció de les empreses operadores de màquines recreatives fins al 30 de juny del 2021. La mesura pretén donar resposta a la situació de crisi que les restriccions derivades de la pandèmia provoquen en els establiments d'hostaleria, on es troben instal·lats els aparells, i també en els operadors de joc.

En el capítol 2, s'aprova una mesura tributària en l'àmbit de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Com una mesura més de suport al sector de l'hostaleria i de la restauració, a l'article 4 s'estableix una bonificació de les concessions administratives o actes administratius equiparables que atorguin l'aprofitament privatiu del domini públic per al seu ús com a terrassa, meritats entre l'1 de gener del 2020 i el 31 de desembre de 2021. La mateixa bonificació resulta aplicable en les concessions administratives o actes administratius equiparables subjectes a l'impost que autoritzin la venda de mercaderies i prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en el territori de Catalunya, sector afectat també per la crisi derivada de la pandèmia.

En el capítol 3, sobre mesures en matèria de la funció interventora, es regula, en l'article 5, la modalitat de control posterior de la Intervenció General. L'article 68 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, disposa que la Intervenció General pot utilitzar, per exercir les seves funcions, les modalitats

de control de funció interventora o fiscalització prèvia plena, que pot ésser substituïda, en els supòsits que es determinin, per una fiscalització per mostreig o control posterior.

La Llei de finances públiques de Catalunya permet que el Govern, a proposta de la Intervenció General de la Generalitat, acordi les modalitats de control a exercir per la Intervenció en els òrgans i entitats del sector públic de la Generalitat, així com als diversos procediments o actuacions, amb els requisits que es determinin, per tal de millorar l'eficàcia i l'eficiència en les seves finalitats. Per tant, la Intervenció General, en determinats supòsits i amb caràcter excepcional, per les característiques i la naturalesa de les operacions o pels resultats dels controls que hagi efectuat, pot determinar l'aplicació de la modalitat de control posterior, per matèries o fases d'un procediment, a qualsevol entitat de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic.

La modalitat de control posterior establerta a la Llei de finances públiques de Catalunya no està recollida en el Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora, norma que desenvolupa la funció interventora establerta en la Llei 16/1984, de 20 de març, que va aprovar l'Estatut de la funció interventora, en la qual només es regulen els aspectes bàsics de la pròpia funció.

A causa de la pandèmia s'han realitzat i s'estan realitzant operacions econòmiques extraordinàries que requereixen, per ser efectives, molta celeritat en la tramitació dels corresponents expedients administratius i, en aquest context, s'ha substituït, en molts supòsits, el control de la funció interventora amb caràcter previ per un control posterior per a l'assoliment d'aquest objectiu. La modalitat de fiscalització prèvia plena que comporta una revisió per part de l'òrgan de control de tots els actes, documents o expedients que suposin el reconeixement de drets i obligacions de contingut econòmic amb caràcter previ a la seva fermesa, condiciona l'acte de fiscalització a la continuïtat de l'expedient. Aquest fet pot provocar que es produeixen acumulacions d'expedients a fiscalitzar i d'anotacions comptables, amb manca de temps apropiat per a la seva revisió, atesa la insuficiència de mitjans personals i materials per complir amb aquestes obligacions per part de l'òrgan de control intern actuant. Així mateix, es generen ineficiències, de manera que és necessari racionalitzar l'exercici de la funció interventora i implementar la modalitat de control posterior.

En aquest context d'excepcionalitat, en el qual s'ha substituït el control de la funció interventora amb caràcter previ pel control posterior, esdevé urgent i necessari regular l'abast d'aplicació de la modalitat d'aquest control, els seus efectes i en quins moments procedimentals dels diferents expedients administratius és aplicable, independentment de la personificació jurídica de l'òrgan o entitat que efectua la despesa.

Aquesta modalitat de control s'efectua amb posterioritat a la comptabilització de les despeses o ingressos, una vegada l'acte administratiu ha estat dictat i desplega els seus efectes. L'òrgan de control actuant ha d'emetre una opinió amb relació als expedients objecte de control.

En aquesta fase, la Intervenció ha de posar de manifest, d'acord amb una anàlisi de riscos, les accions o omissions de les autoritats competents i funcionaris gestors quan siguin susceptibles de provocar perjudicis de qualsevol mena a la Hisenda de la Generalitat de Catalunya d'acord amb el que esta-

bleix el capítol VIII del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.

Així mateix, la finalitat d'aquest control és donar seguretat jurídica als actes, els expedients i els procediments de gestió econòmica i financera, així com contribuir a la seva millora a través de recomanacions per corregir les actuacions que així ho requereixin.

La disposició addicional primera introdueix una mesura que consisteix en la verificació per part de la Intervenció General dels contractes d'emergència i els pagaments per avançat formalitzats durant l'exercici 2020 dins del context de la pandèmia de la COVID-19.

El Decret llei 16/2020, de 5 de maig, de mesures urgents complementàries en matèria de transparència, ajuts de caràcter social, contractació i mobilitat per fer front a la COVID-19, va establir, entre d'altres mesures, les mesures complementàries de transparència de l'abonament de subministraments i altres per fer front al context generat per la COVID-19.

Aquestes mesures, contingudes a l'article 1, van establir el seguiment per part de la Intervenció General dels pagaments per avançat i, en concret, de les despeses vinculades a contractes d'emergència o altres despeses que tinguin com a finalitat fer front al context generat per la COVID-19, i necessitin o hagin necessitat l'abonament d'una bestreta amb caràcter previ a la seva realització. Així mateix, també es va establir aquest seguiment amb relació a la contractació per a l'atenció d'aquestes necessitats que s'hagi de produir a l'estranger i en el cas dels convenis de règim especial previstos en la disposició addicional tercera del Decret llei 8/2020, de 24 de març, de modificació parcial del Decret llei 7/2020, de 17 de març, de mesures urgents en matèria de contractació pública, de salut i gestió de residus sanitaris, de transparència, de transport públic i en matèria tributària i econòmica, i d'adopció d'altres mesures complementàries.

Per altra banda, es va establir que aquesta verificació es realitzaria en el termini de tres mesos a partir de la data d'aixecament de l'estat d'alarma. Tanmateix, l'estat d'alarma ha resultat prorrogat en diverses ocasions i l'habilitació per formalitzar contractes tramitats per emergència ha continuat vigent ateses les necessitats generades pel context provocat per la COVID-19, motiu pel qual esdevé necessari reforçar els controls establerts fins al moment i, per una banda, modificar l'abast material de les verificacions ampliant-lo als contractes d'emergència i, per una altra banda, modificar l'abast temporal de les verificacions esmentades incloent tot l'any natural 2020.

D'aquesta manera, la verificació de les actuacions s'efectuarà durant el primer trimestre de 2021 i es publicarà al web del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda a partir d'aquest termini.

La disposició addicional segona regula l'habilitació, per un període màxim de quatre anys, de personal d'altres escales i cossos de funcionaris per a la realització de les funcions pròpies del cos d'intervenció de la Generalitat de Catalunya i estableix el mecanisme necessari per a aquesta adaptació en els recursos humans de control intern.

En darrer terme, la disposició final estableix l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Tot el que s'ha exposat determina que sigui imprescindible aprovar de forma immediata aquest Decret llei per a la consecució dels objectius que planteja

per satisfer una necessitat social amb la celeritat que requereix la situació, que no podria ser assolida mitjançant la tramitació d'un procediment legislatiu ordinari.

D'acord amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei en cas d'una necessitat extraordinària i urgent. En aquest cas, la necessitat és la crisi econòmica i sanitària, que requereix l'adopció urgent de mesures pal·liatives.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a proposta del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Capítol 1. Mesures de caràcter administratiu

Article 1. Regim jurídic dels ajuts extraordinaris

1.1 Ajuts extraordinaris

a) S'entén per ajut extraordinari aquell que és convocat en ocasió de situacions de caràcter excepcional que cal afrontar per l'interès general.

b) L'òrgan convocant d'un ajut extraordinari pot establir, excepcionalment i amb caràcter previ a l'aprovació i publicació de les bases reguladores i la convocatòria, un tràmit d'inscripció prèvia de fins a un màxim de 15 dies naturals, amb la finalitat de disposar de la informació necessària en relació amb els possibles beneficiaris. Aquest procediment excepcional es pot utilitzar quan, pel seu objecte, aquests ajuts es destinin a una pluralitat indeterminada de beneficiaris.

c) Per a aquesta inscripció prèvia, mitjançant una ordre s'ha de determinar l'objecte dels ajuts, les condicions que han de complir les persones interessades, el contingut de la informació a facilitar, el termini i el mecanisme de presentació de la informació necessària a aquests efectes. Correspon aprovar aquesta ordre al departament competent per raó de la matèria de l'ajut.

d) La inscripció prèvia, una vegada publicades les convocatòries i sense cap altre tràmit per part de l'interessat, produeix els efectes de sol·licitud de l'ajut i és condició necessària per poder percebre'l, sempre que es compleixin els requisits que es fixin per a la seva concessió. El que s'estableix en aquest apartat s'ha de recollir en les bases reguladores, les quals poden establir que les inscripcions prèvies es poden mantenir vigents en el supòsit d'ampliació de la dotació pressupostària de la convocatòria o en el cas que es convoquin posteriors ajuts amb el mateix objecte i les mateixes característiques, en el termini d'un any des de la primera convocatòria.

e) Les dades de caràcter personal que continguin les inscripcions prèvies seran emprades exclusivament per a la concessió dels ajuts i seran objecte d'un tractament d'acord amb el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques respecte del tractament de dades personals i la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals

f) Les dades subministrades pels interessats en el tràmit d'inscripció prèvia s'aporten en concepte de declaració responsable i la inexactitud o falsedat

d'aquestes donarà lloc a les responsabilitats legalment previstes i, en particular, donarà lloc a la baixa de l'afectat sempre que la resolució que ho acrediti sigui ferma.

g) Les dades subministrades pels interessats en el tràmit d'inscripció prèvia es fan en concepte de declaració responsable. La presentació d'aquestes declaracions responsables faculta l'Administració per verificar en qualsevol moment la veracitat de les dades declarades. La inexactitud o falsedat de les declaracions responsables pot determinar la baixa de l'afectat del registre, l'exclusió de la persona sol·licitant de la convocatòria, i ser causa de revocació, sens perjudici de les responsabilitats penals, civils o administratives de qualsevol tipus en què hagi pogut incórrer

h) La verificació de les dades i compliment dels requisits que estableixen aquests ajuts extraordinaris, en aquests casos i ateses les circumstàncies, s'ha de fer per sistema de mostreig i durant un termini màxim de dos anys des de la data d'atorgament de l'ajut.

1.2 Registre d'ajuts extraordinaris

a) Mitjançant una ordre del departament competent en l'objecte de l'ajut extraordinari, es pot crear un registre de tractament de dades on s'incorporin les dades obtingudes per l'administració en ocasió dels procediments d'ajuts extraordinaris, el qual li correspondrà gestionar.

b) Al registre esmentat hauran de constar les dades de caràcter personal i les que a l'ordre a què es refereix l'article 1.1.c) anterior es considerin rellevants, sempre que hagin estat subministrades en els processos d'ajuts extraordinaris. A aquest efecte, la inscripció prèvia a què es refereix l'article 1.2.a) implica l'autorització de l'interessat a incorporar les dades subministrades en aquest registre.

c) Les dades de caràcter personal incorporades al registre seran emprades exclusivament per als procediments de concessió d'ajuts extraordinaris i seran objecte de tractament d'acord amb el que preveu la normativa de protecció de dades.

d) L'ordre a què es refereix l'article 1.1.c) anterior pot establir, respecte de les dades a aportar en el tràmit d'inscripció prèvia d'una convocatòria d'ajuts extraordinaris, que el sol·licitant no ha de fer constar les que ja figuren al registre, llevat que hagin variat o siguin inexactes.

e) Es d'aplicació a aquest registre el que disposa l'article 1.1.f).

Article 2. Declaracions responsables

2.1 Les bases reguladores d'ajuts per raó d'un estat, situació o fet en què es trobin o suportin els sol·licitants poden establir que per a la seva concessió només sigui necessària una declaració responsable del compliment dels requisits indicats.

Aquesta concessió es pot realitzar sens perjudici de les verificacions i controls que s'efectuïn amb posterioritat al pagament.

2.2 Un cop realitzat el pagament, l'òrgan gestor comprovarà els requisits establerts per a l'obtenció dels ajuts mitjançant un pla d'actuacions de verificació aprovat per l'òrgan titular del departament o entitat, com a màxim, durant l'exercici pressupostari posterior. Les persones beneficiàries han d'aportar la informació i documentació que els sigui requerida a aquest efecte.

Article 3. Suspensió dels terminis de caducitat d'autoritzacions en matèria de joc

Amb efectes des de l'entrada en vigor del Reial decret 956/2020, de 3 de novembre, pel qual es prorroga l'estat d'alarma declarat pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, amb caràcter excepcional, queden suspesos els terminis de caducitat d'autoritzacions d'emplaçament i permisos d'explotació de màquines recreatives en establiments d'hostaleria i assimilats, així com d'inscripció de les empreses operadores de màquines recreatives fins al 30 de juny del 2021.

Capítol 2. Mesures tributàries

Article 4. Bonificació de les concessions administratives o actes administratius equiparables que atorguin l'aprofitament privatiu del domini públic

4.1 S'estableix una bonificació del 100% en la quota tributària de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, de les concessions administratives o actes administratius equiparables que atorguin l'aprofitament privatiu del domini públic per al seu ús com a terrassa per part d'establiments d'hostaleria i restauració. La mateixa bonificació resulta aplicable en les concessions administratives o actes administratius equiparables subjectes a l'impost que autoritzin la venda de mercaderies i prestació de serveis mitjançant estructures o parades desmuntables o vehicles botiga en el territori de Catalunya.

4.2 Aquesta bonificació s'aplica a les concessions o actes administratius equiparables esmentats en l'apartat anterior meritats entre l'1 de gener del 2020 i el 31 de desembre de 2021.

Capítol 3. Mesures en matèria de la funció interventora

Article 5. Regulació de la modalitat de control posterior de la Intervenció General

5.1 La modalitat de control posterior té per objecte comprovar que els actes, els expedients i els documents dels quals es derivin drets i obligacions de naturalesa econòmica o financera s'han ajustat a les normes jurídiques i procedimentals establertes per a cada matèria. Com a objecte complementari del control posterior, es pot establir l'avaluació de la gestió realitzada i l'organització de recursos disponibles en relació amb els principis generals de bona gestió financera.

5.2 La finalitat del control posterior és donar seguretat jurídica als actes, els expedients i els procediments de despesa de la gestió econòmica i financera, així com la seva millora a través de recomanacions per corregir les actuacions que així ho requereixin. Si és procedent, també tindrà com a finalitat determinar l'eficàcia de la gestió realitzada en relació amb el seus objectius i el grau d'economia i d'eficiència en l'ús dels recursos disponibles, així com emetre una opinió sobre els extrems que es detallen en el present article, sense que correspongui pronunciar-se sobre l'oportunitat de la despesa o ingrés comptabilitzat i ordenat per l'òrgan competent per raó de la matèria.

5.3 El procediment del control posterior consisteix en el següent:

a) Amb caràcter previ a la signatura de la resolució o altre acte administratiu corresponent, l'òrgan de control intern actuant únicament ha de comptabilitzar la despesa o ingrés que correspongui i verificar prèviament la concordança del creditor o deutor, l'import proposat i que la partida pressupostària sigui adequada i, en el cas de despeses, disposi de saldo suficient. Aquestes comprovacions tenen com a finalitat garantir que la informació comptable mostri la imatge fidel de totes les operacions de naturalesa econòmica o financera. En aquesta fase no s'ha de verificar si les actuacions s'han ajustat a les normes jurídiques i procedimentals corresponents.

b) Amb posterioritat a la signatura de la resolució o altre acte administratiu, correspon a l'òrgan de control intern actuant:

- Analitzar que els actes i els procediments aplicats en la gestió s'han desenvolupat i que asseguren el compliment d'allò que estableix la normativa reguladora de la matèria. A aquests efectes es poden utilitzar tècniques de mostreig.

- Verificar que les despeses i ingressos realitzats es corresponen amb la finalitat prevista, mitjançant l'examen dels documents acreditatius i, si s'escau, la seva comprovació material.

5.4 El procediment aplicable a la modalitat de control posterior l'ha d'establir la Intervenció General mitjançant una instrucció.

Disposicions addicionals

Primera

La verificació que s'ha d'efectuar amb relació a les despeses descrites a l'article 1 del Decret llei 16/2020, de 5 de maig, de mesures urgents complementàries en matèria de transparència, ajuts de caràcter social, contractació i mobilitat per fer front a la COVID-19, s'amplia als contractes d'emergència formalitzats durant l'exercici 2020. El resultat del control es publicarà al web del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda a partir del primer trimestre de 2021.

Segona

Amb caràcter transitori i per un període màxim de quatre anys, les funcions atribuïdes a l'Escala Superior d'Intervenció del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris de l'Escala Tècnica de Control i Comptabilitat del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya, mitjançant resolució d'habilitació de l'interventor/a general i amb l'abast que aquest/a determini.

Així mateix, amb caràcter transitori i pel mateix període, les funcions atribuïdes a l'Escala Tècnica de Control i Comptabilitat del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya poden ésser exercides, amb plenitud d'efectes jurídics, per funcionaris de l'Escala Superior d'Administració General del Cos superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant resolució d'habilitació de l'interventor/a general i amb l'abast que aquest/a determini.

Durant el període de vigència de l'habilitació, el personal habilitat té dret a la percepció d'un component singular en el complement específic del lloc que ocupa fins a la seva equiparació amb el nivell retributiu propi de les funcions per a les quals és habilitat.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin en el seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui el facin complir.

Barcelona, 24 de novembre de 2020

Pere Aragonès i Garcia, vicepresident del Govern en substitució de la presidència de la Generalitat i conseller d'Economia i Hisenda

Antecedents del Decret llei

1. Comunicat al secretari del Govern.
2. Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern de 24.11.2020
3. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008.

Annex Informe justificatiu Intervenció General

4. Informe de la Direcció General de Funció Pública
5. Informe jurídic
6. Informe de la Direcció General de Pressupostos
7. Certificat l'Oficina del Govern
8. Certificat de la Comissió Tècnica de la Funció Pública
9. Publicació del Decret llei al DOGC

N. de la r.: La documentació que acompanya aquesta proposta pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Punt 13 | Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre el programa marc del sistema públic audiovisual

250-01619/12

PRESENTACIÓ: GP JXCAT, GP ERC

Reg. 86943 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.11.2020

A la Mesa del Parlament

Els grups i subgrups sotasignats, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el Programa marc del sistema públic audiovisual, per tal que sigui substanciada davant el Ple, amb el text següent.

Alhora, d'acord amb l'article 107, apartat 4 del Reglament del Parlament, demanen que es tramiti per urgència extraordinària. Als efectes s'adjunten signatures d'una cinquena part de diputats.

Exposició de motius

El Mandat marc del sistema públic audiovisual català és un instrument bàsic en les polítiques de servei públic desenvolupades a Catalunya. En aquest sentit, fonamenta el compromís dels mitjans audiovisuals públics amb els objectius de qualitat democràtica i defensa del pluralisme; de promoció de la llengua catalana i de l'aranès; de civisme, cultura i educació; d'exigència de qualitat pel que fa a l'oferta de continguts i de millora del seu sistema de governança; de professionalitat, independència i responsabilitat professional; de motor industrial del sector i de promoció de les noves tecnologies.

El primer Mandat marc va ser aprovat l'11 de febrer de 2010 amb una vigència de sis anys, període que comptava amb una pròrroga de dos anys suplementaris.

El segon Mandat marc, per tant, té com a funció actualitzar els fonaments de les polítiques de servei públic, després de les transformacions profundes i transversals que han sofert els serveis de comunicació audiovisual, que han evolucionat d'una manera molt transcendent degut a la digitalització, que ha comportat nous tipus de serveis i un canvi molt significatiu, especialment en la generació més jove, dels hàbits de consum audiovisual.

Per aquests motius, els Grups Parlamentaris presenten la següent:

Proposta de resolució

A. Objecte i vigència

I. Objecte

El Mandat marc del sistema públic audiovisual català és el document normatiu aprovat pel Parlament de Catalunya que estableix les línies bàsiques que han d'inspirar l'acció del sistema públic audiovisual català. El mandat emana de la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell Audiovisual de Catalunya; de la Llei 22/2005, del 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, i de la Llei 11/2007, de l'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

II. Vigència

1. El Parlament de Catalunya ha d'aprovar cada sis anys un nou mandat marc que estableixi els objectius que ha d'assolir el conjunt del sistema públic audiovisual per a garantir el compliment de la funció de servei públic en els termes que estableix l'article 29.2 de la Llei 22/2005.

2. Una vegada finit el termini a què fa referència l'apartat 1, el mandat marc es considera prorrogat, per un període màxim de dos anys, fins que la cambra n'aprovi un de nou.

III. Desplegament

El contingut del mandat marc s'ha de desplegar en els corresponents contractes programa que cadascun dels prestadors públics de serveis audiovisuals han de signar amb l'administració o les administracions de referència.

B. Objectius generals del servei públic audiovisual (SPA)

El Servei Públic Audiovisual (SPA) és generador de valor democràtic, social, cultural, econòmic i tecnològic

Després de la digitalització, de la liberalització del mercat de les comunicacions, de la darrera crisi econòmica i dels canvis socials en gran part derivats de la hiperconnexió dels individus a internet, l'SPA manté i multiplica el rendiment de la inversió pública i genera valor en diferents àmbits:

- Valor democràtic
- Valor social
- Valor cultural
- Valor econòmic
- Valor tecnològic

SPA, generador de valor democràtic

El servei públic audiovisual és un element bàsic per una ciutadania crítica i informada. És la garantia d'accés universal a la informació i al coneixement i a la realització efectiva del dret ciutadà a la llibertat d'informació. Els serveis i continguts informatius de l'SPA enriqueixen i promouen el debat públic, i són referents. Donen visibilitat a individus i grups que el mercat per ell mateix no sempre permet visibilitzar i asseguren el pluralisme i la diversitat. Tot això contribueix al bon funcionament de les democràcies modernes, de complexitat creixent.

Així mateix, davant la proliferació de les xarxes socials i la seva capacitat de viralitzar notícies, opinions i informació en general, no sempre rigoroses i contrastades, el servei públic ha de ser la garantia de l'aplicació del principi de responsabilitat editorial. En aquest sentit, són un instrument fonamental en la lluita contra la desinformació i les notícies falses (fake news). Aquest és un element de preocupació tant a Catalunya com arreu, com ho corrobora la creació del High Level Group d'experts, creat per la Comissió Europea el gener de 2018, i que inclou en les seves recomanacions l'enfortiment del servei públic audiovisual, com un dels seus pilars d'actuació.

Mandat específic:

- Els mitjans públics han d'oferir una informació àmplia, veraç, contrastada, imparcial, rigorosa, territorialment equilibrada i precisa sobre les qüestions d'actualitat que afecten la comunitat a la qual s'adrecen, i actuar amb respecte als drets dels usuaris. Aquesta informació i aquesta anàlisi han d'ésser

plurals i garantir l'accés dels grups socials, polítics, culturals i associatius representatius.

- Els mitjans de servei públic seran exemplars en la igualtat de tracte i la igualtat d'oportunitats, la igualtat en l'accés a les oportunitats, i la igualtat de resultats entre homes i dones i l'ús no sexista ni androcèntric del llenguatge ni de les imatges, per tal d'aconseguir una societat sense discriminacions.

- A nivell intern, els mitjans audiovisuals públics han de vetllar per garantir que els periodistes i els altres col·lectius que hi treballen puguin dur a terme la seva activitat amb la qualitat professional requerida i en les millors condicions d'independència.

SPA, generador de valor social

El servei públic audiovisual ha de tenir un caràcter transversal, inclusiu i massiu. Aquests valors són especialment rellevants en un mercat comunicatiu fragmentat, que propicia una societat igualment fragmentada. Així mateix, el mercat audiovisual tendeix cap a models de negoci basats en el pagament i l'accés condicionat, en contraposició al servei públic, que ofereix un servei en obert i d'accés universal.

D'altra banda, i gràcies a les noves plataformes i sistemes de distribució connectats, l'SPA pot ampliar la seva funció social: a més d'informar, formar i entretenir, també ha de promoure la participació i la interacció ciutadanes. Així, a la transmissió unidireccional pròpia de la radiodifusió (broadcast), cal sumar-hi una nova funció: la promoció de les relacions horitzontals entre persones, en totes les seves dimensions i identitats: com a ciutadans, com a audiència de televisió tradicional, com a usuaris de serveis connectats, com a membres d'una comunitat d'interessos, etc.

I més enllà, el servei públic té el valor social de crear comunitat. La revolució digital permet una multiplicació de l'oferta i una segmentació de l'audiència en funció dels seus interessos. Davant d'aquesta nova situació, el servei públic ha d'estar present en els principals nínxols de mercat que genera la nova situació. Però sobre tot, el servei públic audiovisual manté el seu rol central de generar comunitat entre tots els individus de la societat. I per continuar generant aquest valor social, ha de desplegar els seus serveis i continguts no sols mitjançant la radiodifusió tradicional, sinó també en les noves plataformes i xarxes de distribució digitals.

Mandats específics:

- El servei públic audiovisual ha de ser ofert per totes les plataformes de distribució, des de la TV tradicional, els serveis a demanda, a les plataformes d'intercanvi de vídeos, les xarxes socials, les retransmissions en streaming, les plataformes de difusió en directe i qualsevol altre sistema o plataforma que sorgeixi en el futur.

- Els mitjans públics han de d'explorar, promoure i liderar els nous models de distribució i els nous formats audiovisuals.

- Els mitjans de servei públic han de tenir un impacte social substancial a la xarxa i les noves plataformes connectades, tal i com tenen en la televisió tradicional.

- L'SPA ha de ser vitrina i trampolí de les noves tendències i incorporar-les als seus principis de transversalitat i inclusivitat. També han de ser capdavanters en la innovació de noves formes de continguts per arribar a nous públics.

- Ha de garantir la visibilitat i la prominència dels continguts i serveis de SP en l'entorn connectat, d'acord amb l'esperit de la nova Directiva europea de serveis de comunicació audiovisual (DSCAV).

- Quant als continguts, els mitjans audiovisuals públics han d'afavorir el coneixement i facilitar la relació i la comprensió mútua amb les persones nouvingudes. En aquest sentit, han d'oferir una informació i unes representacions respectuoses i acurades sobre la diversitat existent al país, reflectir-la en la programació i, alhora, treballar per la cohesió de la societat catalana.

- Una adequada protecció de menors és el fonament bàsic d'una societat estructurada i equilibrada. Per això, l'atenció especial a la infància i a la joventut ha d'ésser un objectiu prioritari dels mitjans audiovisuals públics, que han de tenir en compte les noves plataformes d'accés als continguts audiovisuals i usar els recursos tecnològics disponibles per a garantir el deure de protecció de la infància i la joventut.

- Els mitjans de comunicació públics han d'impulsar l'aplicació i el desenvolupament d'instruments tecnològics que facin possible l'accés de les persones amb discapacitat sensorial, cognitiva o de qualsevol altra naturalesa, als continguts emesos.

SPA, generador de valor cultural

El servei públic audiovisual contribueix a potenciar, actualitzar i a enriquir la identitat nacional i cultural de Catalunya, entesa com un procés de construcció i aportació de tots els agents de la societat, i no com una foto fixa aturada.

El servei públic audiovisual és un motor cultural molt potent, tant per a la producció de continguts i serveis, com per a la seva distribució. Des de fa dècades, la tecnologia cultural amb més impacte social ha estat l'audiovisual. Els darrers anys, amb internet i la consolidació de la societat connectada, el salt de l'SPA a la xarxa permet replicar i ampliar la generació de valor cultural.

D'altra banda, el servei públic ha de suplir les carències del mercat en la producció i difusió de continguts en la pròpia llengua. En mercats audiovisuals petits o mitjans com el nostre, el mercat no sempre garanteix la provisió de continguts en la pròpia llengua en totes les plataformes de distribució. Aquesta fallada de mercat justifica una intervenció pública a gran escala, mitjançant el desplegament del servei públic i la seva regulació, per garantir aquest dret no satisfet pel mercat.

Així, l'SPA és un actor principal en la distribució de coneixement d'una societat, té un paper d'empoderament cultural i, a Catalunya, és la garantia de provisió de continguts i serveis audiovisuals en català.

Mandats específics:

- L'SPA ha de proveir continguts atractius, innovadors i de qualitat que li donin un caràcter d'excel·lència i singularitat, conjugant-los amb la seva vocació universal, transversal, inclusiva i massiva, abans esmentada.

- En un espai audiovisual obert, el català és la llengua pròpia dels mitjans audiovisuals públics de Catalunya, que l'han d'utilitzar normalment, i esdevenir vehicles vertebradors de l'espai català de comunicació.

- Els mitjans audiovisuals públics han de prestar una atenció especial als productes audiovisuals realitzats en versió original en català i difondre'ls.

- Els mitjans de comunicació públics han de promoure l'ús de l'aranès, si tenen cobertura al territori on es parla aquesta llengua, en col·laboració amb el Conselh Generau d'Aran.

- Els mitjans de servei públic han de reservar espais destacats de llurs programacions i serveis en línia a la difusió de continguts culturals de qualitat i a la difusió del coneixement i del saber en un sentit més ampli.

- Han de dur a terme la tasca de formació que tenen encomanada i la difusió i la divulgació del coneixement sobre els principals esdeveniments polítics, socials, econòmics, científics i esportius de la societat catalana i de la seva història, preservant d'una manera especial la memòria històrica i els materials dels testimonis.

- Els operadors públics dependents de la Generalitat han de promoure el reforç de la identitat nacional, com un procés integrador en evolució constant i obert a la diversitat.

- El conjunt del sistema públic audiovisual ha de reflectir i incloure la diversitat local i comarcal de Catalunya.

- En la nova societat digital, l'SPA té com a nou mandat explícit l'educació digital i en comunicació (Media literacy).

- Complementant el punt anterior, el servei públic ha de contribuir a la reducció del gap digital entre grups socials (per estudis i per edats, per exemple) i evitar una eventual fragmentació social entre els que tenen accés a la societat connectada i els que no.

SPA, generador de valor econòmic

A més de l'impacte social i cultural, el servei públic audiovisual té un impacte significatiu en l'economia d'un país. Aquest fet és especialment cert en aquells mercats comunicatius més reduïts com el de Catalunya, tant pel seu volum de negoci com per la varietat de les seves activitats i els seus partners. La seva influència no es limita als continguts que emeten, sinó que genera externalitats econòmiques positives per a tot el sistema econòmic del país.

El principal efecte econòmic beneficiós del servei públic és en el teixit industrial del sector. En aquest sentit, els operadors públics han d'aprofitar i potenciar el teixit industrial existent en llurs àrees d'influència.

Mandats específics:

- Els mitjans de servei públic augmentaran, d'acord amb les seves possibilitats, el pes dels sectors de la producció i la distribució de productes audiovisuals a Catalunya. Els criteris per desenvolupar aquest mandat serà la qualitat industrial, la professionalitat, la creativitat i tindran en compte la radicació territorial de les empreses del sector per a reconèixer-ne l'esforç a tot Catalunya.

- La transparència, la publicitat i la concurrència són principis indispensables en la contractació dels serveis del sector privat.

- Els mitjans de SPA buscaran la col·laboració público-privat. A partir d'aquí, els continguts i serveis que derivin d'aquesta col·laboració poden ser considerats com un servei públic si compleixen determinats requisits de qualitat, pluralisme i de promoció de la llengua catalana.

- Els mitjans audiovisuals públics promouran la col·laboració amb altres plataformes audiovisuals, especialment en la producció de continguts d'interès públic.

SPA, generador de valor tecnològic

El servei públic audiovisual ha de ser motor de recerca aplicada en nous serveis tecnològics en l'àmbit de producció i distribució de continguts audiovisuals. Si l'SPA és innovador en tecnologia, es garantirà la pervivència i, fins i tot, l'excel·lència de continguts i serveis audiovisuals en català en totes les plataformes de distribució.

Cal tenir present que, encara que la recerca bàsica en tecnologia es du a terme en empreses TIC, les corporacions de SP també contribueixen en aquest sector mitjançant consorcis amb tercers. Pel fet de tenir accés directe i freqüent amb una part important de la població i ser una marca de referència, el SP pot mobilitzar suficient massa crítica per llançar nous serveis i innovacions que encara no siguin econòmicament rendibles per als operadors comercials. Aquest rol resulta més rellevant en mercat reduïts.

Mandats específics:

En la mesura de llurs possibilitats i de forma coordinada amb els altres agents involucrats, els mitjans de servei públic seran actius en el desenvolupament de les tecnologies de la informació i la comunicació, sigui en la recerca, en la fase de testeig o en l'ús i difusió dels nous serveis tecnològics.

C. El finançament dels mitjans audiovisuals públics

I. Finançament

1. Els mitjans audiovisuals públics poden tenir un sistema de finançament mixt per a percebre fons de l'administració corresponent i també poden obtenir ingressos de la contractació publicitària i de la venda de serveis, en les condicions que estableix la Llei 22/2005, del 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

2. Els mitjans audiovisuals públics tenen l'obligació de gestionar llurs recursos segons els principis d'eficàcia, eficiència, transparència i sostenibilitat econòmica.

3. L'aportació de l'Administració ha d'anar destinada a assegurar el compliment de les obligacions dels mitjans de comunicació en llur missió de servei públic.

4. Les tarifes publicitàries dels mitjans audiovisuals públics s'han d'adequar als preus del mercat i no poden, en cap cas, afectar la lliure competència.

5. En la compra i la venda de drets d'explotació, els prestadors públics s'han d'atenir als preus del mercat.

6. El mitjans públics audiovisuals podran explorar altres vies de finançament d'acord amb les noves formes de consum audiovisual.

II. Contracte programa

1. El contracte programa és el document que han de signar els prestadors públics de serveis audiovisuals amb l'administració o administracions corresponents.

2. El contracte programa garanteix i permet de comprovar l'ús adequat de les aportacions de fons públics, d'una manera transparent i proporcionada amb les missions de servei públic encomanades pel mandat marc.

3. El contracte programa ha d'establir:

a) La quantitat que l'Administració pública aporta en cada exercici als prestadors dels serveis.

b) La destinació dels fons públics aportats per l'administració corresponent, és a dir, les activitats i els projectes que reben suport i les obligacions de servei públic que s'exigeixen a canvi de l'aportació dels fons.

c) Les restriccions concretes que s'imposen en l'accés al mercat publicitari.

d) Els indicadors que permetin d'avaluar l'impacte de les aportacions que es destinin a cada servei de televisió, ràdio i en línia.

e) Els indicadors per a comprovar-ne i fiscalitzar-ne el compliment.

4. El Govern, en el termini més breu possible, ha d'elaborar la proposta del nou contracte programa, que ha de sotmetre a informació pública, amb l'informe preceptiu previ del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, abans d'aprovar-la. En el cas de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, la proposta ha d'ésser aprovada pel Consell de Govern, amb l'informe previ del Consell Assessor de Continguts i Programació de la Corporació.

5. El Parlament de Catalunya, per mitjà de la comissió corresponent, ha de fer el seguiment dels objectius del mandat marc i del contracte programa.

Palau del Parlament, 23 de novembre de 2020

Gemma Geis i Carreras, portaveu; Josep Riera i Font, Francesc Ten i Costa, Francesc de Dalmases i Thió, Elena Fort i Cisneros, Ferran Mascarell i Canalda, Josep Puig i Boix, Marc Solsona i Aixalà, Anna Tarrés i Campà, Teresa Pallarès Piqué, Jordi Munell i Garcia, Aurora Madaula i Giménez, Glòria Freixa i Vilardell, Imma Gallardo Barceló, diputats, GP JxCat. Anna Caula i Paretas, portaveu; Ruben Wagensberg Ramon, Ferran Civit i Martí, Adriana Delgado i Herreros, Jenn Díaz Ruiz, Raquel Sans Guerra, Jordi Orobitg i Solé, Josep M. Jové i Lladó, Núria Picas Albets, Marc Sanglas i Alcantarilla, Ernest Maragall i Mira, Lluís Salvadó i Tenesa, Irene Fornós Curto, Alba Metge Climent, diputats, GP ERC

ESMENES PRESENTADES

Reg. 87848; 87868; 87998 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.12.2020

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 87848)

A la Mesa del Parlament

Marta Ribas Frías, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 167.3 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a la Proposta de resolució sobre el programa marc del sistema públic audiovisual (tram. 250-01619/12).

Esmena 1

GP de Catalunya en Comú Podem
De modificació del títol

Proposta de resolució sobre el *mandat* marc del sistema públic audiovisual català

Esmena 2

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició al final de l'exposició de motius

[...] dels hàbits de consum audiovisual.

Alhora, aquest mandat marc manté l'objectiu d'establir un marc de relacions internes coherents i de sinergies entre els diversos mitjans audiovisuals públics catalans, de manera que no hi hagi cap règim de concurrència entre ells i que no es forci cap competència deslleial amb la indústria privada. Cal establir que cada servei audiovisual compleixi una funció diferenciada i complementària a la dels altres serveis, per evitar programacions públiques redundants.

Esmena 3

GP de Catalunya en Comú Podem

De modificació i ***addició*** al tercer paràgraf del Mandat específic de l'apartat Spa, generador de valor democràtic

- A nivell intern, els mitjans audiovisuals públics han de vetllar per garantir que *els i les professionals* que hi treballen puguin dur a terme la seva activitat amb la qualitat professional requerida i en les millors condicions d'independència. ***En aquest sentit l'estabilitat laboral ha de ser un objectiu essencial.***

Esmena 4

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'un nou paràgraf al final del tercer paràgraf del Mandat específic de l'apartat Spa, generador de valor democràtic

- El llibre d'estil és el codi intern de les persones treballadores i col·laboradores dels prestadors de serveis audiovisuals, que dóna coherència a les fórmules expressives i les unifica amb l'objectiu de dotar-ne la programació i els altres serveis d'una imatge pròpia, original i coherent.

Esmena 5

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició al final dels Mandats específics de l'apartat Spa, generador de valor cultural

- Els mitjans audiovisuals públics han de promoure els valors i els principis continguts en l'Estatut d'autonomia.

- El servei públic audiovisual dependent de la Generalitat ha de representar un mecanisme de projecció internacional de la llengua i la cultura catalanes.

Esmena 6

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició al primer paràgraf dels Mandats específics de l'apartat Spa, generador de valor econòmic

- Els mitjans de servei públic augmentaran, d'acord amb les seves possibilitats, el pes dels sectors de la producció i la distribució de productes audiovisuals a Catalunya. Els criteris per desenvolupar aquest mandat serà la qualitat industrial, la professionalitat, la creativitat *i el compliment dels convenis*

laborals que els siguin d'aplicació, i tindran en compte la radicació territorial de les empreses del sector per a reconèixer-ne l'esforç a tot Catalunya.

Esmena 7
GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició a l'apartat II Contracte Programa

4. El Govern, en el termini més breu possible, ha d'elaborar la proposta del nou contracte programa, que ha de sotmetre a informació pública, amb l'informe preceptiu previ del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, abans d'aprovar-la. En el cas de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, la proposta ha d'ésser aprovada pel Consell de Govern, *amb informe previ preceptiu dels representants dels treballadors així com* del Consell Assessor de Continguts i Programació de la Corporació.

Tal i com fixa la llei 11/2007, el Contracte Programa s'ha d'elaborar observant els convenis col·lectius de les empreses de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Palau del Parlament, 3 de desembre de 2020

Marta Ribas Frías, portaveu adjunta GP CatECP

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, EL GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 87868)

A la Mesa del Parlament

Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 167.3 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Proposta de resolució sobre el programa marc del sistema públic audiovisual (tram. 250-01619/12).

Esmena 1
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició a l'encapçalament de la part resolutiva d'un apartat 1

1. El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat que el sistema públic audiovisual català es doti d'un nou Mandat Marc en substitució de l'actual vigent aprovat pel Parlament de Catalunya el 2010.

Esmena 2
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició a l'encapçalament de la part resolutiva d'un apartat 2

2. El Parlament de Catalunya aprova, en compliment del que estableix l'article 30 de la Llei de la Comunicació audiovisual de Catalunya, el següent Mandat Marc del sistema públic audiovisual:

Palau del Parlament, 3 de desembre de 2020

Gemma Geis i Carreras, GP JxCat; Anna Caula i Paretas, GP ERC; portaveus

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 87998)

A la Mesa del Parlament

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, David Pérez Ibáñez, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 167.3 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Proposta de resolució sobre el programa marc del sistema públic audiovisual (tram. 250-01619/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació de tot el text de la Proposta de resolució

A. Introducció

La Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya determina l'obligació de l'aprovació d'un nou mandat marc cada sis anys que estableixi els objectius que ha d'assolir el sistema públic audiovisual català per garantir el compliment de la funció de servei públic establerta en l'esmentada llei.

La reforma de la legislació de l'audiovisual i el moment de canvi tecnològic van propiciar l'aprovació del primer mandat marc l'11 de febrer de 2010. Primer, i únic mandat marc fins al moment. El propi mandat marc del 2010 establia una vigència de sis anys prorrogable per un màxim de dos més, fins que la cambra aproves un.

Els canvis en el consum de l'audiovisual, els nous serveis comunicatius i la digitalització, i el mercat competitiu, juntament amb una transformació ràpida i transversal, demanen l'adaptació del sector de l'audiovisual català d'una manera indispensable i urgent a aquestes noves demandes. La evolució que ha sofert aquest àmbit ha deixat obsoleta i antiquada la normativa que existia sobre el tema, i per tant, fa imprescindible la seva actualització.

És manté en aquesta nova redacció la concepció del Mandat marc com un instrument bàsic en les polítiques de servei públic audiovisual, amb l'objectiu de disposar d'uns mitjans públics lliures i responsables en el marc d'una societat plural i democràtica. En aquest sentit, fomenta el compromís dels mitjans audiovisuals públics amb els valors de qualitat democràtica i defensa del pluralisme polític, social i cultural; d'uns mitjans al servei de tota la societat, amb respecte de la diversitat i la pluralitat social, que fomentin la cohesió social i la convivència; amb uns professionals responsables, independents i compromesos amb un periodisme ètic i crític, que garanteixi l'accés a la ciutadania a una informació veraç, amb els principis d'imparcialitat, objectivitat, pluralitat i neutralitat; de promoció i difusió de la llengua catalana i de l'aranès en el marc general de la política lingüística i cultural; uns mitjans que donin resposta als drets de la ciutadania i les seves necessitats educatives, socials i culturals, en el sentit més ampli i divers; que ofereixin continguts d'informació i d'entreteniment de qualitat per a tots els públics; que disposin d'un sistema de governança eficaç i eficient, amb la màxima garantia de transparència i rendició de comptes.

Els mitjans públics de comunicació audiovisual de la Generalitat han d'esdevenir el veritable motor del teixit industrial de l'audiovisual a Catalunya, tot afrontant les grans transformacions que comporten, i comportaran, els

canvis tecnològics. També han disposar d'un marc de relacions coherents i de sinergies entre els diversos mitjans públics catalans de comunicació audiovisual.

B. Objecte i vigència

I. Objecte

El Mandat marc del sistema públic audiovisual català és el document normatiu aprovat pel Parlament de Catalunya que estableix les línies bàsiques que han d'inspirar l'acció del sistema públic audiovisual català. El mandat emana de la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell Audiovisual de Catalunya; de la Llei 22/2005, del 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, i de la Llei 11/2007, de l'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

II. Vigència

1. El Parlament de Catalunya ha d'aprovar cada sis anys un nou mandat marc que estableixi els objectius que ha d'assolir el conjunt del sistema públic audiovisual per a garantir el compliment de la funció de servei públic en els termes que estableixen els articles 29 i 30 de la Llei 22/2005, així com els articles 24 i 26 de la mateixa llei referents a les missions de servei públic.

2. Una vegada finit el termini a què fa referència l'apartat 1, el mandat marc es considera prorrogat, per un període màxim de dos anys, fins que la cambra n'aprovi un de nou.

3. Aquest mandat marc es revisarà, actualitzarà i, si es cau, modificarà si canvia o s'actualitza la legislació audiovisual vigent de manera que l'afecti substancialment.

III. Desplegament

El contingut del mandat marc s'ha de desplegar en els corresponents contractes programa que cadascun dels prestadors públics de serveis audiovisuals han de signar amb l'administració o les administracions de referència.

C. Objectius generals del servei públic de comunicació audiovisual

Les línies bàsiques del servei públic de comunicació audiovisual, tal com diu l'article 23 de la Llei 22/2005, passen per la definició, elaboració i distribució d'un conjunt de programes, continguts i serveis audiovisuals orientats a la creació de les condicions necessàries per a la plena eficàcia i respecte dels drets fonamentals de llibertat d'informació i de lliure expressió, de garantia del dret constitucional a rebre una informació veraç, i han de facilitar la participació dels ciutadans i de les ciutadanes de Catalunya en la vida política, econòmica, cultural i social del país.

És doncs imprescindible el manteniment d'un servei públic de ràdio i televisió (sigui d'oferta lineal, a petició, a través de xarxes de comunicació electròniques o plataformes), com a garant del compliment de les necessitats democràtiques, socials, culturals, educatives, econòmiques i tecnològiques dels ciutadans i ciutadanes.

L'accés ampli de la ciutadania als diferents serveis que ofereixen els mitjans; la importància de posar a l'abast de tothom tots els productes audiovisuals; l'aprofitament i l'adaptació al procés tecnològic; el manteniment i la constant millora de la producció de serveis de qualitat i plurals; l'oferiment d'una programació i un contingut divers que reculli les sensibilitats del con-

junt de la població; la possibilitat d'arribar a una àmplia audiència i a col·lectius diversos; la promoció de la nostra llengua i cultura; des de la més absoluta professionalitat, ètica i dedicació, són els objectius generals, i mínims, que s'han d'oferir a la nostra ciutadania com a sector audiovisual.

El desenvolupament de la missió de servei públic doncs ha d'estar subjecte als valors essencials d'universalitat en l'accés, independència, diversitat, innovació, excel·lència i responsabilitat i, en tot cas, d'acord amb els principis generals de la comunicació audiovisual.

Els canvis en els hàbits de consum de l'audiovisual derivats dels avenços tecnològics (visionament de programes i continguts audiovisuals en qualsevol moment, a qualsevol lloc i mitjançant múltiples dispositius connectats a Internet o a les xarxes digitals), la diversificació de formats, l'aparició de prestadors globals, els nous tipus de continguts audiovisuals generat pels usuaris, els nous serveis comunicatius i la digitalització, i el mercat competitiu, juntament amb una transformació ràpida i transversal també de la societat, demanen l'adaptació del sector de l'audiovisual català d'una manera indispensable i urgent a aquestes noves demandes, amb un compromís renovat del servei públic.

I. Qualitat informativa, pluralisme i igualtat

El servei públic de comunicació audiovisual ha de complir amb la missió de la difusió de continguts que fomentin la llibertat d'informació i d'expressió, que garanteixin una informació veraç, tot contribuint a la formació d'una opinió pública plural, crítica i informada; reflectir en la programació el pluralisme polític, social i cultural de la societat i enriquir i promoure el debat públic; promoure la diversitat de veus així com una programació informativa que inclogui gèneres i interessos de la societat distints; promoure l'accés al coneixement cultural, científic, històric i artístic del la societat, així com satisfer les seves necessitats informatives, culturals, educatives i d'entreteniment amb continguts de qualitat, i amb continguts especialment dirigits a la infància i al jovent.

Els mitjans públics han de disposar d'uns professionals responsables, independents i compromesos amb un periodisme ètic i crític, per tal de garantir a la ciutadania una informació veraç, rigorosa i contrastada, respectant els principis d'imparcialitat, objectivitat, pluralitat i neutralitat política.

Els principis establerts en la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones, han d'estar presents de manera transversal en tota la programació i en les actuacions dels mitjans públics.

El sector públic audiovisual ha d'oferir programació informativa i formativa d'interès social, que fomenti la cohesió social, favorable al benestar de les persones i del seu interès, com per exemple, educació mediambiental o ocupacional, hàbits saludables o diversitat cultural, entre d'altres.

Els mitjans públics han de garantir la presència normalitzada de les persones amb discapacitat a la programació i en el seu sí, tot afavorint-ne l'accés.

La comunicació audiovisual pública ha de diferenciar l'opinió i la informació. Els informatius i programes de contingut informatiu d'actualitat s'elaboraran d'acord amb el deure de diligencia en la comprovació de la veracitat dels fets i serà respectuosa amb els principis d'objectivitat i imparcialitat, i de precisió en la informació i les imatges, així com amb el pluralisme polític, social i cultural, fomentant la lliure formació d'opinió.

Mandat específic

1. Els mitjans de comunicació públics seran especialment escrupolosos en el respecte de la dignitat humana i els principis fonamentals i en cap cas permetran continguts que incitin a la violència, l'odi o a la discriminació contra un grup o membres d'un grup per raó de sexe, raça, color, orígens ètnics o socials, característiques genètiques, llengua, religió o conviccions, opinions polítiques o de qualsevol altre tipus, pertinença a una minoria nacional, patrimoni, naixement, discapacitat, edat, orientació sexual o nacionalitat.

2. Els mitjans públics han d'oferir una informació àmplia, veraç, contrastada, imparcial, rigorosa, territorialment equilibrada i precisa sobre les qüestions d'actualitat que afecten la comunitat a la qual s'adrecen, i actuar amb respecte als drets dels usuaris. Aquesta informació i aquesta anàlisi han d'ésser plurals i garantir l'accés dels grups socials, polítics, culturals i associatius representatius.

3. Garantir la llibertat d'expressió a les minories i als discursos no hegemònics.

4. Els mitjans de comunicació públics vetllaran per la diferenciació efectiva de la informació i l'opinió, de manera que sigui clarament identificable per part del públic.

5. Els mitjans de comunicació públics no afavoriran, directa o indirectament, situacions de desigualtat de les dones o que incitin a la violència masclista. Seran exemplars en la igualtat de tracte, d'oportunitat i d'accés entre homes i dones. Garantiran que les comunicacions comercials audiovisuals siguin igualitàries, no sexistes ni androcèntriques, tant en el llenguatge com en el contingut en imatges, lliures d'estereotips negatius.

6. Els mitjans de comunicació públics hauran d'elaborar un informe anual sobre la representació i la presència de les dones en els seus canals i emissores.

7. Els mitjans de comunicació públics afavoriran una imatge ajustada, normalitzada, respectuosa, inclusiva i lliure d'estereotips de les persones amb discapacitat. Hauran de garantir que la presència de persones amb discapacitat sigui proporcional al pes i a la participació d'aquestes al conjunt de la societat i garantiran l'accessibilitat universal mitjançant l'impuls de la utilització d'eines tecnològiques adreçades a les persones amb discapacitat visual o auditiva.

8. Els mitjans públics locals oferiran una programació de proximitat, de suport i promoció del teixit cultural i social del seu territori, de foment de la participació ciutadana i del sentit de pertinença i de cohesió social, oferint continguts relacionats amb els esdeveniments locals culturals i socials, de promoció econòmica i els esdeveniments d'interès ciutadà.

9. Els mitjans públics de comunicació audiovisual restaran compromesos a l'aplicació de la transposició de la Directiva europea de Serveis de Comunicació Audiovisual en tot allò que els afecti.

10. Els mitjans públics de comunicació audiovisual respectaran i estaran compromesos en el compliment de les recomanacions de foment de l'autoregulació del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

II. Diversitat, cohesió social, convivència i participació

És objectiu dels mitjans de comunicació públics audiovisuals arribar a tot tipus de públic sent un servei transversal i inclusiu de caràcter obert i uni-

versal. Han de facilitar continguts que arribin al màxim nombre d'audiència possible, una audiència diversa social i territorialment, utilitzant tots els formats i mitjans que siguin necessaris d'acord amb els nous hàbits de consum i de plataformes i xarxes de distribució digitals. Els mitjans de comunicació públics s'han d'adaptar i formar part d'aquesta nova revolució digital.

Els mitjans de comunicació públics han de difondre valors que promoguin la cohesió social i la convivència amb productes audiovisuals que transmetin valors humans i democràtics, promoure la tolerància, la solidaritat, la inclusió, el rebuig de la violència i el respecte a la diversitat. Cal connectar públic de col·lectius professionals, socials, culturals i polítics diversos, afavorint l'intercanvi de coneixements.

Mandat específic

1. Els mitjans audiovisuals públics han d'afavorir i promoure el coneixement en el sentit més ampli i facilitar la relació i la comprensió mútua entre les persones de cultures diverses. En aquest sentit, han d'oferir una informació i unes representa-cions respectuoses, normalitzades i acurades sobre la diversitat i la multiculturalitat existent al país, reflectir-la en la programació i, alhora, treballar per la cohesió de la societat catalana.

2. Els mitjans audiovisuals públics han de proporcionar els materials i les referències que permetin tant la participació de qualsevol individu en la construcció col·lectiva de la cultura catalana com la configuració de la seva perspectiva específica sobre el món.

3. És missió dels mitjans com a servei públic fomentar la convivència de la societat, la cohesió social i el respecte de la diversitat d'opinions i d'opcions.

4. El sector públic audiovisual ha de promoure la participació i la interacció dels ciutadans i ciutadanes, promoure l'enriquiment col·lectiu social i cultural, aprofitant les eines que proporcionen les plataformes de distribució i les xarxes socials.

5. Fomentar la credibilitat i el respecte per les institucions de govern i el sistema democràtic, així com pel funcionament de la societat de la que forma part. Els mitjans audiovisuals públics han de promoure els valors i els principis continguts en l'Estatut d'autonomia i els valors constitucionals.

III. Continguts i difusió del coneixement

Com a difusors del coneixement, és important que els mitjans de comunicació públics l'ofereixin de manera comprensible per a tots els nivells educatius. Cal que contribueixin a donar resposta a les necessitats educatives, socials i culturals de la població de totes les edats.

S'ha d'oferir un ampli ventall de continguts que promoguin el coneixement tècnic, científic, cultural, històric, social o humanístic, adaptat als diversos col·lectius que conviuen en la societat, així com fer-lo accessible per a les diferents franges horàries i formats digitals.

Mandat específic

1. Els prestadors públics de serveis audiovisuals han de:

a) Reservar espais destacats de llurs programacions i serveis, en línia i a petició, a la difusió de continguts culturals de qualitat i a la difusió del coneixement i del saber en un sentit més ampli, tot establint estratègies innovadores per afavorir-ne la màxima accessibilitat, utilitzant per aquesta fina-

litat tots els formats audiovisuals i formes de distribució (ràdio i televisió lineal, serveis a petició, plataformes i xarxes socials).

b) Difondre i crear productes culturals que arribin als públics més amplis possibles, amb atenció a totes les edats, i propiciar la participació de la ciutadania i la democratització de la cultura.

c) Dur a terme la tasca de formació que tenen encomanada i la difusió i la divulgació del coneixement sobre els principals esdeveniments polítics, socials, econòmics, científics i esportius de la societat catalana i de la seva història, preservant d'una manera especial la memòria històrica i els materials dels testimonis.

2. Proporcionar continguts educatius en llengües estrangeres, principalment l'anglesa, en l'assoliment de la igualtat d'oportunitats entre els col·lectius més vulnerables i amb dificultat en l'accés a una societat connectada.

3. Els mitjans de comunicació públics han d'extremar la cura en la protecció dels infants i adolescents respecte dels continguts audiovisuals que els puguin resultar perjudicials per al seu desenvolupament, contribuint al foment de l'educació en comunicació audiovisual i de l'esperit crític; posant especial atenció en els continguts difosos a les noves plataformes de distribució i d'intercanvi de vídeos, de desinformació (fake news), o que promoguin la violència, entre d'altres.

4. El foment de l'educació mediàtica, de l'esperit crític i la lluita contra la desinformació per a tota la ciutadania.

5. Els mitjans públics de comunicació audiovisual no difondran a cap dels seus mitjans, sigui quina sigui la tecnologia emprada, comunicacions comercials de jocs i apostes esportives, tabac, medicaments, i d'altres productes expressament prohibits per la legislació sobre publicitat il·lícita, tampoc continguts relacionats amb l'esoterisme o les paraciències.

IV. Promoció de la llengua i la cultura catalana i de l'aranès, amb respecte a la diversitat cultural i territorial

Els mitjans de comunicació públics han de promoure la creació d'espais i continguts audiovisuals que contemplin les identitats culturals i lingüístiques diverses que conviuen al nostre territori. Programar, distribuir i oferir contingut en català i aranès per potenciar, actualitzar i enriquir la cultura catalana.

També facilitar l'accés a tota la població al fons de materials i referents de la cultura catalana i aranesa i proporcionar l'accés també a les fonts originàries disponibles de l'entorn multicultural català. Promovent alhora la creació artística, el teatre, la dansa, la música, el cinema, les arts visuals i plàstiques... com a eixos vertebrals de l'oferta cultural.

Garantir una visió àmplia de la cultura que contempli la diversitat existent en el territori, les seves especificitats locals, comarcals o metropolitanes, tot atenent la multiculturalitat existent a Catalunya i la riquesa aportada per les persones provinents d'altres indrets o pertanyents a minories ètniques i socials.

Mandat específic

1. Els operadors públics dependents de la Generalitat han de promoure la llengua i la cultura catalanes, així com l'aranès, com un procés integrador en evolució constant i obert a la diversitat.

2. El conjunt del sistema públic audiovisual ha de reflectir la diversitat local i comarcal de Catalunya.

3. En un espai audiovisual obert, el català és la llengua pròpia dels mitjans audiovisuals públics de Catalunya, que l'han d'utilitzar normalment i preferentment, i esdevenir vehicles vertebradors de l'espai català de comunicació. Això no obsta la utilització del castellà en aquells productes audiovisuals que en siguin originaris o quan esdevingui necessari en aplicació de la normalitat que comporta la cooficialitat d'ambdues llengües.

4. Els mitjans audiovisuals públics han de prestar una atenció especial als productes audiovisuals realitzats en versió original en català i difondre'ls.

5. Els mitjans de comunicació públics han de promoure l'ús de l'aranès, si tenen cobertura al territori on es parla aquesta llengua, en col·laboració amb el Conselh Generau d'Aran.

6. El servei públic audiovisual dependent de la Generalitat ha de representar un mecanisme de projecció internacional de la llengua i la cultura catalanes.

V. Producció i potenciació industrial audiovisual catalana

El servei públic de comunicació audiovisual ha de ser el motor del teixit industrial de l'audiovisual a Catalunya, tot adaptant-se als canvis tecnològics presents i de futur, i ha de ser pioner en la producció i distribució de contingut audiovisual. Cal impulsar les mesures necessàries per cercar acords i sinèrgies amb el sector i amb nous operadors. En la línia d'ajudar a la millora de la competitivitat del sector, cal fer un esforç per adaptar el model dels mitjans de comunicació públics a nous formats innovadors, amb especial sensibilitat pels nous creadors.

Mandat específic

1. Impulsar, a partir del diàleg amb el sector de l'audiovisual, les mesures necessàries perquè aquest torni a convertir-se en un puntal de la creació cultural i econòmica del país.

2. En les seves relacions i col·laboracions amb el sector privat, els mitjans de comunicació públics han d'aplicar els principis de publicitat, transparència i lliure concurrència i el compliment estricte de la Llei de contractes del sector públic en les seves contractacions.

3. Fomentar i difondre les obres audiovisuals gravades, rodades o produïdes a Catalunya i la competitivitat dels professionals i empreses del sector.

4. Els mitjans de comunicació públics han de donar impuls a la formació, capacitació, innovació, investigació audiovisual i fomentar la creació, la producció i difusió de l'audiovisual català.

5. Els operadors públics han d'aprofitar i potenciar el teixit industrial existent en llurs àrees d'influència. Potenciar la posició de Catalunya com a industria audiovisual pionera internacionalment i establir una xarxa de relacions i col·laboracions amb altres industries audiovisuals espanyoles i internacionals.

6. Cal augmentar el pes dels sectors de la producció i la distribució de productes audiovisuals a Catalunya. Els mitjans de comunicació públics són els que han de vetllar per potenciar-los i fer-ho amb criteris de qualitat industrial, de professionalitat, de creativitat i d'innovació tecnològica.

7. Es promourà la col·laboració i la concertació de continguts, de nous serveis digitals, atenent tots els formats i sistemes de difusió, entre els mitjans de la Generalitat i els mitjans públics locals o territorials, així com la col·laboració entre plataformes audiovisuals que comportin la millora de l'interès públic i la millor disponibilitat de continguts en català.

VI. Professionalitat, independència i responsabilitat

Catalunya ha de disposar d'uns mitjans de comunicació independents, lliures i responsables en el marc d'una societat plural i democràtica. La política de comunicació dels governs, en relació amb els mitjans públics i privats, ha de ser aquella que permeti recuperar els valors democràtics d'un periodisme crític i responsable. Aquests valors s'han de fer respectar i promoure sigui quin sigui el canal, el suport o la plataforma de comunicació.

La televisió, la ràdio i els mitjans digitals públics han d'esdevenir l'escola del periodisme ètic, de la bona pràctica professional, que reafirma el compromís amb la societat catalana. Els relators de la diversitat i la pluralitat social, neutrals respecte de les diferents opcions polítiques i equilibrats en la representativitat.

Mandat específic

1. Els mitjans audiovisuals públics han de vetllar per garantir les millors condicions d'independència i de professionalitat dels periodistes i dels altres col·lectius que hi treballen, entre elles, l'estabilitat laboral i la promoció professional amb criteris objectius i de transparència.

2. Els mitjans audiovisuals públics han d'establir els mecanismes pels quals els professionals que hi treballen han d'assumir i avaluar la responsabilitat social contreta en el desenvolupament de llur activitat amb vocació de servei públic.

3. El llibre d'estil és el codi intern dels treballadors i els col·laboradors dels prestadors de serveis audiovisuals, que dóna coherència a les fórmules expressives i les unifica amb l'objectiu de dotar-ne la programació i els altres serveis d'una imatge pròpia, original i coherent. Aquest ha de ser d'obligat compliment per a tot treballador, col·laborador i ens que contracti amb el mitjà de comunicació.

4. S'ha de vetllar per uns mitjans públics imparcials i objectius mitjançant el compliment del Llibre d'Estil i s'ha de revisar i modificar, si escau, la normativa vigent en matèria d'imparcialitat, neutralitat i objectivitat en xarxes socials i en espais públics personals dels professionals que tinguin qualsevol relació contractual amb els mitjans de comunicació públics. En la mesura que els professionals i col·laboradors habituals dels mitjans públics en són la seva cara, i veu, visibles, han de respectar en les seves actuacions públiques els valors i principis fonamentals de respecte de la diversitat i de la pluralitat.

5. El Llibre d'estil, en tant que codi deontològic i manual d'us, serà revisat de manera periòdica per tal d'adaptar-lo a les noves necessitats, així com als preceptes que emanen d'aquest mandat.

VII. Servei públic de comunicació audiovisual local

La informació local tracta continguts delimitats geogràfica, social i culturalment, i esdeveniments que es produeixen dins d'aquest marc o que es refereixen a altres tipus de continguts que afecten a un ciutadà o ciutadana del territori.

Els mitjans de comunicació locals ofereixen continguts informatius, esportius, divulgatius i d'entreteniment i una comunicació directa, pròxima i de servei. Tracten continguts quotidians sense una aspiració més global o general, fet que els hi permet crear un entorn on es preserva aquest marc i on el receptor, la ciutadania, troba aquella informació o esdeveniment o entreteniment amb el que se sent proper.

La digitalització i els avenços tecnològics han permès als mitjans de comunicació locals arribar on abans no podien; i també a accedir a recursos i fonts on abans no arribaven. Tot i això encara compta amb diverses necessitats i mancances a les que s'ha de donar resposta per dinamitzar el sector.

Mandat específic

1. Dotar de recursos i serveis als mitjans de comunicació locals, fomentant l'optimització dels mateixos mitjançant la concertació i intercanvi, per garantir la solidesa, projecció i sostenibilitat del sistema de comunicació local català.

2. Augmentar la visibilitat dels continguts audiovisuals locals i ampliar la seva potencial audiència, així com estimular econòmicament al sector; destinant els recursos necessaris per a la transició digital i la introducció de serveis en línia.

3. Ajudar a ampliar progressivament la oferta audiovisual i la dimensió multimèdia (programes amb doble format, radiofònic i televisiu).

4. Elaborar un mandant marc propi de les entitats locals que prestin el servei de comunicació audiovisual.

5. Els mitjans del servei públic de comunicació audiovisual local buscaran la col·laboració públic-privada.

D. El finançament dels mitjans de comunicació audiovisual públics

I. Finançament

1. Els mitjans audiovisuals públics poden tenir un sistema de finançament mixt per a percebre fons de l'administració corresponent i també poden obtenir ingressos de la contractació publicitària i de la venda de serveis, en les condicions que estableix la Llei 22/2005, del 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.

2. Els mitjans audiovisuals públics tenen l'obligació de gestionar llurs recursos segons els principis d'eficàcia, eficiència, transparència i sostenibilitat econòmica.

3. L'aportació de l'Administració ha d'anar destinada a assegurar el compliment de les obligacions dels mitjans de comunicació en llur missió de servei públic.

4. Les tarifes publicitàries dels mitjans audiovisuals públics s'han d'adequar als preus del mercat i no poden, en cap cas, afectar la lliure competència.

5. En la compra i la venda de drets d'explotació, els prestadors públics s'han d'atenir als preus del mercat.

6. Els mitjans públics de comunicació audiovisual podran explorar altres vies de finançament d'acord amb les noves formes de consum audiovisual, sempre sota criteris de transparència i de justificació de l'interès públic.

II. Contracte programa

1. El contracte programa és el document que han de signar els prestadors públics de serveis de comunicació audiovisual amb l'administració o entitat

pública corresponent, que ha de concretar els objectius i desenvolupar l'estratègia i l'organització del servei públic pel compliment de les missions previstes a la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya i dels principis i objectius d'aquest mandat marc.

2. El contracte programa garanteix i permet de comprovar l'ús adequat de les aportacions de fons públics, d'una manera transparent i proporcionada amb les missions de servei públic encomanades pel mandat marc.

3. El contracte programa ha d'establir:

a) La quantitat que l'Administració pública aporta en cada exercici als prestadors dels serveis i la previsió pressupostària anual.

b) La destinació dels fons públics aportats per l'administració corresponent, és a dir, les activitats i els projectes que reben suport i les obligacions de servei públic que s'exigeixen a canvi de l'aportació dels fons.

c) L'oferta de televisió i l'oferta radiofònica, l'oferta de serveis de televisió connectada i en línia i l'oferta de multiplataforma i multipantalla.

d) Els plans estratègics de producció.

e) L'estratègia d'innovació.

f) L'estratègia econòmica i les restriccions concretes que s'imposen en l'accés al mercat publicitari.

g) L'estratègia de recursos humans.

h) Els indicadors de transparència de la gestió, de la qualitat audiovisual i d'avaluació del compliment de les missions de servei públic, objectivament quantificables.

4. El Govern, en el termini de màxim d'un any a comptar des de l'aprovació d'aquest mandat marc, ha d'elaborar la proposta de contracte programa, que ha de sotmetre a informació pública, amb l'informe preceptiu previ del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, abans d'aprovar-la. En el cas de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, la proposta ha d'ésser aprovada pel Consell de Govern, amb l'informe previ del Consell Assessor de Continguts i Programació de la Corporació.

5. El Parlament de Catalunya, per mitjà de la comissió corresponent, ha de fer el seguiment dels objectius del mandat marc i del contracte programa.

Palau del Parlament, 3 de desembre de 2020

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt; David Pérez Ibáñez, diputat, GP PSC-Units

Punt 14 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre l'amnistia

250-01627/12

PRESENTACIÓ: GP JXCAT, GP ERC, SP CUP-CC

Reg. 88235 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.12.2020

A la Mesa del Parlament

Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'amnistia, per tal que sigui substanciada davant el Ple, amb el text següent.

Alhora, d'acord amb l'article 107, apartat 4 del Reglament del Parlament, demanen que es tramiti per urgència extraordinària.

Exposició de motius

L'històric conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol s'aguditzà després de la sentència del Tribunal Constitucional que va anul·lar la proposta de nou pacte estatutari, enèsim intent de trobar un encaix de les aspiracions d'autogovern catalanes per part dels actors polítics, socials, econòmics i culturals de Catalunya.

Davant aquesta situació de conflicte entre les institucions de l'Estat i de la Generalitat, la societat catalana, a través de llurs legítims representants, optà per reivindicar l'exercici ple dels drets i llibertats fonamentals amb l'objectiu de decidir, de nou democràticament, el seu futur polític.

Obstruïda la via del referèndum pactat o de la consulta no referendaria, i ateses les limitacions de l'expressió política del 9-N, les eleccions de 27 de setembre de 2015 varen adquirir un caràcter plebiscitari, amb el resultat que els citats comicis expel·liren una majoria favorable a iniciar un procés democràtic que culminés amb la independència de Catalunya, en el cas que així ho decidís la ciutadania amb el seu vot.

La resposta de les institucions de l'Estat, fou la insistència en el procés de judicialització complementant amb altres mesures administratives, especialment a partir del moment en què les institucions de la Generalitat decidiren continuar amb l'objectiu de l'organització d'un referèndum: bloqueig de la inviolabilitat i l'autonomia parlamentaria mitjançant tot tipus d'accions i recursos judicials, als que seguiren detencions i actuacions de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

De forma creixent des de 2013, l'estratègia de judicialització com a resposta al conflicte polític ha comportat penes de presó, exili, multes i inhabilitacions i, en definitiva, un nombre altíssim d'imputacions. A desembre del 2020 hi ha més de 2.800 persones que han estat o segueixen encausades per la participació a actes relacionats amb la consulta del 9 de novembre, el referèndum de l'1 d'octubre de 2017 i les diverses mobilitzacions i protestes ciutadanes a favor del dret a l'autodeterminació i en contra de la repressió del

poble català. Es tracta de procediments vinculats d'alguna manera a la presa de decisions per permetre l'exercici del dret a l'autodeterminació o a l'expressió de les idees que s'hi troben vinculades. No hi ha procediments equivalents en relació a aquells que són contraris a l'exercici del dret a l'autodeterminació ni a l'expressió de les idees que s'hi troben vinculades, fet que demostra un posicionament claríssim de l'aparell repressiu estatal en contra de l'exercici del dret a l'autodeterminació i les seves expressions.

L'amnistia ha de tenir com a àmbit objectiu tot els actes d'intencionalitat política, qualsevol que fos el seu resultat, tipificats com a delictes o com a conductes punibles administrativament, realitzats des de l'1 de gener de 2013 i fins al moment de l'entrada en vigor de la llei d'amnistia, qualsevulla sigui la seva denominació i contingut. S'entendrà per intencionalitat política qualsevol fet vinculat a la preparació, organització, convocatòria, finançament, afavoriment, promoció, execució i celebració tant del Procés participatiu sobre el futur polític de Catalunya de 9 de novembre de 2014 com del referèndum d'autodeterminació d'1 d'octubre de 2017, així com els actes de protesta a la via pública que, amb la finalitat de defensar les consultes esmentades o de criticar l'actuació de les autoritat governamentals o jurisdiccionals, haguessin estat perseguits penalment o administrativa des de la data de celebració de l'esmentat referèndum.

Per aquests motius, els Grups i Subgrup Parlamentaris signants presenten la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Declara que el lliure exercici dels drets polítics no pot tenir com a resposta la via de la justícia penal. La llibertat d'expressió, de reunió i manifestació, de participació política per mitjà de l'elecció de representants o per l'expressió directa d'una decisió, constitueixen mecanismes bàsics i essencials d'una societat democràtica.

2. Reclama l'aprovació per part de les Corts espanyoles d'una Llei d'Amnistia que, sense renúncia a l'exercici dels drets vulnerats, inclòs el dret d'autodeterminació, comporti l'extinció de qualsevol tipus de responsabilitat penal i administrativa, inclosa la del Tribunal de Comptes, per tots els actes d'intencionalitat política vinculats a la lluita democràtica per l'autodeterminació de Catalunya, qualsevol que fos el seu resultat, tipificats com a delictes o com a conductes determinants de responsabilitat administrativa realitzats des de l'1 de gener de 2013 i fins el moment de l'entrada en vigor de la Llei d'Amnistia, qualsevol que sigui llur denominació i contingut.

3. Considera que aquesta llei ha de partir d'entendre com a intencionalitat política qualsevol fet vinculat a la lluita democràtica per l'autodeterminació de Catalunya o als fets derivats de la crítica de l'actuació de les autoritats governatives o jurisdiccionals que haguessin estat perseguits penalment o administrativa des de l'1 de gener del 2013.

En qualsevol cas, estaran compresos en l'amnistia:

a) Els delictes de rebel·lió i sedició.

b) El delicte de malversació de cabals públics quan estigui en concurs amb el delicte de sedició.

c) Els delictes de prevaricació, falsedat, malversació de cabals públics, desobediència o revelació de secrets, així com els delictes comesos en ocasió o

motiu d'aquests sempre que estiguin vinculats a la preparació, organització, promoció i execució del procés participatiu per a decidir el futur polític de Catalunya del 9 de novembre del 2014 o al Referèndum de l'1 d'octubre del 2017.

d) Els actes d'expressió i d'opinió realitzats a través de la premsa, impremta, xarxes socials o qualsevol altre mitjà de comunicació que hagin estat valorats com a delictes d'incitació a l'odi vinculats al conflicte polític amb Catalunya.

e) Els delictes contra l'ordre públic, entenent com a tal qualsevol dels delictes del Títol XXII del Llibre II del Codi Penal, comesos en el marc de la lluita democràtica per l'autodeterminació de Catalunya i/o de les protestes i accions de crítica de l'actuació de les autoritats governatives i/o jurisdiccionals sobre el conflicte polític amb Catalunya, incloses les del Tribunal Constitucional, amb posterioritat al Referèndum de l'1 d'octubre de 2017.

f) Els actes de diversa índole que hagin estat mediats per la realització dels actes amnistiats, sigui la que sigui llur denominació i ubicació legal.

4. Reitera que l'amnistia, per a la seva plena efectivitat, ha d'anar acompanyada d'una solució efectiva al conflicte polític amb l'Estat espanyol que inclogui el reconeixement del dret d'autodeterminació de Catalunya.

5. Reconeix que l'amnistia ha de reparar els danys causats a les persones repressaliades, a les seves famílies i als col·lectius dels quals formen part, i haurà de preveure mesures en relació a tots els responsables de la repressió de drets fonamentals.

6. Fa una crida a la societat catalana a mobilitzar-se i donar suport a una amnistia que permeti l'alliberament de les preses i presos polítics, el retorn dels exiliats i la fi de totes les causes obertes per aquests motius, i encoratja a tots els agents cívics, polítics i socials a reivindicar aquesta proposta a través d'un acord nacional per l'amnistia, l'autodeterminació i els drets civils i polítics.

Palau del Parlament, 9 de desembre de 2020

Gemma Geis i Carreras, GP JxCat; Anna Caula i Paretas, GP ERC; portaveus. Carles Riera Albert, representant SP CUP-CC

Punt 15 | Debat i votació del document que recull el resultat dels treballs de la comissió

Informe i conclusions de la Comissió de Seguiment de l'Emergència Climàtica

260-00003/12

INFORME I CONCLUSIONS DE LA COMISSIÓ

A la Mesa del Parlament

La Comissió de l'Emergència Climàtica, en la sessió tinguda el 27 de novembre de 2020, d'acord amb l'article 65.2 del Reglament del Parlament, ha aprovat l'informe següent:

Informe de la Comissió de l'Emergència Climàtica

1. Antecedents

1.1. Acords parlamentaris

En la sessió del dia 11 de desembre de 2019 (DSPC-P 76), el Ple del Parlament de Catalunya va adoptar la Resolució 689/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió de l'Emergència Climàtica (tram. 252-00022/12, presentada a iniciativa de tots els grups i subgrups parlamentaris).

Els termes en què es va aprovar l'esmentada proposta de resolució són els següents:

«Resolució 689/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió de l'Emergència Climàtica

»252-00022/12

»Adopció

»Ple del Parlament, sessió 45, 11.12.2019, DSPC-P 76

»El Ple del Parlament, en la sessió tinguda l'11 de desembre de 2019, ha debatut el text de la Proposta de resolució de creació d'una comissió de seguiment de l'emergència climàtica (tram. 252-00022/12), presentada per tots els grups i subgrups parlamentaris i, d'acord amb l'article 66 del Reglament, ha adoptat la següent

»Resolució

»El Parlament de Catalunya crea la Comissió de l'Emergència Climàtica (CDEC).

»Tipus de comissió: Comissió de seguiment.

»Composició

»La Comissió de l'Emergència Climàtica ha d'ésser integrada per representants de tots els grups parlamentaris en la proporció que correspongui, d'acord amb el que estableix l'article 48 del Reglament del Parlament.

»Objecte i pla de treball

»L'objecte de la Comissió de l'Emergència Climàtica és el seguiment de l'acció del Govern amb relació a l'emergència climàtica.

»L'abast i el contingut del pla de treball de la Comissió s'han de concretar en les tasques següents:

»a) Fer el seguiment de les cimeres contra el canvi climàtic que organitzi el Govern amb la participació de les administracions, les entitats i la ciutadania.

»b) Fer el seguiment del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic en el context de l'elaboració dels pressupostos de carboni i les avaluacions regulars sobre el grau de compliment d'aquests pressupostos.

»c) Fer el seguiment de les mesures que prengui la Generalitat pel que fa a l'emergència climàtica.

»d) Fer una anàlisi i una revisió de la legislació catalana per a detectar i modificar la normativa vigent que dificulti o entorpeixi la lluita contra el canvi climàtic.

»e) Recopilar tota la informació disponible de les accions contra el canvi climàtic que emprengui la societat catalana, amb la finalitat de compartir coneixement i bones pràctiques i promoure'n la replicabilitat.

»Normes específiques de funcionament

»Les normes específiques de funcionament de la Comissió de l'Emergència Climàtica són les que corresponen al règim general del Reglament del Parlament.

»Incorporació d'especialistes o tècnics

»La Comissió de l'Emergència Climàtica pot sol·licitar la compareixença d'experts, d'acord amb el que estableix l'article 58 del Reglament del Parlament.

»La Comissió està oberta a la participació i l'assistència d'especialistes i tècnics, amb veu però sense vot.

»Informes regulars

»La Comissió de l'Emergència Climàtica ha de lliurar un informe d'avaluació i seguiment al final de cada període de sessions.

»La Comissió ha de treballar mentre duri la situació d'emergència climàtica i, en finir la legislatura, ha de redactar un informe en què es reflecteixin les conclusions i les recomanacions.

»Informe final

»Quan s'exhaureixi el termini fixat, la Comissió de l'Emergència Climàtica ha d'elaborar un informe final de conclusions, que pot derivar, si escau, en la presentació, per acord de la mateixa comissió, de qualsevol dels tipus d'iniciativa parlamentària que estableix el Reglament del Parlament.»

1.2. Marc reglamentari

L'article 63 del Reglament del Parlament regula la creació de comissions específiques:

«1. El Ple del Parlament, a proposta de la Mesa o a iniciativa de dos grups parlamentaris o de la cinquena part dels membres del Parlament, pot acordar la constitució de comissions específiques, conformement a l'article 47.4 i 5.

»2. La proposta de creació de comissions específiques ha d'ésser tramitada pel mateix procediment que les propostes de resolució.

»3. Tant la proposta com l'acord de creació de comissions específiques han de determinar com a mínim:

»a) El tipus i la composició de la comissió que es crea.

»b) L'objecte concret de la comesa o el treball que se li encarrega i la seva finalitat, i també les possibles directrius a les quals la comissió ha d'acomodar el seu treball.

»c) Les normes específiques de funcionament, fins i tot, si escau, les excepcions sobre la composició de la Mesa i el règim general d'adopció d'acords i la possibilitat de facultar la Mesa del Parlament, a proposta de la mesa de la comissió, per a desenvolupar aquestes normes, les quals han de respectar sempre els principis generals de funcionament de les comissions establerts per aquest reglament.

»d) La possibilitat d'incorporar-hi especialistes o tècnics perquè participin en els treballs i assisteixin a les reunions amb veu però sense vot.

»e) El termini per a cloure els treballs de la comissió i la possibilitat de lliurar informes provisionals al final de cada període de sessions.

»f) La possibilitat que els treballs de la comissió es reflecteixin en un informe, en un dictamen o en una proposta d'iniciativa parlamentària concreta.»

L'article 65 del Reglament del Parlament estableix la possibilitat de crear comissions de seguiment:

«1. Les comissions de seguiment tenen per objecte el control específic de determinades actuacions i polítiques públiques del Govern de la Generalitat.

»2. Al final de cada període de sessions, les comissions de seguiment han de lliurar un informe a la Mesa del Parlament, la qual, un cop escoltada la Junta de Portaveus, ha de decidir si en pren nota o si cal donar-hi una tramitació específica.»

2. Composició de la comissió

L'Acord de la Mesa del Parlament del 14 de juliol de 2020 (tram. 408-00025/12) va acordar la composició de la Mesa de la Comissió de l'Emergència Climàtica en els termes següents:

«La Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus i de conformitat amb l'article 49.2 del Reglament, acorda que la presidència d'aquesta Comissió correspongui al S.P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

»Així mateix, s'acorda que la vicepresidència sigui per al G.P. de Junts per Catalunya i la secretaria per al G.P. de Ciutadans.»

L'Acord de la Mesa del Parlament del 20 de juliol de 2020 (tram. 408-00026/12) va aprovar la composició de la Comissió de l'Emergència Climàtica en els termes següents:

«La Mesa, escoltada la Junta de Portaveus, d'acord amb l'article 48.1 del Reglament, acorda que la comissió sigui formada per 21 diputats distribuïts proporcio-nalment entre els grups parlamentaris segons el sistema de les majors restes que, aplicada a la composició actual dels grups parlamentaris, dona la distribució següent:

»G.P. de Ciutadans:	6
»G.P. de Junts per Catalunya:	5
»G.P. Republicà:	5
»G.P. Socialistes i Units per Avançar:	2
»G.P. de Catalunya en Comú Podem:	1
»G.P. Mixt:	2»

2.1. Membres de la Mesa

La Mesa de la Comissió de l'Emergència Climàtica és formada pels membres següents:

- Presidenta: Natàlia Sànchez Dipp
- Vicepresidenta: Elsa Artadi i Vila
- Secretari: David Bertran Román

2.2. Membres de la Comissió

El dia 22 de juliol de 2020, en la sessió convocada pel president del Parlament, es va constituir la Comissió de l'Emergència Climàtica.

La Comissió és integrada, en representació dels grups parlamentaris, de conformitat amb l'article 48.1 del Reglament del Parlament i l'acord de la Mesa del Parlament del 14 de juliol de 2020, pels diputats següents:

Grup Parlamentari de Ciutadans

Héctor Amelló Montiu

David Bertran Román

Marina Bravo Sobrino

Francisco Javier Domínguez Serrano

María del Camino Fernández Riol

Javier Rivas Escamilla

Grup Parlamentari de Junts per Catalunya

Elsa Artadi i Vila

Narcís Clara Lloret

Glòria Freixa i Vilardell

Josep Puig i Boix

Eduard Pujol i Bonell

Grup Parlamentari Republicà

Ferran Civit i Martí

Irene Fornós Curto

Alba Metge Climent

Mònica Palacín París

Marc Sanglas i Alcantarilla

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar

Rosa Maria Ibarra Ollé

Jordi Terrades i Santacreu

Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem

Lucas Silvano Ferro Solé

Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

Natàlia Sànchez Dipp

Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Santi Rodriguez i Serra

El Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, al qual va correspondre la presidència de la Comissió, de conformitat amb l'article 49.2 del Reglament i l'acord de la Mesa del Parlament del 14 de juliol de 2020, va designar presidenta la diputada Natàlia Sànchez Dipp, la qual va ésser ratificada per la Comissió.

La Comissió, d'acord amb l'article 49.1 i 2 i els concordants del Reglament del Parlament, va elegir vicepresidenta la diputada Elsa Artadi i Vila, i secretari, el diputat David Bertran Román.

La Comissió ha estat assistida pel lletrat Antoni Bayona Rocamora, per l'assessor lingüístic Jaume Clapés Pedreny i pel gestor parlamentari Àngel Zardoya Regidor.

3. Reunions de la comissió

3.1. Reunió del 22 de juliol de 2020

(DSPC-C 538/12)

- Constitució de la Comissió.

- Ratificació de la presidenta proposada pel grup parlamentari.

- Elecció de la vicepresidenta i el secretari de la Comissió.

3.2. Reunió del 30 d'octubre de 2020

(DSPC-C 598/12)

- Aprovació del Pla de treball (394-00016/12).

3.3. Reunió del 13 de novembre de 2020

(DSPC-C 622/12)

Compareixences:

- Montserrat Termes, presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic (tram. 357-00972/12).

- Javier Martín-Vide, coordinador del Tercer informe de canvi climàtic de Catalunya (tram. 357-00974/12).

- Manola Brunet, presidenta de la Comissió de Climatologia de l'Organització Meteorològica Mundial (tram. 357-00975/12).

- Tomàs Molina, meteoròleg i físic (tram. 357-00973/12).

- Representació d'Extinction Rebellion (tram. 357-00976/12).

4. Pla de treball

La Comissió de l'Emergència Climàtica, en la sessió del 30 d'octubre de 2020, va aprovar el següent pla de treball (tram. 394-00007/12):

4.1. Compareixents

- Mercè Rius, directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Manel Torrent, director general d'Energia, Mines i Seguretat Industrial, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Mar Reguant, economista de la Universitat Northwestern, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Paul Allen, coordinador de Coneixement i Divulgació del Centre for Alternative Technology, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Nicolas Berghmans, investigador principal de l'Institute for Sustainable Development and International Relations i especialista en polítiques de mitigació i governança, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Montserrat Termes, membre del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic.

- Marta Torres, membre del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Sarai Sarroca, membre del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Bàrbara Pons, membre del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Frederic Ximeno, membre del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Salvador Lladó, membre del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Representació d'Extinction Rebellion, per a conèixer i debatre la posició de l'entitat amb relació a l'emergència climàtica.

- Representació de Fridays for Future Catalunya, per a conèixer i debatre la posició de l'entitat amb relació a l'emergència climàtica.

- Representació de ClimAcció, per a conèixer i debatre la posició de l'entitat amb relació a l'emergència climàtica.

- President del Congrés d'Energia de Catalunya, per a conèixer i debatre la seva posició amb relació a l'emergència climàtica.

- Representació de la Xarxa de Sobirania Energètica, per a conèixer i debatre la posició de l'entitat amb relació a l'emergència climàtica.

- Representació de la Cambra de Comerç, per a conèixer i debatre la posició de l'entitat amb relació a l'emergència climàtica.

- Manola Brunet, presidenta de la Comissió de Climatologia de l'Organització Meteorològica Mundial, perquè aporti la seva expertesa a la Comissió.

- Jordi Solé, director del projecte europeu Medeas, sobre límits ecosistèmics, perquè aporti la seva expertesa a la Comissió.

- Montserrat Termes, presidenta del Comitè Experts sobre el Canvi Climàtic, perquè aporti la seva expertesa a la Comissió i exposi els treballs del Comitè.

- Arnau Queralt, director del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible.

- Montserrat Termes, presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic.

- Javier Martín-Vide, coordinador del Tercer informe de canvi climàtic de Catalunya.

- Joan Pino, director del Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals.

- Rafael Sánchez, tècnic assessor de la Taula de Consens del Delta de l'Ebre.

- Carles Riba, president del Col·lectiu per a un Nou Model Energètic i Social Sostenible.

- Montserrat Termes, presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, professora titular de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona, col·laboradora en tasques de recerca al Centre Tecnològic de l'Aigua i coordinadora de l'especialitat d'aigua del màster d'Economia i Regulació dels Serveis Públics.

- José María Baldasano, catedràtic emèrit d'Enginyeria Ambiental de la Universitat Politècnica de Catalunya.

- Josep Trabado, director general d'Endesa X.

- Tomàs Molina, meteoròleg i físic.

- Representació d'Ecologistes en Acció de Catalunya.

- Representació de Greenpeace.

- Membres del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, creat en compliment de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.

- Representació de Fridays For Future.

- Representació d'Extinction Rebellion.

- Isabel Cacho, paleoclimatòloga del Departament de Dinàmica de la Terra i l'Oceà de la Universitat de Barcelona.

- Representació de l'Observatori Crític del Canvi Climàtic.

- Antonio María Turiel, científic titular a l'Institut de Ciències del Mar del Consell Superior d'Investigacions Científiques.

- Yayo Herrero, antropòloga, enginyera, professora i activista ecofeminista.

4.2. Documentació

- Còpia de la consulta pública emesa a sectors locals, empresarials i ambientalistes perquè hi facin llurs aportacions amb relació al projecte de llei de prevenció dels residus, i de les aportacions recollides. Govern.

- Informe anual sobre el compliment dels objectius de reducció d'emissions i les mesures per a arribar-hi. Govern.

La comissió va acordar substanciar amb caràcter prioritari les compareixences següents:

- Montserrat Termes, presidenta del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic.

- Tomàs Molina, meteoròleg i físic.

- Javier Martín-Vide, coordinador del Tercer informe de canvi climàtic de Catalunya.

- Manola Brunet, presidenta de la Comissió de Climatologia de l'Organització Meteorològica Mundial.

- Representació d'Extinction Rebellion.

5. Documentació aportada pels compareixents i per altres persones i entitats

- Aportacions del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible.

- Aportacions del doctor José María Baldasano, catedràtic emèrit d'Enginyeria Ambiental de la Universitat Politècnica de Catalunya:

Presentació del doctor, amb el títol «És reversible l'actual emergència climàtica?» 20200217 RAED Anual Interacadèmies Catalunya JMBaldasano.pdf.

Llibre *El actual cambio climático: una visión holística de la crisis climática*. Baldasano, J.M. (2019), 205 pp. [ISBN: 978-84-09-13018-4].

- Aportacions de Nicolas Berghmans:

«The climate citizen's convention in France» (en anglès, espanyol i francès): https://www.iddri.org/fr/publications-et-evenements/billet-de-blog/la-convencion-de-los-ciudadanos-sobre-el-clima-como.

- Compareixents que han aportat informació complementària.

Jaume Osete, representant d'Extinction Rebellion.

Manola Brunet, presidenta de la Comissió de Climatologia de l'Organització Meteorològica Mundial.

6. Propostes de conclusions presentades pels grups parlamentaris

6.1. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 86761)

1. Introducció

L'11 de desembre de 2019 al Ple del Parlament es va aprovar la Proposta de resolució de creació d'una comissió de seguiment de l'emergència climàtica, presentada per tots els grups i subgrups parlamentaris, però no es va constituir fins al 22 de juliol de 2020. I no és fins al 30 d'octubre de 2020 que s'inicia l'activitat de la mateixa Comissió amb el debat de les propostes dels Plans de Treball, una vegada ja es coneix que la Legislatura XII està exhaurida.

La Comissió de l'Emergència Climàtica l'integren els representants de tots els grups parlamentaris en la proporció que correspongui, d'acord amb el que estableix l'article 48 del Reglament del Parlament.

L'objecte de la Comissió de l'Emergència Climàtica és el seguiment de l'acció del Govern amb relació a l'emergència climàtica.

L'abast i el contingut del pla de treball de la Comissió s'han de concretar en les tasques següents:

a) Fer el seguiment de les cimeres contra el canvi climàtic que organitzi el Govern amb la participació de les administracions, les entitats i la ciutadania.

b) Fer el seguiment del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic en el context de l'elaboració dels pressupostos de carboni i les avaluacions regulars sobre el grau de compliment d'aquests pressupostos.

c) Fer el seguiment de les mesures que prengui la Generalitat pel que fa a l'emergència climàtica.

d) Fer una anàlisi i una revisió de la legislació catalana per a detectar i modificar la normativa vigent que dificulti o entorpeixi la lluita contra el canvi climàtic.

e) Recopilar tota la informació disponible de les accions contra el canvi climàtic que emprengui la societat catalana, amb la finalitat de compartir coneixement i bones pràctiques i promoure'n la replicabilitat.

La Comissió de l'Emergència Climàtica ha de lliurar un informe d'avaluació i seguiment al final de cada període de sessions i un informe final de conclusions, que pot derivar en la presentació d'iniciatives parlamentàries.

La Comissió ha de treballar mentre duri la situació d'emergència climàtica i, en finir la legislatura, ha de redactar un informe en què es reflecteixin les conclusions i les recomanacions. En aquest sentit, cal destacar i encarrilar les recomanacions en la línia de les orientacions del Consell Europeu, de cara a arribar a una neutralitat climàtica d'aquí al 2050, per un objectiu de reducció d'emissió de gasos d'efecte hivernacle i l'acord dels membres dels Estats membres sobre gran part de la proposta del Reglament del Parlament Europeu i del Consell pel que s'estableix el marc per aconseguir la neutralitat climàtica i que modifica el Reglament (UE) 2018/1999 (Llei Europea del Clima), per tal d'avançar cap a aquest consens de proposta legislativa.

2. Conclusions

Atès l'endarreriment tant de la constitució com de l'inici de l'activitat de la Comissió de l'Emergència Climàtica, i atès que no és fins que es coneix el finiment de la Legislatura que s'inicia l'activitat de la mateixa, no es podrà donar compliment a cap de les tasques i objectius establerts.

És a causa d'aquesta precipitació amb la qual s'ha desenvolupat la Comissió que les conclusions que es puguin exposar en aquest informe no seran de cap manera fruit d'un treball exhaustiu de recopilació, sinó un resum de les úniques cinc compareixences que s'han pogut arribar a materialitzar. Compareixences gens representatives i insuficientment plurals per a poder extreure cap tipus de conclusions o recomanacions de manera rigorosa.

No obstant això, els membres de la Comissió decideixen exhaurir l'escàs temps disponible per iniciar una tasca que deixi en evidència la necessitat d'aquesta Comissió per tal que tingui una continuïtat a la propera legislatura i es reprengui amb unes expectatives reals d'assolir els objectius esmentats a la part introductòria.

El Pla de Treball

Pels motius abans exposats els Grups Parlamentaris no han presentat uns plans de treball complets com és habitual en qualsevol Comissió de Seguiment. S'ha acordat portar a terme les compareixences que es poguessin encabir en una única jornada que han estat les següents:

- Montserrat Termes, Presidenta del Comitè d'Experts de Canvi Climàtic de Catalunya

- Javier Martin-Bide, Coordinador del Tercer Informe de Canvi Climàtic de Catalunya

- Manola Brunet India, Presidenta de la Comissió de Climatologia de l'Organització Meteorològica Mundial

- Tomàs Molina Bosch, Meteoròleg, Físic i Doctorand en Comunicació Científica per la Universitat de Barcelona

- Representants del moviment Extinction-Rebellion Catalunya

2.1. Sobre l'acció del Govern en relació a l'emergència climàtica

Cap conclusió donat que és un tema que no s'ha tractat per part de cap dels compareixents que han participat a la Comissió, donada la precipitació amb què s'ha desenvolupat la Comissió i les insuficients compareixences per part d'experts i compareixents en l'àmbit polític.

2.2. Sobre les Cimeres contra el canvi climàtic que organitzi el Govern de la Generalitat, amb la participació de les administracions, entitats i ciutadania

Cap conclusió donat que és un tema que no s'ha tractat per part de cap dels compareixents que han participat a la Comissió, donada la precipitació amb què s'ha desenvolupat la Comissió i les insuficients compareixences per part d'experts.

2.3. Sobre la Comissió d'Experts sobre el Canvi Climàtic en el context de l'elaboració dels pressupostos de Carboni i les avaluacions regulars sobre el grau de compliment d'aquests

a) Aprovació de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, que estableix que el Govern ha de presentar al Parlament els objectius de reducció d'emissions de GEH i dels contaminants de l'aire per als períodes de compliment que estableixin la Unió Europea i l'Organització Mundial de la Salut per tal que el Parlament, si escau, els aprovi.

Sobre aquest punt, és notori destacar que el Govern no ha presentat, a data d'avui, els objectius de reducció d'emissions de GEH i dels contaminants de l'aire al Parlament de Catalunya.

El capítol IV sobre l'administració en matèria de canvi climàtic inclou en l'article 32 de la Llei, la creació del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic (CECC). S'estableix com a òrgan col·legiat, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic i dotat d'autonomia funcional, que actua amb total independència de funcionament en l'acompliment de la seva tasca. Es preveu que el CECC presentarà al Govern i al Parlament les propostes dels pressupostos de carboni per als diferents períodes temporals i en farà el seguiment i l'avaluació per tal d'arribar a la neutralitat d'emissions al 2050

b) El Govern de la Generalitat, al maig de 2019, declara l'emergència climàtica i, el 26 de novembre, s'aprova el Decret Llei 16/2019 per fer front a l'emergència climàtica i l'impuls de les energies renovables. S'indica que els pressupostos de carboni hauran d'incloure les contribucions de cada un dels sectors emissors, d'acord amb la comptabilitat dels inventaris d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO2. Es mantenen els terminis d'aprovació dels pressupostos de carboni.

c) El Parlament de Catalunya, a 13 de juny de 2019, nomena sis dels set membres que estipula la Llei i resta pendent de nomenament el setè membre.

El Comitè d'Experts de Canvi Climàtic (CECC) compta com a secretaria tècnica amb l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic (OCCC). El Comitè no té cap tipus d'assignació pressupostària directa per fer la tasca encomanada i la llei no preveu la dotació de recursos econòmics.

d) Els pressupostos de carboni són el mecanisme de planificació i seguiment per a la integració dels objectius de la Llei de canvi climàtic en les polítiques sectorials. S'estableixen per períodes de cinc anys i s'aproven pel Parlament amb una antelació de deu anys. Els proposa el Govern en base a les recomanacions del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic i presentant-los prèviament a la Taula Social del Canvi Climàtic.

Els pressupostos de carboni, a més de la quantitat total d'emissions permeses per al conjunt de Catalunya, han d'indicar, segons la Llei, quina part correspon als sectors coberts per un sistema de comerç de drets d'emissió, en conjunt, i quina part correspon a sectors no coberts per aquest sistema.

Per a establir cada pressupost de carboni cal tenir en compte, entre altres factors, el coneixement científic, els impactes sobre els diferents sectors i els potencials de reducció de cadascun, les circumstàncies econòmiques i soci-

als, la competitivitat, la política energètica, els escenaris d'emissions i els nous tractats internacionals.

Els pressupostos han de permetre prendre consciència de la magnitud de les transformacions requerides per l'Acord de París i han de ser un indicatiu dels objectius a assolir pels diferents sectors i per a les polítiques de planificació.

e) Segons el CECC les institucions s'han de marcar nous reptes:

Necessitat de disposar de l'inventari d'emissions pròpies i d'un model que permeti fer projeccions rigoroses.

Necessitat d'estimar la capacitat dels embornals i com introduir-ho als inventaris oficials.

Ajustar ambició 2030 en línia amb el nou objectiu de la UE pendent d'aprovació (del 40 al 55 % de disminució de GEH).

Clarificar objectiu de llarg termini.

Segons el CECC cal avançar amb la implantació de l'impost de CO2, fent especial esment a la necessitat d'actuar globalment i en especial des de la Unió Europea.

2.4. Sobre la legislació catalana per tal de detectar i modificar aquella normativa vigent, que dificulti i/o entorpeixi la lluita contra el canvi climàtic

Cap conclusió donat que és un tema que no s'ha tractat per part de cap dels compareixents que han participat a la Comissió, donada la precipitació amb què s'ha desenvolupat la Comissió i les insuficients compareixences per part d'experts.

2.5. Sobre les accions contra el canvi climàtic que la societat catalana dugui a terme

Manca de política comunicativa envers el canvi climàtic

Tendència a la simplificació de la informació als mitjans de comunicació per facilitar la comprensió. Molts dels conceptes que la comunitat científica fa servir amb assiduïtat són de vegades tractats amb simplificació i pot portar a manca de rigor a l'hora de dissenyar polítiques ambientals. Cal convèncer a la societat que les polítiques per lluitar contra el canvi climàtic són necessàries.

Es fa necessària una comunicació fiable de tot allò relacionat amb el canvi climàtic i l'emergència climàtica per tal que la societat pugui valorar la problemàtica i pugui prendre decisions o posicionaments basats en fets objectius i de consens amb la comunitat tècnica i científica.

Es detecta un augment de la sensibilitat social en relació a temes ambientals però, alhora, un desconeixement de les conseqüències del canvi climàtic i de les polítiques que cal implementar.

S'observa una manca de coneixement social de la urgència amb què cal iniciar accions socials, institucionals i legislatives per tal de frenar l'acceleració dels canvis que s'estan produint al clima.

Existeix una polarització en certs col·lectius de la nostra societat que, encara que no són majoritaris, els seus missatges catastrofistes i antisistema poden distorsionar les recomanacions dels experts. Cal tenir en compte que hi ha sectors de la societat civil que es queixen de que seràn ells qui hauran de fer front a majors restriccions i taxes, sense disposar dels recursos suficients per fer-hi front, com podria ser l'exemple d'adquirir un cotxe elèctric pels que

viuen al centre d'una ciutat, amb la despesa que suposa no tan sols l'adquisició, si no de l'adaptació de garatges pel seu manteniment i recàrrega, etc. Tenim exemples propers a França, amb la revolució de les armilles grogues, de part de la ciutadania per la pujada del preu del combustible, com a exemple de la dificultat de predisposició de part de la ciutadania en iniciar aquests canvis en el seu dia a dia.

3. Recomanacions

Per tal d'emetre unes conclusions i recomanacions que tinguin una veritable utilitat pel que fa al seguiment de les polítiques del govern de la Generalitat en relació a l'Emergència Climàtica cal, a la propera legislatura, la creació d'una Comissió de Seguiment que pugui desenvolupar una veritable tasca continuada en el temps.

6.2. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya (reg. 86762)

Proposta de conclusions de la Comissió de l'Emergència Climàtica

I. El context

L'estratègia energètica de la Unió Europea (Comissió Europea, 2017), reflex del Acords de París (2020), va quedar ben definida en la Comunicació de la Comissió europea, de 25 de febrer de 2015, «**Una Estratègia Marc per una Unió de l'Energia resilient amb una política climàtica prospectiva**». En ella, estableix la visió d'una «Unió de l'Energia **centrada en la ciutadania**, en què aquesta assumeixi la **transició energètica**, aprofiti les **noves tecnologies** per reduir les seves factures i **participi** activament en el mercat, i en la qual es **protegeixi** els consumidors vulnerables.»

Aquesta estratègia es va concretar amb el *Clean energy for all Europeans package,* que va ser adoptat el 2019. Aquest paquet consta de quatre directives que fan referència a les característiques dels edificis, l'energia renovable, l'eficiència energètica i el disseny del mercat elèctric. A més hi ha una regulació de governança (Comissió Europea, 2017).

La UE ha demanat a tots els països que facin el *National Energy and Climate Plan - NECP* (Comissió Europea, 2020), per donar compliment a l'Acord de Paris sobre el clima. Aquests *NECPs* van ser introduïts pel *Regulation on the governance of the energy union and climate action (EU)2018/1999*, acordat dins del *Clean Energy for all Europeans Package*. És l'instrument de govern que ha de permetre complir amb l'establert amb les Directives de la UE i, per tant, complir amb l'Acord de París.

L'Estat espanyol ja ha presentat a la UE el seu *Plan Nacional Integrado de Energía y Clima - PNIEC* (2020) i actualment està treballant en una *Ley de cambio climático y transición energética*.

Abans de finir l'any 2021, Catalunya haurà de lliurar la seva contribució al PNIEC. Per tant, Catalunya ha d'actuar fent honor als compromisos internacionals donat que el Govern va declarar, el 14 de maig de 2019, l'emergència climàtica (Generalitat de Catalunya, 2019) que sense Accions concretes en Energia i pel Clima, seria una mera declaració d'intencions.

Catalunya ja disposa d'un **Pacte Nacional per a la Transició Energètica** (2017), els objectius del qual són:

- Model energètic basat al 100% en les energies renovables desitjablement a l'horitzó 2050.

- Compliment dels objectius del Paquet *Clean Energy for All Europeans* de la UE (pel 2030):

• 27% del consum «brut» d'energia final i el 50% del mix elèctric ha de ser renovable

• 30% d'eficiència energètica en relació a les projeccions de futur

• 40% de reducció d'emissions de GEH del sector energètic en relació a 1990

El 27 de juliol de 2017 **el Parlament de Catalunya va aprovar** quasi unànimement la **Llei 16/2017 de l'1 d'agost, del canvi climàtic** (L 16/2017). La Llei de canvi climàtic té per finalitat: «Contribuir a la transició cap a una societat en què el consum de combustibles fòssils tendeixi a ésser nul, amb un sistema energètic descentralitzat i amb energies cent per cent renovables, fonamentalment de proximitat, amb l'objectiu d'aconseguir un model econòmic i energètic no dependent dels combustibles fòssils ni nuclears el 2050.»

Pel que fa a l'energia, la Llei de canvi climàtic diu, en el seu Article 19: «Les **mesures** que s'adoptin en matèria d'energia han d'anar **encaminades a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat**, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, que redueixi la vulnerabilitat del sistema energètic català i garanteixi el dret a l'accés a l'energia com a bé comú» i ho concreta, dient:

a) Impulsar polítiques d'estalvi i eficiència energètics, amb l'objectiu de reduir el consum final d'energia almenys un 2% anual per a arribar com a mínim al 27% l'any 2030, excloent-ne els usos no energètics.

b) Promoure les energies renovables, que s'han de desenvolupar, sempre que sigui possible, aprofitant espais ja alterats per l'activitat humana, i minimitzar així l'ocupació innecessària del territori.

c) Impulsar un model energètic en què el consum de combustibles fòssils tendeixi a ésser nul, per tal que el 2030 es pugui assolir el 50% de participació de les energies renovables en el sistema elèctric català per a poder arribar al 100% de renovables el 2050.

d) L'adopció de mesures de caràcter normatiu que afavoreixin l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables i la participació d'actors locals en la producció i distribució d'energia renovable.

e) El foment de la generació d'energia distribuïda i noves opcions en distribució i contractació de subministraments, i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents i xarxes tancades

Tots aquests instruments, impulsen i fomenten però, la realitat és que se'ns està acabant el temps i cal accelerar el camí de la transició energètica des dels combustibles fòssils i nuclears cap a les renovables. Es necessita, amb urgència, una acció política, que impliqui a tota la societat, a més a més de les institucions, doncs no es pot demanar a la societat allò que no facin les institucions públiques.

II. Conclusions desfossilització de l'economia

1. Desfossilitzar l'economia vol dir deixar de cremar materials fòssils per disposar de l'energia necessària per a les activitats quotidianes. Vol dir també,

reduir la present demanda d'energia, minimitzant el malbaratament en la generació i en l'ús de l'energia i fent un ús molt eficient de l'energia generada.

2. Això requereix posar les bases per assolir, el més aviat possible, un sistema energètic net, eficient i 100% renovable, a més de distribuït, abandonant la crema de materials fòssils per disposar d'energia en tots els usos (elèctrics, tèrmics, motrius) i enfocant-nos en el necessari accés a les dades de cadascun dels usos per que es tingui ple coneixement i capacitat d'acció.

3. Això solament serà possible amb la participació activa i directa de la ciutadania, a nivell personal, familiar, de barri, de poble, de municipi i comarca, i també implicant tot el teixit productiu..

4. Les administracions catalanes, tant l'autonòmica com les locals, són responsables de garantir l'exercici dels drets de ciutadania en el nou model energètic de la UE, drets clau per assolir els Acords de París. Tenim una nova oportunitat, actuar per anar fent realitat el Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya.

III. Conclusions potenciació dels embornals de carboni

5. Re-carbonitzar els sòls i els sistemes naturals és clau per potenciar els embornals de carboni, donat que l'agricultura contemporània mina la Terra i extreu tots els minerals del sòl, sense tornar a reposar el que s'ha tret. Les pràctiques agrícoles vigents raspen la pell de la terra i enverinen el sòl amb productes químics. Així es van empobrint els sòls.

6. El segrest del carboni que hi ha a l'atmosfera pot ajudar a recuperar la salut ecològica dels sòls, donat que l'activitat biològica dels sòls permet fixar-hi el carboni que les plantes absorbeixen.

IV. Conclusions cerca de la complicitat de tota la societat

7. L'enorme repte que tenim al davant per fer front al canvi climàtic, requereix acció a tots els nivells de la societat, des de l'àmbit privat fins al productiu. Des de les institucions públiques s'ha de facilitar i fomentar que la ciutadania i el teixit productiu siguin actius en l'acció climàtica.

8. En alguns països, el governs han fet cas de les demandes ciutadanes, posades sobre la taula pel moviment *Extinction-Rebellion*[3], creant assemblees ciutadanes, representatives de tota la població, per debatre i proposar mesures concretes per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle[4]. Entre els països que ho han fet hi ha el Regne Unit (THREEGENERATIONSLEFT, 2019), França (IDDRI, 2019) i més recentment Escòcia (Scotland's Climate Assembly, n.d.).

V. Recomanacions

Les recomanacions que proposem i que es desprenen de les compareixences són:

9. Que es dotin els mitjans necessaris per que s'accelerin les tasques del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic (CECC).

10. Que es realitzin, amb urgència, els pressupostos de carboni i els informes anuals del CECC.

---

[3]. https://rebellion.earth

[4]. https://extinctionrebellion.uk/go-beyond-politics/citizens-assembly/

11. Que el Govern de la Generalitat de Catalunya disposi d'un full de ruta alineat amb els objectius climàtics acordats en la Cimera del Clima (Paris) i fixats per la UE.

12. Que el Govern de la Generalitat de Catalunya creï les condicions per què tots els sectors de la societat puguin actuar, de forma decidida i amb urgència, per fer front a l'emergència climàtica: implicació, investigació, innovació i imaginació.

13. Que el Govern de la Generalitat de Catalunya s'uneixi al grup de països que formen part de la *Wellbeing Economy Alliance*[5] (Aliança de l'Economia del Benestar).

14. Que el Govern de la Generalitat de Catalunya prengui la iniciativa de convocar una Assemblea ciutadana, igual com s'ha fet a Anglaterra, França i Escòcia, (formada per persones triades aleatòriament, representatives de la població, que deliberi escoltant veus expertes en tots els àmbits, amb transparència, fent accessibles els debats a tota la població, i faci recomanacions al Govern) i que les recomanacions siguin escoltades i materialitzades.

15. Que s'implanti un impost a totes les activitats econòmiques generadores de CO^2, tenint en compte la seva progressivitat.

16. Que s'acceleri el desplegament de les energies renovables, cercant la complicitat de tots els sectors de la societat.

17. Que els mitjans públics de comunicació permetin que tota la societat estigui permanentment informada sobre l'emergència climàtica, de forma clara i rigorosa, fent possible una comunicació bidireccional, que permeti fer el seguiment i l'avaluació del resultat de les accions fruit de la bidireccionalitat de la comunicació, que facin els actors implicats.

18. Necessitat de crear un relat entorn de l'emergència climàtica que engresqui a la població a fer els canvis de comportament que són necessaris per viure bé sense fer malbé.

6.3. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari Republicà (reg. 86766)

Conclusions

Exposició de motius

A Catalunya, els informes sobre l'Emergència Climàtica posen en relleu les dificultats a què molts sectors i ecosistemes hauran de fer front les properes dècades, en un clima més càlid, més sec, amb una major freqüència de fenòmens extrems, i dins un entorn que ja està sotmès a una forta pressió sobre els seus recursos hídrics, que ha sofert canvis dràstics en l'ús del sòl, amb un litoral fortament artificialitzat, una agricultura excessivament centrada en l'alimentació animal i un nivell d'autosuficiència baix en la producció d'aliments, una pèrdua continuada de biodiversitat, un feble desenvolupament de les energies renovables i uns entorns urbans sovint amb nivells de contaminació massa elevats, per posar uns quants exemples. Tots ells, elements de vital importància per al benestar de la ciutadania i per al manteniment d'una societat competitiva, justa i cohesionada.

[5]. https://wellbeingeconomy.org/wego

Existeix una preocupació generalitzada pels impactes que el canvi climàtic té i tindrà a Catalunya i arreu del planeta i és necessari prendre una major consciència del perill que representa, tal i com la comunitat científica està alertant de forma continuada. De fet, a banda dels efectes evidents sobre els ecosistemes, els efectes previsibles de l'emergència climàtica poden perjudicar notòriament la nostra economia productiva, des de l'afectació negativa en el funcionament i el manteniment de moltes infraestructures a importants alteracions dels entorns en què es desenvolupen activitats com el turisme, la producció agropecuària o tota la indústria amb demandes intensives d'aigua o d'energia. Igualment, no s'han de negligir els seus impactes sobre la salut.

En el darrer informe de la Plataforma Intergovernamental sobre Biodiversitat i Serveis Ecosistèmics (IPBES-2019) s'alerta també de la situació de declivi sense precedents en què es troba la natura del planeta i l'acceleració de la ràtio d'extinció d'espècies.

Per tot això, ateses les compareixences davant aquesta Comissió i la documentació consultada, proposem les següents conclusions i recomanacions:

1. Sobre el desplegament de la Llei de Canvi Climàtic, el Parlament de Catalunya:

1.1. Constata que la pionera Llei 16/2017 del Canvi Climàtic ha tingut un desplegament insuficient, motivat entre d'altres pels efectes del 155 i la pandèmia del coronavirus, i insta al Govern a desplegar amb urgència tots els seus efectes per a desenvolupar una economia sostenible, productiva i inclusiva, que aposti per poques o nul·les externalitats negatives ambientals i socials.

1.2. Considera que el Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic aprovat per aquest Parlament requereix de dotació pressupostària suficient i immediata per a afrontar aquestes tasques amb suport tal i com especifica el seu Pla de Treball, i poder així presentar els seus informes anuals al Parlament. Aquest Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, creat per la previsió de la Llei 16/2017, ha d'elaborar, entre altres, la proposta dels pressupostos de carboni i fer-ne el seguiment i avaluació.

1.3. Es compromet a resoldre el nomenament del 7è membre del Comitè d'Experts que, a dia d'avui, encara no ha estat designat per aquesta cambra.

1.4. Insta el Govern a treballar les bases perquè la propera legislatura es tramitin, tal i com disposa la Llei de Canvi Climàtic, una nova Llei de l'Agricultura Sostenible, una Llei de Biodiversitat, Patrimoni Natural i Connectivitat Biològica, per aturar la preocupant pèrdua de biodiversitat, i noves Estratègies de Mobilitat Sostenible basades en el transport públic, vehicle compartit i d'emissió zero, i modes de micromobilitat.

2. Sobre l'Energia i Nova Llei de Transició Energètica, el Parlament de Catalunya:

2.1. Es compromet a vetllar per a garantir que el proper Govern de la Generalitat fixi, durant el 2021, els principis legislatius de la política energètica catalana necessaris per a dur a terme la transició energètica de Catalunya amb l'entrada al Parlament de la LLei de Transició Energètica, que garanteixi l'eliminació definitiva dels combustibles fòssils i l'abandonament de la nuclear, així com assolir un model distribuït sense els costos socials i ambientals associats al model energètic actual i sense els costos econòmics de la dependència exterior. Un model, doncs, cent per cent renovable (Horitzó

2050, segons la Llei de Canvi Climàtic), desnuclearitzat i descarbonitzat, neutre en emissions de gasos d'efecte hivernacle, sense vulnerabilitats i que garanteixi el dret a l'accés a l'energia com a bé comú a més d'innovador, competitiu, descentralitzat i distribuït, de proximitat, participatiu, democràtic, saludable i socialment inclusiu, enmig d'un apoderament real de la ciutadania i d'un marc normatiu i impositiu favorable a la transició energètica. Un model 100% renovable, 100% democràtic i que aposti pel Km0.

2.2. Considera que, per a disposar d'instruments per a l'impuls d'aquesta transició energètica, és necessària la transformació de l'Institut Català de l'Energia en l'Agència Catalana d'Energia.

2.3. Vol tornar a instar al Govern de la Generalitat a que, després del Decret Llei 16/2019 de mesures urgents d'impuls a les energies renovables i per fer front a l'emergència climàtica, elabori un nou Decret Llei complementari a aquest, en base a una estratègia territorial per a la implantació de les instal·lacions d'energia renovable, fonamentalment eòlica i fotovoltaica, i que articuli la participació del territori, dels agents i dels experts per a fer una planificació i una ordenació que facilitin els projectes d'autoconsum, concreti criteris en sòl no urbanitzable per les autoritzacions municipals i impulsi una distribució descentralitzada i propera, amb equitat territorial per corregir els actuals desequilibris. Garantint sempre la coresponsabilitat dels territoris, la cogovernança i la cooperació per assolir el màxim d'energia necessària de forma local i propera al punt de consum, a la vegada que plantegi models per a la contraprestació econòmica i social per aquests territoris, més enllà dels impostos bàsics.

2.4. Insta al Govern de la Generalitat a vetllar per estudiar, analitzar i considerar totes les opcions de viabilitat de qualsevol energia o vector energètic de l'àmbit renovable i que no s'hagi desenvolupat a Catalunya, com ara l'hidrogen verd, l'eòlica flotant, la maremotriu o la geotèrmia, entre d'altres...

2.5. Insta el Govern a treballar per assolir totes les competències en energia per poder garantir la sobirania energètica del país i la seva ciutadania.

2.6. Insta el govern a vetllar i a instar el govern espanyol per a revertir a titularitat pública catalana les concessions hidroelèctriques ara en mans de l'Estat i de les grans energètiques i obrir-les a la participació del territori.

3. Sobre la Nova Llei de Residus de Catalunya, el Parlament de Catalunya:

Considera que l'actual llei de residus és de l'any 1993 i totalment obsoleta, pel que cal disposar d'una nova Llei de Prevenció de Residus i d'Ús Eficient dels Recursos (Llei de Residu Zero basada en l'economia circular), a través d'una tramitació urgent per a:

3.1. Impulsar els objectius de reducció de residus i millora de les pautes de producció i consum a través de l'Economia Circular.

3.2. Establir les bases per una òptima recollida i tractament dels residus, inclosos els fluxos de residus industrials, domèstics, de la construcció, ramaders, sanitaris, comercials, etc., en col·laboració amb la resta d'administracions responsables, i vetllar per aconseguir que els residus, minimitzats, tornin en tot cas com a recursos al mercat.

3.3. Prohibir la implementació de nous projectes d'incineració de residus urbans i industrials; permetre, en funció de la viabilitat tècnica, jurídica i econòmica, la suspensió de tramitacions en curs de nous projectes d'incineració i incloure un Pla de tancament i desmantellament de les incineradores

existents. I durant la redacció de la Llei, establir una moratòria en projectes d'incineració per a autoritzacions d'ampliacions de tipologia o de quantitats de residus i de Combustibles Derivats de Residus amb qualsevol destinació industrial, a l'espera d'una regulació, amb caràcter limitant derivada de la pròpia llei.

4. Sobre la protecció dels espais vulnerables i de la biodiversitat, el Parlament de Catalunya:

Insta el Govern de la Generalitat a prioritzar i desenvolupar totes les accions possibles de protecció dels territoris i espais vulnerables davant les amenaces del canvi climàtic, per frenar la degradació del patrimoni natural i la pèrdua de biodiversitat a Catalunya, garantir-ne l'ús sostenible i assegurar la provisió dels serveis dels ecosistemes de què depenem.

Aquestes accions de protecció de la biodiversitat i defensa dels espais vulnerables han de tenir especial atenció a tot el Sistema d'Espais Naturals Protegits de Catalunya. En aquest sentit, cal considerar com a especialment vulnerable i urgent la situació al Delta de l'Ebre, on és imprescindible l'actuació immediata de les administracions competents, especialment del Govern de l'Estat, per fer front a l'impacte climàtic, garantir la protecció del litoral del delta i corregir la problemàtica per la regressió i la subsidència provocades per la minva de cabals d'aigua del riu i la manca d'aportació dels sediments retinguts als embassaments.

5. Sobre la necessitat d'altra revisió legislativa, el Parlament de Catalunya:

5.1. El Govern revisarà tota la legislació catalana per a detectar i modificar qualsevol normativa vigent que dificulti o entorpeixi la lluita contra l'emergència climàtica, afavoreixi l'emissió de gasos d'efecte hivernacle o dificulti combatre els efectes del canvi climàtic. Aquesta revisió ha de permetre també adoptar les mesures de simplificació administrativa necessàries per eliminar qualsevol obstacle que pugui posar en perill l'assoliment dels objectius en matèria de mitigació i adaptació del canvi climàtic i de transició energètica.

5.2. El Govern desenvoluparà una estratègia legislativa que promogui un nou model econòmic que no tingui externalitats ambientals i socials negatives. Un model basat en l'Economia del Bé Comú.

5.3. El Govern acompanyarà als sectors productius per a fer la transició a un model econòmic neutre en GHE i, alhora, vetllar per a què no es perdin llocs de treball i, a ser possible, se'n creïn de nous amb la reconversió.

6. Sobre la necessitat d'incrementar la Participació Ciutadana i Territorial, el Parlament de Catalunya:

6.1. Insta al Govern a prosseguir amb la celebració de Cimeres i jornades contra l'emergència climàtica que garanteixin la participació de les administracions, les entitats i la ciutadania per tal d'assolir una major conscienciació i participació ciutadana.

6.2. Reconeix la tasca de moviments com Fridays for Future i altres moviments ecologistes, especialment juvenils, que reclamen i exigeixen poder tenir un futur sense la llosa que suposarà a les seves vides el canvi climàtic.

6.3. Recalca la importància de la celebració del compromís anual d'un Ple monogràfic al Parlament sobre el canvi climàtic i la seva afectació a Catalu-

nya i sobre les mesures de mitigació i adaptació que el Govern adopti, en especial les associades a la transició energètica.

6.4. Insta el Govern a impulsar els instruments per la creació d'una assemblea ciutadana com a mecanisme per abordar la crisi climàtica i per a consensuar i fixar mesures en el procés de presa de decisions.

6.5. Insta el Govern a participar, com Nova Zelanda, Escòcia i Islàndia, per exemple, en qualsevol xarxa o coordinació internacional de països que promoguin l'Economia del Benestar.

7. Sobre l'acompanyament en la transició, el Parlament de Catalunya:

7.1. Insta el Govern a treballar per identificar i acompanyar els sectors de l'economia que han de fer una transició, sigui per a adaptar-se a les noves condicions derivades del canvi climàtic, sigui per transformar-se en activitats de baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH), en un marc general d'aposta per l'economia circular i de creació de llocs de treball verds.

7.2. Insta el Govern a adoptar les mesures encaminades a reduir la vulnerabilitat d'aquells sectors socials més sensibles als impactes del canvi climàtic i a aquells altres als quals aquesta transició pot afectar en major grau.

6.4. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (reg. 86767)

Proposta de conclusions de la Comissió de l'Emergència Climàtica

1. El canvi climàtic és un fenomen global, de conseqüències catastròfiques, amb consens ampli per la comunitat científica, pel nostre model de vida.

2. Les emissions de gasos d'efecte hivernacle no han deixat d'augmentar. No hi ha dubtes raonables sobre l'augment dels gasos a l'atmosfera a causa de l'activitat humana. El CO2 que s'emet com a conseqüència de l'ús dels combustibles fòssils és un del gas d'efecte hivernacle que més modifica les condicions de l'atmosfera.

3. Catalunya no és aliena al canvi climàtic i els seus efectes.

4. Catalunya no pot ser un territori desconnectat dels altres països i regions en la problemàtica del canvi climàtic, especialment de la península Ibèrica i de la conca de la Mediterrània occidental.

5. És necessari disposar d'un full de ruta alineat amb els objectius climàtics establerts a Catalunya.

6. Les polítiques sectorials fixades a la Llei de Canvi Climàtic i que en bona part han de quedar recollides en els pressupostos de carboni, que seran aprovats pel Parlament de Catalunya, són els mecanismes de planificació i posterior seguiment de les polítiques climàtiques.

7. Anem amb retard en la presentació dels pressupostos de carboni, pels dos propers quinquennis. El Parlament de Catalunya considera prioritari que el govern presenti els pressupostos de carboni al Parlament, pel seu debat i aprovació.

8. El Parlament de Catalunya considera que els pressupostos de carboni hauran de preveure quina part de les emissions corresponen als sectors coberts per un comerç de drets d'emissions i quina part correspon a emissions de sectors no coberts per aquest sistema.

9. El Parlament de Catalunya constata els retards en el desplegament d'energies renovables a Catalunya.

10. El Parlament de Catalunya constata el retard amb l'elaboració de la Llei de fiscalitat sobre emissions de gasos d'efecte hivernacle i la seva presentació al Parlament per llur aprovació.

11. El Parlament de Catalunya considera que l'Estratègia catalana d'economia circular i d'eco-disseny ha d'instaurar polítiques mesurables en els diferents cercles productius.

6.5. Propostes de conclusions presentades pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 86781)

Proposta de conclusions de la Comissió de l'Emergència Climàtica

Introducció

1. Atès el context de final de la XIIena Legislatura la Comissió de Seguiment de l'Emergència climàtica només s'ha pogut reunir 4 vegades: per la seva creació, per aprovar un minso pla de treball, per substanciar 5 compareixences i per debatre i aprovar-ne l'informe.

2. Aquest fet fa que, evidentment, aquestes conclusions siguin fruit d'un treball de mínims que entenem que ha de ser la llavor per a reprendre els treballs de la comissió a la propera legislatura.

3. L'explotació dels recursos naturals per part del capitalisme i la priorització dels beneficis individuals davant dels col·lectius ens han portat a l'actual crisis socioambiental. Els tocs d'alerta pel que fa al creixement econòmic il·limitat se succeeixen des de fa més de cinc dècades, sense que els governs hagin pres decisions polítiques contundents per revertir la situació.

4. L'informe Meadows (1972) del Club de Roma, predeia que el creixement econòmic no podia continuar indefinidament a causa de la disponibilitat limitada dels recursos naturals, concretament del petroli. Nombroses són les organitzacions i els activistes - molts d'ells assassinats - que han denunciat de forma continuada l'imperialisme com una de les causes de la destrucció de la natura, en una crisi global del sistema que accentua les diferències entre països i entre classes socials.

5. A nivell internacional, l'informe Brundtland (1987) i la Cimera de Río (1992) esdevenen un primer intent, insuficient, per establir les bases d'un desenvolupament sostenible que aturi el canvi climàtic i la depredació dels recursos naturals. Dècades després, però, la comunitat internacional no només ha estat incapaç d'establir objectius i mecanismes vinculants de reducció de les emissions, sinó que no ha canviat el model de desenvolupament basat en un creixement il·limitat a expenses de la natura. Es tracta d'un model esgotat amb greus conseqüències sobre la salut de les persones i els ecosistemes.

6. Si bé la Unió Europea ha escenificat la seva voluntat de lluitar contra la crisi climàtica amb els acords de Kyoto (1997) i Paris (2015), la realitat és que els acords marc es desdibuixen i prorroguen contínuament, no són vinculants i queden en mans de la bona voluntat dels Estats, que rarament desenvolupament polítiques efectives per fer front a la crisi global. Les polítiques de gestió de l'aigua, els residus o la planificació territorial no han vist

desenvolupades polítiques europees que facin front als problemes de forma radical i compromesa.

7. L'Estat espanyol tampoc ha desenvolupat cap tipus de política ambiental més enllà d'algunes declaracions de principis. Acumula sancions internacionals per incompliment dels objectius i terminis fixats en diversos àmbits i continua apostant per un model urbanístic depredador de territoris i recursos. Mentre els fenòmens climàtics extrems es fan cada cop més habituals, els debats sobre el model de desenvolupament s'encallen a l'hora de tocar els privilegis i els beneficis d'una minoria.

8. Pel que fa als Països Catalans la tendència no és diferent. Si bé hi ha hagut algunes fites importants, com l'aprovació de la llei de canvi climàtic a Catalunya o la llei de de residus a les Illes Balears, les polítiques públiques ambientals destaquen per la seva manca de profunditat per provocar uns canvis tan necessaris com urgents per tal de posar la vida al centre. La dependència d'un model turístic gens sostenible, depredador de territoris i paisatges, gran consumidor de recursos, generador de residus i del que es deriva una precarietat laboral, l'expulsió de veïnes de molts barris i la desaparició del món rural, impedeix la transició cap a un model alternatiu.

9. L'economia capitalista passa per davant sempre, amb una preocupant absència de visió global i una gestió a pedaços que respon a les demandes dels grans grups de poder. La crisis econòmica també és social i ambiental. L'economia i la política van en contra les bases materials que sustenten la vida.

10. Sense alterar les lleis fonamentals del capital, introduint només regulacions o contrapesos al mercat, no podem resoldre els problemes socials, econòmics i ecològics de la humanitat. Un futur verd només es construeix anant a l'arrel dels problemes, sense més excuses ni dilacions.

Conclusions

11. Sobre la legislació catalana per tal de detectar i modificar aquella normativa vigent, que dificulti i/o entorpeixi la lluita contra el canvi climàtic.

12. La Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic va ser una llei pionera que segons el Moviment per la Justícia Climàtica que agrupa una seixantena d'entitats ecologistes situava Catalunya «en el bon camí».

13. El Tribunal Constitucional va intervenir la sobirania del Parlament de Catalunya declarant inconstitucionals una quinzena d'articles a la llei que el govern de Mariano Rajoy va recórrer, com marcar objectius d'emissions o la prohibició del fracking. Impedint d'aquesta manera una lluita efectiva i sobirana contra l'emergència climàtica.

14. Actualment el govern de la Generalitat no ha desplegat les bases legal i reglamentaries per protegir el clima a Catalunya contemplades en la llei 16/2017. Aquests són alguns dels aspectes més rellevants de la llei i l'estat de la qüestió:

15. a) Pressupostos de carboni: sense finançament ni mesures.

16. b) Impostos: un d'ajornat i dos encara per desplegar. La Llei estableix la creació de tres impostos. Només se n'ha posat en marxa un, el que grava les emissions de CO^2 dels vehicles. Actualment a conseqüència de la crisi de la COVID-19 aquest impost està ajornat. S'ha incomplert la data límit (2019) per desplegar els impostos dirigits a les activitats econòmiques i als grans vaixells.

17. c) Marc estratègic: pendent d'aprovar. El marc estratègic de mitigació hauria d'establir els objectius de reducció d'emissions i les mesures per arribar-hi cada 5 anys. El marc estratègic s'hauria d'haver aprovat abans del març de 2019, el Govern, segons la llei, hauria d'haver aprovat el Marc i informat al Parlament sobre el seu compliment però no s'ha fet.

18. d) Petjada de carboni: encara sense reglament. La llei preveu que tots els productes han de mostrar en l'etiquetatge quina petjada de carboni han generat i que la seva aplicació hauria de ser abans del 2021 i durant el 2020 en el cas dels materials per a la construcció. No s'ha impulsat ni aprovat el reglament.

19. e) Taula Social: en fase de consulta pública. Segons la Llei, s'hauria d'haver creat abans del 2018. La proposta de membres que ha fet el Govern ha rebut dures crítiques per part de les entitats ambientalistes ja que inclou representats dels poders econòmics amb evidents conflictes d'interessos.

20. f) Energies renovables: només se'n consumeix un 8,5%. La Llei marca que l'any 2030 la meitat de l'energia consumida hauria de ser renovable. No s'ha complert l'objectiu pel 2020 d'arribar a un 20% de consum d'energia renovable.

Tot i que al novembre del 2019 es va aprovar el Decret llei 16/2019 de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables. Ha rebut una oposició frontal de molts col·lectius locals de ja que el model impulsat pel Govern entra en contradicció amb la necessitat de preservar la capacitat agrícola o la biodiversitat. Ja que és un model que potencia la concentració d'aerogeneradors gegants en mans de corporacions privades i en perjudici del territori i la seva gent. Les principals associacions ecologistes i de defensa ambiental del territori consideren que el Decret Llei 16/2019 incompleix les directives ambientals europees i és un obstacle pel canvi de model energètic a Catalunya.

21. g) Llei de residus: retard en l'aprovació. El Govern ha incomplert el termini de 2 anys per a la seva aprovació i el compromís del Conseller de Territori Damià Calvet d'aprovar-la durant la present legislatura.

En aquest sentit el Govern de la Generalitat està incomplint la Moció 159/XII de moratòria a nous projectes d'incineració de residus. Aprovada amb una amplia majoria que insta al Govern de la Generalitat a:

a) Establir, amb caràcter urgent, una moratòria per als nous projectes d'incineració de residus urbans i industrials, utilitzant l'instrument legislatiu que es consideri pertinent (un decret, la Llei de mesures fiscals i financeres que correspongui, la modificació de la planificació sectorial en matèria de residus, etc.).

b) Dictar la suspensió de qualsevol tramitació en curs fins que no s'aprovi la nova llei de prevenció de residus, que ha d'establir el procediment per a l'ordenació dels residus produïts a Catalunya d'acord amb els objectius de la Unió Europea en matèria de residus, els quals donen prevalença a la reducció, la reutilització i el reciclatge, en un marc d'economia circular.

c) Redactar, conjuntament amb tots els agents implicats, dins el termini d'un any des de l'aprovació de la nova llei de prevenció de residus, un pla de tancament i desmantellament de les incineradores existents.

22. h) Educació: entitats ecologistes remarquen que caldria afegir una assignatura climàtica a secundària per complir amb el què la llei estableix per a la sensibilització.

23. i) Infraestructures sense avaluacions ambientals, als tribunals: durant el 2019 el TSJC va aturar cautelarment l'ampliació de l'autopista C-32 a Lloret de Mar. El Govern va incomplir la Llei perquè no va avaluar prou l'impacte ambiental d'aquesta infraestructura. La Llei pot entrar en joc per la via judicial en altres grans infraestructures que preveuen expandir-se, com el port o l'aeroport de Barcelona. Així mateix, el departament de Territori ha impulsat i impulsa altres projectes nocius pel territori com previst al CRT Vilaseca-Salou o la reforma de l'Autòdrom Terramar.

24. Sobre les accions contra el canvi climàtic que la societat catalana és important destacar que el moviment ecologista al nostre país s'ha caracteritzat per l'oposició ferma a nombrosos projectes d'alt impacte socioambiental (nuclears, transvasaments, urbanitzacions, macroabocadors, parcs temàtics i un llarg etc.). El moviment ecologista català és referent en la desobediència civil no violenta com a eina de lluita i garantia de drets.

25. Moltes són les associacions, els grups i les plataformes en defensa de la terra que s'han generat al llarg del temps. Actualment però, veiem com una nova generació d'activistes lluita als carrers per la justícia climàtica, per la vida com a projecte polític i des d'una òptica anticapitalista, socialista i feminista.

26. El departament de Territori i Sostenibilitat s'ha mostrat especialment bel·ligerant amb els moviments socials de defensa del territori. Mostrant en més d'una ocasió un menyspreu preocupant cap a entitats i plataformes que és mostren contraris als projectes impulsats o als que dóna suport el Departament.

Recomanacions

El Parlament de Catalunya recomana:

1. Recuperar els treballs de la Comissió de Seguiment de l'Emergència Climàtica (CSEC) amb la major celeritat un cop comenci la XIIIena Legislatura.

2. Desplegar de forma efectiva la Llei 16/2017. Especialment amb la implantació de l'impost de CO^2 a totes les activitats econòmiques i als grans vaixells atès que es un instrument que serveix per enviar senyals als agents i també per a generar ingressos (mecanismes transició justa per ser regressius).

3. Derogar el decret llei 16/2019, iniciar un procés legislatiu complert que repensi una estratègia de país consensuada entre els diferents agents afectats.

4. Incloure una assignatura sobre emergència climàtica als currículums de primària i secundària.

5. Sobre la Comissió d'Experts sobre el Canvi Climàtic en el context de l'elaboració dels pressupostos de Carboni i les avaluacions regulars sobre el grau de compliment d'aquests constatem les següents qüestions:

6. Cal disposar de l'inventari d'emissions pròpies i d'un model que permeti fer projeccions rigoroses.

7. Cal d'estimar la capacitat dels embornals, per entendre quin es el seu paper en l'objectiu de neutralitat de carboni, i com introduir-ho als inventaris oficials

8. Ajustar ambició 2030, si escau, en línia amb el nou objectiu UE pendent d'aprovació (del 40 al 55 % de disminució de GEH).

9. Sobirania energètica: transició cap a un model energètic renovable, popular i descentralitzat. Recuperar la gestió pública de la producció i distribució d'energia, garantir-ne l'accés i paralitzar grans projectes d'infraestructures energètiques.

10. Biodiversitat: garantir la preservació del conjunt d'ecosistemes i espècies. Ampliar la xarxa d'espais protegits i de corredors ecològics, recuperar ecosistemes degradats i crear un bancs de llavors d'espècies resilients.

11. Aigua: apostar per una gestió pública de l'aigua. Municipalització i gestió integral i ecosistèmica del cicle de l'aigua, restaurar els ecosistemes fluvials, garantir el cabal ecològic dels rius i aturar transvasaments entre conques.

12. Mobilitat: transport públic, col·lectiu i no contaminant. Aturar les ampliacions i noves autopistes, implementar una xarxa de transport públic municipal i interterritorial de qualitat, reduir les tarifes i fomentar l'ús de la bicicleta.

13. Sobirania alimentària: treballar per un model agropecuari ecològic i de proximitat. Reforçar les xarxes locals de distribució d'aliments i de consum ecològic, preservar l'agrobiodiversitat, abolir els transgènics.

14. Residu zero: Aprovar la llei de Residu zero en el termini d'un any. Municipalitzar la gestió de residus, implementar la recollida porta a porta i sistemes de dipòsit, devolució i retorn i clausurar les plantes d'incineració de residus. Gravar amb impostos les empreses que generin més residus.

15. Decreixement turístic: impulsar un Pla per revertir els efectes de l'explotació turística en el territori, sobre tot en les zones més afectades (litoral i muntanya). Un Pla per revertir els efectes de l'explotació turística en el medi ambient, regulant l'accessibilitat al port, aeroport i a les conurbacions urbanes (fonamentalment la ciutat de Barcelona) i un pla de decreixement d'aquestes infraestructures i limitació i suspensió de places turístiques.

16. Al departament de Territori i Sostenibilitat i especialment al seu conseller, Damià Calvet, que escolti i treballi al costat dels moviments socials ecologistes des del reconeixement a la seva important tasca sense menystenir els seus posicionaments.

6.6. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem (reg. 87219)

A la Mesa del Parlament

Lucas Silvano Ferro Solé, diputat, Susanna Segovia Sánchez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 66.3 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de conclusions següent, subsegüent al treball efectuat per la Comissió de l'Emergència Climàtica.

Proposta de conclusions de la comissió de l'emergència climàtica

1. Introducció

L'emergència climàtica és el principal repte, de present i de futur que té la humanitat en l'actualitat. El món que en surti de la pandèmia de la Covid-19 es trobarà, novament, amb el repte de la crisi climàtica. De les polítiques de mitigació del canvi climàtic i d'adaptació en dependrà el futur del planeta i de les properes generacions.

La crisi climàtica provoca un efecte multiplicador sobre les contradiccions i problemes inherents a l'actual sistema econòmic: les desigualtats entre classes socials i entre els països rics i els empobrits, la pèrdua de biodiversitat per la desaparició de nombroses espècies. Segons un informe d'Intermón Oxfam (2015) el 50% de la població del món genera el 10% de les emissions, i el 10% més ric és responsable del 50% de les emissions.

L'evidència científica no deixa lloc a cap dubte, el canvi climàtic no és cap fenomen natural, és conseqüència de l'acció humana, de dècades d'emissions de gasos d'efecte hivernacles que estan provocant, de forma vertiginosa, un increment de les temperatures de l'atmosfera i dels oceans amb una velocitat com mai desconeguda a la història del planeta. Segons una de les compareixents, Manola Brunet, els darrers 60 anys s'ha verificat un increment de quasi bé 1 ºC, mentre que durant el període d'escalfament natural de l'Holocé (20.000 anys) es va trigar, en els casos d'escalfament més ràpid, més d'un mil·lenni en incrementarse la temperatura al mateix nivell.

Com ens va recordar Extinction Rebellion l'IPCC va presentar un informe en 2018 en què concloïa que s'ha d'evitar superar els 1'5ºC perquè els efectes poden ser catastròfics, imprevisibles i difícilment reversibles. Aquest increment de la temperatura es podria assolir el 2030.

La crisi climàtica és conseqüència de la contradicció entre capital i natura, entre un model econòmic globalitzat amb una matriu energètica basada en els combustibles fòssils i en l'explotació i en el consum i malbaratament dels recursos naturals fins al seu esgotament. Un model insostenible que posa en risc la vida humana i els ecosistemes. No és una qüestió tecnològica, no es tracta només de canviar unes tecnologies obsoletes per unes altres de netes, sinó de canviar el model econòmic i social que està en l'origen de la crisi climàtica. Per això es tant gran la resistència al canvi de les elits que s'estan beneficiant de l'actual model.

No estem parlant d'un futur més o menys llunyà o de com afectarà les futures generacions, sinó del present i com ens està afectant ara mateix. S'està produint un increment dels fenòmens meteorològics extrems, que provoquen ingents costos materials i de vides humanes; una major recurrència i intensitat de les onades de calor i de les sequeres amb la desforestació, els incendis descontrolats, i la pèrdua de conreus; l'increment de l'evaporació i la reducció dels recursos hídrics, el desglaç de l'Àrtic i de Groenlàndia que provoquen l'increment del nivell del mar amb risc d'inundacions i de desaparició de les zones costaneres i dels deltes; la destrucció d'ecosistemes i la desaparició de milers d'espècies. Aquests fenòmens ja estan provocant el desplaçament de milions de persones i pèrdues econòmiques enormes.

La humanitat ha de transitar d'un model basat en els combustibles fòssils, el consumisme sense fre, en els països mes rics, el malbaratament de recursos superant la capacitat del planeta a un model socioecològic amb una base energètica menys intensiva i totalment renovable, amb una reducció del consum de recursos naturals i fer-ho de forma socialment justa i democràtica.

El temps per reduir l'impacte de la crisi climàtica i els seus efectes s'està esgotant, ja fa cinc anys de l'Acord de París i els canvis no s'estan produint ni amb la profunditat ni amb la velocitat necessària. Els objectius establerts per la Unió Europea de reducció d'emissions d'emissions en un 40% el 2030, malgrat que són poc ambiciosos també estan lluny de poder-se complir amb les actuals polítiques.

L'increment de la temperatura global està arribant a l'1'1ºC-1'2ºC en relació a l'era preindustrial, hi ha risc que arribem als límits de temperatura establerts a l'Acord de París per a finals de segle, el 2030. De continuar aquest ritme es podria arribar als 3ºC-3'5º en 2100, amb conseqüències catastròfiques.

2. Conclusió

Sobre l'acció del Govern en relació a l'emergència climàtica

Catalunya es troba situada en una zona, la mediterrània occidental que pot patir de forma greu les conseqüències de la crisi climàtica. En aquesta àrea es calcula que ja s'ha assolit una increment de la temperatura d'1'4ºC, superior a la mitjana mundial.

Som un país amb una gran dependència dels combustibles fòssils i de l'energia nuclear que acumula un enorme retard en la transició ecològica, malgrat l'aprovació de la Llei 16/2017 d'1 d'agost del canvi climàtic, el Pacte Nacional per a la Transició Energètica (2017), la declaració Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem

Model: 260 Proposta de conclusions subsegüents al treball efectuat per la Comissió d'Estudi d'emergència climàtica aprovada pel Govern i el Decret llei 16/2019 de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls de les energies renovables i la Moció 103/XII del Parlament sobre l'acció dels departaments davant l'emergència climàtica.

El Parlament de Catalunya, el Govern i el conjunt de la societat catalana han de prendre una decisió: si volem ser un país capdavanter en la lluita contra la crisi climàtica o si només ens quedem en la retòrica de l'acció climàtica i de la sobirania energètica i ens conformem en intentar aproximar-nos al compliment dels objectius europeus, confiant que l'acció d'altres regions europees o comunitats de l'Estat assoliran majors objectius de penetració de renovables i de descarbonització.

Els països que quedin enrere de la transició ecològica i del canvi de model energètic també seran els països menys competitius econòmicament, amb menys capacitat de crear ocupació i pitjor qualitat de vida.

Segons la llei catalana de canvi climàtic: Les mesures que s'adoptin en matèria d'energia han d'anar encaminades a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat, descarbonitzat, neutre en emissions de gasos amb efecte hivernacle, que redueix la vulnerabilitat del sistema energètic català i garanteixi el dret a l'accés a l'energia com a bé comú.

Per 2030 els objectius, segons la llei de canvi climàtic, són: reducció de gasos amb efecte hivernacle (respecte 1990), del 40% i penetració d'energies renovables en el sistema elèctrica del 50%.

Estem molt lluny d'aquests objectius i més si tenim en compte l'objectiu de tancar les nuclears i d'electrificar la mobilitat, la indústria o els equipaments de les llars.

Els propers anys Catalunya ha de realitzar una profunda transformació dels seu model econòmic, industrial, agrícola i territorial si no es vol quedar fora de la transició ecològica.

La llei de canvi climàtic no s'ha desplegat i el seu compliment acumula un gran retard:

a) El Govern no ha presentat al Parlament els objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte hivernacle i dels contaminants de l'aire.

b) No s'han aprovat els pressupostos del carboni, una eina essencial de planificació general i sectorial per la reducció de les emissions establertes en la llei de canvi climàtic. S'estableixen per un període de cinc anys i s'han d'aprovar amb una antelació de deu anys. Cal constatar que el Grup d'Expertes no ha comptat amb els mitjans humans i materials necessaris per fer-ho.

c) No s'ha aprovat el Marc Estratègic de mitigació del canvi climàtic, a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic i amb la participació dels ens locals i els altres actors implicats.

d) Retard en el desenvolupament de la fiscalitat verda. Darrerament s'ha tornat a ajornar el desplegament de l'impost que grava el CO2 dels vehicles i no s'han aprovat l'impost sobre les activitats econòmiques que generen GEI i l'impost sobre emissions portuàries de grans vaixells, la recaptació dels quals ha d'anar al Fons Climàtic i al Fons de Protecció de l'Ambient Atmosfèric.

e) No s'ha aprovat el reglament per calcular la petjada de carboni dels productes i de les condicions que ha d'acomplir l'etiquetatge.

f) Taula social del canvi climàtic. No s'ha aprovat. Correspon a la Taula la formulació de propostes d'actuació en matèria de polítiques climàtiques i sobre la planificació, marcs estratègics i pressupostos del carboni. La proposta que en el seu moment va presentar el Govern marginava les entitats ecologistes en relació als sectors empresarials.

g) No s'ha presentat al Parlament la llei de transició energètica de Catalunya, que hauria d'establir els objectius, els instruments i els mecanismes de participació i planificació territorials i ambientals per assolir els objectius establerts en la llei de canvi climàtic.

h) No s'ha presentat al Parlament la nova llei de residus, que porta anys de retard. Catalunya tampoc assolirà els objectius de reducció de residus i de recollida selectiva.

i) Tampoc s'ha avançat en altres camps com la mobilitat sostenible, la rehabilitació energètica d'habitatges o la transformació de l'agricultura i la ramaderia.

j) Pel que fa al Pacte Nacional per la Indústria les mesures menys desenvolupades han estat precisament les lligades a la transició energètica, la digitalització i l'economia circular.

L'acció climàtica i la transició ecològica no estan en el centre de l'acció del Govern. Els instruments de governança: la comissió interdepartamental o l'Oficina del Canvi Climàtic (que només compta amb 10 efectius de personal) es queden molt curts per fer front al repte de l'emergència climàtica.

En definitiva, la manca d'acció climàtica del Govern posa en evidència que no hi ha ni ambició, ni polítiques clares i decidides ni lideratge polític.

Malgrat la declaració oficial d'emergència climàtica a Catalunya continuen apareixent projectes problemàtics amb el medi ambient, afavorits pel propi Govern:

a) Projectes com el BCN World, un projecte que es pretén instal·lar en una zona on ja existeix una alta explotació del territori i que a més suposaria grans impactes medi ambientals, principalment sobre el proveïment d'aigua, consum d'energia, afectació sobre el medi natural i ocupació del litoral amb un desenvolupament urbanístic depredador i injustificable per la seva magnitud.

b) Projecte del autòdrom de Terramar, situat entre Sitges i Sant Pere de Ribes, amb la utilització de més de 600.000 m² de sòl, la creació de complexos hotelers i aparcaments per a 3.200 cotxes en el que ara és una zona verda (una part de la qual, està inclosa en la Xarxa Natura 2000).

c) Projecte d'ampliació de la C-32 entre Tordera (Maresme) i Lloret de Mar (Selva). Aquest projecte podria acabar amb 50 hectàrees de vegetació, entorn a més de 60.000 arbres. Un lloc molt muntanyenc que té un gran valor ecològic, compost per rieres, arbres i una gran biodiversitat d'espècies.

d) Projecte d'autopista Costa Brava que es vol promoure amb la variant de Torroella de Montgrí (C-31). Un projecte que no serà una solució real als problemes de mobilitat de la zona del Empordanet. A més, que aquest nou vial i viaducte sobre el riu Ter que proposa el projecte, en qualsevol de les dues alternatives estudiades, suposaria una afectació negativa directa i irreversible sobre la capacitat productiva de terrenys agrícoles d'alt valor agronòmic en la plana del Baix Ter, ja que no estan pensada per a la mobilitat amb maquinària agrícola.

e) Projecte de desmantellament de la línia PortAventura-Salou-Cambrils. Un projecte incongruent davant l'emergència climàtica, coneixent la seva alta demanda i electrificació alimentada amb energia certificada d'origen renovable, fent que els més de 675.000 viatgers anuals prenguin com a alternativa el transport per carretera.

3. Recomanacions

Per impulsar una política coherent i ambiciosa en matèria de crisi climàtica i transició ecològica.

3.1. Emergència climàtica

És imprescindible que el Govern de la Generalitat disposi d'una estratègia ambiciosa i valenta, coherent amb els objectius europeus i els establerts en l'àmbit de l'Estat, per impulsar la descarbonització de l'economia, amb l'objectiu d'assolir la neutralitat d'emissions i un model 100% renovables el 2050.

L'acció climàtica ha d'estar en el centre de les polítiques públiques de forma transversal:

a) Donar compliment a la llei de canvi climàtic: aprovació dels pressupostos de carboni, de l'estratègia de mitigació, de l'etiquetatge de la petjada de carboni en els productes, entre altres.

b) Enfortir el lideratge climàtic al Govern amb una vicepresidència de transició ecològica que coordini els departaments econòmics i amb dimensió territorial i ambiental del Govern. Les actuacions del Govern, com els pressupostos, han de comptar amb una memòria climàtica.

c) Participació social: aprovar la Taula Social del Canvi Climàtic, garantint una ampla participació de la societat civil.

d) Impulsar una gran debat social per implicar la ciutadania en l'acció climàtica i perquè el conjunt de la societat prengui consciència i s'impliqui en la gran transformació que suposa la transició ecològica.

e) Impulsar les Assemblees Ciutadanes pel Clima, per garantir una efectiva participació participació ciutadana, com ja ho fan a Suècia, França, Irlanda o Regne Unit, seguint les recomanacions de l'ONU.

3.2. Fiscalitat verda

a) La posada en marxa de l'impost de vehicles de tracció mecànica, que va quedar paralitzat per el Decret llei 33/2020.

b) Donar compliment a la lletra a) del punt 1 de l'article 39, de la llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, sobre el impost sobre els activitats econòmiques que generin gasos amb efecte d'hivernacle.

c) Donar compliment a la lletra b) del punt 1 de l'article 39, de la llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, sobre el impost sobre els emissions portuàries de grans vaixells.

3.3. Energia

Cal un nou model energètic 100% renovable, distribuït i democràtic. No es tracta només de canviar les tecnologies fòssils per les energies netes sinó d'acabar amb el poder dels oligopolis energètics, de guanyar en sobirania energètica fent protagonista a la ciutadania (ciutadania, petita i mitjana empresa cooperatives, municipis...que han de ser els actors del canvi).

És imprescindible aprovar la llei de transició energètica de Catalunya. Entre altres qüestions cal:

a) Eliminar els obstacles que encara dificulten l'autoconsum, especialment l'autoconsum compartit, malgrat els avenços que s'han realitzat els darrers anys. Pla de teulades solars, fomentant de l'autoconsum, afavorint amb ajuts i subvencions els sectors amb menys poder adquisitiu.

b) Un pla de promoció de les comunitats energètiques per impulsar la participació ciutadana, de les petites empreses i de les administracions locals, amb l'objectiu de la generació i el consum d'energia renovable o la prestació de serveis d'eficiència energètica.

c) Impulsar un Pla català per a la transició energètica justa amb la participació de les administracions locals i els actors socials més representatius de cada territori, promovent acords de transició justa, els mecanismes d'ordenació territorial, la implantació de sistemes de producció energètica renovable en zones industrials i infraestructures, entre altres.

d) Aquest Pla català per a la transició energètica justa ha de concertar en el territori el canvi de model energètic i els seus efectes, incloent l'avaluació i els plans de reconversió per als treballadors i treballadores de les indústries energètiques obsoletes, com la nuclear; un sistema de valoració de l'impacte territorial dels projectes basat en criteris tècnics, econòmics, ambientals i socials i un Fons Públic de Finançament amb assignacions anuals.

e) Realitzar les actuacions necessàries per garantir que els projectes energètics s'obren a la participació ciutadana, especialment dels territoris amb implantació de plantes energètiques.

f) L'ICAEN s'ha de transformar en l'Agència de l'Energia de Catalunya.

g) Una nova llei de barris per impulsar un ambiciós pla de renovació urbana, rehabilitació energètica, mobilitat sostenible, inclusió social i acció comunitària. Cal impulsar la transició ecològica als barris més vulnerables i la construcció de habitatges amb consum energètic quasi nul.

h) Promoure el lideratge del sector públic facilitant la creació d'operadors públics locals.

i) Realitzar les actuacions necessàries per garantir que les explotacions hidroelèctriques, quan s'exhaureixi el període de la concessió, passin al sector públic i puguin ser gestionades amb la participació dels ens locals.

3. 4 Indústria.

La indústria és amb diferència, el principal consumidor d'energia primària de Catalunya (el 55% del consum total). En pes sobre el Valor Afegit Brut de la indústria (VAB industrial) és del 8%. Ens trobem davant d'un repte industrial i nacional que necessita el desplegament de polítiques d'augment de la eficiència energètica, d'estalvi energètic i de reducció d'emissions.

L'estratègia de reindustrialització i de transformació del model productiu cal construir-la sobre els objectius de reducció d'emissions i d'augment de l'eficiència energètica. Per complir amb els objectius considerem essencials les següents mesures:

1. Promoció de l'eficiència energètica i l'ús d'energies renovables en l'àmbit del transport de mercaderies: Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem

a) Desplegament del Corredor Mediterrani com a infraestructura central tant per l'estratègia de reindustrialització de Catalunya com per a la reducció d'emissions en l'àmbit del transport de mercaderies.

b) Implementació d'un nou Pla estratègic per al desenvolupament d'infraestructures de recàrrega per al vehicle elèctric a Catalunya.

2. Desenvolupar el Pacte Nacional per a la Transició energètica en el sí de la industria:

a) Desplegar el Pla d'Acció d'Eficiència Energètica industrial per planificar la transformació i substitució de processos industrials i tecnològics sobre les bases de l'eficiència energètica i l'ús d'energies renovables.

b) Promoure l'eficiència energètica en polígons industrials per avançar a un model d'impacte nul.

c) Creació de una plataforma e-commerce de proximitat al servei del petit comerç de Catalunya.

3.5 Infraestructures.

a) Paralitzar els projectes relacionats amb la creació de noves carreteres, amb la finalitat de tenir un compromís de zero quilòmetres de noves carreteres en context d'emergència climàtica.

b) Abandonar els projectes urbanístics i d'infraestructures viàries allunyats de conservació del medi ambient i la biodiversitat, com és el BCN World, la extensió de la C-32, Autopista de la Costa Brava, amb la variant de la C-31 a Torrella o el desmantellament de la Línia Cambrils-Tarragona de Tren.

3. 6 Mobilitat sostenible.

Considerar el ferrocarril com la principal actuació de les estratègies de vehicle elèctric i de transports amb emissions zero i inclusiva a Catalunya. Fixar com a objectiu la duplicació de la demanda ferroviària d'aquí al 2030. Dels actuals 660 milions de viatgers al 2019 a 1.350 milions l'any 2030:

a) Incrementar les inversions en transport públic, prioritzar el tramvia, la xarxa d'autobusos interurbana i promoure la seva electrificació.

b) Impulsar la mobilitat sostenible amb el desplegament de la llei de finançament del transport públic, l'estratègia catalana de la bicicleta i promoure

plans de desplaçament d'empresa i un sistema de vinyeta amb criteris territorials i de sostenibilitat.

3. 7 Gestió dels recursos naturals, hídrics i del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya.

L'impacte de les transformacions econòmiques sobre el medi natural té, a banda de l'increment de temperatura global, conseqüències directes sobre els ecosistemes de Catalunya i els sectors de l'economia que en depenen directament.

El canvi climàtic accentua aquests impactes i els reptes de desplegar una estratègia integral de preservació dels recursos i el patrimoni natural de Catalunya.

Dos impactes centrals alhora de pensar una estratègia climàtica ambiciosa son: Els canvis en el règim hídric de Catalunya -accentuació de la torrencialitat i de l'estrès hídric-i la pèrdua de biodiversitat i ecodiversitat de Catalunya -sisè període geològic d'extincions massives-.

Des d'aquesta perspectiva proposem les actuacions següents:

1. Impulsar una legislació en matèria de gestió de recursos que reconstrueixi la jerarquia europea i actualitzi la normativa vigent. Al inici de la següent legislatura cal impulsar una nova llei de recursos que incorpori, com a mínim els següents elements en la estratègia de reducció de residus:

a) El desplegament del Sistema de Depòsit, Devolució i Retorn (SDDR) a Catalunya.

b) La prohibició dels envasos d'un sol ús (exceptuant l'ús sanitari).

c) El desplegament d'una estratègia de residu zero per a Catalunya.

d) El desplegament d'estratègies d'economia circular i simbiosi industrial per garantir el aprofitament de recursos.

e) El desplegament d'una nova fiscalitat sobre els residus centrada en la responsabilitat ampliada del productor i en l'impuls de productes que minimitzin l'ús de recursos en el cicle de vida dels productes.

f) El desplegament de sistemes de recollida selectiva de recursos que augmentin el reciclatge (porta a porta).

2. Els canvis en el règim pluvial de Catalunya -menys pluges i més torrencialitat-i els impactes sobre els ecosistemes fluvials exigeixen una resposta institucional que garanteixi l'accés a l'aigua com a dret humà universal alhora que preserva la qualitat del conjunt del cicle de aigua.

En aquest sentit presentem les recomanacions següents:

a) Desplegar una estratègia integral per a recuperar la gestió pública de l'aigua.

b) Transformar l'Agència Catalana de l'Aigua en una Agència de Recursos Hídrics amb capacitat rectora sobre la planificació del cicle de l'aigua i l'adaptació a les mesures d'estalvi, eficiència i conservació necessàries.

3. Catalunya és un territori d'alta biodiversitat i ecodiversitat. La responsabilitat sobre el Patrimoni Natural és tant un compromís amb les futures generacions com un compromís global en la preservació d'espècies i biomes endèmics de Catalunya.

Davant la continuada i accelerada pèrdua de biodiversitat i la degradació dels ecosistemes de Catalunya -tant per efecte del canvi climàtic o de les intervencions públiques i privades-considerem les recomanacions següents:

a) Desplegar l'Agència de la Natura i la fiscalitat ambiental relacionada com a institució central amb capacitat rectora per a desplegar una estratègia de protecció del Patrimoni Natural i la Biodiversitat a Catalunya.

b) Desplegar una estratègia ambiciosa -amb la participació del territori-de preservació del Delta de l'Ebre.

c) Concertar una estratègia de preservació de la biodiversitat en espais agrícoles i silvícoles per adequar la seva gestió a la protecció de la biodiversitat i la connectivitat ambiental.

3. 8 Agricultura i alimentació.

Promoure una nova cultura alimentària, basada en el producte sa, de proximitat, de temporada, sostenible, els circuits alimentaris curts mitjançant la col·laboració público cooperativa-comunitària i a través de la compra pública.

7. Conclusions i recomanacions aprovades per la Comissió de l'Emergència Climàtica

1. Conclusions

1.1. Conclusions generals

1. El canvi climàtic és un fenomen mundial, i hi ha un ampli consens entre la comunitat científica que comporta conseqüències catastròfiques per al nostre model de vida.

2. Catalunya no és aliena al canvi climàtic i els seus efectes.

3. Catalunya no pot ésser un territori desconnectat dels altres països i regions, especialment de la península Ibèrica i de la conca de la Mediterrània Occidental, pel que fa a la problemàtica del canvi climàtic.

4. L'enorme repte d'afrontar el canvi climàtic requereix acció en tots els nivells de la societat, des de l'àmbit privat fins al productiu. Les institucions públiques han de facilitar i fomentar que els ciutadans i el teixit productiu siguin actius en l'acció climàtica.

5. Els governs d'alguns països han escoltat les demandes dels ciutadans posades sobre la taula pel moviment Extinction Rebellion[6], i han creat assemblees ciutadanes, representatives de tota la població, per a debatre i proposar mesures concretes per a reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle[7]. Entre els països que ho han fet hi ha Anglaterra (THREEGENERATIONSLEFT, 2019), França (IDDRI, 2019) i, més recentment, Escòcia (Scotland's Climate Assembly, n.d.).

6. La Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, és una llei pionera, que segons el Moviment per la Justícia Climàtica, que agrupa una seixantena d'entitats ecologistes, situa Catalunya en el «bon camí».

---

[6]. https://rebellion.earth

[7]. https://extinctionrebellion.uk/go-beyond-politics/citizens-assembly/

7. El Tribunal Constitucional va intervenir la sobirania del Parlament de Catalunya declarant inconstitucionals una quinzena d'articles a la Llei del canvi climàtic, contra la qual el Govern espanyol, presidit per Mariano Rajoy, va recórrer. Aquestes impugnacions afecten aspectes com marcar objectius d'emissions o prohibir la fractura hidràulica, cosa que impedeix una lluita efectiva i sobirana contra l'emergència climàtica.

8. Pel que fa a l'educació, les entitats ecologistes remarquen que s'hauria d'incloure una assignatura d'educació climàtica a secundària per a complir el que la Llei del canvi climàtic estableix respecte a la sensibilització.

9. Sobre les accions contra el canvi climàtic de la societat catalana, cal destacar que el moviment ecologista a Catalunya s'ha caracteritzat per l'oposició ferma a nombrosos projectes d'alt impacte socioambiental, com, entre d'altres, centrals nuclears, transvasaments, urbanitzacions, macroabocadors o parcs temàtics. El moviment ecologista català és un referent de la desobediència civil no violenta com a eina de lluita i garantia de drets. Al llarg del temps han sorgit moltes associacions, grups i plataformes en defensa del territori, i actualment una nova generació d'activistes lluita als carrers per la justícia climàtica i per la vida com a projecte polític des d'una òptica anticapitalista, socialista i feminista.

1.2. Gasos amb efecte d'hivernacle

1. Les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle no deixen d'augmentar; no hi ha cap dubte raonable que l'augment de gasos a l'atmosfera és conseqüència de l'activitat humana. El diòxid de carboni que s'emet per l'ús de combustibles fòssils és un dels gasos amb efecte d'hivernacle que més modifica les condicions de l'atmosfera.

2. El Parlament de Catalunya constata el retard en l'elaboració i la presentació de la llei de fiscalitat sobre les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Treballar per a identificar i acompanyar els sectors de l'economia que han de fer una transició per a adaptar-se a les noves condicions derivades del canvi climàtic o per a transformar-se a fi d'assolir un nivell baix d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, en un marc general d'aposta per l'economia circular i de creació de llocs de treball verds.

b) Adoptar les mesures necessàries per a reduir la vulnerabilitat dels sectors socials més sensibles als impactes del canvi climàtic i dels sectors a què la transició energètica pot afectar més.

4. El Govern, d'acord amb la Llei del canvi climàtic, hauria d'haver aprovat abans del març del 2019 el Marc estratègic de referència de mitigació, que ha d'establir els objectius de la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle cada cinc anys i les mesures per a assolir-los, i hauria d'haver informat el Parlament sobre el seu compliment.

1.3. Accions futures

1. És necessari disposar d'un full de ruta alineat amb els objectius climàtics establerts a Catalunya.

2. El Parlament de Catalunya considera:

a) Que l'Estratègia catalana d'ecodisseny, per a una economia circular i ecoinnovadora, ha d'instaurar polítiques mesurables en els diversos cercles productius.

b) Que el Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic requereix una dotació pressupostària suficient i immediata per a afrontar les seves tasques, tal com especifica el seu pla de treball, i poder així presentar els informes anuals al Parlament. El Comitè, creat per previsió de la Llei del canvi climàtic, ha d'elaborar, entre d'altres, la proposta dels pressupostos de carboni i fer-ne el seguiment i l'avaluació.

c) Que per a disposar d'instruments per a impulsar la transició energètica és necessària la transformació de l'Institut Català de l'Energia en l'Agència Catalana d'Energia.

3. El Parlament de Catalunya constata que el desplegament de la Llei del canvi climàtic ha estat insuficient, a causa, entre altres raons, dels efectes de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola i de la pandèmia de coronavirus, i insta el Govern a desplegar-la urgentment per a desenvolupar una economia sostenible, productiva i inclusiva i que aposti per poques o nul·les externalitats negatives ambientals i socials.

4. El Parlament de Catalunya es compromet a:

a) Resoldre el nomenament del setè membre del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic, que a dia d'avui encara no ha estat designat.

b) Vetllar perquè el proper Govern estableixi el 2021 els principis legislatius necessaris per a dur a terme la transició energètica de Catalunya, amb l'entrada al Parlament de la llei de transició energètica, que haurà de garantir l'eliminació definitiva dels combustibles fòssils i l'abandonament de l'energia nuclear i assolir un model distribuït sense els costos socials i ambientals associats al model energètic actual i sense els costos econòmics de la dependència exterior; un model, doncs, basat en una energia cent per cent renovable (Horitzó 2050, segons la Llei del canvi climàtic), desnuclearitzada i descarbonitzada i neutra en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, i un model sense vulnerabilitats i que garanteixi el dret a l'accés a l'energia com a bé comú, innovador, competitiu, descentralitzat i distribuït, de proximitat, participatiu, democràtic, saludable i socialment inclusiu, en el context d'un apoderament real de la ciutadania i d'un marc normatiu i impositiu favorable a la transició energètica. En definitiva, un model amb una energia cent per cent renovable, cent per cent democràtic i que aposti pel quilòmetre zero.

5. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Treballar les bases perquè, tal com estableix la Llei del canvi climàtic, la cambra tramiti la propera legislatura una nova llei d'agricultura sostenible i una llei de biodiversitat, patrimoni natural i connectivitat biològica per a aturar la preocupant pèrdua de biodiversitat, i també a elaborar noves estratègies de mobilitat sostenible basades en el transport públic, el vehicle compartit i d'emissió zero i modes de micromobilitat.

b) Vetllar per l'estudi, l'anàlisi i la consideració de totes les opcions de viabilitat de les energies o els vectors energètics renovables que no s'han desenvolupat a Catalunya, com ara, entre d'altres, l'hidrogen verd, l'energia eòlica flotant, la mareomotriu o la geotèrmica.

c) Treballar per a assolir totes les competències en energia per a garantir la sobirania energètica del país i de la ciutadania.

d) Demanar al Govern espanyol que reverteixi la titularitat pública de les concessions hidroelèctriques, ara en mans de l'Estat i de les grans companyies energètiques, i que les obri a la participació del territori.

e) Revisar la legislació catalana per a detectar i modificar la normativa que dificulta o entorpeix la lluita contra l'emergència climàtica, que afavoreix l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle o que dificulta el combat contra els efectes del canvi climàtic. Aquesta revisió ha de permetre també adoptar les mesures de simplificació administrativa necessàries per a eliminar els obstacles que poden posar en perill l'assoliment dels objectius en matèria de mitigació del canvi climàtic, d'adaptació a aquest canvi i de transició energètica.

f) Desenvolupar una estratègia legislativa que promogui un model econòmic que no comporti externalitats ambientals i socials negatives i que es basi en l'economia del bé comú.

g) Acompanyar els sectors productius a l'hora de fer la transició cap a un model econòmic neutre en gasos amb efecte d'hivernacle, i al mateix temps a vetllar perquè amb la reconversió no es perdin llocs de treball i, si és possible, se'n creïn de nous.

h) Continuar fent cimeres i jornades contra l'emergència climàtica que garanteixin la participació de les administracions, les entitats i els ciutadans per a assolir una major conscienciació i participació ciutadana.

i) Impulsar els instruments necessaris per a crear una assemblea ciutadana com a mecanisme per a abordar la crisi climàtica i consensuar i establir mesures en el procés de presa de decisions.

j) Participar, com ho fan els governs de Nova Zelanda, Escòcia o Islàndia, en les xarxes de països que promouen l'economia del benestar.

6. El Parlament de Catalunya torna a instar el Govern perquè després del Decret llei 16/2019, del 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, n'elabori un de complementari sobre la base d'una estratègia territorial per a la implantació d'instal·lacions d'energia renovable, fonamentalment eòlica i fotovoltaica, i que articuli la participació del territori, dels agents i dels experts per a fer una planificació i una ordenació que facilitin els projectes d'autoconsum, que concreti criteris amb relació al sòl no urbanitzable per les autoritzacions municipals, que impulsi una distribució descentralitzada i propera, amb equitat territorial per a corregir els desequilibris actuals, que garanteixi sempre la coresponsabilitat dels territoris, la cogovernança i la cooperació per a assolir el màxim nivell d'energia local, propera al punt de consum, i que plantegi models per a la contraprestació econòmica i social dels territoris més enllà dels impostos bàsics.

7. El Parlament de Catalunya reconeix la tasca de moviments ecologistes com Fridays for Future i d'altres, especialment juvenils, amb què els joves reclamen un futur sense la llosa que el canvi climàtic comportaria en llurs vides.

8. El Parlament de Catalunya remarca la importància de fer anualment un ple monogràfic sobre el canvi climàtic i els seus efectes a Catalunya i sobre les mesures de mitigació i adaptació que el Govern adopti, en especial les associades a la transició energètica.

9. El Govern no ha desplegat encara les bases legals i reglamentàries que estableix la Llei del canvi climàtic per a protegir el clima a Catalunya.

10. La Taula Social del Canvi Climàtic, en fase de consulta pública, s'hauria d'haver creat, d'acord amb la Llei del Canvi climàtic, abans del 2018. La proposta de membres que ha fet el Govern ha rebut dures crítiques per part de les entitats ambientalistes perquè inclou representats dels poders econòmics amb evidents conflictes d'interessos.

1.4. Carboni

1. Les polítiques sectorials que estableix la Llei del canvi climàtic, que en bona part han d'ésser recollides en els pressupostos de carboni, que haurà d'aprovar el Parlament, són els mecanismes de planificació i seguiment posterior de les polítiques climàtiques.

2. Els pressupostos de carboni són el mecanisme de planificació i seguiment per a integrar els objectius de la Llei del canvi climàtic a les polítiques sectorials, s'estableixen per períodes de cinc anys, els aprova el Parlament amb una antelació de deu i els proposa el Govern sobre la base de les recomanacions del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic havent-los presentat prèviament a la Taula Social del Canvi Climàtic.

3. Catalunya pateix un endarreriment en la presentació dels pressupostos de carboni per als dos propers quinquennis, de manera que el Parlament considera prioritari que el Govern els presenti per a debatre'ls i aprovar-los.

4. Els pressupostos de carboni, a més de la quantitat total d'emissions permeses per al conjunt de Catalunya, han d'indicar, segons la Llei del canvi climàtic, quina part correspon als sectors coberts per un sistema de comerç de drets d'emissió i quina a sectors no coberts per aquest sistema.

5. La Llei del canvi climàtic estableix que abans del 2021, i durant el 2020 en el cas dels materials per a la construcció, les etiquetes de tots els productes han de mostrar la petjada de carboni que han generat. El reglament corresponent no s'ha impulsat.

6. Sobre el Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic en el context de l'elaboració dels pressupostos de carboni i les avaluacions regulars sobre el grau de compliment d'aquests pressupostos:

La Llei del canvi climàtic estableix que el Govern ha de presentar al Parlament els objectius de la reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de contaminants de l'aire en els períodes de compliment que estableixin la Unió Europea i l'Organització Mundial de la Salut a fi que, si escau, els aprovi.

Sobre aquest punt, cal destacar que el Govern no ha presentat a data d'avui aquests objectius al Parlament.

L'article 32 de la Llei estableix que el Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic és un «òrgan col·legiat, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic i dotat d'autonomia funcional, que actua amb total independència de funcionament en l'acompliment de la seva tasca», i també que ha de presentar al Govern i al Parlament les propostes dels pressupostos de carboni per als diversos períodes i fer-ne el seguiment i l'avaluació per a arribar a la neutralitat d'emissions el 2050.

El 13 de juny de 2019 el Parlament va nomenar sis dels set membres del Comitè que estableix la Llei, i el setè resta pendent de nomenament.

El Comitè té com a secretaria tècnica l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, i no disposa ni de cap tipus d'assignació pressupostària directa per a dur a terme la tasca que té encomanada ni de cap dotació de recursos econòmics establerta per la Llei.

Segons el Comitè, les institucions s'han de marcar nous reptes:

- Necessitat de disposar d'un inventari d'emissions pròpies i d'un model que permeti fer projeccions rigoroses.

- Necessitat d'estimar la capacitat dels embornals i de pensar com introduir aquesta dada en els inventaris oficials.

- Ajustar l'ambició climàtica per al 2030 en línia amb el nou objectiu de la Unió Europea pendent d'aprovació (del 40% al 55 % de disminució de gasos amb efecte d'hivernacle).

- Clarificar els objectius de llarg termini.

- Avançar en la implantació de l'impost de diòxid de carboni, fent especial esment de la necessitat d'actuar globalment, i en especial des de la Unió Europea.

7. El maig del 2019 el Govern va declarar l'emergència climàtica, i el 26 de novembre va aprovar el Decret llei 16/2019 per a afrontar l'emergència climàtica i l'impuls de les energies renovables. Aquest decret disposa que «els pressupostos de carboni hauran d'incloure les contribucions de cada un dels sectors emissors, d'acord amb la comptabilitat dels inventaris d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de diòxid de carboni». Els terminis d'aprovació dels pressupostos de carboni es mantenen.

8. Per a elaborar cada pressupost de carboni cal tenir en compte, entre altres factors, el coneixement científic, els impactes sobre els diversos sectors i els potencials de reducció en cadascun, les circumstàncies econòmiques i socials, la competitivitat, la política energètica, els escenaris d'emissions i els nous tractats internacionals.

9. Els pressupostos han de permetre prendre consciència de la magnitud de les transformacions que requereix l'Acord de París i han d'ésser un indicatiu dels objectius que els diversos sectors han d'assolir i per a les polítiques de planificació.

10. Recarbonitzar els sòls i els sistemes naturals és una actuació clau per a potenciar els embornals de carboni, ja que l'agricultura contemporània extreu tots els minerals del sòl i mina la terra, perquè no repon el que s'ha tret. Les pràctiques agrícoles vigents raspen la pell de la terra i enverinen el sòl amb productes químics, de manera que els sòls es van empobrint.

11. El segrest del carboni que hi ha a l'atmosfera pot ajudar a recuperar la salut ecològica dels sòls, ja que llur activitat biològica permet fixar el carboni que les plantes absorbeixen.

1.5. Energies renovables

El Parlament de Catalunya constata el retard en el desplegament d'energies renovables a Catalunya.

1.6. Desfossilització de l'economia

1. Desfossilitzar l'economia vol dir deixar de cremar materials fòssils per a disposar de l'energia necessària per a les activitats quotidianes. Vol dir també

reduir la demanda d'energia minimitzant-ne el malbaratament en la generació i en l'ús i utilitzant molt eficientment la generada.

2. Això requereix posar les bases per a assolir al més aviat possible un sistema energètic net, eficient i amb fonts cent per cent renovables, a més de distribuït, abandonar la crema de materials fòssils per a disposar d'energia en tots els usos (elèctrics, tèrmics o motrius) i enfocar el necessari accés a les dades de cadascun dels usos a fi de tenir ple coneixement i plena capacitat d'acció en aquest punt.

3. Això solament serà possible amb la participació activa i directa de la ciutadania, a escala personal, familiar, de barri, de poble, de municipi i comarca, i amb la implicació de tot el teixit productiu.

4. Les administracions catalanes, tant l'autonòmica com les locals, són responsables de garantir l'exercici dels drets de ciutadania en el nou model energètic de la Unió Europea, drets clau per a assolir l'Acord de París. Hi ha una nova oportunitat d'actuar per a fer realitat gradualment el Pacte nacional per a la transició energètica de Catalunya.

1.7. Residus

1. El Parlament de Catalunya considera que l'actual llei de residus, de l'any 1993, és totalment obsoleta, motiu pel qual cal disposar, per mitjà d'una tramitació urgent, d'una nova llei de prevenció de residus i d'ús eficient dels recursos, una llei de residus zero basada en l'economia circular, a fi de:

a) Impulsar la reducció de residus i la millora de les pautes de producció i consum per mitjà de l'economia circular.

b) Establir, amb la col·laboració de les administracions responsables, les bases per a una recollida i un tractament òptims dels residus, inclosos, entre d'altres, els fluxos de residus industrials, domèstics, de la construcció, ramaders, sanitaris o comercials, i vetllar perquè els residus minimitzats tornin com a recursos al mercat.

c) Prohibir nous projectes d'incineració de residus urbans i industrials; permetre, d'acord amb la viabilitat tècnica, jurídica i econòmica, la suspensió de les tramitacions en curs dels projectes d'incineració; incloure un pla de tancament i desmantellament de les incineradores, i establir, durant la redacció de la llei, una moratòria en els projectes d'incineració per a autoritzacions d'ampliacions de tipologia o de quantitats de residus i de combustibles derivats de residus amb qualsevol destinació industrial, a l'espera d'una regulació limitant derivada de la mateixa llei.

2. El Govern ha incomplert el termini de dos anys per a l'aprovació de la llei de residus, malgrat el compromís del conseller de Territori i Sostenibilitat perquè s'aprovés aquesta legislatura.

El Govern també incompleix la Moció 159/XII pel que fa a la moratòria per a nous projectes d'incineració de residus, aprovada amb una àmplia majoria i que insta el Govern a:

«a) 1r. Establir, amb caràcter urgent, una moratòria per als nous projectes d'incineració de residus urbans i industrials, utilitzant l'instrument legislatiu que es consideri pertinent (un decret, la Llei de mesures fiscals i financeres que correspongui, la modificació de la planificació sectorial en matèria de residus, etc.).

»b) 2n. Dictar la suspensió de qualsevol tramitació en curs fins que no s'aprovi la nova llei de prevenció de residus, que ha d'establir el procediment

per a l'ordenació dels residus produïts a Catalunya d'acord amb els objectius de la Unió Europea en matèria de residus, els quals donen prevalença a la reducció, la reutilització i el reciclatge, en un marc d'economia circular.

»c) 3r. Redactar, conjuntament amb tots els agents implicats, dins el termini d'un any des de l'aprovació de la nova llei de prevenció de residus, un pla de tancament i desmantellament de les incineradores existents.»

1.8. Espais vulnerables i biodiversitat

1. El Parlament de Catalunya, davant les amenaces del canvi climàtic, insta el Govern a prioritzar i desenvolupar totes les accions possibles de protecció dels territoris i els espais vulnerables a fi de frenar la degradació del patrimoni natural i la pèrdua de biodiversitat, a garantir l'ús sostenible d'aquests territoris i espais i a assegurar la provisió dels serveis dels ecosistemes de què Catalunya depèn.

2. Aquestes accions de protecció de la biodiversitat i de defensa dels espais vulnerables han de fer especial atenció a tot el sistema d'espais naturals protegits de Catalunya. En aquest sentit, cal considerar com a especialment vulnerable i urgent la situació del delta de l'Ebre, on és imprescindible l'actuació immediata de les administracions competents, especialment del Govern de l'Estat, per a afrontar l'impacte climàtic, garantir la protecció del litoral i corregir la regressió i la subsidència provocades per la minva de cabals d'aigua del riu i la manca d'aportació dels sediments retinguts als embassaments.

1.9. Fiscalitat

La Llei del canvi climàtic estableix la creació de tres impostos amb relació a l'emergència climàtica, dels quals només se n'ha posat en marxa un, el que grava les emissions de diòxid de carboni dels vehicles. A causa de la crisi de la Covid-19, però, actualment aquest impost resta ajornat. A més, s'ha incomplert la data límit, prevista per al 2019, per a fer efectius els impostos destinats a les activitats econòmiques i als grans vaixells.

1.10. Treballs de la Comissió

La Comissió, a causa de l'endarreriment tant en la seva constitució com en l'inici de l'activitat, i atès que no és fins que es coneix el finiment de la legislatura que no comença el treballs, no podrà complir ni cap de les tasques ni cap dels objectius que s'havia proposat.

És per aquesta precipitació amb què s'ha desenvolupat la Comissió que les conclusions d'aquest informe no són de cap manera fruit d'un treball exhaustiu de recopilació, sinó un resum de les úniques cinc compareixences que s'han pogut substanciar, compareixences gens representatives i insuficientment plurals per a poder extreure'n cap tipus de conclusió o recomanació rigorosa.

No obstant això, la Comissió va decidir exhaurir l'escàs temps disponible i iniciar una tasca que n'evidenciés la necessitat a fi que tingui continuïtat la propera legislatura i es reprengui amb expectatives reals d'assolir els seus objectius.

D'altra banda, els grups i subgrups parlamentaris tampoc no van presentar plans de treball complets, com és habitual en una comissió de seguiment, i van acordar que les compareixences se substanciessin en una sola jornada.

L'acció del Govern amb relació a l'emergència climàtica i les cimeres contra el canvi climàtic organitzades pel Govern amb la participació de les adminis-

tracions, les entitats i els ciutadans són temes que no ha tractat cap dels compareixents a causa de la precipitació amb què s'ha desenvolupat la Comissió i perquè les compareixences, tant d'experts com de l'àmbit polític, han estat insuficients.

2. Recomanacions

1. Cal crear durant la propera legislatura una comissió de seguiment que desenvolupi una veritable tasca continuada en el temps, a fi de poder emetre unes conclusions i recomanacions realment útils per al seguiment de les polítiques del Govern amb relació a l'emergència climàtica.

2. Cal facilitar els mitjans necessaris per a accelerar les tasques del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic.

3. Cal elaborar urgentment els pressupostos de carboni i els informes anuals del Comitè d'Experts sobre el Canvi Climàtic.

4. Cal que el Govern disposi d'un full de ruta alineat amb els objectius acordats en la cimera del clima de París i fixats per la Unió Europea.

5. Cal que el Govern creï les condicions perquè tots els sectors de la societat puguin actuar decididament i urgentment per a afrontar l'emergència climàtica: implicació, investigació, innovació i imaginació.

6. Cal que Catalunya s'uneixi al grup de països que formen part de l'Aliança de l'Economia del Benestar[8].

7. Cal que el Govern, com ho han fet Anglaterra, França i Escòcia, convoqui una assemblea ciutadana formada per persones triades aleatòriament i representatives de la població que deliberi i escolti veus expertes en tots els àmbits, que actuï amb transparència, que faci accessibles els debats a tota la població i que faci recomanacions per al Govern.

8. Cal implantar un impost sobre les activitats econòmiques generadores de diòxid de carboni i tenir-ne en compte la progressivitat.

9. Cal accelerar el desplegament de les energies renovables cercant la complicitat de tots els sectors de la societat.

10. Cal que els mitjans de comunicació públics propiciïn que tota la societat estigui permanentment informada sobre l'emergència climàtica d'una manera clara i rigorosa, fent possible una comunicació bidireccional que permeti seguir i avaluar les accions dels actors implicats fruit d'aquesta bidireccionalitat.

11. Cal crear un relat sobre l'emergència climàtica que motivi la població a fer els canvis de comportament necessaris per a viure bé sense malmetre l'entorn.

12. Cal recuperar els treballs de la Comissió amb la major celeritat possible un cop comenci la tretzena legislatura.

13. Cal desplegar d'una manera efectiva la Llei del canvi climàtic, especialment pel que fa a la implantació de l'impost de diòxid de carboni sobre les activitats econòmiques i els grans vaixells, ja que és un instrument que serveix per a conscienciar els agents i generar ingressos (mecanismes per a una transició justa).

---

[8]. https://wellbeingeconomy.org/wego

14. Cal incloure una assignatura sobre l'emergència climàtica als currículums de primària i secundària.

15. Cal constatar, amb relació a la Comissió d'Experts sobre el Canvi Climàtic en el context de l'elaboració dels pressupostos de carboni i les avaluacions regulars sobre el grau de compliment d'aquests pressupostos, les qüestions següents:

a) Cal disposar d'un inventari d'emissions pròpies i d'un model que permeti fer projeccions rigoroses.

b) Cal estimar la capacitat dels embornals per a entendre llur paper amb relació a l'objectiu de la neutralitat de carboni i pensar com introduir aquesta dada en els inventaris oficials.

c) Cal ajustar, si escau, l'ambició climàtica per al 2030, en línia amb el nou objectiu de la Unió Europea pendent d'aprovació (del 40% al 55% de disminució de gasos amb efecte d'hivernacle).

16. Cal preservar el conjunt d'ecosistemes i espècies, ampliar la xarxa d'espai protegits i corredors ecològics, recuperar ecosistemes degradats i crear bancs de llavors d'espècies resilients.

17. Cal treballar per un model agropecuari ecològic i de proximitat, reforçar les xarxes locals de distribució d'aliments i de consum ecològic, preservar l'agrobiodiversitat i abolir els aliments transgènics.

18. Cal aprovar la llei de residu zero en el termini d'un any, municipalitzar la gestió de residus, implantar la recollida porta a porta i sistemes de dipòsit i retorn, tancar les plantes d'incineració de residus i gravar amb impostos les empreses que en generin més.

19. Cal que el Departament de Territori i Sostenibilitat, i especialment el conseller, escolti els moviments socials ecologistes des del reconeixement a llur important tasca i sense menystenir llurs posicionaments i treballi a llur costat.

Palau del Parlament, 27 de novembre de 2020

El secretari de la Comissió, David Bertran Román; la presidenta de la Comissió, Natàlia Sànchez Dipp

Punt 16 | Debat i votació del document que recull el resultat dels treballs de la comissió

Informe i conclusions de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica

260-00004/12

INFORME I CONCLUSIONS DE LA COMISSIÓ

A la Mesa del Parlament

La Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica, en la sessió tinguda l'1 de desembre de 2020, d'acord amb l'article 66.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat l'informe següent:

Informe de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica

1. Antecedents
1.1. Acords parlamentaris
1.2. Marc reglamentari
2. Composició de la comissió
2.1. Membres de la Mesa
2.2. Membres de la Comissió
2.3. Portaveus dels grups parlamentaris a la Comissió
3. Reunions de la comissió
3.1. Reunió del 4 de març de 2020
3.2. Reunió del 10 de març de 2020
3.3. Reunió del 6 de maig de 2020
3.4. Reunió del 12 de maig de 2020
3.5. Reunió del 26 de maig de 2020
3.6. Reunió del 9 de juny de 2020
3.7. Reunió del 30 de juny de 2020
3.8. Reunió del 28 de juliol de 2020
3.9. Reunió del 22 de setembre de 2020
3.10. Reunió del 13 d'octubre de 2020
3.11. Reunió del 20 d'octubre de 2020
3.12. Reunió del 27 d'octubre de 2020
3.13. Reunió del 3 de novembre de 2020
3.14. Reunió del 10 de novembre de 2020
3.15. Reunió del 24 de novembre de 2020
3.16. Reunió de l'1 de desembre de 2020
4. Objectius del pla de treball
5. Documentació
6. Propostes de conclusions presentades pels grups parlamentaris
6.1. Propostes de conclusions presentades pel GP Republicà (reg. 87133)
6.2. Propostes de conclusions presentades pel GP Socialistes i Units per Avançar (reg. 87155)
6.3. Propostes de conclusions presentades pel GP de Junts per Catalunya (reg. 87156)
6.4. Propostes de conclusions presentades pel SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 87161)
6.5. Propostes de conclusions presentades pel GP de Catalunya en Comú Podem (reg. 87162)

6.6. Propostes de conclusions presentades pel GP de Ciutadans (reg. 87163)

7. Conclusions
7.1. Conclusions generals
7.2. Seguretat industrial
7.2.1. Seguretat general
7.2.2. Seguretat interna
7.2.3. Seguretat externa
7.2.4. Seguretat laboral
7.3. Gestió d'emergències
7.3.1. Gestió general
7.3.2. Gestió interna
7.3.3. Gestió externa
7.3.4. Prevenció i formació

1. Antecedents

1.1. Acords parlamentaris

1.1.1. En la sessió del dia 13 de febrer de 2020 (DSPC-P 88), el Ple del Parlament de Catalunya va adoptar la Resolució 737/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (tram. 252-00024/12, presentada a iniciativa de tots els grups i subgrups parlamentaris).

Els termes en què es va aprovar l'esmentada proposta de resolució són els següents:

«737/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica

»El Parlament de Catalunya crea la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (CESSP).

»*Tipus de comissió*

»La Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica es crea d'acord amb el que estableixen els articles 63 i 66 del Reglament del Parlament.

»*Composició*

»La Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica és integrada per un membre de cada grup parlamentari.

»La Comissió es regula d'acord amb les disposicions del Reglament del Parlament per a aquest tipus d'òrgan.

»Hi poden assistir tècnics, especialistes i membres d'entitats.

»*Objecte*

»La Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica té per objecte estudiar la seguretat del sector de la indústria petroquímica a Catalunya i, en concret, el funcionament dels plans de seguretat exterior

»T*ermini dels treballs*

»La Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica té la vigència corresponent a la durada de la legislatura en curs.

»La Comissió pot redactar un informe final que, si escau, serà aprovat, d'acord amb el que estableix el Reglament del Parlament.»

1.1.2. Els diversos grups, d'acord amb el que estableixen els articles 48 i 49 del Reglament del Parlament, van proposar la designació de la presidenta de

la comissió d'estudi i dels diputats que n'havien de formar part, i ho van fer saber a la Mesa del Parlament (BOPC 561, del 5 de març de 2020, p. 36).

1.1.3. El 4 de març de 2020, es va constituir la Comissió, d'acord amb l'article 47 del Reglament del Parlament, i es va ratificar la presidenta, es van elegir el vicepresident i el secretari i es van comunicar al Ple aquests acords.

1.1.4. En la sessió del 4 de març de 2020, la Comissió va acordar que es reuniria el dimarts per la tarda.

1.2. Marc reglamentari

L'article 63 del Reglament del Parlament regula la creació de comissions específiques:

> «1. El Ple del Parlament, a proposta de la Mesa o a iniciativa de dos grups parlamentaris o de la cinquena part dels membres del Parlament, pot acordar la constitució de comissions específiques, conformement a l'article 47.4 i 5.
>
> »2. La proposta de creació de comissions específiques ha d'ésser tramitada pel mateix procediment que les propostes de resolució.
>
> »3. Tant la proposta com l'acord de creació de comissions específiques han de determinar com a mínim:
>
> »a) El tipus i la composició de la comissió que es crea.
>
> »b) L'objecte concret de la comesa o el treball que se li encarrega i la seva finalitat, i també les possibles directrius a les quals la comissió ha d'acomodar el seu treball.
>
> »c) Les normes específiques de funcionament, fins i tot, si escau, les excepcions sobre la composició de la Mesa i el règim general d'adopció d'acords i la possibilitat de facultar la Mesa del Parlament, a proposta de la mesa de la comissió, per a desenvolupar aquestes normes, les quals han de respectar sempre els principis generals de funcionament de les comissions establerts per aquest reglament.
>
> »d) La possibilitat d'incorporar-hi especialistes o tècnics perquè participin en els treballs i assisteixin a les reunions amb veu però sense vot.
>
> »e) El termini per a cloure els treballs de la comissió i la possibilitat de lliurar informes provisionals al final de cada període de sessions.
>
> »f) La possibilitat que els treballs de la comissió es reflecteixin en un informe, en un dictamen o en una proposta d'iniciativa parlamentària concreta.»

L'article 66 del Reglament del Parlament de Catalunya estableix la possibilitat de crear comissions d'estudi:

> «1. Les comissions d'estudi tenen per objecte l'anàlisi de qualsevol assumpte que afecti la societat catalana i s'han de crear d'acord amb el procediment establert per l'article 63.1.
>
> »2. Si l'acord de creació determina la incorporació d'especialistes en la matèria objecte d'estudi, el nombre d'aquests no pot ésser superior al nombre de diputats membres de la comissió.
>
> »3. Les comissions d'estudi han d'elaborar un informe i unes conclusions, que s'han de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i s'han de lliurar a la Mesa del Parlament, la qual, un cop escoltada la Junta

de Portaveus, ha de decidir si en pren nota o si cal donar-los una tramitació específica.»

2. Composició de la comissió

L'Acord de la Mesa del Parlament del 25 de febrer de 2020 (tram. 408-00030/12), publicat el 2 de març de 2020 (BOPC, 577, 9), va aprovar la composició de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica en els termes següents:

«La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 25 de febrer de 2020, d'acord amb la Junta de Portaveus i de conformitat amb l'article 48.1 del Reglament, acorda que la composició de la comissió sigui d'un diputat per grup parlamentari, inclòs el Grup Mixt, excepte els grups que formin part de la Mesa que en tindran dos.»

2.1. Membres de la Mesa

La Mesa de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica és formada pels membres següents:

a) Presidenta: Assumpta Escarp Gibert (GP PSC-Units).

b) Vicepresident: Ferran Civit i Martí (GP ERC).

c) Secretari: Eusebi Campdepadrós i Pucurull (GP JxCat).

2.2. Membres de la Comissió

Els membres de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica són:

Grup Parlamentari de Ciutadans

Matías Alonso Ruiz

Grup Parlamentari de Junts per Catalunya

Teresa Pallarès Piqué

Grup Parlamentari Republicà

Raquel Sans Guerra

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar

Carles Castillo Rosique que va esser substituït el 16 de setembre de 2020 per la diputada Rosa Maria Ibarra Ollé

Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem

Yolanda López Fernández

Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

Vidal Aragonés Chicharro

Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Alejandro Fernández Álvarez

La Comissió ha estat assistida pel lletrat Antoni Bayona Rocamora, per l'assessor lingüístic Enric Tudó i Rialp i pel gestor parlamentari Frederic Solé Ivern.

2.3. Portaveus dels grups parlamentaris a la Comissió

Els portaveus dels grups parlamentaris a la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica són:

Grup Parlamentari de Ciutadans

Matías Alonso Ruiz

Grup parlamentari de Junts per Catalunya

Teresa Pallarès Piqué

Grup parlamentari Republicà

Raquel Sans Guerra

Grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar

Carles Castillo Rosique, fins el 16 de setembre de 2020, en què fou substituït per la diputada Rosa Maria Ibarra Ollé

Grup parlamentari Catalunya en Comú Podem

Yolanda López Fernández

Subgrup parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

Vidal Aragonés Chicharro

Subgrup parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Alejandro Fernández Álvarez

3. Reunions de la comissió

3.1. Reunió del 4 de març de 2020

(DSPC-C 464/12)
Sessió constitutiva de la Comissió

- Composició de la Mesa de la Comissió (BOPC, 557, del 2 de març de 2020, p. 9)

- Ratificació de la presidenta (art. 49.2 RPC), a proposta del GP Socialistes i Units per Avançar.

- Elecció del vicepresident o vicepresidenta, a proposta del GP Republicà; i del secretari o secretària, a proposta del GP de Junts per Catalunya.

3.2. Reunió del 10 de març de 2020

(DSPC-C 467/12)
Elaboració del Pla de treball (394-00012/12)

S'acorda elaborar un únic pla de treball per part de tots els grups i subgrups parlamentaris i es fixa el termini per a presentar les propostes de sol·licituds d'informació i de compareixences.

3.3. Reunió del 6 de maig de 2020

(DSPC-C 485/12)
Aprovació del Pla de treball (394-00012/12)

S'aprova el Pla de treball de la Comissió amb tres grans blocs de compareixences:

- La intervenció en l'accident, que inclou els serveis d'emergències, l'empresa i els treballadors, els veïns i els ajuntaments més propers.

- L'acció de les administracions, grup que abastaria des dels consellers fins als responsables dels servies administratius.

- Les propostes de millora, amb experts en la matèria, entitats territorials i representants d'altres municipis afectats.

Pel que fa a les sol·licituds d'informació i documentació, a banda d'incorporar totes les tramitacions parlamentàries en curs relatives a la qüestió, es proposa demanar documentació principalment sobre els plans de seguretat, les inspeccions de treball, els accidents industrials i la situació mediambiental.

En tot cas, es fa explícit que tant les compareixences com les sol·licituds d'informació es concretaran a mesura que avancin els treballs de la Comissió.

3.4. Reunió del 12 de maig de 2020

(DSPC-C 486/12)
Compareixences:

- Manel Pardo Sabartes, director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments (tram. 357-00694/12)

- Angel Lozano, gerent de Parcs Químics de Seguretat de l'Associació Empresarial Química de Tarragona (tram. 357-00696/12)

- Isabel Ferrer Álvarez, directora general de Protecció Civil (tram. 357-00695/12)

- Joan Delort Menal, director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 (tram. 357-00697/12)

- Antoni Encinas Piñol, gerent del Sistema d'Emergències Mèdiques (tram. 357-00698/12)

- Mercè Rius Serra, directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic (tram. 357-00699/12)

3.5. Reunió del 26 de maig de 2020

(DSPC-C 490/12)
Compareixences:

- Roc Muñoz Martínez, alcalde de la Canonja (tram. 357-00701/12)

- Óscar Sánchez Ibarra, alcalde de Constantí (tram. 357-00702/12)

- Pau Ricomà Vallhonrat, alcalde de Tarragona (Tram. 357-00700/12)

- Pere Segura Xatruch, alcalde de Vila-seca (Tram. 357-00703/12)

- Eloi Calbet Ferran, alcalde del Morell (Tram. 357-00704/12)

3.6. Reunió del 9 de juny de 2020

(DSPC-C 499/12)
Compareixences:

- Juan Pedro Díaz, gerent de l'Associació d'Empreses Químiques de Tarragona (AEQT) (tram. 357-00709/12)

- Juan José Meca Saavedra, secretari general - director de la Federació Empresarial Catalana del Sector Químic (FedeQuim) (tram. 357-00710/12)

3.7. Reunió del 30 de juny de 2020

(DSPC-C 519/12)
Compareixences:

- Pau Villòria i Sistach, viceconseller de la Presidència i redactor de l'Informe de la Taula d'Avaluació i Seguiment de l'Accident de l'Empresa Iqoxe (tram. 357-00706/12)

- Fernando Terrado Sánchez, representant del Comitè d'Empresa d'Iqoxe (tram. 357-00708/12)

- Jose Antonio Hernández Martínez, secretari general de Comissions Obreres d'Indústria de Catalunya (tram. 357-00749/12)

- Angel Clua Baldellou, secretari general de la Unió General de Treballadors FICA de Tarragona (tram. 357-00750/12)

3.8. Reunió del 28 de juliol de 2020

(DSPC-C 545/12)
Compareixences:

- Julià Sempere Cebrian, catedràtic del Departament d'Enginyeria Química i Ciència de Materials de l'Institut Químic de Sarrià (tram. 357-00859/12).

- Eduard Serra Hosta, professor del Departament d'Enginyeria Química i cap de seguretat de l'Institut Químic de Sarrià (tram. 357-00859/12).

3.9. Reunió del 22 de setembre de 2020

(DSPC-C 557/12)
Compareixences:

- María Dolores Gutierrez Anguera, presidenta de l'Associació de Veïns de Bonavista (tram. 357-00880/12).

- Gemma Fusté i Garcia, presidenta de la Federació de Veïns de Ferran (tram. 357-00883/12).

- Justo Velilla Pastò, vocal de la Federació d'Associacions Veïnals de Tarragona (tram. 357-00884/12 i 357-00885/12).

3.10. Reunió del 13 d'octubre de 2020

(DSPC-C 570/12)
Compareixences:

- Mercè Rius Serra, directora general de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, en representació de la Taula de Qualitat de l'Aire al Camp de Tarragona (tram. 357-00896/12).

- Francesc Borrull Ballarín, catedràtic de química analítica de la Universitat Rovira i Virgili i especialista en qualitat de l'aire (tram. 357-00897/12).

- Josep Maria Ruiz i Cases i Josep Maria Torres Borrelles, representants de la plataforma Cel Net (tram. 357-00898/12).

3.11. Reunió del 20 d'octubre de 2020

(DSPC-C 584/12)
Compareixences:

- Jaume Galceran Padrós, director del Servei d'Epidemiologia i Prevenció del Càncer de l'Hospital Universitari de Sant Joan de Reus (tram. 357-00908/12).

- Josep Lluís Domingo Roig, catedràtic de toxicologia de la Facultat de Medicina de la Universitat Rovira i Virgili, director i fundador del Laboratori de Toxicologia i Salut Mediambiental i de Tecnatox (tram. 357-00909/12).

- Xavier Querol, membre del Consell Superior d'Investigacions Científiques (tram. 357-00911/12).

3.12. Reunió del 27 d'octubre de 2020

(DSPC-C 588/12)
Compareixences:

- Emilio Palomares, director de l'Institut Català d'Investigació Química (tram. 357-00910/12).

Ampliació del Pla de treball (394-00012/12)

S'aprova l'ampliació del Pla de treball de la Comissió amb noves compareixences.

3.13. Reunió del 3 de novembre de 2020

(DSPC-C 601/12)
Compareixences:

- Manel Torrent Aixa, director general d'Energia, Mines i Seguretat Industrial (tram. 357-00967/12).

- Florenci Hernandez Cardona, subdirector general de Seguretat Industrial (tram. 357-00968/12).

3.14. Reunió del 10 de novembre de 2020

(DSPC-C 610/12)
Compareixences:

- Ferran Cabré Llebaria, director de la planta d'òxid d'etilè d'Iqoxe (tram. 357-00964/12).

3.15. Reunió del 24 de novembre de 2020

(DSPC-C 629/12)
Compareixences:

- El conseller d'Interior (tram. 357-01010/12).

- El conseller de Treball, Afers Socials i Famílies (tram. 357-01011/12).

3.16. Reunió de l'1 de desembre de 2020

(DSPC-C 646/12)
Aprovació de l'informe:

- Aprovació de l'Informe i les conclusions de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (tram. 260-00004/12) i proposta per a demanar a la Mesa que, per acord de la Junta de Portaveus, n'acordi la tramitació al Ple per al debat i l'aprovació final.

4. Objectius del pla de treball

La Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica, en les sessions del 5 de març (DSPC-C 467) i del 6 de maig de 2020 (DSPC-C 485), va aprovar per unanimitat el pla de treball, amb la participació dels portaveus dels grups parlamentaris Matías Alonso Ruiz (GP Cs), Teresa Pallarès Piqué (GP JxCat), Raquel Sans Guerra (GP ERC), Carles Castillo

Rosique (GP PSC-Units) Yolanda López Fernández (GP CatECP), Vidal Aragonés Chicharro (SP CUP-CC) i Alejandro Fernández Álvarez (SP PPC), (tram. 394-00007/12). Posteriorment, en la sessió del 27 d'octubre de 2020 (DSPC-C 588), es va acordar també d'ampliar-ho amb noves compareixences.

El pla de treball ha de tenir un contingut més ampli i anar més enllà de l'accident produït el passat 14 de gener a l'empresa química Iqoxe (Industrias Químicas del Óxido de Etileno). Ha de preveure i permetre conèixer realment la situació actual referent a la seguretat industrial dels diferents polígons de les comarques tarragonines, amb una visió de prevenció futura. Calen protocols clars, que s'han de fer conèixer perfectament a la població. Aquesta comissió ha de tractar de la relació de la petroquímica amb el territori i posar-la en connexió amb els Objectius 2030.

No cal escatir responsabilitats, però s'ha de recordar igualment que el tema està judicialitzat i sota secret de sumari; per tant, l'objectiu principal no ha d'ésser saber les causes exactes que van produir aquest accident en concret, sinó extreure'n unes conclusions que permetin d'evitar que succeeixin accidents, millorar la reacció de l'emergència i també fer-ne possible una d'avançada.

La creació de la Comissió té com a objecte principal estudiar la seguretat del sector de la indústria petroquímica a Catalunya i, en concret, el funcionament de llurs plans de seguretat exterior. Per a fer-ho, aquesta comissió pot estudiar els aspectes següents:

- Anàlisi de les causes i les conseqüències de l'accident d'Iqoxe i altres incidents previs al complex petroquímic de Tarragona durant els darrers cinc anys.

- Gestió de l'emergència en l'accident d'Iqoxe: reacció immediata, informació i gestió i reaccions de l'empresa i de l'Associació Empresarial Química de Tarragona (AEQT), afectacions al medi ambient i reparació de danys.

- Atenció a les persones afectades i resposta i cobertura de les asseguradores en la fase posterior a l'emergència.

- Coordinació entre les administracions públiques i reparació dels serveis públics afectats.

- Anàlisi de l'aplicació dels plans d'emergència interiors de les empreses i dels plans exteriors —Pla d'emergència exterior del sector químic de Catalunya (Plaseq-cat) i Pla d'emergència exterior del sector químic de Tarragona (Plaseqta)— i de Protecció Civil, així com de llur coneixement per part de tots els agents implicats.

- Anàlisi dels riscos per al medi ambient i la qualitat de l'aire.

- Seguretat laboral del personal i anàlisi de la història dels expedients ambientals i laborals de les empreses de la indústria petroquímica.

- Definició de propostes de millora de la connexió de la indústria petroquímica amb el territori i la població de la zona.

- Actuació i mesures amb relació a la seguretat i els plans de prevenció, l'acció sobre el medi ambient, la inspecció de treball i la seguretat laboral, la indústria petroquímica i les relacions entre aquesta i el territori i la població.

- Mesures preses en l'actualitat i altres recomanacions.

5. Documentació

Més enllà de tota la normativa recopilada a l'espai de documentació de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica, el fons documental de Comissió, a banda d'incorporar tota la documentació parlamentària relativa a la qüestió anterior a la seva constitució, i també tota la que s'ha rebut a partir d'aquella data, s'ha nodrit principalment amb les aportacions següents:

- Resolució del Síndic de Greuges sobre l'actuació de les administracions publiques arran de l'explosió ocorreguda el 14 de gener de 2020 en una empresa de la zona petroquímica de Tarragona.

- Informe de la Taula d'avaluació i seguiment de l'accident de l'empresa Iqoxe a la petroquímica del Camp de Tarragona del 14 de gener de 2020, dirigit pel viceconseller de la Presidència, Pau Villòria i Sistach.

- Interlocutòria del Jutjat d'Instrucció núm. 1 de Tarragona sobre l'aixecament del secret de sumari de la investigació de l'explosió d'Iqoxe.

- Informe sobre l'accident del 14 de gener de 2020 de l'empresa Iqoxe, elaborat per l'Institut Químic de Sarrià per encàrrec d'Iqoxe.

- Informe d'investigació de l'explosió química a Iqoxe, elaborat per la consultoria DNV GL per encàrrec del Departament d'Empresa i Coneixement.

6. Propostes de conclusions presentades pel grups parlamentaris

6.1. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari Republicà (reg. 87133)

1. Conclusions generals

Volem remarcar que la seguretat i la salut laboral són un dret de primer ordre, de manera que la prevenció dels riscos laborals i la defensa d'aquests drets, conjuntament amb els agents socials, són cabdals i contribueixen a la cohesió social. Una consideració que s'ha fet encara més palesa en l'actual situació de pandèmia.

Constatem que l'accident que es va produir el passat 14 de gener a la planta d'Iqoxe i que va suposar la mort de tres persones, una d'elles a 2,5 km del punt on es va produir l'explosió, suposa un canvi de paradigma respecte les relacions de la indústria química i els veïns i veïnes del Camp de Tarragona i obliga a les administracions públiques i al sector químic a un replantejament en matèria de seguretat industrial, així com en la gestió de les emergències que se'n deriven.

Constatem també que, posteriorment a l'accident, diferents Departaments de la Generalitat van emprendre accions en l'àmbit de les relacions laborals per analitzar possibles vulneracions de drets en seguretat i salut del personal treballador, en diàleg amb els agents socials i econòmics, a més de personar-se com acusació popular en la causa judicial, així com la creació d'una Comissió de Seguretat i Salut Laboral del Complex Petroquímic de Tarragona, i la Participació a la Taula d'Avaluació i Seguiment de l'Accident a Iqoxe.

Lamentem i denunciem el paper de l'empresa en aquesta comissió, on malgrat la convocatòria nominal, no hi han participat els màxims responsables de la companyia, menystenint així el Parlament de Catalunya, com a institució representant de la ciutadania.

Constatem que, tal i com els diversos estudis i informes realitzats indiquen, les causes de l'explosió no es poden concloure ara mateix especialment per la manca de registre remot i per la mort dels treballadors que van viure l'accident en primera persona. Tanmateix considerem important remarcar allò que indica l'informe extern encarregat per la Generalitat, que apunta com a molt probable que la reacció química va descontrolar-se perquè les diferents barreres que ho haurien hagut d'impedir, o no existien o bé eren inadequades o van fallar. També indica com a molt probable que un instant abans de l'explosió es produís un incendi i una fuita d'òxid d'etilè que no es van aturar i van desencadenar la deflagració. L'informe recomana que es revisin els criteris d'autorització de plantes d'aquest producte per allunyar-los de la població, i inclou detalls com que no s'havia revisat el risc de la sala de control on va morir un dels treballadors.

2. Seguretat Industrial

2.a. Seguretat interna (de les pròpies empreses - protocols)

Instem a un canvi normatiu per tal que sigui obligatori que les empreses del sector químic a disposin d'un registre remot i amb sistemes de còpia de seguretat, perquè en cas que es produeixi un accident sigui possible determinarne les causes.

Instem a un canvi normatiu per tal de revisar l'obligatorietat de les empreses del sector químic a què disposin de sales de control bunqueritzades a cada planta, amb l'objectiu de protegir-ne les persones treballadores, i a garantir la presència constant a la sala de, com a mínim, una persona operària.

Considerem necessari que Govern de la Generalitat en coordinació amb la Universitat Rovira i Virgili i el sector químic del Camp de Tarragona implementin una formació especialitzada en matèria de seguretat química, màster o postgrau, que esdevingui requisit indispensable per a poder desenvolupar determinades responsabilitats en el si de les empreses químiques.

També considerem convenient millorar els controls «in situ» per part de l'Administració incrementant la participació de Bombers de la Generalitat, creant al mateix temps un grup tècnic de bombers químics en col·laboració amb la Subsecretaria d'Indústria.

Compartim i considerem prioritaris els objectius establerts per la Comissió de Seguretat i Salut Laboral del Complex Petroquímic de Tarragona (CPT), en el marc del diàleg i la concertació social:

- Assolir acords de millora de l'activitat preventiva al Complex Petroquímic de Tarragona (CPT) així com el seu impuls al sí del CPT.

- Promoure iniciatives envers mètodes i procediments preventius de riscos laborals, així com proposar a les empreses dels CPT la millora de les condicions o correcció de les deficiències existents

- Promoure la realització de l'avaluació de riscos psicosocials de caràcter obligatori a les empreses del CPT i les contractades que encara no en disposin, vigilant sobretot els paràmetres de càrrega de treball i ritme de treball.

- Treballar per la recuperació de la confiança de la ciutadania envers les empreses del sector.

- Revisar els models de gestió de la prevenció de riscos laborals i organització de l'activitat preventiva i proposar-ne millores.

- Vetllar, a través de l'òrgan competent, per a la coordinació dels Plans d'Autoprotecció conjunta entre empreses del CPT en aquells aspectes relatius a l'afectació de seguretat i salut laboral de les persones treballadores.

- Constitució d'un SPM (Servei de Prevenció Mancomunat) per coordinar situacions que afectin diverses empreses.

- Impulsar accions d'assessorament tècnic especialitzat a les empreses i representants dels treballadors en matèria de seguretat i salut laboral.

- Fer un balanç anual de la integració de l'activitat preventiva en el conjunt de les empreses del CPT

- Impulsar el compromís de tots els agents amb la prevenció de riscos i la seguretat i salut laboral.

- Garantir la mediació i resolució dels conflictes que es puguin generar en matèria d'activitat preventiva a les empreses del Complex.

- Garantir que les empreses contractades per les titulars dels CPT, compleixin uns estàndards mínims al que es refereix a qualitat, prevenció i garanties pels treballadors.

- Vetllar perquè les subrogacions es facin de forma transparent i proactiva, sense perjudici dels treballadors afectats.

2.b. Seguretat externa (seguretat del polígon i conjunt del territori - veïns)

Instem al Govern de la Generalitat, en coordinació amb el sector químic, a definir de manera molt clara quins són els protocols d'activació de sirenes en cas d'emergència química.

Considerem que és imprescindible la instal·lació de sensors perimetrals remots per tal de mesurar la qualitat de l'aire de manera immediata en cas que es produeixi un accident i determinar tan aviat com sigui possible si pot tenir afectacions per a la seguretat de les persones de l'entorn.

Constatem que cal una reavaluació de riscos de la indústria química, així com una actualització de la normativa europea en seguretat industrial, la coneguda com a Directiva Seveso.

En el marc de garantir la qualitat de l'aire i atenent l'especificitat del polígon petroquímic del Camp de Tarragona, instem al Govern de la Generalitat a mesurar tots els compostos orgànics volàtils generats per les emissions característiques de l'activitat industrial, així com l'establiment de límits normatius associats a les emissions d'aquests components.

Revisar aquells límits ja establerts en determinats compostos per corroborar que el sentit en què es van establir és aplicable en un context singular com el Camp de TGN. En particular en allò que es refereix a establir valors límit contemplant només mitjanes anuals.

3. Gestió d'emergències

3.a. Gestió interna

Considerem imprescindible que les empreses químiques disposin d'un protocol d'emergència, la responsabilitat del qual no recaigui de manera exclusiva en aquelles persones treballadores que puguin resultar víctimes d'un accident. També considerem que tota la documentació d'emergència i de seguretat pròpia de cada empresa ha de tenir la màxima transparència possible.

Instar a les empreses del sector químic que de manera coordinada informin a les autoritats pertinents en cas que es produeixi un accident en una empresa

veïna, garantint d'aquesta manera que es produeixi l'avís en la major brevetat possible.

3.b. Gestió externa

Instem al Govern de la Generalitat al retorn urgent del Plaseqta al Camp de Tarragona, amb dotació de recursos econòmics i humans necessaris per tal de poder-lo aplicar en cas que sigui necessari, amb la major brevetat possible.

Considerem imprescindible el treball coordinat entre administracions, sector químic i veïns i veïnes per tal de donar a conèixer les novetats que es deriven del Plaseqta.

Proposem que en cas d'emergència, atès que és cabdal fer arribar la informació de la forma més ràpida possible a la ciutadania, el govern de la Generalitat faci ús dels avisos massius geolocalitzats, a través del sistema Cell Broadcast, tal com ja s'utilitza a altres països per alertar la ciutadania en casos de terratrèmols o atemptats terroristes. Per poder disposar d'aquest sistema, cal que l'administració espanyola transposi el Codi Europeu de Comunicacions Electròniques, que estableix el 21 de juny de 2022 com a data límit per desplegar el Servei Cell Broadcast a tots els estats UE. Cal tenir en compte la proximitat de la indústria química amb les zones turístiques de Vila-seca i Salou.

Instem a la indústria química a treballar per una major transparència: posant a disposició de la ciutadania, d'acord amb les administracions públiques, tota la informació relativa a la indústria química, tant des del punt de vista dels materials que s'utilitzen, els productes que es fabriquen, com dels riscos dels processos de producció.

Instem a què en coordinació amb les administracions locals, el departament d'Educació, la Universitat Rovira i Virgili i les Associacions de veïns i veïnes i amb el sector, el govern de la Generalitat realitzi formació a la ciutadania en matèria d'emergències químiques. Així com la realització periòdica de simulacres d'actuació en cas que s'activin els avisos d'emergència.

Instem al Govern de la Generalitat a l'elaboració de material audiovisual per donar a conèixer quin és el protocol d'actuació en cas que s'activin les sirenes amb l'objectiu d'arribar al màxim de població possible.

Instem al Govern de la Generalitat per tal de trobar una fórmula per a que les empreses de risc amb substàncies classificades perilloses financin els costos dels plans municipals de seguretat química i el desenvolupament de simulacres obligatoris a tots els municipis dins el Plaseqta.

Més enllà de tota la normativa recopilada a l'espai de documentació de la

6.2. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (reg. 87155)

1. Introducció

L'explosió soferta per l'empresa IQOXE (Tarragona) el 14 de gener de 2020 i de les seves terribles conseqüències, va comportar que els diferents grups parlamentaris del Parlament de Catalunya vàgim decidir el 4 de març del mateix any constituir la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica.

Aquesta comissió es va fixar com a objectiu arribar a unes conclusions que ajudessin a millorar el funcionament de la indústria petroquímica des del punt de vista del seu impacte en el medi ambient i la vida de la ciutadania que conviu geogràficament amb aquesta indústria.

Per fer-ho es va aprovar un pla de treball en el què es va voler donar veu als veïns, a les administracions i a la indústria, i, fins i tot, a la mateixa empresa sinistrada, la qual no va atendre a la convocatòria que es va fer als seus representants nominalment designats.

Sens dubte, l'accident d'IQOXE ha marcat un punt d'inflexió. El fet que l'explosió causés la mort d'una persona a més de dos quilòmetres de l'empresa, per l'impacte en l'edifici en què vivia d'una peça metàl·lica, fa plantejar el debat sobre la seguretat de la indústria química i petroquímica més enllà de les consideracions d'afectació mediambientals i de contaminació, i especialment sobre la confiança en l'Administració, com a garant de la seguretat.

Cal, doncs, després de totes les compareixences realitzades, plantejar les conclusions i recomanacions des d'un punt de vista ampli, tant pel què respecta a l'activitat industrial, al paper de l'Administració, com a les accions respecte de la ciutadania.

2. Conclusions i recomanacions

2.1. Seguretat indsutrial

Seguretat interna

De les diferents compareixences, hem pogut concloure que:

1. Cal revisar la normativa catalana en matèria de seguretat industrial, per determinar si cal fer canvis per la seva millora.

2. Cal reforçar els efectius de la Inspecció de Treball.

3. Els processos productius són molt especialitzats i necessiten mà d'obra especialitzada i molt formada per portar-los a terme amb garanties.

4. No es pot buscar l'increment de producció a qualsevol preu.

5. Els diferents elements que formen part del procés de producció (estructures, maquinària, dispositius barrera en cas d'accident, etc.) han d'estar en perfecte estat per l'activitat industrial.

6. L'activitat química d'una empresa pot afectar a les que s'hi trobin al costat, tant quant es produeixi un accident, com durant la seva activitat ordinària, interactuant les seves emissions amb les d'altres químiques properes.

Per tot això proposem:

7. Millorar la coordinació entre els diferents Departaments del Govern de la Generalitat amb competències sobre l'activitat industrial petroquímica: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, Departament d'Interior, Departament d'Empresa i Coneixement, Departament de Territori i Sostenibilitat. Cal habilitar un mitjà de coordinació entre els diferents departaments per fer el seguiment de l'activitat habitual de les empreses dels polígons petroquímics, compartint informació, cosa que ajudaria a gestionar possibles incidents/accidents i a prevenir-los.

8. Revisar la normativa catalana en matèria de seguretat industrial, DECRET 30/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures, per determinar si cal fer canvis per la seva millora.

9. Reforçar els efectius de la Inspecció de Treball.

10. Controlar la subcontractació d'empreses en el manteniment de les instal·lacions industrials petroquímiques, que no poden garantir un coneixement de les plantes i, per tant, poden empitjorar la seguretat a les mateixes. Cal assegurar-se que es compleixen els mínims dels Convenis de referència, tant en matèria formativa, com en matèria salarial.

11. Revisar els continguts dels Plans d'autoprotecció de les empreses petroquímiques.

12. Agilitzar la tramitació dels Plans d'Autoprotecció de les empreses petroquímiques.

13. Millorar les mesures de seguretat dels treballadors i treballadores de les plantes químiques.

14. Bunqueritzar les sales de control de les plantes químiques i establir distàncies de seguretat adients depenent de cada procés productiu.

15. Regular la necessària col·laboració entre empreses químiques adjacents per valorar les interaccions entre les diferents emissions, així com les accions a tenir en compte en cas d'accident. Cal protocols d'actuació coordinats de les diferents empreses en cas d'accident.

Seguretat externa

De les diferents compareixences hem pogut concloure:

16. L'activitat industrial química i petroquímica, és una activitat amb impacte mediambiental, tot i que al llarg del temps ha millorat els processos productius per tal de disminuir aquest impacte.

17. Cal controlar les emissions que produeix l'activitat industrial petroquímica, per l'impacte que té sobre el medi ambient i que pot tenir sobre la salut de les persones.

18. Cal avançar en la millora de la xarxa d'estacions de mesurament de la qualitat de l'aire a les comarques de Tarragona.

19. Hi ha compostos que hores d'ara no es mesuren, però que poden tenir incidència sobre el medi ambient i la salut de les persones, i per tant, caldria mesurar-los.

20. La Taula de la Qualitat de l'Aire del Camp de Tarragona, no fa un seguiment prou acurat, degut a la seva poca activitat.

Per tot això proposem:

21. Reforçar la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica a les comarques de Tarragona.

22. Estudiar la possibilitat de regular el mesurament de compostos que poden tenir incidència en el medi ambient i la salut de les persones i que hores d'ara no és obligat el seu mesurament i control.

23. Impulsar una major activitat de la Taula de la Qualitat de l'Aire del Camp de Tarragona, per tal que sigui un veritable instrument d'anàlisi, valoració i millora de l'aire a les comarques de Tarragona.

24. Impulsar la reconversió de l'activitat petroquímica per tal d'incorporar en els seus processos productius l'hidrogen verd, per tal de ser més eficients mediambientalment, però també econòmicament, per tal de garantir la seva competitivitat i, per tant, la seva continuïtat en el territori.

2.2. Gestió d'emergències

De les compareixences hem pogut concloure:

1. Que es va produir una determinació tardana de la toxicitat o no del fum produït per l'explosió.

2. Que, en cas d'un accident de les característiques del que va passar a IQOXE, no hi ha possibilitat d'informar al CECAT, o l'organisme corresponent de l'accident.

3. Es van produir missatges contradictoris (via xarxes socials) de la mateixa Administració competent (Generalitat de Catalunya) respecte a la necessitat de confinament o no de la població.

4. No va haver activació de les alarmes sonores existents a les zones properes al sinistre.

5. Desconeixement per part de la ciutadania de com actuar davant de l'explosió i posterior incendi d'una part de l'empresa IQOXE.

6. Desconeixement i decisions contradictòries per part dels centres comercials i espais d'oci adjacents a l'empresa sinistrada.

En base a les conclusions extretes respecte de la gestió d'emergències, plantegem dos àmbits de propostes:

a) Gestió interna:

1. Millora dels protocols de comunicació amb l'administració corresponent sobre possibles incidents/accidents.

2. Millora dels protocols de comunicació entre les empreses dels diferents polígons en cas de possibles incidents/accidents.

3. Necessitat de conèixer la informació que els sistemes interns de les plantes tenen en el moment de l'accident. Per això cal que aquestes dades es registrin en servidors externs fora de la mateixa planta, a fi de que no es perdin amb una eventual explosió.

b) Gestió externa:

Atenent a aquestes conclusions, fem les següents propostes:

1. Passar del PLASEQCAT al PLASEQTA, de manera que la presa de decisions en cas d'accident químic es faci des del territori, i no de manera centralitzada des de Barcelona.

2. Actualitzar els plans d'emergència.

3. Reforçar la col·laboració entre les diferents administracions implicades, com són la Generalitat de Catalunya i els Ajuntaments.

4. Reforçar la col·laboració entre les administracions i els agents socials, valorant el seu coneixement de la indústria.

5. Incorporació d'un sistema de detecció anticipada de possibles emergències químiques.

6. Incorporació de les noves tecnologies per comunicar a l'Administració (centre de control i emergències) d'accidents químics, així com per l'accés a la zona sinistrada (drons).

7. Millora dels canals de comunicació amb la ciutadania en cas d'accident. Aquests canals han d'haver estat explicats a la ciutadania i provats en simulacres abans d'una eventual utilització.

8. Elaborar i implementar un pla de formació a tota la ciutadania de l'àrea d'influència dels dos Polígons petroquímics de Tarragona (Nord i Sud), en el que:

i. S'informi respecte als productes que es fabriquen en les indústries dels dos polígons.

ii. Es facin jornades presencials en els barris per explicar com actuar davant els avisos (els que es determinin) d'incident o accident químic.

9. Es reglamenti l'actuació dels locals de pública concurrència en cas d'incident o accident químic (quan hi ha d'haver confinament dins les instal·lacions o quan no).

10. Es reglamenti l'actuació dels centres esportius, d'activitats extraescolars, etc., de les zones d'influència dels dos polígons químics de com actuar en cas d'incident o accident químic.

11. Es reforci la formació a les escoles i instituts de les zones d'influència dels dos polígons químics de com actuar en cas d'incident o accident químic.

12. S'indiquin degudament les rutes d'evacuació dels diferents barris que siguin zones d'influència dels dos polígons químics, en cas que s'hagi de produir una evacuació.

13. Es facin campanyes publicitàries a tots als mitjans de comunicació locals, sobre com actuar en les zones d'influència dels dos polígons químics de com actuar en cas d'incident o accident químic.

14. En l'àmbit de la salut, estudiar la possibilitat de tenir en els hospitals de referència una unitat específica per atendre els ferits en cas d'un accident en el polígon petroquímic.

15. Revisar si el Servei d'Emergències Mèdiques té la dotació necessària per fer front a un accident de la indústria petroquímica.

16. Revisar els protocols d'actuació dels Serveis d'Emergències Mèdiques davant d'un accident de la Indústria Petroquímica.

17. Destinar una dotació econòmica suficient per part de l'Administració competent per tal d'implementar la tecnologia i els protocols necessaris per la correcta prevenció i gestió de les emergències.

6.3. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya (reg. 87156)

Introducció

Arran de l'accident produït el passat 14 de gener de 2020 a l'empresa química Iqoxe (Industrias Químicas del Óxido de Etileno) el Parlament de Catalunya va impulsar la comissió d'estudi sobre la seguretat del sector de la petroquímica en seu Parlamentaria.

El compromís de tot l'espectre polític de la cambra legislativa va facilitar molt la tramitació i implementació de la comissió d'estudi. Aquest fet va permetre que les desenes d'iniciatives legislatives que anaven apareixent arran de l'explosió quedessin recollides en un espai d'estudi.

Atès que hi ha un procés judicial en curs, la comissió no ha tingut com a objectiu buscar els responsables dels fets, sinó estudiar i escoltar els diferents sectors per tal d'extreure'n unes conclusions i recomanacions que millorin els protocols de seguretat industrial i la gestió de futures emergències.

El sector de la petroquímica a Catalunya, i en concret el complex industrial petroquímic del Camp de Tarragona, és el pol més important del sud d'Europa. Amb més de 40 anys instaurats al territori, la indústria química del Camp de Tarragona representa prop d'un 25% de la producció química estatal, així com també un 50% de la producció química catalana.

La relació laboral d'aquest sector tampoc és menor en tant que persones que hi treballen, la qualificació i coneixement que s'hi crea, i la constant formació que s'hi inverteix. Actualment prop de 10.000 persones hi treballen i hi ha prop de 30.000 d'empleats induïts.

És evident que aquesta situació laboral s'aconsegueix amb la sinèrgia que es crea amb la Universitat Rovira i Virgili, la qual a través de constants convenis facilita el creixement del coneixement i el desenvolupament de les empreses.

L'accident va suposar un canvi de paradigma pel que fa a la manera d'entendre i de veure el clúster petroquímic del Camp de Tarragona. La confiança que el sector s'havia guanyat durant els últims 40 anys entre els veïns i veïnes del territori, va quedar malmesa després del fatídic accident.

La ciutadania, amb les institucions i les empreses, han pogut crear un model d'èxit territorial teixint el sector turístic amb el sector de la indústria química. No només han conviscut bé durant anys, sinó que a més a més s'han creat vincles promotors d'ells mateixos al territori.

Aquest equilibri que el Camp de Tarragona ha creat amb diferents els sectors econòmics del territori, fa necessari que la indústria petroquímica s'ajudi de les institucions i dels diferents col·lectius, socials i econòmics, per tal de revitalitzar la confiança que s'ha perdut arran de l'accident.

Necessitats com la transparència, la inversió en seguretat, el reconeixement del sector o una bona gestió de les emergències, entre d'altres, són les que s'han convertit en un recull de recomanacions i conclusions elaborades a partir de les diferents compareixences d'aquesta comissió.

Conclusions i recomanacions en matèria de seguretat industrial

Seguretat interna:

1. Cal retornar la confiança entre l'entorn del sector químic, veïns i també treballadors. Això s'ha d'aconseguir amb campanyes específiques d'informació i bona comunicació.

2. Cal creació d'una comissió de seguretat i salut laboral del Complex Petroquímic de Tarragona. Es poden aprofitar les sinergies i la feina feta des de l'Associació Empreses AEQT.

3. Cal modificar la normativa catalana. L'experiència de les empreses pot aportar molt valor afegit i coneixements sobre l'activitat desenvolupada.

4. Cal millorar protocols de seguretat interna i la inversió en tecnologia en matèria de seguretat.

5. Cal coordinar el sector químic amb plans d'autoprotecció propis de cada empresa.

6. Cal aprofundir en els Plans de seguretat i la coordinació d'activitats de prevenció.

7. Cal que hi hagi una transparència i transferència de la informació en matèria de seguretat entre empreses del sector, atenent les limitacions que pugui

comportar la difusió d'informació del sector SEVESO en relació a la política de seguretat nacional.

8. Cal fomentar la indústria 4.0 a la indústria del procés, de forma que es demostri que els registres informàtics són segurs i que no es puguin modificar com funciona la instal·lació des de fora de la planta.

9. Cal potenciar i estandarditzar les *bunkeritzacions* dels centres de control i punts d'informació més importants de les plantes.

10. Cal implementar el concepte de caixes negres dels avions en les plantes que operin dins del sector petroquímic.

11. Cal incentivar a les empreses perquè creïn centres de control externs a les plantes de producció, prioritzant la seguretat dels treballadors i de la informació.

12. Cal reconèixer la complexitat de la gestió des del punt de vista de seguretat, però que realment totes les empreses, tant al polígon del Camp de Tarragona com a qualsevol altre polígon petroquímic a la resta del món, saben com gestionar i com manegar.

13. Cal revisar els diferents plans d'actuació per millorar: els que estan relacionats amb la seguretat dels treballadors, els que tracten amb la seguretat de els instal·lacions i els que s'exporten a la seguretat ciutadana.

14. Cal garantir la continuïtat de les avaluacions de riscos, ja que en alguns casos hi ha hagut resultats negatius pel que fa als riscos psicotècnics dels treballadors.

15. Cal que hi hagi un retorn de l'activitat productiva, total o parcial, sempre que es garanteixin les condicions de seguretat i d'acord amb el dictamen dels experts. Sense descuidar la informació per tal de transmetre confiança i garanties en el funcionament.

16. Cal una internalització dels serveis. És a dir, que cal tendir cap a un tipus de plantilla amb contractació fixa, deixant enrere la temporalitat de molts treballadors.

17. Cal garantir l'estabilitat de les plantilles i de l'adequat nombre de llocs de treball per tal de reduir riscos i accidents laborals.

18. Cal responsabilitzar les empreses de la seguretat dels treballadors i de les seves instal·lacions. Per tant, cal emprendre aquelles accions que corregeixin i millorin la situació que hi ha a dia d'avui.

19. Cal que el Departament de Treball potenciï el seguiment de les empreses en temes de seguretat i salut des d'inspecció del treball.

20. Cal que hi hagi un augment d'inspectors de treball en el sector petroquímic, atès que el volum de qüestions en matèria de seguretat industrial és rellevant al Camp de Tarragona.

21. Cal que hi hagi una evolució de la indústria amb components i materials energètics més nets.

22. Des de l'Administració cal implementar eines que facilitin la gestió de llicències, plans i permisos de les empreses. Implementar ja la Finestreta Única Empresarial.

Seguretat externa:

23. Cal recosir la confiança entre els veïns i veïnes del territori amb el sector químic.

24. Cal que la informació no sigui propietat de les empreses si aquesta afecta a la societat civil. Sinó que aquella que no sigui considerada confidencial per motius de seguretat nacional ha de ser transversal i transparent. Una informació clau per poder gestionar bé el territori.

25. Cal combatre els tòpics desafortunats. La inseguretat és una fal·làcia que queda reflectida en els gràfics d'accidentalitat i l'alta exigència en protocols de seguretat. Cal no criminalitzar sense rigor una indústria capdavantera en seguretat per uns fets excepcionals.

26. Cal actualitzar del marc normatiu català en l'àmbit de la seguretat industrial.

27. Cal garantir el desplegament adequat del PLASEQTA. Amb el finançament, la coordinació amb l'entorn i la participació de tots els agents que intervenen.

28. Cal que el PLSEQTA es gestioni des del territori, tenint en compte tots els actors que el formen: institucions, societat civil i cossos d'emergències.

29. Cal que les informacions entre administracions no siguin contradictòries en casos d'emergències. Per tant establir protocols clars de coordinació.

30. Crear una agència de seguretat capaç de monitoritzar i detectar qualsevol fuita que pugui posar en perill la població.

31. Cal anar més enllà de fer sonar sirenes. El debat sobre sirenes deixa en evidència la manca de mecanismes d'avís.

32. Cal que s'atengui quan abans la reparació dels desperfectes causats per l'explosió.

33. Cal implementar la formació a la població sobre com actuar en cas d'emergència.

34. Cal una formació continuada en seguretat química pels càrrecs electes, professionals d'emergències i la societat civil.

35. Cal treballar i implementar plans i mecanismes de formació i educació de la població pel que fa a la seguretat i les emergències.

36. Cal que la societat civil pugui estar informada del que passa constantment.

37. Cal apoderar el Camp de Tarragona en el sector petroquímic, atès que els veïns i veïnes no saben què tenen al costat ni què s'hi produeix. Cal aquesta *culturització* precisament per saber fins a quin punt de perillositat hi pot haver i ser-ne conscients.

38. Cal que el Camp de Tarragona no s'amagui de la realitat industrial que els caracteritza.

39. Cal que el ciutadà pugui estar informat en qualsevol moment, ja que com més informat aquest té, més tranquil·litat es genera entre la societat civil.

40. Cal crear una formació que estableixi uns protocols pels ciutadans de les poblacions que envolten els complexos petroquímics, per tal de conviure-hi amb normalitat.

41. Cal que aquelles persones que es dediquin al sector de la seguretat ciutadana (tant pública com privada) al Camp de Tarragona compleixin amb una formació prèvia de protocols d'actuació relacionats amb la seguretat química.

42. Cal familiaritzar el Camp de Tarragona amb el sector químic. El fet de que hi hagi veïns que no saben que és una petroquímica fa que es creï una

necessitat que s'implementin formacions a tots els nivells i franges d'edats. Des de les escoles fins als centres cívics.

43. La informació que tenen les empreses sobre els gasos emesos i la possibilitat de perill hauria de ser més accessible al públic i per descomptat, a disposició de les administracions.

44. Cal abordar les problemàtiques que afecten a les olors que emeten les plantes de producció.

45. Cal millorar la transparència en la qualitat de l'aire. Vetllar per fer arribar els ciutadans les qüestions que es debaten a la Mesa de Qualitat Ambiental.

46. Cal vetllar i garantir als ciutadans el dret a una bona qualitat ambiental, en general, i de l'aire, en particular, en tot el territori d'influència del sector petroquímic.

47. Cal incrementar la coordinació amb els grups de primera intervenció per abordar quins són els gasos a mesurar en cada cas i donar el suport necessari per part del personal tècnic.

48. Cal que Tarragona tingui una normativa adaptada a la indústria del Camp de Tarragona. És a dir, cal que la legislació sigui específica per cada una de les zones i regions on es produeixin diferents components químics.

49. Cal revisar tots aquells compostos que no estan regulats i legislar perquè aquests paràmetres tinguin uns límits estudiats en base a la salut pública.

50. Cal detectar i regular tots aquells compostos que siguin puguin derivar a possibles malalties cancerígenes, atès que tots els estudis que es fan a nivell de risc de la població es realitzen des del punt de vista de l'evolució dels càncers.

51. Cal no comparar la contaminació atmosfèrica amb altres territoris com Barcelona per dos motius: perquè la realitat de contaminació es diferent; i perquè l'objectiu es comparar-se amb millors indicadors i atrapar-los.

52. Cal incorporar al Pla 2020 la funció del grup de control ambiental.

53. Cal incorporar millores a la Xarxa de Vigilància i Previsió de Contaminació Atmosfèrica.

54. Cal posar en valor la feina feta de la Taula de la Qualitat de l'Aire basada en la normativa europea.

55. Cal gestionar conjuntament la comunicació de les tasques de control de l'aire amb els diferents grups implicats.

56. Cal fer actuacions davant de la Unió Europea per tractar temes de la seguretat de les indústries químiques, davant de la Comissió de Medi Ambient i el grup de treball al Parlament Europeu.

57. Cal proposar a la Unió Europea la modificació de la Directiva Seveso.

58. Cal crear un observatori que exposi els components que s'emeten, tant els regulats com els no regulats.

59. Cal crear un grup de treball amb les indústries.

Conclusions i recomanacions en matèria de gestió de les emergències

Gestió de les emergències internes:

60. Cal que els alcaldes s'impliquin en la presa de decisions. De fet ja estava prevista la participació i ara s'ha reforçat al PLASEQTA 2020, però ho han d'exercir activament en coordinació amb Interior seguint el que preveuen els protocols i plans d'emergència.

61. Cal reconèixer el màxim rigor de l'actuació dels delegats d'interior i salut.

62. Cal reclamar a les empreses el compliment de les seves obligacions: dotar-se dels elements d'autoprotecció i seguir els protocols d'avís i comunicació immediat en cas d'emergència tal i com estableixen els plans i la normativa.

Gestió de les emergències externes:

63. Cal reconèixer la tasca realitzada per la Direcció General de Protecció Civil, els Serveis Territorials de Tarragona, els cossos d'emergències i bombers d'empresa, els bombers del parc químic, els bombers de la Generalitat de Catalunya, els Mossos d'Esquadra, el SEM, la Guàrdia Municipal de la Canonja i els voluntaris de Protecció Civil.

64. Cal que Seguretat Industrial adeqüí els seus estudis i criteris d'accident a la realitat post IQOXE de 14 de gener, considerant que l'extensió de l'accident va ser molt superior a la prevista als estudis de seguretat.

65. Cal descentralitzar la gestió de les emergències al territori.

66. Cal que tots els alcaldes tinguin una relació directa amb les empreses i el sector petroquímic, En el marc de les seves competències com a autoritats locals de protecció civil i les obligacions que han de complir.

67. Cal que les informacions entre administracions no siguin contradictòries.

68. Cal evitar futures descoordinacions entre els agents implicats i els canals d'informació.

69. Cal una gestió ràpida i eficaç en situacions crítiques.

70. Revisió i actualització de protocols. Cal més inversió, per part dels ajuntaments, en els centres de Seguretat dels Ajuntaments —els CECOPAL— que precisen constant actualitzacions en una àrea amb forta implementació d'indústria.

71. Cal que l'administració estigui a l'avantguarda en la comunicació a la ciutadania. Per tant, cal que es millori en tots els aspectes relacionats amb la informació, la comunicació, la difusió i la transparència vers la ciutadania.

72. Cal arreglar i implementar nous procediments immediats a nivell de comunicació i informació, tant en l'àmbit local, territorial, com empresarial.

73. Cal implementar una formació de la població sobre com actuar en cas d'emergència.

74. Cal reforçar el rol i implicació dels municipis i revisar els criteris d'activació de les sirenes.

75. Implementar un sistema d'avís a al ciutadania que no provoquin desempara i desconcert als veïns. Mecanismes complementaris a les sirenes i megafonia mòbil, com ara la implementació d'SMS massius als telèfons de la zona risc.

76. Cal constatar que l'activació de les sirenes és necessària, però obvia la part principal del problema: la gent ha de saber què fer quan hi ha una emergència al territori.

77. Cal que l'Estat Espanyol transposi la directiva europea referent a la implantació del *cell-broadcasting* que permet avisar a la població sobre situacions d'emergència.

78. Cal impulsar l'elaboració d'un estudi sobre les solucions existents en l'àmbit dels sistemes d'avís a la població en situacions d'emergències.

79. Cal actualitzar el protocol d'incidents amb múltiples afectats de la regió sanitària i de cada dispositiu d'atenció i dels seus integrants.

80. Cal incorporar elements de detecció anticipada de les emergències químiques, com poden ser els sensors químics per a la detecció de núvols tòxics o la utilització de noves tecnologies, com poden ser els drons.

81. Cal demanar a l'estat espanyol que s'acceleri el desplegament de la directiva europea 2018/1972 del Codi Europeu de Comunicacions Electròniques.

82. Cal fer d'aquest accident una lliçó que ajudi i serveixi al sector químic, no només d'Espanya, però també que ajudi al conjunt del sector a nivell europeu.

6.4. Propostes de conclusions presentades pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 87161)

0. La mirada social de la petroquímica abans de l'accident d'IQOXE

Sens dubte, la realitat de la petroquímica té un abans i després de l'accident a Industrias Químicas del Óxido de Etileno (IQOXE), l'accident del 14 de gener de 2020. Podem parlar d'un desplaçament de les visions majoritàries sobre la indústria petroquímica al Camp. Segurament fins al moment una majoria de la població no tenia una percepció de risc en relació a l'existència de la mateixa, quan probablement a partir d'enguany aquesta visió ha canviat absolutament.

Si parlem de percepcions hem d'aprofundir per saber també quin son els subjectes que construeixen la mateixa. Al respecte hem de posar en relació tres subjectes amb opinions, papers i posicionaments molt diferents.

Per una banda la pròpia significació de la petroquímica i la seva influència sociolaboral i política al Camp de Tarragona. En segon lloc el relat i paper de les Administracions Públiques en relació a la indústria petroquímica. I en tercer lloc els moviments socials i les lluites en defensa del territori.

Hem de dir que l'objecte d'aquesta comissió és l'estudi de la seguretat del sector de la indústria petroquímica a Catalunya i, en concret, el funcionament dels plans de seguretat exterior. En tot cas l'origen de la mateixa és l'accident d'IQOXE i aquest ha marcat totes i cadascuna de les compareixences efectuades. De fet, la realitat d'aquell accident i les circumstàncies que l'envolten s'han transformat en paradigma per l'estudi. Igual que avui parlem de Seveso en termes normatius més que en termes d'accidents hauria de transformar IQOXE del nom que alguns li van donar a una empresa a actuació institucional i social per fer compatible la petroquímica amb la màxima seguretat: guanyar-se la vida sense arriscar-se a perdre-la.

0.a) El sector de la petroquímica i la seva influència al Camp

Les empreses del sector petroquímic de Tarragona constitueixen una de les principals activitats que suposa la feina d'uns quants milers de treballadors i treballadores. Això suposa en si mateix un poder real des de punt de vista social, econòmic i també ho hem de dir polític.

Sens dubte que en un temps que el treball, i sobretot les relacions laborals estables, s'han transformat en un bé molt preuat per la classe treballadora, la petroquímica apareix com un marc on històricament havien pogut trobar això. En un sentit igual però des d'una altra perspectiva la realitat de perdre

la feina genera pànic, per tant la possibilitat de veure reduïda l'activitat de la petroquímica és un tensor social existent.

La influència de la petroquímica s'expressa també en recuperar pràctiques de paternalisme social que és arribar allà on l'Administració no dóna resposta: subvencionant des de festes locals fins a infraestructures socials o tota mena d'equipaments. No podem afirmar que amb aquesta pràctica es faci callar les veus crítiques o es comprin opinions o voluntats però sí que volem traslladar aquesta realitat perquè cadascú pugui valorar els efectes que poden causar.

Com vam poder escoltar de les compareixences del 13 d'octubre de 2020 l'empresa més potent de la petroquímica de Tarragona, Repsol, participa de la «Taula» i determina el que pot ser l'expressió de les mateixes. Com es va valorar en aquella sessió això és posar el llop a cuidar les gallines.

Recomanacions. Per tot això, cal:

0.a.1) Instar un pacte de partits, ajuntaments i associacions perquè no s'acceptin les aportacions econòmiques de la indústria petroquímica per part d'Ajuntaments o associacions de veïns i veïnes, garantint que aquelles intervencions necessàries es sufraguin a partir de l'erari públic.

0.a.2) Instar al Govern per instar l'Estat espanyol a aprovar un impost específic per les empreses petroquímiques que es pogués dedicar directament al territori que les ocupa o fetes efectives pels Ajuntaments dels municipis afectats, els quals no només són aquells on s'ubiquen les empreses, sinó tots els que en pateixen els efectes. Els diners recaptats via aquest tipus d'impost es podrien destinar a finançar els estudis epidemiològics o de qualitat ambiental, els quals, evidentment, es realitzarien amb escrupolosa independència.

0.b) El relat i el paper de les Administracions Públiques

Fins a l'accident d'IQOXE les Administracions Públiques (Ajuntaments, Diputacions, Generalitat, Estat) han volgut aparèixer com ens neutres en relació a la indústria petroquímica, res més lluny de la realitat.

Malauradament, la manca d'una política industrial pròpia del poder públic i la progressiva desindustrialització del país els darrers 40 anys situen els pocs sectors industrials restants en una posició de força. D'això n'és responsable el poder públic.

Aquesta posició de força segurament és un dels elements pels quals la indústria petroquímica no sempre ha actuat en l'estricte compliment de la legalitat. Durant anys les llicències han estat atorgades amb un baix perfil de garantisme en lògiques salut pública.

És destacable, també, l'absència d'estudis epidemiològics al Camp de Tarragona, tenint en compte la presència del major Complex Petroquímic del Sud d'Europa i la seva proximitat a grans nuclis de població. Igualment, també destaca la creixent crítica social en relació a la manca d'estudis independents de la qualitat de l'aire i la desconfiança vers els informes oficials, com expliquem en l'apartat següent.

Hem de veure també com les contrareformes laborals han impulsat i facilitat la subcontractació, així com un desenvolupament cada vegada més violent d'unes relacions laborals no respectuoses amb la normativa de prevenció de riscos laborals.

També hem de situar la manca de planificació, formació i prevenció respecte com actuar davant el risc. El posicionament de negar i minimitzar riscos es transforma en una irresponsabilitat que no pot ser una pràctica acceptable.

Recomanacions. Per tot això, cal:

0.b.1) Instar l'Estat per incorporar que tots els partits facin públiques les reunions que tinguin amb representants de la indústria petroquímica.

0.b.2) Instar els Ajuntaments perquè facin campanyes públiques sobre els riscos de les empreses petroquímiques, alhora que expliquin com és possible una indústria química on els riscos siguin la mínima expressió.

0.b.3) Que la Generalitat garanteixi el desenvolupament d'estudis epidemiològics i de la qualitat de l'aire als municipis del Camp de Tarragona.

0.c) Els moviments socials i les lluites en defensa del territori i la possibilitat de treball i seguretat

Si bé des de l'accident d'IQOXE la consciència i percepció sobre la indústria petroquímica ha patit un canvi d'orientació, sempre hi ha hagut al Camp tota una sèrie d'organitzacions i moviments socials, entre els quals destaquen GEPEC, la Plataforma Cel Net, la Canonja 3 - Poble, Paisatge i Sostenibilitat, i la mateixa CUP, que han explicat, alertat i denunciat els riscos i perills que hi havia la territori.

Poc agraïts som en relació a aquells i aquelles que moltes vegades des de posicionaments amb un suport minoritari ens van avançar els riscos existents derivades del tipus d'indústria petroquímica que hi ha al Camp. Lluny de la visió apocalíptica que la indústria petroquímica pretén atribuir als moviments socials crítiques, l'essència de la seva crítica té com objecte fer compatible indústria i seguretat. Indústria per guanyar-nos la vida i no per perdre-la.

L'entitat ecologista GEPEC (Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes Catalans), una de les més antigues al territori, sempre ha desenvolupat una tasca de denúncia dels vessaments i accidents relacionats amb la petroquímica. Especialment pel que fa als vessaments a la costa.

Per la seva banda, la Plataforma Cel Net, impulsada el 2008 per persones dels pobles veïns del complex petroquímic de la Vall del Francolí, ha estat capaç d'obtenir dades reals sobre quins components respirem vora la indústria petroquímica. Des del 2014 aquesta entitat ha aconseguit impulsar diversos estudis de la qualitat de l'aire alternatius als controls de la Generalitat, realitzats pel LCMA de la UPC i finançats principalment per l'ajuntament del Morell (en un inici van col·laborar-hi Constantí, Vilallonga, Perafort i Puigdelfí).

Els primers resultats d'aquests estudis van detectar un índex elevat de compostos químics cancerígens com el Benzè, el 1-3 Butadiè i el Benzo(a)pirè. La importància d'aquests estudis és que van proporcionar dades van evidenciar les mancances del nostre país en quan a control i regulació de les emissions contaminants, així com a les mesures de prevenció i protecció enfront dels seus efectes en la salut i el medi ambient. Posteriorment, amb les dades obtingudes van engegar la campanya #Sapsquèrespires per denunciar els efectes en la salut dels compostos detectats. El gran ressò va posar fi a un silenci mediàtic de més de quaranta anys.

En conseqüència, el 2015 el Parlament de Catalunya va aprovar per una unanimitat la creació de la Taula Territorial de la Qualitat de l'Aire. Plataformes

ciutadanes, agents socials, administracions, centres de recerca i empreses ens vam reunir per, teòricament, crear un nou sistema de control, regulació, prevenció i protecció adaptada a la complexitat industrial de la zona.

Malauradament, 5 anys i 6 convocatòries després, no s'ha arribat a cap acord i la Generalitat no ha emprès cap acció per reduir els nivells d'emissions contaminants. La detecció reiterada de nivells elevats de compostos químics cancerígens posen de manifest la manca de compromís per part de les empreses i l'administració. La Taula s'ha convertit en una excusa per paralitzar els estudis alternatius, un intent de dissuadir la nostra lluita i un mecanisme per perpetrar la impunitat de les empreses.

Val a dir que la Plataforma Cel Net va esdevenir una de les poques experiències de moviments socials que han comparegut a la Comissió d'estudi i que ens han fet veure més enllà de l'accident del dia 14 de gener de 2020. La qualitat de l'aire del Camp no és acceptable per la petroquímica. en aquest sentit, és important entendre una qüestió: que els nivells d'agents acceptables no suposin contravenir la legalitat no significa que l'aire sigui de qualitat.

Recomanacions. Per tot això, cal:

0.c.1. Reconèixer la feina incansable de d'organitzacions i moviments socials en la defensa del territori.

0.c.2. Garantir la participació real i regular de les entitats del territori en la tasca de fiscalització i seguiment del control de la seguretat ambiental de la petroquímica.

0.c.3. Obrir un debat al voltant del model econòmic pel Camp de Tarragona que tingui en consideració la diversificació econòmica i que prioritzi la transició cap a la «química verda» i la salut i el benestar dels ciutadans.

1. Seguretat industrial

1a) Seguretat interna: de les pròpies empreses, protocols, llicències

La seguretat industrial de l'empresa és responsabilitat directa de la mateixa i indirecte dels Departaments de Treball i Empresa.

Sí que podem parlar que hi ha la concessió d'algunes llicències, fonamentalment les ambientals, on com ja hem avançat hi ha una visió poc garantista des de lògiques de salut pública. Primera qüestió. Quina és l'explicació per la qual algunes llicències ambientals d'IQOXE es modifiquessin unes setmanes després de l'accident? Aquest aspecte va ser preguntat i no contestat a preguntes del subgrup parlamentari de la CUP-CC.

Volem parar atenció amb un llicència concreta, una modificació per la construcció del reactor U-3100 en substitució de la unitat U-350. Ningú ens ha confirmat que la unitat U-350 es desmantellés. Tampoc ens consta que es posés en funcionament quan es va instal·lar el reactor U-320.

Al respecte la interlocutòria de 17 de juliol de 2020 del Jutjat d'instrucció 1 de Tarragona, el titular en fase d'instrucció penal derivat de l'accident d'IQOXE, diu literalment:

«De la investigación practicada resulta provisionalmente que se produjo un incremento significativo de la capacidad de producción de la planta de la Canonja desde que fue adquirida por la empresa por IQOXE en el año 2014, a cuyo efecto se instaron sucesivas modificaciones no sustanciales de la autorización ambiental inicial de la anterior empresa IQA, que databa del

año 2012, con lo cual se produjo un substancial aumento de la producción autorizada.

En el año 2016 se solicitó la modificación no sustancial para la construcción del reactor U-3100 en sustitución de la unidad U-350, la cual fue autorizada. Sin embargo, la unidad U-350 no se desmanteló en ningún momento y siguió funcionando durante todo el tiempo de forma clandestina, solicitándose nuevamente su puesta en funcionamiento cuando se instó la construcción del reactor U-3200.»

Que el Jutjat d'Instrucció en situï un reactor clandestí per una banda ens confirma el caràcter potencialment criminal de la direcció de l'empresa. Però hem de dir que no és l'única irregularitat que l'òrgan judicial ha situat en les actuacions de l'empresa en relació a llicències:

«III. Estación depuradora de aguas residuales y vertidos. El aumento de la capacidad de producción en IQOXE por la solicitud de diversas modificaciones no sustanciales y el tipo de productos que se realizaban impedía la depuración de la totalidad de los residuos a través de la EDAR (Estación Depuradora de Aguas Residuales). De las actuaciones practicadas se desprende provisionalmente que, a fin dar salida a los residuos que no podían ser tratados por la depuradora por falta de capacidad de tratamiento de los mismos, se realizaban regularmente vertidos directos al mar y, a fin de no ser detectados, se concentraban por las noches o los fines de semana y eran tratados con el desespumante AQUAMAX para que no pudieran ser percibidos.

A este efecto, la dirección de la empresa había dado órdenes a los trabajadores de la planta de derivados para que procedieran a verter los residuos de esta forma y con este tratamiento, hechos todos éstos que están siendo objeto de investigación.»

IQOXE no únicament incompleix per donar sortida a l'excés de producció, sinó que intenta construir la forma que no es pugui acreditar el mal que està fent, intentant amagar els basaments directes al mar en forma i temps de més difícil detectar.

Recomanacions. Per tot això, cal:

1.a.1) Revisar per part de l'Administració competent tots els Plans (emergències, riscos, autoprotecció) que guardin relació amb la petroquímica.

1.a.2) Revisar d'ofici per l'Administració competent totes les llicències atorgades a les empreses petroquímiques els darrers 10 anys i realitzar un informe que valori si avui encara es donen les condicions per mantenir les mateixes o modificar-les.

1.a.3) Traslladar a la Fiscalia per part de les Administracions competents totes les actuacions administratives de llicències atorgades a empreses del sector petroquímic en les que s'observin irregularitats.

1.a.4) Redactar una nova legislació més restrictiva pel que fa a les mesures de control ambiental així com de seguretat per al sector de la indústria química i, alhora, a realitzar uns controls i una fiscalització del compliment de la legislació més garantistes.

1b) Seguretat externa: seguretat del polígon, territori i veïnes

El primer dia de compareixences, 12 de maig de 2020, ja podem observar, amb les intervencions que es van donar, com les Administracions que hauriem de donar seguretat (Departaments de la Generalitat i Ajuntaments de la

zona) ni tenien avaluat correctament els riscos, ni tenien els Plans d'Emergències actualitzats, ni tampoc tenien els mecanismes clars en lògiques de protecció civil.

Així, en quant a l'avaluació dels riscos que existia a IQOXE davant d'una explosió o accident, l'avaluació màxima que s'havia fet (la Direcció General d'Energia, Seguretat Industrial i Seguretat Minera) situava el risc màxim determinat a 34 metres de distància. Això demostra com de malament estava avaluat el risc, doncs recordem les distàncies fins on va arribar l'ona expansiva.

De la mateixa manera vam poder conèixer com 10 Ajuntaments de les comarques de la circumscripció de Tarragona no tenen el Pla d'Emergències actualitzat. Semblaria del que se'ns ha traslladat que podem avaluar dues realitats diferents. En primer lloc, s'observa que les administracions locals entenen aquests plans com mers tràmits burocràtics i no pas com eines efectives i útils per a la seguretat de la població. En segon lloc, per les localitats petites, de poca població i pressupost, apareix com un instrument de difícil assumpció.

L'accident d'IQOXE també posa de manifest la necessitat de disposar de mecanismes segurs i plans alternatius perquè Protecció Civil pugui contactar, parlar, amb algú del centre de treball o de l'empresa que pateix un accident. Encara ens provoca por el pensar que es van trigar 50 minuts en parlar amb algú de l'empresa per part de Protecció Civil. Evidentment que hem de ser conscients que una part del centre de treball va quedar arrasat físicament i que teníem una realitat amb dues persones mortes i ferits. És per això que hi ha d'haver persones de contacte de l'empresa que siguin al centre de treball i garantir sempre persona de contacte fora del centre de treball.

Si algú escolta les compareixences del primer dia, 12 de maig de 2020, no podrà arribar a la conclusió clara de si l'actuació dels bombers del parc químic, els anomenats bombers d'empresa, es va fer seguint ordres d'algú d'IQOXE, d'alguna Administració Pública, de l'Associació Parcs Químics de Seguretat o de la pròpia professionalitat dels mateixos. Sens dubte, en dies com els de l'accident es juguen la vida i ho donen tot però també hem de dir que tenen els mateixos drets, mitjans i garanties que els bombers públics.

En tot cas la manca d'actuació i de resposta davant l'Accident no és únicament atribuïble a l'empresa IQOXE, doncs els directius d'aquest són els responsables de l'explosió però també hi ha una responsabilitat clara de l'Administració per una nefasta resposta.

Ja hem dit que Protecció Civil triga 50 minuts en parlar amb algú d'IQOXE però també és molt lamentable comprovar la manca de mitjans del 112 i com el Director del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya oculta informació en el moment de la seva compareixença (un oblit involuntari, segurament). Reflexió a banda mereix el seu to desafiant en dita compareixença. En tot cas això ens mereix més deteniment sobre que va passar aquell dia: trucades repetides de persones que demanaven l'activació de sirenes sense entendre el que estava passant; comunicació de treballadors del 112 a Protecció Civil avisant de la inoperància de les sirenes. Amb resposta de Protecció Civil que després de 15 min del primer avis dient que encara no tenien protocol ni indicacions per activar les sirenes: Es van comptabilitzar 1534 i 919 trucades perdudes de la població (no ateses), entre els dos centres de treball. Recordem que el model del 112 de la Generalitat és el

de convertir-lo majoritàriament en un «call center» de gestió privada amb poca o nul·la formació especialitzada per aquests accidents; Protecció Civil va trigar vint minuts en dur a terme la primera comunicació pública mitjançant les xarxes socials; Es van emetre missatges contradictoris instant la població a confinar-se sense que sonessin les sirenes, d'altres en els quals s'afirmava que només s'havia de confinar la població que detectés fum o elements de toxicitat.

Sens dubte que el sonar o no sonar de les sirenes és un dels elements que més confusió va generar conjuntament al confinar-se o no confinar-se.

Posteriorment, una qüestió que ha generat un gran neguit entre la població ha estat el fet que s'assegurés que la no activació de les sirenes es degué a l'espera de l'anàlisi de la toxicitat generada per l'accident. D'aquesta decisió qualsevol pot deduir que, en cas que s'hagués confirmat la toxicitat, s'hauria exposat a la població durant tot el temps d'espera dels resultats de l'anàlisi.

Sobre els informes que s'han portat a la Comissió hem de fer algunes consideracions generals: s'han fet sense escoltar ni parlar amb la representació de les treballadores i sense accedir al centre de treball. De la mateixa manera l'informe de l'empresa IQOXE (el que signa l'Institut Químic de Sarrià) per la seva configuració no vol conèixer de les causes. Es centra en els processos químics i no pas de manera conjunta en el processos químics, físics i socials (condicions de treballs i augment de la producció) que determinen els mateixos. És tal la seva la seva condició tendenciosa que en l'exposició que es var fer a la compareixença es negava la possibilitat que hagués passat el que va passar.

Ens resulta insuficient i inacceptable l'Informe del Govern (Seguretat Industrial i Seguretat Minera de la Generalitat de Catalunya) relatiu a l'accident formalitzat per una empresa alemanya on literalment es diu *«a causa de l'abast dels danys a la unitat i la manca de dades o informació testimonis no és possible determinar si va haver un error en els sistemes o en l'activació dels manuals de l'ESD.»* Realment hauria de dir que aquest informe no es va voler dirigir als testimonis per recopilar informació. Curiosament ha tingut el comportament contrari amb l'empresa. No únicament s'adreça a l'empresa, cosa normal i que s'ha de fer, sinó que assumeix comparar el seu informe amb el de la mercantil IQOXE, qüestió que contamina el mateix»*2 de juliol Intercanvi de conclusions de la investigació amb GenCat, IQOXE i l'investigador de l'Institut Químic de Sarrià (IQS) contractat per IQOXE».* Això ve acompanyat d'una altra manifestació per la qual es reconeix que la informació era insuficient.

Per una altra banda situar probabilitats altes de la causa en *«Una fallada en el control de pressió de nitrogen» «Una fuita externa que deixaria anar una mescla de nitrogen i OE però seria reemplaçada per OE pur si continués l'addició» «Un incendi que afectaria part del procés adjunt»* si no va acompanyat de l'estudi de perquè passa això és un informe que no vol apropar-se a la veritat material. I tot això l'informe causa por quan analitza en termes de barreres a les pàgines 56 i 57. Ens important veure com aquí en forma de «manca de barreres» el que tenim és tota una realitat en la que els efectes que s'anaven produint no tinguessin aturador, garanties, controls, límits.

Recomanacions. Per tot això, cal:

1.b.1 Que la Generalitat, amb coordinació amb Diputacions, revisi semestralment els Plans d'Emergències dels Ajuntaments, realitzant les observacions que consideri en relació al compliment o no de les seves finalitats.

1.b.2. Que periòdicament la Generalitat insti els ajuntaments afectats pel Complex Petroquímic a requerir a les empreses del complex petroquímic la relació i el detall dels diferents expedients sancionadors en matèria ambiental, laboral i de seguretat que se'ls hagin interposat, a fi de poder desenvolupar una correcta fiscalització de les mateixes.

1.b.3. Subrogar els bombers d'empresa a Bombers de la Generalitat, que mantindran la consideració de plantilla autònoma. Per planificar en un futur que siguin bombers de la Generalitat de Catalunya qui actuïn des del primer moment en qualsevol actuació requerida en polígons petroquímics i alhora tinguin el màxim nivell d'especialització.

1.b.4.Iniciar el procés d'internalització del 112 respecte a aquelles treballadores que presten serveis en forma de gestió indirecte.

1c) Seguretat laboral. Subcontractació, temporalitat, formació, ritmes de treball, equips de treball

La realitat d'IQOXE s'ha d'entendre des de la seva nova titularitat empresarial com una carrera per reduir costos i augmentar producció. I quan parlem de reduir costos estem parlant de reduir el número de treballadors totals, el mínim de treballadors als equips de treball, augmentar la subcontractació, apostar per la temporalitat, reduir la formació i augment el ritmes de treball. Això tot sumat és una combinació perillosa que transforma el risc en una possibilitat ordinària.

A més, l'augment de la producció es fa encara que suposi no complir amb uns mínims treballadors en equips de treball o vessaments irregulars al mar.

És tan clara aquesta realitat de despropòsits que la pròpia instrucció judicial ho manifesta en la interlocutòria de juliol de 2020:

«I. Explosión del reactor U-3100. La planta de IQOXE de La Canonja, venía desarrollando su actividad con una política empresarial de aumento de la producción y reducción de costes de lo que resulta indiciariamente un deficiente mantenimiento de las instalaciones y el ejercicio de la actividad sin las debidas condiciones de seguridad laboral e industrial exigibles a este tipo de empresas químicas, y con un insuficiente número de trabajadores para realizar el proceso productivo con las debidas garantías de seguridad.»

L'actuació obstructiva dels màxims responsables de l'empresa, Sr. Jose Luís Morlanes (amb o sense coneixement del Sr. Ricardo Leal) únicament s'entén des de la seva realitat de ser persona de forta influència política durant dècades, el primer, i de ser l'home més ric d'Extremadura, el segon. Al primer el podem veure com va ser regidor d'urbanisme a Cornellà de Llobregat i després responsable econòmic del RCD Espanyol quan el camp de futbol va ser construït i comença a funcionar a la dita ciutat. Al segon amb societats de capital de risc que són presentades en societat amb l'acompanyament del Sr. Joan Carles de Borbó quan era Cap d'Estat del Regne d'Espanya. Res d'això ens impedirà denunciar la manca de respecte a la institució parlamentària i a les famílies treballadores.

En comptes de cuidar els seus treballadors i procurar un bon ambient laboral, l'empresa va crear una realitat on en perseguien i es fiscalitzaven els ritmes de treball. Es va subcontractar un mediador dels temps de treball, el conegut com «el sombras», així es van reduir el número de treballadors directes però també globalment directes i indirectes. No podem confirmar les dades concretes, les que el CEO de l'empresa ens podia haver confirmat però va optar per una acció obstructiva.

Aquest procés empresarial va tenir ràpidament els seus efectes sobre els treballadors tal i com identificava l'Informe de riscos psicosocials de l'Avaluació de Riscos Laborals d'IQOXE mesos abans de l'accident, el qual deia: 98% llocs de treball exposat a la situació més desfavorable en quan ritmes, 72.1% per llocs de treball més desfavorables en quant a lloc de feina. I situa l'origen en la manca de personal i incorrecte amidament dels temps. Els representants dels treballadors li van demanar a l'empresa constituir una comissió, semblaria que formalment es va constituir però que no va suposar que l'empresa prengués cap decisió o mesura.

Aquesta realitat va portar els representants dels treballadors, una vegada vist que l'empresa ni dialogava ni negociava i començava a acomiadar treballadors, a exercir el seu Dret de Vaga i realitzar les oportunes denúncies a Inspecció de Treball i demandes judicials davant dels Tribunals. Aquestes accions es van vehicular a través de dos secció sindicals: les de CC.OO. i la de CO.BAS. Les compareixences d'un representant del Comitè d'Empresa i de les organitzacions sindicals CC.OO. i UGT van resultat prou il·lustratives per veure la realitat laboral d'IQOXE.

També ens va resultar molt útil aquesta compareixença per conèixer els nivells de temporalitat i subcontractació. Lluny de les dades parcials, realment eren falses, que ens van donar alguns representants empresarials podem parlar d'un procés d'incorporació al sector de la terceització (subcontractació) i contractació temporal. Això debilita les organitzacions sindicals i als treballadors en l'exigència del compliment de les mínimes condicions laborals. Tot això es vas donar a IQOXE, igual que un relaxament en la formació dels treballadors i les treballadores.

No veure la causa efecte, entre rebaixar la formació dels treballadors, reduir els equips de treball, no garantir un mínim de treballadors que donin seguretat a les operatives, augmentar el ritmes de treball i l'accident és negar una evidència científica.

Lluny de trobar en la negociació col·lectiva, el compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals i l'estabilitat laboral la resposta als problemes d'IQOXE s'opta pel model oposat. En aquest context es dona la següent realitat:

El dia de l'accident el reactor U-3100 fabrica el producte MPEG-500, això únicament s'havia fet abans 6 vegades. La mateixa tarda una de les bombes del reactor, la bomba P-3132, va tenir fuites, una bomba que tenia antecedents, es va fer una reunió i es va acordar continuar el procés de producció.

Tot això en una realitat en el que s'augmentava permanentment la producció, es reduïen els treballadors i funcionava de manera clandestina la Unitat-350.

Cap dels compareixents ha acreditat que davant del controls hi hagués sempre un treballador. De fet de les compareixences de la representació unitària i sindical dels treballadors traslladen l'idea que no sempre hi havia un treballador permanentment davant de control. Un altre element més en la tensió

que l'empresa IQOXE provocava als treballadors és la forma il·legal com es desfeien de restes de l'empresa.

En definitiva tenim un manual de degradació de les condicions laborals, d'incompliments de normativa laboral i de prevenció de riscos laborals, i fins i tot de donar ordres que saben porten a cometre irregularitats. Treballar en aquestes condicions és en si mateix un atemptat contra els drets dels treballadors i les treballadors, qüestió fins i tot per la qual la Fiscalia hauria de tenir una actuació separada, no pels efectes de l'accident sinó sobre la realitat laboral que es va generar des de la Direcció de l'Empresa.

A tot això s'ha de sumar la vulneració de la llibertat sindical quan s'assetja a les organitzacions sindicals que critiquen les pràctiques empresarials il·legals.

No mereix gaire comentari les compareixences de representacions d'associacions d'empreses i patronals que ens van voler fer veure una realitat sobre la petroquímica que no existeix. Ja hem dit que les dades parcials sobre la temporalitat van ser un intent de presa de pel que hauria de tenir les seves conseqüències.

Va ser en tot cas superada per el Sr. Cabré que en representació d'IQOXE va fer una intervenció que poc tenia a veure amb l'objecte de la seva compareixença i que va avançar que no respondria tot un seguit de preguntes. És pràctica d'alguns compareixents no contestar, de fet evidentment no s'hauria de contestar si no hi ha certesa, quelcom diferent és manifestar de manera prèvia que no es contestarà el que suposa un incompliment del Reglament del Parlament de Catalunya.

Les dues darreres compareixences van ser les del Conseller d'Interior i Conseller de Treball. El primer afirma sobre un concret personal necessari que no s'incorpora al 2020, que es farà al 2021 i ho atribueix a qüestions pressupostàries. El segon entre moltes informacions ens diu les dades d'ordres d'actuació de la Inspecció de Treball de Catalunya respecte IQOXE entre gener i octubre de 2020: 35, en una empresa amb 103 contractats directes, centre La Canonja. Per una empresa amb un número no gran de treballadors això és absolutament l'expressió de il·legalitat com a norma, entre d'altres coses per transformar-se la majoria en infraccions i sancions. És un altre perill que el número de subcontractació a La Canonja: entre 60 i 80.

Recomanacions. Per tot això, cal:

1.c.1. Que el Parlament de Catalunya insti l'Estat espanyol a modificar la normativa relativa a la subcontractació per prohibir la mateixa a sector com el de la petroquímica.

1.c.2. Que el Parlament de Catalunya insti l'Estat espanyol a modificar la normativa de subcontractació per establir igualtat de condicions de treball que a l'empresa principal.

1.c.3. Que el Parlament de Catalunya insti a l'Estat espanyol per fixar legalment els equips de treball mínims a la indústria petroquímica.

1.c.4. Que la Inspecció de Treball de Catalunya estableixi una campanya específica a la indústria petroquímica que com a mínim cada 6 mesos revisi la contractació temporal, els equips de treball i els ritmes de treball.

1.c.5. Comunicar de manera separada aquest bloc de conclusions a Fiscalia per si pogués haver de les actuacions prèvies a l'accident de 14 de gener de 2020 delictes contra els Drets dels Treballadors.

2. Gestió emergències

2.a. Gestió interna (de les pròpies empreses i complexos industrials)

De la gestió interna que va fer IQOXE de l'accident poca o nul·la informació tenim. Recordem que el dos màxims responsables de l'empresa Sr. Morlanes i Sr. Leal no van venir a la Comissió i que el Sr. Cabré ja va avançar que no contestaria la majoria de les preguntes.

Semblaria que IQOXE no tenia un Pla d'autoprotecció validat. Diem semblaria perquè era una de les 10 preguntes que vam fer al Sr. Cabré i va ser una de les 10 preguntes que no ens va contestar. Evidentment que aquesta actuació il·lícita minva l'objecte de l'estudi que és la finalitat de la present comissió.

Sí que ens sembla necessari identificar que les empreses han de tenir una persona de contacte fora del centre de treball. Això significa contactes alternatius, fora del centre de treball, si això no es garanteix ens podem trobar amb impossibilitats de trobar contactes al haver-se vist afectats per l'accident.

Hem de dir que no podem arribar a un conclusió gaire acabada sobre la realitat dels complexos industrials i el tractament de les emergències. Les compareixences de 9 de juny de 2020 haurien de servir d'això però no van aprofundir sobre la qüestió. També volem afirmar que si no es donaven les dades certes sobre contractació temporal perquè hem de creure que la resta de qüestions que es van traslladar fossin certes.

Recomanacions. Per tot això, cal:

2.a.1. Regular perquè les empreses petroquímiques sempre puguin garantir que hi ha dues persones de contacte davant accidents, una que sigui al centre de treball i una altra en un altre punt.

2.a.2. Enfortir la coordinació entre les Administracions i les empreses en la gestió de les emergències.

2.a.3. Garantir un sistema pel que els sistemes d'emergències puguin accedir a conèixer els productes i processos que es desenvolupen en els supòsits que hi hagi un accident. Contacte directe immediat amb el centre de treball o amb representants de l'empresa. Aquesta caixa negra estarà sempre a disposició de la Inspecció de Treball.

2.a.4. Que la Generalitat de Catalunya desenvolupi un sistema de monitorització remota de totes les indústries químiques, a fi de poder actuar amb la màxima diligència i eficàcia en les incidències que es produeixin.

2.a.5. Exigir a les empreses del Complex Petroquímic del Camp de Tarragona una millor comunicació amb el conjunt de la societat, especialment participant activament en campanyes informatives, mantingudes en el temps, d'informació al veïnat de com actuar en cas d'accident.

2.b. Gestió externa (Protocols govern, veïnes, comunicació de les emergències)

Les compareixences de 26 de maig de 2020 dels Alcaldes de Tarragona, La Canonja, Constantí, Vila-Seca i El Morell, van reconèixer majoritàriament que el dia de l'accident va ser un autèntic caos. A diferents intervencions dels màxims responsables locals es van fer afirmacions del tipus «les alarmes que no sonaven», «missatges que generaven confusió», etc. Es va arribar a parlar en termes de «descontrol» i «desori».

També molts Alcaldes van voler reconèixer el que els seus equips de Govern no havien fet o encara no havien acabat de fer: pendents de tenir finalitzades totes les seves obligacions. Alguns Alcaldes deixen entreveure que no tenen recursos suficients per poder donar resposta a les seves obligacions, i manifesten dubtes sobre si ells podien o no fer sonar alarmes. Això, en bona mesura, reflexa la manca de preparació de les administracions locals però sobretot manca de coordinació.

Es va fer una afirmació concreta que ens apropa a trobar el problema i per tant també a la solució. El que hagués correspost aquell dia era potser era «nivell 3» i no pas «nivell 2» com es va fer.

Les compareixences dels representants de les Associacions de Veïns i Veïnes el 22 de setembre de 2020 ens aporten una altra visió diferent. Ens van insistir en la manca de formació, d'informació i de transparència i ens descriuen el dia de l'accident d'IQOXE com «dia del Kaos». Ratifiquen que durant 50 minuts el 112 no sabia res i que ningú sabia davant de que es trobaven exactament i que havien de fer.

Sobre les sirenes, si bé traslladen sorpresa sobre que no sonessin, reconeixen que si a dia d'avui s'activessin tampoc no se sap exactament què significa i què haurien de fer. Sorprèn que això es manifesti des del present.

Es va arribar a afirmar que els darrers 5 anys no va haver-hi informació. Potser el Sr. Velilla ens va fer amb tres idees el resum de les seves compareixences: «Prioritzen els beneficis a la seguretat!», «El dia d'IQOXE kaos total», «Els veïns es senten desemparats». És simptomàtic que manifestin que els hi han dit que hi haurà un nou «Plaseqcat» i no pas que ells i elles hagin participat en aquest.

El director general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments davant la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica ens fixava elements de mínims per abordar l'accident: Condicions que limitarien el desenvolupament de l'incendi (sectors d'incendi, etc.); Mitjans de lluita contra el foc (extintors, etc.); Sortides adequades per a tots els ocupants (evacuació); Accessos suficients per als serveis d'auxili (bombers); Formació i informació del personal (autoprotecció).

Tampoc podem parlar d'una millor actuació de Protecció Civil. De fet si fem un repàs del seu procedir davant l'accident d'IQOXE el dia 14 de gener de 2020 el procedir va ser el següent:

«19.06: «Alerta #PLASEQCAT per explosió i incendi en una empresa del Polígon Sud de #Tarragona. Es recomana a la ciutadania que visqui prop de la zona de l'explosió que es confini preventivament fins a saber l'abast de l'accident químic».

Vam preguntar si el confinament preventiu estava fixat en alguna norma, establert en algun protocol o on s'havia decidit. No vam trobar cap resposta, amb l'excepció de la Directora General acompanyant al Conseller d'Interior. Protecció Civil va manifestar al 112 que no tenien per activar sirenes, però aquesta qüestió ni es va negar ni es va reconèixer a la Comissió. En qualsevol cas, preventiu o no, els plans d'emergència preveuen que l'eina per demanar a la població que es confini és l'activació de les sirenes, les quals, recordem, no es van activar en cap moment.

D'altra banda, si és una recomanació i fa 26 minuts de l'explosió i encara no saben l'abast de la recomanació, què hagués passat si després s'hagués comprovat que l'abast de l'explosió feia perillós el contacte amb l'aire.

Tampoc ningú no ens ha sabut explicar per què a les 19.34 hores van fer sonar sirenes a unes determinades zones. Per què no es van activar sirenes abans? Perquè en unes determinades zones? Tot això forma part del que moltes compareixences han definit com a «kaos», és del tot inacceptable.

Recomanacions. Per tot això, cal:

2.b.1.Que el PLASEQTA fixi recursos als municipis per tal de realitzar cursos de formació pel conjunt de població de les localitats potencialment afectades. De manera obligatòria: educació secundària obligatòria i al conjunt del sector públic.

2.b.2.Genera material audiovisual atractiu per explicar riscos o com actuar davant un accident a la indústria petroquímica que es puguin emetre en mitjans de comunicació locals i utilitzar a les xarxes socials.

2.b.3. Que la Generalitat de Catalunya a una revisió dels protocols recollits dintre del PLASEQCAT, de forma que s'activin les sirenes des del primer moment quan l'accident tingui afectació a la població, recomanant el confinament com a mesura preventiva immediata, agilitzant la seva activació i millorant els mecanismes de comunicació a la població en cas d'accident químic.

2.b.4. Instar les administracions competents a aplicar el sistema *Cell Broadcasting* a la zona de potencial afectació d'un accident químic, amb missatges SMS a totes les persones que es trobin a la zona.

2.b.5. Instar les Administracions corresponent a crear un Pla de Comunicació en el que es detalli com s'ha de procedir en cas d'emergència per tal de traslladar a la població, de manera transparent i completa, quines són les circumstàncies que es donen i com ha d'actuar.

2.c. Prevenció i formació sobre emergències

Ha estat un continu la manca d'actuacions preventives tant de l'empresa IQOXE com de les Administracions.

De fet podem parlar que IQOXE conscientment menysprea donar resposta a les actuacions preventives en el mar de les mesures de prevenció de riscos laborals. Així res va fer quan tenint una avaluació de riscos laborals amb indicadors altament preocupant cap mesura va prendre.

És possible que les úniques coses positives derivades de l'accident del 14 gener de 2020 siguin un visió positiva d'Administracions i poble de prevenir i formar-se.

El Plaseqta 2020 aprovat pel Govern el 10 de març 2020 ha de ser una eina mòbil i una guia per la prevenció i l'actuació davant emergències.

Recomanacions. Per tot això, cal:

2.c.1. Que la Inspecció de Treball de Catalunya tingui una campanya permanent, amb efectivitat cada 6 mesos, per analitzar si és compleix o no la normativa de riscos laborals i revisar les avaluació de riscos laborals.

2.c.2. Que cada 14 de gener es realitzi un simulacre d'actuació davant una emergència similar a la que es va viure derivada d'IQOXE.

2.c.3. Que el simulacre de cada 14 de gener pugui ser també el millor record i homenatge pels morts, ferits i les seves famílies.

2.c.4. Pla Mancomunat pels municipis propers o potencialment afectats a polígons petroquímics. Allà s'ha de coordinar formació preventiva, mesures

de seguretat pels polígons, actuacions davant un accident. Aquest Pla ha de tenir una coordinació quotidiana amb Generalitat de Catalunya.

2.c.5.Cursos regulars de formació pel conjunt de població de les localitats potencialment afectades. De manera obligatòria: educació primària i secundària obligatòria i al conjunt del sector públic. De manera periòdica les administracions públiques han de garantir cursos oberts al conjunt de la població.

2.c.6.Que la Generalitat impulsi una diagnosi exhaustiva sobre els riscos i l'impacte de les indústries del complex petroquímic sobre la salut dels treballadors i treballadores, el conjunt de la població i el medi ambient.

6.5. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem (reg. 87162)

El 14 de gener a les 18: 41 hores l'empresa IQOXE situada al complex petroquímic del Camp de Tarragona va patir un accident, amb un abast molt important a la zona que va provocar la pèrdua de tres vides humanes (dos treballadors de la planta i un veí del barri de Torreforta de la ciutat de Tarragona) i diversos treballadors ferits de gravetat.

Les causes de l'accident no estan clares encara, ni després de totes les sessions de la Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (CESSP), ni la documentació aportada.

Aquest incident va posar de manifest manca de coordinació a l'hora de gestionar un accident d'aquestes característiques, els sistemes d'alarma i comunicació no van funcionar. La comunicació i coordinació amb els ajuntaments del voltant no va fluir, provocant confusió en els consistori i la població. L'empresa va trigar molt en posar-se en contacte amb els serveis d'emergència. No es va aclarir fins passades moltes hores si l'accident podria haver provocat algun tipus de núvol tòxic.

La ciutadania, durant la crisi i en les hores posteriors a l'accident, no va tenir cap tipus de senyal d'alerta prevista en els diferents plans d'emergències en casos d'aquestes característiques, informant-se pel boca-orella de les xarxes socials i algun tuit dels comptes oficials de Twitter dels Serveis d'Emergències i Protecció Civil de la Generalitat de Catalunya.

Arran de les evidències de la concatenació d'errors i descoordinació en la gestió de l'accident al Complex Petroquímic, tots els Grups i subgrups Parlamentaris presentaren una proposta de resolució que s'aprovà per unanimitat al Ple del 13 de febrer per a la creació d'una Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (CESSP).

A aquesta Comissió d'Estudi han participat i han comparegut un total de 32 persones de diversos àmbits: governamental, ajuntaments, experts, treballadores, representació de l'empresa etc., que passem a enumerar:

Per tal de conèixer i resumir el contingut d'aquestes compareixences, algunes d'elles amb aportacions de documentació i/o informes rellevants, dividirem aquestes compareixences en 4 blocs: un primer bloc que englobaria la gestió governamental de la Generalitat de Catalunya en el que es refereix a crisis d'aquestes característiques. Un segon bloc de caire territorial i d'afectació a la ciutadania, un tercer bloc que comprendria les qüestions més relatives al sector petroquímic en general, IQOXE en particular, incloent la visió de la representació de les treballadores i per últim, un quart bloc on s'exposen les

visions d'experts i explicacions dels diversos estudis encomanats per diferents actors afectats.

Sobre la gestió de l'emergència, l'activació del PLASEQCAT es va endarrerir d'una forma preocupant atesa la manca de comunicació de l'empresa en el moment de l'explosió. Això, combinat amb la no activació dels dispositius d'alarma (sirenes) va sumir en un estat de desassossec i incertesa a la ciutadania que sabia que havia passat alguna cosa al complex petroquímic però no tenia informació. El CECAT (Centre de Coordinació Operativa de Catalunya) va rebre a les 18.38h l'avís del 112 comunicant-nos que s'havien rebut diferents trucades de veïns i veïnes informant que havien sentit una explosió i veien flames en l'àmbit del complex petroquímic. Es van anar activant les fases corresponents del PLASEQCAT a mesura que el CECAT anava tenint informació de la situació a IQOXE.

Així mateix, Bombers de la Generalitat van realitzar les tasques d'extinció i prevenció de noves explosions com està establert en els seus plans d'actuació.

Un dels temes que més debat ciutadà i d'aquesta comissió en particular ha estat la no activació de les sirenes d'alerta a les poblacions del voltant del complex petroquímic. En aquest sentit, i segons va relatar la Directora General de Protecció Civil, Isabel Ferrer i Álvarez, es volia realitzar aquest avís, i així es va anunciar en xarxes socials, però la manca d'informació des del lloc de l'accident no va acabar d'activar el protocol d'avís a la població mitjançant les sirenes. Per tant, alguna cosa més que la manca d'informació va fallar a l'hora d'alertar a la població. Aquesta situació és prou greu per ella mateixa atesa la naturalesa de l'accident i la incertesa de no saber si hi havia un núvol tòxic; més tenint en compte l'impacte de la tapa del reactor a un edifici del barri de Torreforta, a més de dos kilòmetres de l'empresa.

Així mateix, el dia després de l'accident el President de la Generalitat, el MH Joaquim Torra va encarregar un informe d'avaluació intern dels diferents Departaments que tenen responsabilitats en situacions d'emergència d'aquestes característiques. Aquest informe, presentat en aquest cas pel Sr Pau Villòria, viceconseller de la Presidència, tot i les mancances de participació de més actors, com podrien ser els sindicats o entitats veïnals del territori, posa de manifest que cal millorar un seguit de qüestions per fer front a aquest tipus d'emergències. Entre les que podem destacar, enduriment de la normativa industrial, millora dels sistemes de comunicació en aquests casos, millores a la Xarxa de Vigilància i Previsió de Contaminació Atmosfèrica, investigació exhaustiva de l'accident per part de la inspecció de treball, revisió dels protocols d'emergències o l'aprovació del PLASEQCAT 2020 i el PLASEQTA. D'aquest informe presentat, es deriva l'encàrrec de realització d'un estudi extern a algun laboratori de prestigi.

Pel que fa els estudis que hem pogut conèixer en aquesta Comissió d'Estudi, l'estudi de l'Institut Químic de Sarrià encarregat per Iqoxe conclou que no es podria haver previst aquesta explosió. Pel que fa a l'estudi independent encarregat pel Govern a DNV-GL grosso modo conclou que no han pogut conèixer les causes de l'accident, però sí posa l'accent en qüestions tècniques de seguretat que no existeixen o bé no són les adequades per reactors d'aquestes característiques. Per altra banda, posa l'accent en la manca d'informació facilitada per no entorpir la investigació judicial o bé perquè l'empresa no l'ha facilitat.

Els experts en qualitat de l'aire, com els mèdics, compareixents en aquesta comissió van posar de manifest una vegada més els riscos i la necessitat de posar els recursos necessaris per conèixer en cada moment la composició de l'aire que es respira al voltant del complex i prevenir així possibles malalties provocades per fuites. Per tant cal vigilar constantment les possibles fuites de productes perjudicials per a la salut de la ciutadania.

Sembla evident que la descoordinació entre els ajuntaments afectats i el CECAT va ser un fet. La totalitat dels alcaldes compareixents van posar de manifest la manca d'informació a temps real i com de tard va arribar aquesta informació. Així mateix la manca d'activació de les sirenes d'alarma genera inseguretat i pèrdua de confiança en un moment delicat com ho són les primeres hores d'un accident tan important. La primera comunicació és per sms i arriba uns 25 minuts després de l'accident. Amb les múltiples maneres de comunicació que existeixen actualment no sembla concebible que es trigués tant a informar a les autoritats locals del voltant.

Una major formació, una implantació de protocols clars, simulacres i que funcionin les alertes en casos com el que ens ocupa són les demandes de la ciutadania vehiculades per les diverses entitats veïnals compareixents a la comissió. Saben de la importància d'una indústria petroquímica al Camp de Tarragona perquè això ha donat molts llocs de treball a moltes famílies dels barris al voltant de les plantes. Però no a qualsevol preu. Més coneixement i prendre les mesures de seguretat necessàries per no trencar la confiança de la ciutadania amb aquesta activitat econòmica, són essencials de cara a futur.

Hem sabut de decisions d'empresa, en aquest cas concret IQOXE, que durant anys anteriors havia pres decisions de disminució de personal i no complir del tot la normativa de seguretat i riscos laborals. Així ho corroboren els expedients oberts per Inspecció de Treball. Així mateix, es considera gens tolerable la inexistència d'un pla d'autoprotecció en el sí de l'empresa IQOXE.

La indústria petroquímica ha de continuar i és una de les activitats econòmiques més importants no només de la zona del Camp de Tarragona, si no de tot el territori de Catalunya, no obstant estem davant del Complex petroquímic més gran d'Europa; cal exigir als responsables que prenguin les mesures de seguretat mínimament exigibles i a més a més tenir els treballadors i treballadores en condicions dignes, no precaritzades i menys encara jugar a mala fe amb les subcontractacions de personal. Perquè el final de la indústria petroquímica no serà per qüestions exògenes, si no que el final de la indústria petroquímica pot ser un altre accident d'aquestes característiques si abans no es posen les condicions de seguretat necessàries que evitin tragèdies com les del 14 de gener.

Seguretat, informació i transparència, tres elements indestriables de la indústria química.

Conclusions i recomanacions

Seguretat industrial

a) El sector petroquímic és un sector econòmic important a Catalunya i el complex petroquímic del Camp de Tarragona és un dels més importants d'Europa. Davant de la perillositat del sector i les possibles conseqüències vers la ciutadania que hi viu al voltant s'han de prendre totes les precaucions possibles per realitzar l'activitat i evitar accidents d'aquestes característiques

des de dins de les empreses del sector; concloem en el camp de la seguretat interna de les empreses petroquímiques:

1. Garantir el compliment de la normativa d'obligació a totes les empreses i plantes que es dediquin a aquest sector a dotar-se d'un pla d'autoprotecció obligatori i contrastat amb el Departament de la Generalitat que tingui la competència.

2. Legislar per endurir els requisits industrials en la implementació les mesures i barreres de seguretat tècniques de les plantes petroquímiques.

3. Augmentar sistemàticament la inspecció ordinària del departament competent d'Inspecció de Treball en les plantes petroquímiques, tant en el camp de les relacions laborals així com en el de riscos i seguretat laboral

4. Davant que ens trobem davant del complex petroquímic més gran d'Europa, la redacció d'una llei específica de gestió d'emergències a la planta petroquímica del Camp de Tarragona, és necessària i inexcusable de forma urgent, atesa la proximitat del complex a zones habitades i equipaments públics.

5. Garantir i augmentar l'obligació de les empreses a formar a les treballadores de les plantes petroquímiques que estan subcontractats, igualant la formació i competències amb la dels treballadors directes de les empreses.

6. Normativitzar l'obligació de *bunqueritzaci*ó de les sales de control que estiguin a prop dels reactors

7. Establir mecanismes formatius per a treballadors i treballadores de gestió amb protocols clars i persones responsables en cas d'accident.

8. Treballar i legislar per a fer obligatòries en les sales de control de dispositius «caixes negres» que recavin tota la informació de l'activitat dels diferents reactors de les plantes per facilitar després l'avaluació dels funcionament en cas d'accident.

b) Així mateix la seguretat del territori i els polígons petroquímics és un altre element essencial per a un funcionament òptim i la confiança de la ciutadania vers a aquesta activitat. Per tant pel que fa a la Seguretat externa a les empreses concloem:

1. Realitzar les mesures necessàries perquè els polígons industrials petroquímics es dotin d'Unitats especialitzades en prevenció de riscos d'accidents i riscos químics

2. Establir l'obligatorietat d'instal·lar medidors de qualitat de l'aire al voltant del polígon i ciutats i pobles propers.

3. Establir l'obligació de dotar els polígons d'Unitats d'Acció Ràpida per tal d'actuar amb en cas d'accident de manera ràpida.

4. Millorar els sistemes de comunicació a l'interior de les empreses i la coordinació del polígon amb la creació d'una unitat de gestió de crisi en el sí del Complex Petroquímic en contacte directe amb Emergències de la Generalitat

5. Realitzar campanyes de sensibilització a la ciutadania del que és la indústria petroquímica

6. Realitzar simulacres 2 vegades a l'any a les ciutats al voltant del complex petroquímic del Camp de Tarragona

Gestió emergències

a) Si bé es van implementar els protocols i accions recollits als plans d'emergència, en aquest cas concret sembla que es van mostrar insuficients. Així doncs, a nivell d'empreses i complexos industrials concloem:

1. Incrementar els recursos de les Unitats d'emergències de les empreses i els complexos industrials. En cas de la no existència d'aquesta Unitat, crear-la.

2. Garantir la comunicació directa del gabinet de crisi en cas d'accident i el CECAT per conèixer en temps real els fets

b) Pel que fa al paper del Govern, Associacions de Veïns, comunicació i els protocols concloem:

1. Implementar el PLASEQTA i dotar dels recursos necessaris pel desplegament del mateix.

2. Revisió anual del PLASEQTA, que a la Comissió d'actualització amb la participació dels veïns i veïnes organitzats de la zona i sindicats representatius.

2. Crear una delegació de Protecció Civil al Camp de Tarragona

3. Crear una Unitat especialitzada en Emergències Químiques situada al Camp de Tarragona, que coordini la seguretat del complex, les emergències de la Generalitat, Bombers i Protecció Civil i els Ajuntaments necessàries.

4. Establir les infraestructures de comunicació necessàries per garantir la comunicació en aquests casos, posant en marxa els mecanismes necessaris de negociació amb l'Estat per establir el mecanisme d'avís per sms.

5. Establir els mecanismes necessaris per tal d'endurir la directiva Europea Seveso de seguretat química.

6. Garantir el control de la renovació de plans de protecció civil amb la mobilització de recursos necessaris.

7. Establir mecanismes de senyalització informativa per tal de saber què fer en cas d'accident a les ciutats properes al complex petroquímic.

8. Continuar treballant la formació i sensibilització dels veïns i veïnes del Camp de Tarragona envers la indústria petroquímica i els seus riscos. en aquest cas fora bo la participació del teixit social dels barris i pobles de la ciutat. Així mateix les empreses del polígon, la Direcció General de Protecció Civil i els Ajuntaments haurien de participar posant a disposició recursos per dur a terme aquestes accions.

9. De forma transitòria, caldria que els sistemes d'alarmes funcionessin per defecte des d'un primer moment en cas d'accident a la petroquímica.

10. Incrementar les unitats SEM al Camp de Tarragona.

6.6. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 87163)

1. Seguretat industrial

La necessitat de definir i implementar mesures de seguretat en els processos industrials és incontestable i està plenament assumida per les empreses, els treballadors i les administracions públiques. En qualsevol activitat industrial hi ha riscos inherents que s'han d'avaluar i minimitzar, per evitar els accidents, incidents i els costos humans i materials que se'n deriven, tant en les mateixes instal·lacions industrials com a l'exterior dels polígons, com malauradament va succeir el 14 de gener de 2020 a les instal·lacions de l'empresa

Industrias Químicas del Óxido de Etileno S.A. (IQOXE), a la unitat U3100 de la planta de derivats, ubicada al Polígon Sud de Tarragona.

La normativa aplicable a les instal·lacions industrials és prou extensa i les empreses han d'adequar-se als requeriments legals. Una adequació que és controlada per les administracions públiques, que han de donar la conformitat a les instal·lacions i a les mesures de seguretat interior i exterior per tal que siguin adequades als requeriments legals. En el cas que ens ocupa, la facultat d'inspecció i control li correspon a la Direcció General d'Energia, Seguretat Industrial i Seguretat Minera, adscrita al Departament d'Empresa i Coneixement.

La indústria petroquímica és una activitat que, com s'ha vist al llarg del temps, pot catalogar-se com d'alt risc, no només a l'espai interior de les instal·lacions industrials sinó també pel medi ambient i pels qui viuen dins la seva àrea geogràfica d'influència. Les empreses i els treballadors del sector en són conscients i ho han estat sempre. Les persones que viuen o desenvolupen la seva activitat quotidiana en els àmbits geogràfics d'aquesta indústria ho han viscut amb preocupació i alarma arran d'accidents com el que ha donat lloc a aquesta Comissió d'Estudi.

La normativa obliga a les empreses del sector a proporcionar a l'administració pública competent la informació i l'avaluació de riscos necessària per a l'elaboració del Pla d'Emergència Exterior, que en el cas que ens ocupa era el Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic de Catalunya (PLASEQCAT), i elaborar el Pla d'Emergència Interior o d'Autoprotecció, per tal de poder gestionar internament la seguretat i higiene en l'activitat industrial i garantir la màxima seguretat dels treballadors i de les mateixes instal·lacions.

a. Seguretat interna

I. Conclusions

1. En el moment en què es va produir el gravíssim accident del 14 de gener de 2020 IQOXE, com totes les empreses que desenvolupen la seva activitat industrial al sector de la petroquímica a Catalunya, estava al corrent de les seves obligacions pel que fa a la informació per a l'elaboració del PLASEQCAT, com pel que fa a l'elaboració del Pla d'Autoprotecció, donat que és condició indispensable per disposar dels permisos necessaris per desenvolupar l'activitat industrial.

2. L'avaluació de riscos en la unitat que va patir l'accident, tot i que de ben segur estava elaborada d'acord amb els coneixements previs i els estàndards de la indústria, no era correcta, ja que no havia previst la possibilitat d'un accident d'aquestes dimensions en el desenvolupament d'un procés habitual en les instal·lacions d'aquest tipus, com és la sintetització de derivats de l'òxid d'etilè.

3. Aquesta avaluació insuficient dels riscos va fer possible que el centre de control de la planta no estigués prou protegit, amb les terribles conseqüències que va tenir per als treballadors morts arran de l'explosió.

4. La planta sinistrada disposava d'una tecnologia d'última generació, de disseny nord americà i construcció espanyola, s'havia instal·lat el 2017 i havia produït amb anterioritat diversos lots de Metoxi-Polietilenglicol de massa molecular 500 (MPEG 500), sense cap mena d'incident o fet que permetés sospitar que arribés a produir-se una explosió com la que es va produir

el 14 de gener de 2020. De fet, aquesta planta era la més moderna i avançada de què disposava IQOXE al Polígon Sud de Tarragona.

5. L'empresa IQOXE va encarregar a l'Institut Químic de Sarrià (IQS) l'elaboració d'un informe tècnic per determinar la seqüència més probable de successos que van causar l'accident del 14 de gener de 2020. Aquest informe, elaborat per dos enginyers químics de reconegut prestigi, va ser presentat als mitjans el mes de juny de 2020 i ha estat lliurat també als membres d'aquesta Comissió d'Estudi. Aquest informe va ser presentat a la Comissió pels dos responsables de la seva elaboració per part de l'IQS.

6. La Generalitat de Catalunya va encarregar a la consultora noruega DNV GL, experts en gestió de riscos i seguretat i qualitat industrial, un informe sobre les causes de l'accident, que va ser lliurat al Departament d'Indústria i Coneixement el mes de juliol de 2020 i a la Comissió d'Estudi en data 2 de novembre de 2020. Aquest estudi ha estat presentat en sessió de la Comissió pel Director General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial, acompanyat pel Subdirector de Seguretat Industrial.

7. En el moment en què va produir-se l'explosió va quedar totalment destruït el Centre de Control de la Planta U3100 i hi van perdre la vida el cap de la planta de derivats i el cap de torn. Tampoc s'ha pogut disposar de cap registre del procés reactiu que s'estava desenvolupant en el moment de l'accident, ja que van quedar destruïts a conseqüència de l'accident. Ambdós informes, l'encarregat per l'empresa a l'IQS i l'encarregat per la Generalitat a la consultora DNV GL, no han pogut disposar d'informació de registres ni de testimonis directes de l'explosió.

8. L'informe de l'IQS conclou que l'explosió es va produir per un excés de pressió al reactor R3131 provocat pels gasos generats a la descomposició tèrmica del producte de reacció, l'MPEG 500. Aquesta descomposició, pràcticament explosiva, que era desconeguda per part de la indústria química i de la qual no hi havia cap referència bibliogràfica, va estar produïda per l'alliberament de gran quantitat de calor per una reacció ràpida de l'òxid d'etilè acumulat al cap del reactor. L'explosió final es va produir com a resultat d'una concatenació de causes imprevisibles, la principal de les quals el desconeixement previ per part de la indústria química de la ràpida descomposició d'aquest producte a una temperatura superior als 350 graus centígrads. L'informe defensa que la tecnologia de què disposava la unitat U3100 era la més avançada disponible i que la instal·lació complia a bastament tots els requeriments de la indústria, i que la descomposició de l'MPEG 500 era un fenomen no documentat i desconegut fins al moment de l'accident, la qual cosa justifica el fet que cap estudi de seguretat previ vinculat a aquesta tecnologia hagués previst la reacció de descomposició d'un producte sintetitzat que, d'altra banda, no està classificat com a perillós al Reglament CE 1272/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasat de substàncies i mescles.

9. L'informe de la consultora DNV GL conclou que l'explosió va tenir origen en la descomposició tèrmica de l'òxid d'etilè present al reactor R3131, provocada per l'existència d'una font de calor externa que l'informe considera que pot tractar-se d'un incendi (possiblement un de petit) que va fer que una part del sistema connectat al reactor (canonades, vàlvules, accessoris) assolis la temperatura de descomposició de l'òxid d'etilè. La hipòtesi de les causes de l'explosió que defensa l'informe és la formació d'una mescla descomponible d'òxid d'etilè, sigui per una fallada en el control de pressió de nitrogen a

l'entrada del reactor o per una fuita externa que deixaria escapar una mescla de nitrogen i òxid d'etilè que hauria sigut reemplaçada per òxid d'etilè pur, que va entrar en contacte amb una font de calor provocada per un incendi que va incidir en part del procés adjunt al reactor, la qual cosa va provocar la descomposició tèrmica del lot número 7 i la conseqüent explosió del reactor perquè no va poder aguantar la pressió provocada per aquest procés de descomposició, amb les conseqüències fatals que coneixem.

10. Tot i que ambdós informes no coincideixen plenament en la causa més probable de l'explosió, ambdues hipòtesis són prou versemblants i apunten a una reacció tèrmica de descomposició d'un dels productes presents en el reactor —l'MPEG-500 en el cas de l'informe de l'IQS i l'OE seguit del lot d'MPEG-500 sintetitzat en el cas de l'informe de DNV GL— amb el consegüent increment molt ràpid de gasos de descomposició i de pressió en l'interior del reactor R3131, que va rebentar de forma explosiva i va produir l'incendi posterior i el fatal desenllaç amb tres morts i vuit ferits, alguns dels quals molt greus.

11. La unitat U3100 en què es va produir l'explosió del reactor R3131, s'havia construït l'any 2017 per la consultora espanyola d'enginyeria IDOM sota llicència de l'empresa nord americana HHT Services Inc. i disposava d'una tecnologia d'avantguarda en la producció de derivats de l'òxid d'etilè, com és el cas de l'MPEG-500. La implantació de la unitat U3100 es va construir d'acord amb els estàndards de la indústria i disposava dels instruments de control i operació requerits per part del propietari de la tecnologia. Abans del dimarts 14 de gener de 2020 havia sintetitzat diversos lots d'MPEG-500 sense cap mena d'incident rellevant que fes pensar amb la possibilitat d'un accident de les dimensions del que va ocórrer aquell fatídic dia al voltant de les 18: 40 hores.

12. CL Grupo Industrial va adquirir el 2014 els actius productius de l'empresa pionera al Polígon Sud, Industrias Químicas Asociadas (IQA) que era propietat de La Seda de Barcelona, que aleshores estava en concurs de creditors, creant IQOXE i iniciant un procés de reorientació de l'activitat industrial i d'inversions per ampliar les instal·lacions de la planta, amb la creació de dues noves unitats de derivats, la U3100, construïda al 2017 i ara sinistrada, i la U3200, que va iniciar la seva activitat al 2019.

13. La nova empresa va optar per una política de control i reducció de costos laborals, amb un ajust de plantilla i una contenció salarial. Aquesta política ha donat lloc a un augment significatiu de la càrrega de treball, tant en els àmbits de producció com en l'administratiu, i a una contenció de les remuneracions salarials.

14. Els conflictes entre l'empresa i la representació dels treballadors en el Comitè d'Empresa han estat relacionats amb qüestions laborals desvinculades amb la seguretat.

15. Els incidents de seguretat que s'han produït a la planta d'IQOXE, més d'un centenar en paraules de la representació del Comitè d'Empresa, són les habituals comunicacions de control d'incidències que es produeixen a totes les indústries d'aquest i d'altres sectors i que tenen com a objectiu la gestió dels riscos i evitar que aquests incidents puguin donar lloc a accidents de major o menor gravetat.

16. El principal motiu de conflicte entre el Comitè d'Empresa com a representació dels treballadors i la direcció de l'empresa IQOXE ha estat l'ajusta-

da plantilla. L'ajust de plantilla es va fer al 2014 i principis de 2015 i s'ha mantingut pràcticament inalterada malgrat el creixement de les instal·lacions i de la producció industrial de la companyia.

17. L'ajustat nombre d'efectius de plantilla ha tingut com a conseqüència que la càrrega de treball dels treballadors de totes les seccions de l'empresa, producció, administració, oficines, serveis generals, manteniment, informàtica, etc., hagi estat sempre molt alta.

18. L'any 2019 es va fer una nova avaluació de riscos psicosocials, referida a la càrrega de treball i l'estrès associat, que va donar uns resultats molt dolents, sobretot en el sistema de rol i càrrega de treball. El risc detectat en aquest sentit era molt alt a totes les seccions d'activitat de l'empresa, especialment en oficines i administració, fins i tot per sobre de l'àrea de producció.

19. La representació dels treballadors, en qualsevol cas, ha descartat una vinculació directa entre la càrrega de treball i la seguretat industrial a les instal·lacions d'IQOXE, descartant la limitació de plantilla i la càrrega de treball com a possible causa de desatenció i descontrol que pogués donar lloc al terrible accident succeït a la unitat U3100 el 14 de gener de 2020.

20. La manca de comunicació inicial de les circumstàncies de l'accident no va ser conseqüència d'una mala aplicació del Pla d'Autoprotecció vigent en el moment de l'explosió. Tant la persona que havia de ser el director de l'emergència, el Cap de Planta, el senyor Òscar Saladié, com el qui havia de ser cap d'intervenció, el senyor Òscar Atance, van perdre la vida en el moment de l'explosió i els operadors van resultar ferits. El personal present a les instal·lacions van centrar els seus esforços inicials en aturar amb seguretat l'activitat de la resta d'unitats en servei i en minimitzar tant com poguessin els efectes immediats de l'explosió i l'incendi que estava actiu a la unitat U3100.

21. El descontrol inicial pel que fa a l'activació de l'emergència es va produir no només per la manca de comunicació immediata de l'accident per part dels responsables de l'empresa, que era impossible pels efectes de l'explosió, sinó també per la dificultat que es va tenir des del Centre de Coordinació Operativa a l'edifici 112 de Reus per identificar la ubicació de l'incendi posterior a l'explosió en el Polígon Sud de Tarragona.

22. La primera reacció a la terrible explosió i el posterior incendi va ser la dels treballadors i tècnics de la pròpia empresa IQOXE, sota la direcció del senyor Ferran Cabré, cap de la planta d'òxid d'etilè, que es va reincorporar a les instal·lacions pocs minuts després d'abandonar-les i tan bon punt es va produir l'accident.

23. Les primeres dotacions de bombers que van participar en les tasques de rescat i de contenció de l'incendi posterior a l'explosió van ser les del Parc Químic del Polígon Sud.

II. Recomanacions

1. Instar a l'Associació d'Empreses Químiques de Tarragona (AEQT) i a la Federació Empresarial Catalana del Sector Químic (FEDEQUIM) i totes les empreses i associacions que hi formen part a revisar en profunditat les polítiques de seguretat industrial i salut laboral. Aquesta revisió profunda s'hauria d'impulsar i gestionar des d'un grup de treball específic en què s'integrin una representació de les empreses, dels representants dels treballadors i de consultores especialitzades en gestió de la seguretat industrial.

2. Instar a les federacions i associacions sectorials i a les empreses que hi formen part la revisió en profunditat dels riscos inherents a cadascun dels productes i processos industrials que conformen la seva activitat, per tal de que quedin contemplats tots els escenaris possibles i evitar que puguin produir-se accidents de gravetat derivats de processos industrials avaluats incorrectament. Aquestes revisions han de ser validades i certificades per un organisme de control, per a la revisió i aprovació posterior per part del Departament d'Empresa i Coneixement, que ha de fer l'anàlisi final dels riscos.

3. Revisar, per part de l'administració de la Generalitat de Catalunya en els àmbits de Treball i de Seguretat Industrial, els requeriments formatius i d'expertesa i especialització exigible a tots els treballadors d'empreses subcontractades o amb contractes temporals que desenvolupin tasques laborals en qualsevol empresa del sector químic, recollint amb precisió les especificitats de cadascuna de les empreses, dels processos industrials i dels productes que cadascuna produeix. Aquesta capacitació i especialització ha de ser condició indispensable i ineludible per poder desenvolupar tasques laborals en les plantes de producció.

4. Instar al Govern de la Generalitat a millorar la gestió administrativa i d'inspecció relativa a la tramitació, revisió i aprovació dels plans d'autoprotecció de les empreses del sector petroquímic, per tal d'evitar possibles retards i verificar l'adequació de les mesures de seguretat als riscos associats a cadascuna de les activitats industrials.

b. Seguretat externa

I. Conclusions

1. Les conseqüències immediates de l'accident, amb la mort a causa de l'explosió del reactor R3131 de les dues persones que haurien d'haver activat i dirigit el pla d'autoprotecció de l'empresa IQOXE, va endarrerir notablement la comunicació de l'empresa amb el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT), que va rebre els primers avisos per les trucades de veïns de la zona al CAGTU 112 i per les comunicacions rebudes des del cos de Bombers que estaven fent front a l'emergència.

2. El CECAT de Reus va tenir dificultats per identificar d'immediat l'empresa afectada per l'accident, tot i que l'incendi posterior a l'explosió era visible des de les càmeres de televisió de les quals rebien les imatges en temps real.

3. L'activació del PLASEQCAT en fase d'alerta es va produir a les 18: 58 hores del 14 de gener de 2020, vint minuts després que es comencessin a rebre trucades sobre l'explosió i incendi posterior al 112.

4. L'activació de la fase d'emergència del PLASEQCAT es va produir al voltant de les 19: 15 quan els bombers van informar de l'existència de ferits greus arran de l'explosió.

5. Els primers avisos a la població es fan a través de la xarxa social Twitter al voltant de les 19: 06, demanant el confinament preventiu en cas que es notessin molèsties a causa del fum. Aquests avisos es van reiterar al voltant de les 19: 15 amb indicació de les poblacions veïnes al Polígon.

6. A les 19:30 Bombers avisa al CECAT de la possible implicació d'Òxid d'Etilè, per la qual cosa s'avalua la possibilitat de declarar el nivell 3 de l'emergència, que obliga al confinament i a fer sonar les sirenes d'avís.

7. A les 19: 34 s'anuncia per Twitter que es faran sonar les sirenes a Vilaseca, a la Pineda, La Canonja i Tarragona, a Bonavista i la Universitat Laboral.

8. A les 19: 38 es produeix el contacte amb l'empresa IQOXE que informa que la planta afectada és la de derivats, no pas la d'Òxid d'Etilè. Aquesta informació és corroborada pels Bombers que estan actuant in situ, la qual cosa fa que es determini el manteniment de l'emergència en nivell 2 i es decideixi no fer sonar finalment les sirenes.

9. La informació disponible al PLASEQCAT en relació als riscos d'explosió d'un reactor a l'empresa IQOXE no contemplava la possibilitat d'afectació externa, donat que el radi d'acció determinat per aquest tipus d'explosió no excedia els quaranta metres. Això va fer que en les primeres hores després de l'explosió el CECAT no vinculés l'ensorrament de part d'un habitatge al barri de Torreforta de Tarragona, que va causar la mort al seu propietari, a l'explosió del reactor R3131.

10. La dimensió final de l'explosió va fer que al voltant de les instal·lacions d'IQOXE, en un radi de varis centenars de metres, molt superior al previst en l'avaluació de riscos per l'explosió d'un reactor, impactés un gran nombre de ferralla a mode de metralla, que afortunadament no va causar cap altra víctima a les rodalies de l'empresa, llevat del ja esmentat veí de Torreforta.

11. Les dimensions de l'incendi que va romandre actiu fins a la tarda del 15 de gener, la constatació dels danys provocats per l'explosió en molts habitatges dels barris adjacents i les informacions contradictòries rebudes pels veïns, especialment en les primeres hores de l'emergència, van provocar un gran neguit entre la població i un augment considerable de la preocupació per la seva seguretat.

II. Recomanacions

1. Incorporar en el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT) les millores tecnològiques necessàries per mantenir un control detallat de les instal·lacions industrials dels polígons químics a Catalunya. S'ha de millorar el control mitjançant videocàmeres, per poder identificar la ubicació precisa de qualsevol incident o accident que pugui produir-se en el futur.

2. Establir protocols de col·laboració entre la Direcció General de Protecció Civil del Departament d'Interior amb els mitjans de comunicació locals públics i privats (televisió, ràdio, premsa digital, etc.) per poder donar a la ciutadania, en les millors condicions i amb el mínim retard possible, la informació i les instruccions adients un cop s'activi un Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic, sigui el de Catalunya o el de Tarragona.

3. Incorporar a les federacions i associacions de veïns al sistema de comunicació de les emergències per part de Protecció Civil.

4. Establir un sistema de comunicació per megafonia, complementari a les sirenes d'avís, en cadascun dels municipis afectats per polígons i indústries del sector químic a Catalunya que en cas d'emergència permeti alertar a la ciutadania als nuclis urbans, urbanitzacions, polígons industrials i llocs de pública concurrència.

5. Potenciar la xarxa de control mediambiental i de qualitat de l'aire, amb l'increment dels punts de mesura i del personal adscrit a aquesta tasca per part de l'administració de la Generalitat, tant a l'interior dels polígons químics com en el seu entorn més proper.

6. El Govern de la Generalitat ha de fer una revisió exhaustiva sobre la situació real als diferents polígons industrials de la indústria química en relació amb els elements i els compostos químics perillosos que s'utilitzen a l'activitat industrial i la seva presència al medi ambient, tant pel que fa a la qualitat de l'aire com a la possible contaminació del sòl i dels aqüífers. Aquestes revisions haurien de tenir continuïtat en el temps i fer-se en col·laboració amb els ajuntaments de les àrees d'influència, les empreses del sector, el món acadèmic i els organismes de control.

7. Les empreses químiques, a través d'AEQT en els polígons de Tarragona i de FEDEQUIM i les associacions que hi formen part a la resta de Catalunya, haurien d'elaborar i executar un programa específic de comunicació i divulgació per posar a l'abast de la ciutadania amb la màxima transparència tota la informació relativa a l'activitat industrial, les matèries primeres i els productes finals. Pel correcte desenvolupament d'aquesta tasca informativa s'ha de comptar amb els ajuntaments i les federacions i associacions de veïns de les àrees d'influència.

2. Gestió d'mergències

La Protecció Civil, les mesures adoptades per les administracions públiques per evitar o minimitzar els danys que pugui patir la ciutadania a conseqüència d'agressions de qualsevol mena, desastres naturals que esdevinguin en calamitat pública i, en el cas que ens ocupa, per accidents produïts a indústries amb un elevat risc de perillositat, està directament relacionada amb el concepte de Seguretat Pública, que és competència del Govern d'Espanya i que és compartida i concurrent pels diversos nivells administratius, també l'autonòmic i el local.

A Catalunya l'àmbit de la protecció civil està regulat per la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil, que preveu la coordinació competencial entre l'administració autonòmica i les locals catalanes amb els plans de protecció civil d'àmbit estatal. Com a norma general, l'autoritat pública que té encomanada la protecció civil és, en l'àmbit municipal, l'alcalde corresponent i en l'àmbit autonòmic, el conseller d'Interior.

La gestió de les emergències és una qüestió cabdal en l'àmbit de la protecció civil. Els procediments de gestió estan establerts en els corresponents plans de protecció. En el cas de la indústria química la gestió de les emergències està integrada en els Plans d'Autoprotecció de les empreses i en el Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic de Catalunya (PLASEQCAT) i, en el cas dels polígons químics de Tarragona, després del fatídic accident succeït a l'empresa IQOXE el 14 de gener de 2020, en el Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic de Tarragona (PLASEQTA).

a. Gestió interna

I. Conclusions

1. Totes les empreses del sector petroquímic tenen els corresponents Plans d'Emergència Interior o d'Autoprotecció, sense els quals no poden disposar de la corresponent llicència d'activitat.

2. L'avaluació i control dels Plans d'Emergència Interior o d'Autoprotecció li correspon al Departament d'Empresa i Coneixement a través de la Direcció General d'Energia, Seguretat Industrial i Seguretat Minera.

3. L'empresa IQOXE havia actualitzat en temps i forma el seu Pla d'Autoprotecció.

4. L'avaluació dels riscos derivats de la producció de MPEG-500 en el reactor R3131, tot i haver-se fet d'acord als estàndards de la indústria, era del tot incorrecta.

5. El Pla d'Autoprotecció d'IQOXE va quedar àmpliament desbordat per la terrible explosió que va desencadenar l'accident de la tarda del 14 de gener de 2020.

6. La gestió interna de l'emergència, donat que els responsables directes de l'activació i el control del Pla d'Autoprotecció van perdre la vida arran de l'explosió del reactor R3131, va estar descoordinada en els primers minuts després de l'accident, probablement degut al terrible impacte emocional causat per la gravetat visible del desastre que s'havia produït.

7. L'avaluació incorrecta dels riscos inherents al procés de fabricació de l'MPEG-500 en el reactor R3131 va donar lloc a que el Centre de Control de la unitat de derivats U3100 estigués exposada a un risc molt greu no avaluat, amb les terribles conseqüències que va patir en el moment de l'explosió i que va ser fatal per als seus ocupants.

II. Recomanacions

1. Demanar a les empreses del sector petroquímic una revisió profunda de les avaluacions de riscos dels diferents processos industrials que desenvolupen a les seves instal·lacions i l'actualització dels Plans d'Autoprotecció.

2. Instar a l'AEQT a Tarragona i a FEDEQUIM i les associacions que hi formen part a la creació d'un grup de treball en què s'integrin responsables de seguretat de les principals empreses classificades de nivell alt de conformitat amb la directiva Seveso i una representació dels principals agents socials, com a instrument consultiu amb la finalitat d'assessorar les empreses del sector en la millora de la seguretat industrial i la salut laboral de les empreses del sector.

b. Gestió externa

I. Conclusions

1. La violència de l'explosió del reactor R3131 i les greus conseqüències provocades per l'accident van donar lloc a que la primera comunicació rebuda al CECAT provingués de trucades de veïns alarmats per l'explosió i les flames de l'incendi posterior.

2. Inicialment des del CECAT no van ser capaços d'identificar la ubicació exacta de l'incendi i a quines instal·lacions concretes havia afectat.

3. Van ser els bombers els qui van confirmar al CECAT que es tractava d'una forta explosió en un reactor d'IQOXE i un incendi posterior que afectava només a la unitat U3100 de la planta de derivats.

4. L'activació del PLASEQCAT no va ser immediata i en els primers minuts hi va haver dificultats en la comunicació i fins i tot informacions contradictòries.

5. Les xarxes socials van fer-se ressò de la gravetat de l'accident, amb proliferació de vídeos de l'explosió i de l'incendi posterior. La percepció de la gravetat de l'accident contrastava amb la manca d'activació dels sistemes d'alerta a la ciutadania.

6. La recomanació de confinament preventiu emesa per Protecció Civil contrastava amb el silenci de les sirenes, la qual cosa va generar encara més desconcert en una part de la ciutadania que tenia visió directa del accident i

que havia sentit en els seus domicilis o llocs de treball la fortíssima explosió que l'havia originat.

7. L'actuació dels Bombers de la Generalitat i del Sistema d'Emergències Mèdiques va ser prou ràpida i diligent.

8. Per part dels Mossos d'Esquadra es va fer el control perimetral i d'accessos a l'àrea de l'accident.

9. La resposta d'altres empreses del Polígon Sud i d'empreses i establiments de les rodalies en relació al confinament o no del personal i dels clients va ser heterogènia, la qual cosa va incrementar més encara el desconcert dels qui veien respostes diferents davant del mateix problema.

10. La sensació generalitzada dels veïns més propers al Polígon Sud de la Petroquímica de Tarragona és que després de l'explosió el Pla Especial d'Emergència Exterior de Catalunya (PLASEQCAT) no va funcionar correctament.

11. La violència de l'explosió i l'abast de la ferralla i de la metralla escampada a l'exterior del Polígon Sud ha incrementat notablement la sensació de perill i d'inseguretat dels veïns dels barris afectats, especialment els de Bonavista i Torreforta a la ciutat de Tarragona.

II. Recomanacions

1. El Govern de la Generalitat ha de procedir a fer una revisió en profunditat del PLASEQCAT i del PLASEQTA, amb la col·laboració i la participació de les corporacions locals, els representants dels treballadors del sector, les federacions i associacions de veïns i les entitats de defensa mediambiental. Aquests plans de seguretat exterior s'han de concebre com en situació de revisió contínua, per la qual cosa els mateixos actors han de col·laborar amb el Departament d'Interior a través d'un grup de treball específic.

2. El Govern de la Generalitat ha d'impulsar un programa formatiu en Protecció Civil relacionat amb els riscos inherents a la indústria química, que vagi més enllà d'escoles i instituts, en col·laboració amb els ajuntaments i les federacions i associacions de veïns. En aquest programa formatiu, que hauria d'incloure una informació el més àmplia i transparent possible del processos industrials i dels productes que s'utilitzen i es produeixen, s'haurien d'implicar de forma proactiva les empreses del sector, a través de FEDEQUIM i AEQT.

3. Per part del Govern de la Generalitat, estudiar la possibilitat d'ampliar els mecanismes d'alerta de les emergències, incloent-hi, a banda de les sirenes, megafonia en llocs d'especial perillositat, com barris adjacents o polígons i llocs de gran afluència de públic. Aquesta megafonia ha de servir per transmetre en cas d'emergència indicacions precises en temps real, en català, castellà i anglès.

4. El Govern de la Generalitat ha de demanar al Govern d'Espanya que acceleri la transposició de la Directiva 2018/1972 del Parlament Europeu i del Consell que estableix el Codi Europeu de Comunicacions Electròniques, per tal que s'implementi com més aviat millor el servei públic d'alerta basat en la tecnologia *Cell Broadcast* i que els operadors de telefonia mòbil puguin enviar missatges d'alerta d'emergències compartimentats per zones que arribin simultàniament a tots els mòbils ubicats en les àrees geogràfiques en què es produeixi l'emergència.

5. El Govern de la Generalitat ha de dotar de forma urgent els recursos econòmics necessaris per implementar els sensors perimetrals previstos al PLASEQTA, posar en servei nous equips mòbils de mesurament de la qualitat de l'aire i reforçar amb més personal tècnic el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT) a l'edifici 112 de Reus.

7. Conclusions

7.1. Conclusions generals

1

La Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica (CESSP), que fou creada el dia 13 de febrer de 2020, per mitjà de la Resolució 737/XII del Parlament de Catalunya, amb l'objecte d'estudiar la seguretat del sector de la indústria petroquímica a Catalunya i, en concret, el funcionament dels plans de seguretat exterior, emet aquest informe final com a fruit dels seus treballs, i formula les consideracions prèvies següents:

- La seguretat i la salut laboral són un dret de primer ordre, de manera que la prevenció dels riscos laborals i la defensa d'aquests drets, conjuntament amb els agents socials, són cabdals i contribueixen a la cohesió social, una consideració que s'ha fet encara més palesa en l'actual situació de pandèmia.

- L'accident que es va produir el passat 14 de gener a la planta de l'empresa Industrias Químicas del Óxido de Etileno (Iqoxe), que va comportar la mort de tres persones, una de les quals a dos quilòmetres i mig del punt on es va produir l'explosió, suposa un canvi de paradigma respecte a les relacions entre la indústria química i els veïns del Camp de Tarragona i obliga les administracions públiques i el sector químic a un replantejament en matèria de seguretat industrial, així com en matèria de gestió de les emergències que poden derivar d'aquesta activitat industrial.

- Diferents departaments de la Generalitat van emprendre després de l'accident accions en l'àmbit de les relacions laborals per analitzar possibles vulneracions de drets en seguretat i salut del personal treballador, en diàleg amb els agents socials i econòmics, a més de personar-se com a acusació popular en la causa judicial, i també es va crear la Comissió de Seguretat i Salut Laboral del Complex Petroquímic de Tarragona i es va activar la participació en la Taula d'Avaluació i Seguiment de l'Accident a Iqoxe. Tanmateix, cal lamentar i denunciar el paper de l'empresa en la comissió esmentada: els màxims responsables de la companyia no hi han participat, malgrat la convocatòria nominal, menystenint el Parlament de Catalunya com a institució representant de la ciutadania.

- Com indiquen els diversos estudis i informes realitzats, les causes de l'explosió no es poden determinar de manera concloent, especialment per la manca d'un registre remot i per la mort dels treballadors que van viure l'accident en primera persona. Tanmateix, cal remarcar que l'informe extern encarregat per la Generalitat indica que molt probablement la reacció química es va descontrolar perquè les diferents barreres que ho haurien hagut d'impedir o bé no existien o bé eren inadequades i van fallar, i també indica que molt probablement un instant abans de l'explosió es van produir un incendi i una fuita d'òxid d'etilè que no es van aturar i que van desencadenar la deflagració. Aquest informe extern inclou detalls concrets sobre l'accident, com el fet que no s'havia revisat el risc de la sala de control en què va morir un dels

treballadors, i recomana que es revisin els criteris d'autorització de plantes d'òxid d'etilè per a allunyar-les de la població.

2

La Comissió d'Estudi de la Seguretat del Sector de la Petroquímica, creada pel Parlament de Catalunya a iniciativa de tots els grups i subgrups parlamentaris arran de les terribles conseqüències de l'explosió soferta el 14 de gener de 2020 a la planta d'Iqoxe, al complex petroquímic de Tarragona, es va fixar com a objectiu arribar a unes conclusions que ajudessin a millorar el funcionament de la indústria petroquímica des del punt de vista de l'impacte que té en el medi i en la vida de la ciutadania que hi conviu.

El pla de treball de la Comissió va voler donar veu als veïns, a les administracions i a la indústria, i també a la mateixa empresa sinistrada, que no va atendre la convocatòria que es va adreçar als seus representants nominalment designats.

Sens dubte, l'accident d'Iqoxe ha marcat un punt d'inflexió. El fet que l'explosió causés la mort d'una persona que estava a més de dos quilòmetres de l'empresa, per l'impacte d'una peça metàl·lica en l'edifici en què vivia, fa plantejar el debat sobre la seguretat de la indústria química i petroquímica més enllà de les consideracions d'afectació mediambientals i de contaminació, i especialment sobre la confiança en l'Administració com a garant de la seguretat.

El compromís de tot l'espectre polític de la cambra a l'hora de constituir la comissió d'estudi ha permès que les iniciatives legislatives generades arran de l'explosió poguessin quedar recollides en un espai d'estudi. Atès que hi ha un procés judicial en curs, la Comissió no ha tingut com a objectiu identificar els responsables dels fets, sinó estudiar i escoltar els diferents sectors per tal d'extreure'n unes conclusions i recomanacions que millorin els protocols de seguretat industrial i la gestió de futures emergències.

3

Han comparegut davant la Comissió un total de trenta-dues persones, de diversos àmbits, com el governamental, el dels ajuntaments, el sector dels experts, el dels treballadors o una representació de l'empresa. Les compareixences, algunes de les quals amb aportació de documentació i d'informes rellevants, es poden dividir en quatre blocs: el primer bloc engloba la gestió del Govern de la Generalitat pel que fa a crisis d'aquestes característiques; el segon bloc estudia els aspectes de caire territorial i d'afectació a la ciutadania; el tercer bloc comprèn les qüestions relatives al sector petroquímic en general, i a Iqoxe en particular, incloent-hi la visió de la representació dels treballadors, i, per últim, el quart bloc agrupa les visions d'experts i les explicacions dels diversos estudis encomanats per diferents actors afectats.

4

El sector de la petroquímica a Catalunya, i en concret el complex industrial petroquímic del Camp de Tarragona, és el pol industrial més important del sud d'Europa. Amb més de quaranta anys d'instauració al territori, la indústria química del Camp de Tarragona representa prop d'un 25% de la producció química estatal, i un 50% de la producció química catalana.

La rellevància laboral d'aquest sector tampoc no és menor, pel volum de persones que hi treballen, la qualificació i el coneixement que s'hi creen i la

inversió constant en formació que representa. Actualment, hi treballen prop de 10.000 persones, i hi ha prop de 30.000 llocs de treball induïts.

Aquesta situació laboral s'aconsegueix amb la sinergia que es crea amb la Universitat Rovira i Virgili, que facilita, per mitjà de convenis constants, el creixement del coneixement i el desenvolupament de les empreses.

L'accident va comportar un canvi de paradigma pel que fa a la manera d'entendre i de veure el clúster petroquímic del Camp de Tarragona. La confiança que el sector s'havia guanyat durant els últims quaranta anys entre els veïns del territori va quedar malmesa després del fatídic accident.

La ciutadania, amb les institucions i les empreses, ha pogut crear un model d'èxit territorial que ha reteixit el sector turístic amb el sector de la indústria química, que no solament han conviscut bé durant anys, sinó que, a més, han donat lloc a vincles en la promoció del territori.

Aquest equilibri que el Camp de Tarragona ha creat amb els diferents sectors econòmics del territori fa necessària l'ajuda de les institucions i dels diferents col·lectius, socials i econòmics, perquè la indústria petroquímica pugui recuperar la confiança que ha perdut arran de l'accident.

L'exigència de transparència, d'inversió en seguretat, de reconeixement del sector o d'una bona gestió de les emergències són algunes de les necessitats assenyalades pels compareixents davant aquesta comissió recollides en les presents recomanacions i conclusions.

5

La realitat de la petroquímica té un abans i després de l'accident del 14 de gener de 2020 a la planta de l'empresa Iqoxe. Es pot parlar d'un canvi de les visions majoritàries sobre la indústria petroquímica al Camp: segurament fins a aquell moment una majoria de la població no tenia una percepció de risc en relació a l'activitat de la petroquímica, i probablement a partir del gener d'enguany aquesta visió ha canviat absolutament.

A propòsit de percepcions, cal aprofundir-hi per saber quins són els subjectes que les construeixen, i en aquest sentit cal posar en relació tres subjectes amb opinions, papers i posicionaments molt diferents: per una banda la significació mateixa de la petroquímica i la seva influència sociolaboral i política al Camp de Tarragona; en segon lloc el relat i el paper de les administracions públiques amb relació a la indústria petroquímica, i en tercer lloc els moviments socials i les lluites en defensa del territori.

L'objecte d'aquesta comissió és l'estudi de la seguretat del sector de la indústria petroquímica a Catalunya, i en concret el funcionament dels plans de seguretat exterior, però l'accident d'Iqoxe, origen de la creació de la Comissió, ha marcat totes i cadascuna de les compareixences que hi han tingut lloc. De fet, la realitat de l'accident i de les circumstàncies que l'envolten s'ha transformat en paradigma per a l'estudi. Igual com avui Seveso remet a la normativa inspirada en la catàstrofe, més que no pas a l'accident en si, Iqoxe hauria de remetre, més enllà del nom amb què algú va batejar una empresa, a l'actuació institucional i social per fer compatible la petroquímica amb la màxima seguretat: guanyar-se la vida sense arriscar-se a perdre-la.

6

Cal tenir present que l'accident va tenir un abast molt important a la zona del complex petroquímic del Camp de Tarragona i va provocar la pèrdua de tres

vides humanes (dos treballadors de la planta i un veí del barri de Torreforta de la ciutat de Tarragona), amb diversos treballadors ferits de gravetat, cal fer avinent que la Comissió, després de totes les sessions, i havent estudiat la documentació aportada, no ha pogut determinar encara clarament les causes de l'accident.

Es va posar de manifest la manca de coordinació a l'hora de gestionar un accident d'aquestes característiques: els sistemes d'alarma i comunicació no van funcionar; la comunicació i la coordinació amb els ajuntaments de la zona no van ésser fluides, amb la conseqüent confusió en els consistoris i entre la població; l'empresa va trigar molt a posar-se en contacte amb els serveis d'emergència, i no es va aclarir fins al cap de moltes hores si l'accident podria haver provocat algun tipus de núvol tòxic.

La ciutadania, durant la crisi, i en les hores posteriors a l'accident, no va rebre cap tipus dels senyals d'alerta previstos en els diferents plans d'emergències per a casos d'aquestes característiques: la informació va circular pel boca-orella de les xarxes socials i per algun tuit dels comptes oficials de Twitter dels serveis d'emergències i de protecció civil de la Generalitat.

7

Pel que fa a la gestió de l'emergència, l'activació del Plaseqcat es va endarrerir d'una manera preocupant atès que l'empresa no va comunicar l'explosió immediatament. Això, combinat amb la no-activació dels dispositius d'alarma (és a dir, les sirenes), va dur a un estat de desassossec i d'incertesa la ciutadania, que sabia que havia passat alguna cosa al complex petroquímic però no en tenia més informació. El Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (Cecat) va rebre a les 18: 38h l'avís del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya que li va notificar que s'havien rebut diferents trucades de veïns per informar que havien sentit una explosió i veien flames en l'àmbit del complex petroquímic. Les fases corresponents del Plaseqcat es van anar activant a mesura que el Cecat anava tenint informació de la situació a Iqoxe.

Així mateix, els bombers de la Generalitat van fer les tasques d'extinció i de prevenció de noves explosions, tal com tenen establert en els plans d'actuació.

Així mateix, l'endemà de l'accident el president de la Generalitat, Joaquim Torra, va encarregar un informe d'avaluació intern dels diferents departaments que tenen responsabilitats en situacions d'emergència d'aquestes característiques. Aquest informe, presentat en aquest cas per Pau Villòria, viceconseller de la Presidència, tot i les mancances de participació de més actors, com podrien ésser els sindicats o entitats veïnals del territori, posa de manifest que cal millorar un seguit de qüestions per fer front a aquest tipus d'emergències, entre les quals es pot destacar l'enduriment de la normativa industrial, la millora dels sistemes de comunicació per a aquests casos, les millores en la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica, la investigació exhaustiva de l'accident per part de la Inspecció de Treball, la revisió dels protocols d'emergències o l'aprovació del Plaseqcat 2020 i del Plaseqta. D'aquest informe presentat, en deriva l'encàrrec de realització d'un estudi extern a algun laboratori de prestigi.

8

Pel que fa els estudis que la Comissió ha pogut conèixer, l'estudi de l'Institut Químic de Sarrià encarregat per Iqoxe conclou que no es podia haver previst aquesta explosió. Pel que fa a l'estudi independent encarregat pel Govern a DNV-GL conclou *grosso modo* que no s'han pogut conèixer les causes de l'accident, però posa l'accent en qüestions tècniques de seguretat que no s'havien aplicat o bé que no eren les adequades per a reactors d'aquestes característiques. D'altra banda, posa l'accent en la manca d'informació, que o bé no es va facilitar per no entorpir la investigació judicial o bé perquè l'empresa no la va proporcionar.

Tant els experts en qualitat de l'aire com els experts mèdics que han comparegut davant la Comissió han posat de manifest una vegada més els riscos i la necessitat de posar els recursos necessaris per a conèixer en cada moment la composició de l'aire que es respira al voltant del complex i prevenir així possibles malalties provocades per fuites. Per tant, cal vigilar constantment les possibles fuites de productes perjudicials per a la salut de la ciutadania.

Una millor formació, la implantació de protocols clars, la realització de simulacres i assegurar que funcionin les alertes en casos com el que ha motivat aquest informe són les demandes de la ciutadania vehiculades per les diverses entitats veïnals compareixents davant la Comissió. És sabuda la importància de la presència d'una indústria petroquímica al Camp de Tarragona, perquè dona molts llocs de treball a moltes famílies dels barris del voltant de les plantes, però no pot ésser a qualsevol preu: més coneixement i prendre les mesures de seguretat necessàries per a no perdre la confiança de la ciutadania envers aquesta activitat econòmica són elements essencials de cara al futur.

9

La indústria petroquímica ha de continuar funcionant: és una de les activitats econòmiques més importants no només de la zona del Camp de Tarragona, sinó de tot el territori de Catalunya. Ara bé, es tracta del complex petroquímic més gran d'Europa; cal exigir als responsables que prenguin les mesures de seguretat mínimament exigibles i, a més, assegurar als treballadors condicions dignes, no precaritzades, i menys encara actuar mala fe amb les subcontractacions de personal. Perquè el final de la indústria petroquímica no arribarà per qüestions exògenes, sinó que el final de la indústria petroquímica pot provocar-lo un altre accident d'aquestes característiques, si abans no es posen les condicions de seguretat necessàries que evitin tragèdies com les del 14 de gener.

Seguretat, informació i transparència, tres elements indestriables de la indústria química.

10

Les empreses del sector petroquímic de Tarragona constitueixen una de les principals activitats del Camp de Tarragona i donen feina a uns quants milers de treballadors. Això comporta un poder real des del punt de vista social i econòmic, i també, cal dir-ho, polític.

Sens dubte que en un temps en què la feina, i sobretot les relacions laborals estables, han esdevingut un bé molt car per a la classe treballadora, la petroquímica apareix com un marc que històricament ha facilitat ocupació. En el mateix sentit, però des d'una altra perspectiva, la realitat de perdre la feina

genera pànic i, per tant, la possibilitat de veure reduïda l'activitat de la petroquímica és un tensor social potent.

Per tot això, la Comissió adopta les recomanacions següents:

1. Convé que els ajuntaments facin campanyes públiques sobre els riscos que comporten les empreses petroquímiques, que expliquin com es pot fer possible una indústria química en què els riscos quedin reduïts la mínima expressió.

2. Cal que la Generalitat garanteixi el desenvolupament d'estudis epidemiològics i de qualitat de l'aire als municipis del Camp de Tarragona.

3. S'ha de reconèixer la feina incansable de d'organitzacions i moviments socials en defensa del territori.

4. Cal garantir la participació real i regular de les entitats del territori en la tasca de fiscalització i seguiment del control de la seguretat ambiental de la petroquímica.

5. Convé obrir un debat al voltant del model econòmic per al Camp de Tarragona que tingui en consideració la diversificació econòmica i que planifiqui la transició cap a la química verda, prioritzant la salut i el benestar dels ciutadans.

7.2. Seguretat industrial

7.2.1. Seguretat general

La necessitat de definir i implementar mesures de seguretat en els processos industrials és incontestable i està plenament assumida per les empreses, els treballadors i les administracions públiques. En qualsevol activitat industrial hi ha riscos inherents que s'han d'avaluar i minimitzar per evitar els accidents i incidents i els costos humans i materials que en deriven, tant dins mateix de les instal·lacions industrials com a l'exterior dels polígons, tal com malauradament va succeir el 14 de gener de 2020 a les instal·lacions de l'empresa Iqoxe, a la unitat U3100 de la planta de derivats, ubicada al Polígon Sud de Tarragona.

La normativa aplicable a les instal·lacions industrials és prou extensa i les empreses han d'adequar-se als requeriments legals, una adequació que és controlada per les administracions públiques, que han de donar la conformitat a les instal·lacions i a les mesures de seguretat interior i exterior per garantir que siguin adequades als requeriments legals, i en aquest cas la facultat d'inspecció i control correspon a la direcció general de seguretat industrial, adscrita al Departament d'Empresa i Coneixement.

La indústria petroquímica, com s'ha vist al llarg del temps, es pot catalogar com a activitat d'alt risc, no només en l'espai interior de les instal·lacions industrials, sinó també per al medi ambient i per als qui viuen dins la corresponent àrea geogràfica d'influència. Les empreses i els treballadors del sector en són conscients, i n'han estat sempre. Les persones que viuen o desenvolupen llur activitat quotidiana en els àmbits geogràfics d'aquesta indústria ho han viscut amb preocupació i alarma arran d'accidents com el que ha donat lloc a aquesta Comissió d'Estudi.

La normativa obliga les empreses del sector a proporcionar a l'administració pública competent la informació i l'avaluació de riscos necessària per a l'elaboració del pla d'emergència exterior (en el cas d'Iqoxe, el Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic de Catalunya (Plaseqcat) i del pla d'emergència

interior o d'autoprotecció, per tal de poder gestionar internament la seguretat i la higiene en l'activitat industrial i garantir la màxima seguretat dels treballadors i de les mateixes instal·lacions.

7.2.2. Seguretat interna

1

La Comissió, en matèria de seguretat interna en el sector de la indústria petroquímica, formula les consideracions següents:

1. Cal un canvi normatiu que determini l'obligació de les empreses del sector químic de disposar d'un registre remot, amb sistemes de còpia de seguretat, perquè en cas que es produeixi un accident se'n puguin determinar les causes.

2. Cal un canvi normatiu amb relació a l'obligació de les empreses del sector químic de disposar de sales de control bunqueritzades a cada planta, amb l'objectiu de protegir-ne els treballadors, i de garantir la presència constant a la sala de com a mínim un operari.

3. Cal que el Govern, en coordinació amb la Universitat Rovira i Virgili i amb el sector químic del Camp de Tarragona, implementi una formació especialitzada en matèria de seguretat química, com a màster o postgrau, que esdevingui requisit indispensable per a poder exercir determinades responsabilitats en el si de les empreses químiques.

4. Cal millorar els controls *in situ* de les empreses del sector químic per part de l'Administració, i en aquest sentit cal incrementar la participació dels Bombers de la Generalitat en les funcions de control i, al mateix temps, cal crear, en col·laboració amb la subsecretaria competent en matèria d'indústria, un grup tècnic de bombers químics.

2

La Comissió comparteix i considera prioritaris els objectius establerts per la Comissió de Seguretat i Salut Laboral del Complex Petroquímic de Tarragona, en el marc del diàleg i la concertació social:

– Assolir acords de millora i d'impuls de l'activitat preventiva al Complex Petroquímic de Tarragona (CPT).

– Promoure iniciatives amb relació a mètodes i procediments preventius de riscos laborals, i proposar a les empreses del CPT la millora de les condicions o la correcció de les deficiències.

– Promoure la realització de l'avaluació de riscos psicosocials de caràcter obligatori a les empreses del CPT i les contractades que encara no en disposin, vigilant sobretot els paràmetres de càrrega de treball i ritme de treball.

– Treballar per la recuperació de la confiança de la ciutadania envers les empreses del sector.

– Revisar els models de gestió de la prevenció de riscos laborals i l'organització de l'activitat preventiva i proposar-hi millores.

– Vetllar, per mitjà de l'òrgan competent, per la coordinació dels plans d'autoprotecció conjunta entre empreses del CPT en els aspectes relatius a l'afectació de seguretat i salut laboral dels treballadors.

– Constitució d'un servei de prevenció mancomunat (SPM) per a coordinar situacions que afectin diverses empreses.

– Impulsar accions d'assessorament tècnic especialitzat a les empreses i representants dels treballadors en matèria de seguretat i salut laboral.

– Fer un balanç anual de la integració de l'activitat preventiva en el conjunt de les empreses del CPT.

– Impulsar el compromís de tots els agents amb la prevenció de riscos i la seguretat i salut laboral.

– Garantir la mediació en la resolució dels conflictes que es puguin generar en matèria d'activitat preventiva a les empreses del complex.

– Garantir que les empreses contractades per les empreses titulars del CPT compleixin uns estàndards mínims pel que fa a qualitat, prevenció i garanties per als treballadors.

– Vetllar perquè les subrogacions es facin de manera transparent i proactiva, sense perjudicar els treballadors afectats.

3

La Comissió formula, així mateix, les consideracions següents:

1. Cal revisar la normativa catalana en matèria de seguretat industrial, per determinar si cal fer canvis per a millorar-la.

2. Cal tenir present que:

– Els processos productius són molt especialitzats i necessiten mà d'obra especialitzada i molt formada per a dur-los a terme amb garanties.

– No es pot buscar l'increment de producció a qualsevol preu.

– Els diferents elements que formen part del procés de producció (estructures, maquinària, dispositius barrera en cas d'accident, etc.) han d'estar en perfecte estat per l'activitat industrial.

– L'activitat química d'una empresa pot afectar les que es troben situades a prop, tant si es produeix un accident com durant l'activitat ordinària, en què les emissions interactuen amb les d'altres indústries químiques properes.

3. Cal millorar la coordinació entre els diferents departaments del Govern amb competències sobre l'activitat industrial petroquímica (el de Treball, Afers Socials i Famílies, el d'Interior, el d'Empresa i Coneixement i el de Territori i Sostenibilitat), habilitant un mitjà de coordinació entre els diferents departaments que permeti compartir la informació respecte al seguiment de l'activitat habitual de les empreses dels polígons petroquímics, de manera que millori la prevenció i la gestió de possibles incidents. o accidents.

4. Cal revisar la normativa catalana en matèria de seguretat industrial, per determinar si cal fer-hi canvis per a millorar-la mentre no s'aprovi la revisió del Decret 30/2015, del 3 de març, pel qual s'aprova el catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i es fixa el contingut d'aquestes mesures.

5. S'ha de controlar la subcontractació d'empreses per al manteniment de les instal·lacions industrials petroquímiques, tenint present que no poden garantir el coneixement necessari de les plantes i que, per tant, poden empitjorarne la seguretat, i cal assegurar-se que es compleixen els mínims dels convenis de referència, tant en matèria formativa com en matèria salarial.

6. Cal revisar els continguts dels plans d'autoprotecció de les empreses petroquímiques i agilitar-ne la tramitació.

7. Cal millorar les mesures de seguretat per als treballadors de les plantes químiques.

8. Cal potenciar i estandarditzar la bunquerització de les sales de control i punts d'informació més importants de les plantes químiques, sempre que tècnicament sigui possible, i establir les distàncies de seguretat adequades depenent de cada procés productiu.

9. S'ha de regular la col·laboració obligada entre empreses químiques adjacents, tant pel que fa al a valoració de les interaccions entre les diferents emissions com pel que fa a les accions que cal emprendre en cas d'accident, i cal establir en aquest sentit protocols per a l'actuació coordinada de les diferents empreses en cas d'accident.

10. Cal retornar la confiança envers l'entorn del sector químic per part dels veïns i dels treballadors, amb campanyes específiques d'informació i bona comunicació.

11. Cal crear una comissió de seguretat i salut laboral del complex petroquímic de Tarragona que pugui aprofitar la feina feta i les sinergies creades per l'Associació Empresarial Química de Tarragona (AEQT).

12. Cal modificar la normativa catalana en matèria de seguretat interna en el sector de la indústria petroquímica, tenint present que l'experiència de les empreses pot aportar molt valor afegit i coneixements sobre aquesta activitat industrial.

13. Cal millorar els protocols de seguretat interna i augmentar la inversió en tecnologia en matèria de seguretat, coordinar amb el sector químic els plans d'autoprotecció propis de cada empresa i aprofundir en els plans de seguretat i en la coordinació de les activitats de prevenció.

14. Cal que hi hagi transparència i transferència de la informació en matèria de seguretat entre les empreses del sector, atenent les limitacions que pugui comportar la difusió d'informació del sector Seveso amb relació a la política de seguretat nacional.

15. Cal fomentar la indústria 4.0 per damunt de la indústria del procés, de manera que es pugui assegurar que els registres informàtics són segurs i que el funcionament de la instal·lació no es pot alterar des de fora de la planta.

16. Cal implementar en les plantes que operin dins el sector petroquímic un mecanisme equivalent al de les caixes negres dels avions.

17. Cal incentivar les empreses perquè creïn centres de control externs a les plantes de producció, prioritzant la seguretat dels treballadors i de la informació.

18. Cal reconèixer la complexitat de la gestió des del punt de vista de seguretat, per bé que totes les empreses del sector de la petroquímica, tant al polígon del Camp de Tarragona com a qualsevol altre polígon petroquímic d'arreu del món, saben com abordar-la.

19. Cal revisar i millorar els diferents plans d'actuació: els que afecten la seguretat dels treballadors, els que tracten la seguretat de les instal·lacions i els que tenen per objecte la seguretat ciutadana.

20. Cal garantir la continuïtat de les avaluacions de riscos, ja que en alguns casos hi ha hagut resultats negatius pel que fa als riscos psicotècnics dels treballadors.

21. Cal que hi hagi un retorn de l'activitat productiva, total o parcial, sempre que es garanteixin les condicions de seguretat, d'acord amb el dictamen dels

experts, i sense descuidar la informació per tal de transmetre confiança i garanties en el funcionament.

22. Cal una internalització dels serveis, és a dir que cal tendir cap a un tipus de plantilla amb contractació fixa i deixar enrere la temporalitat de molts treballadors.

23. Cal garantir l'estabilitat de les plantilles i un nombre adequat de llocs de treball per tal de reduir riscos i accidents laborals.

24. Cal que les empreses es responsabilitzin de la seguretat dels treballadors i de les instal·lacions, i cal, per tant, emprendre accions que corregeixin i millorin la situació actual.

25. Cal que el Departament de Treball potenciï el seguiment de les empreses en temes de seguretat i salut i reforci els efectius de la Inspecció de Treball en el sector petroquímic, atès el volum de feina en matèria de seguretat industrial al Camp de Tarragona.

26. Cal que la indústria petroquímica evolucioni i incorpori components i materials energètics més nets.

27. Cal que l'Administració implementi eines que facilitin la gestió de llicències, plans i permisos de les empreses i que posi immediatament en funcionament la finestreta única empresarial, tenint present que la seguretat industrial és responsabilitat directa de les empreses i és responsabilitat indirecta dels departaments competents en matèria de treball i en matèria d'indústria.

4

La Comissió, en matèria de seguretat interna en el sector de la indústria petroquímica, tenint en compte la importància d'aquest sector econòmic a Catalunya, tenint present que el complex petroquímic del Camp de Tarragona és un dels més importants d'Europa, i atès que davant la perillositat del sector i les possibles conseqüències per a la ciutadania que viu al voltant del complex s'han de prendre totes les precaucions possibles per a evitar-hi accidents, formula les recomanacions següents:

1. Cal que l'Administració competent revisi tots els plans d'actuació en el sector de la indústria petroquímica: plans d'emergències, plans de riscos i plans d'autoprotecció.

2. Cal garantir el compliment de la normativa que obliga totes les empreses i plantes dedicades al sector petroquímic a dotar-se d'un pla d'autoprotecció contrastat amb el departament de la Generalitat competent en aquesta matèria.

3. Cal que la legislació endureixi els requisits industrials per a la implementació de les mesures i barreres de seguretat tècniques de les plantes petroquímiques.

4. Cal augmentar sistemàticament les inspeccions ordinàries a càrrec del departament competent en matèria d'inspecció de treball en les plantes petroquímiques, tant en el camp de les relacions laborals com en el camp dels riscos i la seguretat laboral.

5. És necessària i inexcusablement urgent la redacció d'una llei específica de gestió d'emergències a la planta petroquímica del Camp de Tarragona, atesa la proximitat del complex amb zones habitades i equipaments públics i tenint en compte que es tracta del complex petroquímic més gran del sud d'Europa.

6. Cal garantir el compliment per part de les empreses de l'obligació de formar els treballadors de les plantes petroquímiques subcontractats, de manera que rebin la mateixa formació i tinguin les mateixes competències que els treballadors directes de les empreses.

7. Cal normativitzar d'acord amb criteris tècnics l'obligació de bunquerització de les sales de control que estiguin a prop dels reactors.

8. Cal establir mecanismes formatius de gestió per als treballadors, amb protocols clars, i cal que hi hagi persones responsables de la gestió en cas d'accident.

9. Cal fer obligatòria la presència en les sales de control de caixes negres, dispositius que recullin tota la informació de l'activitat dels diferents reactors de les plantes, per poder avaluar després, en cas d'accident, el funcionament de la planta.

5

En el moment en què es va produir el gravíssim accident del 14 de gener de 2020 al complex petroquímic de Tarragona, l'empresa Iqoxe, com totes les empreses que desenvolupen l'activitat industrial en el sector de la petroquímica a Catalunya, estava al corrent de les seves obligacions de facilitació d'informació, tant pel que fa a l'elaboració del Plaseqcat com pel que fa a l'elaboració del pla d'autoprotecció, atès que és condició indispensable per a disposar dels permisos necessaris per a desenvolupar l'activitat industrial.

L'avaluació de riscos en la unitat que va patir l'accident, que de ben segur s'havia dut a terme d'acord amb els coneixements previs i dins els estàndards de la indústria, tanmateix no era correcta, ja que no havia previst la possibilitat d'un accident d'aquestes dimensions en el curs d'un procés habitual en instal·lacions d'aquest tipus, com és la sintetització de derivats de l'òxid d'etilè.

Aquesta avaluació insuficient dels riscos va provocar que el centre de control de la planta no estigués prou protegit, amb les terribles conseqüències que va tenir per als treballadors morts arran de l'explosió.

La planta sinistrada disposava d'una tecnologia d'última generació, de disseny nord-americà i construcció espanyola, que s'havia instal·lat el 2017, i havia produït amb anterioritat diversos lots de metoxipolietilenglicol de massa molecular 500 (MPEG 500), sense cap mena d'incident o fet que permetés sospitar que es pogués arribar a produir una explosió com la del 14 de gener de 2020. De fet, aquesta planta era la més moderna i avançada de què disposava Iqoxe al Polígon Sud de Tarragona.

L'empresa Iqoxe va encarregar a l'Institut Químic de Sarrià (IQS) l'elaboració d'un informe tècnic per a determinar la seqüència més probable de successos que van causar l'accident. Aquest informe, elaborat per dos enginyers químics de prestigi reconegut, es va presentar el mes de juny de 2020, i els autors han comparegut posteriorment davant aquesta comissió per presentar-lo.

D'altra banda, la Generalitat va encarregar a la consultora noruega DNV GL, experta en gestió de riscos i seguretat i qualitat industrial, un informe sobre les causes de l'accident, que va ésser lliurat al Departament d'Empresa i Coneixement el mes de juliol de 2020 i va ésser presentat davant aquesta comissió d'estudi en data 2 de novembre de 2020 pel director general d'Ener-

gia, Mines i Seguretat Industrial, acompanyat pel subdirector de Seguretat Industrial.

En el moment en què va es produir l'explosió, va quedar totalment destruït el centre de control de la planta U3100, i hi van perdre la vida el cap de la planta de derivats i el cap de torn.

Cal dir que no s'ha pogut disposar de cap registre del procés reactiu en curs en el moment de l'accident, ja que van quedar destruïts a conseqüència de l'accident, i que cap dels dos informes, ni l'encarregat per l'empresa a l'IQS ni l'encarregat per la Generalitat a la consultora DNV GL, no han pogut disposar d'informació de registres ni de testimonis directes de l'explosió.

L'informe de l'IQS conclou que l'explosió es va produir per un excés de pressió al reactor R3131 provocat pels gasos generats en la descomposició tèrmica del producte de reacció, l'MPEG 500. Aquesta descomposició, pràcticament explosiva, que era desconeguda per part de la indústria química, i de la qual no hi havia cap referència bibliogràfica, es va produir per l'alliberament de gran quantitat de calor per una reacció ràpida de l'òxid d'etilè acumulat al cap del reactor. L'explosió final es va produir com a resultat d'una concatenació de causes imprevisibles, la principal de les quals és el desconeixement previ per part de la indústria química de la ràpida descomposició d'aquest producte a una temperatura superior als 350 graus centígrads. L'informe defensa que la tecnologia de què disposava la unitat U3100 era la més avançada disponible, que la instal·lació complia a bastament tots els requeriments de la indústria i que la descomposició de l'MPEG 500 era un fenomen no documentat, desconegut fins al moment de l'accident, la qual cosa justifica el fet que cap estudi de seguretat previ vinculat a aquesta tecnologia no hagués previst la reacció de descomposició d'un producte sintetitzat que, d'altra banda, no està classificat com a perillós al Reglament CE 1272/2008 del Parlament Europeu i del Consell, del 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasat de substàncies i mescles.

L'informe de la consultora DNV GL conclou que l'explosió va tenir origen en la descomposició tèrmica de l'òxid d'etilè present al reactor R3131, provocada per l'existència d'una font de calor externa que l'informe considera que pot tractar-se d'un incendi (possiblement menor), que va fer que una part del sistema connectat al reactor (canonades, vàlvules, accessoris) assolís la temperatura de descomposició de l'òxid d'etilè. La hipòtesi de les causes de l'explosió que defensa l'informe és la formació d'una mescla descomponible d'òxid d'etilè (sia per una fallada en el control de pressió de nitrogen a l'entrada del reactor, sia per una fuita externa que hauria deixat escapar una mescla de nitrogen i òxid d'etilè que hauria estat reemplaçada per òxid d'etilè pur), que en entrar en contacte amb una font de calor provocada per un incendi va incidir en part del procés adjunt al reactor, la qual cosa va provocar la descomposició tèrmica del lot número 7 i la consegüent explosió del reactor, perquè no va poder aguantar la pressió provocada per aquest procés de descomposició, amb les conseqüències fatals conegudes.

Tot i que els informes no coincideixen plenament en la causa més probable de l'explosió, les dues hipòtesis són prou versemblants i apunten a una reacció tèrmica de descomposició d'un dels productes presents en el reactor (l'MPEG 500, en el cas de l'informe de l'IQS; l'òxid d'etilè seguit del lot d'MPEG 500 sintetitzat, en el cas de l'informe de DNV GL), amb el consegüent increment molt ràpid de gasos de descomposició i de pressió a l'interior del reactor R3131, que va rebentar de forma explosiva i va produir l'in-

cendi posterior i el fatal desenllaç, amb tres morts i vuit ferits, alguns dels quals molt greus.

La unitat U3100 en què es va produir l'explosió del reactor R3131 havia estat construïda l'any 2017 per la consultora espanyola d'enginyeria IDOM sota llicència de l'empresa nord americana HHT Services Inc, i disposava d'una tecnologia d'avantguarda en la producció de derivats de l'òxid d'etilè, com és el cas de l'MPEG 500. La implantació de la unitat U3100 es va construir d'acord amb els estàndards de la indústria i disposava dels instruments de control i d'operació requerits per part del propietari de la tecnologia. Abans del dimarts 14 de gener de 2020 havia sintetitzat diversos lots d'MPEG 500 sense cap mena d'incident rellevant que fes pensar en la possibilitat d'un accident de les dimensions del que va ocórrer aquell fatídic dia al voltant de les 18: 40h.

Cal fer avinent que CL Grupo Industrial va adquirir el 2014 els actius productius de l'empresa Industrias Químicas Asociadas (IQA), pionera al Polígon Sud, que era propietat de La Seda de Barcelona, aleshores en concurs de creditors, va crear Iqoxe i va iniciar un procés de reorientació de l'activitat industrial i d'inversions per a ampliar les instal·lacions de la planta, amb la creació de dues noves unitats de derivats, la U3100, construïda al 2017 i ara sinistrada, i la U3200, que va iniciar la seva activitat al 2019.

La nova empresa va optar per una política de control i reducció de costos laborals, amb ajust de plantilla i contenció salarial. Aquesta política ha donat lloc a un augment significatiu de la càrrega de treball, tant en els àmbits de producció com en l'administratiu, i a una contenció de les remuneracions salarials.

Els conflictes entre l'empresa i la representació dels treballadors en el comitè d'empresa han estat relacionats amb qüestions laborals desvinculades de la seguretat.

Els incidents de seguretat que s'han produït a la planta d'Iqoxe (més d'un centenar, en paraules de la representació del comitè d'empresa) són les habituals comunicacions de control d'incidències que es produeixen a totes les indústries d'aquest i d'altres sectors i que tenen com a objectiu la gestió dels riscos i evitar que aquests incidents puguin donar lloc a accidents de major o menor gravetat.

El principal motiu de conflicte entre el comitè d'empresa com a representació dels treballadors i la direcció de l'empresa Iqoxe ha estat l'ajustada plantilla. L'ajust es va fer al 2014 i a principis del 2015 i la plantilla s'ha mantingut pràcticament inalterada malgrat el creixement de les instal·lacions i de la producció industrial de la companyia.

L'ajustat nombre d'efectius de la plantilla ha tingut com a conseqüència que la càrrega de treball dels treballadors de totes les seccions de l'empresa (producció, administració, oficines, serveis generals, manteniment, informàtica, etc.) hagi estat sempre molt alta.

L'any 2019 es va fer una nova avaluació de riscos psicosocials, referida a la càrrega de treball i l'estrès associat, que va donar uns resultats molt dolents, sobretot en el sistema de rol i càrrega de treball. El risc detectat en aquest sentit era molt alt a totes les seccions d'activitat de l'empresa, especialment en oficines i administració, fins i tot per damunt de l'àrea de producció.

La representació dels treballadors, en qualsevol cas, ha descartat una vinculació directa entre la càrrega de treball i la seguretat industrial a les ins-

tal·lacions d'Iqoxe, i ha descartat la limitació de la plantilla i la càrrega de treball com a possible causa de desatenció i descontrol que pogués donar lloc al terrible accident succeït a la unitat U3100 el 14 de gener de 2020.

La manca de comunicació inicial de les circumstàncies de l'accident no va ésser conseqüència d'una mala aplicació del pla d'autoprotecció vigent en el moment de l'explosió. Tant la persona que havia d'ésser el director de l'emergència, el cap de planta, Òscar Saladié, com la persona que havia d'ésser cap d'intervenció, Òscar Atance, van perdre la vida en el moment de l'explosió, i els operadors van resultar ferits. El personal present a les instal·lacions van centrar els esforços inicials a aturar amb seguretat l'activitat de la resta d'unitats en servei i a minimitzar tant com es pogués els efectes immediats de l'explosió i de l'incendi que estava actiu a la unitat U3100.

El descontrol inicial pel que fa a l'activació de l'emergència es va produir no només per la manca de comunicació immediata de l'accident per part dels responsables de l'empresa (que era impossible, atesos els efectes de l'explosió), sinó també per la dificultat que es va tenir des del centre de coordinació operativa del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 de Reus a l'hora d'identificar la ubicació de l'incendi posterior a l'explosió en el Polígon Sud de Tarragona.

La primera reacció a la terrible explosió i el posterior incendi va ésser la dels mateixos treballadors i tècnics de l'empresa Iqoxe, sota la direcció de Ferran Cabré, cap de la planta d'òxid d'etilè, que es va reincorporar a les instal·lacions pocs minuts després d'abandonar-les i tan bon punt es va produir l'accident.

Les primeres dotacions de bombers que van participar en les tasques de rescat i de contenció de l'incendi posterior a l'explosió van ésser les del Parc Químic del Polígon Sud.

6

La Comissió, així mateix, en matèria de seguretat interna en el sector de la indústria petroquímica, formula les recomanacions següents:

1. Convé que l'Associació d'Empreses Químiques de Tarragona (AEQT) i la Federació Empresarial Catalana del Sector Químic (Fedequim), i totes les empreses i associacions que en formen part, revisin en profunditat les polítiques de seguretat industrial i salut laboral. Aquesta revisió profunda s'hauria d'impulsar i gestionar des d'un grup de treball específic en què s'integrin una representació de les empreses, dels representants dels treballadors i de consultores especialitzades en gestió de la seguretat industrial.

2. Convé que les federacions i associacions sectorials i les empreses que en formen part revisin en profunditat els riscos inherents a cadascun dels productes i processos industrials que en conformen l'activitat, per tal que quedin analitzats tots els escenaris possibles i es pugui evitar que es produeixin accidents de gravetat derivats de processos industrials avaluats incorrectament. Aquestes revisions han d'ésser validades i certificades per un organisme de control i revisades i aprovades posteriorment pel Departament d'Empresa i Coneixement, que ha de fer l'anàlisi final dels riscos.

3. Cal que l'Administració de la Generalitat revisi, en els àmbits de treball i de seguretat industrial, els requeriments formatius i d'expertesa i especialització exigibles a tots els treballadors d'empreses subcontractades o amb contractes temporals que duguin a terme tasques laborals en qualsevol empresa

del sector químic, i que es recullin amb precisió les especificitats de cadascuna de les empreses i dels processos industrials i els productes que cadascuna produeix. Aquesta capacitació i especialització ha d'ésser condició indispensable i ineludible per a poder dur a terme tasques laborals en les plantes de producció.

4. Cal que el Govern millori la gestió administrativa i d'inspecció relativa a la tramitació, la revisió i l'aprovació dels plans d'autoprotecció de les empreses del sector petroquímic, per tal d'evitar possibles retards i verificar l'adequació de les mesures de seguretat als riscos associats a cadascuna de les activitats industrials.

7.2.3. Seguretat externa

1

La Comissió, en matèria de seguretat externa en el sector de la indústria petroquímica, formula les consideracions següents:

1. Cal que el Govern defineixi molt clarament, en coordinació amb el sector químic, quins són els protocols d'activació de sirenes en cas d'emergència química.

2. És imprescindible la instal·lació de sensors perimetrals remots per tal de mesurar la qualitat de l'aire de manera immediata en cas que es produeixi un accident, per determinar tan aviat com sigui possible si pot tenir afectacions per a la seguretat de les persones de l'entorn.

3. Cal una reavaluació de riscos de la indústria química, i també una actualització de la normativa europea en seguretat industrial, coneguda com a directiva Seveso.

4. Cal que el Govern, amb l'objectiu de garantir la qualitat de l'aire, i atenent l'especificitat del polígon petroquímic del Camp de Tarragona, mesuri tots els compostos orgànics volàtils generats per les emissions característiques de l'activitat industrial, i estableixi límits normatius associats a les emissions d'aquests components. En aquest sentit, cal revisar els límits ja establerts per a determinats compostos per a corroborar que el sentit amb què es van establir és aplicable en un context singular com el del Camp de Tarragona, en particular pel que fa a l'establiment de valors límit contemplant només mitjanes anuals.

5. Cal controlar les emissions que produeix l'activitat industrial química i petroquímica, per l'impacte que té sobre el medi ambient i per l'impacte que pot tenir sobre la salut de les persones, per bé que al llarg del temps hagi millorat els processos productius per tal de disminuir l'impacte ambiental.

6. Cal reforçar la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica a les comarques de Tarragona, avançar en la millora de la xarxa d'estacions de mesurament de la qualitat de l'aire en aquestes comarques i estudiar la possibilitat de regular el mesurament de compostos que poden tenir incidència en el medi ambient i la salut de les persones i que a hores d'ara no són de mesurament i control obligatoris.

7. Cal impulsar una major activitat de la Taula de la Qualitat de l'Aire del Camp de Tarragona, per tal que sigui un veritable instrument d'anàlisi, valoració i millora de l'aire a les comarques de Tarragona.

8. Cal impulsar la reconversió de l'activitat petroquímica per tal d'incorporar en els seus processos productius l'hidrogen verd, per tal de fer-la més eficient, tant des d'un punt de vista ambiental com des d'un punt de vista econò-

micament, i per tal de garantir-ne la competitivitat i, per tant, la continuïtat en el territori.

9. Cal recosir la confiança entre els veïns del territori i el sector químic.

10. Cal que la informació no sigui propietat de les empreses si afecta la societat civil: la informació que no sigui considerada confidencial per motius de seguretat nacional ha d'ésser transversal i transparent, perquè la informació és clau per a poder gestionar bé el territori.

11. Cal actualitzar el marc normatiu català en l'àmbit de la seguretat industrial.

12. Cal garantir el desplegament adequat del Plaseqta, amb el finançament, la coordinació amb l'entorn i la participació de tots els agents que hi intervenen.

13. Cal que el Plaseqta es gestioni des del mateix territori, tenint en compte tots els actors que l'integren: institucions, societat civil i cossos d'emergències.

14. Cal que les informacions entre administracions no siguin contradictòries en casos d'emergències, i cal, per tant, establir protocols clars de coordinació.

15. Cal anar més enllà de fer sonar sirenes: el debat sobre les sirenes deixa en evidència la manca de mecanismes adequats d'avís.

16. Cal que s'atengui com abans millor la reparació dels desperfectes causats per l'explosió.

17. Cal implementar la formació a la població sobre la manera d'actuar en cas d'emergència.

18. Cal una formació continuada en seguretat química per als càrrecs electes, els professionals d'emergències i la societat civil.

19. Cal treballar i implementar plans i mecanismes de formació i educació de la població pel que fa a la seguretat i a les emergències.

20. Cal que la societat civil pugui estar informada del que passa constantment.

21. Cal empoderar el Camp de Tarragona en el sector petroquímic, atès que els veïns no saben prou bé què tenen al costat ni què s'hi produeix: cal aquesta culturització específica precisament per tenir consciència de quin punt de perillositat hi pot arribar a haver.

22. Cal que els ciutadans puguin estar informats en qualsevol moment, ja que, com més informació es té, més tranquil·litat es genera entre la societat civil.

23. Cal crear una formació que estableixi uns protocols per als ciutadans de les poblacions que envolten els complexos petroquímics, per tal de conviure-hi amb normalitat.

24. Cal que les persones que es dediquin al Camp de Tarragona al sector de la seguretat ciutadana, tant pública com privada, disposin d'una formació prèvia en protocols d'actuació relacionats amb la seguretat química.

25. Cal que el Camp de Tarragona convisqui obertament amb la realitat industrial que el caracteritza, que es familiaritzi amb el sector químic: el fet de que hi hagi veïns que no saben què és una petroquímica fa que es creï la necessitat de formacions a tots els nivells i per a totes les franges d'edat, des de les escoles fins als centres cívics.

26. Cal que la informació que tenen les empreses sobre els gasos emesos i sobre la possibilitat de perill sigui més accessible al públic i, per descomptat, estigui a disposició de les administracions.

27. Cal abordar les problemàtiques que afecten les males olors que emeten les plantes de producció.

28. Cal millorar la transparència amb relació a la qualitat de l'aire, i vetllar per fer arribar als ciutadans les qüestions que es debaten a la Mesa de Qualitat Ambiental.

29. Cal vetllar perquè es garanteixi als ciutadans el dret a una bona qualitat ambiental, en general, i a una bona qualitat de l'aire, en particular, a tot el territori d'influència del sector petroquímic.

30. Cal incrementar la coordinació amb els grups de primera intervenció en la determinació dels gasos que s'han de mesurar en cada cas i en el suport necessari del personal tècnic.

31. Cal que disposar d'una normativa adaptada a la indústria del Camp de Tarragona, en la mesura que cal que la legislació sigui específica per a cada una de les zones i regions on es produeixen diferents components químics.

32. Cal revisar tots els compostos que no estan regulats i legislar perquè aquests paràmetres tinguin uns límits estudiats des del punt de vista de la salut pública.

33. Cal detectar i regular tots els compostos que poden provocar malalties cancerígenes.

34. Cal tenir present que no és vàlid comparar la contaminació atmosfèrica amb la d'altres territoris com Barcelona, tant perquè la realitat de contaminació és diferent com perquè l'objectiu ha d'ésser comparar-se amb indicadors millors i igualar-los.

35. Cal incorporar al Pla 2020 la funció del grup de control ambiental.

36. Cal gestionar conjuntament la comunicació de les tasques de control de l'aire amb els diferents grups implicats.

37. Cal actuar davant la Unió Europea perquè les qüestions relatives a la seguretat de les indústries químiques siguin tractades per la Comissió de Medi Ambient i pel grup de treball al Parlament Europeu, i cal proposar a la Unió Europea la modificació de la directiva Seveso.

38. Cal crear un observatori que exposi els components que s'emeten, tant els regulats com els no regulats.

39. Cal crear un grup de treball amb les indústries.

2

La Comissió, en matèria de seguretat externa a les empreses, tenint present que la seguretat en els territoris en què hi ha instal·lats polígons petroquímics és un element essencial per a un funcionament òptim d'aquesta activitat, i perquè la ciutadania hi tingui confiança, formula les consideracions següents:

1. Cal adoptar les mesures necessàries perquè els polígons industrials petroquímics es dotin d'unitats especialitzades en la prevenció de riscos d'accidents i riscos químics.

2. Cal establir l'obligatorietat d'instal·lar mesuradors de la qualitat de l'aire al voltant del polígon i de les ciutats i els pobles de l'entorn.

3. Cal establir l'obligatorietat de dotar els polígons d'unitats d'acció ràpida que en cas d'accident puguin actuar immediatament.

4. Cal millorar els sistemes de comunicació a l'interior de les empreses i els sistemes de coordinació dins el polígon per mitjà de la creació d'una unitat de gestió de crisi en el si del complex petroquímic, en contacte directe amb els serveis d'emergències de la Generalitat.

5. Cal fer campanyes de sensibilització a la ciutadania del que és la indústria petroquímica.

6. Cal que es duguin a terme simulacres dos cops l'any a les ciutats del voltant del complex petroquímic del Camp de Tarragona.

3

Les conseqüències immediates de l'accident, amb la mort a causa de l'explosió del reactor R3131 de les dues persones que haurien d'haver activat i dirigit el pla d'autoprotecció de l'empresa Iqoxe, va endarrerir notablement la comunicació de l'empresa amb el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (Cecat), que va rebre els primers avisos per trucades de veïns de la zona al Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 i per les comunicacions rebudes des del cos de bombers que feien front a l'emergència.

El Cecat de Reus va tenir dificultats a l'hora d'identificar de manera immediata l'empresa afectada per l'accident, tot i que l'incendi posterior a l'explosió era visible des de les càmeres de televisió que emetien les imatges en temps real.

L'activació del Plaseqcat en fase d'alerta es va produir a les 18: 58h del 14 de gener de 2020, vint minuts després que es comencessin a rebre trucades sobre l'explosió i incendi posterior al 112.

L'activació del Plaseqcat en fase d'emergència es va produir al voltant de les 19: 15h, quan els bombers van informar que hi havia ferits greus arran de l'explosió.

Els primers avisos a la població es van fer a través de la xarxa social Twitter, al voltant de les 19: 06h, i demanaven el confinament preventiu en cas que es notessin molèsties a causa del fum. Aquests avisos es van reiterar al voltant de les 19: 15h, amb indicació de les poblacions veïnes al Polígon.

A les 19:30h els Bombers avisen el Cecat de la possible afectació per òxid d'etilè, i s'avalua la possibilitat de declarar el nivell 3 de l'emergència, que obliga al confinament i a fer sonar les sirenes d'avís.

A les 19:34h s'anuncia per Twitter que es faran sonar les sirenes a Vila-seca, a la Pineda, a la Canonja, a Tarragona, a Bonavista i a la Universitat Laboral.

A les 19:38h es contacta amb l'empresa Iqoxe, que informa que la planta afectada és la de derivats, i no pas la d'òxid d'etilè. Aquesta informació és corroborada pels Bombers que actuen *in situ*, i això fa que es determini el manteniment de l'emergència en el nivell 2 i es decideixi no fer sonar finalment les sirenes.

La informació disponible al Plaseqcat amb relació als riscos d'explosió d'un reactor a l'empresa Iqoxe no preveia la possibilitat d'afectació externa, perquè el radi d'acció determinat per a aquest tipus d'explosió no excedia els quaranta metres. Això va fer que les primeres hores, després de l'explosió, el Cecat no vinculés amb l'explosió del reactor R3131 l'ensorrament de part

d'un habitatge al barri de Torreforta de Tarragona, que va causar la mort del seu propietari.

La dimensió final de l'explosió va fer que al voltant de les instal·lacions d'Iqoxe, en un radi d'uns quants centenars de metres, molt superior al previst en l'avaluació de riscos per al cas d'explosió d'un reactor, hi impactés com si fos metralla una gran quantitat de ferralla que afortunadament no va causar cap altra víctima a les rodalies de l'empresa, llevat del veí de Torreforta ja esmentat.

Les dimensions de l'incendi, que es va mantenir actiu fins a la tarda de l'endemà, el 15 de gener, juntament amb la constatació dels danys provocats per l'explosió en molts habitatges dels barris adjacents i amb les informacions contradictòries rebudes pels veïns, especialment en les primeres hores de l'emergència, van provocar un gran neguit entre la població i un augment considerable de la preocupació per la seva seguretat.

Per tot això, la Comissió adopta les recomanacions següents:

1. Cal que el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (Cecat) incorpori les millores tecnològiques necessàries per a mantenir un control detallat de les instal·lacions industrials dels polígons químics a Catalunya i millori el control mitjançant videocàmeres, per poder identificar la ubicació precisa de qualsevol incident o accident que es pugui produir.

2. Cal establir protocols de col·laboració entre la Direcció General de Protecció Civil del Departament d'Interior amb els mitjans de comunicació locals públics i privats (televisió, ràdio, premsa digital, etc.) per poder donar a la ciutadania en les millors condicions i amb el mínim retard possible la informació i les instruccions adequades un cop s'activi un pla d'emergència exterior del sector químic, tant si és el de Catalunya (Plaseqcat) com si és el de Tarragona (Plaseqta).

3. Cal que Protecció Civil incorpori les associacions i federacions d'associacions de veïns al sistema de comunicació de les emergències.

4. Cal establir un sistema de comunicació per megafonia, complementari a les sirenes d'avís, en cadascun dels municipis afectats per polígons i indústries del sector químic a Catalunya, que permeti, en cas d'emergència, alertar la ciutadania en nuclis urbans, urbanitzacions, polígons industrials i llocs de pública concurrència.

5. Cal potenciar la xarxa de control mediambiental i de qualitat de l'aire i augmentar els punts de mesurament i la dotació del personal adscrit a aquesta tasca per part de l'Administració de la Generalitat, tant a l'interior dels polígons químics com en l'entorn més proper.

6. Cal que el Govern faci revisions exhaustives de la situació real als diferents polígons industrials de la indústria química amb relació a la presència en el medi ambient dels elements i els compostos químics perillosos que intervenen en aquesta activitat industrial, tant pel que fa a la qualitat de l'aire com pel que fa a la possible contaminació del sòl i dels aqüífers. Aquestes revisions haurien de tenir continuïtat en el temps i s'haurien de fer en col·laboració amb els ajuntaments de les àrees d'influència, les empreses del sector, el món acadèmic i els organismes de control.

7. Les empreses químiques, per mitjà de l'Associació d'Empreses Químiques de Tarragona (AEQT) i de la Federació Empresarial Catalana del Sector Químic (Fedequim) i les associacions que en formen part a la resta de Cata-

lunya, haurien d'elaborar i executar un programa específic de comunicació i divulgació per posar a l'abast de la ciutadania amb la màxima transparència tota la informació relativa a l'activitat industrial, les matèries primeres i els productes finals, i per a dur a terme correctament aquesta tasca informativa haurien de comptar amb la participació dels ajuntaments i de les associacions i federacions d'associacions de veïns de les àrees d'influència.

7.2.4. Seguretat laboral

La Comissió, en matèria de seguretat laboral en el sector de la indústria petroquímica:

1. Recomana al Govern de l'Estat que fixi legalment els equips de treball mínims a la indústria petroquímica.

2. Insta el Departament de Treball a establir una campanya específica de la Inspecció de Treball a la indústria petroquímica amb l'objectiu de revisar com a mínim cada sis mesos la contractació temporal, els equips de treball i els ritmes de treball.

3. Acorda comunicar de manera separada aquest bloc de conclusions a la Fiscalia, per si en les actuacions prèvies a l'accident del 14 de gener de 2020 es pot haver incorregut en delictes contra els drets dels treballadors.

7.3. Gestió d'emergències

7.3.1. Gestió general

La Comissió, en matèria de la gestió general de les emergències a nivell d'empreses i complexos industrials, i tenint en compte que, per bé que es van implementar els protocols i les accions recollits als plans d'emergència, en aquest cas concret van semblar insuficients, formula les recomanacions següents:

1. Cal incrementar els recursos de les unitats d'emergències de les empreses i els complexos industrials, i crear aquesta unitat on encara no n'hi hagi.

2. Cal garantir la comunicació directa entre el Cecat i el gabinet de crisi corresponent, en cas d'accident, per conèixer els fets en temps real.

3. Cal que la implementació del Plaseqta per part del Govern, pel que fa als mecanismes de comunicació i els protocols d'actuació es faci amb la participació de les associacions de veïns, dotant-lo dels recursos necessaris per al desplegament del Pla i sotmetent-lo a una revisió anual per part de la comissió d'actualització, amb la participació dels veïns organitzats de la zona i dels sindicats representatius.

4. Cal establir les infraestructures de comunicació necessàries per a garantir la comunicació en cas d'accident i posar en marxa els mecanismes necessaris de negociació amb el Govern de l'Estat per a establir el mecanisme d'avís per missatges de text telefònics (SMS).

5. Cal establir els mecanismes necessaris per a endurir la directiva europea Seveso de seguretat química

6. Cal garantir el control de la renovació dels plans de protecció civil amb la mobilització dels recursos necessaris.

7. Cal establir mecanismes de senyalització informativa sobre què fer en cas d'accident a les ciutats properes al complex petroquímic.

8. Cal continuar treballant en la formació i la sensibilització dels veïns del Camp de Tarragona envers la indústria petroquímica i els seus riscos, amb la

convenient participació del teixit social de barris i pobles, i cal que les empreses del polígon, la Direcció General de Protecció Civil i els ajuntaments posin a disposició els recursos necessaris per a dur a terme aquestes accions.

9. Cal incrementar les unitats del servei d'emergències mèdiques al Camp de Tarragona.

7.3.2. Gestió interna

1

La Comissió, en matèria de la gestió interna de les emergències en els complexos petroquímics, formula les recomanacions següents:

1. És imprescindible que les empreses químiques disposin d'un protocol d'emergència en què no s'atribueixi la responsabilitat de manera exclusiva en treballadors que poden ésser víctimes d'un accident.

2. Cal que tota la documentació d'emergència i de seguretat pròpia de cada empresa tingui la màxima transparència possible.

3. Cal establir mecanismes perquè les empreses del sector químic informin de manera coordinada les autoritats pertinents en cas que es produeixi un accident en una empresa veïna, per garantir que l'avís d'accident sigui immediat.

4. Cal millorar els protocols de comunicació a l'administració corresponent de possibles incidents o accidents.

5. Cal millorar els protocols de comunicació entre les empreses dels diferents polígons en cas de possibles incidents o accidents.

6. Cal que la informació que consta en els sistemes interns de les plantes en el moment d'un accident sigui accessible, i cal per tant que aquestes dades es registrin en servidors externs, fora de la planta, a fi que no es perdin amb una eventual explosió.

7. Cal que els alcaldes participin en la presa de decisions, tal com ja estava previst, participació que s'ha reforçat en el Plaseqta 2020 i que han d'exercir activament en coordinació amb el Departament d'Interior, d'acord amb el que disposen els protocols i plans d'emergència.

8. Cal reconèixer el màxim rigor en l'actuació dels delegats d'interior i salut.

9. Cal reclamar a les empreses que, en compliment de les obligacions que els corresponen, es dotin dels elements d'autoprotecció i segueixin els protocols d'avís i comunicació immediats en cas d'emergència, tal com estableixen els plans i la normativa.

10. Cal que les empreses tinguin identificada persones de contacte fora del centre de treball, com a contactes alternatius, per al cas en què tots els contactes s'hagin vist afectats per l'accident.

2

La Comissió, en aquest sentit, formula les recomanacions següents:

1. Cal aprovar una regulació perquè les empreses petroquímiques garanteixin que hi ha sempre dues persones de contacte en cas d'accident, una al centre de treball i una altra fora.

2. Cal enfortir la coordinació entre les administracions i les empreses en la gestió de les emergències.

3. Cal establir un mecanisme que garanteixi que els sistemes d'emergències puguin accedir a la informació sobre els productes i els processos que es duen a terme a la planta afectada en els supòsits d'accident, amb una via de contacte directa i immediata amb el centre de treball o amb els representants de l'empresa, i cal que la caixa negra estigui sempre a disposició de la Inspecció de Treball.

4. Cal que la Generalitat desenvolupi un sistema de monitorització remota de totes les indústries químiques, a fi de poder actuar amb la màxima diligència i eficàcia en les incidències que es produeixin.

5. Cal exigir a les empreses del complex petroquímic del Camp de Tarragona una millor comunicació amb el conjunt de la societat, especialment per mitjà d'una participació activa en campanyes informatives, sostingudes en el temps, que informin els veïns sobre com actuar en cas d'accident.

3

Cal assenyalar que totes les empreses del sector petroquímic tenen els plans d'emergència interior o d'autoprotecció corresponents, imprescindibles per a poder disposar de la corresponent llicència d'activitat, que l'avaluació i el control dels plans d'emergència interior o d'autoprotecció corresponen al Departament d'Empresa i Coneixement, per mitjà de la direcció general de seguretat industrial, i que l'empresa Iqoxe havia actualitzat en temps i forma el seu pla d'autoprotecció.

Ara bé, l'avaluació dels riscos derivats de la producció d'MPEG 500 en el reactor R3131, tot i haver-se fet d'acord amb els estàndards de la indústria, era del tot incorrecta. El pla d'autoprotecció d'Iqoxe va quedar àmpliament desbordat per la terrible explosió que va desencadenar l'accident la tarda del 14 de gener de 2020.

Els responsables directes de l'activació i el control del pla d'autoprotecció van perdre la vida arran de l'explosió del reactor R3131, de manera que la gestió interna de l'emergència va estar descoordinada després de l'accident uns quants minuts, probablement també pel terrible impacte emocional causat per la gravetat visible del desastre que s'havia produït.

L'avaluació incorrecta dels riscos inherents al procés de fabricació de l'MPEG 500 en el reactor R3131 va provocar que el centre de control de la unitat de derivats U3100 estigués exposat a un risc molt greu no avaluat, amb les terribles conseqüències que va patir en el moment de l'explosió, que va ésser fatal per als treballadors que hi eren.

En aquest sentit, la Comissió:

1. Demana a les empreses del sector petroquímic que sotmetin a una revisió profunda de les avaluacions de riscos dels diferents processos industrials que duen a terme i que actualitzin convenientment els plans d'autoprotecció.

2. Insta l'Associació d'Empreses Químiques de Tarragona (AEQT) i la Federació Empresarial Catalana del Sector Químic (Fedequim), i les associacions que en formen part, a crear un grup de treball en què s'integrin responsables de seguretat de les principals empreses classificades de nivell alt, de conformitat amb la directiva Seveso, i una representació dels principals agents socials, com a instrument consultiu, amb la finalitat d'assessorar les empreses del sector en la millora de la seguretat industrial i de la salut laboral.

7.3.3. Gestió externa

1

La Comissió, en matèria de la gestió externa de les emergències en els complexos petroquímics:

1. Insta el Govern a fer efectiu el retorn urgent del Plaseqta al Camp de Tarragona, de manera que la presa de decisions en cas d'accident químic es faci des del mateix territori i no pas centralitzada des del Plaseqcat, amb la dotació de recursos econòmics i humans necessaris que permeti aplicar el Pla immediatament en cas que sigui necessari, i en aquest terreny remarca que és imprescindible el treball coordinat entre administracions, sector químic i veïns per tal de donar a conèixer les novetats que deriven del Plaseqta.

2. Insta el Govern a fer servir en cas d'emergència, per fer arribar la informació de la manera més ràpida possible a la ciutadania, els avisos massius geolocalitzats, per mitjà del sistema de *cell broadcasting*, que ja s'utilitza en altres països per a alertar la ciutadania en casos de terratrèmols o atemptats terroristes. Per poder disposar d'aquest sistema, cal que l'Administració de l'Estat transposi el Codi europeu de les comunicacions electròniques, que fixa el 21 de juny de 2022 com a data límit per a desplegar el servei de *cell broadcasting* a tots els estats de la Unió Europea, i cal tenir en compte en aquest sentit la proximitat de la indústria química amb les zones turístiques de Vila-seca i Salou.

3. Insta la indústria química a treballar per una major transparència, posant a disposició de la ciutadania, d'acord amb les administracions públiques, tota la informació relativa a la indústria química, tant des del punt de vista dels materials que s'utilitzen i els productes que es fabriquen com des del punt de vista dels riscos dels processos de producció.

4. Insta el Governa impartir formació a la ciutadania en matèria d'emergències químiques, per mitjà una actuació coordinada entre el Departament d'Educació, les administracions locals, la Universitat Rovira i Virgili, les associacions de veïns i les organitzacions corresponents del sector petroquímic, i a dur a terme periòdicament simulacres d'actuació per al cas que s'activin els avisos d'emergència.

5. Insta el Govern a elaborar material audiovisual que doni a conèixer quin és el protocol d'actuació en cas que s'activin les sirenes amb l'objectiu d'arribar al màxim de població possible.

6. Insta el Govern a trobar una fórmula perquè les empreses de risc amb substàncies classificades com a perilloses financin els costos dels plans municipals de seguretat química i el desenvolupament de simulacres obligatoris a tots els municipis compresos en el Plaseqta.

2

La Comissió, així mateix, formula les recomanacions següents:

1. S'han d'actualitzar els plans d'emergència.

2. Cal reforçar la col·laboració entre les diferents administracions implicades, essencialment la Generalitat i els ajuntaments.

3. Cal reforçar la col·laboració entre les administracions i els agents socials, que aporten el coneixement directe de la indústria.

4. S'ha d'incorporar un sistema de detecció anticipada de possibles emergències químiques.

5. S'han d'incorporar noves tecnologies de comunicació dels accidents químics a l'Administració (centre de control i emergències) i d'accés a la zona sinistrada (drons).

6. Cal millorar els canals de comunicació amb la ciutadania en cas d'accident, i abans de l'eventual utilització d'aquests canals se n'ha d'haver explicat el funcionament a la ciutadania i s'han d'haver provat en simulacres.

7. S'ha d'elaborar i implementar un pla de formació a tota la ciutadania de l'àrea d'influència dels dos polígons petroquímics de Tarragona (nord i sud), que difongui informació respecte als productes que es fabriquen en les indústries dels dos polígons i que inclogui jornades presencials en els barris per a explicar com actuar davant avisos específics d'incident o accident químic.

8. Cal reglamentar l'actuació dels locals de pública concurrència en cas d'incident o accident químic, i determinar quan hi ha d'haver confinament dins les instal·lacions i quan no.

9. Cal reglamentar com actuar en les zones d'influència dels dos polígons químics, en cas d'incident o accident químic, pel que fa a centres esportius, activitats extraescolars, etc.

10. Cal reforçar la formació a les escoles i els instituts de les zones d'influència dels dos polígons químics sobre com actuar en cas d'incident o accident químic.

11. S'han d'indicar degudament les rutes d'evacuació dels diferents barris que siguin zones d'influència dels dos polígons químics, per al cas que hi hagi d'haver una evacuació.

12. S'han de fer campanyes publicitàries a tots als mitjans de comunicació locals sobre com actuar en les zones d'influència dels dos polígons químics en cas d'incident o accident químic.

13. Cal estudiar, en l'àmbit de la salut, la possibilitat de disposar en els hospitals de referència d'una unitat específica per a atendre els ferits en cas d'un accident en el polígon petroquímic.

14. Cal revisar si el servei d'emergències mèdiques té la dotació necessària per a fer front a un accident de la indústria petroquímica, i revisar-ne els protocols d'actuació en cas d'accident.

15. S'ha de destinar una dotació econòmica suficient per part de l'Administració competent per tal d'implementar la tecnologia i els protocols necessaris per a la correcta prevenció i gestió de les emergències.

16. Cal reconèixer la tasca duta a terme per la Direcció General de Protecció Civil, els serveis territorials de Tarragona, els cossos d'emergències i bombers d'empresa, els bombers del parc químic, els bombers de la Generalitat,

els mossos d'esquadra, el servei d'emergències mèdiques, la guàrdia municipal de la Canonja i els voluntaris de protecció civil.

17. Cal que la direcció general de seguretat industrial adeqüi els seus estudis i criteris de classificació dels accidents a la realitat posterior a l'accident d'Iqoxe del 14 de gener, tenint present que l'accident va afectar una extensió molt superior a la prevista en els estudis de seguretat.

18. Cal descentralitzar la gestió de les emergències, de manera que es pugui dur a terme des del territori afectat.

19. Cal que tots els alcaldes tinguin una relació directa amb les empreses i el sector petroquímic, en el marc de les competències que els corresponen com a autoritats locals de protecció civil i ateses les obligacions que han de complir.

20. Cal una gestió ràpida i eficaç en situacions crítiques, en què les informacions de les diferents administracions no siguin contradictòries i en què s'eviti que hi hagi descoordinació entre els agents implicats i els canals d'informació, i cal revisar i actualitzar els protocols corresponents.

21. Cal que els ajuntaments augmentin la inversió en els centres municipals de seguretat (els anomenats Cecopal, o centres de coordinació operativa), que requereixen actualitzacions constants en una àrea amb forta implementació d'indústria.

22. Cal que l'Administració estigui a l'avantguarda en la comunicació a la ciutadania i cal, per tant, millorar tots els aspectes relacionats amb la informació, la comunicació, la difusió i la transparència envers la ciutadania, amb nous procediments immediats a nivell de comunicació i informació, tant en l'àmbit local territorial com en l'àmbit empresarial.

23. Cal impartir formació a la població sobre com actuar en cas d'emergència i reforçar en aquest camp el paper i la implicació dels municipis, i cal també revisar els criteris d'activació de les sirenes.

24. Cal implementar un sistema d'avís a la ciutadania que no provoqui desemparança i desconcert als veïns, amb mecanismes complementaris a les sirenes i la megafonia mòbil, com ara la implementació de missatges de text telefònics massius als telèfons de la zona risc.

25. Cal constatar que centrar l'atenció en l'activació de les sirenes, per bé que és necessària, obvia la part principal del problema: la gent ha de saber què fer quan hi ha una emergència.

26. Cal que el Govern de l'Estat transposi la directiva europea referent a la implantació del sistema de *cell broadcasting* que permet avisar la població en situacions d'emergència.

27. Cal impulsar l'elaboració d'un estudi sobre les solucions existents en l'àmbit dels sistemes d'avís a la població en situacions d'emergències.

28. Cal actualitzar el protocol d'incidents amb múltiples afectats de la regió sanitària, amb referència als dispositius d'atenció i al personal que els ha d'integrar.

29. Cal incorporar elements de detecció anticipada de les emergències químiques, com poden ésser els sensors químics per a la detecció de núvols tòxics o la utilització de noves tecnologies, com els drons.

30. Cal demanar al Govern de l'Estat que acceleri el desplegament de la directiva europea 2018/1972, per la qual s'estableix el Codi europeu de les comunicacions electròniques.

31. Cal fer de l'accident al complex petroquímic de Tarragona del 14 de gener de 2020 una lliçó útil per al sector químic, no només a Espanya, sinó també per al conjunt del sector a nivell europeu.

3

La Comissió, en aquest mateix àmbit, formula les recomanacions següents:

1. Cal que el Plaseqta fixi els recursos dels municipis destinats a cursos de formació per al conjunt de la població de les localitats potencialment afectades, de seguiment obligatori en l'educació secundària obligatòria i en el conjunt del sector públic.

2. Cal generar material audiovisual atractiu per a explicar els riscos químics o la manera d'actuar en cas d'un un accident en la indústria petroquímica, per tal que es pugui emetre en mitjans de comunicació locals i fer servir a les xarxes socials.

3. Cal que el Govern revisi els protocols definits pel Plaseqcat, de manera que s'activin les sirenes des del primer moment quan un accident pugui afectar la població, es recomani el confinament com a mesura preventiva immediata, s'agiliti l'activació del Pla i es millorin els mecanismes de comunicació a la població en cas d'accident químic.

4. Cal que les administracions competents elaborin un pla de comunicació en què es detalli com s'ha de procedir en cas d'emergència per tal de fer arribar a la població de manera transparent i completa la informació sobre quines són les circumstàncies i com s'ha d'actuar.

4

La Comissió, en el mateix sentit, insta el Govern a:

1. Fer una revisió en profunditat del Plaseqcat i del Plaseqta, amb la col·laboració i la participació de les corporacions locals, els representants dels treballadors del sector, les associacions i federacions d'associacions de veïns i les entitats de defensa mediambiental, i sotmetre aquests plans de seguretat exterior a processos de revisió contínua, en col·laboració entre els mateixos actors i el Departament d'Interior per mitjà d'un grup de treball específic.

2. Impulsar un programa de formació en matèria de protecció civil amb relació als riscos inherents a la indústria química, difós més enllà d'escoles i instituts, en col·laboració amb els ajuntaments i les associacions i federacions d'associacions de veïns, que hauria d'incloure una informació al més àmplia i transparent possible sobre els processos industrials i els productes que utilitzen i produeixen les indústries del sector, amb la implicació proactiva de les empreses del sector, per mitjà de la Federació Empresarial Catalana del Sector Químic (Fedequim) i l'Associació d'Empreses Químiques de Tarragona (AEQT).

3. Estudiar la possibilitat d'ampliar els mecanismes d'alerta de les emergències, incloent-hi, a banda de les sirenes, megafonia en llocs d'especial perillositat, com barris adjacents o polígons i llocs de gran afluència de públic, megafonia que ha de servir per a transmetre en cas d'emergència indicacions precises en temps real, en català, castellà i anglès.

4. Demanar al Govern de l'Estat que acceleri la transposició de la Directiva 2018/1972 del Parlament Europeu i del Consell, per la qual s'estableix el Codi europeu de les comunicacions electròniques, per tal que s'implementi

com més aviat millor el servei públic d'alerta basat en la tecnologia de *cell broadcasting*, de manera que els operadors de telefonia mòbil puguin enviar missatges d'alerta d'emergències compartimentats per zones que arribin simultàniament a tots els mòbils ubicats en les àrees geogràfiques en què es produeixi l'emergència.

5. Dotar de manera urgent els recursos econòmics necessaris per a implementar els sensors perimetrals previstos al Plaseqta, posar en servei nous equips mòbils de mesurament de la qualitat de l'aire i reforçar amb més personal tècnic el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (Cecat) al Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 de Reus.

7.3.4. Prevenció i formació

La Comissió, en matèria de prevenció i formació, formula les recomanacions següents:

1. Cal que els municipis propers a polígons petroquímics, o que es puguin veure afectats en cas d'accident, aprovin un pla mancomunat per coordinar-se amb relació a la formació preventiva, les mesures de seguretat en els polígons i les actuacions davant d'un accident, en coordinació permanent amb el Govern.

2. Cal que es programin cursos regulars de formació per al conjunt de la població de les localitats potencialment afectades en cas d'un accident químic, de seguiment obligatori en l'educació primària, en l'educació secundària obligatòria i en el conjunt del sector públic, i cal també que les administracions públiques garanteixin cursos periòdics oberts al conjunt de la població.

3. Cal que el Govern impulsi una diagnosi exhaustiva sobre els riscos de les indústries del complex petroquímic i sobre l'impacte en la salut dels treballadors i del conjunt de la població i en el medi ambient.

Palau del Parlament, 1 de desembre de 2020

El secretari de la Comissió, Eusebi Campdepadrós i Pucurull; la presidenta de la Comissió, Assumpta Escarp Gibert

Punt 17 | Debat i votació del document que recull el resultat dels treballs de la comissió

A la Mesa del Parlament

La Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques, en la sessió tinguda el 11 de desembre de 2020, d'acord amb l'article 66.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat l'informe següent:

Informe de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques

Índex

1. Antecedents
2. Composició de la Comissió
3. Pla de treball
4. Reunions de la Comissió
5. Documentació aportada pels compareixents
6. Propostes de conclusions presentades pels grups parlamentaris
7. Conclusions

1. ANTECEDENTS

1.1. Acords parlamentaris

1.1.1. En la sessió del dia 3 de juny de 2020 (DSPC-P 93), el Ple del Parlament de Catalunya va adoptar la Resolució 775/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques (tram. 252-00026/12).

La proposta de resolució havia estat presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i el Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i hi van presentar esmenes el Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 66324) i el Grup Parlamentari Republicà i el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya (reg. 66940)).

El text de la resolució aprovada és el següent:

«Resolució 775/XII del Parlament de Catalunya, de creació de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques

»El Parlament de Catalunya crea la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques (CERSE), d'acord amb el que estableix l'article 63 del Reglament del Parlament:

»1. *Composició*

»a) La Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques és integrada per dos membres de cada grup parlamentari. S'ha de garantir la paritat de gènere en la designació dels membres de cada grup.

»b) La comissió es regula d'acord amb les disposicions del Reglament del Parlament per a aquest tipus d'òrgan.

»c) Poden assistir a la comissió representants dels agents econòmics i socials i del món local i les entitats municipalistes, i també especialistes i representants d'entitats i del món associatiu.

»2. Objectius

»La Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques es proposa establir un diàleg entre els grups parlamentaris, els agents econòmics, cívics, socials i el món local amb l'objectiu de proposar polítiques que cal desenvolupar i de proposar els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de la Covid-19.

»3. Vigència i informe final

»a) La Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques té la vigència corresponent a la de la legislatura en curs.

»b) La comissió pot redactar un informe final que, si s'escau, ha d'ésser aprovat, d'acord amb el que estableix el Reglament del Parlament.»

1.2. Marc reglamentari

L'article 63 del Reglament del Parlament regula la creació de comissions específiques:

«1. El Ple del Parlament, a proposta de la Mesa o a iniciativa de dos grups parlamentaris o de la cinquena part dels membres del Parlament, pot acordar la constitució de comissions específiques, conformement a l'article 47.4 i 5.

»2. La proposta de creació de comissions específiques ha d'ésser tramitada pel mateix procediment que les propostes de resolució.

»3. Tant la proposta com l'acord de creació de comissions específiques han de determinar com a mínim:

»a) El tipus i la composició de la comissió que es crea.

»b) L'objecte concret de la comesa o el treball que se li encarrega i la seva finalitat, i també les possibles directrius a les quals la comissió ha d'acomodar el seu treball.

»c) Les normes específiques de funcionament, fins i tot, si escau, les excepcions sobre la composició de la Mesa i el règim general d'adopció d'acords i la possibilitat de facultar la Mesa del Parlament, a proposta de la mesa de la comissió, per a desenvolupar aquestes normes, les quals han de respectar sempre els principis generals de funcionament de les comissions establerts per aquest reglament.

»d) La possibilitat d'incorporar-hi especialistes o tècnics perquè participin en els treballs i assisteixin a les reunions amb veu però sense vot.

»e) El termini per a cloure els treballs de la comissió i la possibilitat de lliurar informes provisionals al final de cada període de sessions.

»f) La possibilitat que els treballs de la comissió es reflecteixin en un informe, en un dictamen o en una proposta d'iniciativa parlamentària concreta.»

L'article 66 del Reglament del Parlament de Catalunya estableix la possibilitat de crear comissions d'estudi:

«1. Les comissions d'estudi tenen per objecte l'anàlisi de qualsevol assumpte que afecti la societat catalana i s'han de crear d'acord amb el procediment establert per l'article 63.1.

»2. Si l'acord de creació determina la incorporació d'especialistes en la matèria objecte d'estudi, el nombre d'aquests no pot ésser superior al nombre de diputats membres de la comissió.

»3. Les comissions d'estudi han d'elaborar un informe i unes conclusions, que s'han de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i s'han de lliurar a la Mesa del Parlament, la qual, un cop escoltada la Junta de Portaveus, ha de decidir si en pren nota o si cal donar-los una tramitació específica.»

2. COMPOSICIÓ DE LA COMISSIÓ

L'Acord de la Mesa del Parlament del 30 de juny de 2020 (tram. 408-00034/12), publicat el 3 de juliol de 2020 (BOPC, 637, 67), va aprovar la composició de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques en els termes següents:

«La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 30 de juny de 2020, d'acord amb la Junta de Portaveus i de conformitat amb l'article 48.1 del Reglament, ha acordat que la composició de la comissió sigui de dos diputats per grup parlamentari, inclòs el Grup Mixt, llevat del qui tingui la presidència, que tindrà un membre més.»

2.1. Membres de la Mesa

La Mesa de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques és formada pels membres següents:

a) Presidenta: Eva Granados Galiano.

b) Vicepresidenta: Elena Fort i Cisneros.

c) Secretària: Susanna Segovia Sánchez.

2.2. Membres de la Comissió

Els membres de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques són:

Grup Parlamentari de Ciutadans

Carlos Carrizosa Torres

Lorena Roldán Suárez

Grup Parlamentari de Junts per Catalunya

Elena Fort Cisneros

Jordi Munell i Garcia

Grup Parlamentari Republicà

Gemma Espigares Tribó

Ernest Maragall i Mira

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar

Eva Granados Galiano

Miquel Iceta i Llorens

Alícia Romero Llano

Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem

Jéssica Albiach Satorres

Susanna Segovia Sánchez

Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

Carles Riera Albert

Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Santi Rodríguez i Serra

La Comissió ha estat assistida per la lletrada Clara Marsan i Raventós, per l'assessora lingüística Núria Lucena Cayuela i per la gestora parlamentària Maria J. Bello Ruiz.

2.3. Portaveus dels grups parlamentaris a la Comissió

Els portaveus dels grups parlamentaris a la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques són:

Grup Parlamentari de Ciutadans

Lorena Roldán Suàrez

Grup parlamentari de Junts per Catalunya

Jordi Munell i Garcia

Grup parlamentari Republicà

Ernest Maragall i Mira

Grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar

Miquel Iceta i Llorens

Grup parlamentari Catalunya en Comú Podem

Jéssica Albiach Satorres

Subgrup parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

Carles Riera Albert

Subgrup parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Santi Rodríguez i Serra

3. PLA DE TREBALL

La Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques, en la sessió del 2 d'octubre de 2020, va aprovar per 10 vots a favor (GP JxCat, GP ERC, GP Cs, GP PSC-Units i GP CatECP), cap vot en contra i una abstenció (SP CUP-CC), presentat a la Comissió, l'1 d'octubre de 2020, per la portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, Lorena Roldán Suárez; el diputat Ernest Margall i Mira, del GP Republicà; la diputada Alícia Romero Llano, del GP Socialistes i Units per Avançar; i la portaveu del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem, Susanna Segovia Sánchez (tram. 394-00014/12):

Introducció

El passat 3 de juny el Ple del Parlament va aprovar la creació d'una comissió d'estudi per a la reconstrucció i la reactivació social i econòmica. Aquesta proposta sorgeix arran de la pandèmia de la COVlD-1 9, i de la crisis social i econòmica derivada, i per la urgència de trobar solucions efectives; preferentment, de manera conjunta a través del diàleg i de l'acord entre els diferents grups polítics presents als Parlament de Catalunya i amb la societat civil.

En alguns casos n'hi pot haver prou refent, reforçant i/o reactivant els elements malmesos del teixit socioeconòmic; en d'altres, possibles canvis globals derivats de la pandèmia demanaran transformacions estructurals; i en tots els casos caldrà tenir present que la Covid arribava quan encara no ens havíem refet de la crisi financera internacional iniciada el 2008 i quan la societat catalana encara patia un seguit de desequilibris en termes de desigualtat social, pobresa, medi ambient i polarització econòmica, i quan encara no gaudia d'un estat del benestar robust i solvent. Ens hem d'assegurar que l'aprenentatge del 2008 marca la resposta a la crisi i ens assegurem una represa equitativa i inclusiva, que construeixi les bases d'una prosperitat compartida.

Els grups parlamentaris creiem que és el moment d'establir, de manera el més consensuada possible, les prioritats per impulsar la recuperació social i econòmica de Catalunya, així com garantir els recursos necessaris per aquesta reconstrucció i transformació i blindar el sistema públic de garantia de drets després de l'enorme tensió que ha patit el sistema sanitari i social i després d'haver hagut de sotmetre l'economia a una obligada hibernació i a una desacceleració que té greus conseqüències socials com la pèrdua de llocs de treball i l'empobriment significatiu d'una bona part de la ciutadania.

Objecte

La comissió tindrà com a objectiu cercar els acords polítics necessaris, a través del diàleg i el treball conjunt, per tal de donar resposta a la crisis que estem patint arran de la pandèmia de la COVID-1 9.

Es portaran a terme sessions a través de compareixences d'agents socials i econòmics, així com d'entitats d'interès que ens permetran debatre i reflexionar sobre quines mesures cal prendre en cada àmbit d'actuació. Aquestes sessions de treball hauran de finalitzar en l'elaboració d'unes conclusions acordades pel conjunt de la comissió que hauran d'elevar-se al Ple per ésser aprovades.

Tanmateix, i atès que la pandèmia no està encara eradicada i no es disposa d'una vacuna per fer-li front, es proposa subdividir els treballs de la comissió en dues fases, cadascuna de les quals donaria lloc a unes conclusions pròpies a elevar al Ple per ser aprovades.

Les fases serien les següents:

FASE 1: Mesures durant la pandèmia

FASE 2: Mesures per a la plena reactivació i transformació de l'economia i societat catalana a mig i llarg termini Estat del benestar

En aquest document, presentem les propostes de Pla de treball per la fase 1, entenen que al llarg dels treballs de la Comissió, s'aprovarà el pla de treball per a la fase 2.

Compareixents

FASE 1: mesures durant la pandèmia

Sistema de Salut

– Un/a representant del Col·legi de Metges

– Un/a representant del Col·legi d'Infermeres

– Un/a representant del Col·legi de Fisioterapeutes
– Un/a representant de la Marea Blanca

– Un/a representant del grup d'experts que ha presentat el document 30 mesures per enfortir el sistema de salut

– Lucia Artazcoz, especialista en medicina preventiva i salut pública. Agència de salut pública de Barcelona. Professora associada a la UP

Educació

– Un/a representant del Marc Unitari de la Comunitat Educativa (MUCE)

– Un/a representant de la Fundació Bofill

– Un/a representant de la FAPAC

– Un/a representant de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP)

Polítiques Socials

– Un/a representant de Save the Children

– Francina Alsina, presidenta de la Taula del Tercer Sector.

– Montse Pineda, vicepresidenta del Consell Nacional de les Dones.

– José Augusto Garcia, director general del Consorci de Salut i Social de Catalunya

Economia

– Un/a representant de CCOO

– Un/a representant d'UGT

– Un/a representant de FOMENT

– Un/a representant de PIMEC

– Un/a representant de la Confederació de Cooperatives de Catalunya

Cultura

– Un/a representant del Sindicat de treballadors de l'espectacle (TECNICAT)

– Un/a representat d'ACTUA

– Un/a representant de Dones Visuals

Món local

– Un/a representant de l'ACM

– Un/a representant de al FMC

Fons Europeus. Noves oportunitats

– Mariana Mazzucato, economista experta en desenvolupament econòmic i innovació

– Un/a representant de la Comissió Europea

4. REUNIONS DE LA COMISSIÓ

4.1. Reunió del 7 de juliol de 2020

(DSPC-C 523)

Sessió constitutiva de la Comissió

– Constitució de la Comissió (BOPC 643, del 10 de juliol de 2020, p. 32)

– Ratificació del president (art. 49.2 RPC), a proposta del GP Socialistes i Units per Avançar.

– Elecció del vicepresident o vicepresidenta, a proposta del GP de Junts per Catalunya; i del secretari o secretària, a proposta del GP de Catalunya en Comú Podem.

4.2. Reunió del 17 de juliol de 2020

(DSPC-C 536)

Votació de les sol·licituds de compareixença següents per a informar sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19:

– Una representació de la Federació de Municipis de Catalunya (tram. 356-00814/12)

– Una representació de l'Associació Catalana de Municipis (tram. 356-00815/12)

– Una representació de la Unió General de Treballadors (tram. 356-00816/12)

– Una representació de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya (tram. 356-00817/12)

– Una representació de Foment del Treball Nacional (tram. 356-00818/12)

– Una representació de la Pimec (tram. 356-00819/12)

La Comissió, a proposta de la presidenta, acorda per unanimitat ampliar l'ordre del dia per substanciar les compareixences següents:

– Olga Arnau Sanabra, presidenta de la Federació de Municipis de Catalunya (Tram. 357-00785/12)

– Lluís Soler i Panicello, president de l'Associació Catalana de Municipis(Tram. 357-00786/12)

4.3. Reunió 30 de juliol de 2017

(DSPC-C 550)

Compareixences:

– Camil Ros Duran, secretari general de la Unió General de Treballadors de Catalunya (tram. 357-00787/12)

– Javier Pacheco Serradilla, secretari general de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya (tram. 357-00788/12)

4.4. Reunió del 2 d'octubre de 2020

(DSPC-C 568)

Compareixences:

– Salvador Guillermo, secretari general adjunt i director d'Economia de Foment del Treball Nacional (tram. 357-00789/12)

– Josep González i Sala, president de PIMEC (tram. 357-00790/12)

Pla de treball de la primera fase de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques: debat de les propostes presentades.

4.5. Reunió del 23 d'octubre de 2020

(DSPC-C 585)

Compareixences acordades al Pla de treball per a informar sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19, relatives al bloc temàtic sobre sistema de salut:

– Jaume Aubia Marimon, president del Grup Med, en representació del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (tram. 357-00905/12)

– Estrella Matínez Segura, degana del Consell de Col·legis d'Infermeres i Infermers de Catalunya; i Sra. Paola Galvany Estraues, consellera nada del Consell de Col·legis d'Infermeres i Infermers de Catalunya (tram. 357-00906/12)

– Sr. Ramon Aiguadé, degà del Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya (tram. 357-00907/12).

4.6. Reunió del 30 d'octubre de 2020

(DSPC-C 598)

Compareixences acordades al Pla de treball per a informar sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19, relatives al bloc temàtic sobre sistema de salut:

– Sr. Antonio Barbarà Molina, membre fundador de Marea Blanca (tram. 357-00949/12)

– Sra. Lucía Artazcoz Lazcano, directora de Salut Pública a l'Observatori de Salut Pública de l'Agència de Salut Pública de Barcelona (tram. 357-00951/12)

4.7. Reunió del 6 de novembre de 2020

(DSPC-C 605)

Compareixences acordades al Pla de treball per a informar sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19 relatives al bloc temàtic sobre educació:

– Sra. M. Carme Alegre Canudas i Sr. Àngel Garcia Velázquez, membres del Marc Unitari de la Comunitat Educativa (tram. 357-00952/12)

– Sr. Ismael Palacín, director de la Fundació Bofill, i Sr. Miquel Àngel Alegre, cap de Projectes de la Fundació Bofill (tram. 357-00953/12)

– Sra. Belén Tascón, presidenta de l'Associació de Famílies d'alumnes de Catalunya (tram. 357-00954/12)

– Sra. Maria José Figueras, presidenta de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques i rectora de la Universitat Rovira i Virgili (tram. 357-00955/12)

4.8. Reunió del 13 de novembre de 2020

(DSPC-C 623)

Compareixences acordades al Pla de treball per a informar sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19 relatives al bloc temàtic sobre polítiques socials:

– Sra. Emilie Rivas, responsable de Polítiques d'Infància a Catalunya de Save the Children (tram. 357-00982/12).

– Sra. Montserrat Pineda Lorenzo, vicepresidenta segona del Consell Nacional de les Dones de Catalunya (tram. 357-00984/12).

– Sr. José Augusto Garcia, director general del Consorci de Salut i Social de Catalunya (tram. 357-00985/12).

4.9. Reunió del 20 de novembre de 2020

(DSPC-C 627)

Compareixences acordades al Pla de treball per a informar sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19 relatives al bloc temàtic sobre cultura:

– Sr. Robert Ballester Torras, vocal del Sindicat de Treballadors de l'Espectacle, TECNICAT (tram. 357-00994/12).

– Sra. Yolanda Olmos, directora de Dones Visuals, Sra. Salima Jirari, vocal de la Junta Directiva de Dones Visuals i Sara. Carme Puche, secretària de la Junta Directiva de Dones Visuals (tram. 357-00996/12).

4.10. Reunió del 27 de novembre de 2020

(DSPC-C 627)

Compareixences acordades al Pla de treball per a informar sobre les polítiques i els canvis legislatius necessaris per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia de Covid-19, relatives al bloc temàtic sobre fons europeus i noves oportunitats:

– Sra. Maria Teresa Fábregas, directora de la Unitat Especial de Recuperació de la Comissió Europea (tram. 357-01009/12)

4.10. Reunió del 11 de desembre de 2020

(DSPC-C 663)

Debat i votació de l'Informe i les propostes de conclusions de la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques.

5. DOCUMENTACIÓ APORTADA PELS COMPAREIXENTS

Els compareixents següents han aportat documentació a la Comissió:

– Associació Catalana de Municipis, a la sessió del 17 de juliol de 2020.

– Comissió Obrera Nacional de Catalunya, a la sessió del 30 de juliol de 2020.

– Foment del Treball Nacional, a la sessió del 2 d'octubre de 2020.

– PIMEC, a la sessió del 2 d'octubre de 2020.

– Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya, a la sessió dia 23 d'octubre de 2020.

– Marea Blanca, a la sessió del 30 d'octubre de 2020.

– Fundació Bofill, a la sessió del 6 de novembre de 2020.

– Associació Catalana d'Universitats Públiques, a la sessió del 6 de novembre de 2020.

– Save the Children, a la sessió del 13 de novembre de 2020.

– Consell Nacional de Dones de Catalunya, a la sessió del 13 de novembre de 2020.

– Consorci de Salut i Social de Catalunya, a la sessió del 13 de novembre de 2020.

– Dones Visuals, a la sessió del 20 de novembre de 2020.

– Taula del Tercer Sector, propostes per escrits enviades a la Comissió en data 25 de novembre de 2020.

La documentació aportada pels compareixents es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.

6. PROPOSTES DE CONCLUSIONS PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS

6.1. Propostes de conclusions presentades pel SP de la Candidatura Popular - Crida Constituent (reg. 88007)

1. Introducció

El passat 3 de juny el Ple del Parlament va aprovar la creació d'una comissió d'estudi per a la reconstrucció i la reactivació social i econòmica. Aquesta proposta sorgeix arran de la pandèmia de la COVID-19, que està agreujant una crisi estructural de tipus social i econòmic a la que cal donar resposta.

Creiem que és el moment de debatre i contrastar les prioritats per impulsar la transformació social i econòmica, així com blindar el sistema públic de garantia de drets i de serveis, després de l'enorme tensió que ha patit amb anys de retallades i privatitzacions, aguditzada pels efectes de la pandèmia, afeblint l'economia productiva i agreujant la precarietat econòmica, laboral i social, així com les desigualtats.

Aquestes propostes volen donar resposta a la crisi, amb la capacitat de transformar l'actual sistema econòmic i social, abordant les causes estructurals de la crisi i revertint-ne els efectes. Pretenen impulsar mesures que permetin avançar cap a un nou model basat en la justícia social i econòmica, els drets socials, el feminisme i l'ecologisme, així com l'enfortiment d'un sistema públic que garanteixi el control democràtic de l'economia i dels serveis bàsics, els recursos, les infraestructures i els bens comuns del nostre país, per a posar-los al servei de la producció i la reproducció de la vida, una vida digna i solidària per a tothom i d'una economia i una política de les cures.

2. Transformació econòmica. Propostes per a una transició cap a una economia social i eco-feminista

Cal un nou model econòmic basat en una economia plural transformadora, dirigit a satisfer equitativament les necessitats econòmiques, socials i culturals del conjunt de la societat; a proporcionar salut, renda, cures, habitatge, proveïments energètics i protecció social de forma universal; a garantir el conjunt de béns i serveis necessaris per a la dignitat de la vida humana. Del nou model econòmic plural i dels seus marcs participatius de planificació, n'han d'emanar polítiques públiques transformadores basades en la recerca i

la innovació en tots els àmbits, que facin bascular l'estructura econòmica catalana cap al bé comú, la dimensió col·lectiva i la solidaritat. I, en concret, avançar cap a la propietat pública i social, la gestió democràtica, la socialització dels excedents i la transició eco-social. Cal reorientar el sistema econòmic cap a una economia per la vida. Per tant, cal modificar substancialment les polítiques econòmiques recents i desplaçar la tasca reguladora de l'economia vers institucions socials amb més capacitat de servir el bé comú, com són el sector públic, l'economia social i solidària, el sindicalisme i el treball reproductiu i de cures.

2.1. Economia feminista

El canvi de model econòmic cal que prengui una referència fonamental en els feminismes, com a eina de transformació social que erradiqui les desigualtats de gènere i ens permeti avançar en la responsabilitat de la cura, el repartiment del treball en lloc de la divisió sexual del treball i la responsabilitat col·lectiva de la cura. El moviment feminista ha aconseguit, en els últims anys, tenir una presència massiva i una importància molt gran als carrers i als debats públics, però això no s'ha traslladat en suficient mesura en canvis palpables. D'una banda, el feminisme no s'ha de limitar a proclames de reconeixement o identitat sinó que ha d'incidir en un canvi en les condicions materials que permetin l'alliberament de les dones. I els programes polítics de la classe treballadora, que giren entorn el repartiment dels treballs, dels temps i de la riquesa, requereixen una perspectiva feminista perquè siguin realment emancipadors.

2.1.1. Repartiment del treball

Cal considerar l'economia com un conjunt de producció de béns i serveis que tenen lloc a diverses esferes i es complementen els uns amb els altres. És necessari tenir una visió integrada de tots els treballs, tant els que produeixen mercaderies i tenen lloc al mercat, com aquells que produeixen valors d'ús per a les cures de les persones que tenen lloc al sector públic o a les famílies.

En aquest sentit, hi ha una tensió estructural bàsica en el sistema capitalista patriarcal entre l'acumulació de capital i la sostenibilitat de la vida. El capital persegueix finalitats d'acumulació i d'obtenció de beneficis, i satisfer les necessitats de les persones sovint només es contempla si això serveix de mitjà per a la generació de beneficis.

El capitalisme patriarcal privatitza, feminitza i invisibilitza els treballs de cures, que tenen com objectiu sostenir la vida de la força de treball. Així, el capital s'apropia de quantitats enormes de treball gratuït que realitzen les dones, pràcticament en solitari, a les llars.

Per tot plegat, es fa imprescindible ressituar la lògica econòmica, desplaçant els interessos del mercat, per situar la vida al centre. És urgent pensar en una economia que estigui al servei del benestar de les persones i que prioritzi unes condicions de vida dignes per a tothom.

Per fer-ho, cal una socialització i una responsabilitat pública de les cures i cal millorar la situació desigual en la qual es troben les dones al mercat laboral.

2.1.2. Socialització de les cures

A la nostra societat es dona una divisió sexual del treball que aboca les dones a haver de realitzar pràcticament en solitari tots els treballs de reproducció social, tant els que són remunerats com els que no. En aquest sentit, les enquestes d'usos del temps mostren com el treball reproductiu, de cures i afectes que es fa a les llars el duen a terme les dones, i això els hi comporta una sobrecàrrega de treball (també anomenada doble jornada, si es té en compte la jornada de treball que fan dins i fora la llar, o fins i tot triple jornada, si hi sumem el temps dedicat a la participació social), que provoca que tinguin menys temps per elles mateixes i pitjor salut. Alhora, quan les dones treballen de manera remunerada en treballs que tenen a veure amb la reproducció social (principalment relacionats amb sanitat, educació i dependència) ho fan sota condicions laborals molt precàries, ja que no es dona valor a aquests treballs.

Aquesta responsabilització de les dones del treball reproductiu deriva de la divisió sexual del treball. Socialment s'adjudica als homes els treballs de l'esfera productiva (remunerats i amb visualització i reconeixement social), i es relega les dones a l'esfera reproductiva (on els treballs que s'hi fan no són remunerats i no es visualitzen, ni estan reconeguts socialment).

El problema no és tant que es doni una divisió de treballs, sinó que es jerarquitza el valor del producte del treball i només es dona valor al treball que es fa en l'àmbit productiu. A més a més, la divisió sexual del treball es basa en una relació d'explotació (es dona una transferència sistemàtica de recursos de les dones cap als homes i cap a l'Estat, de forma gratuïta). Així doncs, la divisió sexual del treball impacta en les condicions materials de vida i subsistència de les dones i, a la vegada, és un dels pilars de les desigualtats de gènere sobre la qual s'assenta el patriarcat.

Per tot plegat, és urgent i necessari:

– Acabar amb la divisió sexual del treball.

– Reconeixement dels treballs domèstics de cures amb la Renda Bàsica Universal (RBU).

– Posar la cura de la vida al centre de l'organització material de la societat.

– Responsabilitat social i pública en el sosteniment de la vida, que implica una estructura àmplia de serveis públics.

– Control públic i democràtic de la cura.

– Revertir les retallades en sanitat i educació, quan es retalla en educació i sanitat, es retalla en cures.

– Posar els treballs de reproducció social al centre, perquè són imprescindibles per la vida. Això implica socialitzar-los i implica dignificar-los.

– Necessitat de nacionalitzar els sectors estratègics de cura. Alguns dels sectors prioritaris a nacionalitzar, ja que actualment estan majoritàriament en mans privades (ja sigui per via directa o per via indirecta, a través d'externalitzacions del servei públic), serien els centres residencials sòcio-sanitaris per a la gent gran i persones dependents, així com els serveis d'atenció domiciliària.

– Desenvolupar polítiques integrals per a la vellesa i la dependència, en què aquests col·lectius siguin un subjecte actiu a l'hora de formular i implementar les mesures. Els serveis bàsics de la vida de les persones retirades del mercat

de treball han d'estar proveïts pel sector públic: subministraments de llum, energia i telecomunicacions, medicaments, allotjament, cultura, alimentació.

– Millores en l'accés i en l'abast dels serveis públics de cura, que actualment es mostren insuficients.

2.2. Economia Plural Transformadora

Un segon actor del nou model econòmic ha de ser el cooperativisme i el conjunt de l'Economia Social i Solidària. Cal que des del sector públic s'estableixin estructures descentralitzades i recolzades en l'economia social per a la planificació econòmica.

La crisi de la Covid-19 obliga a repensar el capitalisme en favor de principis de l'Economia Social i Solidària, com la democràcia econòmica, la propietat col·lectiva dels mitjans de producció, consum i estalvi, la limitació del lucre, el servei a la comunitat o la localització econòmica.

L**'economia social i solidària** no es pot entendre com un fet aïllat de les polítiques econòmiques del sector públic, sinó que ha de servir com a eina per acompanyar el reforç del sector públic i la democratització de l'economia productiva. En aquesta planificació econòmica, les finances ètiques i solidàries han de contribuir, amb la banca pública catalana, a un nou sistema financer orientat a les persones i al teixit productiu. Les organitzacions de l'Economia Social han de formar part dels òrgans col·legiats de política econòmica, amb l'Economia Feminista i l'Economia Ecològica, i aportar la seva experiència per transformar tots els sectors productius i reproductius per una Economia de la Vida.

L'àmbit cooperatiu ha de co-produir i implementar al territori polítiques públiques de desenvolupament local i transició eco-social, han de poder ser una eina per impedir la despoblació a certes zones del territori i com antena per a detectar les necessitats per a garantir un model de desenvolupament autocentrat. Finalment, la Llei catalana d'Economia Social i Solidària ha de reconèixer-la com un àmbit específic de desenvolupament econòmic, subjecte de polítiques públiques i de democratització econòmica, social i ambiental.

Cal una intervenció de l'Administració Pública i un fons econòmic que tinguin com a objectiu orientar i facilitar la transformació en cooperatives d'aquelles empreses que estan anunciant un tancament empresarial, per tal que les treballadores i treballadors rebin l'assessorament, facilitats tècniques i econòmiques per continuar amb l'activitat.

Aquest fons ha de partir de la necessària reconversió de l'actual model industrial cap a un model basat en la innovació, l'economia ecològica i l'orientació de la producció cap a la demanda interna amb mètodes democràtics de gestió, propietat i control.

2.3. Intervenció en l'economia productiva privada.

Cal intervenir l'economia privada amb tres objectius bàsics:

2.3.1. Redefinir el model de desenvolupament

A partir de criteris i línies mestres sorgides d'un consens ampli i orientades a reduir la fragilitat i dependència de l'economia catalana, la reducció dels sectors intensius en treball mal pagat i recursos naturals; fent política industrial per apuntalar un model més sostenible tant en termes de creixement,

com d'encadenaments, condicions de treball, etc.; i acabar amb la precarietat dels col·lectius feminitzats, que és el principal factor de la bretxa salarial.

2.3.2. Generar uns encadenaments

Que permetin reforçar el paper de les cooperatives en l'economia catalana en general. Aquests encadenaments haurien d'incloure també l'orientació de les tasques d'I+D, especialment en la mesura que tenen un elevat pes del finançament públic i no acostumen a retre beneficis públics directes ni a integrar-se en línies estratègiques de desenvolupament. Aquests encadenaments han de tenir com a base l'alineament en la producció de béns de necessitat.

2.3.3. Establir mecanismes de control des del sector públic

Cal establir aquests mecanismes sobre part del teixit productiu, com per exemple en els préstecs condicionats o en l'increment de la participació pública en el teixit empresarial amb l'objectiu d'obtenir beneficis que ampliïn els actius de la banca pública i suposin ingressos per al sector públic.

2.4. Creació d'una banca pública

Canalització de tots els estímuls econòmics (avals, crèdits, injeccions monetàries, ajudes, etc.) a través d'una banca pública. La creació d'un banc públic es podria fer en tres etapes:

a. **Creació d'una banca pública** que canalitzi tots els estímuls econòmics.

b. **Entitat pública d'estalvi,** en la que empreses i població puguin dipositar els seus estalvis.

c. **Una banca ètica** al servei de la ciutadania.

2.5. Reforma fiscal

Que el rescat de l'economia no sigui senzillament una socialització de les pèrdues privades exigeix que els ingressos dels estats no provinguin majoritàriament del treball i dels impostos indirectes. Així, aquest rescat no hauria de ser només monetari, sinó que hauríem de llançar mesures per millorar la qualitat i equitat recaptatòria.

2.5.1. Taxa Covid

– Impost d'un 3% als beneficis empresarials de més de 5 milions d'euros, patrimoni de fons voltors i grans tenidors, i transaccions patrimonials que superin el milió d'euros

– Impost d'1% als patrimonis personals entre 1 i 10 milions d'euros, 2% entre 10 i 50 milions i 3% a més de 50 milions

2.5.2. Increment progressiu en l'impost sobre la renda de les persones físiques

– L'1% per a trams superiors a 60.000 €

– Del 2.5% als superiors a 90.000 €

– Del 4% als superiors de 120.000 €

– Del 5.5% als superiors als 150.000 €

– Del 10% als superiors a 600.000 €

2.5.3. Taxació del capital (globalment) a un nivell com a mínim igual que el tipus mitjà del treball

2.5.4. Taxació de la riquesa (sobre el que tens, no el que produeixes)

i. Impost de Patrimoni

– Eliminar el topall conjunt renda-patrimoni.

– Augment del primer tram un 0,05 i el tram més alt un 0,5.

ii. Impost sobre Donacions i Successions

Bonificacions només aplicables a les herències inferiors a 200.000 euros (amb la possibilitat de quedar-ne exempt l'habitatge habitual fins a 300.000€).

Harmonització dels impostos sobre herències i béns immobles.

iii. Revisió de l'Impost sobre Valor Afegit

Per tal de gravar el mínim els béns bàsics (alimentació, productes sanitaris, cultura,...), i augmentar el dels béns de luxe.

2.5.5. Eliminar els topalls a les contribucions de la Seguretat Social

2.5.6. Impostos ambientals

Amb l'objectiu que les propostes ecologistes siguin de caire redistributiu, establint una sinergia entre justícia social i ecologisme, de manera que les classes populars no pateixin els costos d'una transició verda urgent.

2.6. Suspendre el pagament del deute

El deute és una de les principals formes de desposseir les classes populars i d'espoliar nacions senceres en benefici del capital. Combinat amb les polítiques d'austeritat i amb la sistemàtica reducció de la pressió fiscal de les classes dominants, el deute privat s'ha reconvertit en públic i esdevé així una part molt important dels pressupostos de les administracions públiques. La política de carregar el deute sobre les classes populars i la classe treballadora en particular ha de desaparèixer. L'obligatorietat, prioritària, de pagament del deute ha significat una retallada sistemàtica de les polítiques socials. Cla, doncs:

a. Suspendre immediatament el pagament del deute i decretar l'impagament definitiu de la usura legalitzada, fins a resoldre les necessitats de les classes populars.

b. Realització d'una auditoria popular del deute amb el suport de l'Administració, que tindrà com a objectiu saber com i en què s'han gastat els recursos i fomentar un debat públic sobre l'origen de la llosa del deute i les seves conseqüències per a la vida de les classes populars. Aquesta auditoria també tindrà com a objectiu dirimir la il·legitimitat del deute i, en conseqüència, si el seu pagament ha de seguir recaient, com fins ara, en les classes populars a partir de la priorització (obligada) del seu pagament abans que qualsevol política social.

2.7. Sobirania alimentària

La crisi associada a la Covid-19 ens ha ensenyat, dolorosament, el col·lapse de l'agricultura d'exportació: el lliure mercat no ens assegura els béns més bàsics, com l'alimentació. La producció d'aliments és clau per a la reproduc-

ció de la vida i la pagesia realitza una tasca central en la nostra societat. Cal avançar cap a un model social que permeti la construcció d'un sistema alimentari just, sostenible, territorialitzat i adequat a les nostres necessitats. Per això caldrà comptar amb la veu de la pagesia i posar-la al centre de les propostes en les polítiques públiques que es desenvolupen en totes les baules de la cadena alimentària.

a. **Assegurar la viabilitat econòmica**, **ecològica i social** de les finques agro-ramaderes. Garantir un preu just del producte, reduir els costos de producció i les quotes d'autònoms agraris, així com simplificar el sistema normatiu, posar fi a la precarietat laboral al camp i reconèixer la feina de les dones pageses.

b. **Desenvolupar una estratègia territorial** de l'activitat agrària donant suport a totes les formes d'agricultura que millorin la sostenibilitat ecològica i contribueixin a la conservació de la biodiversitat.

c. **Fomentar el decreixement energètic** al camp i afavorir l'auto-producció d'energies renovables.

d. **Fiscalitzar les empreses de productes fito-sanitaris** nocius per tal que no s'hagi de destinar diners públics a sufragar les externalitats que generen (contaminació, recollida de residus, etc.)

e. **Biodiversitat i fertilitat del sòl.** Crear bancs de llavors públics repartits pel territori i destinar ajudes públiques per a fomentar les varietats autòctones. Fomentar mesures per garantir la biodiversitat en els espais agraris. Incrementar la fertilitat del sòl i fomentar la instal·lació de compostadores.

f. **Fomentar la incorporació de persones** al sector agro-ramader. Facilitar l'accés a la terra amb garanties per a la petita pagesia.

g. **Creació de bancs de terres públiques** gestionats per entitats locals i fomentar l'articulació d'associacions i del format cooperatiu, per ser estructures autònomes i de gestió democràtica.

h. **Regulació del preu del sòl agrícola** i evitar la concentració de terres en mans de grans propietaris, així com impulsar una política fiscal que afavoreixi la recuperació de terres en desús.

i. **Fomentar la ramaderia extensiva.** Moratòria en la construcció de noves granges de ramaderia intensiva i suport públic a la reconversió de finques cap a la ramaderia extensiva. Reobertura d'escorxadors públics, els quals es regeixin únicament per la llei catalana i impulsar models territorialitzats per garantir la venda de proximitat i el benestar animal. Deixar de subvencionar les grans indústries agro-ramaderes.

j. **Impulsar la pesca d'escala moderada** i millorar els canals de distribució a través de la col·laboració pública amb les confraries.

k. **Promoure la gestió pública o col·lectiva d'obradors,** així com la gestió comunitària de la maquinària.

A banda d'aquestes mesures, és una prioritat per tal de garantir la sobirania alimentària dur a terme accions públiques i col·lectives per acabar amb l'especulació en la distribució dels productes agraris. Per això, cal posar al servei de les productores centres logístics públics distribuïts a nivell comarcal, crear una cadena de distribució pública (supermercats) o cooperativa i promoure circuits curts de distribució.

2.8. Transició energètica

Durant els darrers decennis el model energètic català s'ha caracteritzat per l'ús de les energies fòssils, especialment el petroli, el gas natural i la nuclear, i en menor mesura el carbó; poques unitats de generació d'electricitat i, en canvi, un elevat nombre de punts de consum; el fort pes de l'energia nuclear en la producció elèctrica i el gran potencial eòlic i solar infrautilitzat. Un dels punts claus pel que fa a l'energia és la subordinació a organismes i regulacions estatals. L'energia és una de les poques competències que no estan descentralitzades, ja que s'entén com una de les bases de les sobiranies estatals. El model energètic català és un model que se sustenta sobre fonts d'energia no renovables, centralitzat, en mans de poques empreses de matriu espanyola o multinacional, i d'una eficiència molt baixa.

Una societat basada en l'energia fòssil i la nuclear s'ha demostrat que és incapaç de garantir per a tothom el dret humà a l'energia. Les energies renovables són les úniques que poden garantir aquest dret. Cal avançar en un model d'energia que permeti disposar dels serveis que garanteixin a les persones viure dignament. Després de dècades sense una política energètica pròpia i de presentar dades de generació de CO2 que sobrepassen els límits establerts pels acords internacionals, és hora que Catalunya sigui capaç de basar el seu model energètic en les fonts d'energia renovables i els sistemes distribuïts, aconseguir una economia lliure d'emissions fòssils i de contaminació nuclear als sistemes naturals.

Tanmateix, el decreixement energètic ha de ser l'horitzó al que hem de tendir, ja que és materialment impossible substituir el consum energètic actual que es satisfà a partir de combustibles fòssils per un consum energètic cobert exclusivament a partir de fonts renovables. La descarbonització de l'activitat humana tindrà èxit en la mesura que visquem, produïm i ens desplacem necessitant menys energia i, secundàriament, obtenint l'energia a partir de fonts renovables.

Proposem la planificació i desenvolupament d'un model energètic diversificat, basat amb fonts renovables, distribuït i públic. Això és, un model on des les cases fins les comarques i àmbits territorials puguin autoabastir-se a partir de recursos renovables propis, i on una xarxa elèctrica pública faciliti l'intercanvi entre excedents i dèficits. La gestió dels recursos energètics renovables ha de basar-se en un aprofitament, tant energètic com econòmic, sostenible i comunitari allunyat de la lògica capitalista extractivista que només cerca maximitzar els beneficis econòmics. Cal establir mesures fiscals per estimular aquesta descentralització i derivar a aquests projectes comunitaris les ajudes públiques (econòmiques, administratives i legals) que actualment rep l'oligopoli.

2.9. Sobirania Digital

La sobirania digital s'ha convertit en una necessitat social per a la concreció dels drets i llibertats fonamentals i com un pilar fonamental de mobilització i organització ciutadana, llibertat d'expressió, privacitat, així com la seva importància com a eina anti-repressiva. L'1 d'octubre i les mobilitzacions socials i nacionals, amb les intervencions de l'Estat i la Justícia, han demostrat com d'important és la xarxa i la seva neutralitat.

És necessari que les administracions públiques del país marquin unes actuacions en la línia de les establertes a les Estratègies per a l'Apoderament Digi-

tal, impulsat per entitats ciutadanes que treballin per la neutralitat de la xarxa, el software lliure i l'economia social i cooperativa, amb objectius com la consolidació d'un ecosistema d'infraestructura col·laborativa i oberta de tecnologies lliures, la reducció de l'impacte ambiental o la protecció de dades.

Tant com a impuls industrial com a nivell de drets, les administracions del país han de garantir la implantació del programari lliure i la migració ofimàtica interna. Les inversions públiques només s'han de destinar al desenvolupament del codi públic.

Per últim, la democratització de la tecnologia ha de permetre posar en marxa programes de formació i capacitació digital per a la ciutadania, fomentant l'esperit crític respecte a la dependència tecnològica, promoure espais i mecanismes de connexió i ús digital que ofereixin eines i recursos de manera gratuïta, així com dotar de recursos als existents.

2.10. Planificació territorial, sostenibilitat i nou model de mobilitat

En l'àmbit de la mobilitat hi conflueixen els diferents reptes globals: canvi climàtic, imminència dels límits energètics i materials finits, empremta ecològica, increment de desigualtats d'accés a la mobilitat i l'ús del transport «públic» col·lectiu. Al territori s'ha consolidat un model de comunicacions radial, lligat a les expansions metropolitanes i al creixement il·limitat, fonamentats en l'ús del vehicle privat consolidant una xarxa d'infraestructures de transport d'alta capacitat, la triple A (Autopistes, Aeroports i Alta Velocitat), on el transport per carretera mitjançant autopistes privatitzades i autovies públiques ha segmentat triplement el territori i ha hipotecat una possible reconversió adreçada a l'equilibri territorial i al foment del transport públic d'ús quotidià. La planificació viària ha generat expansions urbanístiques més enllà de la pròpia planificació territorial i ha servit als interessos de constructores i immobiliàries dins la fase de bombolla financera.

A l'àmbit urbà, a més, la qualitat de l'aire ha continuat deteriorant-se. Un deteriorament lligat a les emissions de transport rodat, l'activitat industrial i el transport marítim, que exemplifiquen la ineficàcia de les mesures proposades pels municipis i la Generalitat en connivència amb el sector automobilístic, industrial i turístic.

El transport públic té un pes important en la mobilitat, però amb una major concentració a les àrees metropolitanes, tot i que sense oferir-se un servei adequat i amb una accessibilitat molt desigual i discriminatòria entre municipis (com en el cas de l'Àrea Metropolitana de Barcelona), o per a un transport interurbà per unir capitals. Més enllà, en territoris de menor densitat poblacional l'oferta és residual i utilitzada per usuaris captius per manca de recursos o limitacions físiques. Aquesta oferta està motivada sovint per una regulació que exigeix una oferta mínima i per uns interessos empresarials derivats del model de concessions opaques, més preocupades per moure ferralla que per oferir un bon servei als usuaris, que la fa poc competitiva i mal connectada.

Tot i ser el model de transport considerat més sostenible i democràtic hi té associat un component de classe i gènere. Les dades demostren que és molt més usat per les classes populars, per les dones i per les persones més vulnerables. També, tot i els esforços, el seu sovint inferior nivell de servei respecte el vehicle privat el porta a ser utilitzat per usuaris captius.

Alhora, les darreres dècades s'ha focalitzat l'esforç inversor en transport en infraestructures d'alta capacitat (AVEs i aeroports) dirigides a una minoria elitista i amb més motius capitalistes, en detriment de les que serien necessàries per donar servei a una major part la ciutadania i que tenen la funció de teixir el territori, com són les rodalies o el transport de proximitat fora de les grans àrees metropolitanes.

En quant a l'autobús, l'aposta en serveis (generalment en forma de concessió a privats) no s'ha vist acompanyada d'una infraestructura pròpia i pateix també les conseqüències del col·lapse viari. Finalment, s'ha vist una supeditació també del disseny de noves línies a operacions especulatives passades (eliminació del servei al camp de Tarragona a favor d'AVE o serveis a Port Aventura) o futura (possible supeditació de línies als Pirineus al projecte JJOO d'hivern).

No podem oblidar un altre vector important quan parlem de mobilitat, i és el transport de mercaderies. Els Països Catalans, especialment el Principat i el País Valencià, tenen una posició geogràfica que ha motivat estimular un sector econòmic com és la logística i el transport. En aquest àmbit és encara més acusat la dependència dels vehicles de combustió, en detriment d'altres opcions com el transport ferroviari o la distribució urbana de mercaderies de forma sostenible. A nivell nacional tenim un dels grans corredors europeus per on circulen cada dia milers de camions (15.000 pesats/dia), amb les externalitats ambientals i de seguretat, que ha generat tensions territorials i la prohibició de circulació per les paral·leles N-340 i N-II.

Per a un canvi de model de mobilitat és imprescindible:

a. **Cal aturar la continuïtat del model de creixement** il·limitat i insostenible —urbanístic, d'infraestructures i turístic— ja caduc. És imprescindible aturar el cercle viciós de fer nova infraestructura de mobilitat, que genera més oportunitat d'especulació territorial, i que torna a incrementar la demanda de mobilitat. Els models de transport sostenible no poden donar resposta a aquest model, i per tant es perpetua la mobilitat en vehicle privat.

b. **Suspendre els processos de privatització** d'infraestructures en marxa i recuperar aquelles altres privatitzades. Cal retornar el conjunt de les infraestructures i la xarxa de mobilitat als seus legítims posseïdors: el conjunt de la població.

c. **Cal impulsar un canvi radical en la política d'infraestructures,** acabant amb les obres faraòniques de destrucció massiva i totes aquelles socialment i econòmicament deficitàries (com els aeroports comarcals o els trens d'alta velocitat), apostant decididament per la promoció del transport públic i els models de transport sostenibles i desincentivant l'abús del vehicle privat.

d. **Nacionalització dels peatges** que hi ha en totes les vies de comunicació, i que els imports d'aquests s'adeqüin a les necessitats socials, de manera que els guanys que en derivin s'esmercin a mantenir les vies de comunicació en òptimes condicions i a desenvolupar programes per reduir el seu impacte en el medi. Alhora cal un reequilibri territorial, social i d'oportunitats en la implantació del pagament de les vies d'alta capacitat que sigui coherent i equitatiu i que gravi especialment l'activitat econòmica o els vehicles de major impacte ambiental.

e. Cal treballar pel **desenvolupament d'una xarxa de transport públic** al servei dels ciutadans i apostar per un transport de mercaderies amb menys externalitats recuperant les concessions privades o estatals. És imprescindi-

ble una xarxa ferroviària que relligui el territori dels Països Catalans, tant a nivell de passatgers com de mercaderies, i unes xarxes telemàtiques, de transports i comunicacions que garanteixin la igualtat i l'equilibri territorial, respectant els corredors naturals, tan importants per la supervivència i equilibri dels nostres ecosistemes.

Tot ciutadà ha de tenir accés a un bon transport públic en unes condicions que la seva realitat socioeconòmica li permeti accedir a qualsevol lloc de treball, estudi o gaudi. Per tant, s'ha d'apostar per un major finançament del transport públic via impostos directes i una reducció, o desaparició, del pagament directe per titulació. A més a més es promourà, en coordinació entre institucions municipals i institucions supramunicipals, una millor mobilitat tova interurbana i segura per facilitar l'accés a les principals línies de transport públic que connecten el territori, amb accions com construccions d'aparcament de bicicletes a les estacions de trens i busos o la connexió amb vies cíclades entre els municipis.

f. Cal **apostar per unes centres urbans més amables i higiènics** pels ciutadans, per una **pacificació en aquells nuclis poblats,** facilitant la mobilitat a peu, en bicicleta, per una distribució urbana ordenada i de baix impacte en la qualitat de l'aire. Cal assegurar la connectivitat amb el seu entorn a través d'una vàlida connexió de transport públic o implementant aparcaments als límits perimetrals.

2.11. Recerca i coneixement

La crisi derivada de la Covid-19 ha fet encara més òbvia la importància de la recerca i la ciència.

Més enllà de l'evident tasca formativa i científica que fa la recerca, és també un important sector laboral i socioeconòmic, massa cops precaritzat. La recerca ocupa a milers de persones en el nostre país i rep finançament de l'erari públic, essent també font de riquesa, coneixement, de millora de la nostra salut, qualitat de vida i sostenibilitat del planeta. Per tant, incidir-hi implica treballar per les condicions laborals de milers de persones.

Quan parlem de recerca, ens hem d'allunyar de la imatge de l'investigador elitista i alienat socialment que desenvolupa la seva recerca d'esquena a la ciutadania al·legant una suposada distància conceptual i de forma. La recerca ha de formar part de tots els eixos de la nostra vida i la societat no només se l'ha de sentir seva, sinó fer-se-la seva i participar-hi.

Les universitats concentren gran part de la recerca que es fa al país. No obstant, un entramat complex d'altres institucions i ens públics, privats i públics-privats (centres tecnològics, centres de recerca, instituts, fundacions, hospitals i empreses) van agafant cada vegada més pes en la nostra recerca. És un sector on la dinàmica agressiva del mercat ha entrat amb força, posant molt en valor el rèdit econòmic del que es descobreix i mercantilitzant-lo, deixant cada cop més de banda la investigació bàsica i el coneixement.

El sistema de recerca ha de ser cabdal en l'impuls i transformació de la indústria catalana cap a un model més sostenible. La transferència de coneixement cap al sector industrial ha de tenir la consideració d'aportació del sistema públic (en forma d'ajut o d'aportació com a forma de participació), posant-lo en valor i vetllant per un retorn que ajudi a la sostenibilitat del sistema de recerca.

És per tot això que les polítiques en Recerca i Universitats haurien de ser prioritàries per a la transformació cap a un país més avançat, entenent per avançat aquell que aposta pel coneixement, la sostenibilitat i per la millor qualitat de vida de la seva gent. Sense oblidar a aquells i aquelles que fan possible aquests avenços. Per tot plegat és urgent i necessari:

1. **Reconèixer l**a funció formadora i de recerca i coneixement de la Universitat.

2. **Actuar** contra la privatització de la recerca i per a un augment del finançament públic en recerca, amb la creació de més programes propis de la recerca catalana.

3. **Treballar** conjuntament amb els estudiants universitaris per transformar les universitats en un servei públic gratuït, universal, democràtic i no mercantilitzat amb visió cooperativa i no competitiva i des de la inclusió i l'equitat.

4. **Promoure polítiques** en recerca dirigides a crear coneixement, visibilitzar la nostra cultura i el nostre patrimoni, conservar el medi que ens envolta, viure de forma més sostenible i millorar la salut i qualitat de vida de totes les persones.

5. **Lluitar** per unes condicions laborals dignes i justes de les treballadores de les institucions de recerca i universitats. Reivindicar el fet que qualsevol estudiant universitària o treballadora d'aquest àmbit que se senti discriminada per a qualsevol condició tingui el suport de l'administració.

6. **Eliminar la ingerència** de les empreses privades en el sistema universitari i de recerca, i desenvolupar un sistema de finançament completament públic, gestionat directament des de la base pel personal investigador, docents, personal tècnic, d'administració i serveis (PAS) i estudiants.

7. **Repensar la carrera acadèmica** i l'accés a aquesta. Democratitzar els processos de selecció. Dignificar la figura de les estudiants de doctorat i el professorat universitari associat i precari. Acabar amb la contractació fraudulenta, establint límits raonables a l'encadenament de contractes temporals i implantant-hi un pla d'estabilitat laboral real.

8. **Treballar** per uns centres de recerca i una universitat més feminista: conciliació familiar, perspectiva de gènere en la docència i en la recerca, trencar el sostre de vidre, tot reivindicant el paper de les dones en la ciència i en la universitat, així com la recerca en temes d'interès per a les dones.

9. **Defensar l'ús del català** com a llengua vehicular en centres de recerca i universitats.

10. **Fomentar la** transferència recerca-societat, qüestionant el model actual únic de transferència recerca-empresa.

11. **Dirigir la recerca** i desenvolupament català cap a un horitzó de sobirania tecnològica, que ens faci menys dependents de grans corporacions que ens puguin sotmetre als seus interessos.

12. **Eliminar** les subcontractacions dels serveis bàsics en universitats i centres de recerca, i aplicar-hi la contractació directa.

13. **Fomentar** la participació ciutadana en la recerca que es fa als Països Catalans i la investigació més enllà de la generada en àmbits professionalitzats.

2.12. Treball

L'esfera productiva és la que, a la nostra societat, genera la majoria de drets. Alhora, és el salari que es deriva del treball en el mercat laboral el que genera les possibilitats materials de subsistència. Aquest mercat laboral, però, és profundament desigual i genera constantment discriminacions vers les dones. És imprescindible acabar amb totes les desigualtats que es donen en aquesta esfera per tal d'aconseguir una societat on la igualtat sigui efectiva. Per fer-ho, cal:

2.12.1. Transformació feminista del treball

– **Millorar els convenis dels treballs de reproducció social:** És imprescindible dignificar les condicions laborals de les treballadores de cura que treballen en el mercat laboral formal, com a eina de valorització dels treballs de cures i com a mitjà per acabar amb la divisió sexual del treball.

– **Millorar la precarietat dels col·lectius feminitzats**, que és el principal factor de la bretxa salarial.

– **Millora dels nivells salarials**, de les jornades laborals, dels contractes i altres condicions laborals dels àmbits feminitzats, com els sectors d'activitat educatiu, sanitari, sociosanitari, cultural, neteja, treballadores domèstiques, com les categories laborals d'auxiliars i administratives. La pandèmia de la COVID-19 ens pot servir d'exemple: durant la crisi sanitària, molts llocs de treball feminitzats han estat clau per a millorar la salut i mantenir els serveis essencials, com són infermeres, cuidadores, dependentes dels comerços. I els col·lectius laborals que pateixen una caiguda dels seus ingressos de forma més accentuada són els col·lectius precaris, amb contractes temporals o a temps parcial, la majoria feminitzats.

– **Acabar amb les valoracions de llocs de treballs sexistes,** que només premien els treballs masculins (via salari base o via complements) i que generen bretxa salarial.

– **Millorar el sistema de prestacions no contributives.** Moltes dones grans que han treballat només a la llar, o que han treballat poques hores fora de la llar (sovint per una qüestió de conciliació) i que tenen pensions de viduïtat o jubilació molt precàries, arriben a la vellesa en situació de pobresa. També hi ha moltes dones que s'han vist empeses a treballar en el sector informal (moltes treballadores de la llar, treballadores sexuals/prostitutes, dones que no tenen papers…), i per tant no poden gaudir de moltes prestacions que són contributives. És imprescindible acabar amb el sistema actual en el qual la major part de les prestacions socials són contributives, i per tant, els drets que generen estan supeditats a la presència al mercat laboral formal.

2.12.2. Defensa dels llocs de treball

– Derogar les contrareformes laborals aprovades des del 2010. Immediatament derogar-ne els aspectes més lesius: acomiadament col·lectiu sense autorització administrativa, subcontractació que no suposa igual salari i supòsits de prestamisme de mà d'obra.

– Davant de l'acomiadament improcedent; readmissió.

– Prohibició dels acomiadaments per causes no disciplinàries durant la COVID.19.

– Eliminar els ERTO per empreses amb beneficis i derogar la normativa sobre ERTO aprovada durant el 2020.

2.13. Indústria

Amb una clara visió eco-socialista, el nou model ha d'apostar fermament per indústries que tinguin una petjada ecològica baixa, beneficiant impositivament indústries que ofereixen béns i serveis per a les persones. Cal gravar les indústries que no s'adaptin a la política d'emissions i ambiental vigent i prohibir les que ofereixin béns que no es poden reciclar fàcilment, reutilitzar o reparar. També s'ha d'apostar per a un sector d'R+D+I en productes que es puguin reintroduir fàcilment a la cadena productiva o de material (materials orgànics o biodegradables, productes reparables, ecodisseny, etc.). El model ha de quedar emmarcat dins una economia circular dins el sistema d'economia planificada i l'economia social i cooperativa.

També ens cal fer una aposta per la sostenibilitat dels polígons industrials existents i en funcionament, tant des del punt de vista ambiental i d'accessibilitat amb transport públic, com d'implantació d'energies renovables així com de la seva integració a àrees urbanes, rurals i naturals.

2.13.1. Manteniment de les activitats industrials, nacionalitzacions i eines per la gestió de les empreses per les treballadores

La indústria és, en bona part de les seves activitats, sinònim de feina de més qualitat i estabilitat que la resta de sectors, qüestió per la qual cal protegir-la.

Així s'han de desenvolupar mecanismes pels quals una vegada hi ha un situació de crisi productiva o manca de liquiditat financera l'Administració activi interlocució amb l'empresa pel seu acompanyament. Cap empresa que pugui ser viable ha de perdre un sol lloc de treball per qüestions conjunturals o manca de liquiditat.

De la mateixa manera, davant la negativa de les empreses per continuar l'activitat i davant de realitats on s'expressi una mínima viabilitat l'Administració ha de crear línies d'assessorament pels treballadors i les treballadores per la continuïtat de l'empresa. La primera opció ha de ser l'aposta per l'empresa pública, processos de nacionalització o municipalització pels quals la Generalitat o els ajuntaments puguin constituir empreses públiques que siguin successores, tant de l'activitat, com dels treballadors i les treballadores. Això sí, hem de construir un nou model d'empresa pública on hi hagi participació triangular de l'administració pública, representants de moviments socials i representació dels treballadors i les treballadores. Els tres interessos, que poden ser diferents, han de ser-hi representats i confronta un model simple de participació societària o la injecció de capital públic. Hem de tenir unes empreses públiques que es gestionin sota el control dels treballadors i les treballadores.

En alguns casos una alternativa pot ser que des de l'administració pública s'orienti i es faciliti la continuïtat empresarial a través de cooperatives. És a dir, que els treballadors i les treballadores que estan patint l'anunci d'un tancament empresarial rebin assessorament, facilitats tècniques i econòmiques per continuar amb l'activitat a través de la constitució d'una cooperativa de treball associat.

Pel que fa a la continuïtat empresarial, ja sigui a través de gestió pública o gestió cooperativa, es fan necessàries modificacions a la Llei Concursal tant pel que fa a la prelació de crèdits com a no subrogar-se en els deutes.

2.13.2. Transició ecològica i aposta per una indústria sostenible

La indústria no té perquè ser sinònim d'atac al medi ambient i contrària a la sostenibilitat. De fet, una bona política industrial és aquella que incorpora i aporta eines a través del desenvolupament tecnològic per reduir la contaminació i protegir el medi ambient.

En aquest sentit, es necessiten polítiques que facilitin els canvis productius necessaris per una indústria sostenible. Però hem de veure també que la relació de la transició ecològica i la indústria hauria de ser una font de generació de feina. Per tant, no únicament es necessita que l'administració identifiqui aquesta realitat sinó que ho posi en marxa, ja sigui perquè ho fan empreses privades o perquè s'impulsen empreses públiques.

2.13.3. Nou model de polígons industrials i protecció davant de l'especulació urbanística

La crisi del 2008 amb la crisi de la COVID-19 deixaran espais fantasmagòrics en alguns polígons industrials, el que demanarà d'una atenció especial perquè infraestructures essencials no es transformin en deserts. Necessitem canvis normatius per prohibir la requalificació industrial a immobiliari. Els darrers anys, hem vist com darrera de trasllats o tancaments empresarials a zones urbanes hi havia una aposta per l'economia especulativa. Hem de dir que en això hi ha la necessària col·laboració de plens municipals que facilitin que allà on únicament podia haver indústria es puguin aixecar habitatges.

2.13.4. Subvencions i ajuts a la indústria vinculades a l'ocupació de qualitat i el seu manteniment

Som absolutament contràries a les bonificacions de la contractació, el que de facto és una manca d'aportació de la indústria a l'erari públic i no genera més ocupació. Tampoc no som partidàries, de manera genèrica, als ajuts i subvencions públiques a la indústria, però considerem que s'ha d'estudiar cas a cas. No pensem que hagi de tenir el mateix tractament la mal anomenada economia de plataforma que una cooperativa de treball associat que es dediqui a la reinserció social. En tot cas sí que tenim un posicionament general i clar sobre ajuts i subvencions: han de venir acompanyats de garanties de manteniment de l'ocupació, i per tant que l'incompliment d'aquestes circumstàncies signifiqui el seu retorn.

2.13.5. Impuls d'un Model Català d'Indústria

El model neoliberal de fragmentació del procés productiu facilita les crisis empresarials de tots tipus. A la vegada, el conjunt de governs han assumit un paper passiu en política industrial on no es planifica i no es té una política pròpia en indústria, cedint aquest paper directament a les grans empreses o grans patronals, renunciant al paper de lideratge i orientació.

i. Arribar al 3% del PIB en I+D;

ii. Model industrial diversificat per garantir sobirania productiva i amb equitat territorial;

iii. Model industrial amb participació de les treballadores;

iv. Model industrial amb perspectiva feminista;

v. Model industrial que aposti pel desenvolupament tecnològic,

vi. Model industrial ecològic i amb l'economia circular incorporada;

vii. Model industrial respectuós social i fiscalment.

3. Rescat social

3.1. Renda Bàsica Universal

La crisi de la COVID-19 ha fet ressorgir el debat sobre la proposta econòmica de la Renda Bàsica Universal (RBU). Pensada en els seus inicis com una mesura per garantir de manera universal i incondicional les bases de l'existència material de les persones a través de l'exercici del dret a la vida, dret negat històricament degut a la despossessió a la qual s'han vist sotmeses pels processos d'acumulació de capital i que, des de la passada crisi del 2008, es va tornar a popularitzar. La Generalitat de Catalunya va posar en marxa la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) i el Gobierno PSOE-Podemos l'Ingrés Mínim Vital (IVM), ambdós molt lluny del que és la RBU.

La RBU és un ingrés sense condicionants i d'una mateixa quantia de diners per a tots els beneficiaris, una quantia que garanteix unes condicions de vida mínimes. La reben tots els membres de la societat (en el cas dels menors, una cinquena part de la quantia dels adults), independentment d'altres possibles fonts de renda. Essent conscients de les diverses realitats que pateixen les persones en situació de vulnerabilitat en relació a l'empadronament, l'acreditació de residència als municipis per tal d'accedir-hi es podria realitzar a través d'un informe de reconeixement dels serveis socials públics.

La seva viabilitat econòmica a través d'un únic tipus impositiu (una pujada de l'IRPF on més del 80% de la població sortiria beneficiada) ha estat abastament demostrada i per tant tècnicament es podria implementar sense modificacions a la resta de partides pressupostàries.

3.2. Garantir l'habitatge digne per tothom.

En els darrers temps hem viscut un notable increment dels conflictes generats per la manca d'accés a un habitatge en condicions dignes per part de tota la població. Després de la bombolla especulativa de les hipoteques, ara vivim un fort augment dels preus dels lloguers, que s'accelera pel monocultiu turístic i l'especulació immobiliària.

La crisi generada per la COVID19 i la consegüent crisi econòmica accentuarà més les problemàtiques relacionades amb l'habitatge. Així docns, cal:

a) Aturada i prohibició immediata de tots els desnonaments, així com també dels talls de subministraments, exigint el compliment real de la Llei 24/2015 (obligatorietat de lloguers alternatius i instal·lació de comptadors socials)

b) Garantir que totes les persones que viuen al territori puguin gaudir dels serveis públics existents en matèria d'habitatge. No podem permetre que es deixi a cap persona fora pel sol fet de no tenir papers.

c) Apostar per la creació d'un parc públic d'habitatge de lloguer que es situï a mig termini al voltant del 15% del total, amb l'horitzó del 40-50% d'habitatge públic. La principal font que ha de nodrir el parc públic han de ser els habitatges buits, bàsicament de grans tenidors i els dedicats fins ara a l'allotjament turístic. I s'ha prioritzar la rehabilitació integral (i la seva actualització energètica) a la nova construcció.

Estudiar la viabilitat econòmica i tècnica de crear una constructora pública, que permeti la construcció d'habitatge públic arreu del territori sense dependre de les iniciatives privades i tenint en compte les previsions i necessitats de creixement nacionals.

d) Garantir que es fa una regulació real del mercat de lloguer. La nova llei aprovada és una primera fita però és insuficient, en primer lloc no arriba a tot el territori, i en segon lloc parteix d'uns preus marcats pel propi mercat. És necessari referenciar la limitació dels preus amb la capacitat adquisitiva de les llars per no haver de destinar més d'un 30% dels ingressos a les despeses de la llar. Hem d'avançar en la direcció d'aconseguir que l'habitatge i els subministraments deixin de ser un mal de cap per les unitats de convivència i esdevinguin un dret consolidat.

e) Bloquejar l'increment del sòl per a ús turístic i dedicar els allotjaments buits a l'ús habitacional.

f) Recuperar tots aquells habitatges en desús que en l'entorn rural estan suposant un despoblament en molts municipis, rehabilitant-los i incorporant-los al parc públic de lloguer.

g) Promoure i donar suport a les iniciatives d'altres models d'accés a l'habitatge com són la masoveria i les cooperatives d'habitatge en cessió d'ús. És necessari fer accessibles aquests projectes a tots els sectors de la població amb l'objectiu de fer créixer la xarxa d'alternatives al model existent.

3.3. Serveis socials

Els serveis socials estan absolutament col·lapsats i no responen al moment que vivim. Necessiten de més finançament i avançar en la recuperació de la gestió pública per garantir la seva efectivitat. De la mateixa manera estabilitzar laboralment les treballadores i les seves condicions laborals. •

– Augmentar un 25% el Pressupost de Serveis Socials respecte al Pressupost de 2020.

– Iniciar el procés d'internalització de serveis immediatament quan sigui amb cost 0 i sempre que finalitzin les contractes.

– Estabilitzar a la totalitat de treballadores interines.

3.4. Combatre les violències masclistes

La violència masclista és una violència que exerceixen els homes contra les dones, i que constitueix una manifestació de les relacions de poder històricament desiguals entre homes i dones, que ha conduït a la dominació de les dones, impedint-ne el ple desenvolupament.

Alhora, la violència masclista és un dels mecanismes socials fonamentals pels quals es força les dones a una situació de subordinació respecte els homes. L'objectiu de la violència és sotmetre les dones i mantenir les relacions jeràrquiques i desiguals de gènere, les quals són indispensables pel funcionament del capitalisme patriarcal. És per això que es pot afirmar que la violència masclista és inherent al sistema.

Per això és imprescindible acabar amb tots els tipus de violència masclista presents a la nostra societat: psicològica, econòmica, física, sexual i ambiental. I també cal abordar la violència masclista des de tots els àmbits en els quals es manifesta: parella o ex-parella, familiar, social, comunitària o cibernètica.

És important parar atenció a la violència social i comunitària, que pot prendre moltes fórmules, totes les quals atempten directament contra els drets i els cossos de les dones, i sovint es fonamenten en el mite (molt neoliberal) de la lliure elecció: violència a l'espai públic, ventres de lloguer, mutilació genital femenina, matrimonis forçats, tràfic de dones i nenes amb finalitats d'explotació sexual.

També cal combatre tota la violència LGTBI-fòbica, en augment en els darrers temps, derivada del patriarcat en totes les seves expressions.

Per últim, és important destacar que la violència econòmica aboca a la pobresa a moltes dones, i per tant és urgent abordar-la. Part de la violència econòmica es podria acabar si s'implementen les mesures proposades als apartats anteriors.

i. **Dotar de pressupost** i de recursos, tant materials com humans, els serveis d'atenció a violència masclista.

ii. **Internalitzar tots els serveis** d'atenció, prevenció i abordatge de la violència masclista.

iii. **Ampliar horaris,** garantint que tots els municipis tenen l'atenció coberta 24h al dia, 7 dies a la setmana.

iv. **Garantir que es disposa de suficients espais d'acollida** (amb prou places) de dones en situació de violència, tant per elles com per a les seves famílies.

v. **Repensar el funcionament de les cases d'acollida** perquè no sigui la dona que ha patit violència la que hagi de deixar el seu domicili i aïllar-se de la seva xarxa.

vi. **Que els serveis disposin**, a més a més de psicòlogues, d'insertores/s ocupacionals i educadores/s socials.

vii. **Garantir atencions psicològiques** setmanals per a totes les dones que estan patint violència masclista.

viii. **Atorgar recursos a les dones** en situació de violència per tal de trencar la dependència econòmica d'aquestes vers els seus agressors.

ix. **Implementar mesures específiques** per facilitar l'accés a aquests serveis a dones migrades, que es troben amb moltes barreres idiomàtiques i culturals.

x. **Realització de campanyes generalistes** de prevenció i sensibilització de la violència masclista.

xi. **Ampliar l'atenció a la infància** que és víctima de violència masclista, de manera directa o indirecta.

xii. **Millorar les portes d'accés als serveis de violències,** tant per a dones com per a la infància, per evitar que es donin revictimitzacions pel fet d'haver d'explicar a molts serveis diferents les seves situacions de violència.

xiii. **Realitzar programes estructurals** en l'àmbit educatiu de sensibilització i prevenció de la violència i de deconstrucció de la normativitat de gènere.

xiv. **Promoure xarxes de solidaritat** i sororitat per fer front a la violència masclista.

xv. Dur a terme **programes de treball amb homes** que han exercit violència masclista, per garantir que deixin d'exercir-ne. Elaborar **campanyes i programes** de treball de noves masculinitats.

xvi. Per tal d'acabar amb la violència masclista a l'espai públic **fer valoracions i diagnòstics** de l'espai públic amb perspectiva de gènere.

xvii. L'espai públic i el transport públic són els espais on les persones LGBTI pateixen més violències. La millor prevenció és la **transformació del model urbanístic i de mobilitat** en clau feminista i LGBTI.

xviii. El sistema judicial i els cossos de seguretat són inherentment patriarcals i LGBTI-fòbics. **Una nova institucionalitat** basada en els principis de la justícia social i el feminisme ha de treballar per la prevenció, l'abordatge i l'erradicació de la violència LGBTI-fòbica.

xix. Incorporar les **especificitats de la lesbofòbia, la bifòbia i la transfòbia** a l'abordatge de la violència masclista. Totes les persones, amb independència d'edat i origen, han de poder accedir als serveis d'assessorament i acompanyament a tot el territori de manera autònoma, anònima i segura.

4. Salut

Un sistema sanitari públic al límit per la manca de finançament, de treballadores, de recursos i amb alt nivell de gestió privada va col·lapsar a l'inici de la crisi de la COVID-19. Lluny de posar tots els recursos sanitaris sota control públic, s'ha optat per enfortir els negocis d'empreses amb les necessitats sanitàries. Per evitar-ho és necessari canviar les coses.

Cal establir un Comitè de lideratge i coordinació per tal de coordinar les respostes de les organitzacions de salut publica i serveis de salut a nivell de comarques i municipis, per compartir les millors pràctiques per respondre a la pandèmia.

Cal proporcionar un mecanisme que inclogui processos per informar dels avenços a Catalunya en la implementació de les recomanacions temporals; recopilar, analitzar i proporcionar actualitzacions periòdiques al Comitè sobre aquest progrés.

Cal fer una una meta-anàlisi de l'eficàcia de les mesures socials i de salut pública per a la resposta al COVID-19 i les lliçons apreses, incloses les revisions intra-acció.

Calen reunions d'expertes multidisciplinàries per acordar un llenguatge coherent i explicar més a fons a la ciutadania el següent: tots els modes potencials de transmissió i virulència del SARS-CoV-2; factors de risc de gravetat i epidemiologia social del COVID-19; i la situació comparativa amb comunitats semblants als Països Catalans.

Enfortir polítiques socials intersectorials (p.e. mercat laboral, familiars...) i proporcionar actualitzacions periòdiques sobre els resultats de les avaluacions de les polítiques socials implementades.

Continuar treballant amb les recercadores de les universitats per perfeccionar models matemàtics que puguin informar les decisions polítiques sobre la millor manera de mitigar els efectes de la pandèmia.

Continuar treballant al Parlament i a la societat per proporcionar orientació, eines i capacitacions, per corregir la manca crònica de personal i coneixement en emergències de la salut pública, en concret d'epidèmies de malalties infeccioses, el seguiment integral de contactes i la investigació de clústers.

Mesures urgents:

– Seguir les millors pràctiques de l'OMS, incloses les revisions intra-acció, i aplicar les lliçons apreses per mitigar el ressorgiment del COVID-19; inver-

tir en la implementació de plans d'acció nacionals per a la preparació sostenible i les capacitats de resposta.

– Informar a l'OMS sobre els avenços en la implementació de les recomanacions temporals, en particular els principals èxits, fites i obstacles. Aquesta informació permetrà als països i a l'OMS continuar prenent decisions informades a mesura que evolucioni la pandèmia.

– Propostes fetes a The Lancet:

Resum de mesures de salut publica recomanades per la Comissió Lancet

Les mesures de salut publica son les mateixes però s'han de fer a nivell massiu i sense baixar la intensitat:

– Màscares facials

– Higiene personal (per exemple, rentar-se les mans i cobrir els esternuts i la tos)

– Distància física (és a dir, espaiat)

– Prohibició de grans esdeveniments públics (per exemple, esports, arts, entreteniment, religió...)

– Protecció especial de les poblacions de classes treballadores vulnerabilitzades en termes de salut (per exemple, persones grans i persones amb condicions comòrbides)

– Protecció especial de les poblacions socials amb risc de ser discriminades i explotades (per exemple, infants, persones empobrides, persones amb discapacitats, refugiades, minories)

– Protecció especial dels entorns congregats (per exemple, centres d'atenció per a gent gran, residències per a gent gran, presons, albergs de treballadores i camps de refugiades)

– Proves massives amb suficient personal preparat tot el temps (és a dir, ràpides, completes i gratuïtes, amb seguiment, sobre traçat i aïllament)

– Quarantena i aïllament a casa quan això sigui necessari i dins un medi ambient segur, i a les instal·lacions públiques quan l'entorn domèstic és inadequat

– Suport social econòmic i emocional a les persones aïllades

– Escolarització segura

– Llocs de treball segurs (maximitzar el teletreball)

– Transport públic segur

– Viatges internacionals segurs (és a dir, prohibicions i quarantenes)

– Protecció social (en termes de fam, ingressos, desocupació i salut mental)

– Sensibilització pública, confiança i risc adequat

– Lideratge comunitari i treballadores en salut pimària i comunitària ben dotades de recursos i personal (per exemple, evitar la mateixa porta d'entrada i sales pels pacients de COVID)

5. Cultura

El context de pandèmia i les conseqüents mesures de restricció de la interacció social han impactat també en la cultura en totes les seves dimensions. Han estat especialment greus les conseqüències sobre les treballadores de la cultura que ja es trobaven en una situació de precarietat i intermitència. Cal eradicar les males pràctiques en relació a la contractació d'artistes, tant des

de les administracions públiques com privades. La relació entre contractant i artista ha de ser laboral, és a dir mitjançant un contracte laboral al règim d'artistes, en cap cas al règim general, per així garantir drets laborals dels artistes i treballadors que fan possible la cultura, com tècnics i muntadors en totes les circumstàncies, també en situacions excepcionals com la crisi sanitària provocada per la COVID.

La cultura és segura i exemplar en l'àmbit de la pandèmia. Cal, doncs, promocionar-la en la seva referencialitat.

La cultura ha de ser compresa com una definició global de la complexa realitat social en el seu conjunt. L'esforç d'aquest enfocament global és obligat per superar els plantejaments aïllants i excepcionals que acaben fent de la cultura un assumpte lligat a les elits o a les minories i que no comprenen la interrelació bàsica entre els sistemes socioeconòmics, les condicions de vida de les classes populars (i de la classe treballadora en particular) i els models culturals resultants.

Cal superar el marc cultural capacitista, androcèntric, eurocèntric, racista, sexista i hètero-patriarcal, cap a una cultura amb mirada feminista, diversa, democràtica, inclusiva, accessible i transformadora.

Cal un pla de rescat de la cultura que inclogui:

– Garantir la programació pública del 2021 afegint-hi el pressupost no executat del 2020.

– Assolir el 2% del pressupost per a la cultura.

– Estabilització laboral i drets laborals de les treballadores de la cultura a través d'un conveni col·lectiu.

– Milorar el cens del CONCA.

– Crear i potenciar la Taula interdepartamental.

– Assolir el 50% de participació de les dones en la producció i l'activitat cultural abans del 2025.

– Realitzar dades segregades per gènere i diversitat en totes les activitats culturals

– Presència d'especialistes en perspectiva de gènere i diversitats en les instàncies de valoració de projectes culturals.

6. Educació

Cal garantir una educació pública, de qualitat i d'accés universal a totes les etapes educatives. Ens cal un pla de finalització del model d'escola concertada, integrant aquells centres educatius que siguin necessaris per al sistema públic, revertir les retallades i aplicar mesures per combatre la segregació escolar. En definitiva, entenem l'educació com un mitjà per a la transformació social, per tant cal garantir una educació pública, democràtica, laica, coeducadora i inclusiva, en català i universal.

– **Pública, universal i gratuïta.** Xarxa pública des de l'escola bressol fins a les etapes postobligatòries (FP, Universitats), incloent també la formació de persones adultes, que garanteixi la igualtat d'oportunitats i l'equitat. La superació de l'educació privada i concertada és una condició necessària per a la lluita contra la segregació, però no la única. Igualment cal augmentar els pressupostos en educació de forma que s'anul·lin les contribucions dineràries de les famílies al funcionament escolar. Cal garantir l'accés als mitjans i materials (també els informàtics) de tot l'alumnat sense excepcions. Tanma-

teix no ens podem quedar aquí, l'educació fora de l'horari escolar representa una oportunitat de la qual no tothom en pot gaudir en les mateixes condicions. Cal acabar amb el copagament en l'educació i remar cap a la integració total dels tres subsistemes (inicial, ocupacional i contínua), reforçar els itineraris i transicions educatives amb un acompanyament personalitzat. La titularitat i gestió de totes les escoles bressol ha de ser de la Generalitat per tal d'evitar les desigualtats entre els diferents municipis. En relació amb l'FP, cal derogar de forma immediata la Llei 10/2015 de formació i qualificacions professionals, que implica el seu desmantellament i desregularització i afavoreix la gestió poc transparent dels recursos públics

– **Horitzó sense participació d'empreses privades**. Considerem necessari acabar amb la privatització de la gestió de centres educatius públics. En l'àmbit universitari no es podran destinar fons públics a fundacions i entitats privades que ofereixin estudis universitaris. Reduir progressivament els concerts escolars, començant per aquells centres que cobren quotes més altes i els que segreguen per qüestió de sexe o d'altre naturalesa. Els centres concertats podrien passar a ser públics en un període de 10 anys, subrogant o restar com a centres privats sense subvenció ni concert. Internalització de tots els serveis als centres educatius: suports educatius, neteja, manteniment, condicions laborals dignes de les treballadores per acabar amb la precarietat i la flexibilitat laboral mitjançant la funció pública, donant estabilitat i seguretat al personal.

– **Popular, democràtica i participativa**. Que integri entorns culturals i dinàmiques socials, i que estimuli l'esperit crític i l'autoorganització. És necessari superar l'actual marc legislatiu (LEC, LOMCE i LOMLOE) amb un enfoc excessivament jeràrquic i tecnocràtic. Ens estem endinsant en una realitat en que les direccions suporten un pes empresarial, que esdevenen una baula de la cadena de comandament. Cal superar aquest model i avançar cap un altre més democràtic i comunitari, perquè cal proporcionar una vivència genuïnament democràtica a l'alumnat. En aquest sentit caldrà promoure també el treball educatiu en xarxa integrant a les famílies i altres espais de l'educació informal i no formal en projectes compartits arrelats al territori, i en el debat sobre quin model educatiu de país volem definir. Caldrà dotar de capacitat de gestió efectiva als Consells Escolars. Cap òrgan decisori o de govern podrà tenir com a membres representants del món empresarial.

– **Catalana i diversa**. Cada poble, per afrontar els propis reptes socials, culturals i econòmics, té el dret a organitzar i regular el seu propi sistema educatiu. Cal un marc educatiu català tant en llengua com en continguts, que aconsegueixi la immersió lingüística. La llengua catalana ha de ser la llengua vehicular de l'ensenyament. L'escola ha de ser punt de trobada intercultural des de la catalanitat, on poder incloure les realitats culturals del nostre país.

– **Antipatriarcal i feminista**. Coeducació com a millor mètode educatiu. Entenem que només una educació no sexista des de menudes i menuts podrà canviar la societat masclista hegemònica. Tanmateix, cal reivindicar el paper de l'ensenyament per avançar en la normalització de les diferents opcions sexuals. Només una societat que assumeixi les cures per part de tothom i n'assumeixi els costos solidàriament pot superar el patriarcat.

– **De qualitat, racional, científica i laica.** El model educatiu no ha de mesurar la qualitat educativa exclusivament per la seva eficiència, sinó que ha d'incloure criteris acadèmics i de socialització del coneixement. Entenem que l'estudiant no pot ser tractat com una consumidora de coneixement o

client, sinó com una persona en formació. Aquest ensenyament ha de partir i promoure models educatius racionals i científics, defugint dogmatismes, assolint la laïcitat. Garantir la digitalització democràtica de tots els centres educatius.

– **Inclusiva.** Una educació pensada pel reconeixement de cada persona, independentment de la seva circumstància i particularitat. Afavorint així la diversitat d'alumnat dins els entorns ordinaris, tot garantint la seva presència, la seva participació i el seu progrés. Només des de la inclusió es pot assolir el reconeixement, el desenvolupament i el dret de les persones per assolir una vida satisfactòria i donar resposta a un dels objectius principals de l'educació, aprendre a conviure en un món divers.

De manera urgent:

1. Garantir el dret universal a l'educació al llarg de la vida i en tots els nivells i cicles formatius, amb caràcter universal, inclusiu, accessible, equitatiu i gratuït per a tot l'alumnat, i que cap família en resti exclosa.

2. Considerar, a tots els efectes, l'educació, les escoles i els serveis educatius un servei essencial, sense perjudici dels drets laborals inclòs el dret de vaga.

3. Assolir una política efectiva de comunicació, diàleg, negociació, con-sens i cooperació amb el conjunt de la comunitat educativa i amb les seves instàncies socials i sindicals representatives.

4. Garantir que l'ensenyament sigui presencial per a tots els cicles i cursos escolars. El sistema mixt, presencial i telemàtic, cal limitar-lo a situacions molt excepcionals, en què aquest model esdevingui indefugible. En previsió d'aquestes situacions, cal que tot l'alumnat disposi d'ordinadors portàtils, connectivitat de qualitat i llibres de text, sense exclusions en funció dels recursos i de les carències i situacions familiars, i amb el suport educatiu necessari en cada cas que garanteixin les condicions per a l'aprenentatge. Cal establir respostes específiques i personalitzades per a l'alumnat amb necessitats educatives especials i les seves famílies.

5. En situacions de confinament, tancament d'aules o escoles, o de quarantena, articular mesures per acompanyar aquelles famílies en situació de vulnerabilitat que hauran de tenir cura dels infants a casa, sense pèrdua de drets laborals i econòmics.

6. Reduir les ràtios a un màxim de 10 en l'educació infantil, en les escoles bressol de 10 en els grups de 2-3 anys, de 6 en els grups de 1-2 anys, i de 4 als grups de lactants. I a un màxim de 15 a primària i secundària i a la resta de nivells educatius, amb el compromís d'un màxim de 20 un cop superada la pandèmia, blindant la matrícula viva en els centres d'alta complexitat.

7. Dotar els centres del personal docent necessari per tal de garantir la inclusió escolar en tots els centres, i els grups estables en tots els cursos i cicles. Dotar els centres del personal educatiu especialista, complementari i auxiliar (pedagogues, psicòlogues, educadores socials, integradores socials, monitores, infermeres), en les plantilles del centre, per tal de garantir la inclusió, l'atenció a la diversitat i a les necessitats educatives especials, així com a les situacions psico-socials dels alumnes que requereixin un especial suport, i el seguiment i abordatge sani-taris de la Covid-19.

8. Garantir EPIs pels treballadors i treballadores: mascaretes FFP2 i pantalles facials.

9. Assegurar les substitucions des del primer dia de baixa i realitzar nomenaments des de l'1 de setembre al 31 d'agost.

10. Reforçar l'accés equitatiu de l'alumnat a les activitats extraescolars organitzades pels centres escolars, especialment en els centres amb major complexitat educativa.

11. Estudiar l'aplicació d'un procés d'internalització de serveis educatius, en col·laboració amb el món local i les entitats que actualment els presten.

12. Dotar i aplicar en tots els centres educatius les mesures de salut pública, que garanteixin la prevenció de la COVID -19 en tota la comunitat educativa i entorn de l'escola, així com el seguiment de la seva incidència i l'adequat abordatge en cas de produir-se, tenint en compte les diferents característiques de la problemàtica i la diversitat de necessitats i solucions en funció de l'edat del l'alumnat. Garantir, si cal amb nous equipaments complementaris, els espais adequats per a l'activitat esco-lar amb plenes garanties sanitàries. Suport als equips directius per a la gestió de la crisi educativa.

13. Garantir la prestació del servei de menjador escolar durant el proper curs escolar als alumnes beneficiaris d'ajuts individuals de menjador, també en situació de quarantena o aïllament de l'alumne/a o de confinament del centre.

14. Contemplar la diversitat territorial i les especificitats del món rural com a variables a tenir en compte a l'hora d'establir els criteris de funciona-ment dels centres escolars, en el marc de l'autonomia de centres.

15. Garantir que la pandèmia de la COVID-19 no sigui un factor que augmenti la segregació escolar, ans al contrari, cal que esdevingui una oportunitat per a reduir-la. Cal, doncs, que tots els centres escolars gaudeixin de recursos educatius equitatius per tal de fer front a les necessitats del seu alumnat, amb garanties d'igualtat, qualitat i inclusió. En la dotació d'aquests recursos cal prioritzar els centres escolars públics. Cal també eliminar els concerts educatius en les escoles elitistes, classistes i que segreguen per sexe o que exclouen la diversitat social i funcional. A més, cal que la segregació sigui prohibida. Cal endegar un procés de transició, gradual i progressiu, incrementant la coresponsabilització del conjunt de centres educatius respecte els objectius de serveis públics com una escolarització equilibrada, cap a un sis-tema educatiu universal i gratuït, on el finançament de cada centre depengui de les seves necessitats i del seu compromís de servei públic.

16. Demanar al Govern de l'Estat que vetlli per a la conciliació familiar com a principi garant de la igualtat i doni cobertura per mitjà d'una baixa per incapacitat temporal a les persones treballadores amb infants menors a càrrec en edat d'escolarització obligatòria en el cas que hagin de romandre fora de l'escola per quarantena.

7. Municipalisme

La nostra societat està patint i patirà les polítiques que deriven de l'intent de salvar el capitalisme que s'evidencia amb la crisi conseqüent al covid19. Per evitar que aquestes polítiques representin una redistribució dels recursos col·lectius de baix cap a dalt i que la responsabilitat de la recomposició del capitalisme torni a recaure sobre les classes populars, és més important que mai avançar cap a un model de societat que es basi en opcions d'intervenció social, que no plantegi la gestió del que hi ha, sinó que esdevingui punt de partida per a la transformació social.

Actualment el municipalisme és a primera línia de batalla contra la crisis del COVID 19 a tots els nivells, primerament a nivell sanitari i actualment a nivell social i econòmic. És per això que és l'àmbit adequat des d'on iniciar aquests processos de transformació.

7.1. Plans de Xoc Municipal

Propostes que ha d'assumir el nostre món local de forma immediata:

1. Elaboració de plans de xoc municipals a cada municipi

2. Mobilitzar i redistribuir tots els recursos econòmics possibles (adaptar Pressupostos Municipals, modificacions de crèdit i injectar tot el superàvit possible de romanents 2019 a mesures socials)

3. Fiscalitat municipal progressiva adaptada a la nova situació d'emergència social

4. Ampliació de drets i cobertura socioeconòmica (modificació de les bases de les ajudes socials per ampliar a tots els afectats covid 19, Renda Mínima Municipal, targeta moneder municipal)

5. No pagament dels subministraments a grans empreses, com a mesura immediata de disponibilitat econòmica.

Per altra banda hi ha un seguit de propostes des del món local cap a les altres institucions, per tal que s'apliquin de forma urgent i que considerem essencials per poder elaborar i desplegar de veritat plans de xoc municipals. Són:

1. Moratòria pagament del deute i diners cap al pla de xoc (Govern i estat)

2. Derogació LRSAL (Estat). Derogació completa, ni reforma ni modificació.

3. Injecció econòmica als ajuntaments, evitant l'endeutament (Govern i Estat)

4. Renda garantida de ciutadania (Parlament)

5. Facilitar la gestió pública i els processos d'internalització —a nivell municipal— de serveis essencials com per exemple les residències (que passin a gestió 100% pública) (Parlament)

7.2. Mesures per àmbits

7.2.1. Gestió municipal

– Realitzar immediatament modificacions de crèdit als pressupostos per prioritzar la inversió en les persones (ajudes i ocupació) en lloc de la inversió en materials i grans obres.

– Estudiar pròrrogues i modificacions dins el calendari fiscal per intentar oxigenar les economies familiars.

– Moratòria en el pagament dels rebuts de gestió i cobrament municipal (aigua, escombraries).

– Impostos de vehicles: suspendre l'impost en els que són vehicles empresarials.

– Recaptació: estudiar mesures polítiques de redistribució de riquesa.

– Rebaixar el preu del transport públic 2020

– Impostos i taxes: Prolongar el termini pel seu pagament o bonificar alguns impostos (IBI, escombraries), així com exonerar les taxes dels serveis que no es realitzen (Llars d'infants, escola de música,...)

– Ajust de les quotes de menjador, tallers i extraescolars que ja s'han pagat i que no s'hagin gaudit pels infants.

– Gratuïtat aparcaments públics i zones blaves.

– Revisar el servei d'aigües i, en el cas que sigui municipal, adequar les quotes a la nova situació de confinament i a l'etapa post COVID-19. Prohibició dels talls en tots els casos.

7.2.2. Economia

– Dissenyar línies de suport econòmic, per fer front a les situacions urgents que queden desateses pels ajuts existents: prestació d'atur, prestació no contributiva, renda garantida de ciutadania.

– Destinar el 20% del superàvit corresponent a l'any 2019 a les despeses de xoc social necessàries. (Article 20 del Reial Decret llei 11/2020)

– Reestructurar el pressupost per prioritzar mesures de xoc social i garantir els serveis i drets bàsics a les persones. (Revisar LRSAL i accés als romanents).

– Estructurar el pressupost en funció de la realitat que ens deixi aquest episodi, tant pel que fa a ingressos com despeses. Prioritzar les persones.

– Exoneració del pagament de la taxa d'ocupació de terrasses i les escombraries per aquells negocis que s'han vist obligats a tancar.

– No pagament dels subministres per part de l'ajuntament, tenint en compte que no poden tallar als usuaris pobresa energètica.

7.2.3. Laboral

– Oferir assessorament laboral, en varies línies (autònoms per les línies d'ajuts per a les persones treballadores autònomes afectades econòmicament pel coronavirus que s'han obert des de la Generalitat / laboral i sindical als treballadors, amb especial atenció als treballadors transfronterers).

– Llistar empreses que han fet un ERTO al municipi i oferir una línia d'ajudes municipals per complementar el sou dels treballadors.

– Garantir que les empreses municipals no faci cap ERTO als seus treballadors ni tampoc les subcontractades.

– Promoure l'organització del sector de treballadores de la llar, amb la creació d'una cooperativa en aquest àmbit.

– Preveure un programa d'activitats socioeducatives gratuïtes durant l'època estival prioritzant la contractació d'educadors i monitors que hagin patit ERTOs i/o acomiadaments durant la crisi sanitària.

– Garantir que cap treballador públic d'empreses externalitzades perdi la seva feina mitjançant el pagament per endavant de les factures, en cas d'acomiadament retirar aquests pagaments com a mesura de pressió.

– Denunciar a inspecció de treball a aquelles empreses que no compleixen amb els requisits de seguretat, higiene i material necessari per fer front al covid 19.

7.2.4. Habitatge

– Lloguer (habitatge, comercial i aparcaments) Propietat de l'ajuntament no cobrar el lloguer aquest temps d'estat d'alarma i estudiar escenari post-confinament.

– Incentivar polítiques compra habitatge per adquirir habitatge públic

– Estudiar una bonificació a l'IBI al % que es queda l'ajuntament per aquest propietaris

– Moratòria del cobrament del lloguer dels habitatges del parc públic municipal.

– Reforçar l'Oficina Municipal d'Habitatge per donar suport a la presentació de sol·licituds d'ajuts econòmics d'especial urgència per fer front als deutes derivats del lloguer o hipoteca.

– Posar a disposició de la ciutadania, des de l'Oficina Local d'Habitatge, un servei de mediació entre propietari i llogater en cas d'impagament.

– Obligar als bancs que retornin els diners mitjançant pisos i amb valoracions fetes des del sector públic.

– Exoneració del pagament de la renda en els habitatges municipals.

7.2.5. Serveis socials

– Coordinació i suport als serveis d'atenció a persones que hi ha al municipi: Llar d'avis, Residències, CAP, Hospital. Garantir l'acompanyament, cures i alimentació a persones amb risc o necessitats específiques de salut (salut mental, dependència...).

– Garantir i, per tant, potser incrementar els professionals per atendre les múltiples demandes, fet que podria passar per posar més professionals als Serveis Bàsics d'Atenció Social.

• Incrementar les places als serveis d'intervenció especialitzada i comunitària adreçades a infants, adolescents i joves: centres oberts, espais joves, programes de suport escolar, programes de suport a l'acompanyament familiar als processos de socialització dels infants. Cal poder doblar el nombre de places als centres oberts que ja, abans del COVID19 eren insuficients, per tal d'oferir espais socioeducatius i de suport a les famílies.

• Pla de reforç dels serveis socials municipals (priorització línies estratègiques, professionals, recursos...) per afrontar la sortida d'aquesta crisi i les dificultats que generarà a la població. Treball comunitari a llarg termini per garantir la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. Reforçar serveis socials mitjançant la contractació de professionals d'urgència per evitar persones desateses.

• Assistència telefònica a les persones soles. Incrementar el seguiment i les trucades a les persones que es troben en situació d'especial vulnerabilitat.

• Atenció a les persones sense sostre.

• Incrementar els recursos de formació laboral i ocupacional, especialment per a joves.

• Reforçar els programes d'acompanyament psicològic als processos de crisi generades pel confinament i pel post confinament

• Preveure els recursos per l'increment de les situacions de violència masclista, intrafamiliar durant aquests període de confinament. S'haurà de fer un esforç per fer la intervenció en el medi necessària i la corresponent derivació a serveis com l'EAIA, la Casa d'Infants o a la DGAIA, dels casos que es troben en situació de més risc.

– Reforç dels programes específics per a gent gran que sortiran d'aquesta crisi encara més tocats a nivell personal.

– Reforç dels menjadors socials per a gent gran.

– Ampliar els recursos destinats al SIAD, teràpia familiar i suport a la infància en previsió d'un repunt de casos que necessiti intervenció durant els pròxims mesos.

– Serveis funeraris. Garantir que s'acompleixen les mesures de topall de preus públics que ha posat en marxa la Generalitat per als enterraments i incineracions. El topall màxim marcat per la Generalitat és de 2000-2500 €, IVA no inclòs. Tendir a topalls aproximats d'uns 1300 € per enterraments i uns 1700 € per incineració.

7.2.6. Sanitat i salut

– Estudiar la viabilitat de la municipalització de les residències de gent gran del municipi.

– Potenciar l'assistència domiciliaria ara en temps del covid per no col·lapsar els CAP's.

– Garantir suport psicològic a les treballadores dels centres geriàtrics, centres sanitaris, serveis d'atenció a casos de violència i, en general, a totes les treballadores de serveis d'acompanyament de persones.

– Posar a disposició de la salut pública tota salut privada que hi ha als municipis.

– Creació de «Taula per salut de municipi» per dur a terme:

• l'anàlisi dels recursos de salut i sociosanitaris del municipi, de qui són (públics o privats), com han funcionat.

• un treball polític continuat per un sistema sanitari i sociosanitari 100% públic.

• un diagnòstic de salut barri a barri (va ser una mesura que el seu dia va dur a terme el psuc a nou barris, hi ha diversos exemples sobre com treballar-ho) Perimetrar l'envelliment de la població, el tipus d'alimentació, l'estrès, treballs, ritmes de vida.

• pla de promoció de la salut i prevenció de la malaltia amb la voluntat que siguin els serveis públics sanitaris qui l'implantin.

7.2.7. Educació

– Casals d'Estiu, ampliació de projectes i de beques. Especialment l'oferta de l'agost: preveure activitats educatives gratuïtes a desenvolupar durant l'època estival per cobrir les mancances del confinament.

– Garantir punts d'accés a internet per assegurar que tots els alumnes puguin realitzar les classes a distància (wifi al poble en certes hores o aconseguir llapis wifi) així com mobilitzar el material didàctic.

7.2.8. Cultura

– Que l'Ajuntament aprofiti Sant Jordi per regalar un lot de llibres a totes les famílies que tenen beques menjador.

– Garantir la continuïtat de les partides de cultura.

– Incentivar les companyies locals per a la creació de nous espectacles/disc amb col·laboracions econòmiques, cessió d'espais i personal.

– Cap dia sense cultura i recol·locar tots els concerts i actes previstos durant els dies de tancament.

– Pagar totes les factures pendents a artistes i músics de forma immediata i tendir a reagendar les actuacions previstes i no suspendre-les. Seguir mesures del Sindicat de Músics Activistes de Catalunya (SMAC).

7.2.9. Sobirania alimentària

– Enfortir el banc d'aliments tot prioritzant productes de proximitat.

– Impulsar una plataforma online pública de venta i distribució que pugui ser útil pel petit comerç i de proximitat

– Que la xarxa de Centres Cívics estimuli sistemes d'intercanvi de béns i serveis que permetin afrontar les necessitats dels ciutadans a través de formes cooperadores que s'allunyin d'allò estrictament basat en la transacció econòmica.

– Utilitzar el consum de proximitat per les compres públiques d'aliments (per exemple en els menjadors d'escoles bressol posar el tema de la proximitat com a requisit per les empreses que licitin).

– Beques menjador, garantir el repartiment de les targetes moneder, distribució del menjar a domicili mitjançant carmanyoles,...així com garantir el servei durant la setmana santa.

– Garantir la reobertura de mercats de proximitat no sedentaris, de pagès de proximitat, etc. tenint en compte les mesures de protecció marcades per Protecció Civil i tal com recomana la resolució SLT/720/2020.

8. Esport

L'impacte del coronavirus en el sector esportiu ha estat demolidor. S'han perdut ingressos i llocs de treball, entre moltes altres afectacions. Durant el confinament, set de cada 10 treballadores s'han vist afectades per un ERTO; i en el seu conjunt, el sector deixarà d'aportar gairebé 1.000 milions d'euros. A més, tres de cada 10 treballadors podrien perdre la feina.

Durant tota aquesta crisi, el sector esportiu ha actuat amb responsabilitat i prudència, adoptant mesures de prevenció en els equipaments que en moltes ocasions han anat més enllà de les pròpiament exigides pel Govern. Tota l'activitat esportiva que es desenvolupa avui a Catalunya ho fa d'acord amb protocols específics per modalitat i instal·lació, amb limitacions d'aforament, amb control d'accessos i traçabilitat dels practicants, sota gestió de grups estables i en condicions de total higiene i desinfecció.

– Una Taula sectorial amb els departaments implicats en la contenció de la pandèmia.

– El consens per a l'elaboració d'un pla de contingència.

– La realització de cribratge amb proves PCR en el sector esportiu.

– Un pla de mesures per a la recuperació així com un Fons de rescat.

Foment de l'esport popular, formatiu i de base, mitjançant:

– Recuperació de la seva activitat de forma segura

– Atorgar ajudes directes a entitats del sector esportiu per fer front als pagaments de despesa fixa durant l'any 2020, per import equivalent al percentatge de pèrdues acreditables respecte al mateix període en l'exercici 2019.

– Municipalització de serveis esportius

– Fons municipal per a la garantia de la praxi de l'esport i per a la sostenibilitat de les entitats i instal·lacions esportives.

9. Disposició final

El Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat desenvoluparan totes les iniciatives legislatives i normatives, i aplicaran i executaran totes les mesures i actuacions necessàries per a la realització d'aquestes propostes, incloses aquelles que requereixin la transformació o superació de l'actual marc jurídic-polític constitucional i estatutari, sense que puguin ni hagin de renunciar a la sobirania necessària per a la seva realització efectiva.

El ple assoliment d'aquests objectius és inseparable de l'assoliment de les sobiranies democràtiques necessàries per a fer-los possibles, ateses les restriccions establertes i imposades per l'actual marc jurídic-polític i pel sistema econòmic de l'Estat Espanyol, i per tant de l'exercici de l'autodeterminació i la construcció de la república catalana. Davant les diverses crisis que ha estat travessant l'Estat Espanyol, territorial, democràtica, econòmica i social, l'aposta per la recomposició del sistema sense canvis estructurals, cal que sigui confrontada mitjançant l'aposta per la deconstrucció del Règim del 78.

L'assoliment d'aquests objectius i propostes és també indestriable de la fi i reversió de la repressió sobre l'exercici dels drets socials, civils i polítics.

6.2. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem (reg. 88253)

Introducció

Des del passat mes de juliol la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques ha vingut treballant amb l'objectiu de proposar i acordar mesures socials i econòmiques per impulsar la sortida de la crisi pro-vocada per la pandèmia, recollint les aportacions realitzades per organitzacions i entitats social. Aquest treball ha permès arribar a un acord sobre les mesures a plantejar.

El Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem hem cregut necessari plantejar un seguit de propostes pròpies que creiem imprescindibles perquè Catalunya pugui afrontar la sortida de la crisi i el procés de reconstrucció en benefici de la majoria de la societat, afrontant els grans reptes de present i futur que tenim com a país.

Conclusió 1

En l'àmbit econòmic

La contracció econòmica brutal, provocada pels efectes de la pandèmia, té greus impactes en la vida, i les expectatives vitals de milers de persones que tenen greus dificultats d'arribar a final de mes, en un context econòmic feble, marcat per l'anterior crisi econòmica, que ha provocat que en la darrera dècada hagi augmentat de manera significativa la desigualtat, principalment a causa d'un model laboral basat en la precarietat i en els baixos salaris, i en un estratègia de sortida de la crisi financera basada en la devaluació salaria interna i en les polítiques d'austeritat i retallades de la inversió pública i la despesa social.

El nou marc econòmic aprovat per la UE i el Govern de l'Estat permet a la Generalitat posar en marxa mesures reals a curt termini de suport als sectors

més afectats per les restriccions i al mateix temps, a través d'un veritable diàleg social i amb els grups parlamentaris, debatre, proposar i prioritzar els projectes que s'han d'acollir als fons europeus, orientats a l'impuls de la cohesió social i d'una nova reindustrialització verda que creï llocs de treball de qualitat.

a) Constatar que les mesures del Govern de protecció dels sectors afectats per la pandèmia i les mesures de restricció han estat inconnexes e insuficients i mancades de planificació, com posa en evidència la mala gestió en els cas de les ajudes als autònoms. És imprescindible un Pla de recuperació econòmica coherent i suficient.

b) Impuls de la despesa pública de la Generalitat arribant a un mínim de l'1% de dèficit en l'any 2020, fet que suposaria una mobilització d'entre 600 i 800€ addicionals.

c) Rellançar el pacte nacional per la indústria, amb els recursos necessaris per posar fre a la pèrdua del teixit industrial a Catalunya.

d) Impulsar una aliança estratègica amb País Valencia i Balears amb l'objectiu de negociar un nou sistema de finançament autonòmic caducat des del 2014.

e) Impulsar al Consejo de Política Fiscal i Financiera, una reforma fiscal per establir un terra fiscal al conjunt de CCAA, per evitar el «dumping» fiscal de la Comunitat de Madrid.

f) En un context d'emergència climàtica, prioritzar la inversió pública en mesures que permetin afrontar la transició ecològica justa, en la línia de les prioritats marcades en els Fons Europeus de Recuperació Next Generation UE.

g) Apostar per una fiscalitat justa, que permeti redistribuir la riquesa i do-tar el serveis públics dels recursos necessaris per garantir-ne l'accés universal i la igualtat d'oportunitats.

Conclusió 2

En l'àmbit de la salut

La pandèmia ha evidenciat que el sistema sanitari català estava, encara, afeblit per les retallades. I també que no hi ha res que protegeixi millor la vida i respongui amb més eficàcia en moments de crisi que la sanitat pública i els i les seves professionals.

Per tot plegat, la crisi ha de suposar, especialment en l'àmbit sanitari, una gran oportunitat de canvi. Un canvi que és possible i que és volgut, per un ampli consens social i polític. Però que no pot basar-se en un «més del mateix» però amb més recursos. Sinó en una veritable transformació del sistema sanitari català per a eliminar les debilitats del sistema, entre altres revisar totes les externalitats existents a proveïdors privats, que distorsionen el sistema en introduir la mercantilització i l'ànim de lucre en una sanitat que hauria de ser de gestió directa pública i, en tot cas, amb la participació d'entitat sense ànim de lucre.

La nostra opció és la de la transformació amb canvis estructurals en tots aquests àmbits, a través d'un pacte dels grans consensos, un Pacte Nacional de Salut, per a transitar cap a un veritable Sistema Nacional de Salut.

a) Revisar totes les externalitzacions existents a proveïdors privats amb ànim de lucre. Planificant la recuperació dels serveis via mitjans propis o absorció via ICS.

b) Incloure en el replantejament del sistema de salut els serveis sanitaris d'emergència gestionats pel SEM, de forma coherent i complementària amb la resta del sistema, prioritzant la gestió pública i la millora de les condicions laborals d'aquest sector.

Conclusió 3

En l'àmbit dels drets socials

La crisi sanitària de la COVID-19 ha posat en evidència la situació d'afebliment que pateix el nostre sistema de protecció social, ja de per si insuficient en comparació amb els sistemes de protecció social dels països més avançats d'Europa. Les polítiques de protecció a Catalunya sempre han estat febles, però havien quedat especialment afeblides per les retallades de la darrera dècada de domini de les polítiques neoliberals.

La desigualtat, la precarietat, el risc de pobresa, les situacions de pobresa extrema ja existien als nostres pobles i ciutats abans del coronavirus. Però la nova crisi ho està engrandint.

És per això que ara més que mai, necessitem fer una aposta per una reconstrucció econòmica del país basada en la justícia social i l'enfortiment del sistema de protecció, que combati les desigualtats i promogui la corresponsabilitat entre tots els actors socials.

Una de les qüestions que cal resoldre és la mercantilització del sistema de protecció socials, amb serveis gestionats amb ànim de lucre que han de ser gestionat de forma directa per les administracions públiques i concertades amb entitats sense ànim de lucre, així com incrementar els ràtios de i les professionals.

a) Revisar totes les externalitzacions dels serveis socials gestionats per empreses amb ànim de lucre amb l'objectiu que els esmentats serveis passin a ser gestions directament per les administracions o concerta-des amb entitats sense ànim de lucre.

b) Modificar la Llei de la Renda Garantida incrementat la percepció per membre extra de la unitat familiar fins als 200€, com a mesura urgent i eficient per a reduir la pobresa infantil a Catalunya.

c) Canviar el model residencial mercantilitzat de macrocentres i de serveis d'atenció de dependència, prioritzant la gestió directa i un model de concertació que garanteixi que no es promou amb diners públics el negoci privat amb la cura de les persones.

d) Prioritzar pressupostàriament els increments de ràtios i de professionals, i les seves condicions laborals, tant en els serveis socials bàsics com en els serveis socials especialitzats.

Conclusió 4

En l'àmbit del món local

El món local viu segurament el seu moment més crític des de la seva recuperació democràtica, ara fa més de 40 anys. La pandèmia mundial de la COVID-19 i la crisis econòmica no només han tingut un gran impacte social,

laboral i econòmic sinó que estan generant moments de gran incertesa social i econòmica.

Les conseqüències socials, laborals i assistencials d'aquest escenari han estat afrontades en primer terme pel món local. El municipalisme ha estat sens dubte el dic de contenció de la pandèmia i ha estat un lleial col·laborador en l'aplicació de les mesures aprovades tant amb la Generalitat de Catalunya com amb l'Estat.

Tanmateix, la realitat del món local no ha canviat. La situació d'infrafinançament, falta de competències i de recursos propis o la inexistència d'una coordinació i cooperació real entre els ens locals i la resta d'administracions agreuja encara més l'impacte de la COVID-19 en els nostres ajuntaments. Es per això que, entre altres mesures, els ens locals han de participar i participar dels recursos que l'Estat ha transferit i transferirà a la Generalitat per la gestió de l'emergència social i econòmica provocada per la pandèmia.

REVISAR

a) El ens locals han de compartir i participar dels recursos extraordinaris de reconstrucció transferits per part del Govern de l'Estat i de la Unió Europeu.

– Fons de finançament d'ajudes destinades a garantir el dret bàsic d'alimentació de nens i nenes en situació de vulnerabilitat.

– Fons Social Extraordinari per fer front a situacions derivades de la COVID-19.

– Fons COVID-19. Catalunya rebrà al voltant de 3.400 milions d'euros, destinats sobretot a despesa sanitària i educativa i per a la compensació en la reducció d'ingressos.

b) Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya ha augmentar el Fons Extraordinari anunciat amb una quantitat mínima de 150 milions d'euros l'any 2020 i la mateixa quantitat per a l'any 2021, amb l'objectiu de donar resposta, des de l'administració més propera al ciutadà, a les mesures necessàries per reactivar les economies locals i atendre les noves necessitats socials que ha generat la pandèmia

c) És necessari derogar la LRSAL a les Corts Generals.

Conclusió 5

En l'àmbit de la cultura

El sector de la cultura ha estat i és un dels més castigats per la crisi sanitària de la COVID-19. No només per l'impacte sanitari en ell mateix, sinó també per les mesures restrictives que el Govern de la Generalitat ha posat en marxa per contenir la propagació del virus. Tancament de teatres, cinemes, limitació d'aforaments, sales de concerts tancades, arts escèniques, etcètera...

Aquestes mesures han posat de manifest de manera cruenta i evident el que ja se sabia però tothom mirava a un altre costat: un sector intermitent i molt precaritzat. En conseqüència milers de creadores, tècniques, actors i actrius estan en una situació difícil, fins el punt de portar prop de sis mesos sense ingressos.

Pel que fa a la resposta del Govern de la Generalitat, ha posat de manifest tres elements: desconeixement absolut de com funciona el sector, habilitant aju-des i subvencions sense arribar als destinataris que ho necessiten i una inope-rància e ineficiència alarmant a l'hora d'habilitar aquests ajuts.

a) Implantar el Xec Cultural per a persones i famílies amb pocs ingressos i les que han estat castigades per la crisi del COVID-19, per accedir a esdeveniments, espectacles i institucions culturals.

b) Suprimir les subcontractacions en precari, externalitzades, en els equipaments públics o sustentats amb recursos de la Generalitat.

c) Afegir l'obligació de respectar els drets laborals i les equiparacions salarials en tots els concursos públics, participats o de titularitat de la Generalitat.

Conclusió 6

Conclusions finals

Finalment proposem les següents conclusions finals sobre l'orientació general que a Catalunya ha de tenir el procés de sortida de la crisi i de reconstrucció.

El Parlament de Catalunya constata que:

a) Cal donar prioritat a les polítiques socials, ambientals i feministes. L'increment de les desigualtats socials, la destrucció d'ocupació i de teixit productiu fan més necessari que mai prioritzar polítiques públiques per garantir els drets socials, reduir les desigualtats i la pobresa, redistribuir la riquesa, donar resposta a l'emergència climàtica amb un Green New Deal per descarbonitzar i modernitzar l'economia i impulsar l'agenda feminista per acabar amb tot tipus de desigualtats. Per assolir aquests objectius cal, també, millorar l'autogovern de Catalunya i el seu finançament.

b) Cal el lideratge del sector públic. Aquesta crisi ha posat en evidència, encara més, el fracàs de les polítiques neoliberals d'afeblir els serveis públics i mercantilitzar tots els aspectes de la vida. El sector públic amb un important increment de la despesa ha de ser el motor de la sortida de la crisi, evitant la destrucció de teixit productiu i d'ocupació. Cal també enfortir l'economia social i cooperativa. És necessari un sis-tema fiscal realment progressiu on les rendes més altes i les activitats contaminants contribueixin més i combatre amb eficàcia tot tipus de frau fiscal.

c) Cal Impulsar la cooperació i no la confrontació. Per a fer front als reptes que té el país no és possible fer-ho només des del Govern:

– És imprescindible impulsar el diàleg social amb els sindicats i les patronals, l'acord amb els ajuntaments i el diàleg i l'acord amb el con-junt de les forces polítiques.

– Així mateix cal impulsar la cooperació amb el Govern de l'Estat per fer front a la pandèmia i per a la gestió dels Fons europeus de recuperació.

6.3. Propostes de conclusions presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans, pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, pel Grup Parlamentari Republicà, pel Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar, pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem i pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 88256)

Introducció

El 7 de juliol d'enguany es va constituir la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques, un acord pres de manera unànime per tots els grups parlamentaris de la Cambra.

La Comissió va acordar un seguit de compareixences per tal de generar un diàleg sincer amb agents socials, cívics, econòmics, i el món local amb l'objectiu de proposar polítiques a desenvolupar així com canvis legislatius per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica després de la pandèmia provocada per la Covid-19.

Un altre dels acords que es va prendre en el si de la comissió fa referència a la necessitat de dividir els treballs en dues fases: la primera per a establir mesures a curt termini, i la segona amb respostes a mig i llarg termini. El fet que estem a les acaballes de la legislatura va portar-nos a aquest plantejament ja que es feia inviable abordar la globalitat de la situació i les respostes necessàries.

La crisi sanitària que estem patint ha provocat greus conseqüències socials i econòmiques sobre les que cal actuar de manera contundent des de tots els governs, local, autonòmic, estatal i europeu, per tal d'evitar conjuntament que aquesta crisi provoqui una situació encara pitjor durant els propers mesos.

Davant aquesta situació extrema, sis grups parlamentaris hem cregut oportú acordar, de manera conjunta, les conclusions per a la primera fase de la reconstrucció i reactivació socials i econòmiques. Creiem que és en aquests moments quan el diàleg i els acords és fan més necessaris que mai.

Per tant, a continuació trobarem les conclusions dels grups parlamentaris següents:

– Grup parlamentari de Ciutadans

– Grup parlamentari de Junts per Catalunya

– Grup parlamentari Republicà

– Grup parlamentari Socialistes-Units per avançar

– Grup parlamentari de Catalunya en Comú-Podem

– Grup parlamentari del Partit Popular

A. Economia i treball

1. Modificar les condicions dels avals i préstecs de l'ICF per tal que les carències siguin de 2 anys i s'allarguin els terminis d'amortització.

2. Millorar i augmentar la liquiditat de les empreses a través del pagament de les factures pendents amb proveïdors, així com amb l'ajornament de determinats impostos.

3. Aprovar una línia d'ajuts directes, àgils i justos per als autònoms.

4. Continuar aprovant plans de xoc amb ajuts directes als sectors econòmics més afectats pel tancament d'activitat: restauració, turisme, comerç, marxants, firaires, oci nocturn, lleure, cultura i esports.

5. En relació al sector turístic, demanar a l'Estat l'ampliació del programa de l'IMSERSO per aquest exercici i definir un IMSERSO EUROPEU que permeti aprofundir en les relacions entre europeus.

6. Aprovar un Pla per a afavorir la digitalització de les empreses (comerç, turisme, indústria 4.0, digitalització de l'administració i lluita contra les bretxes digitals territorials, per renda)

7. Actualitzar el Pla nacional per a la Indústria que caldrà signar l'any 2021 i augmentar el pressupost de manera considerable.

8. Finalitzar el desplegament de la fibra òptica per tot Catalunya arribant a tots els municipis per permetre'ls la connexió a infraestructures i serveis públics del país, facilitant el desplegament de nous serveis.

9. Promoure la mediació i altres mesures de resolució dels conflictes derivats de l'impacte de la COVID en el món empresarial com a mecanisme per reduir la litigiositat i la congestió de l'administració de justícia.

10. Promoure l'oficina de la segona oportunitat, com a mitjà per evitar que ningú, ciutadans, autònoms, petits empresaris, quedin enrere i aconsegueixen seguir vinculats al teixit productiu i ser ciutadans actius, protagonistes de la reconstrucció.

11. Transició energètica amb els criteris de generació de proximitat i garantir equilibri entre producció energètica i terrenys agraris de qualitat. Abordar programes de rehabilitació energètica d'edificis (+ producció verda i reducció de despesa energètica).

12. Demanar a l'Estat que mantingui el màxim de temps possible els ERTOS com a garantia pels treballadors/es.

B. Salut

FINANÇAMENT DEL SISTEMA SANITARI PÚBLIC

13. Seguir enfortint el sistema sanitari públic, universal i de qualitat, invertint en les persones, infraestructures i tecnologia que garanteixin el dret a la salut universal. Constatant la necessitat d'un millor finançament de la sanitat, aprofitant també els fons europeus, fixant un sòl del 7% del PIB, assolit de forma progressiva en un màxim de 3 anys (amb almenys 25% destinat a l'atenció primària i un 3% a la salut pública).

14. Posar en marxa accions intersectorials i des de tots els àmbits de govern per millorar la salut de la població i disminuir les desigualtats en salut, com per exemple amb les polítiques de reducció de la pobresa o contra la contaminació. I establir per normativa l'avaluació sistemàtica de l'impacte en salut de totes les polítiques.

PROFESSIONALS

15. Redefinir les polítiques de professionals, reduint l'eventualitat (fins al 10%) i precarietat laboral, conciliació familiar i redefinint els rols de les diferents professions, reconeixent especialitats i capacitats d'infermeria, auxiliars i ampliar el nombre de noves professions i el reconeixement de la fisioteràpia. I potenciant el treball interdisciplinar, amb especial atenció a la cronicitat i la salut pública.

16. Revisar i millorar els salaris i condicions laborals, actualitzar les taules salarials i ampliar plantilles (en tots els nivells assistencials, i especialment a l'atenció primària i comunitària i la professió infermera) buscant equiparació de ràtios i retribucions amb altres països europeus, per evitar la fuga i retenir talent.

17. Consensuar els objectius anuals i les retribucions que hi van associades, per afavorir la qualitat i eficiència per sobre de criteris econòmics.

18. Revisar l'oferta de places universitàries i adequar-la a les necessitats de demanda creixents. Seguir promovent la revisió dels plans d'estudis amb una visió humanitzadora i de la formació continuada. I modificar els criteris d'a-

creditació del professorat universitari, per valoritzar l'experiència professional en el camp de la salut.

ACCESSIBILITAT

19. Reduir les llistes d'espera quirúrgiques i les proves diagnòstiques, molt especialment el temps d'espera per a una visita a l'atenció primària.

20. Millorar la capacitat de la xarxa d'atenció a la salut mental i les addiccions: integrada a l'atenció primària i coordinada amb els diferents sectors; amb una xarxa d'atenció especialitzada; integral, equitativa i de qualitat; i que tingui els recursos suficients per a garantir una cartera de serveis que inclogui atenció, rehabilitació i reducció de danys amb dotacions de professionals ajustades a les desigualtats socials i a la complexitat de la població atesa.

INTEGRACIÓ SALUT-SOCIAL

21. Fer un salt important en elements reals de coordinació i integració dels sistemes social i sanitari en la seva globalitat, garantint el continu assistencial (incloses les residencies). Amb sistemes de registre i informació compartits, guies conjuntes d'actuació respecte l'envelliment en solitud, les situacions d'exclusió social, addiccions o problemes de salut mental.

GOVERNANÇA i PARTICIPACIÓ

22. Revisar l'actual model i la governança del sistema sanitari. Potenciant l'autonomia de gestió. Optant per un model de planificació, gestió i provisió públiques, prioritàriament, enfortint la xarxa de gestió directa. Amb un Cat-Salut que sigui govern efectiu de tot el sistema de finançament públic, amb capacitat de control pressupostari, d'objectius i de circuïts assistencials i clínics per a garantir equitat arreu del país i poder aplicar estratègies efectives per a eliminar el greu problema de llistes d'espera. I amb una llei de concertació de salut que limiti i clarifiqui què es considera economia social i solidària i sense afany de lucre amb la qual poder concertar serveis en aquest sector. I que estigui basada en l'objectivitat, en dades, en el control post i la modernització tecnològica.

23. Avançar en transparència i governança participativa. Amb més participació dels equips de professionals i de la pròpia ciutadania en la planificació i decisions de gestió, i clarificant la presa de decisions. Desplegant els consells territorials de salut i ampliant la coordinació amb el món local.

REFORMA de l'ATENCIÓ PRIMÀRIA

24. Iniciar una reforma estructural de l'Atenció Primària, dotant-la de pressupost i personal suficient, així com d'estructures de gestió pròpies, per a:

1. Assumir serveis que ara es presten als hospitals i poden ser més efectius a la Primària (hospitalització a domicili, hospitals de dia, especialitats actualment doblades...)

2. Assumir l'atenció a la salut integral dels residents a les Residències geriàtriques del seu territori

3. Recuperar el servei de rehabilitació ambulatòria i domiciliària del territori, ara externalitzat

4. Millorar la coordinació tant de gestió, com d'informació, com clínica amb els hospitals del territori

5. Reforçar el treball en xarxa amb Salut Pública i amb Serveis Socials al territori, així com amb el servei de SAD

6. Reobrir els serveis assistencial del territori, d'atenció continuada, tancats temporalment durant la pandèmia i que permeten tenir circuits covid i no covid.

25. Realitzar inversions que s'han retardat durant anys i actualitzar equips i instal·lacions i infraestructures, amb la necessària renovació tecnològica, i l'aposta per la digitalització. I focalitzar sobre les inversions i necessitats d'un sistema de salut que sigui capaç de donar resposta a llarg termini i a curt termini i que els recursos econòmics, no només vagin als serveis, sinó a recompondre els tres pilars fonamentals: finançament, recursos humans i governança.

SALUT PÚBLICA

26. Fer una aposta decidida per la Salut Pública, com a eina de prevenció, i seguiment, reforçant l'Agència de Salut Pública.

RECERCA

27. Implementar un pla pel foment de la recerca i la docència en salut, amb increment de dotació pressupostària, dirigit a promoure una investigació al servei de la societat, a) que produeixi resultats d'alt valor sanitari, activitat econòmica i, en el seu cas, patents industrials; b) desenvolupada sobre principis de màxima qualitat i rigor científic, transparència, ètica i sense cap conflicte d'interès; c) que prioritzi, no només la investigació biomèdica, sinó també la investigació en ciències socials i mediambientals, i en salut pública i medicina comunitària, incloent-hi nous desafiaments com els determinants socials de la salut, el canvi climàtic, les desigualtats de gènere en salut i la sostenibilitat medi ambiental; d) i que segueixi sent un sistema altament competitiu que atreu talent i el transfereix al sistema de salut.

GARANTIA DE DRETS

28. Garantir els drets de les persones. Dret a respectar l'autonomia i la llibertat individual en les decisions sanitàries.. Dret a la interrupció voluntària de l'embaràs en el sistema públic, lluita contra la violència masclista. Dret a l'atenció al patiment i tractament del dolor, al no aferrissament terapèutic i a una mort digna. Dret a la preservació de les dades personals i no cessió a entitats privades. Dret a l'eliminació de les desigualtats de gènere en salut. Dret a l'accés digital ciutadà.

PACTE NACIONAL SALUT

29. Posar els fonaments d'un pacte nacional per la sanitat pública, que garanteixi el finançament suficient a partir d'impostos progressius, que aposti de forma decidida per l'atenció primària, les treballadores públiques i per la revisió dels models de governança per internalitzar els serveis i garantir-ne la prestació de qualitat a tot el territori. I que revisió els criteris de rendiment de comptes, transparència i la participació real de tots els agents d'interès.

C. Educació

ENSENYAMENT NO UNIVERSITARI

Marc general

30. L'alumnat, el personal docent i no docent i les famílies són els pilars fonamentals de la comunitat educativa de Catalunya. Cal garantir que tinguin les condicions idònies per desplegar la seva activitat, amb una atenció especial, en el context de pandèmia, per la seva salut, tot mantenint els centres oberts d'acord amb les recomanacions de l'autoritat sanitària.

31. Els centres docents han de rebre per part de l'Administració educativa unes directrius i un suport clars en relació amb la gestió de la pandèmia.

32. Les famílies han de rebre ajuts per poder atendre els tractaments, les convalescències i les quarantenes dels fills i filles, amb una atenció especial per a les famílies monoparentals.

33. El pressupost públic destinat a l'educació ha d'augmentar progressivament fins a arribar al 6% del PIB.

34. L'equitat ha d'estar al centre de l'educació.

35. És fonamental reduir i tancar la bretxa digital entre l'alumnat, garantint que tots els alumnes tinguin el material i la connexió necessaris per fer activitats de manera telemàtica.

36. L'abandonament escolar prematur és alt a Catalunya: cal prendre les mesures necessàries per lluitar contra l'absentisme escolar i per augmentar la taxa de graduació en educació secundària obligatòria i post obligatòria.

37. Catalunya compta amb uns nivells alts de segregació escolar. Cal seguir treballant per garantir l'equitat de tot l'alumnat i combatre els efectes que es reprodueixen com a conseqüència de la segregació social existent. Per tot això, cal aplicar els acords del pacte contra la segregació escolar amb els recursos suficients.

38. L'educació dels espais i temps no lectius ha de ser objecte d'una política pública d'equitat que connecti l'educació, l'escola, les famílies i la comunitat.

Ensenyaments, personal docent i no docent i centres educatius

39. L'educació infantil de 0 a 3 anys, entesa com una eina d'igualtat d'oportunitats, ha de ser universal.

40. Cal reduir les ràtios alumnes/professor a tots els nivells educatius. També cal augmentar la dotació de personal no docent als centres docents i el personal de suport educatiu. En aquest sentit, és important evitar el tancament de centres educatius.

41. La taxa d'interinitat entre el personal docent és altíssima, de vora el 40%, raó per la qual cal convocar immediatament els concursos-oposició necessaris per reduir-la a un nivell més raonable de l'entorn del 10%.

42. Cal rebaixar el cost per a l'alumne del màster d'accés a la docència.

43. L'acció tutorial i l'acció orientadora s'han de reforçar.

44. Els centres educatius han de tenir unes instal·lacions adients, garantint la supressió de barreres arquitectòniques. Els mòduls prefabricats s'han de reservar per a les situacions d'emergència i sempre per a un període de temps curt.

45. L'atenció a les necessitats educatives especials ha de ser prestada en el marc del millor interès de l'alumnat, tendint a la inclusió i alhora contemplant la possibilitat de ser ateses en un centre específic, sempre dins el respecte a l'elecció fonamentada del propi alumne i de la seva família.

46. Cal assegurar una adequada alimentació de l'alumnat, tot garantint en el context de pandèmia els ajuts de menjador a l'alumnat que en necessita.

47. S'ha d'impulsar la formació professional, amb un èmfasi especial per la modalitat dual.

48. Els centres de major complexitat han de rebre la màxima atenció per part de l'Administració educativa, tot mantenint-hi la sisena hora com a element d'igualtat d'oportunitats d'acord amb el principi de centres reconeguts per la llei.

49. Cal ampliar el nombre i l'import de les beques a l'ensenyament.

ENSENYAMENT UNIVERSITARI

50. L'estudiantat, el personal docent i investigador (PDI) i el personal d'administració i serveis (PAS) són els pilars fonamentals de la comunitat universitària catalana. Cal garantir que tinguin les condicions adequades per desplegar la seva activitat, amb una atenció especial, en el context de pandèmia, per la seva salut, tot procurant de mantenir en la mesura del possible la docència presencial.

51. També en l'àmbit universitari, és fonamental reduir i tancar la bretxa digital entre l'alumnat, garantint que tots els alumnes tinguin el material i la connexió necessaris per fer activitats de manera telemàtica.

52. Cal compensar a les universitats amb més recursos per tal que puguin fer front a les despeses extraordinàries realitzades durant la pandèmia.

53. Cal incrementar el finançament públic que rep la universitat i s'ha de reduir l'import de les taxes universitàries per facilitar-ne l'accés i la igualtat d'oportunitats.

54. Cal facilitar el relleu generacional del personal docent i investigador (PDI) així com la reducció del percentatge de precarietat.

55. Cal ampliar el nombre i l'import de les beques universitàries, contemplant la possibilitat de convocar unes beques salari per a aquells alumnes que no puguin prescindir d'uns ingressos propis per mantenir-se mentre estudien.

56. El desenvolupament i l'aplicació efectiva del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement ha de ser una prioritat en els propers mesos per tal d'impulsar una estratègia compartida entre l'àmbit de l'educació superior, la recerca i la innovació, i l'economia productiva per construir la Catalunya del futur.

D. Drets socials

MODEL

57. Cal apostar per un model de protecció social amb reconeixement universal de drets, orientat cap a les famílies i per fer front a la pobresa, la precarietat laboral i el risc de pobresa infantil. Cal caminar cap a un model que contempli les cures com un dret col·lectiu i de bé comú i cal reforçar el tercer sector social català.

58. Fixar un sòl d'inversió social que situï a Catalunya en la mitjana de la UE i recuperar la inversió en polítiques de protecció social, complementàries i coordinades amb el sistema educatiu, sanitari i de serveis socials.

Protecció Social i Renda Garantida

59. Revisar, d'acord amb els ens locals, la Cartera de Serveis Socials i de les condicions del Contracte Programa i un mapa d'actius comunitaris que incorpori la xarxa de cures apareguda durant la pandèmia.

60. Presentar un Pla d'emergència social per revertir les conseqüències de la crisi provocada per la pandèmia, amb especial incidència dels grups de població en situació de vulnerabilitat, que entre altres inclogui convertir els programes d'ajuts excepcionals a les famílies vulnerables en ingressos mensuals via targetes moneders durant tota la durada de la crisis

61. Coordinar la llei de la Renda Garantida de Ciutadania i l'Ingrés Mínim Vital per ampliar-ne la cobertura, eliminant barreres d'accés a la població més vulnerable i agilitant el procés, incrementant progressivament, la percepció per membre extra de la unitat familiar i afegint-hi una prestació complementària per a cobrir les despeses d'habitatge.

INFÀNCIA I FAMÍLIES

62. Posar la pobresa infantil al centre de la política, cal avaluar l'impacte en la infància dels fons de reconstrucció de la covid i les polítiques de reconstrucció. Incrementar fins al 2,4% del PIB la inversió en protecció social en infància de la família. Adoptar mesures de forma transversal en tots els àmbits de l'educació, serveis socials, lleure, conciliació, salut i prioritzar, entre altres mesures: que les famílies amb infants a càrrec tinguin prioritat per accedir als habitatges socials, desplegar amb urgència i recursos el Sistema d'Intervenció Socioeducativa als municipis, promoure la coresponsabilitat en la cura dels fills i filles, impulsar campanyes per conscienciar sobre el maltractament i violència infantils i estendre el model de Casa dels Infants.

DEPENDÈNCIA

63. Revisar el model residencial. Les residències han d'estar permanentment connectades al sistema públic de salut amb una infraestructura mèdica mínima. Cal revisar el model d'atenció per atendre les necessitats reals de les persones usuàries d'una forma integral i personalitzada, garantint la qualitat del servei.

64. Impulsar una atenció sociosanitària integrada i centrada en les persones que viuen en els seus domicilis. Orientar el model d'habitatges i residències per a persones grans o persones amb discapacitats, cap a noves fórmules el més semblants possibles a la llar. D'acord amb els ens locals impulsar els Serveis d'Atenció Domiciliària, amb més hores d'atenció, més tipologies de serveis i millors condicions laborals de les seves treballadores.

65. Cal reforçar el sistema de cures, modernitzar l'administració i agilitzar els processos de de valoració de dependència. incrementar l'ocupació en l'àmbit de la dependència i les ràtios dels serveis i donar suport i tenir cura dels i les professionals d'aquest sector, millorant les seves condicions laborals facilitant la signatura del conveni català de la dependència.

HABITATGE

66. Implementar mesures legislatives, fiscals i pressupostàries per garantir el dret a l'habitatge amb més inversió per a la construcció d'habitatge de protecció oficial en règim de lloguer i ampliació del parc públic per fer front a l'especulació financera i immobiliària que dificulta l'accés a un habitatge digne, segur i estable. Cal enfortir i accelerar el procés d'adjudicació de les meses d'emergència social, de forma que puguin donar resposta a l'increment de la demanda.

67. Garantir el ple compliment de les lleis aprovades pel Parlament per millorar l'accés a l'habitatge i per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica amb els recursos econòmics, tècnics i de personal necessaris, així com garantir el compliment de l'obligació d'oferir lloguer social per part dels grans tenidors.

68. Implementar d'immediat l'Estratègia Catalana per l'Abordatge del Sensellarisme aprovada l'any 2017, garantint especialment que: es desplegui una cartera de serveis per a les persones sense llar per tot el territori, seguint el model «*housing first*» que situa l'habitatge com a primera fase del procés d'inserció social; promoure programes Inter municipals; impulsar el desplegament de professionals de carrer i, en col·laboració amb els ens locals, tots els ajuntaments han de garantir l'empadronament actiu de tota la seva població.

RECONSTRUCCIÓ FEMINISTA

69. Apostar de forma decidida per les polítiques transversals amb perspectiva de gènere. Totes les polítiques públiques de la Generalitat de Catalunya s'han de fer amb impacte de gènere per donar resposta a la situació de desigualtat i exclusió que pateixen les dones i que s'han vist agreujades amb la pandèmia. Revisar les mesures que considera la CORECO atès que no totes tenen una mirada transversal en gènere. Cal assegurar la representació de les dones amb experiència en perspectiva de gènera en els llocs de decisió de la planificació de la reconstrucció i presa de decisions en la Covid-19.

70. Executar un pla per l'ocupació femenina que actuï sobre les causes de la feminització de la pobresa i garanteixi condicions per revertir la precarietat dels sectors més altament feminitzats. Avançar en l'economia feminista de la remuneració de les cures i en projectes d'inserció laboral feministes que resolguin la bretxa salarial, horària i de pensions.

71. Revisar i millorar i plantejar polítiques reals i sostenibles per garantir els drets de les dones en situació de violències masclistes i garantir la intervenció integral i el suport a les dones, infants i adolescents en situació de violències masclistes —que es poden agreujar amb la situació actual— reforçant els recursos socials de prevenció, detecció i suport. Implementar un pla de contingència per preservar el teixit social d'atenció a les dones víctimes de violències masclistes, que està a primera línia i que ha patit un alt nivell de precarització, inestabilitat i exigències per part de l'administració.

JOVES

72. Impulsar un Pla de xoc per a l'ocupació juvenil que tingui com objectiu reduir la taxa d'atur juvenil, posar fi a la precarietat laboral juvenil i que vagi acompanyat d'un impacte pressupostari, un Pla estratègic d'habitatge per a garantir la emancipació digna dels i les joves, reduir l'impacte del tancament

dels centres educatius i universitats per tal d'evitar un de aprenentatge, una disminució de les qualificacions i un abandonament dels estudis.

E. Cultura

73. Augmentar fins al 2% les partides destinades a cultura del pressupost del Departament de la Generalitat.

74. Tramitar el desplegament normatiu que doni resposta a l'Acord de Govern que declara la cultura com un bé essencial, de tal manera que serveixi com a punt de partida per al projecte de llei sobre els drets culturals dels ciutadans.

75. Continuar amb el pla de rescat per a l'activitat cultural. La Covid-19 ha posat en evidència les necessitats que tenia el sector ja abans de la pandèmia. Per tant, cal d'urgència marcar una pauta d'intervenció per a persones treballadores, creadores i per empreses del sector.

76. Posar en marxa una Campanya de represa i de difusió de l'hàbit cultural per impulsar l'activitat cultural i la creació de llocs de treball dignes per les treballadores i creadores del sector.

77. Instar al Govern de l'Estat a que reconegui la intermitència laboral i posi en marxa un sistema de prestacions per a treballadores intermitents i discontinus del sector cultural. I vetllar per les bones practiques i les disfuncions contractuals.

78. Incentivar el programa, i reprogramar, des dels ajuntaments i administracions i en espais públics, sempre i quan sigui inevitable realitzar els esdeveniments via presencial o telemàtica.

79. Instar als Governs de l'Estat i al Generalitat per tal que aprovin els corresponents Estatuts de l'artista, en el marc de les seves competències.

80. Augmentar en la cultura paritària i la cultura sota la perspectiva de gènere en cultura.

81. Aprovar i establir sistemes d'incentius fiscals i de mecenatge cultural, lingüístic i associatiu.

82. Reprendre el paper de motor de l'audiovisual i de lideratge que la CCMA ha de tenir.

F. Món local

83. Aprovació d'un Pla de xoc econòmic i social pels ajuntaments amb una línia d'ajuts municipals extraordinaris per a atendre projectes i necessitats derivades de la crisi COVID 19 amb un Fons de Rescat extraordinari per a la reconstrucció social i econòmica dotat amb 500M€ i tenint en compte que els efectes de la pandèmia es mantindran en successius anys cal seguir dotant de recursos aquest fons extraordinari per als propers anys que permeti compensar els ajuntaments per les despeses derivades de la pandèmia.

84. Augmentar la convocatòria del PUOSC per activar la inversió pública des dels municipis

85. Ampliar els recursos provinents del Fons de Cooperació local fins als 200M€.

86. Garantir quan correspongui el pagament immediatament els fons FEDER als ajuntaments i centres de recerca.

87. Assegurar els recursos necessaris per continuar donant el servei de l'educació de 0 a 3 anys per evitar que la crisi socioeconòmica provocada per la

COVID, i que això es tradueixi en una pèrdua d'oportunitats educatives per als infants de famílies vulnerables.

88. Establir un mecanisme (comissió món local + Generalitat) per a coordinar amb el Govern de l'Estat els projectes que la Generalitat proposi presentar als Fons Europeus de Reconstrucció «Next Generation», per tal que els ajuntaments tinguin un paper que els hi pertoca tenint en compte que la incidència a les ciutats serà molt alta i caldrà tenir en compte les especificitat territorials.

89. Proposem dotar efectivament dels recursos necessaris per assumir de forma efectiva les competències del Govern de la Generalitat que tenen afectació directa sobre els municipis.

90. El Govern de l'Estat ha procedit a la modificació de les regles fiscals que regulen les finances locals, i ha permès la flexibilització de les regles de despesa, i la utilització del superàvit del 2019 i dels romanents acumulats per reactivar l'economia dels municipis, cal seguir mantenint aquesta regulació en vigor en els propers anys per a poder dotar als ens locals de les eines que els permetin disposar de recursos per a fer polítiques destinades als efectes socials i econòmics del Covid 19.

91. Estudiar Reformes legislatives per reforçar l'autonomia i responsabilitat local. Cal que els ajuntaments tinguin més autonomia i capacitat financera per tal de poder assolir una recuperació més justa i actuar davant d'aquesta crisi. Cal aprovar una llei de Governs locals i una llei de finances locals, tal i com estableix l'Estatut. I reformar la Llei de Bases de Règim Local de l'Estat per adaptar-la als temps i a les necessitats actuals.

92. Treballar en el grup de desconfinament local per a facilitar recursos econòmics als ajuntaments per fer front a l'aplicació de nous protocols de seguretat (que generen noves despeses no previstes entre elles les desinfeccions d'espais i equipaments públics, l'ampliació de serveis de recollida d'escombraries i neteges extraordinàries) per reprendre la nova normalitat i reobrir serveis a la ciutadania (escoles bressol, centres escolars, instal·lacions esportives i de lleure, casals d'estiu, les platges

93. Un Pla interdepartamental d'impuls contra el despoblament del país.

94. Crear una Comissió Permanent entre la Generalitat de Catalunya i els ens del món local sobre les mesures i projectes orientats a la reconstrucció social verda

95. Habilitar un Pla de liquiditat extraordinari per als ens locals al marge dels Fons de Cooperació Local i destinat a la recuperació social i econòmica dels municipis atenent a les seves singularitats: nombre de població, col·lectius amb risc d'exclusió, impacte de l'emergència sanitària, destrucció de llocs de treball, tancament de pimes, cooperatives o comerços locals. Amb un Fons de finançament d'ajudes destinades a garantir el dret bàsic d'alimentació de nens i nenes en situació de vulnerabilitat.

96. Liquidar, durant l'any 2021, tots els deutes que el Govern encara manté amb molts ajuntaments de Catalunya.

G. Fons europeus

97. Constatem que la pandèmia global originada en el virus anomenat SARS COV2, més enllà de les conseqüències mesurades en pèrdua de vides i malaltia greu, continua tenint en aquest segon episodi efectes altament des-

tructius en el nostre teixit econòmic i en la cohesió social que ja era en risc abans del seu inici.

98. Registrem que l'esforç de totes les institucions, des de les europees fins a les locals, va aconseguir reduir i compensar en alguna mesura els danys econòmics i socials produïts en la primera onada de la pandèmia durant la primavera passada. Molt especialment, la suspensió de les regles vigents a la UE des de la crisi del 2008 sobre equilibri pressupostari i possibilitat d'endeutament han de significar la superació de l'austeritat que ha limitat els pressupostos públics. Els ERTOS destinats a pal·liar els efectes de tancament obligat d'empreses, els crèdits amb garantia ICO i les moratòries o ajornaments d'obligacions fiscals són exemples positius d'aquesta resposta institucional.

99. La breu etapa de relaxament de les mesures restrictives ens ha conduït, però, a una immediata acceleració de nous contagis, alta ocupació de places hospitalàries i un nombre significatiu de defuncions. I comprovem que, en el nostre cas, les obligades mesures de limitació de mobilitat i reducció d'activitat econòmica no han pogut, fins aquest moment, ser acompanyades per ajudes econòmiques en mesura suficient per compensar adequadament el tancament d'empreses, la pèrdua de llocs de treball i el quasi total cessament d'activitat per milers de treballadors, professionals, autònoms... dones i homes de sectors com el comerç, la restauració, la cultura, el lleure o l'esport. Hem exigit, en nom de la salut de tots plegats, sacrificis immensos a milers de ciutadans i ciutadanes. La societat, amb les institucions públiques en primer lloc hem adquirit un deure de reparació i d'explícit reconeixement.

100. Hem assistit també a l'adopció inicial per part de la UE d'un nou bloc de mesures de gran abast per tal d'orientar i marcar prioritats per el període de recuperació i creixement sostenible que voldríem impulsar un cop superada la fase més intensa de la pandèmia. El Mecanisme de Recuperació i Resiliència i el programa Next Generation EU dotat amb 750 mil milions d'euros en són els bucs insígnia i permeten albirar una etapa de transformació positiva dels nostres models productius i de millora dels indicadors bàsics de cohesió social arreu d'Europa. En tot cas, es tracta de mesures encara no definitivament aprovades i pendents de negociació incerta entre els Estats membres de la UE.

101. Coneixem també l'expectativa positiva que podem contemplar a partir de la propera aprovació i distribució d'una o diverses vacunes d'eficàcia verificada contra el virus origen de la pandèmia actual. Però sabem igualment que, abans de completar la seva distribució universal, serem escenari d'una tercera onada de contagis i que, per tant, haurem de mantenir durant un llarg període de temps mesures restrictives i de contenció social.

102. En el període, encara sense termini definit, que haurà de passar fins que puguem parlar de recuperació o de nou creixement sostenible, pren tot el sentit, en intensitat i en urgència, el concepte de redistribució. No podem admetre que es consolidin les presents condicions de desigualtat vella i nova, ni l'extensió dels nivells de pobresa absoluta i relativa que avui coneixem.

103. És en aquest context que convé plantejar els següents criteris i línies d'actuació, adreçats en primer terme, però no exclusivament, al Govern de la Generalitat, que ens permetin afrontar en les millors condicions aquest període d'incertesa i perllongació d'alguna de les dificultats i limitacions que ja hem patit des del mes de febrer passat:

1. Extremar l'esforç de coordinació entre tots els nivells de l'Administració Pública, tant en la presa de decisions com en la gestió corresponent de les mesures en defensa de la salut general, amb la voluntat afegida de minimitzar els efectes secundaris negatius sobre l'economia i la cohesió social.

2. Impulsar de forma immediata el diàleg i la concertació social amb els sindicats i les organitzacions empresarials en relació a les mesures urgents de compensació per als sectors afectats degut a l'impacte econòmic i social de la crisi sanitària.

3. Impulsar una taula de treball entre el Govern de la Generalitat i els Grups Parlamentaris en relació als projectes a presentar per ser finançats pels fons europeus Next Generation EU.

4. Crear una Comissió Permanent entre el Govern de la Generalitat i els ajuntaments en relació a les mesures i projectes dels Fons de reconstrucció i sobre el grau d'implicació de cada administració en la gestió dels fons europeus, instat a l'Estat a que els ajuntaments puguin gestionar-ne una part.

5. Avançar en la preparació del procés de selecció, execució i avaluació dels projectes que ens corresponguin com a part del fons europeu esmentat abans. Això implica definir amb rigor les prioritats i la millor aplicació dels àmbits i orientacions establerts en el Programa Next Generation EU: canvi climàtic i transició energètica, digitalització, innovació i recerca, enfortiment dels serveis públics de salut, educació i benestar social.

6. Els Fons europeus previstos en el Pla de Recuperació, Transformació recuperació i resiliència són una gran oportunitat per la transformació del model productiu de Catalunya i han de tenir com una de les seves principals prioritats la transició energètica i la descarbonització de l'economia, la digitalització i la cohesió social i, en cap cas, han d'estar orientats a grans projectes d'infraestructures que vagin en el camí contrari a la lluita contra el canvi climàtic.

7. Establir les instàncies i procediments adequats per garantir la participació directe i el rol de decisió efectiva que ha de reservar-se al Govern de Catalunya i, en la mesura adequada, als Ajuntaments i la resta d'administracions locals i altres entitats públiques. Les tasques de prospecció i primera selecció de projectes que ja s'ha dut a terme des dels Govern espanyol o català i des d'altres instàncies com Universitats, àrees metropolitanes o empreses públiques han de trobar encaix i coherència final a través de l'aplicació conseqüent del principi de subsidiarietat proclamat per els tractats de la Unió Europea.

8. Estudiar, en estreta col·laboració amb l'Estat i les institucions adequades de la Unió Europea, les mesures immediates d'ajuda econòmica suficient per compensar amb urgència i màxima agilitat els greus efectes generats i acumulats per les inevitables limitacions i restriccions d'activitat productiva i de serveis personals. Molt especialment tenint en compte, l'allargament i l'extensió sectorial i temporal de les mesures adoptades en el període comprès entre els mesos de Juliol i Novembre d'aquest any motivades per la denominada «segona onada» de contagi massiu.

9. Considerar, entre d'altres, les següents línies actives i passives de mobilització de recursos amb, en el seu cas, el corresponent rol avalador i de cobertura final del Banc Central Europeu:

a) implantació d'una Renda Garantida de Confinament que arribi a tots i cada un dels ciutadans afectats per les mesures de limitació d'activitat adoptades per les autoritats sanitàries i de protecció civil corresponents.

b) perllongació o pròrroga de les mesures ja adoptades prèviament en l'àmbit laboral i empresarial: ERTO's, línies de crèdit amb aval ICO, moratòries fiscals, etc..

c) adoptar mesures d'estímul per mobilitzar els alts nivells d'estalvi domèstic i, en determinats casos empresarial, generats precisament per la dificultat objectiva de mantenir els nivells de consum i despesa familiar previs a la pandèmia. Recuperar un volum significatiu de demanda interna que generi activitat i ocupació ha de ser també un objectiu de les polítiques públiques en aquesta fase.

d) estudiar els mecanismes de solidaritat fiscal i/o social que permetin recuperar parcialment una part del desequilibri i la desigualtat addicional que la pandèmia ha produït i multiplicat amb greus efectes d'augment de la pobresa, desprotecció personal i fragmentació de la societat en blocs cada dia més distants.

Els sectors socials que no hem patit directament els efectes de la pandèmia i no hem vist reduïts el patrimoni o nivell de renda estem en alguna mesura obligats a un exercici de coresponsabilitat activa en relació als grups i persones, moltíssimes, que han vist desaparèixer els recursos i els instruments que els permetien un cert o mínim nivell de subsistència.

7. CONCLUSIONS

Introducció

El 7 de juliol de 2020 es va constituir la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques (CERSE), un acord adoptat unànimement per tots els grups parlamentaris de la cambra.

La Comissió va acordar un seguit de compareixences per a generar un diàleg sincer amb agents socials, cívics, econòmics i el món local, amb l'objectiu de proposar polítiques que cal desenvolupar i canvis legislatius per a impulsar mesures de reactivació social i econòmica arran de la pandèmia de Covid-19.

Un altre dels acords presos en el si de la Comissió fa referència a la necessitat de dividir els treballs en dues fases: la primera per a establir mesures a curt termini, i la segona amb respostes a mitjà i llarg terminis. El fet d'ésser a prop del finiment de la legislatura va portar la Comissió a fer aquest plantejament, ja que era inviable abordar la totalitat de la situació i trobar-hi les respostes necessàries.

La crisi sanitària ha provocat conseqüències socials i econòmiques greus, sobre les quals tots els governs —local, autonòmic, estatal i europeu— han d'actuar d'una manera contundent per a evitar conjuntament que aquesta crisi provoqui una situació encara pitjor durant els pròxims mesos.

Davant d'aquesta situació extrema, en què el diàleg i els acords són més necessaris que mai, la Comissió ha acordat les conclusions per a la primera fase de la reconstrucció i reactivació socials i econòmiques.

A. Economia i treball

En l'àmbit de l'economia de les empreses, les infraestructures i les polítiques d'ocupació, cal adoptar les mesures següents:

1. Modificar les condicions dels avals i els préstecs de l'Institut Català de Finances perquè les carències siguin de dos anys i s'allarguin els terminis d'amortització.

2. Millorar i augmentar la liquiditat de les empreses per mitjà del pagament de les factures pendents amb proveïdors i l'ajornament de determinats impostos.

3. Aprovar una línia d'ajuts directes, àgils i justos per als autònoms.

4. Continuar aprovant plans de xoc amb ajuts directes als sectors econòmics més afectats pel tancament d'activitat: restauració, turisme, comerç, marxants, firaires, oci nocturn, lleure, cultura i esports.

5. Demanar al Govern de l'Estat, amb relació al sector turístic, l'ampliació en el temps del programa de l'Institut de Gent Gran i Serveis Socials (Imserso), i definir un «Imserso europeu» que permeti d'aprofundir en les relacions a escala europea.

6. Aprovar un pla per a afavorir la digitalització de les empreses (en els àmbits del comerç, el turisme i la indústria 4.0) i la digitalització de l'Administració i per a lluitar contra les bretxes digitals originades en motius territorials o en funció de la renda.

7. Actualitzar el Pacte Nacional per a la Indústria que caldrà signar l'any 2021, i augmentar-ne el pressupost de manera significativa.

8. Acabar el desplegament de la fibra òptica a tot Catalunya arribant a tots els municipis, per a permetre'ls la connexió a infraestructures i serveis públics i facilitar-hi el desplegament de nous serveis.

9. Promoure la mediació i altres mesures de resolució dels conflictes derivats de l'impacte de la Covid-19 en el món empresarial com a mecanisme per a reduir la litigiositat i la congestió de l'Administració de justícia.

10. Promoure l'oficina de la segona oportunitat, com a mitjà per a evitar que ningú —ciutadans, autònoms o petits empresaris— no quedi enrere i aconsegueixi continuar vinculat al teixit productiu i ésser ciutadà actiu, protagonista de la reconstrucció.

11. Fer una transició energètica amb criteris de generació de proximitat, i garantir l'equilibri entre la producció energètica i uns terrenys agraris de qualitat. Així mateix, abordar programes de rehabilitació energètica d'edificis que tinguin en compte un increment de la producció energètica verda i una reducció de la despesa energètica.

12. Demanar al Govern de l'Estat que mantingui al màxim de temps possible els expedients de regulació temporal d'ocupació com a garantia per als treballadors.

B. Salut

En l'àmbit de la salut, cal adoptar les mesures següents:

FINANÇAMENT DEL SISTEMA SANITARI PÚBLIC

13. Continuar enfortint el sistema sanitari públic, universal i de qualitat, i invertir en les persones, les infraestructures i la tecnologia que garanteixin el dret a la salut universal, i també, constatant la necessitat d'un millor finançament de la sanitat, aprofitar els fons europeus i fixar un sòl del 7% del PIB, que caldrà assolir de manera progressiva en un màxim de tres anys (amb almenys un 25% destinat a l'atenció primària i un 3% a la salut pública).

14. Posar en marxa accions intersectorials i des de tots els àmbits de govern per a millorar la salut de la població i disminuir les desigualtats en salut, amb polítiques de reducció de la pobresa o contra la contaminació, entre d'altres, i establir per normativa l'avaluació sistemàtica de l'impacte en salut de totes les polítiques.

PROFESSIONALS SANITARIS

15. Redefinir les polítiques adreçades a professionals, per a reduir-ne l'eventualitat (fins al 10%) i la precarietat laboral; afavorir-ne la conciliació familiar; redefinir els rols de les diferents professions i reconèixer, en aquest sentit, les especialitats i les capacitats d'infermers i auxiliars; ampliar el nombre de noves professions amb el reconeixement, entre d'altres, de la fisioteràpia, i potenciar el treball interdisciplinari, amb una atenció especial a la cronicitat i a la salut pública.

16. Revisar i millorar els salaris i les condicions laborals, actualitzar les taules salarials i ampliar plantilles (en tots els nivells assistencials i, especialment, en l'atenció primària i comunitària i la infermeria) buscant l'equiparació de les ràtios i les retribucions amb altres països europeus, per a evitar la fuga de talent i retenir-lo.

17. Consensuar els objectius anuals i les retribucions que hi van associades, per a afavorir la qualitat i l'eficiència per sobre de criteris econòmics.

18. Revisar l'oferta de places universitàries i adequar-la a les necessitats de demanda creixents, i continuar promovent la revisió dels plans d'estudis, amb una visió humanitzadora, i de la formació continuada. Així mateix, modificar els criteris d'acreditació del professorat universitari, per a valorar-ne l'experiència professional en el camp de la salut.

ACCESSIBILITAT

19. Reduir les llistes d'espera quirúrgiques i de proves diagnòstiques, especialment el temps d'espera per a una visita a l'atenció primària.

20. Millorar la capacitat de la xarxa d'atenció pel que fa a la salut mental i les addiccions, amb l'objectiu d'integrar-la a l'atenció primària i coordinar-la amb els diferents sectors; una xarxa d'atenció que ha d'ésser especialitzada, integral, equitativa i de qualitat, i que tingui els recursos suficients per a garantir una cartera de serveis que inclogui atenció, rehabilitació i reducció de danys amb dotacions de professionals ajustades a les desigualtats socials i a la complexitat de la població atesa.

INTEGRACIÓ DE L'ATENCIÓ SANITÀRIA I L'ATENCIÓ SOCIAL

21. Millorar d'una manera efectiva la coordinació i la integració dels sistemes social i sanitari, i garantir el continu assistencial (incloses les residències), per mitjà de sistemes de registre i informació compartits i guies conjuntes d'actuació respecte de l'envelliment en solitud, les situacions d'exclusió social, les addiccions o els problemes de salut mental.

GOVERNANÇA I PARTICIPACIÓ

22. Revisar el model i la governança del sistema sanitari actual, i potenciar-hi l'autonomia de gestió; optar per un model de planificació, gestió i provisió prioritàriament públiques,, i enfortir la xarxa de gestió directa, per mitjà, d'una banda, d'un Servei Català de la Salut que governi d'una manera efecti-

va tot el sistema de finançament públic, amb capacitat de control pressupostari, d'objectius i de circuits assistencials i clínics per a garantir l'equitat territorial i poder aplicar estratègies efectives per a eliminar el greu problema de llistes d'espera, i, de l'altra, per mitjà d'una llei de concertació sanitària que limiti i defineixi què es considera economia social i solidària i sense afany de lucre amb la qual poder concertar serveis en aquest sector, i que estigui basada en l'objectivitat, en dades, en el control posterior i la modernització tecnològica.

23. Avançar en transparència i en governança participativa incrementant la participació dels equips de professionals i dels propis usuaris en la planificació i en les decisions de gestió, i definir la presa de decisions, desplegant els consells territorials de salut i ampliant la coordinació amb el món local.

REFORMA DE L'ATENCIÓ PRIMÀRIA

24. Iniciar una reforma estructural de l'atenció primària, dotant-la de pressupost i personal suficient, i també d'estructures de gestió pròpies, amb l'objectiu que pugui:

a) Assumir serveis que ara es presten als hospitals i que poden ésser més efectius a l'atenció primària (hospitalització a domicili, hospitals de dia, especialitats actualment doblades, entre altres actuacions).

b) Assumir l'atenció a la salut integral dels residents de les residències geriàtriques del seu territori.

c) Recuperar el servei de rehabilitació ambulatòria i domiciliària del territori, ara externalitzat.

d) Millorar la coordinació tant pel que fa a la gestió com a la informació o la clínica amb els hospitals del territori.

e) Reforçar el treball en xarxa amb salut pública i amb serveis socials al territori, així com amb el servei d'atenció a domicili.

f) Reobrir els serveis assistencials, d'atenció continuada, tancats temporalment durant la pandèmia i que permeten de tenir circuits exclusius per a la Covid-19 i circuits per a la resta de serveis.

25. Executar inversions pendents de fa anys per a actualitzar equips, instal·lacions i infraestructures i fer la necessària renovació tecnològica i l'aposta per la digitalització, enfocant aquestes inversions a les necessitats d'un sistema de salut que sigui capaç de donar resposta a llarg i a curt terminis, de manera que els recursos econòmics no es destinin només als serveis, sinó també a recompondre els tres pilars fonamentals, que són el finançament, els recursos humans i la governança.

SALUT PÚBLICA

26. Fer una aposta decidida per la salut pública, com a eina de prevenció i seguiment, i reforçar l'Agència de Salut Pública de Catalunya.

RECERCA

27. Aplicar un pla per al foment de la recerca i la docència en salut, amb un increment de la dotació pressupostària, adreçat a promoure una investigació al servei de la societat que:

a) Produeixi resultats d'alt valor sanitari, activitat econòmica i, si s'escau, patents industrials.

b) Es dugui a terme amb principis de màxima qualitat i rigor científic, transparència, ètica i sense cap conflicte d'interès.

c) Prioritzi la investigació biomèdica, i també la investigació en ciències socials i ambientals, salut pública i medicina comunitària, inclosos nous reptes com ara els determinants socials de la salut, el canvi climàtic, les desigualtats de gènere en salut i la sostenibilitat ambiental.

d) Segueixi essent un sistema altament competitiu que atregui talent i el transfereixi al sistema de salut.

GARANTIA DE DRETS

28. Garantir els drets de les persones, en concret el dret a respectar l'autonomia i la llibertat individual en les decisions sanitàries; el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs en el sistema públic i a la lluita contra la violència masclista; el dret a l'atenció en casos de patiment, al tractament del dolor, a la no obstinació terapèutica i a una mort digna; el dret a la preservació de les dades personals i a la no cessió a entitats privades; el dret a l'eliminació de les desigualtats de gènere en l'àmbit de la salut, i el dret a l'accés digital ciutadà.

PACTE NACIONAL PER LA SANITAT PÚBLICA

29. Posar els fonaments d'un pacte nacional per la sanitat pública, que garanteixi el finançament suficient a partir d'impostos progressius, que aposti d'una manera decidida per l'atenció primària i l'ocupació pública i revisi tant els models de governança per a fer internament els serveis com els criteris de rendició de comptes, transparència i participació real de tots els agents d'interès, amb l'objectiu de garantir una prestació de qualitat a tot el territori.

C. Educació

En l'àmbit de l'educació, cal adoptar les mesures següents:

ENSENYAMENT NO UNIVERSITARI: MARC GENERAL

30. Garantir que l'alumnat, el personal docent i no docent i les famílies, com a pilars fonamentals de la comunitat educativa de Catalunya, tinguin les condicions idònies per a dur a terme llur activitat, amb una atenció especial, en el context de pandèmia, a la salut, i mantenir els centres oberts d'acord amb les recomanacions de l'autoritat sanitària.

31. Vetllar perquè els centres docents rebin de l'Administració educativa unes directrius i un suport clars amb relació a la gestió de la pandèmia.

32. Vetllar perquè les famílies rebin ajuts per a poder atendre els tractaments, les convalescències i les quarantenes dels fills, amb una atenció especial per a les famílies monoparentals.

33. Incrementar progressivament el pressupost públic destinat a l'educació fins a arribar al 6% del PIB.

34. Posar l'equitat en el centre de l'educació.

35. Reduir i tancar la bretxa digital entre alumnes, garantint que tots tinguin el material i la connexió necessaris per a fer activitats de manera telemàtica.

36. Prendre les mesures necessàries, davant les altes xifres d'abandonament escolar prematur, per a lluitar contra l'absentisme escolar i per a augmentar la taxa de graduació en educació secundària obligatòria i postobligatòria.

37. Seguir treballant, davant els nivells alts de segregació escolar, per garantir l'equitat de tot l'alumnat i combatre els efectes de la segregació social existent, i aplicar els acords del pacte contra la segregació escolar amb els recursos suficients.

38. Fer objecte l'educació dels espais i els temps no lectius d'una política pública d'equitat que connecti l'educació, l'escola, les famílies i la comunitat.

ENSENYAMENTS, PERSONAL DOCENT I NO DOCENT I CENTRES EDUCATIUS

39. Vetllar perquè l'educació infantil de 0 a 3 anys, entesa com una eina d'igualtat d'oportunitats, sigui universal.

40. Reduir les ràtios d'alumnes i professors a tots els nivells educatius, i també augmentar la dotació de personal no docent als centres educatius i el personal de suport educatiu. En aquest sentit, és important evitar el tancament de centres educatius.

41. Convocar immediatament els concursos oposició necessaris per a reduir la taxa d'interinitat entre el personal docent —que és molt alta, propera al 40%— per a situar-la a un nivell més raonable, a l'entorn del 10%.

42. Rebaixar el cost per a l'alumne del màster d'accés a la docència.

43. Reforçar l'acció tutorial i l'acció orientadora.

44. Garantir que els centres educatius tinguin unes instal·lacions adequades i s'hi suprimeixin les barreres arquitectòniques. Reservar els mòduls prefabricats per a les situacions d'emergència i sempre per a un període de temps curt.

45. Vetllar perquè l'atenció a les necessitats educatives especials es presti en el marc del millor interès dels alumnes, tendint a la inclusió i tenint en compte, alhora, la possibilitat d'ésser ateses en un centre específic, sempre dins el respecte a l'elecció fonamentada del propi alumne i de la seva família.

46. Assegurar una adequada alimentació de l'alumnat, i garantir, en el context de pandèmia, els ajuts de menjador a l'alumnat que en necessita.

47. Impulsar la formació professional, amb un èmfasi especial en la modalitat dual.

48. Oferir la màxima atenció als centres educatius de major complexitat, i mantenir-hi la sisena hora com a element d'igualtat d'oportunitats d'acord amb el principi d'equitat de centres reconeguts per la llei.

49. Ampliar el nombre i l'import de les beques educatives.

ENSENYAMENT UNIVERSITARI

50. Garantir que els estudiants, el personal docent i investigador i el personal d'administració i serveis gaudeixin de les condicions adequades per a desplegar llur activitat, amb una atenció especial, en el context de pandèmia, per la salut, i procurar de mantenir, en la mesura que sigui possible, la docència presencial.

51. Reduir i tancar la bretxa digital entre alumnes, i garantir que tots tinguin el material i la connexió necessaris per a fer activitats de manera telemàtica.

52. Compensar les universitats amb més recursos perquè puguin afrontar les despeses extraordinàries fetes durant la pandèmia.

53. Incrementar el finançament públic que reben les universitats i reduir l'import de les taxes universitàries per a facilitar-hi l'accés i la igualtat d'oportunitats.

54. Facilitar el relleu generacional del personal docent i investigador i reduir-hi el percentatge de precarietat.

55. Ampliar el nombre i l'import de les beques universitàries, i tenir en compte la possibilitat de convocar beques salari per als alumnes que no puguin prescindir d'uns ingressos propis per a mantenir-se mentre estudien.

56. Prioritzar el desplegament i l'aplicació efectiva del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement per a impulsar en els propers mesos una estratègia compartida de futur entre l'àmbit de l'educació superior, la recerca i la innovació i l'àmbit de l'economia productiva.

D. Drets socials

MODEL

En l'àmbit dels drets socials, cal adoptar les mesures següents:

57. Apostar per un model de protecció social que faci un reconeixement universal dels drets i estigui orientat a les famílies per a fer front a la pobresa, a la precarietat laboral i al risc de pobresa infantil; avançar vers un model que tingui en compte les cures com un dret col·lectiu i un bé comú, i reforçar el tercer sector social.

58. Fixar un sòl d'inversió social que situï Catalunya en la mitjana de la Unió Europea i recuperar la inversió en polítiques de protecció social, complementàries i coordinades amb els sistemes educatiu, sanitari i de serveis socials.

PROTECCIÓ SOCIAL I RENDA GARANTIDA

59. Revisar, d'acord amb els ens locals, la cartera de serveis socials, les condicions dels contractes programa i un mapa d'actius comunitaris que inclogui la xarxa de cures que ha actuat durant la pandèmia.

60. Presentar un pla d'emergència social per a revertir les conseqüències de la crisi provocada per la pandèmia, amb una incidència especial en els grups de població en situació de vulnerabilitat, que, entre altres mesures, inclogui convertir els programes d'ajuts excepcionals a les famílies vulnerables en ingressos mensuals per mitjà de targetes moneder mentre duri la crisi sanitària.

61. Coordinar l'aplicació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, amb la del Reial decret llei 20/2020, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital, per ampliar-ne la cobertura, eliminar barreres d'accés a la població més vulnerable, agilitar el procés, incrementar progressivament la percepció per membre extra de la unitat familiar i afegir-hi una prestació complementària per a cobrir les despeses d'habitatge.

INFÀNCIA I FAMÍLIES

62. Posar la pobresa infantil al centre de la política i amb aquest objectiu:

a) Avaluar l'impacte en la infància dels fons de reconstrucció de la Covid-19 i de les polítiques de reconstrucció.

b) Incrementar fins al 2,4% del PIB la inversió en protecció social en infància de la família.

c) Adoptar mesures de caràcter transversal, en els àmbits de l'educació, els serveis socials, el lleure, la conciliació i la salut, i en aquest sentit prioritzar, entre d'altres, les mesures següents:

– Vetllar perquè les famílies amb infants a càrrec tinguin prioritat per a accedir als habitatges socials.

– Desplegar amb urgència el Sistema d'Intervenció Socioeducativa als municipis, i dotar-lo de recursos.

– Promoure la corresponsabilitat en la cura dels fills.

– Impulsar campanyes de conscienciació sobre el maltractament i la violència infantils i estendre el model de «casa dels infants».

DEPENDÈNCIA

63. Revisar el model residencial, de manera que les residències tinguin connexió permanent amb el sistema públic de salut, amb una infraestructura mèdica mínima, i de manera que el model de concertació canviï per a garantir que no es promou amb diners públics el negoci privat en la cura de les persones.

64. Impulsar una atenció sociosanitària integrada, centrada en les persones que viuen al seu domicili, i en aquest sentit orientar el model d'habitatges i residències per a persones grans o persones amb discapacitats cap a noves fórmules al més semblant possibles a la llar i, d'acord amb els ens locals, impulsar els serveis d'atenció domiciliària, amb més hores d'atenció, més tipologies de serveis i millors condicions laborals del personal que hi treballa.

65. Reforçar el sistema de cures, i amb aquest objectiu modernitzar l'administració per agilitar els processos de valoració de la dependència, incrementar la dotació de llocs de treball en l'àmbit de la dependència, amb millors ràtios de serveis, i donar suport als professionals d'aquest sector i tenir-ne cura, millorant-ne les condicions laborals per mitjà de la signatura del conveni català de la dependència.

HABITATGE

66. Implementar mesures legislatives, fiscals i pressupostàries per garantir el dret a l'habitatge, i amb aquest objectiu augmentar la inversió per a la construcció d'habitatge de protecció oficial en règim de lloguer, ampliar el parc públic per a fer front a l'especulació financera i immobiliària que dificulta l'accés a un habitatge digne, segur i estable i enfortir i accelerar el procés d'adjudicació de les meses d'emergència social, de manera que puguin donar resposta a l'increment de la demanda.

67. Garantir el ple compliment de les lleis aprovades pel Parlament per millorar l'accés a l'habitatge i per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, dedicant-hi els recursos econòmics, tècnics i de personal necessaris, i garantir el compliment de l'obligació d'oferir lloguer social per part dels grans tenidors.

68. Implementar amb caràcter immediat l'Estratègia catalana per a l'abordatge del sensellarisme, aprovada l'any 2017, que ha de garantir especialment els objectius següents:

a) Desplegar una cartera de serveis per a les persones sense llar arreu del territori, seguint el model *housing first*, que situa l'habitatge com a primera fase del procés d'inserció social.

b) Promoure programes intermunicipals.

c) Impulsar el desplegament de professionals de carrer.

d) Vetllar, en col·laboració amb els ens locals, perquè tots els ajuntaments garanteixin l'empadronament actiu de tota la població que hi resideix.

RECONSTRUCCIÓ FEMINISTA

69. Apostar de manera decidida per les polítiques transversals amb perspectiva de gènere, i amb aquest objectiu garantir els objectius següents:

a) Dotar totes les polítiques públiques de la Generalitat d'impacte de gènere per donar resposta a la situació de desigualtat i exclusió que pateixen les dones, que s'han vist agreujades per la pandèmia.

b) Revisar les mesures que proposa la Comissió per a l'elaboració del Pla per a la Reactivació Econòmica i Protecció Social com a conseqüència de la crisi de la Covid-19 (Coreco), atès que no totes tenen una mirada transversal de gènere, i en aquest sentit assegurar la representació de dones amb experiència en perspectiva de gènere en els llocs de presa de decisions per a la planificació de la reconstrucció posterior a la Covid-19.

70. Executar un pla per a l'ocupació femenina que actuï sobre les causes de la feminització de la pobresa i garanteixi condicions per a revertir la precarietat dels sectors més altament feminitzats, i avançar així mateix en l'economia feminista de la remuneració de les cures i en projectes d'inserció laboral feministes que resolguin la bretxa salarial, horària i de pensions.

71. Revisar i millorar les polítiques d'abordatge de les violències masclistes i plantejar-ne de reals i sostenibles, amb una intervenció integral orientada a garantir els drets de les dones, els infants i els adolescents que pateixen violències masclistes –que es poden agreujar amb la situació actual–, garantir-los el suport necessari i reforçar els recursos socials de prevenció, detecció i suport, i implementar amb aquest objectiu un pla de contingència per a preservar el teixit social d'atenció a les dones víctimes de violències masclistes, que està en primera línia i que ha patit un alt nivell de precarització, inestabilitat i exigències per part de l'Administració.

JOVES

72. Impulsar un pla de xoc per a l'ocupació juvenil que tingui com a objectiu reduir la taxa d'atur juvenil i posar fi a la precarietat laboral juvenil, amb impacte pressupostari, impulsar així mateix un pla estratègic d'habitatge per a garantir l'emancipació digna dels joves i adoptar mesures per a reduir l'impacte del tancament dels centres educatius i les universitats per tal d'evitar un dèficit d'aprenentatge, una disminució de les qualificacions i un abandonament dels estudis.

E. Cultura

En l'àmbit de la cultura, cal adoptar les mesures següents:

73. Augmentar fins al 2% del pressupost les partides destinades al Departament de Cultura.

74. Desplegar normativament l'acord de govern que declara la cultura com a bé essencial, i elaborar amb aquest punt de partida un projecte de llei sobre els drets culturals dels ciutadans.

75. Continuar treballant en el pla de rescat per a l'activitat cultural, tenint present que la Covid-19 ha posat en evidència les necessitats que tenia el sector ja abans de la pandèmia, marcar urgentment una pauta d'intervenció per als treballadors, els creadors i les empreses del sector.

76. Posar en marxa una campanya de difusió orientada a la represa de l'hàbit cultural, per impulsar l'activitat cultural i la creació de llocs de treball dignes per als treballadors i creadors del sector.

77. Instar el Govern de l'Estat a reconèixer la intermitència laboral en el sector de la cultura i posar en marxa un sistema de prestacions per a treballadors intermitents i discontinus del sector cultural, i vetllar perquè es respectin les bones pràctiques i s'evitin les disfuncions contractuals.

78. Incentivar des dels ajuntaments i administracions la programació en espais públics d'activitats culturals, i reprogramar-ne, sempre que sigui inevitable dur-les a terme presencialment.

79. Aprovar, tant el Govern de l'Estat com el Govern de la Generalitat, els corresponents estatuts de l'artista, en el marc de les competències respectives.

80. Augmentar la paritat i la perspectiva de gènere en les manifestacions culturals.

81. Aprovar i establir sistemes d'incentius fiscals i de mecenatge en els àmbits cultural i lingüístic.

82. Reprendre el paper de motor de l'audiovisual i de lideratge que ha de tenir la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

F. Món local

En l'àmbit del món local, cal adoptar les mesures següents:

83. Aprovar un pla de xoc econòmic i social per als ajuntaments, amb una línia d'ajuts municipals extraordinaris destinats a atendre projectes i necessitats derivades de la crisi provocada per la Covid-19, amb un fons de rescat extraordinari per a la reconstrucció social i econòmica, dotat amb 500 milions d'euros. Tenint en compte que els efectes de la pandèmia s'allargaran durant anys, caldrà continuar dotant de recursos aquest fons extraordinari per als propers anys per poder compensar els ajuntaments per les despeses derivades de la pandèmia.

84. Augmentar la convocatòria del Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC) per activar la inversió pública feta des dels municipis.

85. Ampliar a 200 milions d'euros els recursos provinents del Fons de cooperació local.

86. Garantir als ajuntaments i als centres de recerca, quan correspongui, el pagament immediatament del Fons europeu de desenvolupament regional(Feder).

87. Assegurar els recursos necessaris per a continuar prestant el servei d'educació dels 0 als 3 anys, per evitar que la crisi socioeconòmica provocada per la Covid-19 es tradueixi en una pèrdua d'oportunitats educatives per als infants de famílies vulnerables.

88. Establir un mecanisme, amb la participació d'una comissió del món local i de la Generalitat, per a coordinar amb el Govern de l'Estat els projectes que el Govern de la Generalitat proposi de presentar al fons europeu de reconstrucció Pròxima Generació, per tal que els ajuntaments hi tinguin el paper que els pertoca, tenint en compte que la incidència a les ciutats serà molt alta i caldrà tenir en compte les especificitat territorials.

89. Assegurar la dotació dels recursos necessaris perquè es puguin assumir de forma efectiva les competències del Govern de la Generalitat que tenen afectació directa sobre els municipis.

90. Mantenir vigent els propers anys la modificació de les regles fiscals que regulen les finances locals aprovada pel Govern de l'Estat, que ha permès la flexibilització de les regles de despesa i la utilització del superàvit del 2019 i dels romanents acumulats per reactivar l'economia dels municipis, per a poder dotar els ens locals de les eines que els permetin disposar de recursos per a fer polítiques destinades a pal·liar els efectes socials i econòmics de la Covid-19.

91. Estudiar reformes legislatives per a augmentar la responsabilitat dels municipis i reforçar l'autonomia local, de manera que els ajuntaments tinguin més capacitat financera per poder actuar davant d'aquesta crisi i assolir una recuperació més justa, i amb aquest objectiu aprovar la llei de governs locals i la llei de finances locals, tal com estableix l'Estatut, i impulsar la reforma de la Llei de bases de règim local per adaptar-la a les necessitats actuals.

92. Treballar en el grup de desconfinament local per facilitar recursos econòmics als ajuntaments que els permetin fer front a l'aplicació de nous protocols de seguretat (que generen noves despeses no previstes, com les desinfeccions d'espais i equipaments públics, l'ampliació de serveis de recollida d'escombraries o els serveis extraordinaris de neteja) per reprendre la normalitat i reobrir serveis a la ciutadania (com les escoles bressol, els centres escolars, les instal·lacions esportives i de lleure, els casals d'estiu o les platges).

93. Aprovar un pla interdepartamental d'impuls contra el despoblament del país.

94. Crear una comissió permanent de coordinació entre el Govern de la Generalitat i els ens locals sobre les mesures i els projectes orientats a la reconstrucció social verda.

95. Habilitar un pla de liquiditat extraordinari per als ens locals, al marge del Fons de cooperació local, destinat a la recuperació social i econòmica dels municipis, elaborat atenent les singularitats de cada municipi (nombre de població, col·lectius amb risc d'exclusió, impacte de l'emergència sanitària, destrucció de llocs de treball, tancament de pimes, cooperatives o comerços locals, etc.), amb un fons de finançament d'ajuts destinats a garantir a infants en situació de vulnerabilitat el dret bàsic a l'alimentació.

96. Liquidar dins l'any 2021 tots els deutes que el Govern encara té pendents de pagament amb molts ajuntaments.

G. Fons europeus

En matèria de distribució dels fons europeus per a la reconstrucció, cal:

97. Constatar que la pandèmia global provocada pel virus SARS-CoV-2, a més de la pèrdua de vides i la incidència en casos de malaltia greu, continua tenint en aquest segon episodi efectes altament destructius del teixit econò-

mic i de la cohesió social, que abans de l'inici de la pandèmia ja estava en situació de risc.

98. Cal tenir present que l'esforç de totes les institucions, des de les europees fins a les locals, va aconseguir reduir i compensar en alguna mesura els danys econòmics i socials produïts en la primera onada de la pandèmia durant la primavera del 2020, molt especialment per mitjà de la suspensió de les regles vigents a la Unió Europea des de la crisi del 2008 sobre l'equilibri pressupostari i l'autorització de la possibilitat d'endeutament, que han de significar la superació de l'austeritat que ha limitat els pressupostos públics, resposta institucional que ha produït exemples positius com l'aplicació dels expedients de regulació temporal d'ocupació destinats a pal·liar els efectes de tancament obligat d'empreses, els crèdits amb la garantia de l'Institut de Crèdit Oficial o les moratòries i ajornaments d'obligacions fiscals.

99. Posar de manifest que la breu etapa de relaxament de les mesures restrictives ha conduït a una immediata acceleració dels contagis, amb la conseqüent alta ocupació de places hospitalàries i un nombre significatiu de defuncions, i cal denunciar que, a Catalunya, les obligades mesures de limitació de la mobilitat i de reducció de l'activitat econòmica no han pogut anar acompanyades d'ajuts econòmics suficients per a compensar adequadament el tancament d'empreses, la pèrdua de llocs de treball i el cessament pràcticament de l'activitat per a milers de treballadors, professionals o autònoms de sectors com el comerç, la restauració, la cultura, el lleure o l'esport, i en aquest sentit cal recordar que en nom de la salut col·lectiva s'han exigit sacrificis immensos a milers de ciutadans, de manera que tota la societat, amb les institucions públiques al capdavant, ha contret un deure de reparació i de reconeixement explícit.

100. Fer avinent que la Unió Europea ha adoptat l'acord inicial d'un bloc de mesures de gran abast per tal d'orientar i marcar les prioritats per al període de recuperació i de creixement sostenible que pretén impulsar un cop superada la fase més intensa de la pandèmia, amb el Mecanisme de Recuperació i Resiliència i el programa Pròxima Generació, dotat amb 750 mil milions d'euros, com a bucs insígnia que permeten albirar una etapa de transformació positiva dels models productius i de millora dels indicadors bàsics de cohesió social arreu d'Europa, per bé que cal tenir present que es tracta de mesures encara no definitivament aprovades i pendents de negociació incerta entre els estats membres de la Unió Europea.

101. Tenir present l'expectativa positiva que ofereix la propera aprovació i distribució d'una o diverses vacunes d'eficàcia verificada contra el virus origen de la pandèmia, sense oblidar que, abans de completar-ne la distribució universal, es produirà una tercera onada de contagis i que, per tant, caldrà mantenir durant un llarg període de temps mesures restrictives i de contenció social.

102. Donar preeminència al concepte de redistribució, que pren tot el sentit, en intensitat i en urgència, en el període encara no definit que ha de transcórrer fins que es pugui parlar de recuperació o de nou creixement sostenible, i proclamar que no és admissible que es consolidin les condicions actuals de desigualtat, vella i nova, ni l'extensió dels nivells de pobresa, absoluta i relativa, que es donen avui dia.

103. Plantejar, en aquest context, els criteris i línies d'actuació següents (adreçats en primer terme al Govern de la Generalitat, però no exclusiva-

ment), que han de permetre afrontar en millors condicions el període d'incertesa que s'obre i la prolongació d'alguna de les dificultats i limitacions que ha patit el país des del mes de febrer:

a) Extremar l'esforç de coordinació entre tots els nivells de l'Administració pública, tant en la presa de decisions com en la gestió de les corresponents mesures en defensa de la salut general, amb la voluntat afegida de minimitzar els efectes secundaris negatius sobre l'economia i la cohesió social.

b) Impulsar amb caràcter immediat el diàleg i la concertació social amb els sindicats i les organitzacions empresarials amb relació a les mesures urgents de compensació per als sectors afectats per l'impacte econòmic i social de la crisi sanitària.

c) Impulsar una taula de treball entre el Govern de la Generalitat i els grups parlamentaris amb relació als projectes que s'hauran de presentar perquè siguin finançats amb càrrec al fons europeu Pròxima Generació.

c) Crear una comissió permanent de coordinació entre el Govern de la Generalitat i els ajuntaments amb relació a les mesures i els projectes dels fons de reconstrucció i sobre el grau d'implicació de cada administració en la gestió dels fons europeus, i instar el Govern de l'Estat a acordar que els ajuntaments en puguin gestionar una part.

d) Avançar en la preparació del procés de selecció, execució i avaluació dels projectes que corresponguin a Catalunya com a part del fons europeu Pròxima Generació, i a aquest fi definir amb rigor les prioritats dels àmbits i les orientacions establerts pel programa esmentat (canvi climàtic i transició energètica, digitalització, innovació i recerca, enfortiment dels serveis públics de salut, educació i benestar social).

e) Aprofitar la gran oportunitat per a la transformació del model productiu de Catalunya que representen els fons europeus per a la recuperació i la resiliència, que tenen com a principals prioritats la transició energètica i la descarbonització de l'economia, la digitalització i la cohesió social, i que no es poden destinar en cap cas a grans projectes d'infraestructures que vagin en sentit contrari a la lluita contra el canvi climàtic.

f) Establir les instàncies i els procediments adequats per a garantir la participació directa i el rol de decisió efectiva que ha de reservar-se al Govern de Catalunya i, en la mesura adequada, als ajuntaments i a la resta d'administracions locals i altres entitats públiques en la distribució dels fons europeus per a la reconstrucció, de manera que les tasques de prospecció i primera selecció de projectes que ja s'han dut a terme des del Govern de l'Estat, des del Govern de la Generalitat i des d'altres instàncies com universitats, àrees metropolitanes o empreses públiques trobin un bon encaix i la coherència final per mitjà de l'aplicació conseqüent del principi de subsidiarietat proclamat pels tractats de la Unió Europea.

g) Estudiar, en estreta col·laboració amb el Govern de l'Estat i amb les institucions adequades de la Unió Europea, les mesures immediates d'ajuda econòmica suficient per a compensar amb urgència i amb la màxima agilitat els greus efectes generats i acumulats per les inevitables limitacions i restriccions de l'activitat productiva i dels serveis personals, tenint en compte molt especialment l'allargament i l'extensió sectorial i temporal de les mesures adoptades en el període comprès entre els mesos de juliol i novembre d'enguany, motivades per la denominada «segona onada» de contagi massiu.

h) Considerar l'adopció de les línies actives i passives de mobilització de recursos següents, entre d'altres, amb el rol avalador i de cobertura final, quan escaigui, del Banc Central Europeu:

1r. Implantació d'una renda garantida de confinament que arribi a tots i cadascun dels ciutadans afectats per les mesures de limitació d'activitat adoptades per les autoritats sanitàries i de protecció civil corresponents.

2n. Prolongació o pròrroga de les mesures ja adoptades prèviament en l'àmbit laboral i empresarial (expedients de regulació temporal d'ocupació, línies de crèdit amb aval de l'ICO, moratòries fiscals, etc.).

3r. Adoptar mesures d'estímul per a mobilitzar els alts nivells d'estalvi domèstic, generats precisament, en determinats casos empresarials, per la dificultat objectiva de mantenir els nivells de consum i despesa familiar previs a la pandèmia, amb l'objectiu de recuperar un volum significatiu de demanda interna que generi activitat i ocupació.

4t. Estudiar els mecanismes de solidaritat fiscal i social que permetin recuperar parcialment una part del desequilibri i la desigualtat addicional que la pandèmia ha produït i multiplicat, amb greus efectes d'augment de la pobresa, la desprotecció personal i la fragmentació de la societat en blocs cada dia més distants, tenint present que els sectors socials que no han patit directament els efectes de la pandèmia i no han vist reduïts el patrimoni o el nivell de renda estan en alguna mesura obligats a un exercici de corresponsabilitat activa envers els nombrosos col·lectius i les moltíssimes persones que han vist desaparèixer els recursos i els instruments que els permetien, si de cas, un mínim nivell de subsistència.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 2020

La secretària en funcions
Yolanda López Fernández

La vicepresidenta en funcions de presidenta
Elena Fort i Cisneros

PLE
Parlament de Catalunya

Sessió 68. Dimarts, 15 de desembre de 2020. XII legislatura

DOSSIER

Segona part

Punt 1 | Substanciació

Relació de preguntes a respondre oralment en el Ple

SERAN SUBSTANCIADES EL DIA 16 DE DESEMBRE DE 2020, A LES 09.00H

Preguntes al Govern

1. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'estat de la natura a Catalunya. Tram. 310-00442/12. Gemma Geis i Carreras, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

2. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el dret a l'avortament. Tram. 310-00449/12. Carles Riera Albert, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Substanciació.

3. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els incompliments dels acords del Parlament en matèria de salut. Tram. 310-00443/12. Ferran Pedret i Santos, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

4. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les polítiques de seguretat ciutadana arran de l'incendi de la nau de Badalona. Tram. 310-00446/12. Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

5. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el balanç de l'acció de Govern. Tram. 310-00440/12. Gemma Geis i Carreras, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

6. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el català a l'era digital. Tram. 310-00441/12. Gemma Geis i Carreras, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

7. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el dèficit previst per al 2020. Tram. 310-00450/12. David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

8. Pregunta al vicepresident del Govern, en substitució del president de la Generalitat, a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Tram. 317-00253/12. Alejandro Fernández Álvarez, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

9. Pregunta al vicepresident del Govern, en substitució del president de la Generalitat, a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Tram. 317-00256/12. Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Substanciació.

10. Pregunta al vicepresident del Govern, en substitució del president de la Generalitat, a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Tram. 317-00252/12. Ferran Pedret i Santos, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

11. Pregunta al vicepresident del Govern, en substitució del president de la Generalitat, a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics. Tram. 317-00255/12. Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

12. Pregunta al vicepresident del Govern, en substitució del president de la Generalitat, a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Tram. 317-00254/12. Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els resultats de l'Estudi de les tendències en matemàtiques i ciències i la situació de l'educació. Tram. 310-00444/12. Ferran Pedret i Santos, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

14. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el Pla estratègic de serveis socials 2020-2024. Tram. 310-00448/12. Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

15. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les subvencions del Departament de la Presidència a la Plataforma per la Llengua. Tram. 310-00445/12. Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

16. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el balanç dels ajuts europeus. Tram. 310-00447/12. Anna Caula i Paretas, del Grup Parlamentari Republicà. Substanciació.

17. Pregunta al Govern sobre els motius que han impedit facilitar l'accés a la informació sobre els expedients administratius disciplinaris tramitats per la Divisió d'Afers Interns els darrers tres anys. Tram. 320-02075/12. Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

Punt 23 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de l'acció de govern

302-00272/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 87989 i 88298 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.12.2020

A la Mesa del Parlament

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre el balanç de l'acció de govern (tram. 300-00337/12).

Moció

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que el Govern de la Generalitat de Catalunya clou la XII Legislatura amb un elevat grau d'incompliment del seu Pla de Govern i del seu Pla Normatiu, i amb una baixa iniciativa legislativa.

2. Constata que el Govern de la Generalitat de Catalunya clou la XII Legislatura sense haver estat capaç, en diversos casos, de dictar les disposicions necessàries pel desplegament legislatiu, o de donar desenvolupament reglamentari a lleis que ho necessiten per la seva correcta implementació.

3. Constata que el Govern de la Generalitat de Catalunya clou la XII Legislatura amb un elevat grau d'incompliment de les resolucions i mocions aprovades pel Parlament.

4. Constata que el Govern de la Generalitat de Catalunya ha menystingut el diàleg i la interlocució amb les forces parlamentàries, mancant d'iniciativa en les ofertes d'acords i pactes en assumptes d'interès general que li han estat formulades per diferents formacions del Parlament.

5. Constata l'erosió i la degradació de les institucions de la Generalitat de Catalunya, menystingudes i alhora patrimonialitzades per les formacions polítiques que les encapçalen.

6. Convida al conjunt de les forces polítiques i socials de Catalunya al diàleg polític i social, amb l'objectiu de promoure la reactivació econòmica, la reconstrucció de la cohesió social i la reconciliació ciutadana després d'una dècada políticament molt conflictiva, mitjançant la negociació i l'establiment d'acords per promoure reformes i transformacions necessàries, que puguin aplegar al seu voltant àmplies majories.

Palau del Parlament, 4 de desembre de 2020

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt GP PSC-Units

ESMENES PRESENTADES

Reg. 88665 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament: 15.12.2020

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 88665)

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, David Cid Colomer, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de l'acció de govern (tram. 302-00272/12).

Esmena 1
GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició al punt 4

4. Constata que el Govern de la Generalitat de Catalunya ha menystingut el diàleg i la interlocució amb les forces parlamentàries *i els agents socials*, mancant d'iniciativa en les ofertes d'acords i pactes en assumptes d'interès general que li han estat formulades per diferents formacions del Parlament.

Esmena 2
GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició al punt 6

6. Emplaça al conjunt de les forces polítiques i socials de Catalunya al diàleg polític i social, amb l'objectiu de promoure la reactivació econòmica, la reconstrucció de la cohesió social i la reconciliació ciutadana *i la desjudicialització de la política catalana* després d'una dècada políticament molt conflictiva, mitjançant la negociació i l'establiment d'acords per promoure reformes i transformacions necessàries, que puguin aplegar al seu voltant àmplies majories.

Esmena 3
GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'un punt 7

7. Constata que el Govern de la Generalitat està paralitzat, esgotat, dividit i més centrat en les seves baralles electorals i partidistes que en donar una resposta planificada a la crisi sanitària i econòmica.

Esmena 4
GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'un punt 8

8. Constat l'erràtica política econòmica del Govern de la Generalitat més centrada en la contenció del dèficit que en posar en marxa ajudes reals als sectors més afectats per les restriccions i per la crisi econòmica.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Susanna Segovia Sánchez
Portaveu del GP CatECP

David Cid Colomer
Diputat del GP CatECP

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de dos anys i mig d'inacció del Govern

302-00276/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 88150 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.12.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 161 del Reglamento del Parlamento, presenta la siguiente moción subsiguiente a la Interpel·lació al Govern sobre el balanç de dos anys i mig d'inacció del Govern (tram. 300-00340/12).

Moción

El Parlamento de Cataluña:

I. Considera esencial e imprescindible disponer de un Govern de la Generalitat que:

1. Priorice la lucha contra la pandemia sanitaria del Covid-19 y la crisis económica y social que esta está generando.

2. Se comprometa a que, durante la situación de pandemia, las medidas restrictivas o limitativas del derecho al trabajo o del derecho a desarrollar una actividad económica estén basadas en recomendaciones o evaluaciones estrictamente técnicas y científicas, sean coherentes, razonables, proporcionadas y se adopten previa consulta de los sectores o ciudadanos más afectados y, en todo caso, vengan acompañadas de ayudas, planes de acompañamiento y el mayor consenso posible.

3. Presente los presupuestos cada año a tiempo y con un contenido que sea adecuado para atender las necesidades reales de todos los catalanes.

4. Ponga fin al caos y el desorden normativo autonómico en materia de tributos y a la política de someter a la mayor presión fiscal de España que sufre la clase media y trabajadora catalana.

5. Cumpla de manera efectiva con el objetivo de acabar con la cada vez más creciente pobreza, especialmente la pobreza infantil.

6. Acabe con la cultura del despilfarro del dinero público como gasolina del procés, destinando a las necesidades reales de todos los catalanes como son la atención sanitaria, el paro, la dependencia o la salida de la crisis generada por la pandemia del Covid-19 los ingentes recursos públicos destinados a chiringuitos propagandísticos como, entre otros, TV3, las embajadas separatistas, el DIPLOCAT, las oficinas de los expresidentes de la Generalitat, la Oficina de Drets Civils i Polítics, el CTTI y el CESICAT.

7. Reduzca considerablemente el número de entes públicos de la Administración y el sector público autonómico de la Generalitat, que es el más elevado de todas las Comunidades Autónomas.

8. Entierre de una vez por todas la cultura de la dedocracia por la que dos de cada tres contratos de la administración autonómica de la Generalitat son otorgados a dedo.

9. Priorice la lucha contra la corrupción, no sea un engranaje más en la corrupción sistémica, transversal y estructural que padecemos en Cataluña y los catalanes no tengamos que ver con vergüenza semana tras semana como hasta los miembros del Govern están salpicados por los continuos escándalos de corrupción y fraude.

10. Rompa el bloqueo sistemático de reformas y medidas necesarias para todos los catalanes como la aprobación de la normativa de protección de denunciantes de corrupción, de protección y prevención del maltrato a menores, o de reconocimiento de medidas contra la violencia de género como los perros terapéuticos y de acompañamiento.

11. Respete los derechos y libertades de todos los ciudadanos evitando que nuestra Comunidad Autónoma de Cataluña deje de ser noticia por las violaciones de derechos de sus gobernantes y autoridades autonómicas, tal y como lamentablemente ha tenido que constatar, entre otros, el Tribunal Europeo de Derechos Humanos.

12. Priorice el retorno de las más de 5.000 empresas que han abandonado Cataluña desde el golpe a la democracia iniciado en septiembre de 2017, revierta el desplome de la inversión extranjera y la pérdida de empleos asociada.

13. Invierta la tendencia al crecimiento desbocado de despidos y concursos de acreedores que venimos padeciendo desde finales del año 2017, el cual es muy superior al que se da en otras Comunidades Autónomas.

14. Vuelva a convertir a Cataluña en una Comunidad atractiva para la inversión, la generación de empleo y el turismo, especialmente, el nacional.

15. Ponga fin a la espiral de endeudamiento autonómico que hipoteca el futuro y el bienestar de muchos ciudadanos en la que estamos y que supone que la deuda per cápita de cualquier catalán sea ya el doble que la de cualquier madrileño.

16. Saque de la paralización en la que se encuentran las grandes obras e infraestructuras que necesita nuestra Comunidad Autónoma.

17. Garantice una educación que tenga el español, el catalán y el inglés como lenguas vehiculares en condiciones de igualdad y no discriminación.

18. Remedie inmediatamente la brecha digital que se ha demostrado que existe en Cataluña y que impide o dificultad extremadamente a los ciudadanos el ejercicio de derechos, el acceso a servicios públicos o la educación *on line*.

II. Insta al Govern de la Generalitat a:

1. Reducir el número de altos cargos del Govern y del sector público de la Generalitat y su sueldo.

2. Pedir perdón ante la ciudadanía por

A. Mantener, incluso durante la situación de pandemia que padecemos, el obligado pago para los ciudadanos del teléfono de atención sanitaria 061.

B. La falta de la más absoluta previsión y anticipación en las semanas previas al estallido de la primera gran ola de la pandemia sanitaria.

C. Haber encargado durante, al menos, la primera ola de la pandemia la gestión de las residencias de personas mayores de manera opaca y fuera de todo control democrático, ante la ausencia de un Govern con capacidad de mando y gestión, al Sr. Vendrell a cambio de una generosa retribución.

D. La pasividad, inacción y confusión generadas con muchas instrucciones, restricciones y limitaciones a muchas actividades, como las que sufrieron los centros educativos en el inicio del curso escolar.

3. Poner fin al desgobierno mediante decretazos que ha imperado durante esta legislatura, en las que el Govern ha promulgado más de 70 decretos-ley y ni siquiera ha sido capaz de aprobar como ley ni de una decena de proyectos de ley.

4. Condenar e impedir las violaciones del derecho fundamental a la libertad ideológica de todos los catalanes como las que han cometidos poderes públicos en Cataluña durante esta legislatura como la Universidad de Barcelona, la Universidad Autónoma de Barcelona, el Ayuntamiento de Torroella de Montgrí o el propio Presidente de la Generalitat de Cataluña.

5. Rechazar las más de 15 violaciones del derecho fundamental a la representación política en condiciones de igualdad que las autoridades independentistas del Parlament han ocasionado a las fuerzas políticas constitucionalistas durante el procés.

6. Condenar e impedir las violaciones de derechos y libertades fundamentales como el de libre circulación o el derecho al trabajo que vienen padeciendo muchísimos ciudadanos por cortes ilegales y abusivos como los que aún vienen realizando grupos radicales en la Avenida Meridiana de Barcelona.

7. Condenar los destrozos de mobiliario público y de propiedades privadas, y las agresiones a agentes de la autoridad y a otros ciudadanos como los profesionales de la información que tristemente se han cometido durante las violentas algaradas protagonizadas por grupos de separatistas radicales a lo largo de esta legislatura, y perseguir a sus responsables.

8. Amparar a los efectivos del cuerpo de Mossos d'Esquadra, cejando inmediatamente en el intento de instrumentalización política de los mismos.

9. Garantizar los derechos y libertades de todos los ciudadanos que la Administración de Justicia tutela, mediante una política de respeto y reconocimiento a sus servidores y de dotación de los medios humanos y materiales necesarios para desempeñar su labor.

10. Respetar, como es debido en democracia, todas las resoluciones judiciales.

11. Garantizar que TV3 y Catalunya Ràdio sean unos medios públicos respetuosos con la neutralidad política, la objetividad informativa y la garantía del pluralismo político e ideológico.

12. Garantizar unas condiciones laborales dignas a los servidores públicos poniendo fin al maltrato institucional que conllevan las intolerables tasas de interinaje en ámbitos como la educación, la atención sanitaria o la administración de Justicia.

13. Remediar el abandono institucional de la atención sanitaria y, en especial, de la atención primaria.

14. Abandonar las políticas de derroche de recursos y de ridículo público como la NASA catalana.

15. Respetar los derechos de todos los ciudadanos en condiciones de igualdad, incluidos los que están condenados a privación de libertad, absteniéndose de dar trato de favor a algunos en detrimento de los restantes.

Palacio del Parlamento, 7 de diciembre de 2020

Lorena Roldán Suárez, portavoz GP Cs

ESMENES PRESENTADES

Reg. 88508, 88684 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament: 15.12.2020

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 88508)

A la Mesa del Parlament

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de dos anys i mig d'inacció del Govern (tram. 302-00276/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt I.4.

4. *Impulsi una reforma fiscal orientada a assolir un sistema impositiu més just i progressiu que ens permeti ampliar les bases fiscals i incrementar la recaptació dels recursos fiscals propis; el desenvolupament d'una millor i més eficaç fiscalitat ambiental; el necessari impuls per una fiscalitat més integrada amb la Unió Europea; que combati de manera efectiva la competència fiscal, l'evasió i el frau fiscal, i protegeixi eficaçment els informants.*

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt I.6.

6. *Impulsi una reordenació de la despesa pública a partir d'un Pla de Racionalització de la despesa de l'Administració de la Generalitat que introdueixi mesures d'eficiència i avaluació de la despesa, prioritzi les polítiques socials i de reactivació econòmica i elimini les despeses vinculades al procés independentista.*

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt I.7.

7. *Impulsi la reforma de l'administració de la Generalitat i del sector públic de la Generalitat.*

Esmena 4

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt I.11.

11. *Respecti i faci respectar la Constitució, l'Estatut i la resta de l'ordenament vigent.*

Esmena 5

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt I.12.

12. *Impulsi un pla català de recuperació que acompanyi i multipliqui l'efecte del pla de recuperació posat en marxa per la Unió Europa, capti inversions,*

atregui seus empresarials (les que han marxat i les que cal atreure de bell nou), així com activitat productiva, creï ocupació i estigui orientat a la transició ambiental i digital, així com a l'assoliment d'un nou model productiu més equilibrat.

Esmena 6
GP Socialistes i Units per Avançar
De modificació del punt I.17.

17. *Asseguri l'assoliment de competència plurilingüe en el sistema educatiu de Catalunya i que, com a garantia d'igualtat d'oportunitats, de reconeixement i coneixement de les llengües oficials i de cohesió social, adapti l'aprenentatge de les llengües oficials a les escoles d'acord amb la realitat sociolingüística del seu entorn, en la línia del que estableix el document "El model lingüístic del sistema educatiu de Catalunya. L'aprenentatge i l'ús de les llengües en un context educatiu multilingüe i multicultural" del Departament d'Educació. Per tant, que reforci el castellà o el català en funció de les necessitats de l'alumnat, garantint el ple domini d'ambdues llengües en finalitzar l'escolarització, i impulsant una millora dels projectes lingüístics del centre de la mà dels equips docents, establint mesures compensatòries en aquells centres en els quals es detecti que d'alguna de les dues llengües no s'han adquirit les competències pertinents, i també per raons d'equitat, reforci l'aprenentatge i l'assoliment de competències en una tercera llengua.*

Esmena 7
GP Socialistes i Units per Avançar
De modificació de l'inici del punt II.2.

2. *Reconèixer el greu perjudici causat per:*

Esmena 8
GP Socialistes i Units per Avançar
De modificació del punt II.6.

6. *Fer raonablement compatible el dret de manifestació amb el dret a la lliure circulació i al treball, especialment en els casos de manifestacions que es repeteixen amb periodicitat diària o similar, com en el cas de l'Avinguda Meridiana de Barcelona, tot indicant als organitzadors, des del Departament d'Interior, ubicacions alternatives per les seves concentracions diàries.*

Esmena 9
GP Socialistes i Units per Avançar
~~De supressió~~ de part del punt II.14.

14. Abandonar les polítiques de malbaratament de recursos ~~i de ridícul públic como la NASA catalana.~~

Palau del Parlament, 11 de desembre de 2020

Ferran Pedret i Santos
Portaveu adjunt del GP PSC-Units

SUBGRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 88684)

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, representant del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el balanç de dos anys i mig d'inacció del Govern (tram. 302-00276/12).

Esmena 1

SP del Partit Popular de Catalunya
D'addició d'un nou apartat 0,

El Parlamento de Cataluña:

0. Constata el fracaso de su doceava legislatura en la que el Govern de la Generalitat, nuevamente, ha puesto en marcha una acción política diseñada y dirigida tan sólo a una parte minoritaria de la sociedad catalana, ignorando y vulnerando los derechos de la mayoría de los catalanes.

I. Considera esencial e [...].

Esmena 2

SP del Partit Popular de Catalunya
D'addició al punt 17 de l'apartat I,

17. Garantice *en los centros sostenidos con fondos públicos (colegios públicos y concertados)* una educación que tenga el español, el catalán y el inglés como lenguas vehiculares en condiciones de igualdad y no discriminación.

Esmena 3

SP del Partit Popular de Catalunya
D'addició d'un nou punt 19 a l'apartat I,

19. Defienda la propiedad privada, gravemente amenazada por el actual Govern, y proteja a los propietarios con normas que luchen contra la ocupación ilegal y garantice la convivencia pacífica y la seguridad de las comunidades de propietarios que la ven perturbada a consecuencia de la ocupación ilegal.

Esmena 4

SP del Partit Popular de Catalunya
D'addició al punt 10 de l'apartat II,

10. Respetar *y cumplir*, como es debido en democracia, todas las resoluciones judiciales.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Alejandro Fernández Álvarez
Representant del SP PPC

Punt 25 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la crisi industrial

302-00273/12

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 87999 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.12.2020

A la Mesa del Parlament

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt, Pol Gibert Horcas, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre la crisi industrial (tram. 300-00336/12).

Moció

1. El Parlament de Catalunya constata la falta de voluntat i d'acció política del Govern de la Generalitat per evitar el tancament d'empreses i la destrucció de llocs de treball, així com la falta de recursos destinats a les polítiques industrials que, en els darrers 10 anys, s'han reduït en un 30%.

2. El Parlament de Catalunya mostra el seu suport a les reivindicacions i defensa dels llocs de treball que estan portant a terme els treballadors i treballadores de les empreses que actualment es troben en situació de crisis o de tancament.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

3. Destinar en els propers quatre anys 1.000 milions d'euros a polítiques industrials que ens permetin fomentar la indústria de la innovació basada en la tecnologia i el coneixement, en sectors estratègics com l'automoció i la seva transformació digital, la intel·ligència artificial, les biotech o la indústria 4.0.

4. Destinar 25 milions d'euros a les tasques de formació i outplacement dels treballadors/es per fer front als possible ajustos de plantilla.

5. Posar en marxa un procés d'acreditació professional per tots els treballadors i treballadores a l'efecte de que puguin consolidar la seva experiència com una formació acreditada.

6. Treballar conjuntament amb el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme per tal que, en el cas del tancament anunciat per algunes empreses, es cerquin socis industrials que puguin mantenir l'activitat industrial i el màxim de llocs de treball possibles.

7. Dissenyar un pla sobre habilitats digitals que permeti la recol·locació de treballadors en sectors estratègics demandants d'ocupació

8. Desenvolupar plans de xoc territorials per tal de fer front a la difícil situació que viuen algunes comarcals a causa del tancament d'empreses, tals com el Penedès, l'Anoia o l'Ebre. Cal posar tots els recursos per revertir les dades econòmiques de comarques molt perjudicades per l'atur i la falta d'horitzó industrial.

9. Impulsar el Pla director urbanístic d'activitat econòmica de la Conca d'Òdena (PDUAECO) per tal de recuperar el teixit productiu del territori i poder atraure inversions en economia digital que generin ocupació.

10. Posar en marxa el Centre de Formació Professional l'Automoció, amb un cost de 18 milions d'euros aturat des de fa anys per discrepàncies internes al Govern, per tal de poder reciclar i formar als treballadors/es del sector de l'automoció, millorant les seves capacitats i possibilitats de reinserció.

Palau del Parlament, 4 de desembre de 2020

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt; Pol Gibert Horcas, diputat, GP PSC-Units

ESMENES PRESENTADES

Reg. 88664, 88693, 88695 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament: 15.12.2020

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 88664)

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, David Cid Colomer, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la crisi industrial (tram. 302-00273/12).

Esmena 1
GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'un punt 2 bis

2 bis) El Parlament de Catalunya constata la necessitat de derogar de manera immediata la reforma laboral, que està tenint greus conseqüències en el sector industrial a Catalunya, tal com està plantejant el Ministeri de Treball, tot evitant els vetos de la patronal catalana i espanyola.

Esmena 2
GP de Catalunya en Comú Podem
D'addició d'un punt 11

11. Dotar al sector industrial català dels recursos necessaris per posar en marxa un veritable pla de transició ecològica justa en un context d'emergència climàtica.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Susanna Segovia Sánchez
Portaveu del GP CatECP

David Cid Colomer
Diputat del GP CatECP

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 88693)

A la Mesa del Parlament

Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la crisi industrial (tram. 302-00273/12).

Esmena 1
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació del punt 4

4. Destinar 25 milions d'euros a les tasques de formació i *millora de l'ocupabilitat* dels treballadors/es per fer front als possible ajustos de plantilla.

Esmena 2
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació del punt 5

5. *Seguir impulsant* l'acreditació professional *pels* treballadors i treballadores a l'efecte de que puguin consolidar la seva experiència com una formació acreditada.

Esmena 3
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació i ~~supressió~~ del punt 10

10. *Impulsar* el Centre de Formació Professional l'Automoció, ~~amb un cost de 18 milions d'euros aturat des de fa anys per discrepàncies internes al Govern~~, per tal de poder reciclar i formar als treballadors/es del sector de l'automoció, millorant les seves capacitats i possibilitats de reinserció.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Gemma Geis i Carreras
Portaveu del GP JxCat

Anna Caula i Paretas
Portaveu del GP ERC

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 88695)

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la crisi industrial (tram. 302-00273/12).

Esmena 1
GP Republicà
De modificació de l'apartat 1

1. El Parlament de Catalunya constata que és urgent el màxim impuls a les polítiques industrials per part del Govern, així com constata també que la

normativa laboral actual facilita i abarateix els acomiadaments i reitera la necessitat de derogar les reformes laborals del 2010 i el 2012 i modificar els articles 42, 43 i 51 de l'Estatut dels Treballadors, per tal d'evitar la destrucció de llocs de treball i el tancament d'empreses.

Esmena 2
GP Republicà
De modificació a l'apartat 8

8. Desenvolupar plans de xoc i estratègies globals que atenguin especificitats territorials per tal de fer front a la difícil situació que viuen algunes comarques a causa del tancament d'empreses, tals com el Penedès, l'Anoia o l'Ebre. Cal posar tots els recursos per revertir les dades econòmiques de comarques molt perjudicades per l'atur i la falta d'horitzó industrial.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Anna Caula i Paretas
Portaveu del GP ERC

Punt 26 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'equitat territorial en les àrees rurals i urbanes

302-00274/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 88148 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.12.2020

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Marc Parés Franzi, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre l'equitat territorial en les àrees rurals i urbanes (tram. 300-00338/12).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Coordinar i dotar de recursos suficients els diferents instruments de la Generalitat per fer front a les desigualtat territorials, amb l'objectiu últim de reconfigurar i reconnectar les relacions camp-ciutat.

2. Reconèixer els serveis ecosistèmics, ambientals i paisatgístics que desenvolupen les àrees rurals per al conjunt del país i desplegar un nou mecanisme de finançament que permeti una justa redistribució de recursos a través de les polítiques d'equitat territorial.

3. Impulsar una nova Llei de Millora Urbana, Social i Ambiental de Barris i Viles, a través de la qual es creï un Fons de Recuperació amb l'objectiu de millorar les condicions de vida i impulsar la transició ecològica en aquells barris i viles que es trobin en una situació de vulnerabilitat.

4. Impulsar una Llei d'Equitat Territorial per al Desenvolupament Sostenible de les Àrees Rurals, a través de la qual es desplegui el dret a l'equitat territorial, es promogui el desenvolupament territorial sostenible de les àrees rurals i es creï un fons per a la intervenció integral en les àrees rurals més vulnerables.

5. Desplegar una estratègia de consolidació de les ciutats mitjanes i les capitals de comarca com a nodes d'un model territorial policèntric, amb un urbanisme sostenible i feminista, una bona dotació de serveis (salut, educació, cultura...) i amb polítiques d'accés a l'habitatge, dinamització econòmica i creació d'ocupació. Al mateix temps, desplegar també una estratègia per a la fixació de població als micropobles i petits municipis, tot adaptant la normativa i la dotació de recursos a la seva realitat particular.

6. Promoure el teletreball al món rural, tot estenent la fibra òptica i un cobertura adequada de telefonia mòbil a tots els municipis abans del 2023; posant facilitats a empreses, autònoms i emprenedors i impulsant mesures que afavoreixin la rehabilitació, lloguer i compra d'habitatges existents.

7. Elaborar un Pla d'Equitat Territorial, amb categoria de planejament territorial sectorial, que tingui per objectiu eradicar les desigualtats territorials que afecten les àrees rurals i despoblades de Catalunya. El Pla contemplaria, entre d'altres, les següents prioritats territorials:

a) Desplegar una política d'habitatge a l'Alt Pirineu i l'Aran orientada a frenar les actuals dinàmiques de gentrificació, desenvolupant un parc d'habitatge social suficient i impulsant mesures adreçades a contenir el preu dels lloguer.

b) Projectar les Terres de Lleida com a referent de sobirania alimentària, fent d'aquest territori el node central i promotor de les polítiques de foment i defensa d'un sector primari professional, sostenible i de proximitat.

c) Dignificar els serveis sanitaris a les Terres de l'Ebre, amb la construcció d'un nou hospital de referència, una xarxa d'atenció sanitària bàsica que cobreixi tots els municipis i l'impuls de mesures encaminades a atraure professionals del món sanitari cap a les zones rurals.

d) Impulsar un nou model de desenvolupament territorial que garanteixi llocs de treball i oportunitats a la Catalunya Central, redimensionant i fent sostenibles les activitats d'alt impacte ambiental i diversificant l'economia cap a sectors com el turisme, la cura de les persones, l'agricultura ecològica, la gestió forestal o les energies renovables; impulsant al mateix temps la reactivació industrial i recolzant sectors com el de la mineria.

e) Garantir la seguretat de les indústries petroquímiques al camp de Tarragona, a la vegada que s'avança cap a un nou model de desenvolupament territorial amb criteris de sostenibilitat i s'abandonen projectes extractius i especulatius com el de Hard Rock.

f) Recuperar el litoral i les zones de muntanya a les Comarques Gironines, classificant com a no urbanitzable el sòl litoral no urbanitzat; aprovant una moratòria en la construcció de nous ports i en ampliació de pistes d'esquí i impulsant una gestió integral de les platges i dels espais protegits.

g) Desplegar els serveis territorials de la Generalitat al Penedès i agilitzar el procés de participació del Pla Territorial Parcial per tal que pugui ser aprovat durant el 2021.

8. Desplegar una política de mobilitat sostenible ambiciosa i adreçada a garantir la connectivitat de les àrees rurals, contemplant, entre d'altres, les següents prioritats:

a) Desplegar la intermodalitat i la connexió amb transport públic per carretera al conjunt de la Catalunya Central. Negociar amb l'Estat el desdoblament de la R3 fins a Vic, millorar i dotar de més semidirectes la línia R4 i augmentar les freqüències dels FGC. Projectar la connexió del ferrocarril del Bages amb el corredor mediterrani i recuperar el projecte del tren-tram.

b) Garantir una xarxa de transport públic per carretera accessible i transversal a les Comarques Gironines. Al mateix temps, invertir en mobilitat ferroviària de proximitat, connectant poblacions amb la doble anella de tren-tram amb ròtula a Girona i el tren-tram Figueres-Roses.

c) Fomentar el transport públic a l'Alt Pirineu i l'Aran i invertir en el manteniment de les carreteres existents, garantint l'accés rodat per vies segures i de qualitat a tots els nuclis de població.

d) Crear l'Autoritat Territorial (ATM) de les Terres de l'Ebre i augmentar la inversió per la millora del transport per carretera i ferrocarril, creant dues estacions centrals de caràcter intermodal a l'Aldea i Móra la Nova.

e) Desenvolupar la xarxa d'intermodalitat al voltant de l'Estació de Lleida - Pirineus.

f) Garantir la posada en marxa del tren-tram del Camp de Tarragona per a l'any 2024 i evitar que el transport de mercaderies perilloses continuï passant a prop dels nuclis de població.

g) Revisar el Pla Director d'Infraestructures de l'AMB amb noves inversions per al Penedès: el tram Vilanova-Vilafranca de la línia orbital ferroviària, l'ampliació del nombre de vies entre Sant Vicenç de Calders i Castellbisbal i la construcció d'un baixador de l'AVE a Vilafranca.

Palau del Parlament, 7 de desembre de 2020

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Marc Parés Franzi, diputat, GP CatECP

ESMENES PRESENTADES

Reg. 88502, 88690 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament: 15.12.2020

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 88502)

A la Mesa del Parlament

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'equitat territorial en les àrees rurals i urbanes (tram. 302-00274/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya lamenta la manca, per part del Govern, d'un projecte integral de país, amb accions i finançament concrets, per a contrarestar la despoblació, l'empobriment i l'envelliment que pateixen moltes de les comarques rurals.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya reclama la implicació del conjunt del Govern en l'aprofundiment i l'agilitació de les tasques de la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural que permetin analitzar el fenomen de la despoblació.

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya reclama una resposta integral a les problemàtiques i els reptes de les comarques rurals, amb una acció coordinada i conjunta de tots els departaments de la Generalitat i del conjunt d'administracions públiques de Catalunya, de l'Estat i de la Unió Europea, en el marc de la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural.

Esmena 4
GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar un programa de repoblament de les zones rurals per tal de facilitar una distribució demogràfica més equilibrada i sostenible, que eviti la massificació de les grans ciutats i faciliti la resposta a la crisi sanitària de la COVID-19.

Esmena 5
GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural, amb la participació de totes les Administracions Públiques i entitats implicades.

Esmena 6
GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar-li, en el termini de tres mesos, un informe i un calendari d'accions concretes, establertes en el marc de la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural. Ha d'incloure, entre altres mesures:

a) Una bateria de mesures fiscals i financeres que facilitin l'activitat econòmica i la qualitat de vida de les persones que viuen en zones amb risc de despoblació.

b) Mesures legislatives de suport a les zones rurals que tinguin en compte les conclusions que adopti la Comissió Interdepartamental sobre Despoblament Rural.

Esmena 7
GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya insta el Govern a revisar i millorar la gestió forestal i impulsar la silvicultura, per mitjà del Pla general de política forestal de Catalunya 2014-2024.

Esmena 8
GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya insta el Govern a recuperar, durant els propers 3 anys, el 40% del pressupost perdut des del 2010 des del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya.

Esmena 9
GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya insta el Govern a recuperar els nivells d'inversió en millora de regadius, després d'un descens de més del 80% des del 2010

Esmena 10
GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar la gestió eficient i correcta de la fauna salvatge, amb l'establiment de criteris i directrius a seguir pels titulars dels espais cinegètics, amb la coordinació de les funcions dels Serveis Territorials i dels agents rurals per fer un control cinegètic efectiu de les poblacions.

Esmena 11
GP Socialistes i Units per Avançar
D'addició d'un nou punt

NOU PUNT. El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar una proposta, de cara al curs escolar vinent, per tal de recuperar les ajudes al transport escolar als municipis amb pobles agregats sense escola.

Palau del Parlament, 11 de desembre de 2020

Ferran Pedret i Santos
Portaveu adjunt del GP PSC-Units

Òscar Ordeig i Molist
Diputat del GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 88690)

A la Mesa del Parlament

Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'equitat territorial en les àrees rurals i urbanes (tram. 302-00274/12).

Esmena 1
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ i *addició* al punt 4

4. Impulsar ~~una Llei~~ *una Estratègia* d'Equitat Territorial per al Desenvolupament Sostenible de les Àrees Rurals, a través de la qual es desplegui el dret a l'equitat territorial, es promogui el desenvolupament territorial sostenible de les àrees rurals i es creï un fons per a la intervenció integral en les àrees rurals més vulnerables.

Esmena 2
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició al punt 5

5. Desplegar una estratègia de consolidació de les ciutats mitjanes i les capitals de comarca com a nodes d'un model territorial policèntric, *d'acord amb les determinacions dels Plans territorials parcials aprovats,* amb un urbanisme sostenible i feminista, una bona dotació de serveis (salut, educació, cultura...) i amb polítiques d'accés a l'habitatge, dinamització econòmica i creació d'ocupació. Al mateix temps, desplegar també una estratègia per a la fixació de població als micropobles i petits municipis, tot adaptant la normativa i la dotació de recursos a la seva realitat particular.

Esmena 3
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ i *addició* al punt 7

7. ~~Elaborar~~ *Impulsar* un*a Estratègia* d'Equitat Territorial, ~~amb categoria de planejament territorial sectorial~~, que tingui *entre d'altres* per *l'*objectiu *de recollir les actuacions dirigides a* eradicar les desigualtats territorials que afecten les àrees rurals i despoblades de Catalunya. El Pla contemplaria, entre d'altres, les següents prioritats Territorials:

Esmena 4
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ i *addició* al punt 7.a

7.a. ~~Desplegar~~ *Recollir la* ~~una~~ política d'habitatge *prevista al Pla Territorial Sectorial d'Habitatge* a l'AIt Pirineu i l'Aran orientada a frenar les actuals dinàmiques de gentrificació, desenvolupant un parc d'habitatge social suficient i impulsant mesures adreçades a contenir el preu dels lloguer.

Esmena 5
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ i *addició* al punt 7.c

7.c. ~~Dignificar~~ *Millorar la qualitat i la capacitat assistencial d*els serveis sanitaris a les Terres de l'Ebre, ~~amb la construcció d'un nou hospital de referència~~, *convenint el projecte hospitalari més idoni d'acord amb les necessitats del territori*, ~~una~~ *enfortint la* xarxa d'atenció sanitària bàsica que ~~cobreixi~~ *dona cobertura a* tots els municipis i l'impuls de mesures encaminades a atraure professionals del món sanitari cap a les zones rurals.

Esmena 6
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ i *addició* al punt 7.d.

7.d. Impulsar un nou model de desenvolupament territorial *econòmic basat en la concertació territorial que possibiliti la generació de* ~~que garanteixi~~ llocs de treball i oportunitats a la Catalunya Central, ~~redimensionant i fent sostenibles~~ *promovent* les activitats ~~d'alt~~ *que redueixin l'*impacte ambiental i diversificant l'economia cap a sectors com el turisme, la cura de les persones, l'agricultura ecològica, la gestió forestal o les energies renovables; impulsant al mateix temps la reactivació industrial i recolzant sectors com el de la mineria.

Esmena 7
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ al punt 7.e.

7.e. Garantir la seguretat de les indústries petroquímiques al camp de Tarragona, a la vegada que s'avança cap a un nou model de desenvolupament territorial amb criteris de sostenibilitat ~~i s'abandonen projectes extracti us i especulatius com el de Hard Rock.~~

Esmena 8
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ al punt 7.f.

7.f. Recuperar el litoral i les zones de muntanya a les Comarques Gironines, classificant com a no urbanitzable el sòl litoral no urbanitzat; ~~aprovant una moratòria en la construcció de nous ports i en ampliació de pistes d'esquí i impulsant una gestió integral de les platges i dels espais protegits.~~

Esmena 9
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ i *addició* al punt 7.g.

7.g. Desplegar *progressivament* els serveis territorials *i la Delegació Territorial del Govern* de la Generalitat al Penedès i ~~agilitzar el procés de participació~~ *continuar amb la tramitació* del Pla Territorial Parcial per tal que pugui ser aprovat durant el 2021.

Esmena 10
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició d'un nou apartat al punt 7

Emmarcar i relacionar amb els treballs i conclusions de l'Agenda Rural de Catalunya l'impuls i el desenvolupament de les polítiques públiques, projectes o actuacions l'objectiu de les quals sigui la garantia de l'equitat i la cohesió territorial que millori la qualitat de vida dels habitants de les zones rurals.

Esmena 11
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició d'un nou apartat al punt 7

Garantir la seguretat de les indústries petroquímiques al camp de Tarragona, a la vegada que s'avança cap a un nou model de desenvolupament territorial amb criteris de sostenibilitat.

Esmena 12
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació del punt 8.a.

8.a. *A partir de la Taula de Mobilitat de la Catalunya Central, en procés de constitució, consensuar amb el conjunt de les administracions de la Catalunya Central les propostes de millora de la xarxa dels serveis de transport. Així mateix, reclamar al govern de l'Estat les inversions necessàries pel desdoblament de l'R3 i la millora dels serveis de l'R4. Estudiar la connexió del ferrocarril del Bages amb el corredor mediterrani i el projecte del trentram.*

Esmena 13
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ i *addició* al punt 8.b.

8.b. *Redactar conjuntament i de manera consensuada amb els consells comarcals de la Selva, el Ripollès i la Cerdanya, un estudi de millora dels serveis de transport d'aquestes comarques.* ~~Garantir una xarxa de transport públic per carretera accessible i transversal a les Comarques Gironines.~~ Al mateix temps, invertir en mobilitat ferroviària de proximitat *i estudiar la connexió de* poblacions amb la doble anella de tren-tram amb ròtula a Girona i el tren-tram Figueres-Roses.

Esmena 14
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació del punt 8.d.

8.d. *En el marc de la Taula de Mobilitat de les Terres de l'Ebre treballar en la redacció del pla director de mobilitat de les Terres de l'Ebre que inclogui les mesures de millora dels serveis de transport en aquesta zona.*

Esmena 15
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ i *addició* al punt 8.f.

8.f. ~~Garantir~~ *Agilitzar els treballs per a* la posada en marxa del tren-tram del Camp de Tarragona ~~per a l'any 2024~~ i evitar que el transport de mercaderies perilloses continuï passant a prop dels nuclis de població.

Esmena 16
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
~~De supressió~~ i *addició* al punt 8.g.

8.g. ~~Revisar el Pla Director d'Infraestructures de l'AMB amb noves inversions per al Penedès: el tram Vilanova-Vilafranca de la línia orbital ferroviària, l'ampliació del nombre de vies entre Sant Vicenç de Calders i Castellbisbal.~~ *Instar al Govern de l'Estat a* ~~i~~ la construcció d'un baixador de l'AVE a Vilafranca.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Gemma Geis i Carreras
Portaveu del GP JxCat

Anna Caula i Paretas
Portaveu del GP ERC

Punt 27 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la vulneració dels drets fonamentals del nen en el sistema educatiu català

302-00275/12

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 88149 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.12.2020

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Sonia Sierra Infante, diputada del Crup Parlamentario de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 161 del Reglamento del Parlamento, presentan la siguiente moción subsiguiente a la Interpel·lació al Covern sobre la vulneració dels drets fonamentals del nen en el sistema educatiu català (tram. 300-00339/12).

Moción

Dado que la UNESCO manifiesta que «Es un axioma afirmar que la lengua materna constituye el medio ideal para enseñar a un niño. Desde el punto de vista psicológico, la lengua materna es el sistema de signos que funciona de manera automática en su mente para permitirle expresarse y comprender. Sociológicamente, es un medio de identificación entre los miembros de la comunidad a la que pertenece. Desde el punto de vista educativo, el niño aprende más rápidamente empleando esa lengua que mediante otra con la que no esté familiarizado».

Y dado que la educación en lengua materna es un derecho reconocido por la ONU desde 1989 y ratificado por todos los estados miembros,

El Parlamento de Cataluña:

1. Muestra su rechazo a la enmienda a la Ley de Presupuestos Generales del Estado creada por la entidad xenòfoba Plataforma per la Llengua y vehiculada mediante ERC y Podemos, en la que se elimina el español como lengua vehicular y que permite que se controle la lengua que hablan los alumnos a la hora del patio, en el comedor y en las actividades extraescolares.

2. Se compromete al cumplimiento de nuestra Constitución, especialmente en la defensa de todos los ciudadanos y de sus derechos lingüísticos, para proteger y fomentar los contemplados en el artículo 3 de la Constitución Española, así como lo convenido en el Informe sobre Derechos Fundamentales de la Unión Europea.

El Parlamento de Cataluña insta al Covern de la Generalitat a:

3. Garantizar la educación en lengua materna de la mayoría de los alumnos catalanes (catalán, español y aranés) y muy especialmente de los alumnos con necesidades educativas especiales ya que este es un derecho fundamental reconocido en el último informe de la Unión Europea.

4. Garantizar la igualdad de oportunidades permitiendo estudiar en tres lenguas vehiculares en los centros públicos y concertados como ya hacen los centros escolares privados de Cataluña.

5. Retirar o impedir cualquier tipo de subvención o dotación de recursos públicos a entidades de marcado carácter partidista, cuyos objetivos son contribuir a la crispación y al señalamiento de ciudadanos en función de la lengua que utilizan, como es el caso de Plataforma per la Llengua que, además, se ha dedicado al espionaje de los niños en los patios de los colegios como ellos mismo reconocen en su pseudoestudio disfrazándolo de «observación de incógnito» (pese a que ninguna disciplina acepta esa «observación de incógnito» por ser contraria a todos los códigos éticos y deontológicos), espionaje que llevaron a cabo tras el engaño al profesorado y los equipos directivos.

Palacio del Parlamento, 7 de diciembre de 2020

Lorina Roldán Suárez, portavoz; Sonia Sierra Infante, diputada, CP Cs

ESMENES PRESENTADES

Reg. 88505, 88683 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament: 15.12.2020

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 88505)

A la Mesa del Parlament

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt, Esther Niubó Cidoncha, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la vulneració dels drets fonamentals del nen en el sistema educatiu català (tram. 302-00275/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

~~De supressió~~ de part del punt 1.

1. Muestra su rechazo a la enmienda a la Ley de Presupuestos Generales del Estado ~~creada por la entidad xenòfoba Plataforma per la Llengua y vehiculada mediante ERC y Podemos,~~ en la que se elimina el espanyol como lengua vehicular ~~y que permite que se controle la lengua que hablan los alumnos a la hora del patio, en el comedor y en las actividades extraescolares~~.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 3.

3. *Garantir el dret de l'alumnat a rebre ensenyament en castellà, català i en occità-aranès a l'Aran, i vetllar especialment per l'alumnat amb necessitats educatives especials tenint en compte les Convencions internacionals i els informes de la Unió Europea en la matèria.*

Esmena 3
GP Socialistes i Units per Avançar
De modificació del punt 4

4. Garantir la igualtat *d'oportunitats assegurant que, en finalitzar l'educació bàsica, tot l'alumnat (independentment de la titularitat del seu centre educatiu) assoleixi el domini ple i equivalent en llengua castellana i catalana a Catalunya, i occità-aranès a l'Aran, així com un ús funcional de l'anglès (o tercera llengua) aplicant els instruments de verificació i control propis del sistema educatiu i promovent avaluacions necessàries per garantir que tot l'alumnat assoleix la competència en comunicació lingüística en el grau requerit, adoptant també les mesures necessàries per compensar les carències que poguessin existir en qualsevol de les llengües.*

Esmena 4
GP Socialistes i Units per Avançar
De modificació del punt 5

5. *Elaborar i aprovar protocols d'actuació en cas que Universitats, grups de recerca o entitats diverses, desitgin realitzar investigacions a l'interior de centres educatius que afectin a menors, que tinguin en compte la necessitat d'autoritzar o no i rebre el consentiment o informar tant els centres educatius i els claustres com les famílies.*

Palau del Parlament, 9 de desembre de 2020

Ferran Pedret i Santos
Portaveu adjunt del GP PSC-Units

Esther Niubó Cidoncha
Diputada del GP PSC-Units

SUBGRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 88683)

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, representant, Daniel Serrano Coronado, diputat, Santi Rodríguez i Serra, diputat del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la vulneració dels drets fonamentals del nen en el sistema educatiu català (tram. 302-00275/12).

Esmena 1
SP del Partit Popular de Catalunya
D'addició d'un nou apartat 1 bis,

1 bis. Manifiesta su rechazo a la Ley Orgánica por la que se modifica la Ley Orgánica de Educación (LOMLOE), conocida como Ley Celaá, no sólo porqué suprime el carácter vehicular del castellano en la enseñanza, sino que también porqué se trata de un proyecto profundamente ideologizado que no da respuesta a los desafíos que tendrán que afrontar las nuevas generaciones, que suprime la cultura del esfuerzo, destierra el derecho de los padres a elegir la educación de sus hijos y liquida las necesidades que requieren los alumnos de educación especial.

Esmena 2

SP del Partit Popular de Catalunya

De modificació de l'apartat 4,

4. *Modificar la Llei d'Educació de Catalunya para garantizar la igualdad de oportunidades, permitiendo a los alumnos de los centros sostenidos con fondos públicos (públicos y concertados) poder estudiar en tres lenguas vehiculares (catalán, castellano y lengua extranjera), como ya hacen los alumnos que asisten a centros escolares privados en Cataluña*.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Alejandro Fernández Álvarez
Representant del SP PPC

Daniel Serrano Coronado
Diputat del SP PPC

Santi Rodríguez i Serra
Diputat del SP PPC

Punt 28 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de l'economia

302-00277/12

PRESENTACIÓ: SP PPC

Reg. 88151 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.12.2020

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, representant, Santi Rodríguez i Serra, diputat del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre l'impuls de l'economia (tram. 300-00342/12).

Moció

El Parlament de Catalunya, davant la crisi sanitària generada per la pandèmia de la Covid-19 que, alhora també està comportant una crisi econòmica i social, insta el Govern de la Generalitat a:

1. Millorar el programa de mesures per pal·liar els efectes que sobre els sectors i les activitats econòmiques han tingut les restriccions acordades, amb l'adopció, d'almenys, les següents mesures:

a) Intensificar les línies d'ajuda i subvencions destinades als sectors afectats per les restriccions sanitàries, garantint la suficiència de les mateixes per a l'objectiu a que es destinen, que no és altre que evitar el tancament de empreses i activitats econòmiques, el deteriorament del teixit productiu i la pèrdua de llocs de treball.

b) Fixar criteris homogenis en les convocatòries d'ajudes i subvencions a seguir per tots els departaments del Govern per a garantir la proporcionalitat de les ajudes a cada un dels sectors.

c) Garantir que els processos que s'endeguin per atorgar les ajudes disposen de les eines necessàries i dimensionades adequadament, per tal de garantir, davant de qualsevol convocatòria, la igualtat de tots els destinataris.

d) Agilitzar la publicació de les bases i la convocatòria de les ajudes per fer més efectives les ajudes acordades pel Govern i reduir el temps que han d'esperar els beneficiaris per a poder-les sol·licitar.

e) Consultar amb les entitats més representatives de cada un dels sectors destinataris de les ajudes i les subvencions abans de la convocatòria, per garantir l'adequació de la mateixa a la finalitat que es pretén.

f) Rebre tots els sectors que demanen interpel·lar el Govern en relació a les peculiaritats de les seves activitats econòmiques, per tal que les mesures que es puguin adoptar les prenguin en consideració.

g) Atendre els compromisos adquirits davant els agents econòmics i socials per tal d'abordar les mesures per compensar els sectors afectats per les desescalades en el marc del diàleg social.

h) Aprovar, ni tal sols que sigui de forma transitòria mentre duri la crisi sanitària, mesures fiscals que alleugerin la càrrega fiscal de treballadors per compte aliè, autònoms, microempreses i petits i mitjanes empreses.

i) Exigir al Govern d'Espanya la dotació de recursos extraordinaris per a les comunitats autònomes que donin resposta a la diferent incidència i a les diferents restriccions de la pandèmia a cada una d'elles, per tal que aquestes les puguin destinar als sectors afectats.

j) Sol·licitar al Govern d'Espanya l'adopció de mesures fiscals i de cotitzacions socials que alleugereixen la càrrega que suporten les empreses que s'han vist afectades per les restriccions d'activitats amb motiu de la crisi sanitària.

k) Demanar al Govern d'Espanya i als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats que respectin l'autonomia financera i la capacitat normativa en matèria tributària que la Constitució Espanyola i les lleis reconeixen a les comunitats autònomes.

2. Impulsar l'economia catalana i l'activitat dels sectors productius i econòmics a la post-pandèmia amb les següents mesures:

a) Prestar especial atenció als sectors industrial i del turisme, per quan la seva contribució a la economia catalana, tant pel que fa al creixement com a la generació de llocs de treball, és determinant i ambdós han resultat afectats per les mesures adoptades per contenir la pandèmia de la Covid-19.

b) Iniciar els treballs per a la renovació del Pacte per la Indústria, que ha de tenir en consideració la situació generada per la crisi sanitària i les noves necessitats que ha sorgit.

c) Impulsar el programa de suport al sector de l'automoció per tal d'impulsar la transició del sector, generant noves oportunitats de creixement i de creació de llocs de treball.

d) Impulsar un pla de xoc per reactivar el sector turístic que requerirà recuperar la confiança dels mercats internacionals.

e) Plantejar reformes fiscals que, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, permeti millorar la competitivitat de les empreses.

f) Aprofitar el recursos que aportaran els Fons Next Generation de la Unió Europea per enfortir projectes de reactivació econòmica, prestant especial atenció a les petites i mitjanes empreses.

g) Acompanyar a les empreses catalanes en el procés de canalitzar fons europeus amb el que millorar la transformació de la nostra econòmica i permeti crear les bases d'un creixement sostenible i inclusiu.

Palau del Parlament, 7 de desembre de 2020

Alejandro Fernández Álvarez, representant; Santi Rodríguez i Serra, diputat, SP PPC

ESMENES PRESENTADES

Reg. 88501, 88694 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament: 15.12.2020

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 88501)

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Antonio Espinosa Cerrato, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 161.4 del Reglamento del Parlamento, presentan las siguientes enmiendas a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de l'economia (tram. 302-00277/12).

Enmienda 1

GP de Ciutadans

De adición de un nuevo punto 3

3. El Parlament de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a crear un plan de contingencia que tenga como objetivo fundamental dar ayudas de como mínimo:

a. 2.000 euros para los autónomos y aquellos negocios que hayan visto reducida su actividad en más de un 50%, sin llegar a interrumpir su actividad.

b. 1.200 euros para los autónomos y negocios que hayan visto interrumpida su actividad para destinarlos a pagar sus obligaciones contractuales, como el pago de alquileres.

c. 4.000 euros para todos aquellos autónomos y aquellos negocios que se han visto obligados a suspender su actividad.

Palacio del Parlamento, 14 de diciembre de 2020

Lorena Roldán Suárez
Portavoz del GP Cs

Antonio Espinosa Cerrato
Diputado del GP Cs

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 88694)

A la Mesa del Parlament

Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impuls de l'economia (tram. 302-00277/12).

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

D'addició

1. b) Fixar*, sempre que sigui possible,* criteris homogenis en les convocatòries d'ajudes i subvencions a seguir per tots els departaments del Govern per a garantir la proporcionalitat de les ajudes a cada un dels sectors*, tot tenint en compte les especificats de cada sector*.

Esmena 2
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició

1. c) Garantir que els processos que s'endeguin per atorgar les ajudes disposen de les eines necessàries i dimensionades adequadament, *inclosa la dotació de recursos humans necessaris,* per tal de garantir, davant de qualsevol convocatòria, la igualtat de tots els destinataris.

Esmena 3
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició

1. f) Rebre tots els sectors que demanen interpel·lar el Govern*, a través dels mitjans degudament emprats per aquesta finalitat,* en relació a les peculiaritats de les seves activitats econòmiques, per tal que les mesures que es puguin adoptar les prenguin en consideració.

Esmena 4
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació

1. k) *Treballar per la sobirania fiscal i financera de Catalunya*.

Esmena 5
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
De modificació

2. b) *Renovar el* Pacte per la Indústria, que ha de tenir en consideració la situació generada per la crisi sanitària i les noves necessitats que ha sorgit.

Esmena 6
GP de Junts per Catalunya, GP Republicà
D'addició

e) Plantejar reformes fiscals que, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, permeti millorar la competitivitat de les empreses *i combatre determinades externalitats negatives*.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Gemma Geis i Carreras
Portaveu del GP JxCat

Anna Caula i Paretas
Portaveu del GP ERC

PLE
Parlament de Catalunya

Sessió 68. Dimarts, 15 de desembre de 2020. XII legislatura

DOSSIER

Tercera part

Punt 2 | Debat i votació

Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya

255-00019/12

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PRESENTADES PELS GRUPS I SUBGRUPS PARLAMENTARIS

Reg. 88743, 88744, 88745, 88748, 88749, 88783, 88791, 88820, 88821 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.12.2020

Reg. 88835, 88838, 88843, 88844, 88845 / Coneixement: Presidència del Parlament, 15.12.2020

Reg. 88925 / Coneixement: Presidència del Parlament, 17.12.2020

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL SUBGRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA CONSTITUENT (REG. 88743, 88844)

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00019/12).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

El 9 de desembre de 2015 es va aprovar al Parlament de Catalunya el Pacte Social contra la Corrupció, aquest pacte no només el van subscriure tots els grups parlamentaris a excepció del Partit Popular, sinó que també el van subscriure una trentena d'entitats que representen la societat civil.

Mitjançant aquest pacte es van aprovar una trentena de mesures i la creació de determinats organismes de control per assegurar-ne el seu desenvolupament.

D'aquests organismes de control, només s'ha creat el que depèn de la ciutadania, l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció, en canvi l'organisme d'aplicació i control de la transparència i bon govern que el Parlament es va comprometre a crear, a dia d'avui segueix sense crear-se.

Així mateix a la Comissió d'investigació sobre el Frau i l'Evasió Fiscals i les pràctiques de corrupció política duta a terme durant la X legislatura al Parlament de Catalunya, es va posar de manifest el caràcter estructural de la corrupció i durant la XI legislatura es va donar continuïtat a la tasca realitzada per aquesta comissió amb la Comissió d'Estudi de les Mesures de lluita contra la Corrupció per la regeneració democràtica. Resultat d'ambdues comissions es van aprovar un seguit de recomanacions i moltes d'elles han quedat en el terreny de les declaracions benintencionades però no han estat materialitzades.

Finalment, i després de molta insistència per part de l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció (O3C), el passat mes de juliol es va celebrar la I Cimera contra la Corrupció que, de nou, va fer palès la necessitat de prendre mesures per seguir lluitant contra la corrupció.

Centenars són les propostes que s'han votat en seu parlamentària amb la finalitat de combatre la corrupció i no creiem que proposar noves mesures abans de fer una planificació i complir amb les ja consensuades sigui una forma eficient i pràctica de treballar ni d'optimitzar els recursos institucionals i administratius dels que disposem.

És per tot l'exposat que fem les següents:

Proposta de resolució 1

Conclusions de la I Cimera Contra la Corrupció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a aplicar tots els acords de la I Cimera contra la Corrupció, celebrada el 17 de juliol de 2020, durant l'any 2021:

1. Aprovar nova llei de finançament de partits i reducció de despeses electorals;

2. Augmentar la transparència i el control ciutadà sobre la contractació pública;

3. Revisar el sistema de control previ d'idoneïtat dels càrrecs públics, reforçar el règim d'incompatibilitats, establir polítiques sobre regals i preveure restriccions post-càrrec (portes giratòries);

4. Retiment de comptes: publicar informes d'avaluació sobre compliment de compromisos (què s'ha promès en campanya i què s'ha promès i fet com a govern); control sobre la liquidació dels pressupostos (què s'ha gastat, què no i perquè);

5. Dotar-se del reglament de la Llei de Transparència

6. Trobar un procediment més clar i imparcial per incoar els procediments sancionadors previstos en la llei de Transparència;

7. Garantir la publicitat activa, conèixer la traçabilitat de les reunions amb els grups d'interès: saber què s'ha parlat i quins documents s'han aportat. També conèixer reunions sol·licitades i no acceptades;

8. Que l'Oficina Antifrau assumeixi la tutela i protecció de les persones alertadores i la gestió dels conflictes d'interès;

9. Revisar els procediments dels nomenaments en ens públics;

10. Modificar la composició del Comitè Assessor d'Ètica Pública amb persones lliures de filiacions polítiques i de càrrecs en l'administració;

11. Treballar el disseny i avaluació d'un règim de transparència pel qual progressivament, tot començant des del sector públic, es vagi a la supressió de

l'efectiu i es garanteixi la seguretat i protecció de la intimitat en les diferents formes de diner telemàtic;

14. Prohibir la contractació pública i les ajudes a empreses que directa o indirectament tenen relació amb paradisos fiscals o equivalents;

15. Reduir la quota defraudada, per ser delicte contra Hisenda, a una quantia inferior a l'actual de 125.000€, tenint en compte la persona fiscal en conjunt;

16. Revisar (o, si cal, suprimir) l'estimació objectiva i el règim simplificat;

17. Incrementar recursos, especialització tecnològica i humana en la lluita contra el frau i l'elusió fiscals;

18. Afavorir la col·laboració i intercanvi d'informació entre administracions tributàries.

Proposta de resolució 2

Sobre mesures en la contractació pública

El Parlament de Catalunya expressa la conveniència d'impulsar iniciatives legislatives per tal de:

– Crear un observatori independent de control del compliment dels contractes per part de les empreses concessionàries que asseguri el correcte desenvolupament de l'exercici de les potestats de direcció, inspecció i sanció, que tenen l'obligació d'exercir els poders adjudicadors.

– Encarregar a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa els treballs de seguiment i execució dels diferents contractes de quantia superior a 60.000 euros que durà a terme assistida pel responsable del contracte de l'ens administratiu beneficiari dels serveis, subministraments o obres.

– Establir un protocol d'us obligatori per l'administració de la Generalitat de Catalunya i tots els ens públics i públics i privats dependents sobre un sistema de penalitzacions obligatori i objectiu respecte al seguiment i l'execució del contracte, així com un procediment per a aplicar-les.

– Reforçar els controls en el moment d'assignar aquests contractes. Col·laborar amb els ens locals perquè realitzin processos oberts i totalment transparents i imparcials.

– Fixar l'obligació que totes les condicions i modalitats del procediment de licitació es formulin de forma clara, precisa i inequívoca a l'anunci de licitació o al plec de condicions.

– Limitar la potestat per modificar els contractes a través d'una regulació específica que contempli la modificació només en casos excepcionals. En aquests supòsits, regular la publicitat de les modificacions, així com la possibilitat d'impugnació.

– Implementar mesures per fer efectiva, d'una banda, l'exigència de responsabilitats dels servidors públics per infracció o aplicació indeguda de la normativa de contractació pública, d'acord amb les previsions legals, i de l'altra, la comunicació per part dels òrgans de contractació de qualssevol fets dels quals tingui coneixement que puguin constituir infraccions a la legislació de defensa de la competència.

– Incidir en el control de les subcontractacions i incrementar legalment la seva limitació, de tal manera que la part essencial del contracte sigui executat directament per l'adjudicatari, amb l'objectiu de minimitzar la possibilitat que els adjudicataris puguin actuar com a mers intermediaris i de reforçar la competència i el dret dels treballadors.

– Crear per llei un mecanisme d'acció popular en matèria de contractació pública que permeti un control ciutadà i un accés àgil, gratuït i garantit als tribunals per tal de fiscalitzar les adjudicacions i contractacions de l'administració.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

– A ampliar la informació que s'inclou al visor de contractació pública tramitada d'emergència durant la pandèmia de la COVID19 amb els contractes que s'hagin formalitzat a partir del 12 de març de 2020 (data de publicació del RD Llei 7/2020) fins a data d'avui independentment de la seva modalitat de tramitació.

Proposta de resolució 3

Sobre els alts càrrecs

El Parlament de Catalunya expressa la conveniència d'impulsar iniciatives legislatives per tal de:

– Sotmetre a un control previ d'idoneïtat tots aquells càrrecs o posicions de designació política (directius públics, eventuals, certs alts càrrecs, etc.) que no accedeixin mitjançant un procés basat en la igualtat, el mèrit, la capacitat i la publicitat, o bé amb mandat representatiu, cosa que permetria detectar interessos que puguin originar situacions de conflictes d'interès potencials. La fórmula que s'estima més idònia per a aquests supòsits és per mitjà d'una compareixença de control d'idoneïtat, ja sigui en seu parlamentària, ple municipal o en altres seus que garanteixin la mateixa transparència i pluralitat.

– Establir, en el cas dels alts càrrecs, una autoritat de control especialitzada que faci un escrutini de la trajectòria professional prèvia, amb l'objectiu de detectar possibles interessos que afectin el càrrec que han d'ocupar i proposar mesures de gestió d'aquells interessos que no es puguin eliminar.

– Codificar les exigències ètiques dels empleats públics i dels electes, i els alts càrrecs de l'administració a través de l'aprovació de codis de conducta, ètics i de bon govern. Codis que inclouguin deures jurídics i sancions en cas d'incompliment.

Sobre mesures en els partits polítics

El Parlament de Catalunya es compromet a impulsar iniciatives legislatives per tal de:

– Habilitar un espai fix anual dins de la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament de Catalunya on hagin de comparèixer els gerents i tresorers dels partits polítics a retre comptes dels diners públics, dels préstecs, de les donacions de com han gastat les subvencions, etc.

– Despolititzar les institucions, des de fiscalia, passant pels òrgans d'avaluació dels comptes dels partits polítics, fins els membres dels òrgans de control per garantir que operin controlin i fiscalitzin les formacions polítiques i els polítics i impedir que eludeixin l'obligació de rendir comptes a la societat i operin des de l'opacitat. La despolititització es durà a terme a través d'un sistema d'elecció professional i no partidista dels membres dels diferents òrgans encarregats de desenvolupar tasques d'avaluació.

– Establir per les Fundacions les mateixes obligacions i les limitacions que tenen els partits. Estarien obligades a aportar la mateixa documentació, i a sotmetre's al mateix règim de fiscalització per part de la Sindicatura de

Comptes. Igualment estarien obligades a publicar els comptes de manera detallada i a sotmetre's a la fiscalització d'un òrgan independent.

– Imposar un límit màxim de despeses per campanyes electorals. Per erradicar aquesta pràctica és necessari delimitar, de manera estricta i inflexible, el període de campanya electoral i el volum de despesa màxima, i establir sancions pecuniàries lligades a la reducció econòmica de les futures subvencions electorals.

– Prohibició de demanar crèdit als bancs. La garantia d'un sistema de finançament públic suficient exclou els partits de la possibilitat de sol·licitar crèdits als bancs.

– Prohibició de les donacions als partits, o les seves fundacions, procedents de les empreses sotmeses a llicències, regulació o subvencions públiques.

– Prohibir a les fundacions dels partits rebre ajudes o donacions d'aquelles persones jurídiques que no poden donar als partits polítics.

– Prohibició de les portes giratòries. Més enllà del que estableix la llei pel que fa als alts càrrecs, és necessari establir la prohibició que membres de governs puguin participar, en el grau que sigui, i amb independència del tipus d'òrgan, en empreses privades.

– Revisió i ampliació si s'escau del règim d'infraccions i sancions als partits polítics i les fundacions dependents i millora del procediment sancionador.

– Regulació clara sobre la destinació dels diners i la justificació de les subvencions electorals. Cal regular on es poden destinar les subvencions electorals de manera més exhaustiva.

– Definir quins criteris determinen que una fundació o associació estan vinculades a un partit i crear un registre de fundacions i associacions vinculades. Per establir el lligam entre associacions i fundacions i partits serà preceptiva la inscripció al Registre de Partits.

– Estendre la llei de transparència i accés a la informació, la llei de finançament dels partits polítics i el sistema de control financer dels partits polítics a les fundacions dels partits i a les empreses vinculades.

Proposta de resolució 4

Sobre la personació com acusació particular de les administracions afectades pels casos de corrupció en els procediments judicials

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a

– Exercir l'acusació particular en tots aquells procediments en que el seu patrimoni s'hagi vist perjudicat.

– Oferir assessorament i recursos a les entitats locals per personar-se com acusació particular en aquells procediments en els que el seu patrimoni s'hagi vist perjudicat.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Carles Riera Albert
Representant del SP CUP-CC

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 88744, 88835)

A la Mesa del Parlament

Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt, Jordi Terrades i Santacreu, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00019/12).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució 1

Compliment dels acords del Ple del Parlament per part del Govern

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Donar compliment als acords del Ple del Parlament de Catalunya pel que fa a rescindir el contracte amb l'empresa FERROSER pel rastreig de casos i contactes de la Covid-19. En cas de no haver-se realitzat, presentar un informe, en un termini de 15 dies, de les causes que no ho han fet possible, quines tasques han realitzat, quins imports s'han abonat, i quines previsions de realització de tasques hi ha previst fins a 31 de desembre de 2020.

2. Realitzar una auditoria per part de la Intervenció General de la Generalitat de la despesa realitzada per la gestió de la pandèmia i sota els Estats d'alarma. Aquesta auditoria ha de contemplar totes les contractacions realitzades i la seva idoneïtat, de tot el sistema de l'ICS i del SISCAT.

3. Realitzar una auditoria independent sobre les despeses que s'han generat al sector privat i la seva relació amb la tarifa establerta, per tal que, si és el cas, es pugui retornar als pressupostos públics l'escreix de pagament.

Proposta de resolució 2

Sobre la transparència

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reforçar la transparència i difusió pública de tots els processos de licitació i adjudicació, publicant en temps real tota la documentació i facilitant a Internet el seguiment obert de tots els procediments de selecció i adjudicació. La presentació dels procediments i dels contractes s'haurà de fer de manera clara per tal que garanteixi el seu control.

2. Reforçar la claredat i la precisió dels requisits i condicions que configuren a la demanda pública, tot garantint la seva publicitat efectiva.

3. Establir un marc legal clar i precís per als procediments d'encomana o delegació de la gestió a particulars dels serveis públics, figura que adquireix cada vegada més rellevància en la manera com les administracions públiques porten a terme les seves actuacions. En un món en què el subministrament de serveis personals i socials esdevé cada cop més important, cal que les administracions públiques es dotin dels millors mètodes i procediments per a la seva prestació quan aquesta s'encomana a tercers, o es porta a terme de manera mixta públic-privada.

4. Garantir la imparcialitat i la professionalitat en els procediments, mitjançant la disminució dels òrgans que en l'actualitat gestionen la contractació de les diferents administracions públiques de Catalunya.

5. Garantir una major restricció en la utilització de procediments extraordinaris com els d'urgència; en aquesta direcció s'hauria d'establir l'obligació de publicar l'acord en el qual es raona o justifica la seva necessitat.

6. Reforçar la transparència mitjançant la publicació de tots els contractes formalitzats en temps real, fins i tot en períodes d'alarma o emergència, amb tota la memòria econòmica i criteris d'adjudicació, i també publicar qualsevol modificació del pressupost inicial, amb l'única excepció d'aquelles parts del contracte que puguin incidir sobre dades confidencials de l'empresa adjudicatària.

7. Presentar, en el termini de 15 dies, un informe de la Conselleria de Presidència, on s'especifiqui el contingut de les reunions celebrades pel Sr. Xavier Vendrell amb les Conselleries d'Educació, Salut, Territori i Sostenibilitat i la de Treball, Afers Socials i Famílies.

Proposta de resolució 3

Sobre la protecció d'alertadores i alertadors

El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar figures de protecció a aquells treballadors i treballadores de l'administració pública que denunciïn casos de corrupció, activant mecanismes de garantia de l'anonimat així com de verificació dels fets denunciats. El Parlament de Catalunya expressa la conveniència de reprendre els treballs, a la propera legislatura, de la iniciativa legislativa sobre la protecció integral dels alertadors en l'àmbit competencial de la Generalitat.

Proposta de resolució 4

Sobre la qualitat de l'atenció a les persones grans

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Crear amb la màxima celeritat i urgència la Comissió de Qualitat Assistencial, un organisme públic independent, amb capacitat executiva per actuar en els àmbits mèdic, residencial i de serveis d'ajuda i assistència domiciliària, i amb els següents objectius: establir un registre de proveïdors; supervisar, inspeccionar i valorar els serveis; actuar per a protegir a les persones usuàries dels serveis; i informar a la societat de manera independent sobre la situació dels serveis, establint un sistema d'avaluació contínua que controli i actuï de manera transparent per a garantir una adequada qualitat dels serveis.

2. Iniciar un procés de renovació del mètode d'inspecció dels centres residencials, enfocant-lo fonamentalment a la millora de la qualitat del servei. I efectuar els controls necessaris per a garantir uns nivells adequats de neteja, material, qualitat alimentària, atenció mèdica i substitució del personal en cas de vacances, absències, etc.

3. Establir, en el termini d'un mes, un protocol d'obligatori compliment per part dels centres residencials que asseguri un correcte i continu mecanisme d'informació als familiars dels residents, en relació al seu estat de salut, als criteris socials i sanitaris que poden aplicar-se, i faciliti un contacte normalitzat sempre respectant els elements de seguretat personal que s'estableixin amb motiu de la Covid-19.

4. Fer públic, en el termini de 15 dies, un informe de totes les contractacions realitzades i la seva idoneïtat, per la supervisió dels centres residencials de gent gran des de l'inici de l'any 2020.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Ferran Pedret i Santos
Portaveu adjunt del GP PSC-Units

Jordi Terrades i Santacreu
Diputat del GP PSC-Units

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 88745, 88845)

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 154 y 155 del Reglamento del Parlamento, presenta las siguientes propuestas de resolución, subsiguientes al Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00019/12).

Propuesta de resolución 1

Regeneración democrática y compromiso de lucha contra la corrupción transversal, estructural, sistémica e institucionalizada en Cataluña

El Parlament de Cataluña:

1. Insta al Govern de la Generalitat a cumplir con su deber de colaboración con la Justicia y los organismos fiscalizadores de la actividad de los Poderes Públicos como el Tribunal de Cuentas, la Oficina Antifraude o la Sindicatura de Cuentas y a adoptar las recomendaciones y seguir las instrucciones que estos organismos les dirijan.

2. Reprueba al Govern de la Generalitat por haber incumplido con el deber de facilitar el acceso a la información y documentación pública a diputados de los diversos grupos parlamentarios durante esta legislatura.

3. Considera una imperiosa necesidad democrática que cualquier alto cargo o autoridad pública investigada por delitos de corrupción presente inmediatamente su dimisión sin mayor dilación.

4. Insta al Govern a que cualquier iniciativa legislativa o reglamentaria que promueva disponga de un informe de impacto de potenciales riesgos de corrupción o fraude elaborado por la Oficina Antifraude de Cataluña y a revisar con, al menos, carácter bienal dicho impacto sobre la normativa legal o reglamentaria autonómica vigente.

5. Se conjura para que la Oficina Antifraude de Cataluña emita un informe de impacto de potenciales riesgos de corrupción o fraude relativo a cualquier iniciativa legislativa que apruebe el Parlament.

6. Reconoce la esencial labor de los denunciantes de corrupción y se conjura para impulsar y aprobar la normativa necesaria para su efectiva protección ante posibles represalias.

7. Declara que, ante indicios de corrupción públicamente conocidos, las autoridades públicas concernidas tienen un deber de dar suficientes explicaciones a la ciudadanía sobre los mismos.

Propuesta de resolución 2

Lucha contra la politización de la Justicia y el tratamiento de los políticos como ciudadanos que viven al margen del principio de igualdad

El Parlament de Cataluña:

1. Recuerda que en democracia todos los ciudadanos son iguales ante la Ley y no caben privilegios por intereses políticos.

2. Se conjura para evitar la politización de la Justicia, promoviendo que todos los vocales del Consejo General del Poder Judicial sean Jueces y Magistrados nombrados por Jueces y Magistrados de entre Jueces y Magistrados.

3. Considera que la utilización del indulto por la clase política comporta un doble e injustificado privilegio tanto para los políticos que lo solicitan como para los que se lo conceden, especialmente cuando el indulto alcanza a delitos de corrupción.

4. Reprueba al Govern por vulnerar el derecho a la igualdad de los ciudadanos al favorecer ilegalmente con tratos de favor a los condenados por delitos de corrupción y contra el orden público constitucional que pertenecen o apoyan a los partidos políticos que dan apoyo al Govern.

5. Considera una anomalía democrática que el Govern de la Generalitat no reclame el dinero público malversado a los responsables de delitos o ilícitos de corrupción como la malversación penal o contable por la preparación y celebración del ilegal referéndum del 1-O y por el dinero derrochado a través de las embajadas y el DIPLOCAT.

Propuesta de resolución 3

Rechazo de la corrupción estructural y transversal que viene sufriendo Cataluña durante décadas y que se materializa incluso en época de pandemia sanitaria

El Parlament de Cataluña, ante los indicios de fraude y corrupción, incluso durante la situación de pandemia sanitaria que venimos sufriendo todos los ciudadanos:

1. Considera necesario que:

A. La gestión sanitaria de la pandemia sea evaluada por un comité de expertos independientes.

B. La gestión de los fondos públicos durante la pandemia y los fondos europeos para salir de la crisis generada por la misma sea fiscalizada por el Tribunal de Cuentas.

2. Condena la violación del derecho a la igualdad de todos los ciudadanos que implica que los más afectados por la pandemia del COVID-19 no dispongan de ayudas públicas suficientes mientras que entidades separatistas cuasi gubernamentales como Plataforma per la Llengua, Acció Cultural del País Valencià o Plataforma Proseleccions Esportives Catalanes se lleven cada año millonarias subvenciones públicas a dedo.

3. Muestra su más firme condena ante el mutismo, pasividad e inacción del Govern de la Generalitat ante los indicios de corrupción, incluso durante la situación de pandemia sanitaria por el COVID-19, en ámbitos tan esenciales para el bienestar de todos los ciudadanos que dependen del Govern como el acogimiento y tutela de menores desamparados, la sanidad y la atención a las personas mayores y dependencia.

4. Constata su preocupación por el hecho de que 2 de cada 3 contratos públicos de la Generalitat se otorguen a dedo y manifiesta la necesidad de que la contratación pública sea fiscalizada por la Sindicatura de Cuentas, la Oficina Antifraude y el Tribunal de Cuentas por la creciente y preocupante dedocracia con indebido aprovechamiento de los procedimientos simplificados aprobados para afrontar con urgencia las necesidades derivadas de la situación de pandemia sanitaria.

5. Insta al Govern a perseguir todos los fraudes, malas prácticas, infracciones y sobrecostes que la corrupción ocasiona y que ponen de manifiesto los organismos fiscalizadores como la Sindicatura de Cuentas, la Oficina Antifraude y el Tribunal de Cuentas, ejerciendo contra sus responsables toda

acción penal, administrativa, contable o civil para recuperar los perjuicios del patrimonio público que hayan ocasionado y que en último término perjudica a todos los ciudadanos.

Propuesta de resolución 4

Petición de perdón por la corrupción que ha salpicado al Govern durante la presente legislatura

El Parlament de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a pedir perdón a la ciudadanía de Cataluña por los continuos escándalos de corrupción y fraude que durante la presente legislatura le han salpicado.

Palacio del Parlamento, 14 de diciembre de 2020

Lorena Roldán Suárez
Portavoz del GP Cs

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL SUBGRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 88748)

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, representant, Santi Rodríguez i Serra, diputat, Manuel Reyes López, diputat del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00019/12).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució 1

Mesures en l'àmbit institucional

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Regular l'exercici de l'alt càrrec en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya a través de l'elaboració d'un avantprojecte mitjançant el qual es professionalitzi l'exercici de les responsabilitats dels alts càrrecs de l'administració, i fixi, entre altres, el procediment de nomenament que garanteixi la idoneïtat del candidats i permeti un anàlisi prèvia de la possible existència de conflictes d'interessos.

2. Millorar el règim d'incompatibilitats d'alts càrrecs al servei de la Generalitat, reforçant la legislació amb la introducció de nous supòsits i incrementar els controls sobre els conflictes d'interessos.

3. Posar en marxa l'oficina de conflictes d'interessos l'administració de la Generalitat que actuï amb plena autonomia funcional i tinguin com a missió esdevenir un òrgan de vigilància i control de la incompatibilitat dels membre del Govern i dels alts càrrecs de l'administració.

4. Establir, de forma immediata, mecanismes de control i fiscalització del patrimoni dels membres del govern, els alts càrrecs de l'administració i els directius del sector públic de la Generalitat, per avaluar i detectar possible situacions d'enriquiment injustificat durant l'exercici del càrrec.

5. Incentivar la denúncia de possibles casos de corrupció i frau fiscal establint protocols i codis de conducta entre els diferents organismes i departaments de l'administració, per posar en coneixement de la justícia o dels seus superiors aquelles irregularitats o actes que es poguessin considerar delictius, tot protegint els denunciants.

6. En l'àmbit de la legislació de transparència i bon govern:

a) Adoptar, en el termini de sis mesos, el reglament de desplegament de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

b) Impulsar la modificació de la Llei 19/2014 per a ampliar les funcions de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) i dotar-la amb els mitjans necessaris per a garantir el correcte compliment de la seva tasca.

c) Implementar, a través del web de transparència, un registre dels càrrecs públics i electes a Catalunya que estan obligats a presentar declaracions de béns, activitats i interessos per accedir al càrrec i a les diverses institucions

que les que formen part, i així facilitar la consulta ciutadana de les declaracions presentades.

7. Donar compliment a les vint-i-cinc actuacions contemplades a l'Estratègia de lluita contra la corrupció i l'enfortiment de la integritat pública, aprovada pel Govern al gener de 2020.

Proposta de resolució 2

Mesures en l'àmbit del òrgans de control

1. El Parlament de Catalunya:

a) Considera urgent redefinir l'Oficina Antifrau de Catalunya amb l'aprovació d'una modificació de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya per aprofundir en les competències assumides per aquesta institució sense que això, impedeixi el control d'altres institucions.

b) Aposta per considerar com a obligatori que l'Oficina Antifrau de Catalunya estigui subjecte al control fiscalitzador de la Sindicatura de Comptes.

c) Manifesta la necessitat que les administracions responsables reforcin i millorin els mitjans materials i humans dels òrgans i organismes fiscalitzadors per a que la manca de mitjans no sigui un motiu per a no controlar pràctiques que poden esdevenir corruptes.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

a) Impulsar el reforç i la signatura de convenis de col·laboració entre els òrgans de fiscalització i control de les diverses administracions públiques catalanes.

b) Fomentar l'establiment de mecanismes de col·laboració entre la Sindicatura de Comptes i l'Oficina Antifrau de Catalunya amb altres organismes com l'Agència Tributària de Catalunya i Agència Estatal d'Administració Tributària i les entitats gestores de la Seguretat Social, entre altres, per a facilitar l'accés a la informació en poder d'aquestes entitats i que sigui d'interès en les seves actuacions de control.

Proposta de resolució 3

Mesures en l'àmbit del control de la despesa i la contractació pública

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Oferir al conjunt de la ciutadania de forma accessible i transparent informació sobre l'estat d'execució dels pressupostos de la Generalitat, el nivell de despesa executada i el seu pagament, així com el volum de deute financer i les seves condicions i el deute que la Generalitat manté amb la resta d'administracions públiques.

2. Encarregar a la Intervenció General de la Generalitat una auditoria, amb una periodicitat anual, sobre l'eficiència, l'eficàcia i l'equitat dels diversos programes de despesa pública.

3. Introduir als plecs contractuals la valoració, com a criteris subjectes a puntuació, mesures en transparència i accés a la informació de les empreses concurrents.

4. Dissociar les funcions de detecció, definició i ràtio de la necessitat pública de contractació de les funcions de licitació-adjudicació-avaluació de l'execució del contracte públic.

5. Fixar en els contractes públics estàndards mínims de qualitat i la obligatorietat de realitzar una avaluació dels costos i resultats dels serveis públics concessionats.

6. Establir estàndards mínims de transparència durant l'adjudicació i execució de contractes públics.

7. Reduir la contractació pública que es tramita a través de procediments oberts, ja que actualment encara representa el 50% de la contractació.

8. Prohibir la utilització de convenis de col·laboració administració pública-empreses privades, donat que la seva utilització esquiva els controls propis i necessaris que requereix l'ús dels recursos públics per adjudicar serveis o prestacions públiques a empreses privades.

9. Limitar les modificacions dels contractes públics per noves necessitats a menys del trenta per cent del valor d'adjudicació.

10. Utilitzar el procediment d'urgència en la contractació pública només a la contractació directament derivada o vinculada a la gestió de la pandèmia generada por la Covid-19.

Proposta de resolució 4

L'actuació de la Generalitat davant els procediments que investiguen pràctiques de corrupció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Comparèixer com a acusació particular en tots els procediments judicials vinculats a delictes de corrupció i frau fiscal en què el patrimoni i els recursos públics de la Generalitat apareguin indiciàriament com a perjudicats, incloent en aquest concepte el frau a qualsevol tribut sobre el qual tingui capacitat de decisió la Generalitat.

2. Donant compliment a la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat i del Decret 57/2002, de 19 de febrer, de Reglament dels Serveis Jurídics de la Generalitat de Catalunya, mitjançant l'ordre de compareixença a la causa del membre del Govern que correspongui en funció de l'àmbit material del departament afectat.

3. Realitzar una auditoria interna i externa de la gestió de les residències durant la primera onada de la pandèmia generada per la Covid-19 per a detectar possibles disfuncions, així com decisions i els seus responsables que poden estar estretament vinculades amb presumptes pràctiques corruptes.

4. Deixar sense efecte la modificació de la llei dels serveis jurídics aprovada a la llei d'acompanyament dels pressupostos del 2020 per evitar que aquests representin a alts càrrecs i membres del Govern en cas de presumptes delictes contra l'administració.

Palau del Parlament, 15 de desembre de 2020

Alejandro Fernández Álvarez
Representant del SP PPC

Santi Rodríguez i Serra
Diputat del SP PPC

Manuel Reyes López
Diputat del SP PPC

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 88749, 88838, 88925)

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Concepción Abellán Carretero, diputada del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00019/12).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució 1

Per una gestió de la pandèmia ètica i transparent

1. El Parlament de Catalunya constata la necessitat de constituir una comissió d'estudi específica en la propera legislatura, que incorpori especialistes en les matèries objecte d'actuació pública, per analitzar i fer un seguiment de la gestió política de la crisi duta a terme pel Govern de la Generalitat durant la pandèmia de COVID-19.

2. El Parlament de Catalunya constata la necessitat que la Sindicatura de Comptes faci un auditoria específica, àmplia i completa dels recursos destinats a respondre a la crisi sanitària, social i econòmica, amb especial prioritat als àmbits de salut, contractació pública, activitat de foment i infraestructures.

3. El Parlament de Catalunya constata la necessitat que la pròxima legislatura es creï una comissió específica per al seguiment, fiscalització i control de la despesa vinculada a la contingència de la crisi de la COVID-19. De composició col·legiada per la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya, el Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers d'Administració Local, la Sindicatura de Comptes, l'Autoritat Catalana de la Competència i l'Oficina Antifrau i els grups parlamentaris.

El Parlament insta al Govern de la Generalitat:

4. A publicar tota la contractació i despesa realitzada de manera urgent durant la crisi de la COVID-19 a cadascun dels Departaments de la Generalitat mitjançant un banner a les pàgines web corresponents.

5. A donar compte de la contractació realitzada durant la crisi de la pandèmia en seu parlamentària

Proposta de resolució 2

Per un sistema de partits transparent i ètic

1. El Parlament de Catalunya considera necessari impulsar en la propera legislatura la tramitació de la llei reguladora del règim electoral i una nova llei de finançament dels partits polítics.

2. El Parlament de Catalunya reprova la direcció de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió de Catalunya per no haver emès cap documental d'investigació sobre l'herència de la família Pujol i manifesta la conveniència que s'emetin programes d'investigació al respecte.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern a garantir més transparència i limitar l'endeutament dels partits polítics i les despeses electorals. Establir un sistema de finançament basat en les aportacions públiques i les aportacions limitades de persones militants o simpatitzants. Tot això en coordinació amb el Govern de l'Estat.

4. Reduir la despesa electoral impulsant un mailing únic de totes les candidatures que es presenten a les eleccions al Parlament de Catalunya.

5. Promoure la regulació a les webs dels partits polítics dels deutes totals amb entitats bancàries i forma de retorn.

6. Establir i impulsar un codi ètic dels càrrecs electes obligatori, amb un òrgan supervisor i règim sancionador en cas d'incompliment.

7. Aplicar i complir l'acord sobre un codi de conducta política en relació amb el transfuguisme.

Proposta de resolució 3

Per una contractació pública i atorgament de subvencions fora de sospita

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Excloure de les contractacions públiques de forma cautelar, mentre no hi hagi sentència ferma, a empreses implicades en casos de corrupció.

2. Vetllar per garantir que no hi hagi fragmentació de contractes de forma regular en l'administració de la Generalitat i el seu sector públic i fer concursos de lliure concurrència de forma reglamentària, complint amb la Llei de contractes.

3. Garantir que la publicació de la informació relativa als contractes de serveis, es fa de forma ràpida i de fàcil accés, en compliment de la Llei de de transparència.

4. Fer públics i transparents els criteris de contractació de la publicitat institucional i les subscripcions amb mitjans de comunicació de tot el sector públic de la Generalitat.

5. Establir que les subvencions públiques no estiguin subjectes a valoració subjectiva en la seva baremació tècnica. I alhora, avançar en la regulació de la concertació pública de serveis i programes amb les entitats sense afany de lucre, així com garantir que les administracions públiques elaboren processos de concessió de les subvencions a través de la concurrència competitiva, deixant enrere les subvencions nominatives.

6. Motivar i justificar de forma clara les subvencions excloses de concurrència competitiva.

7. Controlar la justificació de les subvencions i activar automàticament, si s'escau, el reintegrament i la sanció.

El Parlament de Catalunya:

8. Expressa el seu rebuig per la situació patida per la Institució de les Lletres Catalanes en veure's afectada per presumptes greus irregularitat en l'adjudicació de contractes entre 2013 i 2017 i manifesta la necessitat que s'assumeixin responsabilitat polítiques i d'una ràpida actuació de la justícia.

9. Manifesta la seva preocupació davant les informacions de presumptes irregularitats al Consell Esportiu de L'Hospitalet i reclama que s'actuï amb

la màxima transparència i celeritat per aclarir els fets, fer net i si es confirmen les irregularitats assumir les corresponents responsabilitats polítiques.

Proposta de resolució 4

Per acabar amb la corrupció de la monarquia

El Parlament de Catalunya:

1. Censura l'actuació de Joan Carles de Borbó per la seva implicació en presumptes casos de corrupció com les comissions il·legals per la construcció de l'AVE de la Meca, per disposar de societats en paradisos fiscals o per frau fiscal per l'ús de targetes black confirmada amb la regularització realitzada a l'Agència Tributària, per no retre comptes sobre la seva actuació i per la fugida de l'Estat espanyol.

2. Manifesta la necessitat de realitzar els canvis legislatius necessaris per regular l'exercici de les funcions del Cap de l'Estat i de la seva família, garantir la plena transparència en la seva actuació i la rendició de comptes, prohibir la realització de qualsevol activitat econòmica o d'intermediació per empreses i l'obertura de comptes a l'estranger, limitar la inviolabilitat del cap de l'Estat per evitar la impunitat davant fets delictius i garantir la igualtat efectiva davant la llei.

3. Afirma que l'actuació del Cap de l'Estat i la seva família ha d'estar sotmesa a control públic i Parlamentari, ha de donar compte de la seva actuació i s'ha de sotmetre a auditories periòdiques dels seus comptes. En concret es constata la necessitat d'investigar en seu parlamentària del Congrés dels Diputats l'ús de targetes de crèdit opaques per part de Joan Carles de Borbó i de membres de la seva família.

4. Manifesta la necessitat de reformar la Constitució Espanyola per tal que la forma política de l'Estat espanyol sigui la d'una República.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Susanna Segovia Sánchez
Portaveu del GP CatECP

Concepción Abellán Carretero
Diputada del GP CatECP

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 88783)

A la Mesa del Parlament

Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució subsegüent al Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00019/12).

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució 1

El Parlament de Catalunya constata que la corrupció es basa en l'abús de poder, el qual es pot manifestar de diferents maneres. Si és amb afany lucratiu parlarem de corrupció econòmica. Si és abusant del poder que donen les institucions, ens referirem a corrupció institucional.

Per tot això, el Parlament de Catalunya manifesta:

1. El seu rebuig a qualsevol forma de corrupció econòmica com la que en aquests moments es viu per part dels representants de la monarquia.

2. El seu rebuig a qualsevol forma de corrupció institucional, com la que es viu i s'ha viscut a nivell d'Estat quan es vol donar resposta judicial a problemes polítics, com el que planteja el reconeixement nacional de Catalunya.

Palau del Parlament, 15 de desembre de 2020

Gemma Geis i Carreras
Portaveu del GP JxCat

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 88791, 88843)

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00019/12).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució 1

Reglament de desplegament de la Llei 19/2014

Per tal de complir amb el desplegament efectiu de la Llei de la transparència i després de la nombrosa i positiva participació en els tràmits d'audiència i informació pública, el Parlament de Catalunya insta el Govern a aprovar el projecte de decret del Reglament de desplegament de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Proposta de resolució 2

Estratègia de lluita contra la corrupció

En el marc de desplegament de l'Estratègia de lluita contra la corrupció i l'enfortiment de la integritat pública, aprovada el 15 de gener de 2020 en acord de Govern, el Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Seguir treballant en els propers dos anys per a implementar les 25 actuacions incloses a l'Estratègia de lluita contra la corrupció.

b) D'acord al model de governança ètica que ja impulsa el Govern de Catalunya, fer efectiva l'anonimització de la bústia ètica, un canal facilitador de la comunicació de conductes de l'administració en l'ús correcte dels recursos públics, la resolució de conflictes d'interès i l'objectivitat i la neutralitat de la gestió pública.

Concretament anonimitzar les bústies del Codi de Conducta dels alts càrrecs i del personal directiu; la bústia ètica del Codi de principis i conductes recomanables en contractació pública i; la bústia de la Inspecció General de Serveis de Personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic, tal com va aprovar el Govern el 21 de juliol de 2020.

c) Donar publicitat als informes d'avenços i retiment de comptes de l'Espai de participació ciutadana i de seguiment l'Estratègia de lluita contra la corrupció, constituït el 15 de juliol de 2020.

Proposta de resolució 3

Reforç de les polítiques de govern obert

Durant els darrers deu anys la Generalitat de Catalunya ha estat una administració pionera en matèria de transparència, gràcies al seu model de cogovernança amb la ciutadania i col·laboració interinstitucional, destacant la publicació de la informació pública en format entenedor i reutilitzable.

Per això el Parlament de Catalunya insta el Govern a seguir impulsant les polítiques de govern obert que afavoreixen la gestió pública eficient, ètica i propera a la ciutadania i que ha portat a la Generalitat a ser membre de reconegudes organitzacions internacionals líders en la matèria.

Proposta de resolució 4

Protecció dels alertadors

Per tal de consolidar un sistema de control i denúncia d'irregularitats en el sector públic dins l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals, i també en el sector privat, cal regular la protecció integral dels alertadors i garantir uns canals interns i externs de denúncia.

Durant la XII Legislatura s'han iniciat els treballs de dues proposicions de llei sobre la protecció integral dels alertadors sense que s'hagin pogut finalitzar. És per aquest motiu que el Parlament de Catalunya expressa la necessitat de tramitar i aprovar durant la propera legislatura una llei de protecció integral dels alertadors.

Palau del Parlament, 15 de desembre de 2020

Les propostes de resolució amb numeració senar s'han d'assignar al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i les propostes de resolució amb numeració parell s'han d'assignar al Grup Parlamentari Republicà.

Anna Caula i Paretas
Portaveu del GP ERC

Gemma Geis i Carreras
Portaveu del GP JxCat

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 88820)

A la Mesa del Parlament

Gemma Geis i Carreras, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta la següent proposta de resolució subsegüent al Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00019/12).

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució 2

El Parlament de Catalunya:

1. Recorda que el dret d'accés a la informació pública i la transparència són un element essencial de qualsevol democràcia, permeten el control als governs i faciliten la lluita contra el frau i la corrupció.

2. Denuncia la gestió negligent de la gestió de casos d'assetjament sexual en les administracions públiques que suposen un encobriment i per tant corrupció institucional, en la qual s'hauria d'haver seguit escrupolosament els protocols establerts del govern de la Generalitat contra l'assetjament de forma estricta. La gravetat s'accentua quan la no obertura de l'expedient sancionador ni l'activació del protocol, genera un missatge nociu per les víctimes, d'indefensió i un total desemparament de les possibles altres víctimes

3. Constata la conveniència d'implementar al Parlament un sistema de formació continuada en matèria d'ètica i bones pràctiques, conflictes d'interès, bon govern, codis ètics, infraccions, sancions, obligacions i incompatibilitats

4. Constata que el bon funcionament de les institucions són el millor sistema de prevenció, persecució i eradicació de la corrupció i que per perseguir aquest objectiu Catalunya adoptarà els estàndards internacionals més avançats per garantir en tot moment la proscripció de la corrupció en tots els seu àmbits. Un nou país passa per aplicar investigacions d'ofici i tolerància zero a la corrupció.

Palau del Parlament, 15 de desembre de 2020

Gemma Geis i Carreras
Portaveu del GP JxCat

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 88821)

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre la corrupció estructural, sistèmica i institucionalitzada a Catalunya (tram. 255-00019/12).

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució 1

Per unes institucions transparents, exemplars i lliures de qualsevol tipus de corrupció

El Parlament de Catalunya:

1. Manifesta que les institucions públiques del país han de mantenir-se sempre netes de qualsevol indici de corrupció i considera necessari el reforç de la lluita contra la mateixa i la defensa de la integritat de les administracions generant aliances entre els agents públics, privats i socials.

a. Fomentar la compra pública socialment responsable, incrementant el percentatge de contractes públics que incorporen clàusules socials en els seus plecs, per tal d'integrar-hi aspectes socials, ètics i ambientals com la igualtat de gènere, la inserció laboral, les condicions laborals, la transparència fiscal, l'accessibilitat o el foment de la petita i mitjana empresa.

b. Presentar els seus mecanismes i protocols per a garantir un comportament ètic dels seus representants a les institucions, prevenir la corrupció i protegir els alertadors a la oficina antifrau de Catalunya, per a tal que aquesta pugui efectuar-ne un anàlisi i recomanacions posteriors.

2. Fa una crida a les forces polítiques del Parlament a adoptar un compromís ferm contra la corrupció, a favor de la transparència i la democràcia comprometent-se a adoptar una política de tolerància zero i a impulsar canals de denúncia segura dintre de les organitzacions per a protegir els alertadors.

3. Manifesta la seva preocupació per la gestió del presumpte cas de corrupció al Consell Esportiu de l'Hospitalet de Llobregat, en el que la dimissió de l'alertador genera un missatge nociu per a possibles alertadores i alertadors que vulguin denunciar irregularitats i opacitats. En aquest cas la gravetat s'accentua atès que, l'alcaldessa de l'Hospitalet, Nuria Marín, investigada en el cas, és també la màxima responsable de la tercera institució de Catalunya, la Diputació de Barcelona. Una institució que en legislatures passades, sota governs d'una composició similar a l'actual, ja ha estat esquitxada per casos de corrupció.

4. Manifesta la necessitat de que la Presidenta de la Diputació de Barcelona, així com alcaldessa de l'Hospitalet de Llobregat, Núria Marín, sigui radicalment transparent davant les últimes informacions sobre els presumptes delictes de malversació i omissió del deure de perseguir un delicte per la seva implicació en el cas del Consell Esportiu de l'Hospitalet i que emprengui les mesures necessàries per aclarir els fets i preservar l'honorabilitat d'aquestes institucions, assumint les responsabilitats que siguin necessàries.

5. En aquesta línia, i en virtut de la necessitat de màxima exemplaritat que han d'assumir els càrrecs públics, insta les formacions catalanes a incloure la lluita contra la corrupció com una de les prioritats a l'hora de construir acords polítics a les institucions.

6. Treballar sempre des de les formacions polítiques per excel·lir en l'exemplaritat i assumir responsabilitats polítiques per garantir un comportament exemplar i l'ètica pública, també els casos que derivin de casos d'assetjament. En aquest sentit, reprova que es recol·loquin en institucions públiques persones denunciades en aquests casos.

7. En coherència amb l'exemplaritat que s'exigeix a les institucions i tenint en compte que hi ha diferents investigacions en curs, demana una auditoria interna per tal d'esclarir les sospites provocades per les successives detencions del Secretari General de l'Esport per casos judicials oberts de presumpta corrupció i exigeix l'assumpció de responsabilitats.

Proposta de resolució 2

Sobre la Monarquia

Les institucions i els actors polítics que hi participen han de perseguir l'interès general sobre de l'individual, quan no és així es genera una desconfiança per part de la ciutadania cap al sistema polític i es lesiona la democràcia i la seva legitimitat. Per aquesta raó la corrupció és una de les majors amenaces de les societats democràtiques. L'abús d'una posició de poder per a l'obtenció d'un benefici privat, sigui per mitjà de conductes legals o il·legals, s'ha de condemnar sempre i vingui d'on vingui.

El Parlament de Catalunya:

1. Manifesta el seu rebuig i condemna els constants intents i estratègies per part de Joan Carles de Borbó de defugir de les seves obligacions davant la justícia per presumptes delictes de corrupció i reprova la inacció per part del govern espanyol.

2. Manifesta que l'intent de regularització fiscal realitzada per part del cap d'estat emèrit amb l'abonament de 678.393 euros a Hisenda comporta implícitament una assumpció de culpabilitat i que aquesta ha estat realitzada de manera reactiva davant la notificació de la Fiscalia Anticorrupció per l'inici d'una investigació per corrupció i irregularitats fiscals. L'objectiu en darrer terme seria evitar ser jutjat per la utilització de targetes bancàries amb fons opacs per part del mateix Joan Carles de Borbó i de la seva família, tot i que aquesta és, tan sols, una de les operacions del rei emèrit investigades per la fiscalia suïssa i la fiscalia anticorrupció.

3. Manifesta que la presumpta corrupció no recau únicament en una responsabilitat individual del cap d'estat emèrit, sinó que aquesta ha estat possible amb la connivència de les principals institucions de l'Estat.

Constata l'obstruccionisme del govern de l'estat, i els partits que en formen part, la resta de partits monàrquics i l'activisme judicial a permetre la investigació en seu parlamentària de les pràctiques fiscals o qualsevol presumpta irregularitat de la casa reial.

Aquest obstruccionisme genera opacitat i contribueix a una manca d'exemplaritat i transparència bàsiques en tota institució democràtica, i demana als grups parlamentaris amb representació al Congrés dels Diputats que atenguin la nova petició de diferents grups per la creació d'una Comissió d'Investigació sobre la trama vinculada a les presumptes il·legalitats i irregularitats co-

meses per membres de la Casa Reial i les influències polítiques, diplomàtiques i comercials amb Aràbia Saudita.

4. Denuncia que aquesta inacció i la nul·la voluntat d'establir eines de control democràtic per part del govern espanyol que ve acompanyada per la complicitat i connivència dels partits monàrquics, el poder judicial i l'aparell militar, com va quedar demostrat en el manifest signat per més de 70 exministres i alts càrrecs del PP i del PSOE recolzant la figura de Joan Carles I en el moment de la seva fugida a l'estranger, la manca de neutralitat demostrada en la campanya de les altes instàncies judicials criticant la decisió per la qual Felip VI no va assistir a l'entrega de despatxos a Barcelona, i la carta dirigida al Cap d'Estat de 73 comandaments retirats de l'exèrcit atacant a l'actual govern i mostrant la seva lleialtat i recolzament a la monarquia, afermant així la impunitat de la institució i la manca d'eines de fiscalització i control impròpies d'estats democràtics.

5. Insta al Govern de la Generalitat a:

a. Exigir al Govern de l'Estat a impulsar les modificacions legals oportunes per retirar l'aforament i la condició de «Rei emèrit» a Juan Carlos I, així com la retirada de tots els títols, honors i les prerrogatives, drets i privilegis de caràcter institucional, protocol·lari i econòmic.

b. Exigir al govern espanyol a impulsar les mesures necessàries per derogar el delicte d'injúries contra la Corona i la Llei orgànica 4/2015, sobre la protecció de la seguretat ciutadana coneguda com a «Llei Mordassa», perquè són lleis que limiten l'exercici dels drets fonamentals i estan sent sistemàticament utilitzades per censurar la llibertat d'expressió, coartant la crítica cap a la impunitat de la institució i cap a la connivència dels poders de l'estat.

c. Reclamar al govern espanyol que apliqui el màxim control financer, per tal de garantir que els fons emprats per a la regularització fiscal efectuada pel rei emèrit no tenen, a més d'origen il·lícit, origen en partides públiques dels pressupostos de l'estat.

Palau del Parlament, 14 de desembre de 2020

Anna Caula i Paretas
Portaveu del GP ERC

Punt 14 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre l'amnistia

250-01627/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 88881 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 16.12.2020

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 88881)

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Lucas Silvano Ferro Solé, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 167.3 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Proposta de resolució sobre l'amnistia (tram. 250-01627/12).

Esmena 1

GP de Catalunya en Comú Podem

De modificació de tot el punt 2

2. Davant la voluntat de cercar solucions polítiques a la judicialització del conflicte:

2.1. El Parlament de Catalunya expressa la seva aposta inequívoca pel diàleg i la negociació per aconseguir una solució a l'actual conflicte polític, respectuosa amb els drets nacionals de Catalunya, i insta al Govern de l'Estat i al Govern de la Generalitat a tornar a posar en marxa la Taula pel Diàleg el més aviat possible.

2.2. El Parlament de Catalunya declara:

a) El seu suport a les gestions realitzades per diversos grups, entitats i persones, entre elles els expresidents i expresidenta del Parlament, sol·licitant l'indult per a les persones condemnades per la sentència 459/2019 del Tribunal Suprem

b. El seu suport a la reforma prevista del Codi Penal pel que fa al delicte de sedició. Reforma que en ser aplicada de forma retroactiva als afectats i afectades permetria també la sortida de la presó a les persones condemnades per sedició, i el retorn de les persones que no han sigut jutjades.

c. El seu suport en la presentació de qualsevol iniciativa legislativa encaminada a desjudicialitzar el conflicte i a l'extinció de les responsabilitats penals i administratives del conjunt de persones encausades en motiu del procés independentista, com ara una llei d'amnistia.

Palau del Parlament, 15 de desembre de 2020

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Lucas Silvano Ferro Solé, diputat, GP CatECP